

PA
445
G3P3
1912
Lfg2
ROBA

Pages need cutting

Passow's Wörterbuch der griechischen Sprache

Pf
1146
GSPS
1912
Lfg 2

völlig neu bearbeitet von

Wilhelm Crönert

2. Lieferung

αἵματοσπόδητος—ἄλφιτον

267 331
25/4/32

Verlag von Vandenhoeck & Ruprecht in Göttingen

αίματο-σπόδητος 2: δαίμων ατ. Soph. b. Phot.
αίματο-σταγής, ές: bluttriefend, πλανος (überf. -σφαγής) Ae. Pe. 816, cf. Ch. 842, Eu. f. 871, 'Αχερόντιος σκόπελος Ar. R. 471, νεκροί Ae. Se. 836', cf. Eu. Su. 812', Method., φόνος Ae. A. 1309. = **αίμο-σταγής** προσητήρ 5
 Eu. f. 384, cf. Ae. Eu. 366'.
 = **αίμω-στάσις**, εως, ή: Blutstillmittel, Andromach. b. Gal. XIII 76 (-στατικόν AlTrall.); Pflanze Apul. herb. 59, Diosc.
αίματουργός 'Αρεως δύναμις Porph. b. Eus. pr. III 11. 10
 = **αίμο-φθόρος** 'Θέσις σημαίνει (...) Phot.
αίματοφλυξοστάσις (v. φλύξω) -φλυξοστάσις u. a. codd.) = έποχέσεις του υπεροιδόντος αίματος Ias Diosc. b. Hipp. έ VI 172 ft. αίματος φλεβών στάσις, andere **αίματοφλεβοδιήσις** (-φλεβοστάσις codd.) = πλήρεις αίματος κεκυρωμένα φλέβες, cf. Gal. XIX 71; f. αυή αίμωστάσις. 15
 = **αίμο-φόβος** 2: v. Ärzten Gal. X 627, cf. ύδροφόβος.
 = **αίμο-φόρυκτα** κρέα blutbejudeft u 348, βεμάτα Heracl. qHom. 42.
αίματο-φурτα βέλη dasf. Meleag. AP V 180; fρ. KS. 20
 = **αίμω-φурτα** Νικόμαχος (Com.) έφε PhrynS. b. Phot., μάχη Lyc. Al. 1411, -οι πεπρωκότες Pol. 1514, cf. Posidon. FHG III 254, DHal. IV 83.
αίματο-χαρείς Suid. Crfl. v. αίμωπούς. = **αίμο-χαρές** γένος OrSib. 3as; Bη3.
αίματο-χάρμη nb. άνεμίσιος Anastas. AP XV 28.
 = **αίμω-χροοί** παρειά an. physiogn. 227 (Bη3.?).
 = **αίμο-χρωάδες** ούρον Hipp. έ IV 52.
αίματο-χρυσία u. **αίμο-χ.**, ή: = αίματεχυσία, KS.
αίματ-όω: blutig machen, mit Blut bejprengen, βωμόν 30
 Eu. An. 260 (pass. Ar. Pax 1020), δνυχα Su. 77, pass. μηδέν -τώμεθα Ae. A. 1656, cf. Eriph. 5, Aen. 1114, Ruf., Gal.; ptc. pf. blutig, blutbefledt, Eu. B. 1135 (c. acc. ήματωμένη χείρας, cf. Ph. 1149), Babr. 95, Th. VII 84 ύδωρ, X. Cyr. I 410 άκόντια, DCass.; -τώσαι = φονεύσαι So. f. 897. — f. έξ-, καθ-, αίμω.
αίματώδης: f. αίματοειδής.
αίματ-ώπος 2, Πβf. **αίματ-ώψ**, όπος Eu. Herc. 933: blutartig, κόρα (Ctiniηen) nb. δρακοντώδεις Eu. O. 256, = af. δεαί An. 978, δράκοντος όμα f. 870, cf. Herc. 933, 40
 δερμάτων διαφθορά Ph. 870; χρώμα Plut. 565'. = **αίμωπούς** λόκους Leon. AP VI 35, χρώα Philo II 585, χρώμα SextE. h. II 51, cf. αίμοποι (fo) αίματώδεις H.
αίματώσις, ή (-ατώσι): Gal. 2; f. αυή έξ-.
αίμαχάναν αίμάξει Phot., BA, H.
αίμα-αχάτης, ου, ό: Blutachse, Plin. 37139.
αίμας -μώσα: αίμοποϊκόσι [fo] fρ. Glosse b. Zonar. I S. OXVIII Tittm., f. αυή αίμασις, αίμώ.
αίμ-έθειρος (voc. εμεθειρε pap.) "Zaub. L 603.
αίμειον (-μίον H.) -σφάνιον Phot., H., f. αίμνιον.
αίμηρότης, αίμηρός: f. αίματοπότης, αίματηρός.
αίμησις: haemesis Blutunterlauf der Augen Theod.
αίμιλιος δόλιος H., f. αίμύλιος. [Prisc. eup. faen. 10.
αίμιονος, αίμιους: άοι. = ήμ-, f. ό.
αίμνιον (vl. γ 444): f. άμνιον.
αίμο-βαρής, -βαφής ufw.: f. **αίματο-βαρής** ufw.
αίμω: -ούς: τούς δρυμούς Aισχ. (f. 9), ίσως από του αυτού, άφ' όύ και ή αίμασία κέκληται BA, cf. H., Phot.
αίμω (ατ- H.) -τράχηλος EM, H., cf. λαίμω.
αίμω: όβελίσκους EM, H.
αίμοσάτης, ου, ό: Steinart Diosc.
αίμο-σταγής ufw.: f. **αίματο-σταγής** ufw.
αίμ-όω: αίμώδη: ήματώδη H.
αίμω-ία, ή: einjähmeichelnbes Wesen, nb. χάρις Philod. p II 77, Plut. Aem. 2 (λόγος), Num. 8, 16', nb. βωμολοχία an. b. Suid. s. βωμολοχεύσατο; Alciphro III 7, Hel. VII 10.
αίμύλιος 2' (f. αίμων): είησήμειχελνδ, λόγοι α 56 (nb. μαλακοί), Hymn. Merc. 317, Hes. o. 78., Theogn. 704, ArRh. III 1141 (μύθοι I 792; -οι sc. αίμοι III 51).
αίμωλο-μήτης πάσις Sittiges sinnend Hymn. Merc. 13; 70
 -πλόκος (f. δολοπλόκος) u. -φρων Crat. 379.
αίμύλιος 3 Ae., Eu. f. 1095, Ar. L., 2 Crinag., Πβf. v. αίμύλιος: είησήμειχελνδ, oft Πβδδός listig (κόλαξ,

άπατεών Phot., BA, Suid.; ατ. άλώπεκες Iaf. Ar. L. 1269), -λα κωτίλλουσα Hes. o. 374 (Nonn.), μύθοι Pi. N. 8as, ρήματα Ar. Eq. 687', έρωσ So. f. 1015, Pl. Ig. 823' (εραστής Phaedr. 237'), μηχαναί (sch. συνεταί, opp. πρός βίαν) Ae. Pr. 206; άνήρ Solo 11 vl., Φωδής Ieus So. Ai. 387', Eu. f. 715, Rhés. 498., cf. Lyc. Al. 1124, Timo 40, Democr. 104 (der γέρων εχχαρις), Philod., DChrys., Plut. (nb. κομψός είπεύ 802'), κόουρη Crinag. AP VII 643.
αίμωδέω, Πβf. ή[θ]μωδείν: άλγειν τούς όδόντας Phot. u. (fρ.) **άμωδέω** GrCor. inHermog. VII 1137 W., zu περι-ημ-εκτέω (f. αυή ήμωδιαν [l. -διαν] 'Αττ., άμ. 'Ελλ. Moer.) u. όδοός, fρ. an αίμα angegliedert: Ζαηηήμετρз, -frampf haben, c. acc. τούς προσοδίου όδόντας Crat. b. Phot., όδόντες ήμώδησαν Hipp. χμ 9.
αίμώδης: f. αίματοειδής.
αίμωδία, ή: Ζαηηήμετρз, Hipp. v II 16 (nb. τούς όδόντας ναρκά), πρ II 27, Ar. π 1as, AlAphr. probl. I 1; **αίμωδιασμός** όδόντων H. als Crfl. v. γομφιασμός.
αίμωδιώω, ατ. ήμωδιώω παθ. Moer.: Πβf. v. αίμωδέω, f. ό., Timoccl. 11, Ar. π 7s, c. acc. τούς όδόντας -ία Hipp. v II 73, έντ 6., cf. DioclCar. 43, αίμωδιώσασαν of δδ. LXX Ier. 382o, cf. Ez. 18s Symm. (εγομφίασαν LXX).
αίμων, on: blutig, Ae. Su. 847' (sch. ήμαγμένον), λόκου -ονι χαλᾶ Eu. Hec. 90'.
αίμων, on: verständig, kundig, c. gen. -ονα δήρης (= επίσημονα, έμπειρον ArSoph.) E 49, δαζυ θύουσι Νύμφαις τῶ τε Μαιάδος τόκω' ούτοι γάρ άνδρῶν αίμ' έχουσι ποιημένον Sem. 20 (wie έμπειριαν, πρόνοιαν έχειν), die n. pr. 'Ιππ-αίμων, 'Ανδρ-αίμων ufw., Αίμω-στρατος, Αίμων, ένδλιχά αίμύλος, -ύλιος. [Ath. 76'.
αίμωνια (-όνια?) σύκα auf Potos (διά τῶ έρυθρώδες)
αίμωπός: f. αίματωπός; **αίν**: f. άει.
αίν-αρέτης, ου, ό (αίνος): μή έμε γ' ούν ούτός γε λάβοι χόλος, όν σύ φυλάσσεις, -έτη ή -έτη; -έτης; αίν', άρετης) Π 31, = επί κακῶ την άρετην έχων Aristarch.
αίν-ελένη an. epic. alex. BKIT. VI 68, f. αίνωπαρις.
αίν-επικούρος (an. epic.): επί κακῶ βοηθῶν H.
αίνεσις (-ησις Philo II 245 'vl.), ή: Lob, Preis, nb. όμνος LXX Neh. 121s, εύλογία 9s, pl. Ps. 727s., θυσία -εως Ps. 491s., (NT Hb. 131s, Philo), αναγγέλλειν -ιν τινός 5117. — f. αυή αίνος.
αίνέτης, ου, ό: Lober, opp. μωμητής Hipp. τ 8.
αίνετός: f. αίνητός.
αίνέω (Πβf. αίνημι Hes. o. 683, επαίν. Sim. 5), fut. αίνησω ep., Pi. P. 10as, N. 17s, αίνεσω Sem. 7, Pi. O. 71s., Sophro, Trag., X., aor. ήνησα ep. (ήνεσσα vl. Ω 30), Pi., Sim. 5, -εσα Hdt., Trag., att., pf. -ήνεκα att., med. fut. -ανέσομαι Eu., att., aor. -ήνεσάμην Sp., pass. aor. -ήνεσθη Hdt., Hipp., att., -ήνημαι Hipp., Th., Is., -ανετεών Pi. (f. αυή αίνητός): 1. fagen (f. αίνος), Ae. A. 98, έντικρυς τάδε Ch. 192, κακῶν αίμων A. 1482', cf. So. Ph. 1380.
 2. billigen, zu stimmen (meist Sachen, f. αυή 3), έπος άμα πάντες -είτε (in der Versammlung) Θ 9, δ δάμος -εί (f. αίνος, διανέω) IG IX 1: 119 [Elat. IV^a], Δαρείου γνώμην Hdt. III 76; κακά έργα π 380, cf. 403, γάμον Pi. P. 31s, cf. Theocr. 274o, ArRh. (έπι δ' έτρεπον -νήσαντες I 400); αίνω τάδε So. Ph. 889., Eu. M. 908s. (αίνω 'gut' f. 603); zu fagen, Eu. O. 1658, ά ήνεσάμι μοι So. Ph. 1398, cf. Eu. M. 1157, c. inf. Al. 12 (μοί); stimmen für, beipflichten, 60 'Αγκάω ήνησαν opp. τούσγε έσχεδον ArRh. II 897; επι-ρφηέν, άλλος άλλοιην ήμήρην Hes. o. 824, cf. 683, raten, c. inf. Ae. Ch. 555, 715., heißen, c. inf. an. Plan. 252, c. ptc. δαίμων' ίόντ' εκ δόμων (= Iassen) Ae. Pe. 642'; παθήτρεβην (= ζηλώω), κέρτος πρδ δικας Pi. P. 41o, έργυρον Timoth. f. 26, μαχάταν Μελέαγρον (als Vorbild) Pi. I. 7as; befoigen, seynen νόμον Pi. N. 17s, fidi unterziehen, θερμά ήλιου τοξέματα nb. άσκέω an. trag. 546, έναιυσίαν φυγήν Eu. Hipp. 37, cf. Lyc. Al. 596, fidi fidiεν in (= αγαπών), δήσαν άρπέσαν Eu. Al. 2 ufw., cf. Leon. AP VI 302, τάδ' αίνεσω Ae. Eu. 469; gnädig aufnehmēn, ός αν 'Απόλλων ανήση με Call. IV 10, cf. III 215, AntThess. AP IX 93; dankend abliehen, = παραποιμα (laudo), So. f. 105, vgl. νή' δλίγην αίνειν,

μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία δεσθαί Hes. ο. 643. **3. Iobēn**, *preißen* (meiß Perf.), μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νεῖκε K 249, cf. Ω 30 (τὴν δ' ἤνησε ζογ sie vor), cf. Theogn. 612 (opp. ψέξαι...), Xenophon. 119, Call. IV 6, Nic. f. 110, Alc. 66, Sem. 7¹¹², Solo b. Ar. 'Aθ 12, Sim. 57 Κλεοβουλον, Pi. O. 1099 (παῖδ' ἐρατόν)..., N. 783 κλέος, 889 αἰνιτά, Bacch. 516 (Ἴφρώνη)..., 188 ἀλαθείας χάριν, Ae. A. 1403. (εὐχάς Su. 710), So. f. 328 (βίον An. 1157), Eu. (pass. -νοῦμενοι IA 979), Herodas (ἔργα 362), Hdt. (pass. VII 107, νόμον I 137), Pl. Ig. 952° (Συρακουσίαν τράπεζαν pr. 404°), κύριον LXX Ps. 101¹⁸..., nb. ἐξομολογέσθαι I Par. 16⁴ ufw. (ἄσμα Sir. 39¹⁴), τὸν θεόν NT Lc. 213...; c. dat. (f. So. Ph. 1398 u. ἐπαινέω), δσαις ἄνιμ αἰνέσω Sophro 91, κυρίω LXX 1 Par. 1650. (θεῶ NT Aroc. 195), σοί Sir. 51¹²; αἰνώ σε τῆς προθυμίας Eu. Ph. 1683, cf. IA 1371 (πάντων Rhian. b. Ath. 499^d), χάριν τῆς πρ. Pl. Ig. 952°, ἐπ' ἔργμασιν Theocr. 16¹⁴, αἰνώ, ὅτι σέβεις Eu. IA 824, οὐνεκα Ion 1614, c. inf. Πυθέαν εὐθυπορήσαι Pi. I. 559, ptc. Theogn. 1080, Call. IV 10, αἰνεῖσθω καμῶν ἔργον μέγα καὶ Διὸς ἐναὶ δεύτερος Leon. AP IX 25, οὐτ' ὀργή σε κρηγῆν οὔτε βέβηλος αἰνεῖ Herodas 446; ἐναίστως Ae. A. 917, δικαιοσύνη Hdt. VII 107, πολλά I 90..., διὰ παντός 122, μέγα Call. IV 189, λαν Eu. O. 1162, ἴγαν Heraclid. 204. = VERBR. ep., ion. (O Hipp.), dor., Sim., Pi., Bacch., Timoth., Trag. (bef. Eu.), Pl., LXX (NT); att. dafür ἐπ-αἰνέω, παρ-; im n. pr. 'Αγ-αἰνετός, 'Αλκ- ufw. allg., Αἰνισι-δημος, -λαος ufw. att., ion., dor. (bef. Rhodos), selten Αἰνεαί-, f. αἰνεσις.

αἰνή, ἦ: = αἶνος, Σοβ, ἔδοντα ἐν -ῆ μεγίστη Hdt. III 74, cf. VIII 112 (vl. τιμῆ), IX 16. [f. ἄδεστος].

αἰνή-δεστος (an. alex., sc. θεά): οὐκ εὐλπάνευτος H., **αἰνήμι**: f. αἰνέω; **αἰνήσις** f. αἰνεσις.

αἰνήτος dor. (Μεσσην), Pi., Ἐπιγρ., **1-ετός** Antim. ufw., Ἐπιγρ., LXX [beides im n. pr.]: Iobenswert, -τόν φρέξαντα (ἔργον) IG IV 1607 [Kleon. V^a], cf. ¹OrSib. 612, ¹Maxim. 90, ἴππος ¹Antim. 25; Διομήδης Pepl. 14, cf. ¹AlcaeMyt. AP VII 429, μεγ'-ῆ KE 647 [IV°] ufw., ἀνήρ αἰ. σφόδρα LXX 2 Reg. 14²⁵, κύριος 22⁴ ufw.; βίος ἀσότης ¹AM 10³⁸³ [IV-Π^o], cf. Pepl. 14; αἰνέων -τά Pi. N. 889.

αἰνίγμα, τό, tar. ἀνεῖγμα H., lat. aenigma n. (hfg seit Varro), v. αἰνίσσωμαι: dunfle Rede, Rätsel (ἐκ μεταφορῶν Ar. P III 2, πο 22), Epich. 149, Alexis 240 (pl.), der SpHing Pi. f. 177, So. OR 1525 (pl.), Eu. Ph. 50, ζυγήκα τοῦδος ἐξ -άτων Ae. Ch. 887, ἀσύντερον Eu. Ph. 1721, δύσνόταστος Su. 138, ἀσφές T. 621 ufw., διεπείν So. OR 393, μαθεῖν Eu. Ph. 48..., ἐμπλέκειν opp. ἀπλός λόγος Ae. Pr. 610 (pl.), cf. 1113; προβάλλειν Pl. Charm. 162°, cf. ar. 26°, -μα συμβάλλειν τό λῆεν καὶ συνιέναι PhrynS. BA 16, παῖδων περὶ τοῦ εὐνοῦχου Pl. rp. 479°, γέγονε τὰ πράγματα ὥσπερ -μα Dem. 19³²⁸, cf. 14²⁴, δι' -άτων opp. ἐναργῶς Aesch. 3121; Philod., Plut. (nb. γριφός 673^a.) ufw., LXX (nb. παραβολή Deut. 2837), NT 1 Cor. 13¹², προφητεῖσαι αἰ. θεῖα arcaana divina OrSib. 3812; fpr. -ατα λέγεις Luc. dm. 92; Andeutung, ἐς αἰ. τοῦ πνεύματος Philostr. I 9; witzige Bemerkung, pl. Aristaen. I 27; portentum, τό τοῦ χόιρου DCass.^o; theb. = λόχος Palaeph. 4 (erfunden).

αἰνίγματ-ίας, ου, δ: der in Rätseln fpricht, nb. βραχυλόγος Diod. 581; = **αἰνιγματιστής** (lat. -tista Sidon.) LXX Num. 21²⁷, GrNyss. [Cassiod., -ce Sen. epPaul. 13.

αἰνίγματ-ικός 3: adv. schEu. Hipp. 337; -eus Aug., **αἰνιγματοῦμαι** σε Erfll. v. αἰνίζομαι σε BA.

αἰνιγματώδης, es (αἰνιγματο-ειδῶς H. s. ἐμφατον): rätselhaft, ἔπος Ae. Su. 464, cf. Pl. Theaet. 180^a.. (adv. -έστερον λέγει Charim. 164°), Ar. (adv. ἐρημνεύειν ρ 36), Diod. (adv. nb. ἀσάφως 114), DHal., Plut., KS.

αἰνιγμός, δ: att. Ubf. v. αἰνίγμα, pl. Σφιγγός Eu. Ph. 1362, cf. Rhes. 754, δι' -όν Ar. R. 61, Pl. Tim. 72°..., λαλεῖν ἐν -οῖς Anaxil. 22; Callisth. b. Ath. 452° (sing.), Plut. Galb. 24, schEu. Hipp. 345.

αἰνίζω: = αἰνέω, Pallad. AP XI 341; med. σέ βροτῶν -ῖζοι' (vl. -ῖζοι', -ῖσοι') ἀπάντων N 374, δ 487 (= θαυμάζω, ἐπαινῶ H.), f. αἰνίσσωμαι.

αἰνικτήρ, ἦρος, δ (αἰνίσσωμαι): Rätselfündiger, σοφούς

-ῆρ δεσφάτων Ἀροῖλλον So. f. 704; dav. -ἦριος 3: rätselhaft, adv. opp. λαμπρῶς Ae. Pr. 833, cf. 949.

αἰνικτής, οὔ, δ: = αἰνικτήρ, v. Ἡρακλίτ Timo 43.

αἰνικτός 3 (αἰνίσσωμαι): rätselhaft, -τά nb. ἀσάφη So. OR 439. — **αἰνίξις**, ἦ: Epiph.

αἰνίσσωμαι med., att. -ἴττωμαι, dav. -ῖζομαι, ἠνιζάμην, pass. ἠνιζήθη, ἠνιζομαι, f. αἰνικτός, v. αἶνος, vgl. auch αἰνίζω: 1. dunfel, rätselhaft vorbringen, andeuten, λόγον Pi. P. 840 (ἔπεα Hdt. V 56), λόγοις τι Eu. Ion 429, τι ὡς ὑποπτον Herc. 1120, γνωρίως τι E. 946, ποιητικῶς δ εἶη τὸ δίκαιον Pl. rp. 332^b, opp. λέγειν ἐναργῶς ep. 332^a, nb. μαυτεῖται cony. 192^a, ἠμῖν Theaet. 152°, folgt διτ Phaedo 69°; Ar. μ 19..., Pol. (ἀλήθειαν 3411, διά τινος, διτ 1010), Philod., Plut. (c. inf. Them. 5) ufw., αἰνίγμα VT Ez. 17² Symm.; pass. ταῦτα μοι ἠνιζέω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν Theogn. 681, χρησμός Ar. Eq. 196, τὰ νῦν αἰνιχθέντα Pl. Gorg. 495^b, τὰ εἰ ἠνιγμένα Ar. P III 2, λόγοι -μένοι Plut. 673° ufw.; mit zweideutigen Reden verfolgen, fpr. KS; ἀβί, μόν ἠνιζάμην; So. Ai. 1158. 2. andeutend auf etwas beziehen, τὴν Κυλλήνην δ Φοῖβος ἐς τὴν χεῖρα τοῦ Διοπείδους ἠνιζατο Ar. Eq. 1085, τι πρὸς τὸν ἀέρα Av. 970, cf. Plut. 727^a, τι τι 635°; ἀβί, ἠνιζήσεται, ἐς Κλέωνα τοῦτ' -εται Ar. Pax 47, εἰς ἐμέ Aesch. 2108, cf. schSo. Ph. 1441, schAr. Pl. 290 ufw. [Lyc. Al. 792.

αἰνο-βακχεύτου Λακαίνης (ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης sch.) **αἰνο-βήην** 'Αγάθωνα gewaltig stark Anacreo 100 [Ep.].

αἰνο-γάμος 3: unselig vermaßlich (πικρόγαμος Hom.), Πάρις Eu. Hel. 1120, cf. Orph. A. 867..., Manetho III 148, Opp. c. 1261, f. αἰνόλεκτρος, -λεχθς.

αἰνο-γένεθλο ἀνέρες Manetho I 145, wie καλλιγένη. ufw. **αἰνο-γένειον** θηρίον Schlange Call. IV 92.

αἰνο-γιγάντων αἶμα Nonn. 4447. **αἰνό-δακρυς** v. Ἰωτην IG XII 7-115 [Epigr. II°].

αἰνό-δότερα Ἐπίωνες Orph. A. 352, f. βαρυδότερα. **αἰνό-δρυπτος** 2: arg zerfunden, -τε Scheltwort für Sflaven Theocr. 1527 (vl. αἰνό-δρυπτε, sch. κενοδόξε).

αἰνό-δρυφής τυμβοχόση an. Iyr. 33 [eleg.]. **αἰνό-ἔδεν**: Dittg v. αἰνός (vgl. οἰόθεν οἶος), ἄβηη δὲ τὰ ὕψισται αἰ. αἰνός (= ἐκ δεινοῦ δεινῶς ApSoph.) H 97.

αἰνό-δρυπτος: f. αἰνόδρυπτος. **αἰνο-λαμπές** φῶς Ae. A. 389°. [Al. 820, κευδμών 1354.

αἰνό-λεκτρος 2: = αἰνόγαμος, Πάρις Ae. A. 713, cf. Lyc. **αἰνο-ολέτη** Κρόνον Orph. A. 426; cf. παρ-ολετήρ.

αἰνο-λεχθς Μήδεια = αἰνόγαμος Orph. A. 1175, cf. 878. **αἰνο-λέων**, δ: Ungliädslöwe, Theocr. 25108.

αἰνό-λινε, τρισάκρη Theodorid. AP VII 527, f. αἰλινος. **αἰνο-λόγος** Σάφίμμος redbnd Oxy. III 465 [aftrōl. II°].

αἰνό-λυκος, δ: wie αἰνολέν, LeonAl. AP VII 550. **αἰνο-μανής** Λυκόοργος Nonn. 20182, cf. ev. 9113.

αἰνό-μορος 2: ungliädselig (μόρος αἰνός Σ 465), τρέφε με δύσμορος -ον X 451, κακὴ αἰσα παρήσει ἡμῖν -οισιν i 53, cf. ω 169, Ae. Se. 903°, OrSib. 5455, Manetho I 213, Nonn., ψυχαί Orph. h. 57; ζῆφος nb. ἀμήχανος Hymn. Merc. 257, νόσημα Theocr. 301.

αἰνο-παθής, ἐς: hartes erdulndend (αἰνά παθοῦσα X 431), με μάλ' -θῆ (= δεινοπαθῆ ApSoph.) σ 201, cf. ApRh. IV 1078, Diosc. AP VII 67, Nonn.; πατρίς Anacreo 36, cf. OrSib. 5185.

αἰνό-παρις (Πάρις) nb. δύσπαρις Alc. 40, cf. Eu. Hec. 945°; ἀηφ. ὃ πάτερ **αἰνό-πατερ** Ae. Ch. 315°.

αἰνο-πέλωρον δάκος (αἰνά πέλωρα κ 219) Opp. h. V 303. **αἰνο-πληγος** ἐχιδνης Nic. th. 517, cf. ὀρθοπλήξ.

αἰνο-ποιέω: iubilare facere, VT Ps. 64° Aq. (ὕμνο-λογοῦσας ποιήσεις Symm.), = iubilare Ps. 80° (ἀγαλλιᾶσθε LXX) ufw. Aq.; f. αἰνέω.

αἰνό-ποτρος Μήδεια = αἰνόμορος Orph. A. 1016. **αἶνος**, ὁ (f. αἰνέω): 1. Rede, μέλεος Ψ 795, κακός αἰ. ἀτηρὰς τύχας Ae. A. 1484°, cf. So. Ph. 1380; Wort (γνώμη), παλαιός Eu. f. 25, 508, cf. 321, MoschioTrag. 8, κατ' αἶνον = ὡς λέγεται Ant(Thess.) AP IX 238, Sprichwort, Theocr. 1448, Germanic. AP IX 17; Erzählung, ἀμύμων ζ 508, (Cler)fabel, αἶνον βασιλευσὶ ἐρέω ὡδ' ἱρηξ προσέειπεν ufw. Hes. o. 202, cf. Archil. 86, 89, Call. f. 93

(jpr. Καρκός al. Suid., cf. -κοί μῦθοι Theo prog. 3), Rätsel carm. pop. 34 (cf. Theo prog. 3). 2. Zusammenfassung der Volksverfammling (χειροτονία, ψήφισμα EM, H., f. ανένω2), κατά τόν αλ. τῶν Ἀχαιῶν IG IV 926 [Ἐπίδ. III*], μήτε κατά ψάφισμα μήτε κατ' al. Diall. 2642 [Ἰερή Π*]. 3. Λοῦθ, 5 Πρεῖς (ἑπαινος), φ 110 (gen. obi. μητέρος, cf. ἴππουσ Pi. N. 1s), ApRh. III 1010, Pi. O. 117., Ae. A. 780', Eu. C. 202., ἐπιτόμιος Ae. A. 1547', εὐφρων Su. 534'; -ον ἔχω τινί = ἠμῶ So. OC 707', aber -ος πόλιν ἔχέτω Ae. Su. 1024', -ον ἔχειν ἐπὶ σοφία Theocr. ep. 10 (ἐπὶ πινος DChalcos 4), φέρειν Eu. E. 1062; ἄξιος -ου Hdt. VII 107, (ἰον]τ αἴνη, f. δ.), pl. nb. ἠμόνοι LXX 3 Mc. 7.19, -ον καταρ- 10 τίζεσθαι Ps. 8s μῦ., διδοῖται τῷ θεῷ NT Lc. 184s.

αἰνός 3, adv. **αἰνώσ** (αἰνότατος N 52), αὐθῆ **αἰνά** (f. I 1b): = δεινός 1. f. ἀρετῆς, f. ἀρετῆς 1. Um- 15 gebung a. Sebewesen, -ότατε Κρονίδη A 552., cf. O 423, γυνή λ 427, γ. nb. κακομήχανος PhrynTrag. 6', πέλωρα κ 219, Cypria 21., Αἰεξ., Δίς Theocr. 252ss, ὄφης Hes. f. 14, Call., τέραις -όν Ἰδούσαι ApRh. II 405. b. ἰον]τ, φλόπιος Δ 82., Hes., δηϊότης E 409., Hes., -ότατος πόλεμος δ 519, cf. 20 ε 389, ὄφης Pi. P. 11ss; στείνοις Θ 476, λόχος δ 441, νεκάδες H 215., ζόφος Hes. sc. 227, cf. 264, Τάρταρος Pi. P. 11s, πυρός μένος P 565, βήματα Ρίεψην Hymn. Merc. 202, ἀγαλα γεωαλίγ Arat. 197; ἡμέρα nb. χαλεπή Hes. o. 826, ApRh., cf. Hymn. Cer. 306, ὄνειρον τ 568, μόρος Σ 465, 25 ApRh., οὐζός ο 342, κακόν μ 275. 2. Ἀψήτε u. a., ἄχος Δ 169., Hymn. Cer. 90, So. Ai. 706', πένοιος ApRh. III 675, τρόμος H 215., cf. Pi. P. 5so, κότος Θ 449, χόλος X 94, Hymn. Cer. 355, ApRh., κάματος K 312., πόνοι Aret. 283, κνύος Hes. f. 29, ἴδωσ sc. 397; adv. τέρομαι 30 δ 597, cf. i 353, φλέσσει α 264; -ὼς δειδοῖα A 255., Hymn. Ap. 70, cf. K 38 (μάλ' al.), Arat. 1096, αἰδέομαι 2 Ae. Pe. 930', ὀδυνώμενος Hipp. ε IV 12, cf. Theocr. 252so, λώβη ἔσσειται αἰνόθεν -ὼς H 97, αἰνά παθοῦσα X 431, 35 π 255, Nic. f. 108, τεκοῦσα A 414, ὀλοφυρομένη χ 447, ApRh.; χάσαστο -ὼς N 165, cf. O 397, Hymn. Cer. 254, ἄνωγεν Ω 198, ἴεται β 327, αἰνά χολώθη Call. IV 86.

II. (αἰγεῖσθω) Unglück bringend, ναῦς ApRh. III 342, cf. Nic. a. 465; adv. = ἰε]τ, -ὼς εἰς ὅπα ἔοικεν 40 Γ 158, cf. K 547, διεφαίνετο i 379, ἄγχι γάρ -ὼς αὐλῆς χ 136, -ὼς ἐτήτυμόν εἰμι δυσχῆς Hymn. Ap. 64, τῆς Σκυδικῆς -ὼς ἀζύλου εὐούσης Hdt. IV 61, cf. 52, 76. = VERBR. ep., ion. (Hdt., Hipp. [Aret.]), Pi., Ae., So.; f. αὐθῆ 45 ἐπαινός. [nb. ἀφλεβα VIII 3i.

ἄ-ινος 2 (Is): opp. ἰνώδης, ζύλα Theophr. hp. I 5s, φύλλα **αἰνο-τάλας**, δὲ τὸν -λαντα (= ἀνομορον) Call. f. 506. **αἰνο-τόλητος** ἀνὴρ Maxim. 224, 309; -**τίταν** Hdn. I 13. **αἰνο-τόκεια** (μήτηρ) Mosch. 427, cf. αἰνά τεκοῦσα A 414; = **αἰνο-τόκος** 2: Opp. h. V 525 μήτηρ, Nonn. μῦ., γονεῖς 50 KE 692 [II-III*], aber

αἰνό-τοκος: ὁ ἐπὶ κακῷ τεχνεῖς H. **αἰνο-τύραννος** an. [jpr.] Plan. 350.

ἰαῖνό-φρων Crfl. v. ἀγανόφρων ApSorph. 514.

αἰνυμαι, nur pr. u. impf. (αἰ- Δ 531., nie ἦ-): nehmen, 55 ergreifen (= ἀπρέω), διστον O 458, cf. φ 53, Hymn. Cer. 6 ἄνθεα, Call., Nic., Andromach., τεύχε' ἀπ' ὄμων Λ 580., cf. 374, Φ 490, ApRh., δεσμὸν χειρῶν Hes. f. 166, χεῖρας χ 500, Spreiße i 248, cf. Sim. 5, Theocr. 241ss, c. gen. τυρῶν i 225., cf. Oxy. VII 1015 [jpr. Ἰημη.], κουριζέ -μένους (an. ep.): τῆς κόμης λαμβανόμενος H.; ὑβτρ., με πόδος -υται ξ 144, τινά τι: κραθὴν πόδος ποιεῖα Hes. sc. 41, τὸν 5' ἔρος -ντο θυμὸν Hymn. Merc. 434. — f. ἀπο-, ἔξ-, ἔξαιτός.

αἰνω Hdn. II 930, cf. AelDion. 21 (αἰ-), Ἰββ. **ἀνώα**, cf. ἀνεῖν Poll. VI 24, Ath. 455', PausAtt. 21 (ἀ-), H., dazu ἦνας: κόφας Phot., ἦνας: κόψα u. ἠμμένον: κεκομμένον Gal. lexHipp., f. ἀφαίνω, ἀναντος: (ἦν und her) f. ἀφῆτε, = πῖσσω (Paus.), v. ὄφρ]τε nb. ἀλέσαι Pherecr. 1 (falsch = ἀναδεύειν καὶ ἀνακίπειν κριδάς ἔδατι φόροντα παθῆ δαίων AelDion.), μῆ μοι Ἀθηναίους ἀνεῖτε Or. B. Aristoph. f. 694.

αἰξ (att. αἶξ Hdn. I 397), αἰγός μῦ., pl. dat. ep. αἰγέων K 486, αἰγέων Choer. inTheod. 323, ἔδοτ. ἡγυς IG VII 3171 [Ἰσάφωμ. III*], ἰον]τ αἰξίν, ἰε]τ jpr. 3B. Studem.

Anecd. 290 ἡ **αἶγα**; v. αἰσσω: **Ἰεῖγε** [δ u. ἡ (EM 243so), meist ἡ; δ αἶξ **Ἰεῖγε** βοῦδ' 3B. A 105, in Prosa αἶξ τράγος (Hdt. III 112, LXX), gew. τράγος; pl. allg. fem., αἰθή (männl. u. weibl.) Ar. Ζμ IV 2 (dist. πρόβατα), masc. Hdt. II 46] 1. eigtl. a. **Ἰεῖγε** tier, νάκην -γός εὐτρεφέος μεγάλοιο ξ 350, cf. 106, ταυόβριξ Hes. o. 516, κινάβρων Ar. Pl. 294', αἰπόλια -γών B 474., Hes., nb. dies (3j. = μῆλα) K 486 μῦ., μακάδες i 124, Antiphan. 52, πρωτοτόκος Theocr. 527 μῦ., ὄφρ]tier A 41, τέλειοι 66, λεῦκα Sappho 7; att. αλ. -γες **Ἰεῖγε** herde (cf. i 124), Ar. N. 71, Lys. f. 25, Pl. Ig. 639' μῦ.; jpr. αἶξ οἶπω τέτοκεν, ἔριφος 5' ἐπὶ δώματα παίζει (ἐπὶ τῶν ἀτελῶν, τὰ τῶν τελείων δελόντων ποιεῖν) Diogenian. 140, κἂν αἶξ δάκοι ἔνδρα ποιηρόν V 87, ἡ αἶξ τὴν μάχαιραν (ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ' ἑαυτῶν ποιοῦντων) Zenob. 127, = αἰγός τρόπον Suid., αἶξ Σκυρία (ἐπὶ τῶν τὰς ἐβερgeois ἀνατρεπόντων) Zenob. Π18, τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται (v. Vaterlosen) Apostol., αἰγῶν ὀνόματα (v. Gleiðgülfitem) Suid., οὐ δύναται τὴν αἶγα φέρειν, ἐπὶ μοι δέτε τὸν βοῦν Plut. 830'. b. **ωἰδέ** 3. (f. αἶγαρος), ἄγριος Γ 24., Ar. Z IX 6 μῦ., ἄγρια i 118, ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός ξ 50, ἀγρότεροι ρ 295, ὄρεσφοῖ i 155, ὄρεσσινοῖοι Hes. sc. 407; jpr. ἐς -γας ἀγρίας τὸ κακὸν τρέπειν Philod. VolHerc. I²150, cf. Suid. u. H. s. κατ' αἶγας ἀγρίας (ἐπὶ κατάρας), εἰς αλ. ἀγρ. ἀποπέμειν τινά νοη ἰάφωε- 25 erreißbaren Dingen Ath. 83'. c. ἡ **Αἶξ** als Sternbild nb. Ἐριφοῖ Arat. 157., Erat. cat. 13 μῦ.; jpr. αἶξ οὐράνια (= Ἀμαλθείας κέρας Zenob. I26) Crat. 244, Antiphan. 133, an. com. 9 (πλουτοφόρος). 2. ὑβτρ. Vogel (Gänseart) Ar. Z VIII 3; αἶγες = τὰ μεγάλα κύματα (f. αἶγαλός) H. (dor.), Artemid. II 12 (ἐν τῇ συνηδεία), = δαλοῖ (feurige Lufterscheinung) Ar. μ I 4. **Μεερες** fesseln Varro ling. VII 22; αἶγαν' εἶδος ὀποδήματος H. = VERBR. allg., αὐθῆ LXX, NT, ngr. (αἰ)γίδιον; in 3ffggu αἰγ- u. αἰγο- (αἰγ-), ἰαῖζώνουον = αἰγῶν. Μνάς-αἰγος, Φιλ-αἰγίδης; 30 f. αὐθῆ ἔριφος, τράγος, χίμαρος.

αἶξ, ικος, ἡ: = ἀκῆ, pl. ἀνέμων ApRh. IV 820.

αἶξασκε: f. αἰσσω; ἰαῖζώνουον: f. αἰγῶν.

αἰολάται (Hipp. γ II 174 vl.): f. εὐλάω.

αἰολεῖν καὶ ποικίλλειν ταῦτόν Pl. Crat. 409'; f. αἰόλλω.

αἰόλειος: ποικίλος EM 333s.

αἰολίας, ep. -**λίης** Paner., Num., ou, δ: **Ἰηφάρτ**, Epich. 44, Plato 173, Ephipp. 12, Mnesim. 4, = κίχλη Panerat. 5, Ath. 305', -λίην κορακίνοιον Numen. ib. 308'.

αἰολίδας: ποικίλους, ταχεῖς H.

αἰολίζεῖν: = ποικίλλειν BA, Phot., H., ἀπατῶν schTheocr. 1so, zu μηδ' -ίξε ταῦτα So. f. 826; = ἀοῖ]τ]α ἴνγεν (Pratin. 5) ὀδο. reden (Heracl. descrGr. 3i, Str. μῦ.); ἰ-λίσας: ἀδροῖσας H. (ἀολλίσας Σάμ). [f. αἰπολικόν.

ἰαἰολίχον (= ἀπατηλόν sch.) τὸ δάγμα: Theocr. 1so v1.

αἰόλλω (αἰόλος): ἰ]η]ne]ll ἦ]ν und ἦ]ε]t bewegen, ὅτε γαστέρ' ἀνήρ ἔνθα καὶ ἔνθα -λή (vl. **αἰολλήν** nepοικαλιμένην ApSorph.) beim Braten u 27; κύκλον ποικίλον -λλει (sch. ποικίλην ποιεῖ) Nic. th. 155, pass. δτ' ὄμφακες -λλονται ἰ]η] f]α]r]ben Hes. sc. 399; πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλει (sch. ἔταρσσε, cf. αἰόλλειν 50 πλανᾶ Phot.) Pi. P. 423s codd. f. ἔδολει. — **αἰόλλ(η)σις**: ἡ κίνησις schPi.

αἰολό-βουλοῖ μέροπος Opp. c. I 452, κέρδεα IV 6 μῦ.

αἰολό-βρόντα Διὸς αἶσα Pi. O. 94s.

αἰολό-δακρυς Διδναςος Nonn. 267s, cf. 432ss.

αἰολό-β(ε)ικτε ("Ἠλιε) f. ἀ]η]m]m]ern]d] er]f]a]e]in]end Orph. h. 8, f. Μῆνη οὐρανόδεικτος.

αἰολό-δεῖρος 2: bunt]h]a]l]sig, Pbyc. 8 (Vögel); Opp. c.

αἰολό-δωροῖ Ἐρίνους Epimen. 19. [Π 317, Nonn.

αἰολοδῶρηξ, ηκος, δ: mit f. ἀ]η]m]m]ern]d]em Panzer, Ἄντι- 65 φος Δ 489, cf. Π 173; *Zaub.

αἰολό-μητις, ἴδος, δ: ἰ]i]f]tig, Hug (f. ποικιλόμητις), Προμηθεύς Hes. th. 511, Σίσυφος (-μήτις codd.) f. 7, θεός Ae. Su. 1037', cf. Opp. h. II 503, DPer. 207, Musae. 198; Ἰββ. -μήτις Hes. f. 7', BerlKIT. VI: 109 [jpr. Epif].

αἰολο-μίτρης, dor. -ρας, ου, δ: mit f. ἀ]η]m]m]ern]d]em Leibgurt, Ὀρέσβιος E 707, cf. QS. 811; θεός mit bunter Binde Theocr. 171o.

αἰολό-μολκος σῦριγξ Nonn. 402ss; -**μορφος** Ἐκάτη Orph.

A. 975, cf. h. 4., Nonn.; -**μυδος** φθόνος Nonn. 8 hypoth.; -**υωτος** τρών Opp. c. Π590, τίγριες Π130 υω., cf. h. I125, Nonn.; -**πεπλος** παρθένος 7173; -**πτερόγων** χερών Telest. 1; -**πρόμνοις** ναοί Bacch. 1114.

αιολό-πωλος 2: rofsetumpeind, άνέρεις Γ185, Φρύγες Hymn. Ven. 138, Κάτωρ Theocr. 2234.

αιόλος (-δ- Hdn. I163) 3 (2 Ar. π): 1. ἰσηπει ἦν ὑπὸ her bewegliçh, c. acc. πόδας -λος ἵππος T404, σφίρες μέσον -λοι (τὸ μέσον εὐκίνητοι διὰ τὴν ἐντομήν schT) M167, οίστρος χ300, εὐλαί wimmelnd X509, ὄφεις ἰσθ ringelnd A

208, Hes. th. 300, Call. (δράκων So. T. 11.); πυρός κάσι (= λιγνός) Ae. Se. 494 (εὐκίνητος, ταχεία sch.), -λη = ταχεία Achae. f. 48.

2. ἰσηππεριδ, τεύχε' -λα παμφανώνοντα E 295, ἐπίοισεν σάκος -λον H222, κνώδων So. Ai. 1025, δσπρακον Hymn. Merc. 33; νόξ (i. αιολόχως) So. T. 94' (aber νέκυσιον πορεία Ar. Th. 1054' = σκοτεινή sch.), Sternbild Arat.

275, αἰθήρ QS. 8244, πέρικαι ἰσηππεριδ Epich. 47, δαζυ δ αἰ. Abart des σκάρος NicThyat. b. Ath. 320°, i. αιολίας; σάρξ gefleckt So. Ph. 1157', κών dist. πηγός Call. Π191, λέων nb. περίστικτος Nic. th. 464 υω., βούδα Call. f. 155, πουλυπόδος γυία versicolor Opp. h. Π295.

3. uer-ἰσηπiedenartig, varius, ἰαχά ἔμνων des Pan Eu. Ion 499', μέλος carm. pop. 8, Lyc. Al. 671, cf. Telestes 2, Nonn., χορεία v. Φροῖφιλεδ Ar. R. 247', -λα φωνέον Theocr. 1644; ἡμέραι veränderlich Ar. π 2618 nb. ἀκαίρια πνευμάτων, ὀδύθαμοι Adamant. phys. 18 (ἀσθενεῖς paraphr.), cf. 12; ἀνδρώπων κακά Ae. Su. 327; χρησιμῶν στόμα (i. αιολόστομο) Lyc. Al. 4.

4. ἰστίγ (i. ποικίλος), ἔπος Solo 11, ψεύδος Pi. N. 825, κέρβη Bacch. 1427, ὄ μηχανήμα λυγρός -λάττερον an. trag. 349, -λα βουλεύουσα Opp. h. Π113. = VERBR. ep., dor., φορ. Σηρ., Τραγ., Ar., in Prosa nur rhißol.; δαζυ αιολο-, κορυθαίολος. [Αἰόλος μητή. n. pr.; δαζυ die Αἰόλοι]

αιολο-στόμους χρησιμούς vieldeutig Ae. Pr. 661; -**φυλοι** ἰχθῶδες varii Opp. h. Π420, cf. I617; -**φωνος** 728 ἀηδῶν, Nonn.; -**χαίτης** ὁ ποικίλος ἔχων τρίχας Eust. 1645; -**χρωσ** νόξ (i. αιόλος 2) Eu. f. 593.

αιονάω, Πβf. -**νέω** Hipp. γφ 44 cod. C, cf. ἀπ-, ἐπ-, κατ-αιονέω υω.: besprengen, bespülen (καταντλεῖν καὶ τὸ καταχεῖν ἢ λουεῖν Phot., BA, EM, -νῶν Ἄπτ., καταντλεῖν Ἑλλ. Moer.), δερμῶ ὕδατι τὸ σῶμα Hipp. τκά 47 (ἐλαίω Gal.), ἔδρην αἰμ 6, τοῖς στρυφνοῖσι γ Π149.. υω., ἡόνησας (= ἔλουσας) Ae. f. 425, pass. Hipp. αἰμ 6, ἡόνησας, κατηντλεῖτο H. Dav. **αιονήματα** DCass. 5517 (nb. ἦμα φάρμακα), EM 3487, **αιόνησις** Hipp. ὄχ 1, Poll. IV180.

αιπεινός 3, Πβf. **αιπεινῆς** δόμοι KE 1069 [ἱρ. Kz.], aus aiπeo-νός, zu aiπos, aiπός: hoch ansteigend, jähroff (celsus Gloss. Π427), Μυκάλης κάρηνα B 869, cf. Y58, ζ 123, προλιετρον O 257, Πήδαοος Z 35, Ἴλιον I 419.. (Eu. An. 103') υω., cf. Pi. N. 92., Ae. f. 284 Ὀλενος, So. T. 860., Theocr. 15101, ApRh., Nic.; αἰθήρ Bacch. 825; ἰβτρ. σοφία (sch. δυσέμφκτοι) Pi. O. 9102, λόγοι (sch. προ-σάντεις, χαλποῖ) N. 522, μαντεῖα Eu. Ion 739.

αιπῆεις, εσσα, ev: = ὁ. vor., Πήδασον -εσσα φ 87, cf. ApRh. Π721.., QS., καταγῆς Leon. AP VII273.

αιπολ-έω: Ziegen weiden (cf. βουκόλῶ), c. dat. αἰζίν Lys. f. 25, abf. Eur. Π3, Theocr. 825, NicDam. FHG Π3398.., pass. ἔνευ βοτῆρος -λούμενα Ae. Eu. 196; ἱρ. von ungebildeter Besçäftigung Aristid. Π517.

αιπολή Suid. (ὄρη ἐτφ.), = ἐμπολή?, i. αἰπόλος.

αιπολ-ικός 3: des Ziegenhirten, θάγμα Theocr. 128, τρύπανον Call. f. 412, σφίγγεις Meleag. AP XII128, cf. Alph. IX101 υω., Orph. h. 51, Long. (Π18..).

αιπόλ-ιον, τό: Ziegenherde, -ια πλατέ' αἰών A 679.., Hes. th. 445, cf. p 213.., Leon. AP VII740, Orph. l. 142, κλυτά So. Ai. 375', συναλίζειν nb. ποιῖμα, βουκόλια Hdt. 1126, cf. Plut., Hel., sing. Prien. 362 [IV^a], LXX Prov. 2428, Syn., Long. I7; Μυκήνην αιπολίου παντός ἐρημοτέρην Ziegenweide? Alph. AP IX 101; -λίον αἰγίδιου H.

αιπόλος, ὁ (aus αἰγο-πόλος, i. d., cf. βουκόλος): Ziegenhirt, -λος ἀνήρ Δ 275.. (πομῆν Crat. 281), Μελάντιος αἰ. αἰών p 247.., cf. Theocr. (c. crasi φπόλος, φπόλε υω.), Hdt. Π46, Pl. lg. 639' υω., IG IV127 [ἄγιν. Π-Π^a], LXX

Am. 714; ἱρ. αἰ. ἐν καύματι Suid. s. Λυδός ἐν μεσημβρία παῖζει (= ἀκολασταίνει), cf. AntThess. AP XI 327.

αιπόλος..καὶ κάρηλος παρὰ Κυπρίοις H., i. αἰπολή.

αἶπος, τό: ἤδη, ἀηδῆ, ἀπότομον So. OR877'. Ἄδφον Ae. A. 285, cf. 309, an. trag. 468, Theocr. 7148, ApRh., Παμβώμα -πη Nic. th. 214; πρὸς αἶπος bergan Eu. Al. 500 (ἔρχεται, ἰβτρ. v. hartem Schiçjal), KE 781 [Π^a], Hipp. ἔ VII107, v. Π51, 52. (τένα, βαδίζειν υω., v. anstrengendem Gang), δαηερ σύλλεξα σθένος καὶ πνευμ' ἄδρσιον, -πος (tv. κάπος) ἐκβαλὸν ὀδοῦ (sch. στήσας τὴν ὀδοπορίαν sch., τὸν κάματον H.) Eu. Ph. 851.

αἶπος 3: = αἶπος, πόλις N 625.., cf. QS. 6148; Στυγὸς ὕδατος -πὰ βέεδρα (προσάνει καὶ ἀνωθεν καταρρέοντα schB) O 369, des Xanthos φ 9, cf. ApRh. I927, QS. 2598.

αἰπού-δητον δόμον Nonn. 413, cf. ev., Coluth.; ὄπὸ δ' ἔδραμεν -δεν ἔρκος Theodot. b. Eus. pr. IX 22; -**κερως** ἔλαφος: ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων Suid., cf. EM; -**λόφω** πρηῶν Nonn. 2370, cf. 26158; -**μῆτα** παῖ Θέμιδος ἠοσφεινῆτ Ae. Pr. 18; -**νόω** βασιλῆος Hymn. Isid. 19, wie megalonous;

-νωτον Δωδώνη (ὕψηλόωντον, ἢ τραχείαν sch.) Ae. Pr. 830; **-πλανῆς** Κρόνος Manetho IV249.

αἰπός, εἶα, ὁ (comp. u. superl. Alex., wie αἰπύτεροι δόμοι ApRh. Π238, -τατον κάρη Nic. f. 74): ἠοσφραγῆδ, ὄρος B 603.., Hymn. Ap. 35.., Ὀλυμπον E367.., Hymn. Ap. 109 (οὐρανὸς O 192.. Zenod. ft. εὐρύς, Solo 1321, Pi. f. 162.., So. Ai. 845, αἰθήρ Bacch. 320, i. αἰπεινός), Πήλιον Hes. f. 79, κολώνη B 811.., eis ἄλα πέτρα γ 293, νῆσος ApRh. I396; τεῖχος Z 327.., Hymn. Cer. 271, προλιετρον B 538.., Σκύρος I 668 υω., cf. Mimm. 9', Theocr. 7116, 30 σῆμα I125, δῶκοι KE 912 [Kz.] υω.; βρόχος λ 278, ἀκρεμῶν Antiphan. AP IX 256, δῆρ Opp. c. Π184, αἰπυτέρη γαῖα elatior ApRh. Π978, cf. Alph. AP IX101.

2. ἰβτρ. ἰσῳιερίγ (arduus), -πὸ οἱ ἔσσειται c. inf. N 317; ἰῆh (-δξός), ἄλετρος A 174.. (ἡῖγ), Timo 66, Opp., φόνος δ 843.., θάνατος Pi. O. 1042, σκότος f. 228; πόνοσ v. der Schiçadç I 601.., ποδῶν ἰσῳῆ Hes. th. 682, χόλος O 223, δόλος Hymn. Merc. 66, Hes. th. 589.., ApRh., σοφίη Agathias AP VII273; ἠερυοραγενδ, c. dat. δορι καὶ Μούσαισ v. Ερῆεος Ant(Sid.) AP IX 790.

-αἶρα, ἡ: Σολῆ (Lolium temulentum L.), pl. nb. ζεαῖα Pherecr. 188, Aristoph. f. 412, ἡῖηπεροῖστ Herodas 6100, -ρῶν ἄλευρον Hipp. γφ 32.., cf. v. Π1230.., Ar. υ3, Theophr. hp. VIII 46.., Gal., Aret., Plut.. = ζζάνιον Geop. II43; δαυ. **αἶρινον** ἄλευρον Archig. b. Orib. Π270, Diosc., ἄλητον Aret., ὀλοαῖς δ[ι]τρ[ι]ολογημέναισ (i. καρπολογέω) DittS. 939 [Art. Π^a], ἀήπ. σίτος οὐκ αἰρώδης-καθαρός αἰρών Theophr. hp. VIII 46.

αἶρα: σῦρα, ἀξίην H., BA (v. αἰερω), -ρῶν βαρὺν στόνον Hammer Call. Π156, cf. f. 129, -ρησιν δτε βήσσοιτο σῖσηρος Euphorio BKIT. VI: 58.

αἶρεσι-ἀρχης, ου, δ: Σχῳῖηaupt, IG XIV1759 [Rom I^a], Gal. VI372, SextE., haupt d. Sette, KS (-αρχέω GrNaz. carm.).

αἶρεσι-μοσ 2': einnehmbar, τεῖχος X. Cyr. V 24.

αἶρεσι-μάχος (αἶρεσμ. νιῆστ überl.), δ: sectae propugnator, Philo Π84 (= οἱ τοῖς δόγμασιν ὄποια ἀν τῆχ βοηθοῦσιν οὐκ ἐξετάζοντες, εἰ δόκιμα), KS (αὐτῆ -μαχέω).

αἶρέσιον, τό: παρὰ Καλλιόθενον τῶν ΑἰΡΕΣΙΩΝ BCH 2768 unter Hafenaufgaben nb. τοῦ λυμένος, τῶν στροφεῖων υω., vgl. 620, 29488.. [Delos Π^a], νοήλ Auslabesteuer, vgl. ἐξαιρείσις.

αἶρεισις, ἡεῖff. ἄγγρεισις IG IX2^a504, ἡ, lat. (seit Cic.) haeresis, v. αἶρεω: 1. (act.) Einnahm e 1. Einjammlung, v. Kornabgaben Tebt. 12766 [113^a]. 2. Eröberung, Βαβυλῶνος Hdt. IV1, cf. VI136 (βασιλέος subl. IX3), Th. Π58.. (Αἰτωλῶν Bezwingung Π197, cf. Π75), Dialex. 19.

ii. (med.) Wahf 1. eigtl., ἐκ δημοκρατίας γυνομένη Th. VIII89, ἀρχῶν Is. 761, πρεσβείας Aesch. 213, cf. Pl. Gorg. 455^b υω., nb. δοκιμασία Is. 728, -έσει ἡ κλήρω Ar. ΠIV15, -αν ποιεῖσθαι Pl. lg. 753^b.., Is. 719, Ar. Π Π29; die Gewählten, der Ausçhuß, ἡ ἐπὶ τοῖσ νέουσ nb. σωφροσισται Pl. Ax. 367', κατεστῆθη αἰ. Τεμοσθένης Καλλιστόμαχος IG IV937 [Ath. I^a], cf. XII3-330249 [Thera c.

200*]. 2. allg. Entscheidung, βίου (über das L.) n.b. κλήρωσις Eu. An. 384, Pl. Phaedr. 249^b, cf. Eu. I. 1364, δόσκριτος Dem. 601s, σὴ γὰρ ἦν τὸδ' αἶ. Eu. I. 953; τῶνδὲ τοι -σιν παρδίδωμι (folgt et. et) Pl. N. 10^{2a}, ἀφρασί μοι δίδω Αε. Pr. 779, cf. Hdt. V.11., Th. (περὶ τινος V.11), X. Cyr. VIII^{3a}, Is., Dem. (πότερα. ἢ 22^{1a}, τοῦ πράττειν ἢ ἀγειν ἡσυχίαν 4s, pass. 37^{2a}), Ar. P. II24, νέμειν So. Δι. 265, προτιθέναι Pl. Theaet. 196^a (pl. Diod. 16^{2a}), προβάλλειν soph. 245^b, προτείνειν Pol. 310s (ἢ τῶν προτεινομένων αἶ. 20), τὰ πρὸς ἡγεμονίας οὐκ ἔχει -σιν ἰάβη keine Wahrl zu Plut. 708^b; γίνεται τινι Th. II61, Dem. 11, ἐστὶν ὅμιν τοῦ πράγματος 87, ἢν αἶ. ἢ ἐξάγειν ἢ ἀπολελωκέναι 321^{2a}, ἐστὶ τριῶν αἶ. ἢ. ἢ. ἢ 241^{1a} ἡμῶν; λαβεῖν 361¹, διακρίναι Wahrl treffen Hdt. 111, ποιεῖσθαι Is. 121s; ἀπερὶ βίαιην, Βεδίνγung, pl. DHal. III10 (δέχεσθαι), VI56., DCass. 71¹⁷, Eus. hist. X5 (Urt.), (Ραῖτή)angebot, -σει ἐδέχεσθαι CPR II19 [II*], cf. BU 659° [II*], IG XIV830 [Rom 174^p], ἐκυράθη 'Ἀπίωνι ἐφ' αὐτὸ ὅπερο -σει BU 904 [161^p]; letzte Willensentscheidung Oxy. VI907 [276^p, Testament]; *Gutdünken, ἀνδρώπων Petr. II [III*].

3. Auswählen einer Sache, Streben nach etwas, studium a. als Sebensziel u. ä., φιλοπονην ἐν ἐσωτὶ μούνη -σιν ἔχει χαρίεσσαν (= τέλος) Hipp. par 12, τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριστῆν αἶ. ἐλεῶσθην Pl. Phaedr. 256^c, δυνάμειος Gorg. 513^a, ὁμοίον Men. 426, βελτίστου Pl. Phaedo 99^b, τοῦ ζῆν Ar. ηε 15, ἢ κατὰ τὸ καλὸν ημ 113, pl. πραγμάτων Is. 810s, ἐπιτηδεύματων [Dem.] 61^{1a}s, opp. φυγαί Ar. H II2., Philod., SextE. (ἢ ἀρετῶς), Περι αἶ. καὶ φυγῶν Werk Epiturs DiogL. X 27; bef. Richtung, Σχῆμα (= ἀγωγή), πολὺ κρείττων (v. Redner[schulung] Is. 156°, -σιν τίνα ζηλοῖς; NicCom. 1, αἶ κατὰ φιλοσοφίαν SextE. h. I185, κ. Ιατρικὴν 237, δογματικὰ II218 ἡμῶν, cf. DHal. adAmm. 7, Cic. fam. XV16, Philod. p 177, Gal. ἡμῶν, Ἐρῆβεν[schule] DittO. 176, 178 [Äg. I*], Sette, Φαρισσαίων NT Act. 15^s, cf. 241^{1a}., Ios. b. II118., χριστὶ NT I Cor. 11°, KS; Sebensart, Weiße, *Ρωμαϊκῆ Pol. 31^{2a}s, cf. 120, Ath. 190', Βεσῆäftigung, *Ἑλληνικὴ μὴ γριεχ. Bildung Pol. 39s, ὁπονημάτων 11, pl. φανῶν Verwendung v. Ausdrücken Epicur. φ. ὑποδείξομεν διὰ πολλῶν αἶ. Σεήρεν VettV. 123, δεδοκιμασμένα II22 ἡμῶν; navalis Seeb eruf Cod. Theod. XIII6^o.

b. (eifrige) Gesinnung, Verhalten (to. = βούλησις ἢ ἀναλογισμὸς διτ. προαίρεσις Stob. II7^o), ἐνδοξος καὶ καλῆ DittO. 219 [31. III*], γνησία Aristaeas 7, ἢ βασιλεύς πρὸς τὸν δῆμον IG II5^o591^b [III*], cf. Pol. 261^{1a}., ἀπεδέξαντο τὴν αἶ. τῶν Αἰτωλῶν 39, ἔχειν πρὸς τὴν Dem. 181° (Philipposbrief), Pol., Plut., Ξηφῆρ., -σιν καὶ εὐνοίαν ἔχειν π. τ. Pol. 422, Magn. 8972 [c. 200*], διατρεῖν Prien. 53^{2a} [II*], διαφυλάττειν IG II 5^o432^b [II*], χρᾶσθαι IX2^o489 [Ρηαντ. III*], Tebt. 128 [II*] ἡμῶν; αἶ. ἔχειν ὅτι δεῖ πολεμεῖν (= γνώμη) Pol. 182²; ἢ τῶν σὺν νῶν κινδυνεύοντων αἶ. καὶ δυνάμει 25s, Des Schriftstellers (= Absicht, Tendenz) 25s, Τιμαῖος 122⁴; Freundschaft, n.b. συμπεριφορά (syn. φιλία καὶ συνήθεια) 312s, cf. an. alex. Grenf. 11, ἀστ. ἡμερηνὴ u. νυκτερινὴ VettV. 11, syn. οικειότης II 1 ἡμῶν; Dorjaß (= προαίρεσις), -σει sponte opp. διὰ τόχην Men. 426, ἐπιρῶτα καλῆ -σει BU 316 [359^p], ὑπὸ σο Βη3., καδ' ἀφρασι Philod. p II30, κατὰ πάσαν αἶ. αὐτῶν LXX Lev. 221s, ἐξ -σεως Gen. 49s, Charito II4. = VERBR. Hdt., Hipp., Pl., Trag. (Crim.), att. (0 ält. Redn., alte u. mittlere Kom., 1 x X.), ggr.; III-I^a überwiegt Bdtg 3b (zuerst bei Königt Phil.), bef. Pol., Ξηφῆρ., in LXX nur = Wunsch, NT nur = Sette; im Her. Posidipp. AP IX359.

αἰρεσιώτης, ου, δ: Sektierer, Porph. abst. IV22^a (vl. αἰρεποταί), [p. KS; -ώτης πολιτεία ἢ τῶν αἰρετικῶν Suid. **αἰρέτης**, ου, δ: astr. Begünstiger, ἀγαθῶν VettV. II 1, fem. -ῆτις τῶν ἔργων Ἀνηγήγοριν n.b. μύστις LXX Sap. 8. **αἰρετίζω**, v. αἰρετός: = περὶ τὴ σπουδάζειν oft neue Kom. nach PhrynS. b. Phot., Neigung, Augenmerk auf etwas richten, νομφιον IG XII5^o472 [Epigr. I*], cf. KE 252 [I*], LXX 2 Mc. 112^{1a}., σὴ ἴαμμερν ἡν Βαβρ. 61, cf. 65, ἡρεμῆν (= αἰρεῖσθαι H.) Hipp. ep. 17. intr. Wohlgefalle finden (ἀρεσκεσθαι H.), καθιδόρυστο ἱερὸν Μηνὸς αἰρετι-

σαντος τοῦ θεοῦ IG III74 [I*], εἰς θν ἡρέτικε κύριος LXX 1 Par. 291, c. inf. 2 Par. 291¹; = τὰ τῶν αἰρετικῶν φρονῶ Suid. med. σὴδ' αὐσπῶθην, τινὰ Ctes. Pers. 47, n.b. ἐξελέξατο LXX Ps. 131^{1a} ἡμῶν, c. inf. (= προαίρουμαι Suid.) ClRom. II14., schDem. 24^{2a}s; intr. Gefallen finden, ἐν ταῖς ἐντολαῖς LXX 1 Mc. 21°.

αἰρετ-ικός 3: [sto. mit rechter Wahrl, n.b. ἐλλαβητικός Pl. def. 412, cf. Hierocl. eth. 9s, adv. οικειοῦσθαι τ, ποιεῖν n.b. ὁπομηνητικῶς DiogL. VII126; astrof. Ptol., PaulAI; 10 ἡετηρίτῃ, ἀνδρωπος NT Tit. 310, KS (αὐθ' adv.).

αἰρέτης: f. -της; -τισμός = ἀφρασι Sette Epiph. **αἰρετιστής**, ου, δ (-τις): Anhängler, Parteifreund, Pol. 25s (n.b. κοινῶν), 17°., c. gen. τρόπων Philemo 131, δυναστείας Diod. 187²; der Schullehrer, λόγων Philod. BerlSitzB. 15 1900^{2a}s, abf. DiogL. IX 6, CIAI. str. VI 167, Iambl., Sektierer, Ios. b. II124.

αἰρετο-μάχος, δ: Settenbekämpfer, KS (DidAI.). **αἰρετός** 3 (αἰρέω): 1. (αἰρέω) bezwingbar, Βαρκαίοι δόλω -τοί Hdt. IV201; ερτεῖσθαι (= περιηπτός), 20 φιλοσοφία -τόν n.b. νοητόν Pl. Phaedo 81^b.

II. (αἰρέομαι) 1. erwählt, zu wählēn, ἀνδρες Hdt. VIII135, δικασταί Pl. Ig. 956^b., ἀρχῶνες Aesch. 3os, Ar. II Π6 (dist. κληρωτοί)., ἀρχαί Is. 121^{2a}, Ar., βασιλεία opp. κατὰ γένος Pl. III 14 ἡμῶν., τὰ -τά opp. κληρωτά Pl. Ig. 759^p, cf. al. 25 Ἀβγεσανδτε X. an. I 321. 2. wünschenswert, vorzuziehēn a. allg., meist comp. (nur dies Kom., Is., Dem.) u. sup., θάνατος Ar. Eq. 84, καταφυγή Hdt. VII46, δυναστεία opp. φευκῆ Pol. 34 ἡμῶν. (αὐθ' Sp., LXX), ταῦτα -τώτερα Hdt. I 156, cf. VII 143., πενήν ἐδαμονοησις -τώτερη

Democr. 259, cf. monost. 193., [pr. Κροισίων -τώτερον στατήρων Plut. 823^a, τινὶ Gorg. P. 35, X. Cyr. VIII21., Is. ep. 611 ἡμῶν., -τώτερον ἐστὶ τινι c. inf. X. Cyr. III3s1, Is. 4^{2a}s (ἀποθανεῖν ἢ ζῆν)., Dem. 2311., cf. Pol. 3s, ἡγούμαι c. inf. Dem. 161², -τόν c. inf. LXX 2 Mc. 71^a. b. phil. 85 βίος Pl. Phil. 21^a, ἐξίς Crat. 415^a, Ar., gew. neutr. (opp. φευκτόν), τὸ ἀρετόν πάσαν n.b. τέλεον Pl. Phil. 22^a, cf. Ar. H IX12, καδ' αὐτὸ -τόν Pl. def. 415^a, δ' αὐτὸ -τόν Ar. M XI 7, Περι τῶν δι' αὐτὸ -τῶν Chrysipp. ἡμῶν.

αἰρέω ep., ion., dor. (fret. αἰλέω), att., ggr. (δολ. ἀγρέω, 40 f. δ.), fut. αἰρήσω allg., -ελῶ Ar. Eq. 290, Eu. Hel. 1279^a, Antiphil. Plan. 334, DialI. 4706¹⁰⁰ [Thera III*], DHal. Arg., cf. καθαρῆσετε, οὐ καθελεῖτε Phot., aor. I ἤρσα [p., cf. QS. 440, EM 777s, Lobed Phryn. 716, aor. II εἰλον ep. (ἔλον E 50., ἔλεσκε U 752.), Alcaea, Corinna, 45 ion., att., Νηϊσῆφ. εἶλα [p., 3B. NT, KE 314 [K3], fret. ἀφέλα DialI. 4940 [II-I*], pf. ἀράρηκα Hdt. (ppf. αἰρήκε III39^a), ἤρηκα att., ἤρηκα jungatt. u. Kol., wie εἰρημαι, εἰρέδην ἡμῶν, f. Μανηετ 127; med. fut. αἰρήσομαι ep., att., ἀφαλήσεσθαι fret. DialI. 5024, -ελοῦμαι Timostr. 5, 50 DHal., Alciphro., aor. I ἤρησάμην Ar. Thesm. 761 (ἔρηρ), [σητ] [p., αὐθ' [p. Παρ., II εἰλόμην ep. (εἰλόμην B 399.), dor. (ἀφῆλετο Epidaur., cf. εἶλε δδοτ.), Corinna, att., Νηϊσῆφ. εἰλάμην [p. oft (Philipp. AP IX 56, NT ἡμῶν., Παρ.), pf. (u. pass.) ἀράρημαι Hdt., ἀναρραρημένος n.b. ἀναρρημένος Thaf. DialI. 5483, καθαρῆμένος Sophro 56, ἤρημαι att.; pass. fut. ἀρεθῆσομαι Hdt., att., aor. αἰλεθῆ fret. DialI. 4491, ἀρεθῆ dor. wie pf. ἤρημένος, ἤρεθην att., fut. pf. ἤρησεται Pl. Prot. 338^b; αἰρετός (f. δ.), ελετός 1409, αἰρετόν Pl. Ig. 875^a.: capere

60 A. act. (u. pass., wofür gew. ἄλικομαι) 1. meist v. Perf. 1. ergreifen, εἶρα ε 137, γούνατα ζ 297 ἡμῶν., δόρυ Tyrt. 11^{2a}, cf. Theocr. 2511., c. gen. δουρός Π 406., γούνων Φ 71 ἡμῶν., καμάκων Alcaea. BKIT. V 2^o7, κόμης Πηλεώνα A 197, χειρὸς Ὀδυσῆα η 168, cf. T 126., ἐπὶ μάστακα ψ 76, χειρὶ χδόνα ε 272, πτελέην χειρὸν Φ 242, cf. Hes. c. 139., Theocr., ἐν χειρὶν μ 229, Theocr., μετὰ χειρὶν δ 372, ἀξίνας χειρὶν So. An. 1110, παρθῶν χειρὶ χειρὸς ἑλῶν ἄγεν Π. P. 912², ἔγχος δεξιτερῆ ApRh. I 769, γαῖαν ἀγοστώ A 425, γ. δδοῦσιν E 75, ἀγκάς η 252., δδάξ Eu. Ph. 1423; oft als ptc., wie κλήρους πάλλον ἑλόντες Γ 316, χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν A 323, χειρὶ ἑλῶν ἐπέεζε βραχίονα Π 510; n.e.h.m.en, ἄποινα ἀπ' ἀπίμης Ω 579, cf. O 126, Theocr. Π. O. 71, Eu. E. 140., LXX Ez. 361° vl., κεφαλῆς ἀπο

φάρος δ 88, ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν E 127, ἔνθεν ἑλὼν δὲ ἔνεκε
 ζ 74 (ὑβτρ. ε. ε. [= inde] φαίνε αὐθῖν δ 500), ἐκ γαίας τι
 So. Ph. 700, ἐκ κανοῦ σφαγίδα Eu. E. 811, τὴν προτι
 οἱ ἐλε φ 509., χροὶ εἴματα ὑπὸ den Leib legen δ 750;
 fortnehmen, εἶω ἑλὼν (= βίω) γέρας A 139, τὰ τόξα
 So. Ph. 931, cf. 762, ἄντλον Pl. O. 9as; in [sic] auf-
 nehmen, κοίτος ἄπαντας τ 15. 2. gefangen
 nehmen, in die Gewalt bekommen, παθεῖν,
 Ἄρηα δ 330, τινὰ ζῶν ἢ 331., X. an. I 62, τοῦτον ἄμα
 τῆ νῆϊ Hdt. VI 41, cf. VIII 32, κατακτείναι μ' ἑλὼν So. An.
 497, cf. Crat. 143, ἀνδρας δορι Th. I 128 (ἢ δοριάλωτος),
 im Ringkampf unterkriegen, KE 1103 [III—I^a], ὑβτρ.
 σοφιστήν Pl. soph. 241^a, cf. X. Cyr. V 4as; εἰηθοῖεν,
 Ψ 345, Th. III 98, X., Pl. lg. 833^a (pass. rp. 613^a), Lys.
 2s, cf. ὡστερ ἀγαθοὶ δρομῆς ἐκ δέκα ποδῶν ἤρει λέγων τοὺς
 ῥήτορας Eup. 94; v. Tieren erjagen, κῆτος μ 96, λαγὸς
 Hes. sc. 302, cf. Theocr., Erhupp. 5, Hdt. I 36., X. cyn.
 12as., Pl. rp. 375^a (ὑβτρ. 3B. v. πάθη Tim. 64^b), an. Lond.
 33as, Plut., Luc., Iambli., λέοντα ἐν βροχοῖς (folgt ἀχλό-
 νασιαν ἔξελεῖν) Eu. Herc. 153, ἴρ. εἰδοντι κύρτος αἰρεῖ (ἐπι
 τῶν ἐργασαμένων ἐδυκῶς) Diogenian. IV 45, cf. Crat. 4;
 gewinnen, bestriden, Ἐλένη ἄματα Eu. T. 892,
 ἀπάταιαν ἄνδρα So. Ph. 1212, cf. 995., Ae. A. 1209, Eu.
 Hel. 1621, Ar. Eq. 789, φῖλον X. m. II 6s, syn. κате-
 ργέσθαι 31s, παιδικά Pl. Lys. 205^a, cf. Phaedr. 253^a (pass.,
 syn. ἀλίσκεται), Plut., Ael. (überzeugen ha. 141s),
 Aristid., KS; verwirren, πατρὸς σκοπαί μ' εἰλον (ἐτα-
 ραζον sch.) Ae. Sa. 786^a, pass. Eu. Al. 1065. 3. er-
 tarpen, deprehendere, ἐπ' ἀποφώρω Eu. Ion 1214,
 cf. Pl. lg. 874^b, ἐμὲ ἥσσω τῶν αἰσχρῶν So. An. 747, ἥρι-
 σθαι κλοπεύς 498, c. ptc. τήνε δάπτουσαν 385, cf. 656,
 Ar. Eq. 829, Herodas V 28, pass. μοχλῖον Diall. 4991 [Gort.
 V^a]; antreffen, αἰρέουσι ἐν Ἐφέσω αὐτοὺς Hdt. V 102;
 πρὶν μέσον ἄμα εἰλεῖν εἶρε γάμον (= καταλαβεῖν) ποδὴ ἀμ
 Vormittag Pl. P. 911s. 4. erlegen, ἴδτεν (= ἀναί-
 ρέω), ἔλοιμι κεν ἢ ἐκ ἀλοῖην X 253, ἀνδρα Δ 457, cf. Π 351.,
 Hes. th. 325, Tyr. 11s, δῆμον ἄνδρα, Emp. 137, Call.
 Π 105, ArRh., KE 1103 [III—I^a], Pi. O. 1as, So. (ὑβτρ.
 πατρῶν αἴμα OR 996), Eu. (ὄδς Ἄρης ἔλοι T. 376), Philo
 Π 379^a, Σκαμάνδριον ἔρχει E 50, cf. H 77, So. Ai. 1056.,
 Eu. Herc. 1380. (φαρμάκοις M. 385), δωδέκα ἤρωας πέ-
 τρω Pi. N. 42s, ἐξ ἀκοντίου βολῆς X. He. IV 51s; ins
 Verderben stürzen, So. E. 207, Eu. Hel. 1128^a, pass.
 ὑπὸ κρομμῶν, λυφὸν Hdt. II 13; besiegen, Πέρσας Sim.
 ep. 96, Ἄμυρταῖον Th. I 110, cf. X. He. III 51., Dem. 14s1,
 Plut. (δυνάμεις πῦ. καταπολεμῶν Pomp. 65), DCass.; ἴρ.
 αἰρούνης ἠρήμεδα Zenob. I 35. 5. erbeuten, er-
 oberu, εἰνεπήμεν, δῖφρους A 748, τεύχεα Hes. sc. 357,
 ἵππους P 488, νῆας A 315., cf. Th. I 100, Pl. Menex. 243^b,
 Dem. 2077, ἢ κ. ἑτρίδι, Τροίην B 141., πτολιέθρον 228.,
 cf. Tyr. 5, Mimn. 9, Pi., Ae., So., Eu., Eubul. 7, Hdt.
 VI 76., Th., Pl., Redn., τεύχος Hdt. IX 102, Th. IV 13,
 Pl., Lys., Ἄνακτόριον Th. I 61, λόφον X. an. IV 21s, χωρίον
 71s (pass. V 4as, gew. ἀλῶναι), κῶραν So. Tr. 240, cf. Eu.
 Ph. 574, Hdt. V 43, Aristid., νῆσον Hdt. IV 31, Th. I 109.,
 Dem. 13as, ὑβτρ. ἀρχάν Ae. Pr. 166^a; δορι Eu. Ph. 762,
 ἀρχμῆ Hdt. V 94, βία Th. I 38, μηχαναῖς IV 13, λυφὸν X.
 He. I 521 ὑψ., κατ' ἀκρῆς (= ἀποτελῶς schT) O 557, Hdt.
 VI 118, Th. IV 112, κατὰ κρατὸς X. He. II 11s, Pl. lg. 698^a,
 Is. 411s., Theophr., Pol., DHal., Diod., κατὰ πόλεμον
 Is. 6as, αὐτοβοεῖ Th. Π 81. 6. δανονtragen, ge-
 winnen, ἀσπίδα δεδλον Call. f. 432, cf. Theocr. 14, στε-
 φάνους Pi. P. 37s, Ἰσθμία πῆξ Sim. ep. 158, ἀγῶνας KE
 938 [I^a], νίκαν Corinna A 25, ψάφους 21, κύδος P 321,
 εὐχος Tyr. 12as, Pi. P. 521, ἀρετὰν f. 108, γλυκὺν βίστον
 P. 2as, cf. Eu. O. 693 (πόνους τ), Theogn. 200, Maxim.
 358; τύχην Ae. Su. 380, ἄταν Pi. O. 1sa, δόξαγον αλαχος
 Eu. T. 1114^a; τιμὴ πῆξεν (= συμφέρειν) Ael. ha. 135^a.
 7. vor Gericht besiegen, zur Verurteilung
 bringen (setzner v. Richter, so Isae. 9as, Aesch. 31as),
 ἐγράψατο Θρασύβουλον καὶ ἐλε Aesch. 31as, cf. Antipho
 51s., Lys. 201s, Dem. 39s., Hyp. 32s, Pl. lg. 941^a. (opp.
 ἐκφεύγειν rp. 358^a), τὰ δικά Diall. 2561 C11 [Delphi V^a],

ἐν τῷ δικαστηρίῳ IG Π 5-583^a [IV^a]; αἰρεῖ αὐτὸν ἢ κατη-
 γορία Aesch. 3as, cf. Pl. ap. 28^a, Δίκη So. E. 528, Eu.
 Heraclid. 941, ψήφος O. 797; c. gen. der Anflage
 (wie δίκαιον), δῶρον Ar. N. 591, παρανοίας X. m. I 24s, Isae.,
 Aesch., cf. Dem. 257s. (der eingeklagten Summe 375s),
 ἀναπῆξ ζῶας ἀλοχον βεραuben (wie ἀποστερεῖν) KE 562
 [II—III^a], cf. 462 [II—III^a]; εἰλεῖν ἀγῶνα Προζεβ
 gewinnen Dem. 1912s (pass. So. OC 1148), δίκην Pl. lg.
 784^a, Dem. (Plut.), γραφὴν 18s, Antipho 2as, τὰ διαμαρ-
 τηθέντα Is. 181s, τὸ πρῆγμα Oxy. Π 653 [162^a]; δίκας
 εἰλεν Eubolun δύο Isae. 641s; δ ἑλὼν opp. ἐαλωκῶς Dem.
 211s; ψήφισμα abrogare Dem. 59s, βουλεύματα irrita fa-
 cere Eu. M. 372. 8. aufgreifen, erfleuen, κατά
 ταῦτα ἴχνη δ μουσικοῖς γυμναστικῆν δίκων ἀρήσει Pl. rp.
 410^a, λόγους Is. 154s; erfassen, τὴν θφαντικῆν Pl. pol.
 282^a, cf. Philob. 17^a, 20^a, syn. καταμανθάνειν Simpl. in ArK
 221as, cf. Ammon. in Are 1as, Procl. Encl. 322, Aristaen.
 I 13; v. Maler (im Bilde) treffen, τὸν θεόν Philostr.
 im. I 15. 9. wünschlen (= med.), αἰρεῖς δοξάζεις, ἄγῆ
 Εὐρ. [f. 802] BA, Suid., H. (I. αἰρεῖ), περὶ ὧν ἑάν αἰρήτε,
 ῥώσατε Grenf. Π 3614 [95^a], aber ἑάν αἰρήσede 17.
 II. v. Sachen 1. v. ἴδτρ. u. seel. Zuständen ergreifen,
 befallen (syn. λαμβάνειν), μηδὲ τιν' ἔπνος αἰρεῖτω K 192,
 cf. v 52., Theogn. 470, τόκος Hymn. Ap. 116, νόσημα
 Pl. Theaet. 142^b (sch. καταπονεῖ), θάνατος Hes. o. 155,
 σκότος E 47.; ἀτη φρένας τόνδε Π 805, ὠχρὸς μιν ἐλε πα-
 ρεῖς Γ 35, θέος P 67, Hes., ἀμχανῆν Theogn. 294, τρώ-
 μος T 14, Ae. Se. 82^a, αἰδῶς Hymn. Cer. 190; τήνε ἄλκος
 φρένα τ 471, ἄχος N 581, Hes., Bacch., ArRh., ἄλκος
 β 81, Eu., χόλος Δ 23., ArRh., μένος E 136; δάμπος
 γ 372, τάφος φ 122, πόδος δ 596, ArRh. (pass. Eu. M.
 624), ἴμερος Γ 446., Hes., ἔρωσ Hymn. Ven. 91, Eu.,
 Rhes., ζῆλος Archiloch. 25, φδόνος Eu. O. 974; λήθη
 B 33; εἰλεῖν αἰρεῖ με θυμὸς Ael. ha. 141s. 2. v. Ver-
 stand überzeugen, ὡς ἔλλομαι τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρεῖ
 sc. ἐμὲ Hdt. II 43, χράται ὅτι μὴ δ λόγος αἰρεῖ sc.
 χρᾶσθαι was er für gut hält I 132, cf. VII 41 (μετεβαί-
 νεσκε, ὅπως μιν λ. αἰρέω), Π 43, gew. vom zwingenden
 Vernunftgrund, δ λ. ἠμᾶς ἤρει Pl. rp. 607^a, μεῖστ ἀβί.
 δ λόγος αἰρεῖ οδ. αἰρεῖ (oft ἔρει) Hdt. II 33., Pl. Parm.
 141^a, c. inf. Hdt. VI 124, Pl. rp. 440^a, Pol. 6s (εἰσεσθαι),
 Plut., Arr., Orig., DittS. 416 [Σηδε Π^a], ἀληθὲς εἶναι,
 ὅτι ἂν δ λογιωτὸς αἰρῆ Aesch. 3as, ἴτο. δ αἰρὼν λόγος (syn.
 ὀρθός) Chrysipp. b. Plut. 441^a, MarcA. Π 5., an. Lond.
 2s; με ἤρει σφδρα ἢ νόησι Justin. Tryph. 219^a, τὸ περὶ
 τὰς ταφᾶς αἰρεῖ θερμότερα τὰ θῆλα εἶναι Plut. 651^a, περὶ
 χαλεπώτερον εἰλεῖν ὡς οὐκ ἀληθεῖς εἶναι αὶ δόξαι Pl. Theaet.
 179^a; δαῆ. Urk. ἐντίπρεψεν, zu kommen (= καθῆκω),
 κατὰ μῆνα τὸ αἰ. ἐξ ἴσου Fay. 34 [161^a], αἰ αἰρούσαι ἐκα-
 τοστα Tebt. II 470 [112^a], τὰ αἰρούντα δ' μηνῶν Grenf.
 II 23 [108^a], τὸ αἰρούν μοι μέρος BU 405 [348^a], αἰρεῖν
 ἐκάστῳ ἀρούρας τρεῖς Flor. 50 [268^a] ὑψ.
 B. med. (u. pass.) 1. = act., ergreifen, nehmen,
 κόρυθα (folgt ἔγχος εἰλούσα) O 125, ἔγχος Γ 338, Hes. sc.
 135, σάκος T 374, ζῖφος γ 326 ὑψ., σπλα Hes. th. 853,
 σκῆπτρον B 46, κληῖδα φ 6, ἀλφειά β 357 ὑψ., λίθον χειρὶ
 H 264, μάστιγα χειρὶν K 501, σφαιραν μετὰ χειρὶν δ 372;
 κόρυθα ἀπὸ κρατὸς Z 472, cf. E 209., Call. IV 264, αἰγα-
 νέας ἐκ ἠψῶν i 157, cf. x 271., Theocr. 21s, Ae. f. 199.;
 fortnehmen, τί τινος von einem, μηδαμοῦ ταύτας γ' ἔλη-
 μου So. OR 1522; ὑβτρ. (ἢ A Π I), ἔπνος ἰν Herodas
 3s4, νῖν μοῖρα So. OR 887^a. 2. ἀβνεπήμεν (cf. δέχομαι),
 τρωσὶν ἔρκον (παρὰ τῶν T. schD) X 119, ἐμεῦ ἔρκον
 δ 746. 3. [sic] aneignen, zu [sic] nehmen, εἰ δέ
 65 κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι γέρας A 137, cf.
 N 729, Γ 66, πεῖραρ Σ 501, Ὀρῖον ἔλετ Ἥως ε 121,
 κῶρας Corinna B 60, ὄνων ζ 297, cf. o 367, ἔλβον χειρὶ
 βίη Hes. o. 321, cf. 359, κακότητα λαδόν o. 287, τὸ ἐσθλόν
 366, τὰ πατρῶα So. Ph. 365; [sic] zuführen, γενιεθεῖν,
 70 δειπνον B 399., (δῶρον H 466., δαῖτα v 117 ὑψ., c. inf.
 πείων i 584, cf. Onos. 10a), Ae. f. 182, X. Cyr. VIII 1s,
 σῖτον Hdt. VII 120 (cf. III 26), Th. IV 26., X., ἔπνου
 δῶρον H 482, cf. Th. III 49., DHal. VI 29, ὄλην an. Lond.

22α; εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ὕπνον Hymn. Merc. 449, ἡδονὴν λόγους Eu. IT 794; c. gen. βίοντος Hes. ο. 476, πῶς λαφύρων Rhes. 179; ἄκριον ἦτορ ἰσὶ εἰν ἕρτζ φαίην E 529. 4. davontragen, erwerben, ἐπινοῖον δ-δλον Theogn. 971, κῦδος ε 365 ἴνι., ἀρετὰν KE 26 [IV*], εὐδοξίαν Sim. 4; bekommen, τοιαυτὸ ἐλέσθαι σοι παρ-εστιν ἐξ ἐμοῦ Ae. Eu. 867; πόσον ApRh. III 263. 5. ἰσὶ herausnehmen, ἰσὶ auswählen, ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλησθα K 235, cf. σ 47, γυναῖκας, αὶ κε κάλλιστα ἔσων I 139, τέμενος περικαλλές 578, πατὴρ νόστι-μον ἡμαρ π 149, τιμὰς δωσέμεν, ἄς κεν ἔλοιτο Hymn. Cer. 445, πύλας Ae. Se. 784, ἔθνη Hdt. VIII 113, τὰ βέλτιστα ἐκ τῶν λόγων Eu. f. 1054, ἐκ τῶν παρόντων τὰ ῥήματα Hipp. ἀτ 52. c. gen. φιλᾶς IG IX 2-517¹⁰ [Σαῖτα 219*]. 6. zu etwas bestimmen, wählten, τινὰ σύνοικον Bacch. 14^{5a}, μὴ μ' ἀρού κριθῆν Ae. Su. 397, cf. 395¹ Eu. Su. 253, Ar. Ec. 247 στρατηγὸν σε (ἠρέθη φύλαρχος Av. 799), Eup. 117, Hdt. I 96, Th. I 62, X., Pl. (ἀνδρῶν ἐπιστάτην Prot. 338^a), Redn., Ar. (ἀρχὴν ἀριστινὴν Π II 11), Plut., τινὰ ἐπίτροπον im Testament Petr. 145 [237*], 20 κύριον Tebt. II 397 [198*], als Schiedsrichter *Münch. [VI*], c. inf. ἀνδρα ἐλοίμεθα οἰνοχοοῖεν B 127, οὐς εἰλετο ἐφορεύειν Ae. Pe. 7, σύμμαχον εἶναι Hdt. VIII 134, ἄρχην IX 112, cf. I 114, IG II 14 [343*], pass. πρέσβεις Ar. Av. 1577, ἡρημένος ἄρχην Ec. 714, cf. Men. 578, Th. VII 8. (ἀπρεθεῖς ἄρχην VI 12), X., Redn., DittO. 438 [Πη]. I^a), c. ptc. fut. τὸν ἐρούνητα ἐπὶ ταῖς ταφᾶς Dem. 60^a, cf. Pl. Menex. 236^a, ἐπὶ τὰς κρήνας IG XIV 645-1^a [ἑρατῆ. IV*], ἐπὶ τὰς ναῦς X. He. V 15, cf. Pl. Meno 90^a, Dem. 19^{1a}., ἐπὶ τοῖς παισὶν X. Cyr. I 25, ἐπὶ τούτῳ Andoc. 411, cf. Pol. 38^{1a} (anders ἐπὶ τοῖς δικαίοις Dem. 612), ἐπὶ τῆς ἀρχῆς X. m. III 32, εἰς τὸ ἄδυτον πρὸς τὸν στολισμὸν DittO. 56^{1a} [Κανορ. 238*], ἐκ τῶν πολεμάρχων Hdt. VII 173, cf. X. Cyr. I 25, Pl. Ig. 755^a, Aesch. 220, ἐν' ἀφ' ἐκάστης τέχνης Aristoph. f. 149, cf. Hdt. VII 172, Th. VIII 92; abj. ἀπρεῖσθαι wählten Ar. Π II 6, ὁ ἀπρεθεῖς Pl. Prot. 338^b, οἱ ἡρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς Dem. 53^{2a}, αἱ ἡρημένααι προσβέται Din. 1⁸⁰. 7. den Vorzug geben, vorziehen, ἰσὶ für etwas entscheiden, φιλότητα opp. μνησθὸν ἀπορρίψαι Π 282, ὀπισθεῖον θυμὸς ἀνάγει Hes. th. 549, Αλοχύλον Ar. R. 1471, cf. an. AP XII 107, χεῖρον' ἀκούτην Hes. f. 93, γάρμος Eu. Hel. 294, θάνατον Ae. Se. 1009, Lycurg. 49, κινδύνους Hipp. ἀτ 23, Th. III 59, δουλειαν VI 80, Is. 4^{5a}, βίον Hdt. III 52, Pl., Dem., πολιτεῖαν X. rA. 11, Lys., Is., Dem., φιλοσοφίαν ὡς ἔργον, Plut. Cic. 32, ἡδονὴν Democ. 207, ὄνησιν Ae. A. 350, τοὺς ἤπτονας λόγους Ar. N. 1042, τὴν Μιλτιάδου γνάμην Hdt. IV 137 ἰσῶ., τὸ ἄριστον X. Cyr. I 64^a, τὰ συμφέροντα Lys. 12^{7a}, τὰ κριτὰ Dem. 201^a ἰσῶ., ῥήιλ. opp. φεύγειν (f. ἀφρεῖς, αἰρετός) Ar. H II 5, δωμάτων ἀνατροπὰς βει ἰσὶ βεσῆ Πιεθην Ae. Eu. 354¹, τὸ ὑπὲρ δύναμιν unter-nehmen Democ. 3, πράξεις X. Cyr. I 64^a, c. inf. σέ ζῶειν ἤματα πάντα Hymn. Ven. 240, πράσσειν κακὰ So. An. 565, cf. 555., πολεμεῖν Ar. Pax 211, cf. Eu. O. 307, Sopat. 6, Men. 583., Theoc. 11^a, Hdt. I 11 (ἀεθλεύειν: ἰσὶ unterfangen V 22). Redn. (σοφιστεύειν Dem. 61^{4a}), Pol., Philod., Paus. (μάστιχα v. Siebblingsβεσῆäftigung Π 30^a) ἰσῶ., LXX, ἐλέσθαι μάλλον c. inf. X. m. I 21^a, πολλάκις Pl. conv. 179^a; mit Angabe des Gegenfahes, τοῦτον αἰῶνα (sc. μάλλον) ἢ θεὸς ἔμμεναι Pi. N. 10^{3a}, cf. Antiphan. 187, Theoc. 11^a, X. Ag. 45, LXX Ier. 8^a (hieher τὸ περὶ πλειονὸς πινος Din. 510, οὐ σεμνότερόν πινος für heiliger hatten Plut. 702²), ἔργου μάλλον εἰδόμεν λόγους Eu. f. 394, cf. Dem. 447, μάλλον τι (od. inf.) ἢ τι (od. inf.) So. Ph. 47, Eu. O. 752, Heraclit. 9, X., Pl., Redn., NT Hb. 11^a, πολὺ μάλλον τι ἢ τι Lycurg. 130, πολὺ ὄττων Is. 19^{2a}, οὐχ ἥττων Dem. 1115; τὸ ἀντὶ πινος Ae. Se. 264, Th. IV 20, X., Pl., Andoc., Is., Dem. (oft, πομπέειν ἀντὶ τῷ κατηγορεῖν 181^a, obi. el. c. opt. 1, τινὰ ἀντὶ πινος 191^a), Ar., πρόθε πινός Eu. Hel. 953, Theoc. 16⁸⁷, πρό πινος Eu. f. 360, Hdt. I 87 (πρὸ τιν VIII 140), Th. III 59., X., Pl., πρότερόν πινος Gorg. P. 26, Pl. Ig. 918^a, παρά τι Arr. diss. II 23^a, τινὸς τι Pl. Tim. 75^a, Ael. vh. 310;

σῶσαι, ἐξὸν ἀπολέσαι X. Cyr. VII 142, cf. an. Π 6^a, Lys. 20^{2a}., Ar. 'Ad 112, ἐξὸν διαπορηθῆναι, τοῦτο δρᾶν -οῦμεθα Antiphan. 123, οὐκ (inf.). ἄλλα (inf.) Orig. Ier. 188^{2a}; ἢ.. ἢ Ae. Pr. 780, δοῦν ἄτατερον ἢ.. ἢ Andoc. 1¹⁷., cf. Lys. 11^a, Pl. Prot. 358^a, ὀπότερον βούλει X. an. III 42^a, πότερον.. ἢ Arr. diss. I 9^a ἰσῶ.; Partei ergreifen, ἰσὶ ἀνῆλθῆεν, τὰ Ἀθηναίων Th. III 63, τάκειναν II 7, cf. X. an. I 74, Pol. 4^a, Diod., ἄλλους Hdt. I 108, Th. III 56., X. rA. 310, Κύρον Cyr. VIII 2^a, cf. an. Π 6^{1a} opp. ἀπέλειπον, Dem. 15^{2a}, v. Seffen (f. ἀφρεῖς) τὰ Πλά-τωνος Luc. Herm. 85, cf. Arr. diss. II 9^{2a}, Philo; be-ge-ri-figen, Ἰωνᾶδαν Σαοῦλ ἠρέιτο (= ἡγάπα H.) σφόδρα LXX I Reg. 19^a, in Σχῆμα ηέμεν, ἰσὶ zuwenden, εἰλου μου τὴν ψυχὴν, ἴνα μὴ ἀπόληται Is. 38¹⁷, cf. ὁ θεὸς ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν εἰλατο NT 2 Thess. 21^a. 8. wähl-chen, wollen, cf. αἰρουμένοι: βουλομένοις H., ἀπρεθὲν δεληθὲν Phot., BA, Suid. (aber dist. βούλειαι Pl. Ig. 733^a, cf. ὅτι βούλει δ' εἰλου Men. 223), εἴη ἄν, ὡς αἰρούμεθα Goodsp. 4 [II*], cf. LXX 2 Reg. 151^a, ὡς ἄν τις ἔλαται Hero I 340, cf. Alciphro IV 16, ἐὰν ἀρήται, ἐξέστω ἐπιγεροῦσθαι Tebt. I 105 [103*], δηγηκά ἐὰν ἀρή Oxy. VIII 1039 [210^a], cf. 1040 [225^a], Call. V 101 ἰσῶ.; c. inf. τὸ ἐλδος ἐκτός ταραχῆς εἶναι LXX 2 Mc. 11^a, cf. Procl. Eucl. 27; be-ge-ri-figen, παθῆναι, ἦν ἤρηται δι' αἰτίας αἰσῶς ἀράτην μίαν Oxy. VIII 1024 [129^a]; ἦν λάβη zufrieden sein (cf. ἀγαπᾶ) Agathias AP XII 68. 9. ratifigieren, Entscheidung machen, ἀρήσσομαι σκέψομαι, βουλεύσομαι u. ἀρήσσομαι: βουλουσαμένοι Suid., Phot., BA, H., περὶ πινος Ar. ηεVII 2, cf. κρίσιν ἐλάμεθα ἑαυτοῖς (= κρίνωμεν) LXX Iob 34. = VERBR. act. mehr poet. (prof. λαβείν). 10 Aristot. nur 'Ad 15 (Νάξον ἐλάν), ὁ LXX², NT, Urf. (auß. Bdtg II 2); med. allgemeiner, att. bef. in der Bdtg 7, Urf. nur 6 u. 8; öfter mit ἀρείσσομαι (f. αἰρέω a. E.) verwechselfelt, doch κίνδυνον ἀρείσσομαι Eu. Heraclit. 504 15 rīchtig; in 311gn lat. Αἰρήσ-ιππος, fom Αἰρήσ-τελέης Diph., doch ἀρεισ-ἀρχης (f. δ.) zu ἀφρεῖς. αἰρικός, αἰρινός, αἰρολογός: f. αἶρα. αἰριπόλοιο ἡμῶς Sim. 235: ἐριπόλ. Σχῆνειδωμιν. αἰρό-πινον κόσκον (Aristoph. f. 480): τὸ τὰς ἀφρας 40 ὅπερ ἐστὶ ῥόπος τῶν πυρῶν καθάιστων PhrynS. BA 22, cf. Poll. X 114, H., EM, BA, Suid.; -ον' σκοτεινόν (aus κόσκον verb.) H., EM, Suid. ἴρος ἄ-ιρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔχει σ 73: Unglücksiros (f. Sp. 12^a), wie αἰνό-παρις ἰσῶ.; daher πτωχὸς δ. ἰρ. 45 bei Sinope gebraucht Eust. 1834. ἄπρον: f. αἶρον; ἀπρῶ: f. αἶρω; ἀπρώδης: f. αἶρα. αἶσα, dialect. kat' αἶσαν κατά τὸ πρέπον H., zu ἀνθ-μα: Anteil (syn. μοῖρα) 1. eigtl. λιθοῖς -α σ 327, τῷ τοῖνω Diall. 73 [τηρ.], cf. Parm. 12, Emp. 62. (pleon. 50 αἰζεται ἐν μέρει -ης 26), Sim.² 88, Pi. P. 9^{2a}, τρίτη Hes. ο. 578, ἔξοχος Pi. N. 647, -αν λαχεῖν σ 327, Leb. II 352 h [Mantin. III*]; εἴη γὰρ καὶ ἐλπιδος -α der noch übrig bleibende Teil, Rest r 84, cf. A 416. 2. Ἐψη(νanteil). -αν ἔχειν Hes. th. 422, cf. ApRh. III 208., τοκεῖσιν φέρειν 55 βαδύδοξον -αν Pi. pae. 2^a, dazu (Erfll. strittig) τῶ δέ μιν ἐν καρὸς ἀση I 378; Ἐεβῆτη, κατ' -αν ἐνεικεας οὐδ' ὑπὲρ -αν Γ 59, κατ' -αν K 445., Pi. P. 10^{2a}., Bacch. 9^{2a}, παρ' -αν (παρὰ τὸ καθῆκον sch.) Pi. P. 81^a, ApRh. III 613. 3. Σχῆδῆσαι (santeil), Verhāngnis (Jomeist 60 Hom. m. nāh. Erfll., abj. Theogn. 345, ἐν -α Ae. So. 545¹, πατρός Ch. 927, cf. ApRh. I 449, nb. πόμος Eu. Su. 623¹, pleon. πόμος -ης KE 243 [II*]), ἡ γινόμεθ' -η X 477, cf. O 209, ἀργαλή X 61, κατ' A 418., So. T. 111¹, ApRh., ἄπλατος So. Ai. 256¹, δοῦλιος Ae. Ch. 77, πεπρωμένα Bacch. 65 16^a, Ae. Pr. 104, κλυτὰ Pi. O. 61^a, δλβία f. 131 ἰσῶ., δανάτοιο Ω 428, Cypria 5, Nic. th. 335., (δαναθῆ μολίς ἐκφυγον -αν T od 281, cf. 800), ApRh. II 486, Orph. I. 547), κακοῖο ἐπερχομένου Hymn. Cer. 257, τυραννίδων Pi. P. 11^a, c. inf. -α τεδνάμενα Ω 224, cf. ε 113., ApRh., 70 -α ἦν ἀπολέσθαι δ 511, cf. ψ 315; Lebensfrist, A 416. Theogn. 907 (ἡματος Tagesdauer ApRh. IV 961); m. Götternamen, κατὴ Διὸς -α παρέστη i 52, φρονέω τετι-μῆσθα Διὸς -η I 608, cf. Pi. O. 9^a, ὑπὲρ Δ. -αν P 321.

ApRh. IV 1254 (turz ὑπέρ -αν Z 487, Π 780, ἐν -α Ae. Su. 546'), ἐκ Δ. -ης Hymn. Ap. 433, KE 594 [sp.], κατὰ Δ. -αν Solo 4, Διόθεν Pi. N. 613, δαίμονος λ 61, Hymn. Cer. 300, ApRh., θεοῦ Eu. An. 1203', θεῶν Pi. f. 1, ApRh., cf. θεῶν ἰότητι καὶ -ῃ Hymn. Ven. 166, Ζητὸς νόος ἢ ἐ τις -α ApRh. III 328, τεῶν κατ' -αν Pi. N. 315, = VERBR. ep., arg. (= μερίς) Hegesandr. FHG IV 419, art., ἱερτ., Pi., Bacch., Trag. (αυβ. Ae. nur '); perjonif. (wie Moira) Y 127, Ae. Ch. 647.

αἴσακος: ὁ θαλλὸς τῆς μυρσίνης, δν κατέχοντες ἀντι βαρβίτου παρὰ πότον ἔδον (cf. Plut. 615^b, EM): οἱ δὲ φασι τῆς δάφνης τὸν κλάδον, δν κατέχοντες ὕμνον τοὺς θεοῦς (cf. H., BA, Suid., EM) Phot.; καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῖον ὁ ἐριδικὸς αἴσακος EM. [- αἴσακων: εἶδος ἱέρακος H.

αἰσάων, υνος, ὁ: Saffernart, Ar. Zi IX1, 36, Plin. 10205, **αἰσάνομαι** aus *αισθάνομαι, zu äiw ἤστε (f. αυθῶ) fut. αισθήσομαι Hipp., att., -σοῦμαι Dialex. 9a, αισθηθήσομαι LXX Is. 3311, *Zaub., αισθανθήσομαι LXX Is. 493a, Porph., aor. ἠσθόμην Hipp., att., ἠσθόμην LXX Job 4018, Marcellin., ἠσθάνθην schSo. OR 422, schTheocr. 5120 ufw., pf. ἠσθημα att., ὄαζο αισθητός (f. ὄ.); sp. Ἰβφ. **αἰσδομαι** (spārl.) LXX (αἰσδοται Cant. 5a Sin.), Ael., Fronto ufw., KS: empfinden, wahrnehmen, sentio, pHf. a. [-1.] κατὰ δύναμιν (αἰσθησιν εἶναι), b. [-2.] κατ' ἐνέργειαν (αἰσθήσει χρῆσθαι, θεωρεῖν) Ar. ψ II 5. 1. ἴννι. (opp. γνώμη

γινώσκειν Critias 39), 3B. φθέρμα Ar. Pax 234, φωνῆς N. 292, vom Wittern Hdt. III 87, X. cyn. 3a, Sühlen Democr. 11, Hipp. ἀφ 2e., Ar. R. 634, Sehen Hipp. κί 1, cf. ὄραν καὶ ἀκούειν καὶ τάλλα -θάνεσθαι Pl. Phaedo 75^b, opp. ἀναισθητός εἶναι X. cyn. 1215. 2. allg. (mit Über-

legung, aus gewissen Anzeichen) Empfindung haben, (be) merken (Übergang & τῆ ὄψει καὶ τῆ ἀφῆ ufw. καὶ τῆ γνώμη ἔστιν αισθόσθαι Hipp. κί 1), 3B. ἠσθετο τοὺς συμμάχους οὐκ ἐθέλοντας συγκινδυνεύειν Hdt. VII 220, ἴνα μηδεὶς -θηται Aen. 18a, τὸ μέλλον 22a, ἠσθετ' ἠδικημένη Eu. M. 26, dist. σαφῶς ὄλδα X. an. Π 5a, ὄρω Cyr. V 11a, nb. προοράν Dem. 1840; erfahren, syn. ἀκούειν X. m. I 2a1, dist. εἶδον So. Ph. 445, τὼν μαρτυρούντων Isae. f. 33, τὶ περὶ τινος nb. πυθόσθαι Cyr. I 1c, cf. He. V 2z, Th. V 2, τὰ κατὰ εἰς Eleph. 13 [223^a]; pf. in Erfahrung gebracht haben, comperi, τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὄλεσ', ἠσθημα, Κύπρις Eu. Hipp. 1403, cf. O. 1560, Antipho f. 68 ufw.

3. verstehen, intellige, τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου Pl. Gorg. 479^a, αἰσθάνει tenes Eu. O. 752, Men. E. 580, cf. Euphro 10, ῥῆμα opp. ἀγνοεῖω NT Lc. 945; τραγίματ' -θάνομαι οὐ νομίζεται τοῖς νηψίοις παρέχειν Alexis 163; -θόμενος σοι τῆν εἰς με φιλοφροσύνη (= εἰδῶς) BU 249, cf. 417. [Π²]; abf. Verständignis besitzen, einseitig sein, μετρίως X. m. IV 11, περὶ τινος Th. I 70, ptc. of at. I 71., Pl. rp. 360^a, Philemo 72. 4. für etwas Gefühli haben, erstreben, ὀμοιοῦσι nb. φιλεῖν DChrys. 3811, ἀρετῆς Plut. NicCrass. 3, nb. γλιχεσθαι Ael. ha. 61, cf. App. Mithr. 111 ufw.; ἐπ' αὐτοῖς mitfühlen LXX 4 Mc. 8a, cf. 11a, εἰσαυτοῦ Selbstgefühli haben Plut. 605.

= Ὀβδgn: c. acc. allg., πείσαν Hipp. τκ 1, αισθησιν Pl. Theat. 192^a, πρᾶγμα X. He. III 24, Aesch., Dem., πρᾶχθὲν Lys. 9a, γεγονόσι Lycurg. 112, τὰ τῆς θεοῦ Eu. Hel. 659, & Pl. Theat. 184^a, τοῖτο Th. III 36, Andocid. 31, ταῦτα Hipp. μ 42, X. He. II 410., Lys., Dem.; c. gen. κτύπου Eu. O. 1311 (κτύπον IA 1582), ψόφου Ar. R. 285., (ψόφον Pl. 688), κοῆς Eu. Hipp. 603 (βοή So. Ai. 1318) ufw., ὄμων Ar. L. 510, σοῦ Eu. Hipp. 1392 ufw., cf. Hipp. ἀστ 10., Th., X., Pl., Is. 12251, Aesch., Ar., LXX Sap. 111a, Oxy. III 472 [Π²]; ὄν ἠσθητο Th. I 50, cf. X., Pl., Redn., Men. E. 340, BU 417. [Π²], ὄς ἀτιμάζει Eu. Hipp. 1192, cf. Hermipp. 58, X., Pl., Dem. 2311a, ὄνεκα ἀνταυδῆς So. E. 1478, & ἠμάρτηκεν Eu. f. 953, ὄς ἦν κακοῦ Dem. 2315a, Hyp. 510, ὄς ἔχομαι Andoc. 1a, cf. Is. 1944, Dem. 191., Aesch. 11a., Men. 349, umgestellt -θόμενοι τοὺς βαρβάρους ὄποι τοῖεν X. an. V 719, τοῦτους ὄνι εἰσι βταῖοι Dem. 432a, σοῦ ὄποιον λέγειν X. m. IV 413, τὸδε αὐτῶν ἠσθησάοι ὄνι. Pl. Theat. 149^a, cf. soph. 223^a; c. inf. (selten) αὐτοῦς μέγα δύνασθαι Th. VI 59, cf.

V4, Din. 21, Flor. 59 [Π²]; oft c. ptc., οὐκ ἠσθόμεν ἀγαθὸν λαβῶν Ar. Pax 370, ἀγάδ' ἔζων N. 805, cf. Eu. f. 882., Anaxilas 11, Th. II 51, X., Pl., Thrasymach. 1, Is. 1218a., Dem., Ar. Zi IX 6, LXX Prov. 1710, τυράννος ἐκπεσόντας ἠσθόμεν Ae. Pr. 957, cf. So. Ph. 445, Eu., Th., X., Pl., Redn. (ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον f. ἔξω -νος Is. 102a), Petr. III 162 [Π²], τὰς ἀφύας ἀξίας sc. ὄσους Ar. Eq. 672, cf. Dem. 3542, τῶν ὄπισθεν ὄσους So. E. 79, τευχίζοντων Th. V 83, τυραννίδων καθισταμένων Dem. 1714 ufw.; ὄσμη X. m. III 11a, πείρα Th. IV 81 ufw. (τῆ ἡλικία infoige V 26), ἐν τῆ ψάσει Democr. 11, δὲ ἄκοις Pl. Ig. 900^a, cf. Theaet. 184^a., ἐκ τῶν πεπραγμένων Lys. 1319, cf. f. 75, ὄν' αὐτομόλων Th. V 2, πρὸς τινος Hel. I 10. = VERBR. ion. (meist ἴννι.): Alcmaeo, Democr., Hipp., Hdt. (2 >), Herodas, att. (Ae. 1 >, Eu. hfg), dor. Dialex. 9a u. DittS. 461 [Cherjon. c. 300^a], Aeg. (Theocr. 1514 [bor.], Call.), bleibt in der Schriftspr., LXX u. Pap. selten, NT nur Lc. 945; -θάνεσθαι (= ὄπονοεῖν τι) u. -θέσθαι (ἀκριβῶς εἶδέναι τι) irrig unterz. hieden Suid., BA, Phot. Davon

αἰσθημα, τό: Gefühli (= αισθησιν), κακῶν Eu. IA 1243; das Empfindene, pl. dist. ἰσθητὸν Ar. M III 5, cf. ψ III 7., Plot., AlAphr. ufw.; f. ἐπ.

αἰσθησιν (hyperdor. αἰσθασιν [Archyt.] b. Stob. I 48^a), ἢ, ion. Ἰβφ. αἰσθησῆ, ἢ Aret. 68: Empfindung 1. ἴννι. (ὄκ ἔστι ἔτέρα παρὰ τὰς πένη Ar. ψ III 1), Philol. 11, περὶ -σίων Democr., σώματος Hipp. ἀτ 9. ἀκοῆς Antiphan. 130, τοῦ ὄραν Pl. rp. 507^a, ἐκ τῶν ῥινῶν Prot. 334^a, gen. obi. γλυκέων X. m. I 4a, θεῶν Diftion Pl. Phaedo 111^b, v. Schmerz Eu. E. 290, cf. LXX Judith 1617, ἄλογος Pl. Tim. 69^a (κατὰ τῆν αἴ. opp. κ. τὸν λόγον Ar. M I 5.), ψευδῆς Theaet. 157^a, ἐναργεστάτη (= ὄψης) Phaedr. 250^a, Ar. π 75, ἀναγκαιότατη (= ἀφή) ψ II 2, dist. φαντασία III 3.; Witterung, κύνες καταπατοῦσιν τὰς αἴ. X. cyn. 3a; Sinneswerkzeug, m. I 4a, Ar. Zp IV 10 (aber dist. αισθητήριον 3B. Zi I 15), διεφύλαξε τὰς αἴ. ἀπάσας Pol. 7a. 2. allg. Wahrnehmung, Bemerkn, cognitio, αἴ. ταχεῖα ἐπεγέμετο Th. II 4, cf. 50., X. an. IV 613., Antipho 544, Dem. 1922a, Plut.; Vorstellung (= ἐνοια), αἴ. ἔξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσιν αἴ. τῆ ποιητικῆ Ar. πο 15, κοιναί M I 1., Philod. ρ I 207; Empfinden, v. Wiederauflebenden Is. 9a., Dem. 196a., Lycurg. 136, Hyp. 64a, Pl. Menex. 248^a, τῆν αἴ. ἐπιληφθεῖς βεωῖστος Plut. Flam. 6; Erkenntnis, obi. τὼν μὴ φιλῶν 49^a, cf. Flam. 5; Gefühli, Verständignis, Is. 1a7, Dem. 615a, βραδεία Plut. Ant. 24, τῆς κατ' ἀξίαν τιμῆς Aem. 28; Erfahrung, Weisheit, LXX Prov. 147., NT Phil. 1a. = Ὀβδgn: -σιν εἶναι Pl. ar. 40^a., Dem., Ar., Philemo 130, λαμβάνειν Pl. Phaedo 73^a., Is., Dem. 20a7 (τοῦ πράγματος), Ar., Clearch., ἐστὶ τινι Is. 9a., Dem., γίγνεται τινι Pl. Theat. 166^a, ἐν -σιν γίγνεσθαι τινός Plut. Luc. 11; -σιν ποιεῖν (εἶναι) τινι Wahrnehmung verfahren, ἴσθ bemerkbar machen Antipho 544, Dem. 107 (Th. II 61, Pl. Ig. 894^a), παρέχειν Th. III 22., X. He. V 1a., Pl., Plut., παρέχεσθαι X. Hiero 1a; εἰς -σιν πίπτει DHal. Thuc. 15, τῆ αἴ. ὄποπίπτει an. Lond. 344a; τινός allg., ἐκ τινος Eu. E. 290^a, περὶ τινος Is. 9a, πρὸς τι Dem. 1922a.

αἰσθητήριον (hyperdor. αἰσθατήριον [Archyt.] b. Stob. III 107), τό: Sinneswerkzeug, v. der Nase Diph. 18 (pl.), Zunge Macho 2 (pl.), χυμῶν (= γλώττια) Ar. Zi IV 8, gen. subti. ἀκοῆς Zγ V 2, γευστικόν ψ II 10, SextE. h. I 52, αἰσθανόμενα opp. πεπαισμένα Ar. en 2 ufw., cf. Hipp. δ IV 86^a v1, Epicur. φ, Pl. Ax. 366^a, Philod., Plut. (ψυχῆς -νοῦς 1096^a) ufw.; Sinn, Verstand, pl. NT Hb. 51a (καρδίας = ψυχῆ LXX Ier. 419).

αἰσθητής, ὁ: Wahrnehmende, τινός Pl. Theaet. 160^a. **αἰσθητικός** 3: empfindend, μέρος Pl. Tim. 67^a (τινός 65^a), Ar., σώμα ψ II 3, ζωῆ I 16., τὸ αἴ. ψ II 5, dist. δοξαστικόν 2, d. νοσητικόν εν 1, κατὰ τὸ αἴ. dist. κ. τὸ λόγῳ θεωρητὸν an. Lond. 311a., μαθήματα Poll. II 236; dist. ἀναισθητός Ar. φ 6, ἴσθημερτζεμπfindend LXX Prov. 1410, adv. dist. διανοητικῶς Ar. diss. I 147, εἶναι περὶ τι Ar. ηε III 2, τινός Ael. vh. 142a.; γραῖς verständnisvoll Alexis 65; ?f. αἰσθητός Plut. 1023^a., adv. = sensim Gloss. II 220.

αισθητός 3 (2 Pl. Meno 76^{α7}): **αἰσθητός**, πάθημα opp. ἀναίσθητον Pl. Tim. 64^α, οὐσία Ar. M II 2., χρόνος opp. ἕνα νοήματα Plut. Alex. 35, τὸ αἰ. nb. ὁράτων Pl. Phaedo 83^β, διὰ τι νοήτων Ar. ψ III 8, τὰ καθ' ἐκάστην αἰσθηθῆν -τά 2, ἴδια u. κοινὰ II 6, subi. τῶν ἔξωθεν 5, adv. x 3, DHal., Plut., κινεῖσθαι Philo I 467 ἡψω.

αἰσθημαί: f. αἰσθημάτων.

αἰσθω (ἄω⁷): **αισθαυθεν**, v. Sterbenden θυμὸν -θων (aber = αἰσθόμενος ApSoph., cf. H., = αἰ. καὶ βασιανίζομενος: ἡ ἐκπνέων Phot., BA, Suid.) Π 468, θ. αἰσθε καὶ ἤρυνεν Y 403; αἰθὼν -θων Opp. h. V 311.

αἰσιμ-ία, ἡ: Schicksalsgabe (μαντεία: ἡ τὸ καθήκον EM), χαίρετε ἐν -αἰσιν πλούτου Ae. Eu. 996^β; f. ἀναισιμία.

***αἰσιμνος**, Ἰβφ. v. αἰσιμος [Αἰσιμνος Αἰθέρ Λ 803, cf. Paus. I 433], **δαν. megar. αἰσιμνάω**, **ιον. αἰσιμνάω**: Gebührgewalt haben, herrschen, v. Behörden (wie ἄρχω) DialI. 3053., [Καίσαρον III^α], 5632 [Ἴσιον V^α], c. gen. τῶν μολῶν 5495 [Μίτιετ V^α], χρόνος Eu. M. 19, δικαία Call. Oxy. 162 [Choliamb.], f. αἰσφ προ-; **αἰσιμνητήρ** (cod. Vrat.), **γεω. αἰσιμνητήρ**, ἦρος, δ: κούρω -ἦρι (v. αἰσιμητήρ, f. δ.) εὐκώς junger Spielobmann (falsch βασιλικῶ schA) Ω 347; **δανδ. megar. αἰσιμνάτας**, a, **ιον. ep. αἰσιμνησκον**, ου, δ: ἦται ἐνέα δῆμοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐν πρῆσσεσκον ἕκαστα δ' 258, ἐγ' ἀγρῶν (ein Slave, f. αἰσιμητήρ) Theocr. 25^{αα}, Beamter IG VII 15 [Heg. H^α], DialI. 3045 [Sefin. VI^α], Ar. Π III 14., f. 524, Theophr. f. 127, DiogL. I 44, 100; **-ἦτις**, ἡ δέσπονα Suid.; **-ἠετία**, ἡ: erfl. αἰρετή τυραννίαν Ar. Π III 14, cf. DiogL. I 100; **αἰσόμενιον** meg. = βουλευτήριον Paus. I 433.

αἰσιμος 3 (αἰσα): 1. entprechend, zufommend, πνεύματος ἔλλειπτοντος εἰσέρχεται αἰ. ἕδω (= ἀνά λόγον Simpl.) Emp. 100. 2. gebührend, recht(lit), δικη καὶ αἰ. ἐργ' ἀνθρώπων ξ 84 (νόος Mosch. 210^α), τίσι μὲν -μα πάντα δ' 348, φρεσίν -μα ἦδει (der daireύων) ε 433, cf. β 231 (v. βασιλεύς), O 207, πριν ἐπὶ φρένας -μη ἦσα ψ 14, -μα παρεπίων Z 62, cf. κ 46, πίνειν φ 294, ἀμείνω δ' -μα πάντα (τὰ καθήκοντα Eust.) η 310. 3. vom Schicksal bestimmt (= μόριμος), "Εκτορος αἰ. ἦμαρ X 212, cf. Θ 72, ἐπισπέμην αἰ. ἡ. φ 100; c. inf. ἡμῖν -μον εἴη φθίσαι I 245, cf. φ 291, O 274., Hes. sc. 336, ApRh. [n. pr.] — f. ἐν-.

αἰσιμῶ τὸ καταναλισκω Suid., Zon., **αἰσ(ιμω)μάτων** δαπανημάτων H.; f. ἀναισιμῶς.

αἰσιω-ποιῶ obsecundo, secundo, -ποιηθήσεται prosperebitur Gloss. II 221.

αἰσιω 2 (3 Pi. N. 918, Eu. Herc. 496.), v. αἰσα: 1. entprechend, gleich, ὁδελου δέ οἱ αἰ. δλκή (sch. 1ση) Nic. th. 93. 2. rechtstehend, ὁδοιπόρος (sch. δεξιός, δικαίος) Ω 376, ἐν φιλότηι KE 615 [II—III^α]; **gebührend** (καθῆκον) D, Cass. 3923 (ἐπνικία), MenHist. 3. von glühdlicher Vorbedeutung, günstigh, βροντά Pi. P. 423, cf. 1^{α7}, X. Cyr. I 61, ὄρυς Pi. N. 918, So. OR 52, Eu. IA 607, Theocr., Call., Nonn., Plut., cf. Ae. A. 104^α, Eu. Herc. 496, Aristid., οἰωνός X. Cyr. III 323 (ἀετός II 419), MonAnc. 26., Plut., τέρας ApRh. IV 295; ἡμέρα Eu. Ion 421, τύχη Hipp. ep. 12, πράξις AntLib. 64 ἡψω., ἐπ' αἰσιος auspicato schSo. T. 993 (ἐπὶ τινι αἰσιφ sch. OR 82), Hel. I 21., σκοπός opportunitas (syn. εὐκαιρος) So. OC 36; adv. = καλῶς, δεξιῶς Eu. f. 747, ἐλθεῖν Ion 410, παρῖναι εἰς τὸ ἱερὸν IG XII 1-789 [Sind. II^α]. [n. pr.] — f. ἐξ-, παρ- Dav.

αἰσι-δομαι med.: zur guten Vorbedeutung machen, τὶ Plut. 774^α, App. bc. V 404, c. inf. Mithr. 20.

***αἰσινο**ς: φραγμοί, αἰσόμενος: φραξάμενος H.

αἰσιος (Pi. I. 713, H.): f. αἰσιος.

αἰσιω ep., **ιον.**, **ἱερ.**, **So.**, **Eu.** u. **Hec.** 31, **IA** 12, **ἄπτω** (ἄσω Trag.) **att.**, f. ἀκή, κορυθ-ἄξ, impf. iter. παρασιωσκον ApRh. II 276, fut. ἄξω ep., ἄξω att., aor. ἤξα ep. (iter. ἄξασκε ψ 369), ἤξα att., med. ἄξασθαι X 195, pass. ἤχθη Γ 368: στῆρzen, ἰσθίεθην, meist syn. ὀρῶμα 1. intr. **ἰοσ-στῆρzen**, hervort., hinhörfieθην 1. Sebewesen, βῆ ἄξασα B 167., cf. H 19, ἄξασα ἀπεν βιον Ξ 225, ἀξάντε πετέσθη O 150 ἡψω., umgef. ἐκ θνητῆς ἀνορούσας ἤξε φ 247, cf. Eu. B. 631, ἀπόντες τείχεα εἰς πέδιον ἀξαν

Bacch. 121^{αα}; allein ἤξεν ἐπὶ χθόνα Δ 78, εἰς ὄπλ' ἤσων Eu. Ph. 1466, ἐπὶ τὰ Νικοστράτου Isaac. 410, cf. [Dem.] 47^{αα}, πρὸς τι Plut. 87^α, πρὸς τὰ πολιτικά ἰσθί στῆρzen Pl. A. I. 118^α, ἐπὶ φιλοσοφίαν DiogL. X 2, cf. IV 16, Luc., MaxT.; **abf. τοῖ δέ σκαῖ αἰσιωσκον vagantur** x 495, v. Σισίφ Ar. Zi IX 37, ApRh. I 573, Dödgef II 561 ἡψω., cf. **Metag.** 6, **αἰσφαῖρεν** nb. φοβεῖσθαι Hipp. ἐντ 48, ὄπ' ὀδύνης γ II 177, cf. So. OR 1074, ἄξει; (δρμησεις σεαυτὸν ἐντευθεν; sch.) Ar. N. 1299. 2. **ἰσθί**, δούρατα ἐκ χειρῶν E 657, cf. Y 277, A 553, ἄρματα Y 379, v. Schiff Eu., ApRh., νεφέλα Eu. Su. 962^α, ὄψοσε δ' αὐγῇ γίνεταί -ουσα Σ 211, Σείριος Eu. IA 8, ἄρα διὰ νηδύος Eu. Hipp. 165^α, cf. 1351^α (φῶβος διὰ στέρνων T. 156^α), Hipp. v. I 20, φλέψ' ε II 4, ὀδύνη ἐς τὸν τυθὸν ἐντ 9 ἡψω., cf. Aret. 171. ὁμη πρὸς μυκτῆρας Eubul. 75, δένδρον πρὸς αἰθέρα αἰσφαίεθην Pi. N. 8^{αα}, -οντες φέρονται ὄσωπε τὰ ἀνεραμῆστα πλοῖα ἦιν und herfahren Pl. Theost. 144^α, cf. ep. 313^α, ἀστέρες rp. 621^α, Arat. 926^α. (f. διατρω), λιγνός ApRh. I 433; νόος O 80, ψυχῆ πρὸς τι Philod. μ 127; **abf. νέων -όντων γάμων** (irruo, ἐπέω) So. T. 843. = Dödgef: ἀπό, ἐκ, παρὰ τιος; ἐκτός So. E. 1402; διὰ τιος; διὰ δρυμά A 118, καθ' ἵππων Z 232, κατ' ἀμαξιτόν Hymn. Cer. 177, acc. κελυθὸν Ae. Pr. 837, cf. ApRh. II 1258, δρόμημα Eu. Ph. 1378, μεταρίσος Al. 963^α; εἰς, ἐπὶ, πρὸς τι; ἐπὶ κάρπω P 725, πρόσωμ 734, δεῖρο So. OC 896, ἐκείσε Eu. B. 625, λικριφίς Ξ 463, παλιμπετές ApRh. II 1250., πεδὶ-ὄνδε o 183, πέδιον φ 427, πορθῶν Eu. Hec. 1106^α, φ Ion 572; ἀντίος O 694, δοχμός M 148; πέτεσθαι (cf. βῆ δ' ἴναι) φ 247, cf. Eu. Ion 328, εἰπεῖν Pl. lg. 709^α; ὄπὲρ μηρός Eu. Hec. 31; φασιγῶν E 81, cf. A 484., Eu. Ph. 1382., ἵππων P 460, σκάφος περοῖα Eu. T. 1086^α, cf. ApRh. II 561, Ἔρωσ μανίασι Ibyc. 1; καρπαλίμος A 118, ἔσω-μένεος Hymn. Merc. 215, μαλ' ὄκα o 183. med. dasf., πυλῶν ἀντίον ἀξασθαι X 195. II. tr., pass. (= I) ἐς οὐρανὸν ἀχθῆτην Q 97, cf. Opp. h. III 426, Arat. 944, ἔγχος ὄσων ἀχθῆται E 854, cf. Γ 367, ἠνία ἐκ χειρῶν Π 404, γένεος ἰσθί ἦιν und herbewegen A 417, ἀμφὶ δέ χαίται ὄμοις -οντα Z 510, cf. Hymn. Cer. 178, κόμη δ' ἄβρας So. OC 1261, χεῖρες ἀπ' ὤμων Hes. th. 150 [Orph. A. 517], cf. Emp. 29, ἔλκαε ausgleiten Hipp. γ I 38 vl., syn. φέρεσθαι u. ὀπωχεῖν Ar. π 163; **δασαθ** act. ἤξεν χερα πρὸς τι So. Ai. 40, κτανὸν ἐκ νόρθκος Eu. B. 147, ἄβαν (πνοῖαν ἐκπέπων sch.) O. 1430, cf. Orph. A. 961, Nonn. 211^{αα}, f. αἰσφ ἔπ- = VERBR. ep., Ibyc., Pl., Bacch., **ιον.** (Hdt. προσεξ-), **att.** (Trag., bef. Eu., Pl., selten Kom. u. Redn., O Th., X), [p. zerstrent, O LXX, NT, Pap. [ā ep., Ibyc.^α, Eu. T. 156 (Anap.); ā zuw. im 5. Fuß: φ 126, ApRh. III 1302, Nic., OrSib., Opp.; ā Pl., Trag.] **αἰσφ**: ἀφανός Suid., f. δ. f.

ἄ-ιστος (ἰδεῖν, aus ἄ-ιστος), **att.** (Ae. Eu. 565^α) **αἰστος**, 2: 1. pass. nicht mehr gesehen, verchwunden, μ' -ον ἐμβαλε πόντω Ξ 258, οἶχε -ος ἀπυτος a 242, cf. 235, Ae. Eu. 565^α, Pr. 910 (ἐκ τυραννίδος -ον ἐκβαλε), Su. 881, A. 465 (-oi die Toten), Pe. 811 (βωμός), Opp., QS.; vernichtet (cf. αἰστώ), βωμοί Ae. Pe. 811, A. 527; **unbe(uner)kannt**, Arat. 616, ApRh. IV 746 (ἀφανής, ἄγνωστος sch.); **unrühmlich**, δειδρος QS. 523^α, c. 2233. II. act. nicht sehend, c. gen. ἄσας ἑμάς -ος cf. Eu. T. 1314^α, cf. 1321^α; **παρθένος** (v. Ἀθήνα, nb. περοπέολις) = βροτο-λογός Stesich., f. Lamprocl. 1.

αἰστωσύνη: ἡ ἀπόλεια EM (alex⁷).

αἰστώ, **att.** (So., Lyc.) **αἰστώ**, v. αἰστος: = ἀφανί-ζω 1. nicht mehr gesehen machen (= αἰστων ποιεῖν a 215) v 79. pass. entrückt werden, nb. οὐδέ τις ἐξέφωη x 259.

2. vertilgen, zerstören, γένος ἀνθρώπων Hes. f. 96^{αα}, Ae. Pr. 232 (pass. Pl. Prot. 321^α), cf. 151^α, πῦρ ὄλαν Pl. P. 327, cf. pae. 6^{αα}, παρῖθα δορὶ So. Ai. 515; Lyc. Al. 339., Orph. A. 664, Maxim., Opp., an. [sp.] AP IX 615, Hdt. (= tōten) III 69, 127, Themist.; κηρὸν' ἄστώσας πυρὶ (erfl.) διαχάσας, τῆσας) So. f. 493. med. = act. vernichteten Orph. A. 473. — f. ἐξ-, ἔπ-.

ἄ-ιστωρ, opus. ἡ: unfundig (= ἀπειρος, ἀμαθής BA), Pl. lg. 845^α, μάχης Eu. An. 682; ἡ ὀ φονεύς (f. αἰστώ) Suid.

Orig.; Sándtat, Sándlischkeit, Eu. Ion 288, pl. Herc. 1423, Is. 1450, Aesch. I. 154, NT, [s]ándendes Gewerbe, γραφή -ης Pl. Ig. 919; Sámach, Sándach, nb. βλάβη X. an. II 6a, δνειδος Lys. 272, έμα Eu. Hel. 687, κατά της πόλεως Dem. 1955, v. Mēnshen -η φίλοις έγένου Theogn. 1272, cf. Ae. Pe. 774, Eu. T. 172, πόλεως Th. VIII 73, Aesch. 3241, έπ' -η του άνδρος Eleph. I. 323; v. Dingen -η έστ(ι) τ(ο) c. inf. Pherecr. 23, X. an. II 311, συμβαίνει τ. Dem. 1885, -η (περι)πεσών So. T. 597, X. He. VII 30, περιβαλείν τι Alcidi. soph. 20, έν -η ελναι Eu. Ph. 1276, έν -η ποιείν τινα Dem. 18135, ποιείσθαι Plut. 92; -ην περιάπτειν τινί Pl. ap. 35^a., προσβάλλειν Ig. 878^a, λαβείν Eu. An. 877, έχειν Dem. 2051 folgt ei, φέρε τι (οδ. το c. inf.) τινι bringt Sándach So. T. 66, Eu. Hec. 1241., Ar. Th. 483, Antiphan. 263, Th., Pl., Rebn. (Antipho 55 ufw.), Tebt. I 104 [92^a], έχει τι Eu. An. 244, Anaxandrid. 56, opp. δόξαν έχει Th. I 5; ές (om. R) -ην φέρε τι Hdt. I 10, III 133; μετ' -ης Eu. f. 953, -ης άτερ Ae. Se. 683 opp. έκκλεια, Eu. f. 684, cf. Antipho 61. II. τὸ αἰσχυομένως, Sámam, = φόβος (cf. X. Cyr. VI 135) επί προσδοκία άδοξίας Pl. def. 416, cf. Ar. P II 6, nb. εύφυχα Th. I 84, obi. άλλήλων X. an. III 110, syn. αιδώς Eφηνυράτ So. Ai. 1079, προς τοὺς γονέας παρά τῶν νέων Dem. 2052, dist. αιδώς Demetr. eloc. 114, επί τοῖς αἰσχροῖς Pl. conv. 178^a, cf. Aesch. I. 157, Ar. H IV 15; έπ' -ην δμμα τέτραπται Eu. Hipp. 246, έν -αις έχω c. inf. = αἰσχυομαι Eu. S. 164, X. Cyr. VI 135, έπ' -ης έχω Eu. IT 683, -ην έχω τινός So. E. 616, πάσαν άφείς So. Ph. 120, cf. ApollodCom. 13, -ης άτερ So. E. 615, -η aus Sámam Th. IV 19, -αιων So. f. 598, όπ' -ης Pl. Phaedr. 237^a, μετ' -ης βείσάμτ NT Lc. 140. = VERBR. Theogn., Hdt., att. (bef. trag., neue Kom. nur Apollod.), gar., LXX, NT; personif. Ae. Se. 409, Diosc. AP VII 450.

αἰσχυομένως: ἴ. αἰσχύων.
αἰσχυνητή-ία, ἡ: Ver[s]chämtheit, perip. Plut. 443^a, opp. άναἰσχυντία 66^a.

αἰσχυνητός Pl., Ar., Plut., Aristid., Πδf. -ηρός (ἴ. σωπρός) Pl. Gorg. 487^b vl., H. s. δευδύμονες, Gloss. II 221., cf. -ηλοί 'Αττ., -ηροί 'Ελλ. Moer.: [s]chamhaft, άνδρωπος Pl. Charm. 160^a (τό ατ έξω), syn. αιδήμων Ar. H IV 15, cf. Π II 12., Plut. 622^a ufw., v. Augen Longin. 44. 2. [s]chamerregend, βρηδέντα Ar. P II 6.

αἰσχυνητή, ἡρος, ό: Sándner, Ae. Ch. 990, adi. λέχος [Phocyl.] 189; ἴ. κατ-.

αἰσχυνηρός: ἴ. αἰσχυνητός; **αἰσχυνηκά** Ar. P II 6 +vl.
αἰσχυνός 3: rudendus, λέχος [Phocyl.] 189 vl.

αἰσχύνω [ω] v. αἰσχος, καταἰσχυόσκει QS. 14531, -ύνδ Hdt. IX 53 (-νέει), att., ἡσχύνω ep., att., ἡσχυνκα DCass. 5115, pass. ἡσχυμύσων (vl. -ύμένος) S 180; dep. med. -ύνομαι Ae. A. 830, Aristoph., Pl., nb. -υνησίμου Ae. A. 1373, Diph., Pl., ἴρ., ἡσχύνθη ep., Hdt., Pl., att., ἡσχυμ(μ)αι schSo. T. 801, LXX, αἰσχυντέον X. Cyr. IV 240, Aristot.:

I. act. (u. pass.) ἡδῆλῖα machen, entstellen, πρόσπων S 24, cf. 27., (pass. 180), Hymn. Ar. 387, Pl. P. 4364, So. An. 529^a, κενέων μέγας -νει τὸν ἵππον X. eq. 112, εἰς τὸ σῶμα Ar. Π V 10 (pass.); τέχνην [s]chlechtmachen Hipp. τ3, cf. Pl. P. 322; entehren, γένος πατέρων Z 209, cf. Ψ 571., ArRh. III 796, Tyr. 10a, So. OC 933., Hdt. IX 53, Pl. Menex. 246^a, άρετάς Th. IV 92, λέχος δ 269, Hymn. Ar. 328, Hes. f. 93, Eu. Hipp. 408, cf. Ae. A. 1626., Tebt. I 104 [92^a], τινά εύνην Eu. Hel. 693, βίη τινά (att. Gef.) Lys. 125, cf. Is. 15251. II. dep. med. ἴσῃ [s]chuenen, ἴσῃ [s]chämen, opp. σεμνύνεσθαι Is. 110, άναἰσχυντέιν Ar. P II 6, nb. εντραπέεσθαι LXX Ps. 692, nb. πείθεσθαι v. [s]chuldiger Scheu Th. V 9, dazu subst. αιδώς Ar. H IV 15 I. abf., σ 12, nb. δέισας η 305, ἡσχύνθη; Men. Pk. 235, -νδεις aus (in) Sámam Eu. Hipp. 1291, Ar. Th. 798, Hdt. I 10, άημ. -νόμενος Ar. Ec. 681, Hdt. III 133, Pl., Lys. 313, Pol. 302a, άγνωια ver[s]chämft Plut. 1118^a, cf. Philod. p. L174, adv. -νομένως nb. σωφρόνος DHal. VII 50; εν τοῖς έργοῖς bei Th. I 43.

2. v. or etwas, 70 φάτιν άνδρῶν φ 323, cf. Eu. Ion 341, Aesch. 2100, οὐδέν Eu. O. 802, Men. 566, μηδέν Herodas 200; αἰσχύνη LXX; πατέρα nb. φοβείσθαι Timocl. 34, cf. Ar. Pl. 981, Men

586., Th. III 14, Pl. conv. 178^a., Rebn., LXX, άλλήλους Pherecr. 23, θυμόν Pi. N. 927, έωστόν Democ. 84., Diph. 92, vor Mēnshen dist. θεούς δεδιέντα Lys. 3212. cf. 17. Aesch. 120; προς τινα Ar. P II 6. 3. über etwas, τὴν δυσγένειαν τὴν έμῴν -νεται So. OR 1079, cf. Ar. Pl. 774., Th. 187, Παλαμήδην Ar. Th. 848; άμαρτίας Ar. Eq. 1355. cf. N. 993, Th. III 82, Lys. 30; επί τινι 42., X., Pl., Is. 477, Aesch., LXX; περι πινος Lys. 33a, LXX; όπέρ πινος Pl. folgt ei Lys. 32, Aesch. 120, 120, od. τινί Dem. 422; από πινος LXX Sir. 2122., NT I Joh. 228; δνειδία αφός Ae. Ch. 917, λέξαι A. 856, δούλη κεκλήσθαι Eu. Hec. 552, cf. f. 1027., Ar. Pl. 158, Hdt. 182, Th., Pl., Rebn., LXX, NT; λέγουσα Ae. Pr. 642, άφελούμενος So. Ph. 1383, cf. An. 541, Eu. f. 452, Ar. Ec. 381., Pl., Rebn., IG IV 951122 [Epid. IV^a] P, LXX; ei δοκῶ δυσφορέιν So. E. 254, cf. Ecphant. 2, Pl., Rebn.; έάν X. oc. 214; μήπως η 306, cf. Pl. Theat. 183^a; δτι Lys. 225, LXX. 4. Kom. v. ver[h]üllten Speifen Alexis 110, Crobyl. 7; Pflanze -ομένη ApollodCyz. b Plin. 24107. = VERBR. in ep. Spr. selten (O Theocr., Call., Nic., Arat., 1 < [act.] Aprh.); act. O Kom., Rebn. (δοθή ἴ. κατασχυομαι, LXX (vl. 2 Reg. 1621), NT. άίτας: ἴ. άίτης; αίτρε: ἴ. έτρε.

αἰτ-έω (αἰτ-ημι Pi. f. 155), zu αἰσα, έξ-αιτος, ἴσῃ als Teil verlangen I. act. (u. pass.) 1. allg. bitten, begehren, ἵππους E 358, δδών κ 17, πῦρ Hdt. VI 113, μυρρίνας Ar. Pax 1154 ufw., χορόν Crat. 15, Ar. Eq. 513, λόγον ums Wort Plut. Pomp. 10., LXX, ἴρ. σκῶν αίτρεῖν κολακείων H., cf. Zenob. V 91, c. inf. σῆμα βέσθαι Z 176, πείν Hipp. Kw 136, X. ufw., αἰτῶ λαβείν τι Ar. Pl. 240. Ae., Eu., pass. δοῦναι τὸ -όμενον Hdt. VIII 112, ἵπποι ἡτημένοι Lys. 2412; νέος gen. part. (cf. μεταίτεω) X. Cyr. II 410; τινά τ 354., Hes. o. 408 ufw., pass. -ηθείς Th. II 97, cf. Pl. Theat. 146^a.; τί τινα: Νοήμονα νῆα β 387, cf. X 295., Theocr., Pi. f. 155, Trag., Ar. V. 302., Hdt., Th., X., Pl., Rebn., LXX, IG II 168 [333^a], pass. -ηθείς χρήματα Hdt. VIII 111, cf. Men. 4, Pl. Theat. 146^a ufw.; τινά c. inf.: θεόν φῆναι τέρας γ 173, cf. Hymn. Ven. 221, Pi. N. 920., So., Ar., Hdt., X., Rebn., pass. -έμου καλέσαι Μοῖσαν Pi. I. 82; τι προς πινος Theogn. 556, Hdt., εκ τ. Arr. an. VI 1510, παρά τ. Eu. IA 962, Philemon 178, Th., X., Rebn., LXX, π. τ. δοῦναι Pl. Eryx. 398^a; folgt μη έκδός Ae. Su. 340, imperat. Pi. P. 121, τι τινί für einen (etw.) v 74, Pi. O. 620., Ar. V. 302^a, Hdt. V 18, Theophr. ch. 301a. LXX, NT, τινά ές βάσανον Herodas 200, cf. Ar. Pl. 1012, Thugen. 2; bef. a. v. den Göttern (ἴ. II^a), γ 173., Hymn. Ven. 225, Theogn. 556, Ae. A. 1, Philemon 163., Pl., Aesch., nb. κετετέιν Diall. 1596, τύχην 1561 [Dob. III^a]; b. freien, Κασσάνδρην άνάδενον N 365, cf. Diall. 4991-751 [Cort. V^a], Pi. P. 9107, Eu. E. 21, Hdt. III 1 "Άμασιν θυγατέρα, Lys. 1912: c. um Gewährung der Liebe bitten, abf. Theogn. 1330, τινά Pl. Phaedr. 237^b: d. (an)beteln (ἴ. αἰτέω, έπ- u. προσ-αἰτέω), abf. v. πτωχός σ 49, τινά ρ 365, DiogL. VI 49., Plut. 235^a., έλεημοσύνην παρά πινος NT Act. 32; e. Iog. (ἴ. II c) Ar. τ VIII 13.. 2. stärker verlangen, fordern, 3B. Ae. Su. 340, nb. κελεύειν X. an. II 110, c. inf. Eu. Hec. 40, γέρας 94, μισθόν Pl. rp. 345^a., v. εϋενέσθην abf. Philod. AP V 121, Plut. 19^a ufw., τινά δίκην Eu. An. 53, 1002, δικας Hdt. I 2 (της άρπαγῆς), Th. I 140, Dem., λόγον Rechen[s]chaft Pl. pol. 285^a, NT. II. med. ἴσῃ erbiten, begehren (meist = act., doch ἴ. II b. c), δωρεάν Ae. Pr. 617, cf. 822, Ar. Ach. 423, Hdt. I 90 (δδαν), Th. (ναῦς VI 147), X., Lys., Theophr., πολιτεῖαν (cf. Hdt. IX 34) Diall. 1338 [Dob. III-III^a], άρχήν ambire Plut. Sull. 33., όπατεῖαν Pomp. 16 ufw., δικαστής Diall. 5101 [Maia II^a], ἱππέας X. He. III 14, cf. Cyr. VIII 725, Lys. 1250, Hyp. 312, εκδοτῶν τινά Pol. 324, c. inf. Th. III 52, Antipho 224: Βοιωτὸς διοδον Ar. Av. 189, cf. DittS. 245 [Def. III^a], LXX, τινά c. inf. So. OR 880., Eu. Hec. 390., Ar. f. 488, IG XII 1-890 [II^a], τί παρά πινος Alexis 79, Pol., LXX, π. τ. δοῦναι X. an. II 312, όπό τ. Plut. Galb. 20: folgt imperat. X. Cyr. VI 220., όπως Antipho 123, Iva Apollod. I 106, NT, όστε c. inf. DCass. 6025, τὸδ c. inf. LXX; bef. a. die Gott-

heit bitten (cf. Artemid. IV2, dist. act. die Menſchen), abf. -ομένω μοι δὸς κράτος Ae. Ch. 480, cf. So. An. 778. Eu. Hipp. 872 (= εὔχομαι), Ar. R. 1127., δίκαια Eu. E. 675, λύσιν κακῶν Hdt. VI139, ἀποτροπὴν λαβεῖν Ae. Pe. 217 (ἄνοιος 625), cf. So. OC 488, ArRh. II486, θεοὺς π 951, Call. f. 48, Δία c. inf. X. Cyr. VII11, cf. IG IV95111 [Ἐπίθ. IV^a], τι παρὰ θεῶν So. f. 759, Men. 549, Democr. 234, X., Pl., Call., Theocr., LXX, cf. NT, ἐκ Διὸς Theocr. 17137. b. ἴηεντιλῆθ bittēn (= μεθ' ἱκεσίας ζητεῖν schAr. Pl. 156), nb. δέομαι X. an. VI631 (aber dist. δ. Antipho 123), nb. ἰκέτης προσπίπτω Cyr. IV62, -οῦμαι σε nb. οἰκτρόν με Ar. V. 556, συγγνώμην Pl. Critias 106^a, Pol. 414, bef. die Richter Antipho 54., Andoc. I.148, Lys. 34., ὁμῶν von euφ f. 98. c. ἰφί ἰεῖθεν (= χρῆσασθαι εἰς ἀπόδοσιν, dist. act. = ἀπαξ τὸ λαβεῖν Ammon. diff. 5, Beisp. οὐ πῦρ -ὦν οὐδὲ λοπάδ' -οῦμενος Men. 471, nicht allg. zutreffend), 3B. χαλκώματα -ησάμενος ἐχρήσατο Lys. 1927, opp. κέρηκε Men. 461, cf. X. an. VI111 ufw. d. etwas als gegebene Grundfolge ἰφί αυβίτην, postulieren (syn. ἀξίω, λαμβάνω), log. Ar. A II16, τὸ ἐν ἀρχῇ τ VIII3, opp. δεῖξαι A I81 ufw., math. Archim. plan. 1 (c. inf.) = VERBR. 0 Is., act. allg. (0 Antipho), ἴηκα erst Sp.; med. Hdt., Democr., Ctes., att. (0 Dem., Din. Lyc., Aesch.), ggr.

αἴτημα, τό (-τέω): Bitte, Forderung, τυραννικόν Pl. pr. 566^b, cf. DHal., Plut., LXX (πληροῦν Ps. 19^a), NT Lc. 2324; **-ματικοί** δνειροί Artemid. IV2. 2. log. = δ ἂν τις ἀποδεκτὸν ὄν λαμβάνη καὶ χρῆται μὴ δεῖξας Ar. A III10, Postulat (cf. αἴτωμα), Ar. ψ II7., mathem. Eucl. el. I. (dist. ὄρος), Plut. 720^a. (-ματιώδεις π 694^a); überh. Annaahme, schT M 3. — **αἴτημα**: f. αἰτέω.

αἴτης, ου, δορ. **αἴτας**: Geliebte (τὸν εἰταῖρον, Ἀριστοφάνης [v. Bη3.] δὲ τὸν ἐρώμενον BA 348), Theocr. 1214 (als ἴηε[ff. W., dist. δορ. εἰσηνλος), 20, Dosiad. 5; fem. αἴτιας κόρρας Alc. 125. — **αἴτης**: πτωχὸς H., f. ἐπ. αιτησε κριτον (**αἰτησικροτον**?) plausible Gloss. II 151. **αἰτήσιος**: ὁ αἰτῶν Suid.

αἰτήσιος, ἡ (-τέω): Bitte, Antipho 54, 7 (vor Gericht, cf. DHal. rh. 1014, 117), cf. Pl. lg. 801^a (παρὰ τιος), Ar. P III2, c. gen. γῆς Hdt. VII32., cf. Clearch. FHG II 315, Plut. Pomp. 56., δικαστηρίου Prie. 61 [III—II^a]; ποιείσθαι Is. 631, ἀντιδιδόναι Memno 42, πληρῶσαι Ign.; Gehältforderung CPH 5418, 73 [III^a]; log. Ar. e 11.

αἰτητής (petitor Gloss. II150.) εἰρήνης DCass. 202; Steuerempfänger⁹ (= ἀπαρ.) Oxy. IV788 [I^a].

αἰτητικός 3: heifchend, begehrllich, opp. ἀευθέριος Ar. H IV2, nb. ἐπιθυμητικός MaxT. 72, adv. ἔχειν πρὸς τινα DiogL. VI31; σίχως Plut. 334^a, δνειροί Artemid. I 6.

αἰτητός ἀρχῇ gefordert opp. δωρητός So. OR 384; -τά τὰ κατ' ἔρανον διδόμενα H.

αἰτία, ἡ (-τόομαι): 1. Befchuldigung (subi. ματαίων Ae. Su. 229, cf. So. Ph. 1400, Th. I 69, dist. κατηγορία, ἐς ἀλλήλους 66, nb. διαφορά 146), Σχῆμῖδ (ἐμά So. An. 1318^a), crimen, μέσων Pi. O. 138, βαρεία So. An. 445, παλαιά Th. VI. αισχρά VII 48 ufw., φόνου IG I 61 [δρατ. Gef.], τῆδ' ἐπ' -α φυγῶν Eu. Hipp. 1067, cf. Hdt. III 69, Lys. 625. (pl. 52.) ufw., ἐπ' -α μοιχείας Ar. Π V6; ἔνοχος -α (-αῖς) Lys. 1022, Gorg. P. 22, ἐκτός -ας Ae. Pr. 330 (πρὸς τιος Hdt. III 133), ἔξω -ας Antipho 618, χωρίς πάσας -ας IG IX1:190 [Ἰτίθορα II^a], ἐλευθέρος -ας Men. S. 271, καθαρὸς Redn. (Gorg. P. 29). Wδgn: -αν ἔχειν ἀβί. (3B. X. an. VII18) ὁδ. τιος (φόνου Hdt. V70) ὁδ. inf. (ταῦτα δρᾶν Ar. V. 506) Ae. Eu. 579, So. An. 1312, Kom., Hdt., X., Pl., Redn., ἐπὶ τινι X. m. II 88, περὶ τὸδ. τιος Redn., folgt ὡς Pl., τῶι φίλῃ jem. Eu. E. 213, ὁπό τιος von seitēn Ae. Eu. 99, Th., X., Pl., Redn., ἀφ' ἡμῶν Th. I 39, = Ruf haben (wie κατηγορεῖσθαι, cf. αἰτιάομαι), -αν ἔχει πρότερον Ἐρωτίμος εἰπεῖν Ar. M I 3, cf. Pl. Gorg. 503^a, A. I119^a, Ath. 584^a, ἀπό τιος v. etwas den Namen haben Pherecr. 147, ἀγαθῶν auctor fertur Is. 8128, ebenjo εἴληφε -αν τῆς τῶν νόμων διαδέσσεως Pl. lg. 624^a; λαμβάνειν Th. II 18., Redn., ἀφ-ερεσθαι Th. II 60, ὄπτεχεν X. rL. 95., Pl.; Redn., ἀνα-

δέχεσθαι Pl. Hmin. 365^a, ἐς αὐτὸν φέρειν Eu. E. 1267; φεύγειν (ἀπο-, δια-) Ae. Su. 229, Redn., ἀπολύεσθαι Redn. (Lys. 137^a); ἐπιφέρειν τῶι Hdt. I 26., Th. III 81. (ἐς π V75), Redn., ἀναφ. εἰς τινα Lys. 1228., φέρειν NT, βάλλειν Eu. T. 305, προσβάλλειν τῶι Antipho 3 β 4, ἐμφ. πρὸς τινα Aesch. 2148, νέμειν τῶι So. AI. 28, ἀναπθεῖναι τῶι Hipp. dt 21, X., Redn., προστ. τῶι Eu. Ion 1525, Ar. Pax 640, Hipp., Th. III 39, συντ. Gorg. P. 3, ἐπάγειν τῶι Dem. 18288, περιτρέπειν εἰς τινα Lys. 618; -ας τυχεῖν, παύειν, ἀφίεναι, ἀπαλλάττειν, ἀπολύειν Redn.; -ας ἐνέχεσθαι Pl. Crito 52^a, περιπίπτειν Lys. 71; εἰς ἅν καθίσταται Lys. 252, ἄγειν u. ἔλθεῖν Antipho, ἐμπίπτειν Pl. Theaet. 150^a, Pol.; ἐν -α τθεῖναι τῶι Hdt. VIII 99, βάλλειν So. OR 656^a (ὄηε ἐν T. 940), ἔχειν Th. I 35., σεωστόν (f. αἰτιάομαι) Hdt. V 106, εἶναι Hipp. dt 67, X. m. II 88., ὄφ ἐν (ταῖς) -ας ἄγγε-
 15 **σχῆμῖδ** Pol. 1127, DittO. 90 [lg. 90^a]; δὲ -ας ἔχειν τῶι Th. II 60; -α ἔχει τῶι c. inf. Hdt. V 70, 71; κίεγε-
 20 **grund**, οὐδέμειαν εὐρίσκω ἐν αὐτῶ -αν NT Ioh. 1838 (= αἴτιον Lc. 234), -ας παρέχειν τῶι Plut. Caes. 59.

2. Uτjαθε, Grund, causa, εἰ δὲ τόχη τις ἐρῶν, μελί-
 25 **φρον'** -αν ροαῖσι Μοισῶν ἐνέβαλε Pl. N. 711, ἰαχυρή Hipp. δδν 6, εὐλογος Ar. Zu II 1, εὐποφάσιστος Th. VI 105 ufw., θεοῦ Ae. Se. 4, gen. obi. τούτορ Hdt. V27, πολέμου Th. II 48, τοῦ c. inf. Pl. Phaedr. 97^a, περὶ τι Tim. 68^a, περὶ
 30 **τιος** gr. 329^a., διότι lg. 831^b; -αν παρέχειν τιὸς Luc. tyr. 13; τίς -α; Ar. Pl. 1176, τίς -αν προδεῖς (ἔχων); So. AI. 1051, Eu. Hec. 1207, πρὸς τιος -ας; So. OR 1236, καδ' ἦντινα -αν Ae. Pr. 226, δὲ ἦν -αν (δὲ ἄς -ας) ufw. Hipp. dt 3, 20, Hdt. I 1, Pl., Redn., ggr., ἀπό τιος -ας 86, Iambl. 710, ὁπό Pl. con. 184^a u. a., τιοαῖτή -α Th. VII 86, κοινου ἀγαθοῦ -α wegen IV87; phil. (als rñj. Kraft) Hipp. tr 14, -α περὶ τῶν δυτων Pl. Phaedr. 97^a (Anaxag.), αἱ πρῶται αἱ (f. αἴτιον, syn. ἀρχαί) Ar. M III 1., δυναμικότερα [Philol.] 21, δραστηκῆ Sext. E. m. V5 ufw., AI οὐρά-
 85 **ναι** u. περὶ ἀκαιριῶν Tit. b. Democr. (Αἴτια = origines Call.), ἀποδοῦναι τῆν αἱ Pl. Phaedr. 98^b τῶι, Ar. Zy V1 (cf. ἐκ-
 90 **θεῖναι** Ar. R. 691), κατ' -αν dist. καδ' ἕπαρξιν Procl. Tim. 1231, ἀπ' -ας γίνεσθαι 245 ufw.

αἰτι-ἄζω: beſchuldigen (= αἰτιάομαι), pass. X. He. I 65, οἱ -ζόμενοι ἐναντιοῦσθαι 19, τιὸς DCass. 3810; Th. III 61 v1.

αἰτι-ἄμα, τό (-όομαι): Anfchuldigung, Σχῆμῖδ, Ae. Pr. 194, διὰ τοῦτο τὸ αἱ φεύγειν Th. V72, τοιοῦτο δὲ σε Zeὺς ἐπ' -ασιν αἰκίζεται Ae. Pr. 255, τῶμα (= παρ' ἐμοῦ) Eu. T. 918, obi. Οὐδολοσκῶν Plut. Cor. 31; DCass. — f. αἰτιάω.

45 **αἰτιάομαι** (αἴτιος, cf. ἀπι-ᾶω): Σχῆμῖδ geben, be-
 50 |schuldigen, θεοὺς βροτοὶ -όονται Π 202, ἀναίτιον u 135, cf. N 775., So. Ph. 385., Eu. M. 605., Hdt., Democr. ufw., LXX (0 NT), τὸν τὸν θυμὸν Alcae. 50, αἰταντὸν -ασῆ (bei Strafanandrohung) IG IV157 [Rig. IV^a], σεαυ-
 55 **τόν** Ar. N. 1433., εαυτὸν X. an. VII 111, StudPont. III 278 [Kapp. I^a], Tebt. I 35 [111^a], cf. Pl. Theaet. 168^a (τῆς ἀπορίας), Φοῖβου δέσφοτα Eu. O. 276; τόχην Th. I 140, χεμῶνα X. He. 174, cf. Hipp. τ 6, Pl., Redn., Sp.; τίς -άσωμαι μ' ἀπολλύου; Ar. R. 310, cf. Hdt. V27, X., Pl., Redn., Sp., τῶι θανάτου Ar. Th. 731, cf. Hdt. V27 (τοὺς μὲν λιποστρατῆς -ᾶμενος, τοὺς δὲ εἰνεσθαι τὸν στρατόν), X., Pl., Redn., τῶι π (neutr. pron.) Ar. Ach. 514 (ταῦτα), Men. S. 281, X. (οὐδὲν θεοὺς -ατέον Cyr. VII 111), Redn., αἴτιαν Dem. 3628; περὶ τιος X. He. I 76, Dem. 18101, ὄπτερ
 60 **τιος** Th. VIII 68, πρὸς τι Plut. 1059^a; folgt ὀνεκα A 78, δτι Hdt. VII 168, Hipp., Th., X., Pl., ὡς Th. I 120, X., Pol., εἰ Th. V30, ἦν VII 14, ptc. Plut. 175^a, ὡς c. ptc. Luc. macr. 15; αἰτιαθεῖς Th. VI 53., ἦπάθη ὁπό τιων παραδοῦναι τὰς ναῖς X. He. II 18, cf. Gorg. H. 6, Pl. lg. 886^a ufw., τὰ ἡπαμένα Th. III 61; αἰτίαν κατὰ τιος Antipho 627; τιὸς (wie κατηγορεῖν) Papp. 30214; ἀβί. X., Pl., = schelten syn. νεκῶ K 120; νοτjαθεῖν, δια-
 65 **φορᾶς** Pl. Phaedr. 231^a, cf. DHal. V21., τὸν λόγον ἠπάτο συχερῆ εἶναι Pl. Prot. 333^a; arguo, contendo, -ῶμαι μάλιστα αἰτήν ἀπὸ Εδδύφρονος προσπεπωκέναι μοι Crat. 396^a, cf. gr. 407^a., τῆς ἱερᾶς χώρας ἠπάτο εἶναι (τὴν χώραν) Dem. 18150; παδjαγεῖν (cf. αἰτίαν ἔχω), οὐ τίς -ᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι; Pl. pr. 599^a, τὸ

φιλομαδὸν τὸν παρ' ἡμῖν μάστιγ' ἄν τις -άσαιτο τόπον 435^α, cf. Aristid. I 21. 2. als Urjaſche angeben, ἀέρας Pl. Phaedo 98^α, δίνην Ar. O II 13 ὑμ., cf. ApDysc. scrmin. 581^α, τῶν κοσμικῶν τὸ αὐτόματον Ar. Φ II 4, cf. M IV 2., DHal., τι περί τιος Ar. O IV 2, Theophr. — 5

— f. αἰτίως. **αἰτί-ᾶσις** (-άσαι), ἡ: Anſchuldigung, subi. τούτων Antipho 525, 80, obi. θανάτου Ar. πο 18; rhet. Enthymem kar' -iv Quint. inst. IX 2106; Philostr., DCass., Gloss. — f. αἰτίως.

αἰτιατ-ικός 3: Anflagen bringend, astr. τόποι VettV. VI., Procl.; gramm. ἡ -κή sc. πῶσις casus accusativus alg. (DThr. 125), τὸ αἰ. Σαυβαίpartifel (f. αἰτιώδης) schA 5 627.

αἰτια-τόρος 3: rñif. τὸ αἰ. das Bewirkt Ar. Φ II 3., Beipr. φυλλοροεῖ dist. τὸ αἰτιον τοῦ φυλλοροεῖν A IV 16, πῶ. ἐξ ἀνάγκης M X 8; DiogL. IX 97 ὑμ.

αἰτιζῶ, Πβf. v. αἰτέω: (er)betteln, σίτων κατὰ δῆμον ρ 558, cf. 222, Ar. Pax 120, Call. VI 115., Agathias AP X 66, abf. δ 651., ἀνὰ δῆμον τ 273 ὑμ., Nonn. ev. (-ῖσεν 940); anbetteln, ἀνέρας ρ 502., pass. HermPast. sim. IX 204; erbitten, Call. f. 190, Nonn. ev. 19107., παρὰ τιος 1064.

***αἰτιο-λόγος**, δαυ. αἰτιολογ-έω: Grund angeben, ὑπέρ τιος Epicur. b. DiogL. X 80, 82; begründen, τι Theophr. I 52^α, Aenes. b. SextE. h. I 180 (syn. αἰτίαν ἀποδίδοναι; κατὰ τι 183), DemetrLac., an. Lond. 24s, ἔκ τιος ApDysc. scrmin. 235^α (pass.); **-γῆμα**, τό: = δ. f., KS; **-γία**, ἡ: Σορίσθη παθ' dem Grunde, Begründung, μετᾶρρον Epicur. b. DiogL. X 97, cf. an. Lond. 21s, λογαματική SextE. h. I 180, cf. [Archyt.] b. Stob. I 41s, Str. 49., Philod., Plut., rhet. AlRhet. 8 ὑμ. (= ad propositum subiecta ratio Cic. de orat. III 207); **-γικός** 3: παθ' dem Grundt forschend, *Aristotélēs DiogL. V 32, τρόπος Epicur. φ. μέρος Ιατρικῆς syn. παθολογικόν Gal. XIV 690, τὸ αἰ. Str. 104; Ιαυαί (f. αἰτιώδης), σύνδεσμος (3B. 5ti) DThr. 20, ApDysc.; **-γισμός**, δ: Eus. pr.²

αἰτίως 3 (2 Plut. 746^α): anteiſhabend (f. αἰτέω, cf. Zeῦς -ος α 348 πῶ. Διὸς ἀσση I 608 u. Theogn. 133) 1. fñifidig, abf. δς τ' -ος δς τε καὶ οὐκί O 137, τούς -ους σήμανε Archil. 27, cf. χ 155., Bacch. 102s, Trag. (Ae. Ch. 68.), Men. S. 303, Hdt. VII 8 ὑμ., Ίηφάτ., Pap., τάδε -ος Eu. Ph. 350^α, οδέν Theogn. 407, Ae. Pr. 47, Eu. Hipp. 933., Ar. Pax 627., X., Redn.; τὸ αἰ. Σαυβδ, Κίλαγε Grund (f. αἰτία-1), μηδένος -ου ὑπάρχοντος NT Act. 1910. 2. die Urjaſche bildend, v. Perf. u. Dingen, Pi., Hdt., att., ἐν τοῦτῳ -ωτέρους ὑμᾶς ἡγήσονται Th. IV 20, cf. Dem. 24s, -ώτατος ἐγένετο ἡαυριτῆ ἡ β ε r (c. gen.) Lys. 12s, cf. X. He. II 410, Dem.; δ ἡλιος -ος τοῦ c. inf. Hdt. II 26 ὑμ., ἡ -ωτάτη διάνοια Pl. Tim. 76^α; bef. subst. τὸ αἰ. Urjaſche, syn. αἰτίη Hipp. φυσ 15, τὸ -ον πῶσις σός Eu. IA 939, -ον of Λακεδαιμόνιοι Th. IV 26, -ον ἡ ἀχρηματία I 11, cf. Ar. Pl. 547., τὸ -ον ἀγνοεῖν Hipp. αἰ 21, Dem. 183ss, pl. τὰ -α Hipp. αἰ 6, X., Pl. ὑμ., folgt 5ti Hipp. δδ 17., Th., Pl., Redn., Pol., -ον δ' ἦν (folgt selbst. Saß) Th. III 93, vgl. αὐθ ἡ ὑπόθεσις -ῆ ὥστε συσταίει Hipp. κί 11; rñif. = δ' δ γίγνεται Pl. Crat. 413^α, syn. τὸ ποιῶν Phil. 26^α, τὰ πρῶτα -ῆ = ὄλη, εἶδος, κινήσαν, οδ' ἐνεκα Ar. Φ II 7.) syn. αἰ pr. ἀρχαί Ar. Φ I 1., δρασμικόν SextE. h. III 2 ὑμ.; τὸ τῆς τάσεως -ον Erzeuger, Mittel HelMed. b. Orib. IV 260, cf. 432 ὑμ. Gemeinſame Wdgn: a. weſſen? πάντων χ 48, ἄτης Theogn. 133, πατρός des Vaternordes (cf. ἀδέντης) Ae. Ch. 273, οὐ -ος καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Ar. Pl. 182, ἑλευθερίας Pl. Gorg. 452^α, τέχνη -α πόνων Ae. Pr. 47, u. fo allg., LXX (0 NT); θανείν So. An. 1173, -ώτατοι φέρεσθαι τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν Ar. V. 1109, cf. Eu. IT 120, Hdt., Th. I 74, X., Redn. (πεμφθῆ-ναι ἀγγελῶν Antipho 52s); τὸ c. inf. Pl. Lach. 190^α, Dem. 8ss, 9ss; τοῦ ζῆν Pl. Crat. 396^α, cf. X. Ag. 1ss., Redn. b. wem? οδ' τί μοι -ῆ ἐσσί, θεοί νῦ μοι -οί εἰσιν Γ 164, cf. A 153., Theogn. 834, εαυτῷ (f. αἰτιώσθαι) DittO. 598 [Jeruf. P], θεὸν παντὶ -ον ὑπερθιδέμεν (im guten Sinne)

Pl. P. 52s; πολλῶν ἀγαθῶν -ος ὑμῖν γεγένηται Ar. Ach. 541, ἀγαθοῦ τιος τῆ πόλει X. m. III 3s, ἀηλ. Redn., Prien. 64 [II^α], cf. Men. S. 326, Hdt. I 45, Th., X., Pl. ὑμ.; τινί c. inf. Hdt. III 12. = VERBR. ep., ion., dor. (-ος τὰς χρεῖσις DialI. 4991-2ss [Fort. V^α] ὑμ. Βδῆτ 2 zuerst b. Pl. P. 52s (θεός), wo Übergang aus 1 (Zeῦς -ιος α 348) deutlich, fehlt LXX, NT, 1 noch fast tein in ἄν-, ἐπ-αίσιος, vgl. das frütere συναίσιος; φαίσιος zu αἰτίς; f. αἰτίης. [αἰτία]

αἰτι-ώδης, es: Ιαυαί, στοιχείον Simpl. in Ark 423 (Strato), fto. ἀληθές u. ψεύδης DiogL. VII 75, adv. αἰ. αἰτιον dist. κυρίως fto. CIAI. str. VII 26, τὸ αἰ. (syn. τὸ αἰτιον) opp. τὸ ὀλικόν MarcA. IV 21.; gramm. (= αἰτιολογικός), πρόθεσις ApDysc. scrmin. 242s, σύνδεσμος 91s ὑμ., adv. schT Q 154, ApDysc.

αἰτι-ώμα, τό (*αἰτίως): αἰτίμα, Σαυβδ, Fay. 111 [95^α], βαρέα -ώματα καταφέρειν NT Act. 257; ὑπὸ αἰτι-ώων κείναι Eust. 1422s. [αἰτίωμα: f. αἰτιώμα]

***αἰτυρον** ὄσλον H., fret. n. pr. Αἰτύρος DialI. 5119 ***αἰφνηδόν** (Hdn. epim. 270) u. **αἰφνηδός** (Hdn. I 6121s) = αἰφνης adv. (f. ἑξαιφνης, ἄφνω, αἰψα): πρῶτῃ, θαῦμα δ' ἦν αἰ. ὄραν Eu. IT 1581, cf. Hipp. ἐν 39, GrNaz., Βη3.; δαυ. **αἰφνίδιος** (f. ἀφνίδιος) 2 (3 Hipp. παρ 14): δαξf., μάχη Th. IV 130, φυγή 125 ὑμ., ὄρα Pl. Ax. 364^α, cf. Hipp., Ar. H III 11 φόβοι, Pol., ApCit., Memmo., DittO. 339 [Sef. II^α], LXX, NT, perf. προσβαλόντες -ιοι Th. VII 28, cf. 14., τὸ αἰ. II 61, Dhal. V 49, Memmo, Plut., Luc., VettVal., adv. **-ιδίως** Th. VII 23, DHal. V 44., Str., Plut., VettVal., DittS. 326 [Cherf. I^α], Fay. 123 [100^α], LXX, **-ιδιον** Theocr. 21s, Plut. Nic. 23., Artemid. 159, DCass., IG XII 7-239. [Amorg. I-III^α], ἔξ -ιδίου DCass. 401s.

αἰφνιδιο-τυχής VettV. I 3, cf. -δίως ἀπολείπει II 13. **αἰχμ-άζω**: Sanze fñwingen (cf. ἀκοντιζῶ) 1. tr.

αἰχμᾶς -άσσουσι νεώτεροι Δ 324, als Sanze (d. i. feindlich) einſenden, χέρα πρὸς Ἀτρεΐδαιον So. Ai. 97, δησιος μόνον Opp. h. II 499, ausſtoßen, λοιδορῶν βοήν Lyc. Al. 441; mit der Sanze erstreiten, τάδε So. T. 365; f. αὐθ ἔχμαξω. II. intr. ἐνδον Ae. Pe. 756; = πολεμεῖν, μάχεσθαι (H.), δέκατον ἔτος Rhes. 441, ἐν Καρία Men. S. 284, κεραυτῷ Nonn. 12ss, cf. 2ss., Opp. h. II 613.

αἰχμαλωσία, ἡ (-λωτος): Gefangenſchaft, Diod. 20s., Plut. Them. 31., Ios., LXX, NT, KS; praedatio H. s. λεηλασία; die Gefangenen, Diod. 170^α, πῶ. οὐκί LXX Num. 311s., cf. 2 Macc. 810.; λαφύρων -σιών H.

αἰχμ-άλωσις, ἡ: = -σία, LXX 2 Esdr. 5s vl., Epiph. **αἰχμαλωτ-εῖω**: = -ίζω, LXX (ἐκ γῆς. εἰς Βαβυλῶνα), beſtῆiden, f. -ίζω; **-εσμα** πῶ. διάρπαγμα H.

αἰχμαλωτ-ίζω: = -εῖω, gefangennehemen, abführten (v. PhrynS. ecl. 442 getadelt), Diod. 14ss., Plut. 233^α, Ios., Arr., DittS. 348 [Kñz. 46^α], LXX, NT, KS; γῆν παρLyc. Al., Suid. s. προνομεῖω; beſtῆiden, LXX, γυναικάρια NT 2 Tim. 3s (vl. -εῖω). med. (= act.) πολλούς Diod. 13s, cf. Eupolemo FHG III 212, Ios. b. 410s.

αἰχμαλωτ-ικολὸ δόμοι (= αἰχμαλώτων) Eu. T. 871.

αἰχμαλωτ-ίς, ἴδος, fem. zu -άλωτος: γυνή Eu. An. 962., κόραι Ph. 564 ὑμ., LXX, χεῖρ So. Ai. 71; subst. 1228, Eu. Hec. 615., Pol. 101s. [-ίδες Drama des So.]

αἰχμαλωτ-ισμός, ὁ (-ίζω): Gefangennahme, schAr. N. 186; **-ιστής**: captivator Gloss. II 221.

αἰχμ-άλωτος 2: Kriegergefangen (f. δοριάλ., δουρικητος), Pi. f. 223, Ae. A. 1440, So. T. 332 (παίδες), Eu., Hdt., Th., X. (syn. ἀλσκόμενοι Ag. 12s), Pl. Ig. 919^α, Redn., Pol., LXX; -ον λαβεῖν Th. 130., X., ἑλεῖν Eu. An. 584. -ος γενέσθαι Hdt. V 98 (ὅπὸ πνος), X., Men. 987; oft subst. ὁ (3B. Th. III 70) οδ. ἡ (3B. Ae. A. 1440, So. T. 417, Aen. 511) -ος, τὰ αἰ. sc. ἀνδράποδα (X. an. IV 11s) οδ. σώματα (IG XII 7-386 [III^α] X. an. IV 11s., Dem. 191ss., Pol., Diod., App., ἵπποι X. Cyr. IV 41, χράμα Ae. Eu. 400, X. He. IV 13s, ἄπλα Eu. Heraclid. 695, ῆες IG II 789 [373^α], Th. VIII 107, X., Dem., Pol., γράμματα 30s, πόλις Is. 411s, δύναμις 6ss ὑμ., τὰ αἰ. sc. χράματα Bente X. He. III 2s., δουλοσύνη Hdt. IX 76. — **αἰχματάς**: f. αἰχμητής.

αιχμή. ἡ (zu αίσιω²): Σανzenπριζε (syn. άκωκή), άπε-
 γναμφθη Γ 348... χαλκείη Θ 495... εύρης X 319, άλεγεινή
 E 658, έγγεος Π 505... cf. Tyr. 1120, Plut. Pomp. 41 (τό
 δόρυ προσβάλλετο κατ' -ήν 597...), άγκίστρον Opp. h. 1215,
 κερά(τ)ων c. II 451, Philostr.: überh. Speer, Σαιζε, αιχμάς
 άκοντιζεν (i. αιχμάζω) M 45, κραδανομένη N 504 ufw., δα-
 μασίμβροτος Pi. O. 97a, όξυπυρος Ae. Pr. 424', σιδρήη
 Hdt. I 39... βραχεία VII 61, cf. Hes. sc. 193, X. (Cyr.
 VIII 1a.), Plut., DCass., τοζουλκός Pfeil Ae. Pe. 239,
 cf. So. T. 883', Söhneidmesser Hes. sc. 289, Götterwaffe
 Ae. Pr. 425' (κερανώς), 925 (τριανα); Kriegsmannschäpf,
 Άργεια Pi. O. 719, cf. Eu. Heraclid. 276; übr. Kampf (wie
 δόρυ), έν δόρος -ή im K. Prien. 380 [Cp. III^a], cf. Eu.
 Hec. 102', Pi., σύν -ή Ae. Pe. 755, όπ' -ής Eu. T. 346, έν -ή
 Rhes. 251', -ή Pi. P. 840... So. T. 859', -ή ελείν Hdt. V 94,
 cf. VII 152, έν -αίς Eu. f. 19, κλέος -ός Pi. P. 1ea, cf.
 Tyr. 123a, νέων Terpantr. 6, φονία Eu. T. 819', Έλλάς
 Or. 1485'. ufw.; herřschäpf, γυναικεία Ae. Ch. 630', cf.
 A. 443'. = VERBR. ep., άοί (παθ BA 1095), Pi., Trag.,
 Anacreon 31, Hdt., X., Plut., DCass., VT Symm.;
 Πυρ-αιχμής, Ίππ-αιχμος seit Hom., jr. αυή Αιχμο-κλής ufw.
 [Schißfn. IG II 789] [σίδηρος Opp. c. III 321.

αιχμηεις, εσσα, εν: Ιανzenbewehrt, ενωτήρ Ae. Pe. 137';
αιχμητά, ό: = -μητής, γέρων -τά Λυκάων E 197.
αιχμητήρ, ήρος, ό: = -μητής, Opp. c. III 211, QS. 885...
 Nonn.; λύσσα -τηριαν Lyc. Al. 454.

αιχμητής, οδ. ό, δοτ. -ατάς, άο (fem. αιχμητις EM
 5953a): Σανzenkämpfer, nb. πολεμιστής E 602, άγριος Z 97...
 κρατερός Γ 179... ufw., Μούδιος -ής A 739, -αι Δαναοί M 419,
 cf. Hes. sc. 178, Archil. 119, Tyr. T., Theogn., Alcm. 68,
 Pi., Bacch., Eu.; -ται πρό πόλης Sim. ep. 103; adi.
 kampferühft, κερανώς Pi. P. 1s, θυμός N. 937, κύνας
 Lyc. Al. 1266, cf. 260, άλέκτωρ Theodorid. AP VI 155,
 cf. Nic. a. 294; **αιχμη-τον** δόρυ H.

αιχμη-ιπποι: πολεμικοί ιππείς H., cf. Ίππαιχμος.

αιχμώ-δετος (H., -δλετος EM) = αιχμάλωτος So. f. 44.

αιχμο-φόρος 2: Ιανzentragend, meist subst. (wie doru-
 φόρος), Bacch. 103a, Hdt. I 8, VII 40... DHal. II 13,
 Polyaeon, Advn..

αιψα adv. (f. αίψης): ίσηnell, hurtig, alsbald, nb.
 ότραλέως Γ 316, αί διαπαύουσι Π 355, αί μάλ' ελθέ Δ 70...
 (μάλ' αί. P 116...), αί δ' έξον K 470, αί δ' άρα προσέφη
 N 67, αί δ' έπειτα Z 514... -ά τοι A 303, -ά τε T 221...
 -ά κε(v) N 486...; Cypria, Hes., Emp., Eleg., Alex. ufw.,
 Sem. 7101, Sappho 1... Pi. N. 3a1... an. Iyr. 40, Ae. Su.
 481. — αι Hom. auf. der 1. Thejis (meist elidiert: οί
 δ' αίψ' οχόμενοι 91) nur in arsi; b. Hes. th., o., Emp.,
 Tyr. nur am Versanf. Nicht in Prosa, thejl. nach
 'αιψα' τὰ μέλη: οί δέ άψα H., f. άψος. [BA 1095.

αιψρο-κέλευσθον Βορέην ίσηnellwandelnδ Hes. th. 379.

αιψ-ηρός 3 (f. αίψα, λαψρός, όηρός): ίσηnell, -ός
 κόρος νόοιο δ 103. λύσεν άγορήν -ήν (= -ός Aristarch.)
 T 276 (v1. λαψ... f. αυή K 358); Ζεφύρου πνοάί Pi. Oxy.
 IV 659, cf. Philit. b. Stob. IV 175, QS. 818a, ποός Lyc.
αιψιον (= αίψα) Δωριεύς Eust. 16433a. [Al. 515.

άίω (f. αίέω): hōre, abf. αιε Ζεύς Φ 388, cf. Ψ 430...
 Hes. o. 9, Alex. (v. Coit: erhöden, 3B. Theocr. ep. 4
 εύμενέως), comperi Aprh. IV 1034, Geshör haben Hipp.
 v ΠΙ2; κτύπον K 532, όπα Σ 222, cf. Aprh., Call., Pi.,
 Ae. A. 55' γόνον, So., Eu.; φδογγής Π 508, Τρώων ίόντων
 K 189, cf. 401... Hymn. Cer. 25, Xenophan. 7, Aprh.
 ufw., Sappho 1, Ae., So., Eu., Hermipp. 48, ός Τρώες
 έταται K 160, ά φησι O 130, cf. Eu. M. 148'; ίεθεν, ούκ
 άίεις διτ μοι έπλλάζουσι σ 11, cf. O 248, abf. So. OC 181';
 ήrittig φίλον άιον ήτορ (= ήσόδωμν ApSoph., cf. άίσω)
 O 252; im Geiste merken syn. γούσι Pi. P. 327, ver-
 jehen δεών νόον Or. b. Ar. Pax 1064. — ά ep., Sappho,
 Pi., Ae., ά u. hfgr ā So., ά Eu. Hec. 174'; f. έπαίω.

²άίω = κοιμάμαι: f. ήντηρ άεσα.

³αιωλίγγη (αιολιγγί cod., αιωλία Cyr.): σκιά, όλιγος

αιών, όνος: f. ήών. [χρόνος H.

αιών, άνος (acc. αιώ Ae. Ch. 350, cf. BA, Phot.) aus

αιτών (f. αιεί), Πbf. άών, in eis άω IG XIV 644 [dor. IV—III^a],

cf. αίων [-] Ae. Se. 774' u. άεί; ή X 58, Hes. sc. 331, Pi.,
 Eu. Ph. 1484', 1520', IonH (ε 152, Pi. f. 126, Trag. ufw.)
 ό:

1. Leben (szeit), = τό τέλος τό περιέχον τον της
 ζωής χρόνον Ar. O 19, έπι ήρόν δέ μοι -v έσεται I 415,
 cf. σ 204... με λιποί -v E 685, άπ' -vos νέος άλεο N 725,
 nb. ψυχή P 453...; βροτών Ae., Eu., άνδρώπων Hipp. oar
 19, δέκα άνδρών -ves Emp. 129, έν νεκέσσι μακροός -vas
 έκειντο Theocr. 164a, τρίτος Ae. Se. 744; μυνυθάδιος
 Δ 478... γλυκός ε 152, Ae. A. 1148, Hdt., cf. Hes. sc. 331,
 πολύβοτος, μακροβίος, παρθένοιος Ae., ήδύς, μακρός, βραχύς,
 ζηλωτός, μονάς Eu., δηγτός DHal. ufw., έμός Ae. Se. 219',
 Call. f. 111, ήμών Polus b. Pl. Gorg. 448°, προκεχωρητός
 αετας provecta X. Cyr. VIII 71, ελεύθερον -va δεόσθαι
 Eu. Hec. 755; -vos άμέρειος X 58, Hes. sc. 331, Sim. ep.
 117, στερείν Ae. Pr. 862, -va λείν Bacch. 113a, λυπειν Eu.
 B. 92', άποπειν f. 801, τελευτήν Hdt. 132...; διαφείρειν
 ΠΙ 40, διοικείν Ae. Eu. 315', διάγειν Eu. Ph. 1521', X.
 Cyr. III 3a, Pl., συνδιարβειν Crat. 1 ufw.; Lebens-
 fähigkeit (cf. μόρσιμος v. Pi. O. 210, Ae.), πν' -v' εις τό
 λοιπόν έξει; Eu. An. 1214', οικτροός τις -v πατριός εκλι-
 πείν θρους f. 30, Αικακίδων So. Ai. 645', cf. T. 34, δόλιος
 Pi. I. 814, cf. 960, δυσάων Hec. 213' ufw., δυσάκφευκός
 Derh' a n g i s syn. μόρος Timoth. P. 140. 2. überh.
 Zeit, βλοιο Hes. f. 161, cf. Aretas AP XV 34, στείχοντος
 άήν -vos Aprh. IV 1216; Zeitenlauf (ai. παίς έστι
 παίζων Heraclid. 52), Ewigkeit, = τό τον πάντα χρόνον
 και την άπειριαν περιέχον τέλος Ar. O 19, des Weltalls
 Pl. Tim. 37^a, cf. Epicur. ufw., ό πās -v opp. άλιγος χρόνος
 Is. 1, ό σύμμας εν 42a ufw., ό μετά ταύτα πās -v Dem.

180a [Pferh. der Chetson], ό μέλλον -v 199, έν άσφ συστρέ-
 φεται, προσέρχεται... -v γίνεται Men. 536; pl. θεός βασι-
 λεύς των -ων NT 1 Tim. 17 ufw., der Gnoßifier Epiph.
 h. 164^a, Tertull. ufw., -von πρόσωπα KE 726 [III—IV^a];
 Welt, Zeitalter, του ήδιστου άνθρώποις -vos τον ενε-
 35 στώτος Ditts. 364 [Άfjos 37^a], ό αί ούτος NT Mt. 1232
 (opp. μέλλον)..., ό νύν αί. 1 Tim. 617. Wdgn a. I e b e n s -
 i a n g, für alle Zeit, immer: αίωνα Ion el. 1, τον -va
 Hipp. άέ 86, έ VII 122, Lyc. 62, Diod. 132, LXX, (τόν)
 πάντα -va Pl. Tim. 38^a, Paus. IV 32a, πάντα (άπαντα,
 40 σύμ.) τον -va Eu. Hec. 757, Hipp. όδ 7, Is. 410... Lyc.
 110... Dem. 1820a, Ar. Zu 15...; -vi KE 587 [K3], τή
 -vi IG IX 2: 254 [Pparh. K3], οδδ' -vi niemals LeonAl.
 AP VII 549; δι' -vos Emp. 110, Ae. Su. 564'. (άπαντα
 τον δι' αί. χρόνον A. 554), So. E. 1024, Eu. Al. 475'...
 45 Lyc. Al. 303... Th. I 70 (δι' όλου του αί.), [Dem.] 606,
 [Ar.] κ 2... LXX, γυμνασιάρχος δι' αί. IG XII 2: 211
 [Πητ. P]; εις άπαντα τον -va Is. 1032, Lyc. 106, εις
 τον αί. LXX, NT, εις -va -vos LXX Ps. 204... εις -vas
 Manetho IV 626, εις τους -vas των -ων NT Gal. 1s..

ufw., Auszug κύριοι τον -va σε χαπέτωσαν (cf.
 50 2Zaub. L 1051) οδ. ζήτωσαν (cf. LXX Dan. 3, ngr.
 ζήτω) Oxy. 141 [III—IV^a], cf. Lanck. II 100 [Pij. K3],
 DittO. 515 [Πητ. ΠP]; έπ' -va Philo II 608; προς (τόν)
 -va Longin. 44a... schPi. N. 410; έως (του) -vos LXX.

b. von Anfang an, von jeher, immer, άπ' -vos
 Hes. th. 609, Philod... LXX, NT, μόνος άπ' αί. Olymp.
 55 [P], οί άπ' αί. alle früheren Longin. 34, DCass.,
 μόνος των άπ' αί. IG III 805 [P]. ufw.; έξ -vos [Philol.]
 11, Diod., Ael., SextE. m. IX 62 (opp. εις -va ufw.)

LXX, Lucill. AP XI 131, πρώτος έξ αί. ήρξάτο Lanck.
 II 13 [Pij. K3], πρό των -ων NT 1 Cor. 27. 3. R ü ß e n -
 marf (Siz des Lebens), εκ δ' -v πέφαται T 27 (frittig,
 vωπιαίος μυελός schBD), cf. Pi. f. 111, Hipp. έ VII 122
 (vgl. Erot. 49), überh. Knochenmarf, κελώνης Hymn.
 65 Merc. 42, pl. 119. = VERBR. ep., ion., trag., att.
 felten (O Aristoph., Antipho, Andoc., Lys., Din., Aesch.;
 Dem. nur 1819a), hfgr in Bbtg 2 LXX, NT; cf. δια-
 εώ-, μακρ-αίωv. [Αίών Χρόνον παίς Eu. Heraclid. 900; n. pr.
 αίων-αίε αίων = αίώνιε 2Zaub. Berl. 1200. [IG II 1024]

αίων-ίζει διά παντός έστιν Phot., BA, Suid.; jr. KS.

αίων-ιος 2 (Call., Pl., Hyp., Philod.) u. 3 (Epicur.),
 beides LXX, NT, Jnhfr., Pap.: Lebenslänglich, νοούσος
 opp. χρονή Aret. 217, άγορασμός CIG 4497. [Sparta II^a],

ewig, ὅπως Orph. h. 87, cf. [Phocyl.] 112, παρθενίη Call. III 6, cf. IV 130, φῶσις Pl. Tim. 37^a, dist. ἀνώλεθρος Ig. 904^a, cf. Hyp. 627, Epicur. φ, Philod., Diod., VettVal. (διηγνήματα ἐπὶ τοῦ VII 2) ἡψ., LXX (διαθήκη, νόμον, δόξα.), NT (χρόνοι, ζωή, κόλασις.), [p. Ζητήρ. (διαμονή des Kaiserhauses Ditts. 366 [37^a]) u. Pap. (Αβγουστος Grenf. I 54 [378^a]), adv. Procl., Olymp., VT Ps. 60s. Symm., KS; δέαι ludi saeculares Hdn. III 810.

αἰωνιότης perpetuitas Gloss. II 221; [p. KS.

αἰώνισμα, τό: ewiges Denkmal, Ostr. 1148 [Epirg. II^a].
αἰωνόβιος 2: ewig lebend, Ptolemaios DittO. 96 [II^a, Überf. aus dem Äg.], Lond. I 461^b [II^a], cf. ^oZaub., Syn. h.; ^oδαλές διάδημα Eus. vC.; **αἰωνόφθαλμος** ^oZaub. Lond. 180; **αἰωνο-πολοκράτωρ** ^oZaub. Berl. 1201; ^oπυρεῖον ewige Hitze KE 1140 [ἀγρίψι]. — **τόκος πατήρ** Syn. h. 712; **-χαρές** στήριγμα Clal. h. 16.

αἰώρα (ἡ) off. ἄρα nach μετέωρος, cf. Gloss. II 321, H.), v. αἰερω: 1. Schaufel, Pl. Phaedo 111^a, pl. Ig. 787^a, Theophr. vent. 7, πλεκταί (= βρόχος) So. OR 1264, im Theater of κάλως οἱ κατήρηται ἐξ ὕψους Poll. IV 131, κρεμαστή v. der Traube Babr. 19. 2. Schwebelage, Heraclit. qllom. 26, Schaufelbewegung, Plut. 924^a, des Vogelflugs DHal. III 47, als Diät Plut. 793^a., Antyll. b. Orib. I 513 (Arten ἐπὶ κλίσης, ἐν φορείω, ἐπὶ ζεύγους, ἐ. νεώς), Aret. (nb. σεῖσις), RufEph., Gal., IG IV 955 [Epid. II^a], Ios. a. 818^a; ἑώρα νόσος H.; ἡβτ. Schwanken, ψυχῆς Metrod. Pap. 831^a, cf. Diod. 2^a, φρενῶν nb. κενὸν φύσημα Philo II 665. — = ἐορτή Ἀθήνησιν H., pl. Aristot. f. 467. [--- So., cf. αἰώρησις]

αἰωρέω, v. αἰερω (ἀπ.- κατ.- b. Hes.): (in der Höhe) hin und herbewegen, pass. [schwanken, [schweben (syn. κρέμασθαι), αἰερός νότον Pl. P. 1^a, ἀσκόν Hipp. γ 25, nb. σελεν γ I 68 (pass. σῶμα μετέωρον ἀέ 70), cf. ApCit. 5, Gal., Aristid., ἐν φορείω Antyll. b. Orib. I 516, -οῦμενος syn. ἐφ' ἄρματος ὀχοῦμενος Ios. a. 818^a ἡψ. (f. αἰώρα), nb. διακινεῖω Clearch. FHG II 312, τὴ ὑπὲρ κεφαλῆς Dem. 182°, τινά v. Vogel AntThess. AP IX 59, ὄφρυς (= αἰρω) Poll. II 49, δρόμον βεβλήγειν Nonn. 361^{aa}; pass. nb. αἰσσω Eu. Hee. 32, ποσσίν ApRh. IV 1687, στέφανος Alexis 207, χαιταί ἀνέμω Asius 13, σπλην φλεβίσιον Hipp. δφ 18, δέρμα ὑπὲρ νότιον Theocr. 22°, cf. Hdt. VII 92, nb. κιναινεῖν Pl. Phaedo 112^a, πῦρ Tim. 80^a, ἐκ τινος Lach. 184^a, nb. ἀνιπασθαι Ar. θ 79, v. Sternbildern Arat. 387^a., γῆ κύκλω περὶ τὸ πῦρ Plut. Num. 11; βίβλι πολιτεία (= σαλευεῖν) Plut. Lyc. 9, ἐν κινδύνω Th. VII 77, ἐν ἄλλοις ἀνδρώποισι opp. εἰς αὐτὸν ἀνήρηται Pl. Menex. 248^a; = excitate, App. bc. II 342, δάνοισιν Plut., pass. Metrod. (f. αἰώρα), φρενῶν δνειρον So. E. 1390^a, ὑπὲρ μεγάλων ρηθῆς suspensus Hdt. VIII 100, ἐλπιδί Crat. ep. 35, ἀπ' ἐλπίδος syn. ἐκκρέματα Maec. AP IX 411, τῇ γνώμῃ πρὸς τι Plut. Pyrrh. 26, o. acc. τὴν ψυχὴν nb. ὑπερχαίρειν X. cyn. 44; imminere (cf. δαῖμον ἡμῖν ἐφ' ὄπερθε κάρης βαρῆς -εἶται Mosch. 474), σύν χειρὶ μεγάλη περὶ τὰς πόλεις -οῦμενος Plut. Cic. 15, στρατὰ περὶ τι Ant. 28, cf. Alc. 28 ἡψ.

αἰώρημα, τό: = τὸ αἰωρούμενον, [schwebende Luft, Eu. Hel. 353, Su. 1047 (des Vogels), AntThess. AP IX 58, Lyc. Al. 1080 (sch. βάσταγμα); = αἰώρησις, pl. Eu. O. 983; als Diät (= αἰώρα), pl. DCass. 5517.

αἰώρησις (ἡ) αἰώρησις κρέμασις, H., f. αἰώρα), ἡ: Schwebebewegung (= αἰώρα), pl. κατὰ τοὺς πλοῦς Pl. Tim. 89^a, ἡ δὲ ὀχημάτων Poll. X 51, cf. Gal. X 261..

αἰωρητὰ lotia geistweill Meleag. AP V 204.

αἰωρία nb. αἰωρέα ^ovl. ft. αἰώρα Antyll. b. Orib. I 514.

αἰωρίζεται gestatur (f. αἰώρα) Gloss. II 221, **ἔωρίζεται** μετεωρίζεται, ἀναπατῆ H., cf. Suid.

ἀκά: ἡ: ἡ: ἀκή; **ἀκαδέω**: f. ἀκηδέω.

ἀκάξεσθαι ἀνιάξεσθαι H., f. ἀκαχέω.

ἀκαδαίρετος 2: unzerstörbar, Philo I 99^a., VT Ps. 150; Symm., VettV. (nb. ἀσινῆς IX 11), KS (auch adv.).

ἀκαδαρίστον χρυσοῦ γήδιον balluca Gloss. II 263, 479.

ἀκαδαρσία, ἡ (ἀκάδαρτος): Verunreinigung, nb. φλεγμονή Hipp. ἀ 31, ἀγγείων ἐ VI 13; ἡψ., cf. Pl. Tim. 72^a (pl.), Diod. 5^{aa}, DHal.; Suid., Untat, 3B. v. Milt

BU 363 [168^a], Spreu schArat. 269. Ölabfällen Diosc. I 52, cf. LXX, NT Mt. 23⁷, ^oZaub., KS; ἄβτ. [schmutzige] Beschinnung od. Handlungsweise, Hipp. εὖχ 5, Dem. 211°, Unfittlichkeit, Unzufr., VettV. 11, LXX, NT. **ἀκαδαρτ-ίζω**: pass. (= ἀκάδαρτα γίνεσθαι LXX) Lev. 14^{aa} vl.

ἀ-κάδαρτος 2: ungerenigt a. eigtl. ἄκος Hipp. ἀ 27^a., ἀήρ ἀότ 6 ἡψ., Aret., γῆ will, unfortifiziert Plut. 158^a, cf. Petr. II 8 [255^a], φυτά nb. ἄκλαστα Theophr. cp. I 151, der feine Abföhnmittel erhalten hat Hipp. v II 41^a., γυνή = ἡς ἐπεσχημένα ἦν τὰ γυναικεία Demad. f. 4, Luc. Lex. 19. Pl. ἄβτ. πράγμα non expiatum So. OR 256, ἀδικημα Pl. Ig. 854^a, cf. 919^a., fultifich unrein Plut. 171^a, v. Speisen ἡψ. LXX, NT, v. Menfchen opp. ἄγιος I Cor. 714; [fittlich unrein, ψυχὴ nb. μεμασμένη Pl. Phaedo 81^a, cf. Ig. 716^a (adv. ἄ. ἔχειν τὴν ψυχὴν Tim. 92^b), ἡδονή Phil. 52^a, πάδη v. Unzufr. VettV. II 16, -ος [schmutziger] Menfch (f. κάδαρμα) Dem. 191^{aa}, cf. 25^{aa}, nb. μαρὸς 37^{aa}, cf. Plut. 121^a., Luc., LXX, NT (πνεύματα v. bösen Dämonen Mt. 101^a); -τον μαυιδέος Ἀχαιοῖς [f. 30] H. II. act. nicht reinigend, c. gen. πιασὸς ἔλκεων Aret. 325.

ἀκαδεκτ-έω: nicht umfassen, pass. διάστημα opp. κατεχόμενον ὑπὸ σώματος SextE. h. III 124 [sto.].

ἀ-κάδεκτος 2: akatäxerchos Phot., BA, Suid., θράσος Plut. Nic. 8, cf. DChrys. 71^{aa}, ἐπιθυμία Paus. II 8, adv. λυττῶν Philo II 48, cf. [Phocyl.] 193, KS.

ἀ-καθήκων unziemlich Athan., inofficiosus Gloss. II 221, adv. ζῆν Orig. Cels. III 25.

ἀ-καθόπλιτος schB Δ 100; **ἀκαθός**: f. ἀγαδός.

ἀ-καδοσίωτον ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον Phot., BA, Suid., cf. H., indevotus Gloss. II 221; KS (Eph. nb. γόης, βλάσφημος), auch adv.

ἀ-καδυπερτέρητος 2: Ptol. tetr.

ἀ-καδυστερήςτος 2: pünktlich, βίος VettV. II 13. adv. ἐπιτελεῖν τι BU 1126 [8^a].

ἄκαινα, ἡ (zu ἀκή, ἀκίς; fem. zu ἄκων, erg. βάβδος): Rute 1. Hirtenstafel, ApRh. III 1323, Call. f. 214 (= κέντρον βοῶν). 2. Sänftenmaß, μέτρον δεκάτονον Θεσσαλῶν εὔρεμα schApRh. (f. ἰστέφ ἀκενα PAS III 504, Pap., ἡ]f], ἡf. ἄκαινον Olymp. inArg. 1131), Call. f. 214, Hero, ΜκΒ II nr. 360 [Σμῆρνα III^a], BCH 27^{aa} [Bith. K3], Oxy. IV 699 [III^a]; f. auch lat. acenna. 3. -ἀκανθα H., cf. ἄκακη βάβδος θαλασσία Suid.

ἀ-καινοτόμητος: inlibitus Gloss. II 221; Βη3.

ἀκαιρ-εῖομαι med.: lästig reden, Philo II 166, 280.

ἀκαιρ-έω: keine Zeit, Abhaltung haben, Diod. 10^a; ebenjo pass. (wie ἀχολεῖσθαι); = occupatus sum Gloss. II 137, cf. NT Phil. 410, HermPast. sim. IX 10^a.

ἀκαιρ-ία, ἡ: 1. ungeeigene Zeit (= ἐνδία καιροῦ ἐπιτηδέιου dist. ἀσχολία Ammon. diff. 9^a), Dem. 1311, Aesch. 3^{aa}, opp. ἐγ-, εὐ-καιρία Pl., ἔργων opp. κατὰ καιρόν Theophr. cp. V 15^a; pl. v. der Witterung, opp. ἐπικαιρία Democr. A 33, ἐναυτῶν Pl. Ig. 709^a, πνευμάτων Ar. π 261^a, cf. an. [p.] b. Suid. s. ἀκέαστα, GrNaz.; ἄβτε Lage, Φίλιππου Dem. 1^{aa}, ποιεῖν τινι Pol. 444, pl. Ungelegenheiten Isae. 8^{aa}, ἔσχατα Is. 15^{aa}; Abhaltung (= ἀσχολία), Plut. 130^a, περιέχει Par. 63-12^{aa} [165^a], τοῦ λαμβάνειν ep. Soer. 35.

2. unzeitgemäßε Maßnahme Hipp. v 15, περὶ τι opp. εὐβουλία Is. 12^{aa}; unpassendes Benehmen (= ἐντευχῆς λυποῦσα τοὺς ἐντυγχάνοντας Theophr. ch. 121), nb. ἀδικία Pl. conv. 182^a, cf. Pol. 11^a (Ausgelassenheit 51a), Plut. Pomp. 60, Iambl.

ἀκαιρ-ίμα γλώσσα (= ἄκαιρος) an. Iyr. 86.

ἀκαιρ-ίος ἡκεις = ἄκαιρος KE 647 [IV^a], cf. EM 810.

ἀκαιρο-βόας unzeitiger Schreier Clal. paed. II 59 nb. κεκράκτης; -επόπτης Const. Apost.; -λογέω schPl. Gorg. 469^a, -λογία H. s. βαττολογία, KS, -λόγος Philo II 268; -μυθία Βη3.; -παρησία Eust. op. 225^{aa}; -περισπαστής [p. KS]; -πάτητος Const. Apost.; -(p)ρήμων (= -λόγος) Orig. Cels. VII 36.

ἀ-καιρος 2: 1. unzeitgemäßε, πέμφεις Th. VII 17, κόπος Aen., adv. -a ἀπάλλυτο zur Unzeit opp. ἐς καιρόν Eu. Hel.

1081; υπερωδηλιά, διαχώρημα Hipp. ἐ Πι η, καύμα Pl. epin. 976^a, ἐπομβρία Diod. 3³⁰, adv. οὐ λίην ἀ. διψώδης Hipp. ἐ I 8, cf. 4; übermäßig, κέρδος X. Cyr. IV 2⁴⁶, δαπάναι IG Π5-624^b [Π^a], ἥδοναι Democ. 71, X. κυρ. 12¹⁸, πλησμονή Plut. 69^a, προθυμία Th. V 65, ἐλευθερία Pl. rp. 569^a· ἡψω., τὸ ἀ. opp. μετρία βιοτά Eu. f. 893^a, adv. πῶον Hipp. ἐ Πι 17 ιγ, cf. I 19, πένθειν Pl. rp. 606^b, δυσκολεῖναι Dem. pr. 38₂; νεφελεῖτ, γνώμα ἄβλου Eu. IT 419^a, ἐς -α πονεῖν Theogn. 919; unangenehmen, λέξις PhrynS. ecl. 457, adv. χρᾶσθαι τοῖς παραγγέλμασιν Hipp. εὐσχ 17, ἰατρεῖον χυμ 20, πόλιν οἰκουρεῖν opp. δικάως Ae. A. 808^a; unangebracht, υπραξενδ, λόγος (νιάτ zur Sache) nb. ὄκληρός opp. σύμμετρος Is. 12¹³⁵, cf. Dem. 60^a (-ρα λέγειν Ae. Pr. 1036, cf. Ar. Th. 462^a, adv. opp. ἐνδικῶς Ae. Ch. 624^a, προσκόντως Is. 15¹⁰), διήγησις LXX (adv. μονογεῖσθαι BU 846, Π^a), ἔπαινοι Pl. Phaedr. 240^a, γέλωσ monost. 88, ἔρωσ Pl. pol. 307^a, φιλονικία Aesch. 27₅, ῥαθυμία Dem. 18⁴⁶; unwillkommen, adv. NT 2 Tim. 4₂. 2. v. περι., ungeeignet (= ἀνεπιτήδειος), c. inf. φυλάττειν X. hipparch. 7₆; νιάτ zur Sache reden DHal. Lys. 5, Plut. 968^b; tafellos, ὁ 20 ἄ. Theophr. ch. 12 (f. ἀκαρία), nb. ἄλλος Alciphro 3₅₂, cf. Plut. 175^a·, -ὄν ἔστιν c. inf. Aesch. 1₁₆₇, τὸ ἄ. Is. 1₈₁.

ἀκακαλλίς [ἄλ ApRh. IV 1491, f Hdn. I 91], ἴδος, ἢ, Πβf. -αλίς Diosc. vl., ἀκακαλλίς^a Zaub. DPM 137, ἀκαλλίς PaulAeg.· κακαλίς H. (= νάρκισσος), Hdn. II 471: Στυατή einer äg. Staube Diosc. I 89 (PaulAeg.), παθ Eumach. 5. Ath. 681^a (Pamphil. b. schOrib. Π 741) = νάρκισσος, κρόταλος, vgl. ἄ. ἄνθος ναρκίσσου Κρήτες H. [Minois-toächter]

ἄκακ(κλ)αστος: f. ἀκατάκαστος.

ἀ-κακέφατος: κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος H.; KS.

ἀκάκης βασιλεὺς Ae. Pe. 855 = ἄκακος; θεός KE 462 [K3].

ἀκάκητα (Aristarch., ἀνδρε -ήτα: schA Π 185), ὁ: ftritt. W. (μηδενὸς κακοῦ περιποιητικὸς ApSoph., ἀπὸ τοῦ ὄρουσ^a Ἀκακισίου EM 44₅, θεραπευτικὸς schL), Ἑρμείας -α. Π 185, v 10 (Hes. f. 23, Nic. a. 560), -α Προμηθεὺς Hes. th. 614, Ἥλιος Orph. l. 151, ^aZaub. Berl. 2₅₀, δα- zu -τος: ὁ Ἑρμῆς Suid.; = ἡγῶ^a (f. ἀκακίεις), in μητέρι καὶ γενετῆρι φίλω ἀκέητά (ἴο) τε παῖδι OJ Π 196 [Π-III^a] 31 ἄκακος.

ἀκακία, ἢ: Ατταζία, Hipp. γ Π 189^a, Diosc. I 101, Gal.· **ἀκακ-ία**, ἢ: Einfalt, Arglosigkeit (ἀπλότης BA), Ar. P Π 12, DiogL. IV 19, nb. ἀπειρία πραγμάτων [Dem.] 59₈₁, τρώπος 8₃; LXX (καρδίας), KS.

ἄκακίαιος: ἄμωσ δυνάμενος H. [voe^a], cf. ἀκάκητα. **ἀκακίαιος**: συνίεις, -κίει^a συνίει H., v. *ἄκ-ακ-ίω (ἀκή) = ὀξύ **ἀ-κακῆδης**, es: gutartig, v. Gemüt, nb. ἀπλοῦς schPi. N. 8₅₀, KS (-ἡδευτος Eust. 40₄), adv. δίδοναι Iambl. prot. 21 ὄ; v. Krankeiten HelMed. 5. Orib. IV 21.

ἀκακοπαδ-έω: -ῶν Ἐτfl. v. ἄμοχος EM 84₁₃; -ήτως τίκων nb. εὐκόπως Ap. histmir. 35.

ἀ-κακοποιός 2: Ichrys.

ἀκακος 2: I. pass. = ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, Sappho 149; σίτος unversehrt (f. ἀκακούρητος) nb. καθαρὸς Oxy. I 142 [534^a]. II. act. ohne Fehl, arglos, gutherzig (χρηστοφῆς BA), -κε πάτερ Ae. Pe. 664^a, ἄνδρες Pl. Tim. 91^a, παιδική Men. H. 19, cf. Diod. AP V 122, τρόπος Anaxil. 33; Pol. 3₅, Dioc. 13₇, Plut., Philostr. (βλέμμα im. Π 2) ἡψω., LXX, NT, ψυχὴ IG XIV 2077 [Rom K3.], adv. Pol. 5₂₀·, nb. παιδικῶς Plut. Thes. 8, ἔχειν Men. Ph. 402^a; bef. (im Wejhäftsverfahre) νιάτ gerieben, nb. ἀπειρος Pl. A. Π 140^a, ἀπράγμων [Dem.] 47₅, opp. ἔξαπατᾶν 4₆, adv. 50, 75.

ἀ-κακούρητος 2: unversehrt, φορτία nb. σῶα Lond. Π 220 [236^a], cf. Harpocr. s. διαείστους, H. s. ἀπλῆν, f. αὐθῆ ἀκιδήλευτος; ohne Arg, adv. πιστεύειν Epiph.

ἀ-κάκωρος 2: ohne Arg, CyrAl., adv. schDem. 19₁₀₇.

ἀ-κάκιντος 2: unversehrt, Hierocl. in P. 26 (u. adv.).

ἀ-κάκωτος 2: ungeschädigt (ἀλυπος H.), Maxim. KE 618 (εὐχή), Philo (δάμαλις I 490, ἥδος Π 42), DCass., Ptol., KS; unversehrt MarcA. V 18, Ἐτfl. v. ἀκήλτος sch. κ 329.

ἀκαλά (ἡσυχῶς EM) προερώων Hes. f. 218, f. ἀκαλαρείτης.

ἀκαλανδής, ἴδος, Iaf. ἀκ[κ]αλα[κα]νοῖρ H., ἢ: Vogelart (= ἀκανθός EM, f. αὐθῆ ἀκανθούλις), Or. 5. Ar. Pax 1078 (= βασιλικὸς sch.), Verg. georg. Π 338, AntLib. 9₈, H., Iom. Bein. der Artemis Ar. Av. 873; Πβf. ἀκαλανδος BA, ἀκαλάνθεια EM (acalantha avis Gloss. V 161).

ἀκαλαρείτης (ἀκαλός, -λά; ῥέω): [αντί]τίθενδ, -ταο Ὀκεάνειο H 422, τ 434 [Diph. 126]; Orph. A. 1052 (Πβf. ἀκαλάρροος 1187). — f. βαθυρείτης. **ἀκαλήφη** (ἴητ [p. Πβf. -λόφη, ἡφα in ἡψι; ἀκαλάφη Gloss. Π 211, acedelis Π 553], ἢ: Pessef, syn. κινδῆ (cf. ἄκ. Ἄττ., kv. Ἑλλ. Moer.) 1. Pflanze (urtica L.), pl. Pherecr. 24, Ar. L. 549, f. 560, sing. Hipp. v Π 157, Theophr. hp. VII 7₂, Ath. 62^a, Gal., Diosc.; ὑβτρ. ὄργης (sch. τὸ δηκτικόν) Ar. V. 884. 2. Meerqualle (actinia u. ascidia L.), αὐθῆ als Speise, Eup. 60, Ar. Eq. 422, Philippiid. 4, Arcestr. 9, DiphS. b. Ath. 90^a, Plut. 670ª ἡψω. [nb. ἀμορφος Plut. 754^a; Luc. Prom. 14., KS. **ἀ-καλλής**, ἐς (κάλλος): ungeschd, γυνή Hipp. ep. 15, εἰκὼν **ἀ-καλλιέρητος** 2: νιάτ gñstfig georffert, ἱερά Aesch. 31₈₁, 15₈ (Philostr., Luc., KS).

ἀ-καλλώπιτος 2: ungezfäminkt, nb. ἀμόριστος Heraclit. 92, nb. ἀκίτων DiogL. VI 31, cf. Strato AP XII 192 (πόδος), Luc., Gal., KS.

ἄ-καλος, nb. ἀήδης als Ἐτfl. v. ἀγλευκῆς EM 11₃₈.

ἄκαλός: ἡσυχῶς EM 44₃₂, adv. 20; f. -λά, ἡκαλος.

ἀ-κάλυπτος 2: unverschilt, ἄγος So. OR 1427, cf. Ar. Zi 15., Plut. 267^a·, Luc., adv. ἄγειν LXX 3 Mc. 4₄; βίος [ἀμυγῆ]ος nb. ταλαίπωρος Men. 404; δαπν. **ἀ-καλυφής**, ἐς: σηκός So. Ph. 1327, αἰσθητήριον Ar. ψ Π 9, u. **ἀ-κά-**

λύφος 2: ἀνδρίας DiogL. VIII 72, cf. -φή καὶ -φον ἄστεγον, ὑπαίθρον H. [κάμηλος: παρὰ τὸ μὴ κάμνειν EM 44₅₀.

ἄκάμαλα: τὴν κάμηλον H. (f. γάμαλα), **ἄκάμανος**: ἢ **ἀκαμαντο-λογχάν** Σπαρτῶν (ἄγαν πολεμικῶν sch.) Pi. I. 7₁₀; -μάχαι Ζηνὸς υλοf P. 417₁; -πόδας (= δ. f.) χρόνος Syn. h. 9₅₂; -πους, ποδος: unermtüdlīch eilend, ἵπποι Pi. O. 3₈, cf. 5₈, βροντά 4₁; -ρόαν Ἄλφειόν (wie ἀείρρους) Bacch. 51₅₀; -χάρμαν Ἄλαν Pi. f. 184.

ἀ-κάμας, αντος (κάμωσ): unermtüdlīch, τατίλος (f. ἀκάματος), Ἥλιος Σ 239·, Hes. th. 956, χρόνος Eu. f. 594, Σπερχειὸς Π 176, πόντος Pi. N. 6₅₀, Νότος So. T. 112^a, οὐς Π 823, ἵπποι Pi. O. 1₈₇, πόνιοι Aristot. f. 675^a; Themist. [n. pr. B 844.]

ἀκαματ-ί adv.: H. s. ἀκμητ, Bas.

ἀ-κάματος 3 (2 Hes. th. 519, Bacch. 5₅₅, So. An. 339^a ApRh., cf. ἀθάνατος): unermtüdlīch, unablässig (f. ἀκάμας), πῦρ E 4·, Hes. th. 563·, Theocr., ἀνεμοι Emp. 111, ἄλς Bacch. 5₅₅, πόντος Orph. h. 14, ποταμὸς ApRh., γὰ nb. ἄφθιτος So. An. 339^a (cf. ἀειφόρος), χρόνος Eu. f. 594, cf. So. An. 607^a, Ar. N. 285^a, ApRh., VettV. IX 1, πόδες Hes. th. 824, χεῖρες 519, Cratmin. 8 [ἡερ.], γνάθος NicolCom. 1, ὄμματα Bacch. 18₂₀, ῥέει αὐθῆ Hes. th. 39, μένος f. 188, ApRh., σθένος Ae. Pe. 901^a, δύναμις nb. ἄπυτος CIAI., ἄνθρωποι σωμάτων ῥώμασι Plut. Thes. 6, adv. Suid. s. ἀκμητ, -ατα προσμοναα (sch. ἀδιαιλέτως) So. E. 164^a; unversehrtlich, ewigdauernd (cf. ἀνάσας), πέτρα IG XII 3-1347 [Ἐρ. III^a], πείσματα Archimel. 6. Ath. 209^a, Ἄντιμάχος AntThess. AP VII 409; ἰαγγιωρίγ (f. ἄπυτος), δῆρης νόμος Opp. c. IV 148. 2. ohne Befähwerden (= ἀκοπίστος H.), χεῖρ nb. ἄπυτος Hipp. ἄ 3, adv. καταμήνια ἀποκαθαίρεται γ I 1; νιάτ ermüdet, Nonn. ev. 417₀. II. act. νιάτ befähwerlich, γυμνασια Aret. 345. — [-vvv wie ἀθάνατος, vvvv So. E. 164^a]

ἀ-κάμυστος: f. ἀκαράδαμυκτος.

ἀ-καμνος v. ἡελίος = ἀκάματος^a Zaub. Berl. 2₅₁.

ἀ-καμπής, ἐς: = ἀκάμπτος, γόνυ Orph. A. 173, cf. Autom. AP XI 29, Nonn., Theophr. hp. Π 104, Luc., -ἔς φδέγγεσθαι opp. εὐκαμπές Adam. ph. II 42; θυμὸς Orph. A. 999, nb. ἀμελιτικός Philo I 528, πρὸς οἶκτον Plut. 959^a.

ἀκάμπ-ιον: ἀντὶ τοῦ ἀκαμπῆς Σοφ. Phot., -ιος ὁ ἐπ' εὐθείας δρόμος καὶ περιπάτος Phot., BA, Suid., cf. PausAtt. 26, ἄρματι -ιον Μικίων (ἐνίκησε) IG II 966 A₄₃ [III^a], cf. 968₂₆ [II^a] ἡψω., nb. **ἄκαμπίας**: ὁ εὐδῆς δρόμος (= Suid.) ἢ δρομεύς H.

ἀ-καμπος: ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής H., δαυ. ἀκαμπή σκέλος Hipp. δέ 55, cf. 60 (f. ἀκαμπία).

ἀκαμπο-πόδιον ἐλεφάντων Nonn. 1514s.

ἀ-καμπτος 2: οἴηνη Biegung (f. ἀκαμπής) 1. nicht umgebogen, δρόμος (f. ἀκάμπιον) opp. διαυλος Hipp. δ II 63 (cf. H.), τριβος (f. ἀδίαυλος) KE 193 [II*], χάρος ἐνέρων AntThess. AP VII 467; ungebeugt, ἐδύσσοτο νεοιδί γαίης ApRh. 163. 2. unbiegsam, γλώσσα opp. εἰκαμπτος Hipp. δόν 9, cf. ε VII 5, Ar. Zi 115., nb. κρούρος Pl. Tim. 74^b, χαλινός X. eq. 10s; unbeugjam (f. ἀγναμπτος), c. acc.

ψυχάν Pi. I. 4ss, Ἄρης Bacch. f. 24, μένος Ae. Ch. 455^b, φρήν Eu. Hipp. 1268^b, ἠδοναίς CIAI., πρὸς φόβον Plut. Mar. 4, τὸ δ. nb. ἀνεγεί Cmin. 4, adv. (= ἀγεννώς) schPl. Gorg. 492^d. [Zu II 8, φωνῆς (f. ἀκαμπής) Zy V 7.

ἀκαμπία, ἡ (f. -αμπή): Unbiegsamkeit, ἀκανθῶν Ar. ἀκάν: f. ἀκανος.

ἀκανθα, ἡ, zu ἀκή, f. ἀκανθος, ἀκανος, ἀκάνθιον (ion. ἀχάντιον): Dorn, Staedel, spina 1. b. Pflanzen a. als Teil, 3B. βάτων Theocr. 7140, Diosc., ῥόδων Luc., KS, πρίνιο Arat. 1122; cf. Ar. R. 657, Hipp. v II 72., Ar. φτ 15 ufw. b. als Ganzes, allg. Dorngehäufes, App. Lib. 117, nb. ἀκάνθον Plut. 32^a, LXX, NT (στέφανος ἐξ -ῶν Mt. 2720), spr. οὐ γάρ ὀ ἀριστοφ. f. 272, 483, μητ' ἀ ἀμύξη (λείπει τοὺς ἀγαθοὺς) Diogenian. VI 69, bef. Distel, βορέης φορέσιν -ας ἀρ πεδίων ε 328, -ης πάππος So. f. 784, Eubul. 107, Arat. 921 (λευκῆς), cf. Theocr. 61s, Nic. th. 329, λευκή Diosc. III 12 (Καρδενίστη, ἀηλ. Ἀραβική 13), Hipp. γ 187; Αἴγυπτια Gummiastige (f. -νθος), Hipp. γ 134, Diod. 511, cf. Hdt. II 96, Theophr. hp. IV 2s, Diosc.; ἄ. κυνάρα in ἤρτηανεν Hecat. FHG II 2, Polemo 92, = κύναρος ἄ. So. f. 651; ἀπρακτοῖς, ἀφυλλος, βασιλική, δυάς, Ἰνδική, Ἰβήνη Theophr., τερά Apul. herb. 85; f. αὐθ' ἐρη-, τραγ-ἀκανθα ufw.

2. tierisch (= κέντρον), 3B. ἐχίνου Matro 18, Ar. Zi III 11, Ael., cf. Ion trag. 38, eine Rorhenart Ae. f. 275 (f. ἀκανθοπλήξ), v. Haarborsten Nearch. AP XI 329 ufw., πώγωνος Luc. Pseudolog. 27, bef. a. Rüdgrat (eigtl. ἀπόφυσος τῶν σπονδύλων ἡ δισπιδεν Gal. IV 63, 64), nb. νότος Eu. T. 117 (νοτία α. DiogAp. 6), cf. E. 492, Hdt. IV 72, Hipp. ἀέ 14., Poll. (ῥάξις b. Aristot.). b. Wirbel der Kriechtiere (syn. σπείρα; ein Wirbelhorn Orph. I. 752), δράκοντος ApRh. IV 150, ὄφις 1518, cf. 1614, Nic. th. 110. (ἄβερη. = δράκων 107, cf. Nonn. 4s17), Babr. 134, Hdt. II 75, Ar. Zi III 1. c. Σίσιγράτη, sing. od. pl., Ar. V. 969, Antiphan. 26, Alexis 48., Arat. 366, Democ. 151, Ar. allg. (dist. δοτὰ Ζυ II 9, χονόρος 9), Ath. 357^a, Plut. 131^a ufw. (Rüdenflosse 977^a).

3. Strafwerkzeug (= κέντρον), Herodas 7s. 4. äbtr. v. dornigen Stragen (cf. spinosus), ἐκ τῶν βιβλίων ἀναλέγεσθαι Ath. 228^a, cf. 97^a., Luc. bis acc. 34., f. ἀκανθολόγος; = ἀμαρτία LXX Ps. 31s.

ἀκανθ-ών spinetum Gloss. II 527 (GrNaz.), = ἀκανθ-ών dumentum III 264., cf. Hdn. I 29., pl. Flor. 507s [268^b].

ἀκανθ-ήεν περίλειον (= ἀκανθώδες) Nic. th. 638.

ἀκανθ-ηλή Hdn. epim. 227; **ἀκανθές** -νθώδες H.

ἀκανθ-ηρόν ζῶον v. Σίσιγην (f. ἀκανθα) Ar. Zi IX 37.

ἀκανθ-ηφόρος 2: = ἀκανθοφόρος, fr. KS.

ἀκανθίας, ου, δ: Art der Haijische (γαλεο), Ar. Zi VI 10., Opp. h. I 380; = τέπιγος εἶδος H., cf. Ael. ha. 104s, = τέτρ. ἐπίθετον Suid., vgl. αὐθ' Ἀκάνθιος τ. Diogenian. I 49; Spargelart, Poll. I 247, VI 54, f. ἀκανθάλλις.

ἀκανθ-ίζω 3: dornig machen, GrNaz. carn.

ἀκανθ-ικός 3: dornig, φῶσις Theophr. cp. VI 4s., ufw., mastiche Plin. 210s.

ἀκάνθ-ινος 3: v. der ἀκανθα 1. allg., ἀταρποι Anaereont. 55, στέφανος Dornentkrone NT Mc. 1517. 2. Isarós v. der ἄγ. ἄκ. Hdt. II 96, ζύλα Diosc., κλίνη Oxy. III 646 [II*], f. αὐθ' οὐκαμνοακάνθινος; ἔλαιον in Ἰνδιεν Ctes. f. 96; ὀφάσματα Str. 175, cf. Varro b. Serv. inAen. I 649.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιον, τό, ion. ἀχάντιον GrCor. 414, v. ἀκανθα: kleiner Dorn od. Staedel, Hipp. γ 136 vl., Ar. Zi III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornpflanze, Plin. 2410s, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιος 2°: = ἀκάνθινος, πάππος (f. ἀκανθα 1) Philod. eu 87, ζύλα nb. ἐρικίνα Strassb. 12937 [289^a]; aganthea (-θεια^a) roma Gloss. III 543, cf. 549.

ἀκανθ-ίς, (δος, ἡ: fleine Vogelart (fringilla), ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν νέμεται Ar. Zi VIII 3, cf. IX 17., Theocr. 7141 nb. κόρυδος, Calp. ecl. 67, Plin.; Pflanze, Call. f. 400, *Zaub. DPM 13s, = ἡριγέρων Plin. 251st, τοπία Diosc. * — adi. grätig, χαλκίβες -ίβες Phantias AP VI 304. — f. ἀγαθίς.

ἀκανθ-ίων ἐπίγειος 3gel Gal. XII 423, f. ἀκανθόχοιρος.

ἀκανθο-βάται σῆτες auf Dornen gehend Antiphan. AP XI 322 (f. ἀκανθολόγος), -βάτιν ἀκρίδα Leon. AP VII 198; -βλάστος χώρα (= δ. f.) fr. KS; -βόλος χαιτή dornig Nic. th. 548, 869, ῥόδον f. 74; -λάβος (-βόλος überl.) Dorngreifer, med. Gerat PaulAeg. VI 32; = -λαβίς (nb. τριχολαβίς) Gloss. II 212; -λόγοι ποιηταί (f. ἀκανθα 4) AntThess. AP XI 20, cf. Philipp. 347; -λογία GrNyas.; -νυτος: ἐχίνος H.; *Οδυσσεὺς -πλήξ (cf. οἰστροπλήξ) Drama des So., cf. lexHdt. 463.

ἀκανθος, ὁ (ἡ Hellan., *Zaub.), Πβf. v. ἀκανθα:

1. Αἴγυπτια (= -νθα Theophr.) Hellan. FHG I 66 (nb. -νθα), *Zaub. DPM 32s, cf. Verg. georg. II 119. 2. Bärenflau (λευκή ἢ μελάμφυλλος H., cf. Plin. 227s, f. αὐθ' παιδέρος), ἀνήθης Nic. th. 645; die Blätter arath. Ornament, ἄ. εἰς τὰ καλύμματα IG I 324 [408^a], cf. IV 1484 (Epid. IV^a), Π5^a 757^b [332^a], Diod. 1817, beim torinthe Kapitell Vitr. IV 1s., Kelscherzierung ὄφρος Theocr. 1s [mollis Verg. ecl. 34s, cf. Ov. met. XIII 701]. 3. = περίφραση ὀφθαλμοῦ H., circumtextum croceo velamen -tho Verg. Aen. I 649 (f. Serv.). 4. = πτηνόν H., cf. vtl. AntLib. 7.

— [Ortsn.]

ἀκανθο-στεφής ἰχθὺς Aristot. f. 295; -τόκος CyrAl.; -φάγα v. Dögeln dist. σκαληκοφάγα Ar. Zi VIII 3; -φόρος (f. ἀκανθόφορος) ῥάμνος Theophr. hp. III 18s, γῆ GrNaz. carn., ἐχίνος Nonn. 13s1, -φορέω u. -φορία GrNyas.; -φύσις Diosc.; -χοιρος (= ἀκάνθιον, ἐχίνος) H. s. ἐχίνος, Tzetz. inLyc. Al. 1093.

ἀκανθ-όω: pass dornig sein, φύλλον Theophr. hp. VII 62; ἡκανθωμένα sc. φυτὰ Suid. s. αἰμασιαίς, ζῶα nb. λελεπίδωμένα SextE. h. 150. — f. ἀκανθώτος.

ἀκανθ-ούλις (-θαλίς u. -θιλι) Ar. vl., -δουλίς Gloss. III 360, ἀκάνθουλλος 319; kleiner Vogel (= carduelis Gloss. III 258, cf. ἀκανθίς, ἀκαλανθίς), Eubul. 123, Ar. Zi VIII 3, IX 14, Plut. 537^a, AntLib. 7, Plin.; Pflanze = asparagus agrestis (f. ἀκανθίας) Apul. herb. 84.

ἀκανθ-ώδης, es: dornig, gedornet, ῥάμνος Call. f. 204^a, ῥάξις Ar. Zi III 7, τριχῆς I 6, ῥόδον π 12s ufw., cf. Theophr. hp. III 3s., Plut., Luc., Diosc.; βίος Suid. s. βίος, λόγοι (f. ἀκανθα 4) Luc. dmort. 10s.

ἀκάνθων: f. ἀκάνθειον; -δωτή ἀπόφυσος EM 702ss^a.

ἀ-κανόνιστος Crll. v. ἀρρηδυσος Suid., BA, EM; nicht fanonisch, ββββα fr. KS.

ἀκανος, ὁ (Πβf. ἀκαν, ανος, ὁ [ἡA] VT 4 Reg. 14s LXX, Iob 31s Ag. [-vos Symm., -vha Theod.], cf. Isai. 34:1s), zu ἀκανθος: 1. Distelart (-vor al ἀκανθα Phot., BA), nb. ἡρύγγιον Theophr. hp. VI 1s [Plin. 22s], zu den φυλλάκανθα I 10s., δαυ. -νικαὶ ἀκανθα IV 61s, dem. -νιον ἀκάνθιον H. 2. distelartiger Fruchttopf (= ἐχίνος Diosc.), σπερματικός Theophr. hp. VI 4s, δαυ. -νωδῆς κήσις s, γένοσ α ufw., -νλζειν einen Disteltopf bilden 5s.

ἀ-καπήλευτον ἄδολον, καθαρόν, ἀραδιούργητον Phot., BA, Suid., cf. H., ἦδος Syn. ep. 49, cf. 130, KS, adv. Basil.; ebenso ἀ-κάπηλος πρὸς τὰ συμβόλαια nb. ἀπλοῦς

ἀ-κάπνιστος 2: μέλι Str. 400, f. ἀκαπνος 2. [Str. 513.

ἀ-καπνος 2: τρυφήλος 1. nicht od. wenig Rauch gebend, πῦρ Theophr. ign. 71, ζύλα Plut. 632^a, Gal., Martial. XIII 15. 2. nicht durchrauchert, σκέπη Hipp. δδ 65, οἶκηνα Geop. V 52s; fionigart (quod sine fumo collectum est Apul. herb. 31s) Plin. 11s, f. ἀκάπνιστος; δυσία (= ἄπυρος) Luc. am. 4, -va ἀσοδοί ὄμομεν feine tobtaben Opfer an. eleg. 6. Ath. 8^a, cf. LeonAl. AP VI 321.

ἀ-κάπνωτος 2: = ἀκαπνος 2, adv. Eu. f. 781s.

ἀκαρ (jo E [u. Phot., BA, Suid.], [σητ' -ρῆ]) τὸ μικρόν ἢ οὐδέν Ἀντιφῶν [f. 146] Harp.; f. ἀκαρής.

ἀκαρα· τὰ σκέλη Κρήτες EM, H.
ἄκαραν· ἀκαρή H., ἰ. ἀκαρής.
ἀ-κάρδιος 2: Plut. Caes. 63, Gal., ζύλον μαρκίος Theophr. hp. III 121; = ἄτομος Gal. V 311, schAr. Av. 1473. [Enod. Plan. 116.]

ἀ-κάρηνος 2: οἴηνε Κορρ, KE 1013 [Π—ΠΠ], Nonn.,
ἀ-καρής, ἐς (δ οὐκ ἔστι κείραι Poll. II 33): εἰν ganz klein wenig, -ρῆ τινα ἐνθυμήματα (παραλλαγὴν) DHal. Is. 20 (comp. 15), adv. -**ρέως**: ὀλοσχερῶς H., cf. schAr. Pl. 244, subst. -ἐς: τὸ περί τῶ μικρῶ δακτυλίδιον H., cf. Poll. V 100; gew. in bef. Wdgn: **a. -ρῆ** (sc. χρόνον) διαλιπὼν δικάζομαι syn. ἐποχῶν ὄλιγον Ar. N. 496, cf. Antipho⁷ (ἰ. ἀκαρ); **αἰθ.** οὐδ' -ρῆ (= οὐδὲ μικρὸν) Ar. Av. 1649, V. 541 (cf. 701), Dem. 50^{ss} (δανεῖζεν), Luc., Alciphro, -ρῆ παντελῶς κατέχει Xenarch. 7. **b. -ρῆς** χρόνου Plut. 670^r, ἄρας 1062^{...}, cf. 938^a, -ἐς dist. μικρὸν 1088^b, οὐδ' -ἐς (= οὐδ' ὅλως) 1015^r ἡψω. **c. ἐν -ρεῖ** χρόνῳ Ar. Pl. 244, Diod. 3as, τοῦ χρόνου Luc. Tim. 23, Aristid., ἀβ. ἐν -ρεῖ (= ἐν ῥιπῇ H.) Luc. as. 37, Alciphro; ἐν -εῖ τροφῆς Aristid. I 460. **d. ἐπ' -ἐς** Aret. 132, πρὸς -ἐς SextE. m. XI 154, πρὸς τὸ -ἐς Gal. Πῶς ἐμψ. 3^s. **e. κατέπεσον -ῆς** τῷ δέει (um ein Haar, = παρὰ βραχύ Ammon. diff. 10) an. comp. 581, στρουδῖς -ῆς cf. Alexis 144, cf. Men. Pk. 166, f. 835, Hierocel. ethice. 527, Alciphro IV 4; ebenjo παρ' -ρῆ (cf. παρὰ μικρὸν) Pl. Ax. 366^a, Philod. 20 p II 28. [κρηῖψ δὲ γίνεταε παλαιουμένῳ Ar. Zt. V 32.]

ἀκαρί (-ρῆ die besten H[er]f.): = ἐλάχιστον τῶν ζῴων, ἐπὶ **ἀκαριαῖος** 3 (ἀκαρής): klein, gering, πλοῦς Dem. 56^{so} vl., φλόξ Ar. av 17, μεταβολή μ I 14 ἡψω., cf. Epicur., Aristox., DHal., MarcA., -αῖον π εἰν wenig Ar. Zk 7, 30 cf. Philod. op 40, οὐδὲ κατὰ τὸ δ. SextE. h. III 79, -αῖατον Method., adv. Clal. str. I 57.

ἀκαρνα: ἰ. ἀκορνα. [βρος H.; ἰ. ἀκαρνα.
ἀκαρνάν Σιζάρτ DiphS. b. Ath. 356^b, **ἀκαρνάξ**: λά-
ἄκαρον: τυφλὸν H. (ἀτυφόν?).

ἀ-καρός = ἐγκέφαλος EM 45^{is} [Hdn. I 230]; ἰ. ἔγκαρως.
ἀκαρπ-έω: unfruchtbar sein, Theophr. hp. IV 14^s (πίτυς)..., cf. Geop. V 25^a; -**ία**, ἡ: δένδρων Hipp. δ IV 90, cf. Theophr. cp. IV 11^{ss}..., Plut. 103^b [pl.], Πιθίωαθῆς, Ae. Eu. 801, OrSib. 47^s [---], opp. εὐετηρία Ar. δ 122.

ἀ-κάρπιτος 2: Σικελίας πεδία = ἀκάρπωτα Eu. Ph. 210.
ἀ-καρπαῖος 2: unfruchtbar, ἄκαρος Men. 716, δένδρα Hipp. δ IV 90, opp. κάρπιμα Ar. o I 6..., Theophr. hp. I 14^s ἡψω. (ἰ. ἀγριππος), ἄρουρα Eu. Herc. 369^r, cf. f. 898 (αὐχμαῖς), an. trag. 393, Ar. P I 9..., Pol. 12^s, σπείρειν ἐς -πα LeonAl. AP XI 70, ἄνθρωπος (= ἀγονος H.) Hipp. τικά 3, ζῶν Pl. Tim. 91^r; c. gen. ἁμνη ἰχθύων Paus. V 7^s, adv. γῆ ἐφθάρτα πῶ. ἀδέως So. OR 254, ἀ. ἔχειν Ios.; ἡβτρ. νόσος Ae. Eu. 943^r (= ἀφερτος 479), πόνος Bacch. f. 11, τιμῆς ἀμοιβῆς Prien. 112 [I^a], λόγοι Pl. Phaedr. 277^a, Plut. (δῶξαι 135^r), DCass., adv. -πα λυτῶν ἱσμερ.; mit ungenießbarer Frucht, δένδρα Poll. I 234, opp. ἄκαρνα Plut. 86^r.

ἀ-κάρπωτος 2: γῆ opp. γεωργουμένη Theophr. cp. III 13^s, χρησμός unerfüllt Ae. Eu. 714, νίκα οἴηνε Danloferer geliebten So. Ai. 176.

ἀκαρούας: ὁ ἀνίκητος H. (wie ἀκράτητος?).

ἀ-καρτέρητος 2: unerträglich (ἰ. δυσκ., ἀνεκκ.), πῶ. ἀνοπομόνητος (cf. H.) Chrysipp. III 481, φλεγμοναί Plut. 733^b; act. οἴηνε Ausdauer opp. μετ' ἐπιμονῆς VettV. V 9, nicht ertragend KS. [γων. Iul.]

ἀ-καρτος: intonsus Gloss. III 329, cf. Ath. 211^r πῶ-
ἀ-καρφέα φλοῖον (ἰ. καρφαλέος) Nic. f. 70.

ἀκασκᾶ (= ἡσυχως Eust., -άσκα ἡσ., μαλακῶς, βραδέως H.) Pi. f. 28, πρεσβυτία ἀ. προβαίνοντες Crat. 126; δαυ.
ἀκασκαῖον ἄγαλα πλούτου Ae. A. 741^r; **ἀκασκί** Βηζ.⁹

ἀκασμένα: ἀναπεπασμένα, ἠμροσμένα H., **ἀκαστό-φρων** συνेतὸς H. [Ἄκαστος ξ 336, -άστη Hes.]

ἄκαστος: ἡ σφένδαμος H. (ἀκεία- Μείν.).

ἀ-καταβλήτος γνώμη CyrAl. [καταβάλλω. 70

ἀ-κατάβλητος λόγος unbehiegbare Ar. N. 1229, ἰ. **ἀκαταβολ-έω** (ἰ. καταβολή): Zerschlung verweigern, πῶ. καταβάλλπειν DialI. 1804 [Delphi 171^a].

ἀ-κατ-αγγεῖωτον δέρμα (ἰ. ἀγγεῖον 7) Antyll. b. Orib. IV 29, cf. ἀναγγ.; -**ἀγγελτος** πόλεμος unangefündigt DHal. I 58 πῶ. ἀφίδιος, Plut. Num. 12; App.

ἀ-κατα-γέλαστος KS; -**γνώστος** nicht zu verurteilen LXX 2 Mc. 417, γυνή untafelig OIG 1971 [Thejsalon. Kz.], λόγος NT Tit. 2^a, cf. Syn., KS.; adv. (= ἀνεπιλήπτως H.) BCH 17^s [Tegea Π—ΠΠ], KS, ἐπιτελεῖν π πῶ. ἀκαταφρονήτως BU 308, Lond. I 209... [VI^r].

ἀ-καταγνώστος der so. Weise πῶ. ἀήτητος (cf. H.) 10 Stob. II 711^r, πολέμοι Diod. 17^{ss}; KS.

ἀ-κατα-δέκαστος κριτής IChrys. = ἀδέκαστος; -**δίκαστος** (indemnatus Gloss. II 222) KS; -**ζητήτως** = ἀνεξετάστος Eriph.; -**δύμιον** π εἰω. Unverwundbar Artemid. II 49; **Ἄκαταῖος**: ἵππος ὀνομασμένος Suid. (zu ἄκατος?); **ἀ-καταί-σχυντος** ἑλαῖς IChrys., adv. BasSel.; **ἀ-καταιάτος** insons (= ἀνεγκλήτος H.) Ios. b. 1^{ss}..., KS; **ἀ-κατα-κάλυκτος** 2: unverbhüllt, Pol. 15^{ss}, LXX, NT, KS (auch adv., φωνή Eus.); -**καυστος** 2: unverbrennlich, Ar. histmir. 36; -**κλαστος** sch. κ 329 (dial. ἄκακ[κ]λαστον ἀκαμπές H.); -**κλυστος** ἁμῆν GrNyss.; -**κοπτος** = ἀκοπίαστος Gramm.; -**κόσμητος** ungeordnet πῶ. ἄτακτος Plut. 424^r; -**κράτητος** EM 1^{ss} Crfl. v. ἀσάστως; -**κριτον** (= indemnatum Gloss. II 80) μαστίζειν NT Act. 22^{ss}, cf. 16^{ss}, adv. KS. [σκεῦος Philod. δδ 39^s.]

ἀ-κάτακτον opp. κατακτόν dist. ἄδραστον Ar. μ IV 8, 9, **ἀ-κατάληκτος** 2: unaufhörlieh (ἐπαστος H.), πῶ. ἄπειρος Ar. diss. I 17^s, τομή Simpl. inArφ 925, γένεσις Ocell. 4 ἡψω., adv. (ἀκαταπαύστος Suid., BA, Phot.) Agathin. b. Orib. II 402, KS, -**κτικῶς** ἔχειν περί τι Ar. diss. II 23^{ss}; nicht abbrechend, μέτρα = ἄσα τὸν τελευταῖον πόδα δλόκληρον ἔχει Hephaest. ench. 4; opp. καταληκτικά, cf. Diom. gramm. I 502 ἡψω., = **a-catalecticus** 504, MarVictor., cf. **a-catalexis** Aud. gramm. VII 333.

ἀ-κατάληπτος 2: nicht gegriffen, ὅπατη Ar. π 19^{ss}, 35 uneinnehmbare, ἀκράτεια πολεμῖος Ios. b. 3^{ss}; nicht zu fassen, adv. = ἀκλήτως schD P 75, ἡβτρ. (inreprehensibilis Gloss. III 180), γοργία VettV. V 12; ἄκαρ ανζητρεῖται, = ἀκατάμικτος, infrequens Gloss. II 83; unbegreiflich, ἴεφτ. ἡαυρτω. DiogL. IX 91, SextE., ἴτο. φαντασία opp. 40 καταληπτή DiogL. VII 46, cf. Plut. 1066^b, MarcA., αἰθ. ἀπόσιτυψις διὰ τὴν δξύτητα schArPh. III 1377, cf. Diosc., KS, δαυ. -**ληπτέω** syn. οὐ καταλαμβάνω ἴεφτ. SextE. h. I 201, περί πνος m. I 306, pass. m. V 51, -**ληψία** DiogL. IX 61, τῶν ἀήλων SextE. h. I 236, cf. Cic. Att. XIII 19^s, 45 Plut., Gal.

ἀ-κατάλλακτος 2: unverböhlieh, ἐχθρὸς Zaleuc. b. Stob. IV 21^s, Diod. 12^{ss}, cf. 15^{ss}..., Poll. I 150, adv. πολεμῖν [Dem.] 11^a, cf. Pol. 11^{ss}..., Philo, DCass., KS.

ἀ-κατάλληλος 2: nicht entpriechend, ungleich (-ον ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον H.), τόποι Pol. 6^{ss}, σκύφοι PZaub. L 2126. cf. [Ar.] κ 6, Ar. diss., bef. gramm. inconcinna, DHal. Dem. 27 (ἐνδύμμημα)..., Philod. π VolHerc. XI^r 161, ApDysc., adv. (= ἀναμορβῆς BA, Phot.) λόγος ἀ. συντεταγμένος ἴτο. DiogL. VII 59, cf. Simpl. inArφ 1244^{is}, ApDysc., δαζυ-**λία**, ἡ: synt. III 4., λόγου ISic. inHermog. VI 356 W., = **-λότης**, ἡ: προσώπων ApDysc. synt. II 11 ἡψω.

ἀ-κατάλυτον κράτος δημοκρατίας ewig DHal. X 31, ζωῆ NT Hb. 7^{is}, cf. LXX 4 Mc. 10^{is}, adv. KS.

ἀ-καταμάθητος 2: unerkannt, ὅποσα -τα ἱητροῖς Hipp. 60 δδ 7, cf. 51.

ἀ-κατά-μακτος Crfl. v. ἀψηκτος schAr. L. 656; -**μαρ-τόρητος** astr. nicht entfrachtet VettV. III 3...; -**μάχητον** (= ἀνίκητον: ἀήτητον H.) τὸ ἡγεμονικόν MarcA. VIII 48, cf. schPi. P. 21^{ss} (Crfl. v. ἀμαχος)..., VettV. II 31, LXX;

ἀ-κατάμαχος δύναμις Eus.

ἀκατα-μέμ[πτως] untafelig IG XII 7 230 [Amorg. I]; -**μέτρητος** Erat. b. Str. 77, Nicom. (ar. I 171)...; -**μικτος** ἰ. -ληπτος.

ἀ-κατανάγκαστος 2: unbezwinglich, πῶ. ἀβίαστος Porph. b. Eus. pr. V 10, cf. IChrys. (auch adv.); -**στικ[ῶς]** CPR I 31^{is} [Π^r].

ἀ-κα(τα)-νέμητοι νομοὶ nicht abgeweidet (ἰ. κατανέμω). Tebt. I 66 [121^a]; -**νίκητος** Athan.; -**νόητα** H. s. δύσληπτα,

adv. Suid. s. Νουμάς, -τος = inconsideratus Gloss. II 222; -**νυκτος** [p. KS, adv. -**νυκτί** AnOx. II 314 [fp.].

ἀ-κατά-ξεστος 2: ungeläutet, τοίχος IG I 322 A 157, nb. ἀράββετος 54 [409^a], cf. VII 3075 [Sebad. II^a]; -**πάλειστος** (ineluctabilis Gloss. II 222) πρὸς τι schPi. N. 4153 (Did.) 5; -**ινεξτρίκαβίλος** Gloss. II 81; -**πάτητος**: f. -**ποτος**; -**παισσοί** σάσεις unauisführlich Pol. 437, cf. Diod. 1157, Plut. 114¹., c. gen. ὀφθαλμοὶ ἀμαρτίας (vl. -**πασοί**, cf. ἐπάτην) NT 2 Pt. 214, adv. syn. ἀδιαιλέτως schApRh. I 1001.

ἀ-κατάπληκτος 2: unerfüllt, πρὸς τι Epicur. f. 37, Orig., nb. ἀτάραχος Arr. diss. II 823, cf. DHal. I 81, Ios., KS, adv. φέρειν τι DHal. VII 53, cf. I 57., Diod. 413, Philod. ὁ 3923, App., KS, -**πληξία** (als τέλος, wie ἀδαμ-βία) Nausiphan. 2, πρὸς τὰ δεινὰ Philod. ὁ 135; -**πολέ-μτος** Eriph.: -**πόνητος** ἄπληκτος ²Zaub. DPM 812, = ἀτερής ArSoph. 4615, = ἀραχος schPi. O. 2145 ufw., -**πόνητος** κόμος nb. ἀφάρτος [Philol.] 21; -**ποτος** στρίφνος nb. ἀμείστος LXX Iob 2013 (vl. στρόχων -**πάτητος**); -**πράντος** (implacabilis Gloss. II 222) schSo. T. 999; -**πόνητος** = ἀνάρητος schT² Γ 63; -**πρωτος** Eustr. inArt¹ 3115., nb. ἀσφαλής GrNyss. [Ἄρτιοςτος] Iren.

ἀ-κατ-ἀβειστος CyrAl., -**ἀργητος** νοῦς untätig Eriph.; **ἀ-κατ-ἀβειστος** πίνακος ungelöst Gal. XII 471, AlTrall.; -**σειστος** βέβαιος, ἐδραῖον, ἀσάλευτον H., adv. KS; -**σημαντος** ἐπιτολή ὄηνε [ἀρτίφιλία] Befähigung Hdn. III 115; -**σκεπτος** (= -σκοπος, ἀπερίσκεπτος) unüberlegt CyrAl. (αὐτῆ adv.); **ἀ-κατασκεύαστος** 2: = ὁ. foig. (= ἀφι-λοκάλητος H.), φάρμακον Theophr. hp. IX 165, γῆ LXX Gen. 12; nb. ἀποῦς Plut. vitHom: 218, ἀπὸς Philostr. AT VI 11, unvcrarbeitet schEu. Hec. 1219, adv. nb. ἀπλῶς DHal. Isae. 15.

ἀ-κατάσκευος 2: einfaß (= eutélis Poll. X 15), pri- mitiv, Theogenes ὁ. schPi. N. 321, βλος Diod. 523, opp. πᾶσιν ἐξηρτυμένος Ath. 511^a, τέχνη Philostr. AT VII, adv. nb. ἀπλῶς GrNyss., ἀσφαλίζεν auf natürl. Weise Pol. 1011, nb. φυσικός 64; rhet. [ἀρτίφιλία], unausgearbeitet, ²Ανδοκίδης [Plut.] 835^a, τὸ ἄ. Philod. ρ 18, DHal. Thuc. 27, cf. Isae. 7, Theop. prog. 3, MenRhet., KS; ungeord- net, τὰ ἴδια (vl. ἀπαράσκευα) Aesch. 3153.

ἀ-κατασκήνωτος τόπος nb. τραχὺς Onos. 1017; -**κό-πιητος** ἀγνήν unvcrföhlich GrNaz. carn.; -**σκοπον** σχῆμα unvcrföhlich CIAI. paed. III 79, κατάρησις nicht er- forschend, unüberlegt (f. -**σκεπτος**) CyrAl.; -**σκωπιος** CyrAl.; -**σόφιστος** ArTyran. ep. 44.

ἀ-κατάστατος 2: unbeständig, wechselnd, στία Hipp. χυμ 16, διαίτα δ III 68, φρικῆ Kw 573, πυρετοὶ δ VII 12., (adv. Gal.), καιροὶ opp. καθεστῶτες ἄφ 28, ὄραι nb. ἀκριτοὶ χυμ 13, πνεῦμα Dem. 19123, Ar. π 2613, ἀήρ OrSib. 1154 (ὄρα unklar Hipp. Kw 194, Aret.), wetterwendisch, ἡλι- ἴος, Pol. 74, Plut. 437^a (nb. ἡμπαδής.), LXX, NT Iac. 13; in Unfrieden, οἰκία DialI. 3541 [Knid. II^a], πολιτεία DHal. VI 74, πράγματα DCass., adv. ἄ. ἔχει τὰ ἐν τῇ πόλει Is. 217, αὐστηρίσθη OrSib. 13104; -**στασία**, ἡ: ἀέρος MetrodCh. ὁ. Ptol. appar. 35, cf. OrSib. 14233, ἡλι- τογιγίτη, nb. ἀκρσία Pol. 74; Zerwürfnis, an. alex. ²Grenf. I 14, Manetho V 57, OrSib. 2153, LXX, NT, [to. DiogL. VII 110, Arr. diss. III 192, οἰκείων VettV. IV 18., αὐστρη, syn. ταραχή Pol. 14., βασιλεία 315, cf. OrSib. 12114., Ἰπρυθε, ψυχῆς Artemid. II 68; -**στα-τέως**: τὰ οὐράνια EM 71934, [ἀ]μωφαν, νοῦς schD K 226, cf. VT Gen. 413 Aq., HermPast.; [ἀ] ὑβέρωφεν, Arr. diss. II 113, πρὸς τινα VettV. IV 24, in αὐστρη sein, LXX Tob. 113, πόλις Suid. s. Λέσθιον ὄδδον.

ἀ-κατα-στέριστος οὐρανός Achill. is. 750; -**στέριστος** Ertf. v. ἀτέκμαρτον Suid., BA, f. Philod. ρ II 274; -**στρο-φος** περίοδος ὄηνε Ende DHal. comp. 22, nb. ἀπέραντος Fav. b. Stob. IV 1523.

ἀ-κατά-σχετος 2 (f. ἀκάδεκτος, ἀκάτοχος): nicht zurü- zuhalten (incontinentes Gloss. II 222), ὄρημ HipparchPyth. 3, δάκρυα Diod. 1723, v. Μενησην Plut. Mar. 44 ufw., cf. [Phocyl.] 96, Ael. ha. 1413, AlAphr., KS, adv. ὄρημ Ael. ha. 1413, cf. Plut. Cam. 37, ²Zaub.; -**σχεσία**, ἡ: Ptol. tetr.; -**τακτοί** πρόσοδοι nicht eingeordnet (= außer-

ordentlich, f. ἀδιάρ.) BCH 614, 10. [Del. 180^a], λογ. τὸ ἄ. opp. κατατεταγμένον Porph. ὁ. Simpl. inArK 53, σχῆμα syn. καθόλου opp. μερικόν Syr. inArK 98 ufw., cf. DAgeop.; -**τρητον** ὄστον Gal. III 737; -**τριπτα** χορήγια unvcrföhlich Pol. 399, -**ος**: inextricabilis Gloss. II 81; -**φδόρους** διατήρησις (= σώσις) DittS. 318 [The[ssalon. 118^a]; -**φλεκτος** u. adv. KS; -**φόρητον** = ἀβάστακτον H. s. ἀνάρισον.

ἀ-κατα-φρόνητος ὄπὸ τῶν ἐχθρῶν non contemptus (= gefürchtet) X. Ag. 6^a, ἐκ τιος Ios. a. 9233, λόγος nicht mißzuachteten VettV. I 3, ἀνδρεία im Titel Flor. 3617 [IV^a], adv. nb. ἀκαταγνώστος Grenf. I 5810 [VI^a].; τὸ ἄ. nicht mißachtet sein wollen nb. φλόνηκον Plut. 483^b; δούλην ἀνεξαλλοτριώτων και -**χρημάτιστον** (f. καταχρηματι(ω) Lond. II 216 [II^a], κληρος Tebt. II 318 [166^a]; -**χρητος**: inu- sitatus Gloss. II 222; -**χέρσιος** ὄλη unvcrdēt (= ἀκατ- ἐργαστος) Ar. π 281, πρᾶσις nicht eingetragen ²Wess. Taf. 7⁸²³ [11^a]; -**ψεκτος** u. adv. CyrAl.

ἀ-κατάψευστος 2: nicht erdichtet, θηρία Hdt. IV 191; διάληψις nb. ἀληθινή AM 33300 [Perg. III^a].

ἀκάτειος (fo Ζητήρ. u. Poll. vl. [sonst -**τιος**]) 2, v. ἀκατος: ἴστος u. κεραία (nb. f. μέγας, κ. μεγάλα) IG II 802 [349^a] ufw. (ἀναθή Th. VII 25 zu verb.), cf. Poll. I 91, gew. τὸ ἄ. sc. ἴστιον Segel des kleinen Mastes (cf. PhrynS. BA 1911), nb. μεγάλα ἴστια X. He. VI 227, cf. Luc. hist. conscr. 45., sing. Epicur. f. 163.

ἀ-κατέργαστος 2: unbearbeitet, Syn. 20^a, γῆ Tebt. I 611²³ [118^a], ἔννοια nb. ἀμάκιστος Longin. 153; unvcr- daut, τροφή an. Lond. 5^a (HerodicCnid.), DioclCar. 43, Ar. 2^a Π 3., cf. Gal., unvcrdautlich, Xenocr. al. 112.

ἀ-κατενόαστος: ἀκοίμητος Suid., Phot., BA, H.; KS. ²ἀκάτη, ἡ: = ἀκατος, τὰν ὀλίγων -**ταν** an. alex. AP IX 9 (-**τον** ἤμ[ή]τε); ¹vl. Ae. A. 985¹.

ἀ-κατ-ηγόρητος προδοσία unvcrföhlich Diod. 1146, cf. Syn. 63^a; γυνή unvcrföhlich CPR 124 [136^a]., nb. ἀνεπί- λητος Tebt. 517 [118^a]., cf. Ios. a. 17313, Phalar. ep. 55, adv. CyrAl.; -**ήρητος** Suid., BA s. ἀπερίσκεπτος, ἔν- θρωποι = οὐ κατηχούμενοι Eriph.

ἀκάτιον: f. ἀκατος u. ἀκάτειος.

ἀ-κατονόμαστος (p. -**πινόμη**-, 3B. Simpl. inArK 2430) 2: ὄηνε eigenen Namen, ποιήτης (nominis expers vis Lucr. VI 279) Epicur. f. 314, σχηματισμός opp. κατωνο- μασμένος DHal. Dem. 39, cf. comp. 21, Hierax b. Stob. III 934. Poll. III 29, Syn., KS.

ἀ-κάτ-οπος unvcrdautet Hel. VI 14; -**όρωτος** KS. **ἀκατος**, ἡ (ὁ Hdt. ¹vl.), dem. ¹ἀκάτιον, τὸ, f. αὐτῆ ἀκάτη, ἀκάτειος: 1. feines, [ἀ]χνelles Fahrzeug, zum Segeln (f. ἀκάτειος) u. Rudern, ἔνναλια Pi. P. 1140, cf. N. 53, δοᾶ Eu. Hec. 446^a, Or. 341^a, cf. Theogn. 458 (Theophil. 6), Ar. Eq. 762 (Begliefmaschinen, cf. Hel. V 27), AlAet., Euphorio, Opp. h., des Charon Hermesian. 4, AntSid. AP VII 464, Antiphil. IX 242; ²Ἐφάρα. 1895³⁰ [att. 409^a], IG II 811 b210 [322^a], ¹DialI. 5027 [Gort. c. 200^a], Th. VII 59, ¹29 Derschenboof, ¹IV 67 ἀμφικρόνον, ¹Teles 274, ¹Pol. 173, ¹Str. 495 (λεπτόν, wie Plut. Tim. 17), ¹Luc.; φορηγός Critias 2, απαγωγός Hdt. VII 186; [p. πλεί πάντα ὁμοίως -**τια** DChrys. 724. 2. Befeh- art (cf. κόμη), Telestes [6] b. TheopCom. 3, Antiphan. 4, ¹Epicrat. 10. 3. Art Frauenstuf, ¹Poll. VII 93, cf. ¹BA, ¹Phot. 4. τοῦς μικροῦς τὰ σώματα -**τια** λέγου- σιν (cf. λέμβος) PhrynS. BA 1912.

ἀ-κατούλωτος 2: unvcrnarbt, HdtMed. b. Orib. II 409, Philum. ven. 101, PaulAeg.

ἀ-κατόχως Method., f. ἀκατάσχετος.

ἀ-κάττυον ὀπόδημα unvcrföhlich Teles 405.

ἀ-καυλος: ὄηνε Kiel, πτερόν Ar. 2^a IV 6; ὄηνε Stiel, v. Pflanzan Ath. 69^a, Diosc. II 181.

ἀ-καυμάτιστος: f. ἀπρόσειλος.

ἀ-καυστος (ἀκαυτος Gal. XII 212., H. s. ἀδαπτος) 2: nicht gebrannt, αἰμορροῦς Hipp. αἰμ 2, unvcrbrannt, κόμα X. an. III 513, unvcrbrännlich opp. καυστός Ar. μ IV 9, ἄθω Theophr. lap. 4, cf. Plut. 962^a; πῆρ (vl. ἀσβεστος) LXX Iob 2030; **ἀκαυτί** Gramm.²

ἀ-καυτηρίαστος ἴπποι Str. 215.

ἀ-καυχησία, ἡ: ἐν -α μενέτω Ign. Pol. 52.
 (*ἀκαχέω υ.) ἀκαχίζω, fut. -χίσω Hymn. Merc. 286, aor. I -χῆσα ψ 223, QS., Π ἡκαχον Π 822., med. aor. Π -χόμην π 342.. (dapañ praes. ἀκάχονται QS. 322a), pf. -χῆμαι ψ 360., -χῆσθαι δ 806 [ἀ sch.], -χῆμενος E 24.. [ἡ Hdn. I 461, Π 142, ε I 471] (Ἰβφ. ἀκηχέσεται P 637, ἀκηχέμενη Σ 29.), ppf. -χέατο (v1. -χῆατο) M 179; δαζι ἀκαχόμεν Antim. 8, -ῖναι: ἀνιάσθαι H.; ζι ἄχος, ἴ. ἀχέω, ἀχεύω, ἄχουμαι: δετρίβεν, μέγα ἤκαχε λαόν Π 822, ἐμέ μεγάλως -χίσεις π 432, cf. Hymn. Merc. 286, Cer. 56, AlcaeMess. AP VII 1, Diod. 627, -ΚΕ 325 [IP] υψω. (λῶβην γυνάικας Manetho III 60'), c. ptc. θανῶν -χῆσε τοκίτας ψ 223, cf. ο 357; intr. (= med.) θυμῷ -χῶν Hes. th. 868. med. ἴθι δετρίβεν, πυκινῶς -χῆμενος T 312, υ 84, λίην Z 486, πάγῃ E 24, ἀβί. μνηστήρες -χοντο nb. κατήφισαν ἐνὶ θυμῷ π 342, nb. κλαίειν δ 806, opp. γηθέω N 344, cf. τ 95., Hymn. Cer. 50, Theocr. 8^{oi}, κάδοιτ' -χῆμενος Θ 207 Zenod. (-χοιτο καθήμενος Aristarch.), cf. ApRh. Π 101., QS., -χῆμενος ἦτορ im ἤερzen κ 313., κραδίην Hes. th. 99, θυμῶν M 179, θυμῷ Z 486; c. ptc. δρόωντες -χέσεται P 637, cf. Θ 207., ApRh. Π 190., c. gen. ἴππων Λ 702, cf. Ω 550, ἀμφοτέρων ζενήτων Π 16, dat. θανόντι α 236.

ἀκαχόμενος ptc. pf. ζι ἀκή mit Redupl. wie ἀκ-ωκ-ή: γεῖθ' ἀρτῖ ἔγχος -ον ὄξει χαλκῷ (= ἠκονημένον ApSoph.) K 135., Hes. sc. 135, δούρατα M 444, Nonn., φάσανον ἀμφοτέρων δ 50, πέλεκυς ε 235 (θύρος Nonn. 14217 υψω.).
acdefis: ἴ. ἀκαλήφη.
 *ἀκαυχέω: ἰχθύες ὑπὸ Ἑμπρακίονος H., ἴ. ἀκαρνάν.
ἀκαῖνοι (Pherecr. 188 nb. ζεαί, κῶμοι υψω.; ὄς Hdn. I 180): οἱ μὲν (AelDion. 28, cf. Phot., BA, Suid., EM) τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα (καὶ δυσκάτακτα δοπρια), οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἐψόμενον οὐδὲ διαιρούμενον H. (ἀκαναί cod.)
ἀ-κείαστος: ἀκλαστος H.; φύσις GrNaz. carm.; cf. ἀκαστος.

***ἀκείνης**: ἀκοινώνητος H.; **ἀκείομαι**: ἴ. ἀκείομαι.
ἀκείων (ἴ. ἀκίως) τὸ φάρμακον (= EM) καὶ ἔτοιμον? H.; ἴ. αὐτὴ ἀγκίος. [ἴ. ἀκερσε-].
ἀκείρασιος, ἀκείρατος: τν1. ἴ. ἀκηρ-; **ἀκείρεκόμενος** υψω.: **ἀ-κεκρυμμένος** nb. ἀσυγχύτως GrNyss. [λευθός H. ἀ-κέλευθα: ἀνοδα: καὶ ἐν δυτικῇ σημειον, δταν μὴ ἦ κέ-
ἀ-κέλευμον: οὐ βεβηκῶς ἀσφαλῶς (= ἀδέλυμον?) οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον H.: ἴ. ἀμφικέλευμον.
ἀ-κέλευστος 2: freiwillig, -ος ἔτευξεν Ae. A. 731', ἤλθε So. Ai. 1284, cf. Eu. E. 71, Ion 1359, Crinag. AP IX 562, Pl. lg. 953^a, αὐαῖα nb. ἀμισδος Ae. A. 976', adv. Suid. s. ἀπαραγγέλτως.

***ἀκέλλα(αν)**: ἔκλεψαν Taranv. H., ἴ. κέλλω.
ἀ-κέλυφα φυτὰ syn. γυμνόκαρπα Theophr. ep. I 18s.
ἀκενα: ἴ. ἀκαινα. [adv. sch. γ 411.
ἀ-κενόδοξος 2: ohne Dünkel, KS, τὸ ἀ. MarcA. I 16.,
ἀ-κενόσπουδος 2: ohne eitles Streben (fo.), AntTars. 62, Cic. epist. XV 17, τὸ ἀ. MarcA. I 6.
ἀ-κέννητος 2: ohne ἄνηρον (nötig zu haben), v. Pferde, Pi. O. 1s1 (ἀμάστικτος sch.), Asclepiad. AP V 203, Ael. ha. 153^a (cf. ἠκέστας -τους, **ἀκεντρίστους** H., EM, Suid.); sine puncto, calix Fronto 224as N., crystallia Plin. 37as.

ἀ-κέντρος 2: ohne Stachel, κηφὴν opp. κέντρα ἔχων Pl. rp. 564^b., cf. Plut. 994^b, Philo (βάτος), ohne Sporn (Vögel) Clytus FHG II 333, übt. λειότης der Rede Longin. 21.; nicht im Zentrum, ajtr. Ἄρης Manetho V 108, τόπος VettV. Π 22. [GrNyss.

ἀ-κένωτος 2: nicht ausgeleert, Apollinar. Ps. 7417, **ἀκέραι**: ἴ. ἀκέω; **ἀκόντων**: ἴ. ἀκόντων.
 ***ἀκερα**: ἐνδυμὰ τι πολυτελές H.; cf. λάκερα.
ἀ-κέραιος 2 (3 schAr. Pl. 593, Ptol.) = ἀ-κίρατος (cf. γεραῖος, ἀγήρατος): 1. integer, unversehrt, πόλις Hdt. III 146, Is. 4as (opp. ἀνάστατος)., Pol. 2s1, DittS. 210 [Ἐρηθρ. III^a], γῆ Th. II 18 (δύναμις Π 3, -οι opp. κακούμενοι II 61, τὰ ἀ. X. Cyr. VI 2s1), χώρα HellenOxy. 16s, Dem. 1s^{as}, Pol. 4s, σκηναὶ nb. σῶα X. Cyr. IV 5^a, ἥρπον HebWilh. [Hilf. K3], nb. ἀσῆνης IG III 1418 [IP^a], οὐσία Dem. 44as, νῆες (= ἄρωτοι) Pol. 210, ἀγγείων opp.

πεπονηκός Plut. 782^a, φυτὰ (nicht erfroren) Theophr. ep. V 1211, adv. Cic. Att. XV 21; unberührt, jung-fräuliā, γῆ Pl. Critias 111^a, νομή Ar. Zt. VI 21, ἔλη opp. διαπεπατημένα Pol. 37^a, λέχος Eu. Hel. 48 (-ος = γνήσιος Ph. 943), c. gen. κακῶν ἠδῶν nb. ἄπειρος Pl. rp. 409^a; unversehrt, heil, Plut. Alc. 21, nb. δλόκληρος Luc. as. 33, nb. ἄριστος Philostr. vs. 121s, am Geiste Plut. Dio 2; γνώμη gesund Pol. 811, ἔνωια vollständig nb. ὀγῆς Plut. 1074^a, opp. ἔλλειπτική schAr. Pl. 593; τέχνη nb. ἀβλαβῆς syn. ὀρθή Pl. rp. 342^b, λόγος (= σῶος) Pol. 268^b; frijā (Th. ἀκραφνής), -οι nb. τεταγμένοι X. an. VI 5^a, cf. Pol. 140, Diod. 171as., σώμασι τε καὶ ψυχαῖς Pol. 151s, cf. Diod. 14as, φάλαγγ nb. συντεταγμένη Pol. 1s^a, νῆες s^{as}, ὀρμα^{as}., ἔλιπς 6s., πράγμα (= οὐ κεκρυμμένον) BCH 2710^v [Delphi II^a], ἔξ -ου προσπίπτειν Pol. 62a, cf. 38^a, ἀντιλέγειν ab integro, iterum 23a, cf. Ath. 84', IG XIV 951as, eis -ον ἀποκαθίσταται in int. restituere 14 [Rom 78^a]; unangreifbar, δάνεια nb. ἀκίνδυνα Leipz. 13 [366^p]. 2. sincerus, rein, lauter, ἕδος nb. ψυχρὸν Ar. Zt. VIII 24, οἶνος, στύραξ υψω. Diosc., χρυσός Plut. fluv. 7^a, ἀργύριον Poll. III 86, χρῶς Philostr. ep. 63, πλάθος (Wolf) nb. ἀπαράμεικτον Hippod. b. Stob. IV 10s, ἠδοναί Epicur. κs 12; -ος, ἀνεπίληκτον ἠσκηκῶς βίον Eu. O. 922, cf. Men. E. 489, nb. σεμνός MarcA. VI 30, ἀρετὴ nb. ἀληθινή Plut. Arat. 30, πολιτεῦμα ἐθισμοῖς (in) Pol. 17s, εὐγνωμοσύνη LXX Esth. Est. 6, cf. Aristes 264., -οὶ ὄς περιστοραὶ u η ἴ φ υ β δ ι γ NT Mt. 101s, eis τὸ κακόν Rom. 161^a, nb. εὐκρινής ClRom. I 2s; nicht voreingenommen, unparteiisch, Pol. 21s1, Diod. 19^a, DHal. 6s7, κριτής 7^a, κρισις Diod. 17as, συμβουλίαι 13as, ἐν -φ εἶν opp. προδιαλαμβάνειν Pol. 2s. Dau. -αἰότης, ἡ: frijāhe Kraft, Pol. 37^a, στρατοπέδων 10s; Uηῖφυβ, nb. ἀκακία Bas., -αἰοσύνη (Suid.) Barnab. 3s, ἐν -νῃ πεπατεῖν 10s.

ἀ-κέραστος 2: unversehrt, c. gen. ψυχὴ τόλμης syn. κρεκτος Pl. pol. 301^a, adv. πνεῖν ἴσarf sch. β 421; nicht zu vermischen, φωναί (Vofale) DHal. comp. 22.

ἀ-κέρατος (v1. -ατος schNic. th. 260: ἔχυσ, ἴ. κέραστος): nicht gehört, ἀγέλη opp. κερασφόρος Pl. pol. 265^a., cf. Ar. Zt. II 1.; ἴ. ἀκερος, ἀκερως.

ἀ-κέραντος Ae. f. 17 = **ἀ-κερανόωντος** Luc. Intrag. 25.
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους (sch. βλάβη) Pi. O. 1s^a; Artemid. I 70.

ἀ-κερδής, ἐς: 1. feinen Gewinn bringend, -ές nb. ἀλυσαιέλης Pl. Crat. 417^a, opp. κερδαλέον Hipparch. 231^a, ἔθνη nb. πενιχρά App. prooem. 7, μόχθος νεγεβλιά Maced. AP IX 649, cf. Artemid. II 5; χάρις (ἡς φαῦλον τὸ κέρδος sch., ἴ. ἔχαρις) 2. unentgeltlich, DHal. 6s, adv. ἄρχων Ar. Π V 8, cf. Plut. 27^a, Artemid. II 30; uneigennützig, φιλοτιμία Plut. Arist. 1, adv. DittS. 451 [Amufl. I^a].

ἀ-κέρκιστον λῶπος ungewebet Leon. AP VII 472.
ἀ-κερκον ζῶον ὁ ἄνθρωπος Ar. Ζμ IV 10.
ἀ-κερματία -τὸ μὴ εἶχεν κέρματα Aristoph. f. 15, = **ἀ-κερμα** Lyd. mag. III 14.

ἀ-κερος 2: = ἀκερως, -α ζῶα Ar. Zt. II 1, -οι = αὶ δῆ- λεται τῶν ἐλάφων Timoth. b. ArByz. ha. Π 507.
ἀ-κερσεκόμης (-μας Pi. pae. 94s, Mesom.), Ἰβφ. -σι-κόμης Nonn. 10^{as}7, -σίκομος s^{as}, 121as., εν. 2s1.; **ἀκείρεκόμενος** Pi., an. [VP] Plan. 72, -μης (Poll. II 35, BA, Phot.) Orph. I. 400., Christod., KE 805^a [K3], **ἀκείροκομοί** φύλλοι Apollinar. Ps. 1s: mit wallendem Haar: haar, Φοῖβος Y 39, Hymn. Ap. 134, Hes. f. 120, Pi. P. 31s., υψω., κάρηνον Nonn. 10as., Γαλλῆται εν. 2s7; οἱ -εκόμαι Syn. 310^b.

ἀκερσίλα: μυσίνη Σικελίῳ H., ζι *ἀ-κέρσιλος?
ἀκερχές: ἀπενδές H.
ἀ-κερχνος ὄχηε ταυθεν Atem Aret. 236, φάρμακον ἀριτρήν -ον (= -ρίην -ον ποσιῶν) 324.

ἀ-κερως, ων: = ἀκέρατος, ἀκερος, γένεσις opp. κερσαφόρος Pl. pol. 265^b, cf. schTheoc. 8as, βούς Suid.; = **ἀ-κέρωτον** μόσχον Addae. AP VI 258; ***ἀκερωσύνη** Suid.
ἀκεσία: ἱατρὸς: καὶ ἀκέστωρ Phot., BA. [146. [n. pr.]
ἀκεσί-μβροτον Ἑρακλήῳ Orph. I. 8, ἄνθος an. de herb.

50
55
60
65
70

ἀκείσιμον θεραπευτικόν Suid., ὕδατα Plut. 956', λόγος Eus. b. Stob. III 110a; **-ιος** Ἐπίφ. BA, Apoll. Paus.

ἀκείσι-πονιον θεραπευτικόν Suid., BA, Phot.; **ἀκείσι-πόνιοιο** οἶνον Nonn. 1229a, cf. 700., ev. 1100.

ἀκείσις, ἡ (ἀκείομαι): ἔπισηψις, Hipp. παρ 1, 10, ἀναμάρτητος 7, τ 8, παυσίνοος KE 863 [Π²], ὑστερέων Hdt. IV 109, τὰ ἐς-ιν φέρουσα 90, cf. Plut. Lyc. 12, Ael., Porph., εἰν ἐπιπλαστον Gal. XIII 442, cf. Plin. 33⁹²; Ausbesserung, μηχανώματος Diall. 2502⁹² [Delphi 341²], cf. IG IV 1484²⁷⁶ [Epid. IV²]. [n. pr. fem. Paros]

ἀκείσι-μα, τό: Heilmittel, pl. δίδυμῶν (vl. ἀκείματα) O 394, cf. Pi. P. 5⁹⁴ (Orph. A. 381), ἤπια Ae. Pr. 482, κραπνῶν ἄ νόσου = ἀκείσις KE 554 [Π²]; Paus.

ἀκείσι-μόν ἴασμον H. [ὄψιλιαν H. ἀκείσι-μόν] θεραπεύειν, ἰατρείαν H., πρὸς **-όν** (αλεξ.): π. **ἀκείσι-μόνος**: ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀκείσι-μόνος ἰ. ἀκείσι-.

ἀ-κῆδεστος 2: I. pass. ungepflegt, πρόσωπον Nonn. 4285, cf. 10272, bef. unbefatttet, εξαπολοίατ' -οι και ἀφανοι Z 60, cf. ApRh. II 151, Pallad. AP VII 686, Apollinar. II. act. unpfütig (f. ἀκήδεια), σωπή Nonn. 12220; unbarthferzig, adv. ἔλκειν X 465, Ω 417; unvernünftg, adv. πίνειν QS. 13s, cf. an. [p.] AP IX 375, οὐκ ἀ. OrSib. 540s.

ἀ-κῆδευτος 2: unbefatttet, Plut. Per. 28, Ios. a. 637s. **ἀ-κῆδέω** (κῆδος): fñ nicht kümmern, μευ ζώντος -δεις ψ 70, οὐ τίς εὐ -δῆσεν (vl. -δεσ', -δέσατο) Ξ 427, cf. Mosch. 481, Ae. Pr. 508; nicht achtēn, πόνου So. An. 414, nicht achthaben, δυνάμεως Onos. 33s; maereo, -δῆσαντες ἐπι πολέμω και ἀνίη QS. 1237s, cf. 101s, dor. ἀκαδησαί λυπηθῆναι H.

ἀ-κῆδῆς, ἐς (κῆδος): = ἀκήδεστος I. pass. ungepflegt, κείται -ῆς υ 130, εἴματα κ. -έα ζ 26, έντρα -έα καπνός ἀμέρδει τ 18, unbefatttet, υ. Hektor Ω 554, σώματα ω 187, cf. Ael. vñ. 1264. II. act. ohne Sorge, θεοί (ἀλυποί H.) Ω 526, cf. Call. III 62, -δέα θυμὸν ἔχοντες Hes. o. 112. (Götter), cf. Crinag. AP XI 42, fñcher, νόστος ApRh. I 556., cf. QS. 10285; unjähdlīch, τινί opp. πυκρός an. alex.² b. Suid. s. ἀκήδης; fñ nicht kümmern, rückfichtlos, (ιχθύες) αἰμ' ἀπολιχμῆσονται -δέες Φ 123, nb. ἀνίκτης Hes. th. 489, c. gen. τριτῆς ApRh. III 597, παιδων Pl. Ig. 913°, cf. Plut. AristCat. 3, adv. πούλυποδες έν έμοι θαλάμῳ ποιῆσονται -έα Hymn. Ar. 78; ohne Totenpflege, τὸν δὲ γυναίκες -δέες οὐ κομέουσαι ρ 319 (= ἀφρόντιδες ἢ δυσφρόν., κατά τὸν -δέα νόκτα φυλάξω [an. alex.²] Eust.), adv. nb. ἀνοίκτος an. b. Suid. s. ἀκήδης.

ἀ-κῆλητος 2: nicht zu bezubern, νόος κ 329, cf. Damag. AP VII 9, Pl. Phaedr. 259°, nb. ἀπαθῆς Plut. 711°, Eas., μανίας ἀνθος (sch. ἀκαπαράντων) So. T. 999; unerbittlich, hart, nb. ἀπειρῆς Theoc. 2210s, κόρη Nonn. 4232s uñw., δῖνα Musae. H. 319.

ἀ-κῆλιδων ἀσπιλον, ἀκάρτων Phot., BA, Suid., H. (comp. ἀκηλιδότερος Suid.); ἔσοπτρον LXX Sap. 72s, βίος 4s, cf. Philo (ἐοδῆς I 156, ἀρετή II 235), Porph., Syn., KS (adv. IChrysa.).

ἀκῆμα, τό: O 394 (vl. ἀκεσμα), Maxim. 142.

ἀ-κῆμων (κημός): ἔκκεχυμένος H., f. ἀκμων, = **ἀ-κῆμω-ἀκῆν**, -ῆνιον: f. ἀκή. [τον στόμα IChrysa. 40] **ἀ-κῆπευτος** 2: nb. ἄγριος Posid. FHG III 263, Gal. **ἀ-κῆπιος** κῆπος nb. ἀλάχανος GrNaz.

ἀ-κῆράσιος 3 (OrSib.), rīchtiger **ἀκείρ-** (vl. Hymn. Merc.), aus ἀκέρσιος gebēht, zu κεράννυμι: unvernünftig, οἶνος (cf. ἀκῆρτος ω 73) ι 205, ApRh. II 1274; fñh = ἀκήρατος, λεγόμενος Hymn. Merc. 72, γυίον ἀνθος Rhian. AP XII 93, cf. DPer. 945, δαμάλη Nonn. 3284, πηγῆ OrSib. 11110, φῶς GrNaz. AP VIII 1, σκήπτρα (= ἀφθῖτα) KE 907 [IV²], κόσμος Claudian. AP IX 753 uñw., δαζυ **ἀκῆρασίη** Reinheit Apollinar. Ps. 14s., **ἀκῆρασία**: ἀφθαρσία H.

ἀ-κῆρατος 2, fñ. -αντος, υ. κῆραίνω [EM 474s], cf. δαυματός (Schiñze q. ep. 233), δαζυ sup. κρωτός **ἀκῆροτάτου** Strato AP XII 249: I. integer, οἶηνε Σχάδεν, unvernünftig, οἶκος syn. σόςος O 498, κτήματα opp. τὰ πολλὰ κατάνετα ρ 532, ἀπαρτή Hippon. 26, ἀνία Pi. P. 52s, ναῦς Ae. A. 661, Λήμνος ApRh. I 852; unvernünftig, τάξις τῶν δλων X. Cyr. VIII 722² (vl. ἀγή-), στοιχείων nb. θεῖον [Ar.] κ 2, cf. Plut. Num. 8, Philo, Syn...; unberührt, jungfräulich, κῆπος Ibyc. 1, λεγόμενος H. Hipp. 73., ChoerS. 1, Philostr., Him., πλόκοι Eu. Ion 1266, ἐμπόριον Hdt. IV 152, λέχος Eu. O. 575, cf. ApRh. IV 1025 (nb. ἄκρατος)..., Maxim. 77, Plut. Num. 9, -όνυ με ἕκ πατρός δόμων λαβών Eu. T. 675, cf. Rhcs. 352², μόχος Eu. IA 1083¹, θυμός syn. ἀπαρδένευτος μουσα carm. pop. 8, c. gen. -ος δδίων ApRh. I 974, γάμων Pl. Ig. 840², allg. κακὸν nb. σάφρων Eu. Hipp. 949, cf. TimLoer. 95², dat. τύχαις Eu. Herc. 1314, θυμός ἀλγαι (ἀφθαρτος, ἀβλαβῆς sch.) Hipp. 1114. 2. sincerus, rein, lauter, ὕδωρ (schB καθάρων, ἀδόλωτων, ἀμάντων [cf. ἄμ. 56. Theogn. 447]) O 303, Theoc., χεῖμα So. OC 471, θυμβρος 690¹, ἱκμάς nb. ἰσχυρή Hipp. παθ 52, φάρμακα ApRh. IV 157, Orph. I. 664, χρυσός Archil. IG XII 5 4454s, Alcem. 23,

Sim. 64, Hdt., Plut., Luc., νόμισμα Pl. rp. 417², χρυσούν και ἀ. γένος Plut. Cor. 14, πῦρ QS. 412s, κάλλος KE 174 [IV-V²], Porph., δόξα Ar. ρ 1, ἀλυπία Pl. Ax. 371², ἐπιστήμη Phaedr. 247², τὸ καθρόν και ἀ. τοῦ νοῦ Crat. 396²; δ ἀ. lauterer Charakter Pl. rp. 413²., ἦθη unverbodben nb. δγὰ Ig. 735², κρίσις Olymp. 4720 [II²], μεγαλοδωρία Lips. 119 [274²]; φιλία ungetrübt X. Hiero 34; unvernünftig (cf. Pl. Tim. 41²), ὀπτόν (= οἶνος) Ae. Pe. 614 (δοσῆ nb. παρδένου πηγῆς λιβάδες), σμύρνη (v1. ἄκρατος) Hdt. II 86 (ἄκρητος σμ. Emp. 128). [n. pr. IG II 872]

ἀκῆρεα: ἀβλαβῆ H., f. ἀπήρης; **-ρεσία**: f. -ράσιος. **ἀ-κῆριος** 2 (κῆρ): οἶηνε Schaden I. pass. -οι παρφυγείν (sch. ἄνευ κῆρὸς και θανάτου) μ 98, ἄλυξαι ψ 328, cf. ApRh. III 466, Nic. th. 190, -όν σε φυλάξει Hymn. Merc. 530, cf. [Phocyl.] 105, nb. ἄμωμος Sem. 4, -α (σῶα H.) Call. II 41. II. act. unjähdlīch, opp. ἐπιλωβῆς Nic. a. 771, cf. f. 78.

ἀ-κῆριος 2 (κῆρ): Iebios, exanimis, -ον ἀψα τῆθησιν (δξέως θανάτοῦ Eust.) Λ 392, φδινύδουσαι -οι (νεκρούμενοι schT) opp. ζαφλεγείας τελέδουσαι Φ 466; ἡμενοί -οι (δῦχοι ApSoph.) H 100, δέος E 812..; ἡμέραι (ἀσθενεῖς, ἀκαρποι Procl.) opp. μεγ' ὄνειρα Hes. o. 823, ὄνειρον weseñlos ApRh. II 197. [ἀκῆρωτος.

ἀ-κῆρος ἐμπλαστρος οἶηνε Μαδῆς Gal. XIII 759; f. **ἀκῆρότατος**: f. ἀκῆρατος. **ἀ-κῆρυκτῆ** (-τεῖ Hdn. II 464², vl. Th. uñw.) adv.: οἶηνε Herod., ἐμπερίγυνο Th. II (= ἀκῆρῶτος εἰ I 146); οἶηνε Anjagen, πόλεμον συνήπτε Diod. f. 25, aber ἀνώταμοσε ἀ. πολεμήσειν unerbittlich DCass. 50², cf. 8 f. 36s.

ἀ-κῆρυκτος 2: I. nicht vom Herold angefangt, πόλεμος Hdt. V 81, adv. ἐμπερίγυνο (f. -κτεῖ) Th. I 146; nicht ausgerufen, nb. ἀστεφάνωτος Aesch. 320s, -ος μένει sine nuntio (οὐ μνησόμενος δπου ἐστίν sch.) So. T. 45, σῶμα unbefannt (ἀφανῆς H.) Eu. Heraclid. 89, cf. So. f. 240, ἐρευνητῆρες -ου Διονυσίου verborgen Nonn. 21191, λέκτρα 8309 uñw. 2. wozu es feinen Herold gibt, πόλεμος dauernd, unerbittlich (μέγας τις, ἀδιάλκτος H.) X. an. III 3s., Pl. Ig. 626² (nb. ἀει), Aesch. 227, Plot., Lucill. AP XI 136, π. nb. ἀσπονδός Dem. 1828s, Aesch. 220, Plut. 1095¹., ἔχδρα nb. ἀσπ. Per. 30, adv. πολεμείν Poll. I 151; τὸ ἀ. τῆς δδοῦ feιν freies Geleit App. Mithr. 104; wozu kein ἦ. nötig ist, frieblich, αγῆ Nonn. ev. 5145s., φάος 12s, adv. τὸ τέλος τοῦ βίου ὕπολοι nb. κομῖως VettV. IX 11.

ἀ-κῆρωτος: δίχα κηροῦ Suid., λίθος BCH 354s [Del. II²], πτερόν Luc. Ic. 3, πῶς οἶηνε Μαδῆς fñcht Polyaeu. II 20; **ἀκῆσκος** (ἀρίσκος Pierjon): τάλαρος H. [f. ἀκῆρος. **ἀκῆτόν**: κράτιστον H. [I 25; **ἀκῆχμαί**: f. ἀκαχίω. **ἀκῆχέδωνες** (poet.; f. ἀκῆχδών): λῦται H., cf. Hdn. ἀκί: φυτόν τι H. (ἀκῆ Hipp. γ II 189 δ ft. ἀκακία).

ἀ-κίβδηλευτος: ἀκακούρητος, ἄδολος H., χρώμα Philo II 267, σοφία I 345, nb. ἀνόδευτος 217, ἀσινῆς 487 uñw.; KS. **ἀ-κίβδηλος** 2: unvernünftig, νόμισμα Pl. Ig. 916², Luc. Herm. 68, καθάρα και -λα πωλεῖν Ar. Ad 51, adv. ἀρετή ἀξάνεται Is. 17; τὸ ἀφ' ἡμέων -ον Ἐβρίθῆfeit Hdt. IX 7, -ος (ὁ πολλοῦ δόξος ἀνήρ και δόκιμος PhrynS. 13317) det fto. σπουδαῖος Diogen. VII 118, τὸ ἀ. MarCa. V 5, adv. = sedulo Gloss. II 181.

ἀκίδια χρυσά BCH 2937s [Del. II²], dem. zu ἀκίς. **ἀκιδνός** (-ός Hdn. II 14 wie ἀλαπαίνός; Πββ. **ἀκιδρός**: ἀσθενῆς Cyr., cf. **ἀκιδρ-ωπάξω** [-ωνάξω cod.] ἀμβλυωπῶ H.) 3: fñwαῆ, unanfehnlīch, εἶδος -νοτέρη μέγεθος τε ε 217, cf. θ 169, οὐδὲν -νότερον ἀνδρώπειο σ 130, cf. QS. 728s, εἰς Nic. th. 224, -νότατον βέλτερον Nonn. 7270, cf. 220s, ἡμωαί -ναί Manetho II 178, θεοί -νοί GrNaz. carm., ἔδεσμα nb. φαῦλον Archestr. 38; μήτρα Hipp. γ I 12, -νοτέρη γυνῆ nb. ἀσθενῆς 52, δύναμις φη 30, ἱατρὸς -νός untiχtīg παρ 8. [ἀκιδω-εἶδῆς τρίγωνον Procl. Eucl. 1652s..

= **ἀκιδῶδες** σπερμῶτον παδelförmig Theophr. hp. IV 12; **ἀκιδῶς**: βέλη ἡκιδωμένα (-ένος ἀκίδας ἔχων Phot.) IG II 807 [330²]; **-δωτός** ὄρυμος: συγκείμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων BA, Phot., ἄγκιστρον Poll. I 97., βέλος H., τόξευμα LXX Prov. 251s; τὸ ἀ. ein Gefäß Diosc. — f. ἀκιδωτον, ἀνηκ.

ἀκ[κ]ίεται δύνεται H., f. ακίς, *ἀκέω.
 ἀκίδαριν Ἄρη πδ. ἄχορον Ae. Su. 681'.
 ἀ-κιους, υ: κρατῖλος, ὄλιγος τε καὶ οὐτίδανος καὶ ἄ.
 (erfl. ἀσθενικός Ar. πο 22): 515, πδ. κακός φ 131 (δύλος
 πδ. δελός Opp. h. 448a), πδ. ὀλιγοδρανέω an. iamb. b.
 Ath. 128', cf. Hipp. v IV 43, αμετρ Τευσίφ Theocr. ep.
 11; δζος Orph. l. 140, νοῦσος (cf. ἀσθενές νόσημα) 22,
 ὀλιγοδρανία Ae. Pr. 547'. [μυν H.]

*ἀκιμον ἀδερπέυτον Suid., f. ἀκίμων; *ἀκίμων ἐτοι-
 *ἀκίναγμός πινάγμος, κίνησις H., χειρῶν ἠδέ ποδῶν
 -άγματα (erfl. πινάγματα) an. alex. b. EM. [Suid.]

ἀ-κίναϊδος ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων καὶ -αἰδα
 ἀκίναϊκος, ou (heteroclit. eos Hdt. IV 62 (γ IV 62.),
 ca III 118 [πν IV 70.], pl. eas III 128 u. VII 67 R [as
 IX 25]), Πβf. κινάκης So. f. 958, κανάκις H. [canaces
 Gloss. IV 215] u. *κινάκης EM, Suid., δ: Perjer-
 fährwert, Περισκόν ζῆφος, τὸν -κην καλέουσι Hdt. VII 54,
 χρύσεος VIII 120., σιδήρεος IV 62, πδ. τόξα VII 67, σπᾶ-
 σδα III 128 ufw., τῶκινάκη Ἀνακρεῶ 136, -κα περιχρῦσι
 ufw. IG 1170 [422*, Athenafährab]; X. an. I 830., Pl.,
 Dem., Plut.. — [i Hor. carm. I 275]

ἀκινδυνί: χωρίς κινδύνου Suid.

ἀ-κινδύνος 2: ὁπνε Gefahr I. pass. ungefährdet,
 ὅσῃα Hipp. κτ 17, κτήμα opp. ἐπικίνδ. Dem. 3611, κέρδη
 X. Ag. 137, πυρός Petr. III 204 [III*], πδ. ἀνυπόλογος
 Amh. II 90 [159*], o. gen. (wie καθαρός) δάνειον -ον παν-
 τὸς κινδύνου IG XII 7-67 [Amorg. II*], cf. Tebt. I 105
 [103*].., βίος Sim. 66, Eu. M. 248., Dem., αἰὼν Pi. P.
 418a, τὸ λαμπρὸν οὐκ ἄ. an. trag. 547, -ὄν ἐστι Hipp.
 πρ II 18., Th. I 124, Antipho 461, -ὄν δυνῶν wenn keine
 Gefahr vorliegt Aen. 222a, τὸ ἄ. Sicherheit Th. V 16,
 ἐν -φ εἶναι syn. ἐν ἀσφαλείᾳ X. Hiero 210, ἐν -φ καθιστά-
 ναι πινά Cyr. IV 528 (τ. πινος Luc. Dem. 46), περj. -ος ζῆν
 X. conp. 414, adv. ζῆν m. II 8a, cf. Lys. 317, Ar. Π IV 10,
 ἀπελθεῖν Th. VII 68, cf. Pl. Phaedo 85*, Dem. 205a, κτανεῖν
 Rhes. 588, μαρτυρεῖν Dem. 341a (πδ. ἀνασχόντως), An-
 tipho 267, cf. Lys. 78a, ἠ -ως δουλεία Th. VI 80, -ως ἐστὶ
 π Lys. 22a, γίνεταί τι X. m. I 210, ἔχει τὰ οἴκοι Dem. 118,
 ἐκ τοῦ -ου Th. V 16; ὁπνε gerichtlichε Derantwortung,
 DittO. 669 [Ag. 68*], ὁπνε Beforgnis, DChrys. 3887,
 περj πινος πδ. ἀδέξῃ Plut. 198*

II. act. keine Ge-
 fahr bringend, κάδαρος Hipp. φπ 18, ζυμφορῆ τι Aret.
 80, σιγὰς γέρας Sim. 66, ἔπος Pi. P. 26a, ἄγων Dem.
 2014a (πινί Hyp. 2a., cf. Isae. 34a), -ὄν ἐστὶ τι c. inf. DittO.
 383200 [Kommap. I*], ταῦτα -α ἐώρων Dem. 1807, opp.
 αἰσχροῖ Aesch. 14a, -α τὰ ἀπὸ τούτων γίνεταί X. Cyr. VIII 147,
 ὅσα -ά ἐστιν προσφέρειν Hipp. παθ 33. = VERBR. Ὁ
 Andoc., Is., Din., Lys., LXX, NT. [Ἀκινδύνος Luc. AP
 XI 429, Auson.]

ἀκινδυνότητα ἔχει τι ist gefahrlos Gal. IX 491.

ἀ-κινῆντα ὅσῃα (= ἀκίνητα) Nic. a. 436.

ἀκινήσια, ἠ (-νητος): Unbeweglichkeit, Hipp. δ Π 37,
 opp. κινήσις Ar. H III 15., = νηνεμία m. II 8; Theophr. f.
 11, Philod., Plut., SextE (πινός m. VII 188.), = Pause
 zwifchen 2 Pulsfährlagen Gal. VIII 510, σφυγμός πρὸς -ην
 ἐστὶ ἡδὲ auf Aret. 262., ἔργων cessatio App. Lib. 73.

ἀκινήτ-ῆω (*Πβf. ἀ-κινέω an. Lond. 6a [HerodicCnid.]):
 fähr ruhig verhalten, -ῆων ἐπιτηδεύτω Hipp. γ I 11, cf.
 Poll. III 89, Antyll. b. Orib. II 172, unbeweglich sein,
 ὅσῃα Gal. XIX 460, ὄφεις SextE. m. VII 188.

ἀκινήτj adv. An. Ox. II 314; f. ἀκινήτιδα.

ἀκινήτ-ίτω: unbeweglich sein, ἰχθύος Ar. an 9, ἀπῆ
 π 16a, αἰσθήσις u 2, πδ. ἄσυχάζειν Ζι IV 10 ufw.; SextE.
 m. X 7. (τὸ -ίτων πδ. ἡμεῶν 176), Iambli.

ἀκινήτ-ίνδα = ἀμλλα τοῦ -νητj μένειν Poll. IX 115.

ἀ-κίνητος 2 (-άν ἔχε βάβδον Pi. O. 92a, cf. Marcell.
 KE 1046, Nonn. 2522a): ὁπνε Bewegung, τὸ ἄ. def. a.
 τὸ δλωσ ἀδύνατον κινήθηνα (f. I 2 b, c), b. syn. δυσκίνητον
 (I 3), c. syn. ἡρεμοῦν (I 2a) Ar. Φ V 2 I. pass.
 1. u. bewegegt, πὸς So. T. 875, τάφος (unberührt) Hdt.
 I 187, χωρίςν (nichit durhfährstbert) opp. κεννημένον X. Cyr.
 I 65a, χώρα πδ. ἀργῆ Plut. 38*, οὐδὲν ἦν -ον δρόμῳ Eu.
 B. 727; unangetafet, νόμοι Th. I 37 (opp. ἄκυροι), X.

rL. 141 (διαμένειν), Pl. Min. 321*, Ar. Π II 8 (ἔάν), sing.
 Name eines bef. Θεζεξος IG XII 1-155 [II*], cf. Pl. Ig.
 736*, DittS. 414 [Sm. II*]. 2. unbeweglich

a. fähr nichit bewegend, ἔπταξαν -οι σιωπῆ ἡρώεσ Pi.
 P. 437, φυλακαὶ ταχεῶν Eu. IA 15, πδ. ἀπρακτος Plut. 42*,
 βίος πδ. ἔβραϊος 1128*; ἔμβρουσ Hipp. γ I 78, ζῆα Ar. Ζι
 I 1, βένδος ApRh. IV 1574, cf. αἶμα ποιεῖν πδ. στάσιμον
 Hipp. δόν 9. b. feststehend, -ον τὸ οὐδ ἔχει ἀνδρω-
 πος Ar. Ζι I 9, cf. Pl. rp. 515*, φυτά Ar. Ζπ 5, γῆ -
 τῶτάτη τῶν γενῶν Pl. Tim. 55*, ἄστρα = ἀπλανῆ Poll. IV 156,
 ἔβρα Hipp. v III 16, σημεῖα Pol. 2aa, τὰ ἄ. Immobilien
 opp. ἀποκίνητα Lond. I 206 [VI-VII*]; ρήσιf. -ον τὸ ἐόν
 Parm. 8, αἰὲν ἔασιν -οι κατὰ κύκλον opp. ὄφ σφῖσιν ἐμπε-
 δος αἰὼν Emp. 17, ἀριθμός Philol. 20, ἀρχαὶ μαθηματικαὶ

Ar. ηε II 6, τὸ ἄ. Pl. soph. 249*, fto. ὄλη opp. ποιότης
 σχηματίζουσα Plut. 1054* ufw., c. acc. τὸ τὰς πέντε κινή-
 σεις -ον πδ. ἐστός Pl. Tim. 40*, τὸ αἰε κατὰ ταῦτα (cf.
 Is. 131a) ἔχον -ως 38*. c. = δ μη δει κινεῖν, unper-
 rüchbar, heilig, βάδρα Eu. IA 1158, ἱερά πδ. ἀμετά-
 δετα Perg. 248 [II*], μηδ' ἐπ' -οισι καθιζέμεν παῖδα (οἱ μὲν μῆ
 ἐπ' -φ τάφῳ ἢ βωμῷ [= H.], ἄλλοι δὲ μῆ ἀγόμεναστον ἀφή-
 σης Procl.) Hes. o. 750, [pr. [Zenob. I 55] μῆ κινεῖν τὰ
 -α Pl. Ig. 684*, Plut. 359*, cf. Hdt. VI 134; ἔπη So.
 OC 624, τὰ διὰ φρονῶν -α φράσαι (ἀπόρρητα σχ.) An.

10 1060; κλήρος *Genf. 11 [350*], -ὄν ἔστιν ἠ τῶν γραμμά-
 τῶν φυλακῆ unapfaßbar Aesch. 37a, πρόσσοδοι (f. ἀμέτοι-
 στος) DittO. 3638a [Kommap. I*]; βρόχοι (= ἄλυτοι) Eu.
 An. 996, πέβαι LXX 3 Mc. 61a; unerschütterlich,
 pudmènes ἐσθλῶν Bacch. 500a, ἀφορμὰ εὐδαμονίας Eu. Ion

474', λόγοι (πl. ἀνίκητοι) πδ. ἀνεξέλεγκτοι Pl. Tim. 29*,
 πίστις Ign., ὄπὸ φόβου Pl. def. 412*, παιδοῖ Tim. 51*, πρὸς
 τὸ θεῖον Plut. 165* (ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς μίμῃσιν ὄπνε Antrieb
 84*, cf. Ceb. 35a), adv. πδ. ἀφροντίστωσ Timo 67, ἔχει
 πρὸς τὰς ἡδονὰς Ar. ηε III 2; unperänderlich, λόγος

35 γεγραμμένος opp. ἔμψυχος Alcld. soph. 28, φθόγγος opp.
 κινεῖσθαι πεφυκός Plut. 1145*, τὰ αυτηδέστα (cf. ἀκλιτος)
 ApDysc. scrtmin. 7017., adv. ἔχει τὸ τῶν γραμμάτων Is.
 131a, ἰδρῶσδαι τοὺς λόγους opp. περιερχεταί δ ἂν προδῶ-
 μεθα Pl. Euthyphro 11*. 3. fähr zer u bewegen,

fähr werfällig, χορδαὶ φρονῶν an. trag. 361, φρένες Ar.
 R. 899', Βοιωτοὶ Alexis 237. 4. nichit mehr be-
 weglich, Δῆλος *Or. b. Hdt. VI 98, Pl. f. 87, c. gen.
 -ὄς μου γίνου ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας *Zaub. Berl. 110a.

II. act. nichit bewegen d, μήτρα πδ. ἄλυτος opp. κινεῖ καὶ
 παραστρέφει Theophr. hp. V 5a. = VERBR. Redn. nur Is.,
 Aesch., O tom. Trtm.; dazu thefl. *Ἀκινόμενος IG IX 2-258.

ἀκίνος [fo H., Plin. 2117a]; ἠ ἄκινος; πὸα τις Diosc.
 III 43; ἀκίνοινοι στέφανοι = ἐκ τῆς ἀκίνοσ (ἀκίσος codd.)
 Ath. 680*.

50 ἀ-κίος 2 (κίς): wurmfrei, πτελέης -ιώτατοι (πl. -ιρώ-
 τῶται = κάλλιστοι [ἀκηρj: καλόν H.] EM, f. ἄκίρος ἱστο-
 *ἀκίρις: λόνχος H., f. κίρις. [βοῖης Hes. o. 435.
 ἀ-κίρος 3: fährwährlich (-α ἰσχνῆ, ἀσθενής IGramm.
 aeol. III 57, ἀκηρῆ: ἀσθενῆ: οὐκ ἐπιτεταγ[-τευγ-]μένα
 H.), πδ. ἀεργός v. Weiße Theocr. 281a [äol.], -ρῶς: εἰλα-
 βῶς, ἀτρέμας H.; = fähr stark (a intens.), cf. ἀκίρος: ὁ
 βορρῶς H. u. ἄκίος.

ἀκίς, ἴδος, ἠ (f. ἀκῆ, ἄκρος): Spitze des Gefährtes (spi-
 culum Gloss. II 187), abf. Ar. Pax 443, Hipp. ε V 46.,
 60 IG IV 952aa [Epid. IV*].., Diod. 411., ἠγκιστρῶμένη Plut.
 Crass. 25, βέλους Dem. 20, überh. Pfeil, Κρητικαὶ Mnesim.
 7, des ἔτος AntThess. AP IV 123 ufw.; τρίγωνος ἀτζίf.
 Geratj Hipp. ἐν 41, ἀγκίστρον Philipp. AP VI 5, ἠαρ-
 πυνη Ael. ha. 11a, Opp. h. 5181., Schiffsfährnabel Dioc.
 13aa, Kelle? IG IV 1496 [Epid. IV*, dazu dem. ἄκισκῶος?
 BU 1028-21a, 1a, II*, cf. acisculus: asciola, dolabra Gloss.
 V 590, acisculum: malliolum structorium IV 481, = σκα-
 φίον ἦτοι δρυξ π 432, acisculum: μολοκόπον III 23], καλά-
 μων PaulSil. AP VI 66, ὄνυχον ἠαγεῖfριγε V 228, *Binden-
 art Gal. XVIII a 823; ἄβτρ. φρονῶν (= ἔπος) TimothCom.
 2, πὸδων Stachel Meleag. AP XII 70, cf. Serv. Aen. I 720,
 φθόνου Him., pl. κώστος fteafende Schämerzjen Aret. 142.
 [n. pr. IG II 3450]

-πεία (besser -πία), ἡ: redliche Verwaltung, ἐκλογιστής -ας BCH 32²⁰⁴ [Alab. II—I^a], ἴ. κλοπεία, ἀκλεπτος.

ἀ-κλυδόνιστος πνευματός (= ὑπὸ πν.) λιμήν Pol. 10¹⁰; -τον ἀτάραχον Η., ζῶη GrNyss., adv. Isid.

aclydes (= iacula brevia Nonn.) Verg. Aen. VII 730, cf. ValFl. VI 99, Sil. ἠψ. (ὅ): zu ἀκλυδός?

ἀκλυστ-ί adv. Choer.?

ἀ-κλυστος 2 (3 Eu.): nicht umbrandet, Αδλις Eu. IA 121, σέπας Lyc. Al. 736, λιμήν Diod. 34¹., πλοῦς Them.; τίτιλ, θαλάσση Ael. ha. 13¹⁹ πβ. γαλιναία, Nonn., γαλήνη Plut. 82¹, Nonn., οὐματα 26¹⁷⁰ ἠψ.

ἀ-κλυτος 2: -α ταῦτα non audita Marcell. KE 1046⁶¹, ἀήρ opp. κλυτός Plut. 722²; ἴ. ἀκλυσος. [221.]

ἀ-κλων Theophr. hp. VI 62; ἀ-κλωστος στήμονες Plato 8¹ (ἀολ., cf. EM 49⁴¹; zu κομῶσα?); νηστεία, ἐνδεια Η., dav. ἀκμηνος 2: nüchtern, πβ. νηστis T 207, cf. 346, ApRh. IV 1295, c. gen. -ος σίτου T 163, πόσιος καὶ ἐδη- 20 τος 320, cf. Lyc. Al. 672, Nic. th. 116, an. alex. b. Suid. ἀκμάδιον ἀρζή. Gerät Herm. 38²⁸¹, zu ἀκμή I.

ἀκμ-άζω: 1. ἀκμήν ἔχει, in der Vollkraft, im 20 ἔδherpunkt stehen a. allg. florere, Σόβαρις Hdt. VII 27, cf. V 28¹., Th. II 49, X. Cyr. IV 3^a, Σάρδιες πλοῦτῳ Hdt. I 29, cf. Th. I 1, Ἀθηναίοι νεότητι II 20, cf. Aesch. 31³³, Φωκίεις ἐν τῇ μανίᾳ Aesch. 21³⁸, Περικλῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ (wie edhmeren) Plut. Per. 37, cf. Ath. 620^a, 25 ἱατρὸς ἐπὶ τινὶ Hipp. παρ 7, πρὸς πόνους Ar. P 15 (π. δύ- ναμιν Plut. PerFab. 1, π. χάριν 504^a); θυμὸς fervet Pl. Tim. 70^a, δρέξεις Hdn. VI 11^a, πόλεμος Th. III 3, τὰ ἐπι- μελείας δεόμενα opp. διαπέπρακται X. Cyr. IV 2⁴⁰, πυρετός πβ. ἀνδρὶ Hipp. εἰ 125, νοσήμα ἀφ 1^a, cf. Th. II 49, Hdn., μέθης -ζούσης Chares b. Ath. 575^a, σπουσίας Pol. 20¹¹, Plut., πανηγύρεως Pol. 22¹⁰, Plut., ἔαρὸς 667^a, ἔτους 30 Poll. 159, νοκτός u. ἡμέρας Hdn.; v. Redn. in etwas girfeln, δὲ ἤκμασεν (folgt der Satz) Philostr. vs. I 23^a; 35 ὀμφαξ Hipp. γ I 104, cf. NT Apr. 14¹⁸, σίτου -ζούσης Th. II 19, cf. 79¹., X. He. I 2^a (σίτου συναγωγῆς Pl. 117¹., τῆς 30 ἔρας πρὸς τὴν συναγωγὴν 31⁰⁰, τραγητός Plut. 671^a), δένδρα Theophr. hp. V 14, σπέρματα VII 3^a, ὄποι IX 15^a, μύρα od. 38, γραφὴ τρίψῃ sein Plut. Arist. 20. b. bef. auf der Höhe des Lebens stehen (τὸ σῶμα v. 30.—35. 40 Jahr Ar. P II 14, βοῦς -ζει πεντήτης Zi VI 21), -ζοντες dist. μεράκιος u. νέοι Hipp. εἰ 11¹., dist. νεώτατος u. γεραίτατος Pl. rp. 459², cf. Ar. P 15¹, Ροδῶπις Hdt. II 134, cf. Is. 10¹⁸, ἀνήρ -ζων πατεῖ με Rhcs. 795, cf. Hipp. δὲ 19 (ἡλικίῃ)... X. Ag. 11¹., (σῶμασι m. IV 4²³), Pl. Prot. 335^a, Is. 15¹., Teles 50¹³, οὗτος οικιζόμενας τὰς ἱεραπίωνας ἀκμαζε Diall. 5052 [Ἡίερα. III], τὴν ἡλικίαν Diod. 2²³, Hdn.; ἡλικίᾳ Hipp. δὸν 52, εὐεχίᾳ δὲ 7, ῥώμῃ χειρῶν Antipho 4 γ 3; c. inf. (wie ισχύω), ἐρούκειν τὰ κακά X. an. III 12³; = τὰ τῶν νέων πράττειν Lys. f. 188S., Hyp. f. 122, cf. -ζειν νεωτερίζει Η. 2. ἀκμή ἐστι, -ζει c. inf. es ist Zeit, συγκαταβήνα: Ae. Ch. 726, cf. Se. 94. = VERBR. O So., Eu., Kom., Dem.; ἡβῶν Ἀττ., -ζειν Ἐλλ. Moer.

ἀκμ-αίος 3, ἀολ. ἀκμάος IGramm. II 14²: wie ώραιος 50 1. ἀκμήν ἔχων, (αὐβερ[ε]t) [ταρ], χερῶν -ότατος Ar. π 117, cf. Arr. an. IV 71, καῦμα Heracl. descGr. 2^a, φῶς -ότερον opp. ἀσθενές MaxT. 40, adv. ὕδωρ ἀ. ζέωνschPi. O. 177; βοῦπεινα Lyc. Al. 1395, adv. νοσεῖν Philod. op 10⁶; rhet. λόγος (ἴ. ἀκ- 55 μῆ) Hermog. id. I 10 (-όν π πβ. τορόν Syn. 66^b), adv. ἀποτεί- νουσαι πβ. πνευματικῶς inv. IV 1: νο I I aus gew a chsen, reif, καρπὸς Nic. f. 81, Ios., βότρυς εἰς τραγητόν Babr. 19, -ότατος ἰσθός Clearch. FHG II 317, κορυδαλλὸς πτε- ροσίων Babr. 88, νεβροί Hippoth. 5, πῶλοι Ae. Eu. 405, νο I I entwickelt, γάλα opp. ὀδαρές Sor. gyn. 188; im blühenden Alter, (eben) erwachsen, -ος φύσιν Ae. Pe. 441 (δρῆγν Luc. Tim. 1), -ος = ἀκμάζοντες Ar. H X 4, -ων λέσχη ἐν Chalkis Plut. 299^a. -ος ὄλετο KE add. 241a [P] (adv. ἐσθερομένοι LXX 3 Mc. 6³⁴), ἡ ἀ. (vir- 60 itotens Gloss. III 329), = ἔπακμος II 305) opp. γραῖς Babr. 22, -ος ταῖς ἡλικίαις Pol. 6²² (adv. ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν 31²⁸), κάλλει KE 127 [III^a], πρὸς ἔρωτα an. alex. AP VII 221, τὸ ἀ. (abf. Mannesraft Plut. 657^a) πρὸς τὰ 70 ἔργα MarcA. I 16, τὸ -ότατον κάλλους IG XII 7 239 [Amorg.

K3.]; ἡβη Ae. Se. 11, ἡλικία AM 10²⁸⁸ [Ep. IV—III^a], LXX, ἡλικίας καιρός Lycο b. DiogL. V 65. δύναμις -οτάτη ἡτάρτε Truppen Plut. Alex. 44. 2. ἐν ἀκμῇ, zu re chter Zeit, -ος μόλοι (sch. καιρός) So. Al. 921, ἔργα (= ἔρια) Theophr. ep. III 162, δρόμος νηός AntSid. AP X 2 (= πλόος ὠραῖος Leon. 1); -ότατος καιρός (Pol. 31⁰²) πρὸς ἀναγωγὴν Tebt. 124 [117^a]; ἡμέραι Selbsttage Ath. 180^a. = VERBR. O Eu., Kom., Th., X., Pl., Redn., NT; zu -ων δέξων Η. erg. καρῶν?

ἀκμαστής νεανίας πβ. γενναῖος Hdn. I 17¹¹.

ἀκμαστική ἡλικία Hipp. ἐβ 28, Gal. XII 558¹., πυρε- 10 τός πβ. ὁμότονος dist. παρακμ. X 615, rhet. σχήματα Hermog. id. I 10.

ἀκμή, ἡ, zu ἀκή, ἀκίς, acies: 1. eigtl. Schärfe,

15 ἐπὶ ζυροῦ ἴσταναι ἀκμῆς (= ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστὶν schA) K 173, cf. Theogn. 557, Hdt. VI 11, ἔλκεος -ή Π 315 ἴνι., Pl. N. 6⁵⁰., (δοῦρατος -αί Theoc. 221⁸⁸), φασγάνων Pl. P. 9⁸¹, Eu., cf. Maxim. 285¹., Plut. 15¹⁵ (δπλων), Plut., LXX, δδόντων Pl. N. 4⁸⁸, Hdn., δνόχων Plut. 966^a, Paus. (abf. 20 κόμην σπῶσ' ἀμφιδέξιοις -αῖς So. OR 1243), κερκιδῶν So. An. 976¹; διατόρους ποδῶν -ας Enden OR 1034. II. äbtr.

ἡδherpunkt, Vollkraft 1. in der Anwendung, 25 ἡδherste Kraftentfaltung, δψεως (acies) Pl. conv. 219^a, Ael., ποδῶν Pl. I. 3⁸⁸, Ae. Eu. 370, ἐν χερσὶ -ῆ Pl. O. 2⁸⁸, cf. Ae. Pe. 1060, Eu. B. 1207; πτερυγῶν Ar. R. 1352¹, ζέουσα ὕδατος Pl. O. 1⁸⁸, ἄλμης Arched. 2, μύρων Theophr. od. 68, βρωμάτων Hipp. παθ 61, ἀέρος Iv 16, πυρὸς Epicrat. 6 (ἐμπυροί Eu. Ph. 1255 = τοῦ πυρὸς δέξ- 30 ητης sch.); δρασιόπονοι ἰσχύος Pl. O. 1⁸⁸, ναυτικοῦ Th. VIII 46, ἀγῶνος Paus. X 21²., ἡ μάχη -ῆν δέξιαν ἔχει (ἴ. II 20 α) Plut. Philop. 6, σφοδρότερον λαμβάνει 736^a ἠψ.; οὐδὲ νιν φόβος ἔπαυσεν -ἂν φρενῶν Pl. N. 3³⁸, φρονιμῶν πβ. ἀριστεία μαχῶν Gorg. P. 18, θυμοῦ syn. ζεῖ Pl. Tim. 70^a, δόξης Th. I 42, εὐτυχίας Ael. vñ. 21⁰, κινδύνων ha. 6¹⁸ 35 ἠψ.; rhet. = ἐννοια τραχείαι καὶ σφοδραί, cf. Peri -ῆς Hermog. id. I 10, λόγου πβ. κατάστασις Plut. Cic. 35, ὄπο- θέσεων Philostr. vs. I 25. 2. in der Entwicklung (= ἐν ἐσχάτῳ τῶν ὄντων τὸ ἔσχατον μέγεθος Gal. VII 409) a. allg., v. der Bewegung πβ. ἐπίστασις u. ἀνεσις Ar. O II 6; ἡρος Pl. P. 4⁸⁴, θέρος ἡδherkommer X. He. V 31⁰., Pol., Ios., χερμῶνος Plut. Pel. 24, Arr.; σίτου Th. IV 2, ἄνδης Pl. 40 Phaedr. 230^b, cf. Nic. f. 74, καυλῶν Theophr. op. VI 11¹²; νοσῶν Hipp. δὲ 38¹, Aret., πάδους Luc. abd. 16, πβ. ἀνάβασις u. παρακμή Gal. VII 410. b. des Lebens, Blüthe- 45 zeit, Reife (dist. ἀδείας, φθίσις Ar. φ 15¹., χρόνος -ῆς εἰκόσις ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ τριάκοντα Pl. rp. 460^a, v. Tieren Ar. Zi V 14¹.), βίον παλῶντος ἐν -ῆ Emp. 20, cf. X. Cyr. VII 2²⁰, τοῦ ζῆν Nymphod. FHG II 379, ἡβης Eu. Al. 316, cf. Pl. rp. 460^a — (allgemeiner τίς -ῆ ἡβῆς; aetas So. 50 Ar. 741, cf. νεαλῆς τῆν -ῆν Aristoph. f. 361, δξυτάτη δρό- μου Pl. rp. 460^a, μέσαι Theodect. 18, ἀκρα Plut. 682^a) —, ἡλικίας Diod. 3³⁸, σώματος Alexis 70, X. (σ. καὶ φρονι- σεις Pl. rp. 461^a), ῥώμης Eubul. 7, Antipho 4 γ 2, des 60 Weibes LXX 4 Mc. 18^a, γάμων So. OR 1492, schA Z39⁶, κάλλους Crat. 195, LXX, ἀνδοῖσα Is. ὄιο, pl. 7⁸⁷., τῶν νέων Ar. Ec. 720, πληρώματος Schiffs mannjchaft Th. VII 14, Θεησειδῶν So. OC 1066¹, pl. πβ. τὰ ἔπλα Ios. b. 41²³, (ο) ἐν -ῆ Call. VI 33, Clearch. FHG II 306, Pol., Ditts. 326 [Cherjon. I^a], Plut., κατὰ τὴν ἀ. Pol. 71⁰, τὴν ἀ. πρὸς 70 τι καταδέσθαι ApollodCar. 13: -αί Altershaare im Ge- sichts, bef. an der Nase (= τινδοί) Cass. probl. 33. c. in Ereignissen u. Handlungen α) ἡδherste Zeit, Ent- scheidung, discrimen (ἴ. oben I), -ῆ καλεῖ c. inf. Eu. Hee. 1042, εἰς ἀ. ἐλθῶν φίλοις (als Retter) Herc. 532, ἐπ' -ῆν ἡκει (τὰ πράγματα) Dem. 4⁴¹, cf. Eu. Ph. 1081, ἐπ' -ῆς εἰμι c. inf. mir steht unmittelbar bevor Hel. 897, πβ. θλίψις LXX 2 Mc. 17. β) ἀβεσίση. re chte Zeit (τῶν 70 καρῶν Is. 2³⁸, χρόνον Pl. def. 414^a). ὑστερίειν τῆς τεταγ- μένης ἀ. opp. εἰς καιρὸν ἐλθεῖν Alexis 149. c. inf. οὐκέτ' ἔσθ' ἡ μέλλειν -ῆ Ae. Pe. 407 (τὸ μὴ μέλλειν -ῆ A. 1353), cf. So. E. 1338, Eu. E. 684, Is. 1^a, = -ῆν ἔχει c. inf. ep. Ga. c. Gen. οὐχ ἔδρας -ῆ So. Ai. 811, cf. Ph. 12¹., συλλογῆς Theophr. od. 38, ἀσκήσεως Pl. Ig. 840^a, πράξεων Plut.

Nic. 14; δλιγοχρόνιος Gebrauchzeit Artemo FHG IV 342. VERBR. O Andoc., Lys., Din., Lyc., Aesch. (1 > Dem.), Men., NT, vgl. ὄρατα γάμου Ἀττ., ἐν-ἧ γάμου (3B. DHal. I76) Ἑλλ. Moer.; [p. n. pr. fem.

ἀκμήν (δορ. ἀκμάν) adv. (acc. v. ἀκμή): = ἀκμαίως (zu reicher Zeit?) Crat. b. Reichenstein Ined. poet. gr. fr. III 4; ποσὴ (κατι. [t. ἐπ. Moer., PhrynS. ecl. 125, cf. BA 77, = adhuc Gloss. II 222), ἀ. τὰ κύμβαλ' ἤκει Ae. u. ἀ. ἐκείνος ἐνεσκευάετο Men. ib., ὁ δχλος ἀ. διέβαινε X. an. IV 3as, cf. Is. 1a tvl., Aesch. ep. 2a, Hyp. f. 116, Aristot. b. Orib. III 70 (opp. ἤδη wie SextE. m. V 84, Anacreont. 25), Pol. 15as., AntSid. AP VII 30, Antiphil. 141., Str. 56 (ἔως ἀ. solange noch), Ios. a. 1911s, Plut. 346^{or}, Phal. ep. 92., Sor. gyn. oft (ἠῶσις -ἦν ἐστὶ I92, τὸ ἀ. διαμύροφωτον παιδίων 101), sch. γ 321, NT Mt. 151s, Genf 14 [IV°], [p. KS; bef. -ἦν νέος (ὄν) Theocr. 251as, KE 669 [K3.], Aret. 128, cf. Strato AP XII 251; -ἀν γε ποσὴ immer (wie SextE. m. 169.) Theocr. 4so, -ἦν τοι an. alex. b. Hdn. I 490, -ἦν ἐπὶ Pol. 14s., ἐπὶ ἀ. Sor. gyn. I 26., Hippol. Dan. 41o.; -ἦν οὐ κατέμαξα (= οὐπω) Gloss. Π 70, cf. [p. KS; = ἐπὶ (etiam), οὐκ ἀπῆλθον ὅπως τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀ. ἐμπροσθεν αὐτῶν DittO. 201 [Pub. VI, Siffoinjhr.]. — ngr. ἀκμή.

ἀκμνός 3 (ἀκμή) θάμνος -ὄς (so Aristarch., andere ἀκμνος) δαλέδων πολλίτρηψ ψ 191; GrNyss. — cf. νόμ. ἀκμνος: [t. ἀκμ.] [φαί Ἀκμναί Paus. V 15s.

ἀκμής, ἦτος (κάμνω, [t. ἀκμητος, ἀκάματος): υπερτρήδρφτ, mit fröhler Kraft, -τες κερμηότας ὄσωμε Π 44, cf. Plut. Crat. 13 (opp. κερμηότας wie Arr. an. V 16s), Paus., Luc., nb. νεαροὶ Ὄνος. 4211, στρατός Hdn. III 74, cf. DHal. 91s; -τες ἴκανον Hymn. Merc. 103, σώμα Paus. VI 15s; λόγιοι τρήδρ nb. ἀνδρῶι Him. 17s. 2. unüberwindlich stark, nb. ἀπειρῶς O 697, ταῦρος So. An. 352°, uner müdlich, πόνοι nb. ἀπρωτοί Philo I 360, ewig fortstehend, πείρατα τέχνης KE 1054 [IV°], Ὀλυμπος AlphMyt. AP IX 526.

ἀκμήτης (-ται tvl. DHal. 2ss ff. -τες): ὁ μὴ κοπιῶν και ἀκμήτης Zon. [h. 1soa vl. [t. ἀκοντι, KS.

ἀκμητ-ι (-ει H.): ἀκαμάτως BA, Phot., Suid., H.; Ios. — ἀκμητον' συσπαστῶν ἐχειρῶν διον Ταραντ. H, I. ἀκμητόν' (ἀκμή) οὐδ. ἀκμητον' (t. ἀκμητής).

ἀκμητος (-ηστος) indefessa Gloss. II 80) 2: = ἀκμής, -οι (ἀκοπαστοί H.) λόφον προσέβαν ποσίν Hymn. Ap. 520; unpemüdlīch, τὸ ἀ. τῆς περιφράς Corn. th. 1; τύμμα νιχτὶ [ἀκμητρήψ Nic. th. 737, πλοῦς νιχτὶ βετρήμενιτῶ schPi. ἀκμο-δέτης, ου, δ: = δ. f. Poll. X 147. [O. 617s.

ἀκμο-δετον, τό: Ἀκμοβόλοξ, δῆκεν ἐν -φ μέγαν ἀκμονα Σ 476, cf. δ 274, ἀπ' -οιο ἀνέστη Σ 410.

ἀκμονευτής VT Is. 41s Symm. = σφυροκόπος Aq. ἀκμόνιον dem. v. ἀκμων Aesop. 413, ἀκμονίσκοι, [οἱς τοὺς χρυσοὺς ἐ]κοπιον IHSt. 2917s [att. IV°].

ἀκμων, ονος, δ, zu ἀκμης: Ἀκμοβ, μέγας (t. ἀκμόδετον) Σ 476., nb. σφύρα γ 434, Crat. 87, Hdt. I 68, cf. O 18, Hes. th. 722, χάλκεος Pi. P. 1ss; So. f. 760, Ar. Zy V 8., Plut. 690° ufw., BCH 612s [Del. 269°], Goodsp. 30 [191°], pl. ἠφάιστου Eu. E. 443°, Call. III 48, ἄβτρ. Περιδῶν AntThess. AP VII 409, Bild der Unempfindlichkeit (Aristophan. 4, -v ἀπαθής H.) u. des Festhaltens: Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης -ves Ae. Pe. 51 (ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης sch.) Ae. Pe. 51, τοῖος Τρυνόντιος ἀ. ἐστῆκε πρὸ πυλέων (ἤραπ.) Call. III 146, cf. LXX Job 411s, Ign.; = ἀλετριβανον Κύπριοι H.; Wolfsart Opp. c. III 326, ἀετοῦ γένος H. — cf. πυράκμων. [n. pr. seit Hes., dazu theff. Ἀκνόνιος IG IX 2:249] [tvI.] CratesTheb. 5.

ἀκναμπος: [t. ἀκναμπος; ἀδούλωτοι και -οι (ἀκναπτοι) **ἀκναπτον** Ἀττ., ἀκναφον (t. δ.) Ἑλλ. Moer., cf. H., Poll. VII 48., ἀκναφον 37.

ἀκνημος 2: = κακόκνημος an. lex. b. Baft zu GrCor. 893, nb. γαλιάκων (als téρας) Plut. 520°.

ἀκνησμα οἰδήματα ὄηνε Ζυδεν Hipp. κ 18.

ἀκνηστis, ιος, ἦ, Nbf. v. κνήστις: = τὸ εὐθὺ ὑπὸ τὸ μετάρρνον (Gal. XIV 407; aber = τῶς schArat. 28), Rüdgrat (eigtl. Reibstelle), ἔλαφον κατ' -iv μέσα νότα πλῆξα κ 161, cf. ApRh. IV 1403; Pflanze, nb. χαλβάνη (vl. ἀκνισtis) Nic. th. 52 (ὀλονει πολύκνηστος, syn. κνίδη,

σκόλλα, κνέφρον οὐδ. κνήστρον sch.), = **ἀκνηστος** (syn. πυρὸς ἀκνη, χαμελαία, κνήστρον, κνέφρον) Diosc. IV 171.

ἀκνίσωτος οἶκος Ae. f. 292 (ἀκνιστ Luc. bis acc. 2) = **ἀκνισος** βωμός Automed. AP XI 324, Archias X 7; τροφή ἀ. μαγετ opp. πείρα Theophr. cp. II 4s, nb. ἀπλή Plut. 661^b, cf. 123^b, πέμα nb. κοῦφον Aret. 308, cf. 236, ἔλαιον opp. βαρύκομον 221.

ἀκοάζομαι, ἀκοαστήρ: [t. ἀκουάζομαι. **ἀκοή**, ἀκοΐδιον: [t. ἀκούη.

ἀκοιλάντως τὸ ἐνοίκιον παραδῶσω ὄηνε Ἀβζυγ (t. κοιλαίω) BU 606 [306°], cf. 303 [586°].

ἀκοίλιος 2: ὄηνε Ἡδῆλιγγεν, νεῦρα Hipp. τὰ 4, cf. Ar. Zi Π 5 (vl. ἀκοίλια), στύλος Eust. op. 194; ὄηνε rechte Benud, nb. ἀτράχλιος Gal. V 384.

ἀκοίμητος 2: νιχτὶ einzuschlafen, ὀφθαλμοὶ Ἄργου Mosch. 287, cf. Nonn. 25es, δέυμα Ae. Pr. 139, δάκρυα unpersiegar KE 507 [K3.], πῦρ Plut. Cam. 20 (nb. ἀφδιδον), Ael., φέγγος LXX, λύχνος Clal., ὀμέναιο (= ἀγρυννοί) Musae. H. 12., Νύμφαι [ἀκμ] waehend Theocr. 134s, cf. KE 1064 [IV°], nb. ἀπαράλογιστος Arr. diss. I 141s; KS (αυτῶ adv.) [p. n. pr.] [Erl. v. ἀκατενάστος Phot., BA.

ἀκοίμητος δεισιδαιμονία Diod. 38—3917 (vl. ἀκοίμητος), **ἀκοινωνήτος** 2: ὄηνε gefunden Verstand (κοινὰ ἔνοιαι), -οι estis, cum ignorantis ufw. Cic. b. Gell. XII 12, discipuli custos -tus (sch. eunuchus [= ἀκοινωνήτος], aut communi carens sensu) Iuv. 7s1s.

ἀκοινος και ἀπόρητος παρασκευή Them. 142°.

ἀκοινωνησία, ἦ (-νητος): keine Gemeinschaft des Besitzes, opp. κοινωνία Arr. Π 15, Σιδάβδηψίβηεν Stob. Π 72s (perip., opp. εὐκ-), Eus.; Exkommunizierung [p. KS.

ἀκοινώνητος (-νῆτος Archyt.) 2: οὐδ κοινὸς ὄν I. act. [t. ἰδὴ νιχτὶ gemeinsam machend, c. dat. εὐὰ γάμοις Eu. An. 469°, cf. Diod. 4s1, τὸ τοῖς κακοῖς -ότερον Ar. τ Π 2, cf. GrNaz., abf. ὄνομα θεοῦ LXX Sap. 14s1, unpgefellig, [t. ἀβδηψίβηεν, ἐν τῇ πόλει nb. ἀλλότριος Pl. Ig. 774° (c. gen. νόμων 914°), [t. nb. ἀφίλος Arr. diss. IV 6as, opp. κοινωνικός Π 201s, cf. MarcA. III 5., Cic. Att. VI 3; nb. arrogans, Plin. ep. III 9s, Plut. 642° nb. ἀνελεύθερος, Luc., KS, ἀρδρα syn. ἀνακόλουθα ApDysc.

synt. I 19, πρὸς τι sermin. 281s, adv. nb. arroganter Cic. Att. VI 17, ἔχειν πρὸς τι GrNyss.; νιχτὶ teilhabend, c. gen. ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν Pl. Ig. 768°, πένδους Diod. 201s, cf. TimLocr. 98°, φιλοδοξίας Prien. 114 [I^o], abf. exkommuniziert, KS. II. pass. ungeteilt, νιχτὶ gemeinsam, ἀρχή Diod. 2010s, [αμ]α [Archyt.] b. Stob. IV 1as, δόξα Plut. PelMar. 2, cf. Aristid. I 392 ufw. — cf. Antipho b. Phot. s. v.

ἀκοινωνία (-νησία Eus.) nb. λυκοφιλία Pl. ep. 318°. **ἀκοιτήσας**: μέζως ἐπιδυμῆσας EM 511s. **ἀκοιτής**, ου, δ (nach ἀκοιτης): Gemaßh, O 91, ε 120, φ 88, ἀεικής Hymn. Cer. 363, εὐς Hes. sc. 9, Ναῦδος Pi. f. 156; Bacch. 9s, So. T. 525°, Eu. E. 166°. (pl. T. 1309°), ApRh. ufw. — [im alt Hec. (αυτῶ ApRh.) [tets am Versende] [μητῆ. n. pr.]

ἀκοιτις (κοίτη, [t. ἀ-λοχος, ὀμό-κοιτις), ἦ: Gattin, ἀνδρὸς Z 350., Theogn., cf. λ 266., Ποτειδάωνος IG IV 301 [Ep. V^o], Διός Pi. P. 2sa, So., ἐμῆ λ 452, Ae., ἀμύμων Z 374., φλη λ 397, Hes. (κενή th. 608, θαλερή 921., Pi., λπαρά Bacch. 51ss), γῆμαντι μνηστῆν ἄλοχον, ἐκκύαν -iv λ 399, μνάσασθαι α 39, ἀγεσθαι Σ 87, ποείσθαι λ 397, δέσσαι φ 316, Hes., Bacch., πράσσειν Pi. N. 5ss, κεκλήσθαι -is ε 268; Theocr., ApRh. ufw. — [am Versende, [tets Hes. (th. 608, 953) [tellen im Zinnern]

ἀκοιτον ἀκνον ἰδὸ φυλάσσειν (= ὥστε μὴ κοίτην ἔχειν) Bacch. 18ss; mel' acetoctum Apic. VI 257.. (= acetum Plin. 11ss).

ἀκολάκευτος 2: νιχτὶ [ἀκμ]ετῆνδ, angemessen, [ἀκμ]ετῆνδ, οὐσία nb. συναρμόττουσα Pl. Ig. 729° (σώμα nb. ἀπλοῦν MaxT., τροφή Them., θεραπεία nb. ἀληθῆς εὔνοια Iul.), adv. προσελδέν nb. ἀνόδως Philo I 449, scripsi Cic. Att. XIII 51, cf. Athan.; der Schmeiφείει unzugänglich, nb. ἀδῶπευτος Teles 44s, cf. Philod. κολ, Plut. 536°., nb. ἀπτήτος Cor. 17, nb. τέλειος MarcA. I 16.

ἀ-κόλακοι· οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν Η., ψήφισμα πβ. ἀπλοῦν DiogL. II100.

ἀκόλασια, ἡ (κόλασις): Ζυχτήlosigkeit (opp. ἀναισθησία, in der Mitte ἀσφροσύνη Ar. ηε Π2), πβ. ἐξουσία διτι βούλεται τις ποιεῖν Is. 12131. Unbotmäßigkeit, Frechheit, Th. Π37, VI89, syn. ἀταξία X. rA. 1s, δούλων ο, pl. νέων πβ. ὄβρις Pl. Ig. 884, πβ. ἀκοσμία Gorg. 492*, ἀδίκια sorph. 228*, opp. εὐταξία Is. 8102 ufw.; τοῦ βαλόντος Verstoß gegen die Dorschrift Antipho 3γs; Unmäßigkeit, Ausschweifung (= τὸ ὑπὸ τῶν ἠδονῶν ἀρχεσθαι Pl. Phaedo 69*), πβ. ἀπληστήν Hipp. εὐχ 5, cf. [Dem.] 5950, περὶ τὰ ἀφροδίσια Pl. Tim. 86*, οβι. ποτῶν καὶ ἐδεσῶν 72*, pl. κυβεία καὶ ἄλλα -αι Aen. 51., cf. Lys. 1611, Is. 700., εἰς -ας δαπανηροὶ Ar. H IV 3, ὄπ' -ας Pl. r. 425*; πβ. ἀμαθία Ig. 957*; παθῶν ὕβριταβ LXX 4 Mc. 137.

ἀκολαστ-αίνω: zügellos leben, Ar. Av. 1227, νοῦς μερακίων ist ζυχτήλος Mnesim. 4, πβ. ἀδίκειν Pl. r. 591*., opp. σωφροεῖν Phil. 12*, Ar. P II 23, cf. H II 6., [Archyt.] 5. Stob. III 114, Plut. Aem. 38., DChrys., Aristid., πβ. λαγνεῖεν Poll. VI188. cf. Suid. s. Λυδὸς ἐν μεσημβρία; -στάματα (BA, -στήματα [sp. Πβ]. παθ. ἀμάρτημα) Phot.) λέγονται οἱ Ἐπικούρειοι καὶ Ἀναξανδρ. [73] καὶ Ἀριστοφάνης [τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν -στάματα L. 398] PhrynS., -ήματα [to. MarcA. XI20, Orig. Cels. I26, Μιλησιακὰ Plut. Crass. 32.

ἀκολαστ-ία Alexis 36 παθ. BA (-λασία Ath.).

ἀ-κόλαστος 2: ungepflegt (μὴ κεκολασμένος Ar. ηε Π32), ἀμαρτήματα -α παριέναι X. hipparch. 710, εἶν Eu. Ph. 971, Pl. Ig. 793*, cf. Syn. ep. 40, = ὁ μὴ λατρευόμενος Ar. ηε Π32, ἔδη unverbessert πβ. νοσήματα ἀδεράπειτα DChrys. 7127, πλοῦτος unbeschränkt πβ. ἀμετρος Longin. 447, adv. μήθεος VettV. III13, opp. μετὰ πόνου VII2 [n. pr. IG III112]. 2. ζυχτήλος (= μὴ πεφυκὸς δέχεσθαι κόλασιν Ar. ηε Π32), unbotmäßig, zügellos, δήμου -ου ὄβρις Hd. Π31, δχλος Eu. Nec. 607, στρατεύμα X. m. Π6s, ἵππος -ος τὴν γνάθον πβ. ἀναχατίζων Poll. I198, cf. Pl. Phaedr. 255*; unmäßig, ausschweifend, unzüchtig, -ος τοὺς τρόπους Ar. Pl. 1049, cf. TheopHist. 228, Plut. Pel. 25, opp. σώφρων Pl. Gorg. 507*, κόσμιος 494*, νέος Alexis 71, γυνὴ Plato 98, Clearch., οἱ ἄ. LXX; περὶ τι Aesch. 142, π. τὸ ἀφροδιάζεσθαι Ar. ZI VI18, πρὸς ἀφροδίσια VII1, PhrynS. ecl. 439, cf. Plut. Lyc. 19., πρὸς γυναῖκας Ath. 535*, ἐπὶ τὴν ἠδονὴν Plut. 125*, c. inf. ὁμλεῖεν Eu. f. 976; τρόπον τὸν -ον αἰσχρομυθεῖεν opp. κοσμίως παρακρούειν Hipp. εἰ IV15, βίος Pl. Gorg. 495*, ἐπιθυμία 507*, ἥθος Critias 612, Eu. f. 201., Plut., γλώσσα Eu. O. 10 (NicCom. 1), μέλος Chamael. b. Ath. 600*, τιμὰ ausgefallen (sch. βακχική) Ar. R. 333*, σῶμα So. f. 678; = ἀπαιδευτος EM 5017, πβ. ἀμαθῆς Pl. Prot. 349*, ἄφρων Gorg. 507* ufw.; adv. ζῆν Is. 15230, Pl. Ig. 734*, βίος ἔχων πβ. ἀπλήτως Gorg. 493*, διαταῖσαι Ar. π 281, τροφήν ποικίλλειν πβ. περιέργως Ath. 663*, -οτέρως διακείσθαι Aen. 26s, ἔχειν πρὸς πόνου effusius X. m. Π6s. — Dav. -στότης opp. ἐπιείδεια Asp. inArH 94.

ἀκολλητ-ί ρεῖν πβ. ἀμύγος HermTrism. b. Stob. I68.

ἀ-κόλλητος 2: nicht gefittet (ingluttinatus Gloss. II223), v. Steinen BCH 3543 [Def. III*]; nicht zusammenzufügen, στοιχεία πβ. ἀσύμμεκτα DHal. comp. 22, c. dat. ἔδρα σώμασι Gal. XI125.

ἀ-κόλλος 2: ohne Schleim, ἄρτος ἐκ πυροῦ ὡς -οτάτου Dieuch. b. Orib. I280; nicht fäh verbindend, τὰ ἄλμυρα πβ. ἀσύμμεκτα Theophr. ep. VI10s.

ἀ-κολλῶβιστον τὸ ἀργύριον προσεδέξατο IG XII5-817

ἀ-κόλωβτος λόγος Eust. opp. 7275s. [[Tenos II*].

ἀ-κόλος, ἡ (ὁ schAr. Eq. 404*): Bijzen (μικρὸς ψωμὸς, μηκέτι κολουεσθαι δυνάμενος EM, παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι Suid.; ὅδοι. = ἐνθεσις Stratt. 47), ατρίζων -ους ρ 222 [Call. VI115], cf. Leon. AP IX563, Maced. VI176 ufw., GrNaz. carm., Ios. b. 5432, [pr. -φ τὰ χεῖλη οὐ σῶφ βύσαι (= ἐρρωμένους χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν) Suid.; μαζαγρέτας ὁ καὶ ἀκόλος? Eust. 1751s.

ἀκολουθ-έω: (παθ.) folgen 1. eigtl., allg. v. Dienerfchaft u. Gefolge, 3B. δχλος θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει X. He. Π34, ὁ παῖς Ar. R. 521, Theophr., v.

Σιεβhabern Pl. Phaedr. 232*, πβ. ἐρᾶν Aesch. 1130, im Zeitzug Ar. Ach. 261, v. den Jüngern NT, v. Gefanbten X. He. VI3s, Beamten IG I31 [c. 445*], Bundesgenossen syn. συστρατεῖν X. He. V2s, cf. VI110., Is. 52s (opp. αὐτόνομος διατελεῖ 12287), Dem. 1814s, Truppen X. (κατ' οὐρανόν Cyr. Π4s), πβ. πείθεσθαι Dem. 41s, Schiffen X. He. VI23s ufw., πύργοι Cyr. VI15s; ἐπισθεν Pl. Prot. 315* (-ἐν τῷ Anaxandr. 34), θεραπεύειν κατόπιν Philemo 124, κατ. τινός Ar. Pl. 13, ὅπισω τινός LXX, NT; τινὶ αἰγ. (ἐμοὶ Ar. Ec. 1077., X., σκόλακες κούσιν cyn. 7s), πβ. Men. 558, Philod. οἰ 204s, μετὰ τινος [irrig getadelt v. PhrynS. 353, cf. BA 82] Antiphan. 122, Th. VII57, Pl. Menex. 249*, Redn., NT, σὸν τινι X. an. VII 5s, ἔμα TheopCom. 60, ἄ. τινὶ Theophr., DChrys., κατὰ τινι LXX, *Ἀθήναζε Th. V32, δεῦρο ὡς ἐμέ Ar. Ec. 1028, ἐπὶ τὴν στοῖαν 684, ἐπὶ Δωριέας Th. VII57, τινὶ εἰς ἀγοράν Lys. 11s, πρὸς τινι Dem. 4737, ἀνδρείως Th. V9, ἄσπλοι IV94 ufw.; hinterherlaufen, πβ. ἔπειτα Crat. 183, παθ., mitkommen, ἵππος X. hipparch. 11s, cf. m. Π34, fäh mitbewegen, τὸ σῶμα τοῖς τεινοσιν Hipp. ἄ 13, εἰς τὸ δεσμητήριον gezwungen mitgehen Aesch. 14s; δίδου σὺ σπλάγχν' -θῶν zur Hand gehen Men. 292, ζεύγεσι hinterhergehen IG II add. 834*90 [IV*], παῖδες θουοι Lond. I171s [78*], χῶμασι δυράγγειην, prüfen *Lille 1 verso [259*]. 2. übt. fäh ansetzliehen, γνώμη Th. III38, hinterherlaufen, πράγμασιν opp. ἐμπροσθεν εἶναι Dem. 42s, παθ. kommen, λόγω Pl. Phaedo 107*, auf den Grund gehen, ὄνομασι Pl. Crat. 436* (= κατὰ τὸ δ. 437*), ἀβί. verstehen, Theat. 185*. (ὄδε syn. ἐπομα Lys. 218*); befolgen, νόμοις Andoc. 41s, Dem. 26s syn. παιδαρχεῖν. LXX, NT, τέχνασι SextE. m. XI173, παθ. [treiben, τινὶ περὶ τινος (= πείθεσθαι) Dem. 2014, ausnuhen, πολέμου καιροῖς Dem. 245s, cf. Pol. 28s, ἐπιθυμίασι εὐστόχως Alcld. sorph. 3; zur Richtung nur machen, φύσει Pl. Ig. 836*, καιροῖς v. φρονολ. Ὀρθνση Pol. 42s, χρόνος DHal. Pomp. 3, τόποις Thuc. 9; als Wirkung od. Begleiterfcheinung folgen (oft = entsprechen), τρόπος χῶρη -θεῖ Hipp. ἀτ 24, ἠδοναῖς λῦται Antipho f. 131, ἐσχημοσύνη τῷ ἐβρύθῳ Pl. r. 400*, cf. Lys. 219*, σύνδεσμοι Ar. ρ 26, τὸ κοινὸν τοῖς καθ' ἕκαστον Ζγ IV3. μέγθει κινήσις Φ IV11, δικαιοσύνη αἰ ἕλλα ἀρεταὶ Π III13. ἀθή καὶ γεῦσι ζῶσις ἐξ ἀνάγκης αἱ 1, τὰ δημοκρατίας -δοῦντα πβ. οἰκεία Π VII, καθ' ὁμοίτητα H VII11 ufw., καυλὸς κατὰ λόγον entwicelt fäh Theophr. hp. I2s, καρπὸς οἶον ἂν ἦ τὸ ἔτος cp. IV11s, νόσοι ἀπὸ τινος Str. 165, Iog. syn. ὑπάρχειν τινὶ u. κατηγορεῖσθαι τινος Ar. A 15., ἀντεστραμμένος εἰ 13 ufw., ἀδύνατον τὸ -θεῖ Theophr. f. 58. τινὶ τι ApDysc., -θεῖ c. inf. = ἀναγκαῖόν ἔστιν Ar. K 12. gramm. τὸ -δοῦν opp. ὑπερβατόν ApDysc. scrimin. 235; zu geh den, -θεῖ τῷ κλάφῳ τὸ ὄβρω syn. ἔπειτα IG XIV 352 [Ἥλαια I*]. = VERBR. Hippon. (*Ἐρμῆς δὲ Σιμωνάκτος ἀκολουθήσας? 56), Hipp., att. (Ὁ Crag.), ggr., LXX, NT; *ἀκολούθημα: f. ἐπ., παρ- [npr. ἀκολουθῶ.

ἀκολούθησις, ἡ: Παθ. folgen, opp. ὁπομονή Ar. P III 9, ἀνδρεία = -σις λόγω ηε Π31, cf. Pl. def. 412*, Iogifche Folge, τοῦ εἶναι Ar. K 12, ἐπὶ ταῦτα τ Π8. pl. εἰ 13 ufw.

ἀκολουθητικός 2: nachfolgend, metr. πόδες opp. ἡγεμονικοὶ Clearch. FHG II322, σύνδεσμος (= δέ) schDThr. 62 (vl. ἐπ-), folgerichtig, διὰ λόγου -οῦ θεωρεῖν 111; fäh ansetzliehend, τῷ λόγῳ ἔχοντι Ar. ηε Π1, παθ. gebend, ἐπιθυμίασι P II12, cf. H II1.

ἀκολουθ-ία, ἡ: Gefolge, θεραπεύοντων Pl. A. I122*, καθήκουσα DittS. 324 [OF. I*], cf. Teles 4010, Diod., Plut., pl. Pol. 11s, Hundemeute X. cyn. 10s; das Folgen, So. f. 899 (erf. -νοῖς), πράγμασι Pl. Crat. 437*, δεφ MarcA. III 9 = θεῖα Clal., φύσεως Philo II141; Folgeerfcheinung, subi. φθοράς Philo II 497. παθῶν περὶ π LXX 4 Mc. 131; Reihenfolge, Abfolge, abf. bei Feldarbeiten Geop. II 45s. im Ritual sp. K5, Braut πβ. νόμος CPR I30 [VI*]; γένους πβ. διαδοχή Aristid. I100, δειπνον Luc. merc. 16, cf. Alciphro III 19, κατ' -αν τινὸς auf etw. folgend Gal. V 105, ὡσπερ κατ' -αν von Stufe zu Stufe Hd. VII 52.; Folge, Entsprechung (consequentia Gloss. II223), πράξεων Philo

I272, -izet erumpat Gloss. V 560, tr. ἀφρόν Nonn. 35272 (πόμα AchT. IV 18), σέλας 10188, μῦθον 34290, μερίμνας ἀνέμοισιν 12288 ἡψω., τι εἰς πῦρ² Zaub. Lond. I 124, pass. φλόγες v. Sternen Ar. κ 2, opp. στηρίζεσθαι 4. — f. αὐθῆ ἀκοντίας.

ἀκόντιον, τὸ (ἄκων): Wurfspeer (dist. δόρυ Ammon. diff. 12), κρανένιον Hymn. Merc. 460, πλατύλοχα Aristoph. f. 477, ζυστόν Hdt. II 71, nb. δοράτιον I 34, Aen., nb. τοξέματα Th. IV 32., Pl., cf. Hipp. ἀτ 20, Antiphan. 110, Antipho, DittS. 673 [Sam. I.], ⁹Wess. Kar. 15 [III²], VT Symm., -ou βολή Speerwurfweite Th. V 65, X., ἐλαύνειν ἐπί τῷ ἀ. Speerwurfübung hipparch. 121, cf. Pl. lg. 794^a, ῥάχιν Μακεδόνες, καὶ στρατεύματος μέρος Ἀγριανῶν (cf. Ἀγριανισίον ἀκόντιον H.) Αἰολεῖς² H. [Ortsn.]

ἀκοντίσια, ἡ: = δ. f. (wie ξηλοπλία), -(α Πανθείδης (ἐνίκησε) DittS. 672, cf. 674 [Trall. II—I²].

ἀκόντις, ἡ: Speerwurf, nb. τοξική X. an. I 95, cf. Asclepiod. 12, DCass., Gloss.

ἀκόντισμα, τὸ: Speerwurf, ὡς μακρότατον X. eq. 1213, ἐντὸς -ατος He. IV 416, pl. nb. πληγαί Plut. Tim. 4, Crtf. v. ἡματα (Ψ 891) ApSophr.: = ἀκόντιον (Poll. I 136), ἐγκεκλειμένον τῷ τραύματι Plut. Cam. 2, pl. Diod. 2064, Plut. 9704., Arr., Speerwerfer, nb. τοξέματα Plut. Pyrrh. 21. [Ortsn.]

ἀκοντισμός, ὁ: Speerfeldern, Hipp. ἀ 2, X. hipparch. 36, Arr. an. I 26., als Wettkampf DittO. 339 [Seft. II²], pl. nb. τοξεία Plut. 8^a, Waffe (f. ἀκόντισμα) nb. βέλος VT Prov. 2518 Theod.; intr. (f. ἀκοντίζω) ἑρνορξίφιεβεν, ἀστέρων Procl. par., πῦρος EM 724, ἀματος schD P 297 (κατ' -όν Gal. XIX 456), σπέρματος Aët.

ἀκοντιστήρ, ἦρος, ὁ: = δ. f., λόγχαϊς -ρες εἰστοχώτατοι Eu. Ph. 140, obi. Ἐρώτων (= ὀφθαλμοί) Nonn. 41288; adi. = ἀκοντίζόμενος, -ῆρι τριανή Opp. h. 5235, ἀγοστοί Nonn. 1293, Λάδρος 1535 ἡψω., λαμβοί Christod. eosphr. 359.

ἀκοντιστής, οὐ, ὁ: Speerwerfer, -αί Π 328, nb. ρυτήρες ἀσπῶν σ 262, cf. Theodor. 1755, Ae. Pe. 52, Hdt. VIII 90, φίλοι Th. III 97, X., nb. σφενδοῖνται Th. IV 100., X., nb. πελτασταί Cyr. IV 36 ἡψω., cf. Pl. lg. 834., Plut., Hdn., LXX, γρημυτῆς IG XII 5 647 [Κεος III—II²], Speermeister II 316 [281^a].; c. gen. πέτρος -ῆς στήθεος Agathias AP IX 204, adi. -ῆς μόχθος ἐκβολῆς IulAeg. VI 26.

ἀκοντιστικός 3: [speerfühndig, -οί X. Cyr. VI 24 (nb. τοξικοί), Pl. Theag. 126^a, τὰ ἀ σοφός ib., ἡ -ῆ Arr. tact. prooem., adv. Poll. III 151.

ἀκοντιστὸν ἐσθόσεια Speerstaff ψ 622.

ἀκοντο-βόλοι Χαδίησαι (= ἀκοντισταί) ApRh. II 1000, cf. Opp. c. III 135, = lanciarium Lyd. mag. I 46; -δῶκων ἀνδρῶν (wie πολεμαδόκος, falfῆ EM 5080), Sim. ep. 106, cf. Ἄκοντο-μένης DittS. 676; -φόρων ἀνδρῶν Nonn. 20128, cf. 17108., πόντος 28245 (†DCass. 4015 ft. κοντοφόρος).

ἀκόντως: f. ἀέκων; **ἀκοός**: f. ἀκούος.

ἀκοπ-ία als Diät (f. ἀκοπος I) Cic. epist. XVI 181.

ἀκοπιασ-ί adv. müheles Socr. hist.

ἀ-κοπιάτος (ἦρ. Ἦβρ. ἰ-ιαστος) 2: müheles, δδός¹ Ar. κ I, schPl. P. 9119, VettV. VII 1, nb. ἀλύπητος IX 11, adv. f. Ἦ. s. ἀκονήτως, ἀταλαιπώρω; unermüdet (Crtf. v. ἀκάμας ApSophr.), ὀμνητής Philod. πτ 119, cf. IG II 5 630^a [I²], nb. στερεός¹ schSo. E. 491 (adv. sch. Ai. 837), λειτουργία² Zaub. L 1127, φῶς ἥλιου² HermTrism. b. Stob. I 4941, immer wieder (holt), πίστει Philod. μ 403, adv. ἀπολαύειν ev 8218, πέμπειν LXX Sap. 1620.

ἀ-κοπιος 2: i. pass. unzerfährigen, πέπερι opp. κοπέν A1Aphr. probl. I 67, = δ μη ἐπικεκομμένος EM; nicht ermüdet, frisch, ἀνὴρ (erfl. οὐδέπω ἠροχλημένος ὑπὸ τινος) Amips. 28, γίνονται -ώτεροι ἐμέσαντες Ar. π 57. -ον διατηρεῖν τὸ ἱράπιον Theophr. hp IV 42, σίτος cp. IV 197, Ar. π 142, ελαία Hib. I 49 [III²], cf. Geop. II 356, adv. ἔχει δ ἔθμος Theophr. cp. IV 162, nb. προσφάτως schArat. 1154: ὀμνη μῦθε zu werden, σώματα κινούμενα -α Pl. lg. 789^a, ἵππος nb. ἀπαιστος X. eq. 12, = ἔθρωτος EM, adv. διαπονεῖν ἐν γυμνασίοισι Hipp. δ Π 70, μεταβάς nb. ἀσφαλῶς Teles 276, cf. Gal. I 34, schAB Z 155, Crtf. v. ἀμογητὶ BA. II. act. nicht müde machend, ὄχρησι

Pl. Tim. 89^a, nb. ἄλυπος Ar. Zt X 1, -ον τὸ ἐστάναι Ζμ IV 10, adv. δδός ἐστιν Helloxy. 172; die Müdigkeit nehmend, erfrischtend, λουτρόν Hipp. δδ 66, περίπατος Pl. Phaedr. 227^a, Ar. π 51., Antyll. b. Orib. I 503, τρίψις nb. εἰσπος Agathin. b. Orib. II 399, -ον τὸ διαναπαύειν Hipp. ἀφ 248, βεῖ φάρμακον, χρίσμα, μάλαγα ἡψω., gew. subst. τὸ δ. Erfrischungsmittel, dann auch jede ähnl. gefertigte Salbe Gal. XIII 1005 ff., Diosc. I 1., Cels. V 241 ἡψω., = ἡ δ. Gal. XIII 343, f. αὐθῆ μυράκοπον. — ἡ δ. Gemme Plin. 37143, τὸ δ. Strauch² = ἀνάγυρος 2799, Diosc. III 150, = μάλαχη malva Apul. herb. 41 (Gloss. III 550).

ἀ-κόπριστα φυτὰ opp. κοπρίζουσα Theophr. cp. IV 122. **ἀ-κοπρὰ** φυτὰ = -ιστὰ ἦρ. VIII 77, χωρία 64; -όν ἐστι φύσει τὸ ἕδωρ keinen Stuhlgang gebend Hipp. δδ 62, δξόμελαι 60; -**ἀ-κοπρωδέστερον** τὸ ἐξδὸν μελάκρητον τοῦ ἀμού 57; f. εἰ-κοπρῶδης. [H.; ἀκόραιτος: f. -ρητος.

ἄκοράζεσθαι: f. ἀκοράζ-; **ἄκοραῖος**: βαρβαρὸς, ἀνοφέλιος **ἀκοραστ-αίνω**: ἀκόραστα πράττω Phot.; -ία Eriph.

ἀ-κορῆς (ἀγκορές: ἀκόραστον Ἦ.) οἰμωγῆς Them. 90^a.

ἀ-κόρητος 2 ep., Them. 144^a, **ἀκόρητος** trag., att., Bio 186, Palladas AP X 56, **ἀκόρητος** metr. verlangt (in τῷ ἀκόρητος H. belegt²) Ae. A. 1117^a, 1143^a, δαζυ **ἀκόρητος** ἱηρ., sup. -ρέστατος So. OC 120^a: unerfährlich (gerig), c. gen. παρδάλιες προκδῶν Hymn. Ven. 71, ἄβτρ. μόδου -ος H 117, μάχης Y 2., cf. M 335, Ae. Pe. 999^a, ἀτῆς N 621, Hes., ἀπελάων 2 479, βοᾶς Ae. A. 1143^a, cf. ApRh. I 616 ζήλοιο, QS., Nonn., Them., Ichrys., adv. ἔχει τῶν λόγων Them. 304^a, cf. Iul. 124^a, Geop. XV 92, ἐς φιλότη² -στοί Manetho 680, abf. -ος ἄμαται Opp. c. IV 373, φρόνημα Eu. Heraclid. 927, ὄργαι Crat. 230, φιλία X. conp. 815, ἡμερος nb. ἀπληστος Philo I 628, cf. Plut. 1092^a, πόδος ClRom. I 22, ὀπωπῆ Nonn. ἡψω., adv. ὀπιεύσθαι Palladas AP X 56, προσέειπεν nb. θαυμάζειν Callisth. cod. Leid. I 18; nicht zur Sättigung zu bringen (= ἀπλήρωτος Ἦ.), τὸ τὰς ὀνειρίας τέρμα Ae. A. 1012^a, τὸ εἰ πράσσειν -ον ἔψω πᾶσιν βρότοισιν 1331, γόοι = ἀπαυστοί (κόρος γόοιο δ 103) Pe. 545 [An.] (οἰμωγῆ So. E. 123^a, ἀνία Bio), οἰζὺς 756^a, τῶχα 1484^a (ἄτα an. Iyr. 123), στάσις 1117^a, νεῖκη Eu. M. 638^a, adv. -ον δδύρεσθαι Marcell. KE 104919, μήποτε φείσῃς ἐρηραμένα πάντ² -τως = ἀπαύστος² Diall. 68 [tjpr. Ep., f. Hoffmann Dial. I 76]; act.² πεδῶ Nonn. 41288.

ἀ-κόρητος βίος nicht gefegt (κορέω) Ar. N. 44.

ἀκορή τροφῆς unerfährlichkeit Hipp. ε V 1418 (ποτοῦ Aret. 134); f. ἀκορος.

ἀκορνα (-νά Ἦ., Ἦβφ. ἀκαρνα² δάφη Ἦ.) Theophr. hp. VI 42, ἡ: stachelblättriges Gewächs, I 106, VI 43 nb. λευκάκανθα, Plin.; δαζυ ἀκορνα² ἀκανθα Ἦ., f. ἀκόρνα.

ἀκορνοί: ἀπτελέθρι Ἦ., f. Ἄκορνος DittS. 342, δκορνοί.

ἀκορον, τὸ (Ἦβφ. ἀκορος, ἦ² Gal. XIX 725, Apul. herb. 7, acorium Plin. 25158): Sumpfpflanze (Acorum L., Kalmus), m. starkem Wurzelkraft (οἶνος -ρίτης Diosc. V 84 = acoroticus Diosc. lat.), Diosc. I 2, Gal. XI 819, Plin. 25157 (= oxymyrsinae radix 188) ἡψω., Ἦ.

ἀ-κορος εἰρεσία = ἀκόρητος Pl. P. 4202; f. ἀκορη.

ἀ-κόρυφος βάσις ohne tiefen Schluß nb. ἀκατάστροφος DHal. comp 22; -ύφα: ἀνάριθμα, πολλά Ἦ., cf. ἔκκριτα -ύφωτα, πολλά Ἦ.

ἄκος, τὸ (f. ἀκέω): Heilung, Hegemittel, c. gen. πορνεῖη δυσεντερῆς -ος Hipp. ε VII 122, δήψης παθ 47., Eu. C. 97, ἕπνου Ae. A. 17, πлагὰν ὀμηρόν Pl. N. 318, ἐρπετῶν syn. φάρμακα Eu. An. 269, θανάσιον nb. γήρας ἔλακρ Hymn. Ap. 193, pl. Hipp. δδ 2, Hdt. I 94 (Λιμού), Ath. 24^a, -ῆ φαρμάκοις λαβεῖν Eu. B. 327; gew. ἴβτρ. θεῖον κακόν -ος χ 281, cf. I 250, Ae., Eu., πημάτων τομαῖον Ae. Ch. 539, cf. Su. 268, Eu. Hipp. 600, ἀμαχανίας βιοδωρον Pl. pae. 428, πείσοι ἀργίας -ος So. f. 438, τόνδε θρηνησάτω -ος οὐδέν Ae. Pr. 43, cf. Ar. Π V 8, γίνεται folgt gen. abs. Geop. X 42, pl. Ae. Su. 268., So., Eu., subi. σωτηρίας Eu. Hel. 1055; εἰρέμεν I 250, cf. Hdt. IV 187, ἐπιστηνίαν Ar. Π II 7, τέμνειν Eu. An. 121, ποιεῖσθαι τι Pl. lg. 910^a ἡψω., ἴπρ. κακὸν κακῶ διδοῦς -ος So. Ai. 362; πρὸς τι Eudem. 7, ἐπὶ τινι Ar. Π II 7; περιπίπτον Amulet² Crat. b. Phot., in der Bodenverbesserung Theophr. cp. III 64, κραινέας Ver-

bedungsmittel schAr. Pl. 271; Mittel, τοῦ μὴ γίνεσθαι Ar. Π 5, πεικὰ μάχης -ος QS. 6277; = γενεά? EM, H. — f. ἄκημα.

ἀκομ-έω: sich der Ordnung und Leitung widersetzen, sich auflehnen, So. An. 730, Ph. 387, Pl. lg. 764^d, περί τ. Is. 7^{aa}, Ar. Ad 3^a, opp. εὐτακτος Dem. 50^{aa}; in der Versammlung Poll. VIII 131, [sfr. IG I suppl. 2 nr. 35^b [421^a], syn. ἀπειθεῖν καὶ ἀπρεπῶς ἀναστρέφεσθαι DittS. 653^{3a} [Andan. 91^a], cf. 737 [Ath. II°]; γυνή Pl. lg. 784^d, Poll. VIII 112, Arr. diss.; ἐν πολέμῳ Lys. 14^{1a}, cf. Aen. 14^{1a}; [το. (f. ἀκομία) MarcA. IX 1; δ - [μείων Βδτg² DialI. 4979 [Gort. V^a].

ἀκομ-ήσασα δάλασσα (ἀκόμοιος sch.) Nic. a. 175.
ἀ-κόσμητος 2: ungeordnet, χάσις ἑστρων Nonn. 39^a, οἷην ὀρδονδέα Βεαυψίδητιγυ (f. κομητής), adv. Pl. lg. 781^a, unausgebildet, ungerpflegt, ἀνδρώπων γένος Prot. 321^a, ψυχῆ Gorg. 506^a, nb. ἀδερᾶπεντος Them. 5. Stob. III 112, cf. Arr., Tat.; ungeklärt, πρόσωπον Nonn. 9^{aa}, cf. Luc. pisc. 12, Aristaeon., πόλις χήμασιν X. oe. 11^a, λέξις nb. λιτή DHal. Thuc. 23, cf. 51.

ἀκομ-ία, ἡ: Unordnung, des Weltalls opp. κόσμος Ar. κ 6, Plut. 1014^d, KS, fret. Kosmoslogigkeit nb. ἀναρχία Ar. Π II 10; Zügellosigkeit, λόγων nb. δόρυβος Eu. IA 317, ῥητόρων Aesch. 3^a., [το. nb. ἐκασίτης DiogL. VII 68, τρόπου Aesch. 11^{aa}, περί τινα Pl. conv. 188^b (pl., nb. πλεονεξία), nb. ἀκολασία Gorg. 508^a, cf. Ar. ep 6, Plut. Sert. 26, Ath. 627^a ἡμῶν., ἡείδν. Wejen KE 1068 [VI°]; Unzierde opp. κόσμος So. f. 762, GE H. 1; Schmutzlogigkeit, GrNaz. carn.

ἀ-κόσμος 2: ungeordnet, wüst, τῆ πάντ' ἀν' οἶκον -α κείτα Sem. 7^a, κόσμος ἄ. AntSid. AP IX 323, OrSib. 712^a, Nonn., πόλις Poll. IX 23, φυγή Ae. Pe. 422^a, ναυμαχία Plut. Mar. 10, βίος opp. κεκοσμημένος Gorg. P. 30; zügellos, unziemlich, ἔπεια δὲ Θετηγίτες (ἀπρεπῆ EM) B 213, cf. Plut. 712^a, τὸ ἄ. syn. ἀσχημον Aret. 64, widerziemlich Lys. 3^{aa}, adv. opp. παιδάρχω φρενί Ae. Pe. 374, cf. Hdt. VII 220, nb. ὀβρισηκός schAr. R. 38, cf. Erat. cat. 7; [schmutzlos GrNaz. carn.

ἀκοστή, ἡ (tgr. H., theff. schAD Z 506), Πbf. **κοσταί** (u. *κόσαι): κριδαί H.: Gewirte, ὀπταλαί Nic. a. 106; daw. ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτην (= κριτάσας) Z 506 = O 263; ἀκόστια ἐλάχιστα H. [Ἀκοτάδας IG IX 2:681.

ἀ-κοτον νόημα (= ἀόργητον H.) Pi. pae. 1^a, cf. theff. **ἀκου-άζω**, Πbf. v. ἀκούω: ἤδρεν, Hymn. Merc. 423; med. dasf., c. gen. δαιτυμένους ἀουδοῦ ι 7, cf. v 9, δαιτός (= Einladung zum Mahl) Δ 343, abf. ἠορᾶσεν Hipp. v Π 61, δαζι dial. ἀκούζω: ἀκούεις, ἀκοαστήρες: ἀρχή τις παρά Μεταπονθίους H. (f. ἀκουστής).

ἀκοή ep., ἀκούα ἄοι., TimLocr. 101^a, f. I a. E., ἀκοά Pi., Ae., Eu., Archyt., ἀκοή Emp. 411^a, 41, Diosc. AP VI 220, ion., τραγ., att., ggr., ἡ; ζυ ἀκούω: I. pass. S φ a II (cf. ὀπωπή Ἀνδλίδ γ 97), ἔκαθεν γίνετ' -ἡ Π 364; Ὁ ἡ ren (f) ma us, ἔκουμα, βαῖα -ἄ σοφοῖς Pi. P. 97^a, βίου τερπναί Eu. M. 194, nb. δάματα X. Hiero 11^a; Γερῦάτ, Kyn de, φήμη, ἱκηα ἐς Πύλον κατὰ πατρός (obi., cf. δέμη κέδρου e 60) -ἡν β 308, cf. δ 701, Pl. Tim. 23^a, NT Mt. 4^{aa}, -αὶ προγεννημένων (neutr.) Th. I 20, cf. Pl. Phaedr. 274^c, subf. ἀσπών Pi. P. 1^{aa}, Σόλωνος Pl. Tim. 21^a, cf. ApRh. II 771, οὐ μαρτυρεῖν -ἡν ζώντος (= ols μὴ παρεγένετο, ἀλλ' ἔκουσε τὸν Isae. 6^{aa}), ἀλλὰ τεδνεώτος (att. Gef.) Dem. 46^a, cf. 44^{aa}, ἀδείαν κλύειν Pi. P. 1^{aa}, -ἡν κατηγορεῖν Aristid. II 185., -ἡν γράφειν π Paus. V 12^{aa}., ἔχειν τινός nb. μείλιαν Pl. lg. 789^b, ἀποφανεσθαι παρά τινος Diod. 1^{ab}, -ἡ πιστεύειν NT Rom. 10^{1a}, -ἡ ἤλπε πρὸς Δαυὶδ LXX 2 Reg. 13^{aa}, ματαία Ex. 23^a, βάρβαρος Eu. Ph. 819, ἀρχαία Pl. Tim. 22^a, σκοτεινὰ περί τινος Critias 109^a; Sinn, Θεῶτηρ τριχῆ, μάνδαν ἀκούαν (des Orakels) nb. τάδε τοι θεὸς ἀδὲξ Ἑρμ. 23^{aa} [Pijid. K3]. II. act. Γε- ἡ ὄρ, ἤ ὄρε n, ἀκρόσας (cf. ὀπωπή Ἀυγενλίδη ι 512, ἀφή), κατ' -ἡν opp. ὄψις Emp. 4, cf. Antiphan. 196, nb. ὄρασιν u. γεύσις Democ. 11, cf. Heraclit. 4, Hdt. 138, Th. (ἀπο- σέρησις -ἡς VII 70), X., Pl., Ar. (δυνάμει u. [- ἀκουσις] ἐνεργεία φ III 2) ἡμῶν., LXX (subf. ὄτιον Ps. 18^{1a}), NT, pl.

ἤδρεmpfindungen, ἀνδριάσιν -αὶ οὐκ ἐνεῖσιν Philo I 474, obi. φωνῆς Pl. Charm. 168^a, Diod., LXX, ἤχων Aret. 306, -ἡν ἔχειν Ar. Zi II 13., πλεον. -ἡ ἀκούειν LXX Ex. 15^{aa} (φωνῆς)., bef. -ἡ durc ἤδρε n (sagen), auf Grund von Er- fundigung (cf. ἱστορία Hdt.), -ἡ πωδέσθαι opp. ὄψει ἰδὲν Hipp. τ 11, κλύειν So. Ph. 1411, ἠλέκτρας (subf. = παρ' Ἡ. ἀκούσας, cf. ἄλλων Th. IV 126) λέγειν Eu. IT 811, cf. Hdt. IV 16, -ἡ παραλαβόντες λέγομεν II 148 (τὰ -ἡ λεγόμενα Th. I 23), γράφειν 123 (Paus.), εἰδένα Th. I 4, Pl., Dem., νομίζεον opp. πείρα Th. IV 81, ἐπίστασθαι 126, Antipho 5^{ab}, μαθεῖν Pol. 1^{aa}., ἡμῶν., δι' -ἡς αἰσδέσθαι Pl. lg. 900^a (opp. ἀτόπησις)., cf. Is. 12^{1a}., Aristaeon. 166, ἔξ -ἡς κριτεῖν Pl. Theaet. 201^b, λέγειν περί τινος Phaedo 61^a; Ἀη ἤδρε n, λόγος ἄξιος -ἡς Pl. Theaet. 142^a (Philo), cf. Phaedr. 227^c, obi. λόγων 228^b; Γε ἡ ὄρ ᾄσεν (ὄπακοή), LXX 1 Reg. 15^{aa}; [ontf. (das ἤδρε n de) Ὁ ἡ r, οὐδ., pl. ἐπιρρομβασίαι -αὶ Sappho 2 (ApRh. IV 908), ἤχων μεσται Emp. 41, cf. Call. f. 106, Hipp. δδ 42, Sp., LXX, NT (νωδρός -αῖς Hb. 511), ἔς -ἡς ἔκει τ. Eu. Ph. 1480, cf. Isyll. D 3, Sopat. 7, X. cyp. 17 (Ἐλλήνων), Oxy. I 129 [VI°], εἰσφέρειν NT Act. 17^{1a}, -ἄς δέγειν Orph. A. 1269, Maxim. 602, cf. LXX 2 Mc. 15^{aa}, ἀναπιδεῖν τινὶ Plot. 23^a, γάρων ἀραρεῖν -αῖσι Sim. 41, φωνῆν δέδειγμα Eu. IT 1496, sing. Call. f. 451, Eu. Herc. 962, Hipp. γ I 41., X. m. 14^a (δέχεται πάσας φωνάς), Ar., Pol. ἡμῶν., λόγους μολεῖσθαι εἰς -ἄν ἑμάν Ae. Pr. 689^a, ἐν πόλισιν -ἄν βάλλω ἠορᾶσεν Eu. O. 1281^a, ὄξειαν δίδόναι λόγοις So. E. 30; Ὁ ἡ r mu ἡ φη, ἀπεσθεῖ μου τὴν ἄ. Hermipp. 52, cf. Pherecr. 199, Zaub. L 306., Horapoll. 2^{aa}, Γε ἡ ὄρ gang, Hipp. τκ 22. = πρὸς ταῖς

30 ΑΚΟΑΙΣ ἐν τῷ βαλανεῖω IG IV 955^{1a}, cf. 13 [Ἐπίδ. II°] Ort im Astlepiostempel (= aquae Wilam., δωά f. I a. E.).

ἀκούσιος: f. ἀκύνητος.

ἀκουούς οὐκ ἔσχεν (erkl. ἐπακούοντας) Call. f. 236, att.

ἀκόος (erkl. ἀκουστικός, ἐπήκοος) Plato 226.

ἀ-κούρευτος: intonsus Gloss. II 223, δριξ EM 120^{aa},

35 *Ἀκαρῶνες opp. κειρόμενοι Κουρήτες StephB. =

ἀ-κουρος 2: ungekläροten, ὀπήνη Ar. V. 476, φόβη Lyc.

Al. 976, κεφαλαί *Ἀκαρῶνων Str. 645.

ἄκουρος 2: οἷηε Sohn², τὸν μὲν -ον ἐόντα βάλ' Ἀπόλλων

40 μίαν οἶην παῖδα λιπόντα η 65.

ἀκουσ-είων = ἀκουσόμενος Zoφ. [f. 900] Phot., BA, cf.

ἀκουστίων -στικῶς ἔχων H.

ἀκουσία, -αιάζομαι, -ασιασμός: f. ἀκούσιος.

ἀκουσί-θεον φέγγος pass. = θεόκλυτον Ant(Thess). AP

45 VI 249; act. *Ἀκουσ-αγόρας, *Ἀκουσί-λαος, -λόχος, cf.

Στησαγόρας ἡμῶν.

ἀκουσ-ίμη σπουδή (= ἀκουστή) So. f. 679.

ἀκούσιος, -ασιότης: f. ἀκούσιος.

ἀκουσις, ἡ: das ἤδρε n, = ἡ κατ' ἐνεργείαν ἀκοή Ar.

50 φ III 2, cf. α 3, opp. κωφότης τ V 6; Plot. (IV 11^a).

ἀκουσμα, τό: Γερῦάτ, ἔραπναία nb. δράματα X. eq.

94, cf. Hipp. κυμ 5, Kunte, Rede, ὄρθον So. OC 518^b, nb.

σπουδαῖοι λόγοι Is. 11^a, cf. 1^a, Pl. ep. 314^a, δαυμάσια Werf

des Ar., δημόσιον Gal. IX 934, Γερῦάτ (φήμη H.), δεινά

55 DHal. 10^{1a}, cf. Thuc. 6, v. Σοβ X. m. Π 1^{1a}, Men. 659,

Cic. Att. XII 4, Ὁ η ren schmaus, δι' ὧτων X. Hiero 1^a,

ἡδέα Ar. H X 4 (= ἀκρόματα 2), nb. δράματα Π VII 17.,

nb. δέμα Plut. 674^b., Luc., Hdn., μουσικά Pl. Ax. 371^a,

cf. Men. 285, μόνος ἦν λέγων -α κἀκρόμα Diph. 122,

60 Vortragskünstler, pl. Posid. FHG III 264, εἰσάγειν Plut.

Crass. 33, Ath. 211^a.

ἀκουσματ-ικός 3: ρητή. -οί (sc. διμηταί) dist. μαθηματικοί

CIAL. str. V 58, Porph. vP. 37, cf. Iambli. vP. 6.; f.

ἀκουστικός. [ἤδρεaal, pl. Gal. XIX 21.

ἀκουστήριον, τό: Ζυ ἤδρε n ἡ φη, Porph. vPlot. 15,

ἀκουστ-ής, οὐ, δ: = ἀκροατής, ἤδρε n, Men. 988, gen.

φωνῆς LXX Sap. 1^a; Schüler, Scymn. 20, DHal. Is. 1

(γνήσιος 18), Agatham., SextE..

ἄκουστήσας: διδάξας H., f. ἀκουτίσω.

ἀκουστ-ικός 3: ἤδρε n, ἤδρε n, nb. δρατικός Plut. 436^a,

πάδος Epicur. b. DiogL. X 52., αἰσθησις Plut. 37^a, πόρος

Gal. X 455, SextE., νεύρον AlAphr., τὸ ἄ. Γε ἡ ὄρ Ar.

φ III 2, adv. κινεῖσθαι XenteE. m. VII 355, τέρπεσθαι Philod.

μ 107^{3a}; ρηθῆ. ἡδῆ[ψή] (= ἀκροαματικός), Gell. 194; gern hören^d. c. gen. πατρός Ar. H 113, cf. MarcA. 116, λόγου Arr. diss. III 11^a., adv. ἴ. ἀκουσίων.

ἀκουσίων: ἴ. ἀκουσίων.

ἀκουστός 3: ἡδῆ[ψή], αὐρήγων ἐνοπήν ποιήσατο τηλόδ' -ῆν Hymn. Merc. 512, -ὄν ποιεῖν τιῶι τ LXX Ps. 142^a.. (ἴ. ἀκουτίζω), (δι)ἀκούειν τὰ -ά Hipp. δ IV 86, X. Cyr. I 6^a., cf. Pl. Tim. 33^e, μῦθοι -οὶ γεγενῆσθαι dist. δεατοί Is. 3⁴⁹, φωνῆ Ar. πο 20, LXX, opp. ἀήκουστος Ar. ψ II 9; was man hören kann, δῶρα δαμόνων Eu. Hel. 663, οὐδ' -ὄν υπερεῖδητ nb. οὐδ' ἐπόψιμον So. OR 1312, cf. f. 330, nb. οὐδ' ἀναχορῆν Eu. f. 334, cf. An. 1084.

ἀκουτίζω (H. ἀκουτίζω?, ἴ. ἀκουστήσας, ἐνωτίζωμαι): hören lassen (-τίσας διδάξει Phot., BA, Suid.), τινά τι LXX Ps. 50^{10a}., Is. 48^a Ar. Theod. (ἀκουστά σοι ἐποίησα καινά LXX), τινά τιος Sir. 45^a; pass. ἡδῆ[ψή], κS, 3B. τὶ an. b. Suid. s. δόγματα.

ἀκούω, fut. ἀκούσομαι ep. ἡσῶ. (allg.), ἀκούσω Lyc. Al. 378^a., DHal. 5⁶⁷, Luc., Them., NT, ⁹Zaub., aor. ἤκουσα allg., pf. ἤκουκα Inf. Plut. Lyc. 20, ἀκήκουκα Herodas 5⁴⁹, ἤκουκέαι Oxy. II 237^{72a} [186^p], ἀκήκουα att., ggr., ἀκάκουα dot. Oxy. III 410 [IV^a], ppf. ἤκουκέην Hdt. VII 208 (ἰοντῆ ρίχτιγερ ἀκ.), att., ggr., ἀκήκουεν Lysurg. 15, Pl. Crat. 384^b., pass. fut. ἀκούσθήσομαι Pl. pr. 507^a, ἑσακούσεται OrSib. 2^{80a}, aor. ἤκούσθη Th., Babr., Luc., LXX, NT, pf. ἤκουμαι u. ppf. ἤκουσμαι Sp. leit DHal., med. aor. ἤκουσάμην Mosch. 3¹¹⁹, pf. ἤκουμαι EM 713^{2a}, δαζυ -στός (ἴ. δ.), -στέον So. OR 1170, Pl., Dem. ἡσῶ., -στέα So. E. 340, Pl.: ἡδῆ[ψή], phil. Alcmaeo A 6 (τῷ κενῷ τῷ ἐντόσ τοῦ ὠτός), Anaxag. A 92, DiogAp. 5 ἡσῶ., κατ' εὐθυραῖαν u. πάντοθεν Ar. Ζμ II 10, ἀκριβῶς = ἴ. τὰς διαφορὰς τῶν ὑποκειμένων 2. τὸ πόρρωθεν Ζγ V 2, = ἀκοήν ἔχειν Z IV 8 I. act. I. eigfl. a. acc., δοῦπον K 354, δλαγμόν φ 575, δπα H 53, Theogn. 532 (αὐλῶν), Ae., δουδῆς ἔρπον δ 429, φωνάν Pl. O. 6^{8a}, δσαν α 382, φήμην So. OR 43, ἀκοήν ποιηράν LXX, μῦθον Γ 76., Hes., Parm., Emp. 23 (θεοῦ πάρα), So., λόγου στόλον Emp. 26, λόγους So. Ph. 1316, Redn., λόγον (folgt δτι) X. oe. 20^a, ἀλήθειαν Is. 15⁴⁴, ἡσῶ. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Ae. f. 293, τὸ δρᾶμα (ἀντὶ τοῦ δράματος BA 89) Antiphan. 67. b. gen. α] der Sache, κωκυτοῦ X 447, μυκηθίου οἶων τε βληχῆν μ 265 (προβατίων βληχόμενων Ar. f. 387), ἀτῆς Δ 331, κηρύγματος Th. IV 37, ἀγγελίας V 44, ἐπιστολῆς VII 16, X., Aesch., τῆς Ἀρταβάνου γνώμης Hdt. VII 13, λόγων (Ar. Th. 294), νόμου ἡσῶ. Redn., βλασφημίας NT Mc. 14^{4a}. β] der Person, θεοῦ Π 223, ὁμοκλητίρος M 273, -εις βόαν; -εις τέκνον; Eu. M. 1273, cf. Hes. o. 296, Pl. P. 413^a, Epich. 123, Ar. Ach. 1004 (κῆρυκος), Hdt. V 93 (Σωσιπύλοσ), ³Ξενοφάνους als Söhne ἡδῆ[ψή] (ἴ. ἀκούω) DiogL. IX 21; oft c. pto., δτρύνοντος O 506, cf. Antiphan. 196, Κίρκης ἀειδούσης κ 221, cf. Pherecr. 24, σεῦ εὐχομένοσ φ 475, cf. φ 210, Pl. f. 32; Αἴαντος ἀειδούσης βοῆς So. Ai. 335, Φωκυλίδου πῶς φησι Pl. pr. 407^a. c. dat., τίνι -εις ἔπος; So. E. 227¹. d. Richtung: κλισῆθεν A 603, ἔκτοσθεν ψ 148, κατόπασθεν μου LXX Ez. 31^a. e. Mittel, οἶσας M 442, cf. Hes. th. 701 (δσαν dist. δφθαλμοῖσ ἰδεῖν), τοῖσ ὁσίν Antipho 4 5^a, Pl., Aesch. 27^a., LXX, ἐν τοῖσ ὁσίν 2 Reg. 7^{2a}., διὰ τοῦ μέτρον Aesch. 11⁴⁷. f. Art, δξὺ P 256, Ae., So., -ὸ βοῆς Eu. O. 1590, δξέα Hipp. v II 12, ἐμφανῶς Ae. Se. 246, ἡδονᾶ So. OR 1339¹, φρονουσα -σον Ae. Se. 807. g. abf., αὐτῶσ ὁατ' -έμεν ἐστί O 129, τέρπερ' -ων A 474, cf. δ 368, Archil. 79, σιωπῆ εἶατ' -οντες α 326, οἱ -οντες ἡδῆ[ψή], Redn. (Gorg. P. 35.) ἡσῶ., NT, Csejer Pol. 11^a., (= ἀναγνώσκοντες 10^{2a}), πάντων -όντων Hyp. 2^a, Aen. 10¹⁹, ὡς -ω So. OC 527, Aesch., ὡς ἐγὼ -ω Th. VI 34, Lys. 19^a., ὡς ἤκουσαστε Antipho 4 5^a ἡσῶ., ὡς ὁτω γ' -σαι beim ersten Hören Pl. Euthyphro 3^b, Lys. 216^a, ἐστί ταῦτα ὁτωσὶ -σαι λόγων τιν' ἔχον Dem. 20¹⁸, ὁτωσ ἀπλῶς -ειν Pl. Phil. 12°, ἔργον καλόν -σαι Ae. Se. 581, δαῦματ' -σαι Hes. th. 834, λέγεισ -σαι μαλθακά Eu. O. 316, cf. Pl. P. 1^{3a} ἡσῶ.; (οὐκ) ἀκήκουσ; Ar. f. 101, Philemo 41, οὐκ ἀκουσας; Theocr. 4^a ἡσῶ.; ἀκουε NT, -έ νυν Sophro 2, So. Ai. 1332, Ar. Pl. 975, νῦν ὁν -έ μου LXX Prov. 57,

ἔ. δῆ Plato 173., Ar. Pl. 76, Pl. Crat. 413^a, LXX, δῆ νυν So. E. 947, Eu. Hec. 833, Ar. Eq. 1014, δ' ὁν Pl. pr. 487^a, πᾶσ Ar. Th. 371, σῖγα So. f. 1014, Crat. 284, ὡς ἄ. So. E. 643, -ετε λέφ Heroldsurf Susario 1, Ar. Ach. 1000., ἔ -ετε So. f. 58, -ετ' ἡ οὐκ -ετε; Ae. Se. 100, cf. 202, -σον αβτη Ar. Av. 1243, -σόν νυν V. 1381, δῆ Pl. conv. 214^a, δ ταν -σον Ar. Eq. 1036, (νῦν) -σόν μου LXX, -σατε Pl. P. 61 ἡσῶ. = oft nb. ὄραν, 3B. και ὄρων και -ων ὄλα X. Cyr. IV 14, ὄβτ' -αι ὄβτ' ὄραν Ar. Th. 10, νοῦσ ὄρη και νοῦσ -αι Epich. 249.

2. überh. erfahren (cf. αἰσθάνεσθαι) a. Quelle, gen. ὡς πατρός εἰπόντος -σα δ 564, cf. μ 390, πρὸσ τοῦδε So. Ph. 1074, cf. Hdt. I 118, ἐκ δεσποίνης ο 374, παρ' ἀγγέλων So. OR 7, cf. Lys. 6^{8a}; λόγφ Aesch. 310^a, Dem. 50^{8a}. b. obi., κακά ἐργα 1595, cf. NT Mt. 11^a, πρᾶγμα Ar. V. 415, πάντα So. T. 876., νόστον α 287, δρυγμα Hdt. VII 116, σκεῆτὰ κατὰ τῆν οἰκίαν Eur. 151 ἡσῶ.; πτώσοντας H 129, μάτηρ νη νοσούτα So. Ai. 627, cf. E. 375., κακῶσ ἡμᾶσ βουλευσόμενος Ar. L. 511, Νυκίαν εἰλημμένον Eur. 181, cf. Hdt. VII 10, Th. V 45, X., Pl., Redn.; Ἀτρεῖδην ὡς ἡλθε γ 193, cf. Ar. Pax 603, Δαίδαλον δτι ἡναγκάζετο X. m. IV 2^{2a}, τοῦτον γάρ οὐκ ἀκήκουσ; Ar. Th. 164; Ὀδυσσῆσ ἐκδὸν ἐντόνος π 301, δρμηθέντος δ 728, τευνητόσ α 289, cf. τ 270., πατρός δ 114; τῆσ χρηματίσως X. oe. 111⁷; περι μισοῦ Hdt. VIII 137, cf. Antipho 5^a. Lys., folgt ὡς Th. VI 8, περι τινὸσ π Hdt. II 43, Th., X.; c. inf. τερεσθὰν Τρώασ π 386, cf. Ω 543, Pl. N. 477, So. An. 823¹, Hdt. VI 117, X. (oft), Pl., Redn., σεῖο κλέοσ -ον αἰχμητῆν ἔμεναι π 241, cf. σ 126; c. rel., ὀλά περ πέπονδα So. OC 896, cf. Ar. Eq. 335, δτι Th. 883, X. (oft), Pl., Redn., LXX, NT, ὡς Hdt. VII 35., X. He. V 21^a, Lys., ὀβνεκα So. OC 33, δταν Ar. Av. 1439; oft vereiniqt, Ὀδυσσῆσ δανόντος (obi.) ἐπιχθονίων τευ (Quelle) ρ 116, cf. ἴνα μηδεῖσ τῶν δικαίων -η μου Dem. 18^a, Καλυπτοῖσ ταῦτα μ 389, cf. Ω 767...

3. auf einen hören, gehorchen, c. gen. τοῖ δ' δτρύνοντες -σαν τ 419, εἰπόντος Z 281, παραγγέλλοντος σου X. Cyr. VII 3^a, ὡ παῖ, -σον ἐμεῦ Theogn. 1235, Φίλωνος Diall. 1801 [Delphi 173^a], cf. η 11, Solo 22, Eu. Hel. 733., Theocr. 9^{2a}, Hdt. III 61., X., Dem., Pol. ἡσῶ., NT, nb. εἶκεν So. OC 172, ταῦτα An. 64, δεσποτῶν δίκαια an. trag. 436, σοῦ τάδε Ae. A. 956, περι πνοσ LXX 3 Reg. 5^a, Ἐκτωρ Αἴαντος zu fühlen bekommen (sch. ἡσῶτο τῆ πείρα) Pl. N. 21^a, astr. -οντα ζφεία c. gen. ἡσῶ. ἥτω γίνεται dist. βλέποντα VettV. I 8, II 6., auf etw. hören, σὺ δ' -ε δίκης μηδ' ὕβριν δφέλλε Hes. o. 213, ἀρχῆσ Ae. Se. 196, λόγων Sa. 906, cf. Philod. ρ 1348, φόρμυγγοσ ἰσᾶ απρassen nb. πεῖθεσθαι Pl. P. 1^a, c. dat. τῷ κρησιν LXX 4 Reg. 17^{4a}, εἰσ τὰ ἐνύπνια Ier. 36^a.

4. ἐρῆδῆ[ψή] (u. der Gottheit), c. gen. εδξάμενου A 381, cf. ζ 325, ἐμεῦ ἀράν Pl. I. 6^{4a}, cf. Ae. A. 396¹, Eu. Hipp. 1170, LXX Ez. 37., NT, c. dat. (wie δέχεσθαι), ἀνέρι (vl. εσακούειν) Π 515, cf. 531, τὰ τοιαῦτα Pl. lg. 931^a, τῆν δέσαν LXX Iob 27° vl., abf. Ζεῦ πάτερ, -σον Bacch. 16^{2a}, cf. Pl. lg. 712¹; ανῆδῆ[ψή], verhören, αἴματος περι Eu. IT 964, μαρτύρον O. 533, Redn., τῶν κατηγορούτων X. He. I 7^a, παρά πνοσ NT Ih. 7⁵¹. B. aufmerken, -e εἴ τι ἀρα λέγω Pl. pr. 432^a, -σον ἤν τι σοι μέλλω λέγειν Timocl. 6, cf.

X. Cyr. Π416: ἰσὶ umhören, περί τιος Philod. p 1334. 6. zu Wort kommen lassen, hören wollen, τιος Pl. soph. 249° (μηδὲ τὸ παράπαν), τινά Plut. 417^a, die Rede über etwas zulassen, Ὀμηρον φιλοσοφίας εὐρητην γενόμενον Philod. p 111. 7. begreifen, verstehen, ἡ βουλή δ' οὐ πάντες -σαμεν οἶον εἶπεν B 194, ῥήματα StratoCom. 1, λεγομένων Luc. paras. 10, καθὼς ἠδύοναντο -σαι NT Mc. 433; gramm. als etwas auslegen, auffassen, Ἐρμῆπος ἔκην -ει τὴν ἰουδαία Ath. 327^a, cf. 81°., schSo. OC 900 ἡψ., Gal. X 704., τι c. inf. Ath. 176°, τι ἀντί τιος 385°, ἐν ὑπερβατῶ ApDysc. synt. Π19, ἐπιρρηματικὸς I3 (pass.)., οὕτως Π128 ἡψ., δς Χριστὸς Ἰουδαίοισιν -εται dicitur Nonn. ev. 1158, cf. 957, γαζοφύλαξ ὄδι χώρος -εται 833, τυραννοκτόνοι ἀκουσθῆναι Phal. ep. 108. 8. zu hören bekommen, ὑπὲρ σέθεν ἀσχεα πρὸς Τρώων Z 524, ἀσχεράς αἰτίας περί πατρός Lys. 1038, ἀσχερά ἔτη So. Ph. 607, πᾶν ῥήμα καὶ πᾶσαν φωνήν Pol. 127, κακόν opp. εἰπεῖν Hes. o. 721, μηδὲν φλαῦρον Is. 1533, τὰ κ' οὐ θέλοισ Alcæe. 83, κακῶς τὰ προσήκοντα Lys. 1038, πολλά καὶ παντοῖα κακά Ar. Th. 388, ταῦτα ὑπό τιος Ar. Eq. 820, καλόν opp. ποιεῖν X. hipparch. 28, καλὰ Cyr. VII 113, τὰ ἐσθλά Eu. Heraclid. 999; oft c. adv., ἐδ -εν Lob erfahren dist. ἐδ παθεῖν Pi. P. 109, N. 133, cf. Pl. ep. 311°, X., nb. εὐκλεία Antiphro f. 131, ἔμεινον Hdt. Π173., Th., ἔριστα So. Ph. 1313, Eur. 375 (εἰτλ. εὐφημεῖσθαι), περί τιος Hdt. VI 86, ἐν ναυμαχίᾳ VIII 93, καλῶς monost. 285, κακῶς Eu. Al. 726., Ar. Th. 1167 (οὐδὲν κ.), Antiphan. 211, Men., Democr. 253, Hdt. VII 16 (πρὸς σεῦ)., Th., X., Pl., Rebn. (Gorg. H. 2 ἡψ., ὑπό τιος Lys. 815.), Ar., Sp., διά τινα Is. 15308, ἐπὶ τι Plut. 206^a, folgt ὡς c. ptc. Pol. 304 (παρά τι), Plut. Phocio 31, ptc. Per. 12 (κ. -ει μεταγαγών), Arat. 44., nb. οὐνεῖ(ζεσθαι) Pl. Hmai. 304^a, φλαυρῶς Hdt. VII 10, Hipp. 461 (ὑπό τιος), δικαιοσύνη Lys. 118, πρὸς χάριν (= εἰ) Pol. 114; perf. ἤειπεν, vocari, εἶπερ ὄρθα -εις πάντ' ἀνάσσων v. Zeus So. OR 903, cf. An. 1191, κακὸς ἐν τι NT OC 988, νόμιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος Heraclid. 79, ἐσθλός Theoc. 1630, cf. 2911, Luc., νῦν κόλακες ἀκούουσι Dem. 1846, cf. Luc. merc. 35, Ael., HermPast., Διὸς ὄρνις Nonn. 250, νόσος γλῶσση Συρακοσίδι χαλῶς -ει 922; πρὸς τοῦδε ὡς ἔφην οἴκτου πλέως So. Ph. 1074, ὅτι ληροί εἰσι Pl. Theaet. 176^a, ἤκουον εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι Hdt. III 131, cf. Pl. Lys. 207^a. 9. den Auftrag erhalten, geheissen werden, c. inf. παρά τιος γράψαι ἵππον Ael. v. 1415, cf. Them. inArA 38. II. med. = act., οὐ γὰρ πῶ σφιν -ετο αὐτῆς Δ 331. ὡς ἂν -σαιμαν, τί μελίσθεαι Mosch. 3119; συναμύρονη ἤκουσμεθα τοὺς κατακουργεῖν προαιρουμένους (f. 17) EM 71328. III. pass. ὅπως -οιτο ὡς ἐπὶ πλείστον Th. 1134, -εσθαι, ὅταν κλείωνται αἱ πόλιν Aen. 204, συμφωνῆσαι -όμεναι Pl. gr. 531°, τὸ -σθέν Th. Π138, cf. NT Hb. 21, τὰ ἠκουσμένα nb. εἰρημένα DHal. ri. 1011, ρυθμὰρ werden, ἔνομα ἐς Ἑλληνας Paus. Π273, εἰς Κύπρον schA Λ 21, cf. NT Act. 1122, ἕως πόρρω LXX 2 Par. 2615, ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος (= τῷ ἡ.) Mt. 2814, ἐν ὕμιν 1 Cor. 51, folgt ὅτι Plut. 760°, LXX, NT Mc. 21; verstanden werden, ἤειπεν, f. 17. = VERBR. allg. seit Hom., seit ἡψ LXX, NT, αὐτῆς ngr., dazu n. pr. Ἄκουσαγόρας ἡψ., Ἄκουσῶ, f. ἀκουσίθεος, ἀκούει. Πιστὴ ἤειπεν fret. AKEYONTOΣ καδεστᾶ (K = κ od. χ), f. ἀχεῖω.

ἄκοφον ἄδρανῆ H.; ἄκρα (ἄκρη): f. ἄκρος. ἄ-κράντος ep. (κραίνω), ἰοισὶ ἄ-κραντος (κραίνω) 2: unvollendet, ἔργον αὐτως -ον (ἀτελεσῶτον, ἀπλήρωτον EM) B 138, ἀεθλον ApRh. 1469, θεοπροπῆ β 202, τέχνηα Κάλχαντος Ae. A. 248, ἔπεια θ 565, QS. 722., Pi. P. 108, ἔλπιδες 323; -ον οὐδὲν ἔχων ἐς οἰκίας Eu. Sa. 870, -α γάρπεν Pi. O. 257, βάζειν Ae. Ch. 883, cf. an. trag. 414, δδύρεσθαι Eu. Su. 770, ἀκούειν B. 1231, opp. ἔστιν οὕτως IT 520, ὄρμᾶν opp. ἄγρᾶν ἀγρεῖν B. 435, βακχεῖν Herc. 898^a, θεῖναι π ApRh. III 691, cf. IV 387, Hom. ep. 4. — νόξ Ae. Ch. 65°, f. ἀκράτος.

ἀκραγγές (-αγές H.) ἄσθενές, χαλεπὸν (= Phot., BA, H.), δυσχερές, σκληρὸν, αὐστηρὸν καὶ τὸ αἰεὶ κλαῖον παιδιὸν τὰ τε -αγγί' δξύχολα (-ές' -λον Phot., BA, H.) EM,

-αγής ἐπαχθής? (ἀπα-cod.) H., zu κραγγᾶνω, κραγόν, vgl. δευστόμους Ζηνός -αγείας κύνας (= γρύπας) τράφεινδ (f. κλάω, ἀκλαγγής) Ae. Pr. 803; anders ἀκραγγές: σὺδς κόπρος Cyr., EGud., cf. ἀκραγον [ἀδιαρρίπιστον] ἀστεργές H.

ἄ-κράδαντον: ἄσειστον, ἀσάλευτον, ἀκίνητον Phot., BA, Suid., H., -ος der sept. Weise nb. ἀκινῆς Timo A 28, σῶμα οἴνω nb. ἀσά. CIAI. paed. II 22, -α nb. βεβαία Philo II 136, cf. Philod. VolHerc. XI^a28, adv. nb. ἡρέμα v. Saiten Nic. ench. 4.

ἀκρ-αῖς, ἐς (ἄημ, cf. ζαῖς, ὑπεραῖς.): stark wehend (δῆτερ vl. εὐκρ.), βορρῆ ἀνέμω -εἰ καλῶ ξ 253, 299, cf. Aristid. I 478, ζέφυρος β 421, Hes. o. 594 (-αἴος), ApRh. Π 721, Orph. A. 485, νότος Eunap., οὐρος (cf. -αἶα ὄθριον H.) ApRh. I 606., cf. Cic. Att. X 173; adv. ἀκραεῖ πλέον mit starkem Wind Arr. Ind. 241.

ἄκραίνει: ἀκρατεῖ, ἄ-ανῶς? ἐγκρατές (ιο), ἄκρανον: τὸ μὴ κατὰ νόμους (ἀκρασία: τὸ μὴ κ. v. συνουσιάζειν EM) H. ἀκραῖος 3: 1. v. ἀκρα, θεοί (εἰτλ. οἱ ἐν ἀκροπόλει, nb. πολιεῖς) Poll. IX 40, Epifl., 3B. der Ἥρα Eu. M. 1379; v. Ἄκρα, -ον λέπας auf Stz. Th. VII 78. 2. Πβf. v. ἀκρός, -ης κοτυληθόσιον Opp. h. Π 395; τὰ -α f. ἀκρέος (αὐτῆ ἢ ἀκρέα).

ἄ-κραίπαλος 2: vom Kater (κραπάλη) befreit, -οι γίνονται Ar. π 317; die κρ. verhütend (f. ἀμέθυτος), κρόκος -ός ἐστι Diosc. I 26 ἡψ. (= ἀ-κραίπαλωτος τὸ ἀνηθῆναι ἀπόβρεγμα Orib. V 585); keine κρ. bewirkend, οἶνος Ath. 32^a.

ἀκραίφνης, ἐς, dazu ἔδοτ. Ὀρτς. Ἄκραφία (-φνία TheopHist.), Ἐρονημ -φην Corinna B 70, zu κραπ-άλη? (integer, cf. ἀβλαβής): unversehrt, rein, αἶμα Eu. Hec. 537 (sch. καθαρόν, ἀκρανον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου), Hipp. v 157., ἐπιμήνια nb. καθάρα 11, δδωρ Aristoph. f. 32, Anticlid. b. Ath. 473, Diosc., ταναῖς Lyc. Al. 1288, πηγὴ Philostr., χρυσός nb. ἀκήρατος Poll. VII 98, Eus., κόροι μυρρίνης (ἀκραπνεῖς überl.) Lysipp. 9, ἀήρ opp. ἐπιμεμεγμένους τῆς ἱκμάδι Hipp. iv 16, φῶς nb. εἰλικρινές Philo I 2, cf. Aët. plac. III 58, v. Θεσίφλεατ, Ἄργειος -ῆς γοναῖς opp. ἡμικρῆς Lyc. Al. 151, v. Weibe = intacta Eu. Al. 1052, c. gen. -εἰς τῶν καταπειλημένων (neutr.) So. OC 1147, ἄβτρ. ἀλγεῖνά γρ. ἀναμεγμεῖνα Pl. Ax. 366^a, δρεξίς nb. καθάρα Plut. 126^a, ἡδονὴ Porph. abst. I 54, μνήμη, δόγματα ἡψ. Them., χαρακτήρ DHal. Dem. 37, πενή CornLong. AP VI 191; frittsh, unverbraucht, ζυμμάχια Th. 119, νῆες (f. ἀκράσιος) II 52, δύναμις Philostr., βοήθεια DHal. 618, -εἰς opp. κεκμηκότες 808, cf. Ios. a. 18308, adv. (cf. Suid.) nb. ἐγρηγορότως Poll. I 157.

ἄκράκιον (ἀκράσιον^o): ἀκέραιον, πρόσφατον H. ἄκραμόλα: κοιλία H., cf. ἀκραδμόλλα (ιο) δ κ. Ταραντίσιος H., f. αὐτῆ ἄκραμοῖλαι. ἄκρανον: f. ἀκράναι; ἄκρανος: f. ἀκράαντος. ἀκραζόνιον (ἰρ. ἀκροξ- schHes., cf. μετοξῶ), τό: τὰ ἀ. = τοῦ ἄζονος τὰ ἐκατέρωθεν τέλη Poll. I 145, = πλήμναι schHes. sc. 309.

ἀκράσια, ἰον. ἀκρησίη, ἢ (ἀκράτος): schlechte Mischung (opp. εὐκράσια), pl. κυμῶν nb. δρυμῆτες Hipp. ai 18, cf. 9, der Luft Theophr. cp. III 28, schArat. 954, DCass. ἀκράσιᾶ ἰον. (-σίη), dor. (Dialect.), att. (Ar. fast immer), ggr., dnb. ἰρ. Big ἄκράταιᾶ Hipp. v 1., Pl., Ar. ap. nb. -σία X., vgl. ἐγκράτεια seit X. Pl., ἰσfl. Πβf. der Hff. -τία Pl. vl., Theages. b. Stob. III 117, PhrynS. 358 ἡψ., τ-τίη Hipp. v II 88, Kω 166 vl.; zu ἀκράτης: 1. Kraftlosigkeit, ἐπὶ στόμα κείμενος -σίη (sch. -τίς ἄν) Ἄrchil. RhM. 55343, τρομάδης Hipp. ἄκω 166., nb. κωρότης 166 (vl. ἀκρησίη), χειρῶν γ II 110 (Ios. b. 5122, Aret.), cf. 116., ἀποθησκόντων τ 7, οὐβ. ἡσυχίης ἠνερμῶδεν, Rufe zu finden Aret. 19. 2. Unenthaltbarkeit, Zügellosigkeit, Mangel an Beherrschung, a. περί ἐπιθυμίας (σωματικῆς ἡδονᾶς) = ἀσθενής (nur dieje Bdtg 3B. X., Pl., Rebn., Ar. ap 1), b. περί θυμῶν = προπετής Ar. VIII 7-8, c. gen. βρώσιος, πόσιος, ἀφροδισίων (= a.) Dialect. 12, ἡδονῶν Pl. lg. 1886^a, cf. 1636^a. (pl. 1908^a), Ios. b. 132., βίου nb. μέση Dem. 218, λόγου (= λαλιά) Theophr. ch. 71, γλώττης Plut. 10°.,

πρὸς τὸ λαλεῖν Lyc. 19, cf. 508^b, πρὸς τὰς ὀφείλιας Pol. 4^a, subit. Σύρων Men. 544, abf. Democ. 234 (Θενυβ-
 μιχτή), opp. σωφροσύνη X. m. IV 57, Dem. 262^a, cf. -τεία
 (= Ausföhrung) dist. -σία (= ἀμφήριστος μάχη τῶν πα-
 θῶν καὶ τοῦ λόγου) Philop. in Arψ 593, ὄπ' -σίας (Pl. Gorg.
 1525^a) opp. σωφρόνους 617, nb. ἀμελία X. He. 151^a, ge-
 fährlichkeit Cyr. 1 VI 1^{aa} (vl. -σία), conu. 827^a, Pl. rp. 1461^b.
 ThpHist. 139, NT 1 Cor. 7^a, pl. syn. ἡθοναί Is. 162^a. —
 ἀκρασιῶν (= ἀκρατῆς sch.) Cerc. Oxy. 121.

ἀκρατεύομαι med. (-τεία): Men. 989 (v. PhrynS. ecl. 10
 442 gegen οὐκ ἐγκρατεύεσθαι verworfen), = ἐνεργεῖν κατὰ
 τὴν -τείαν Ar. ηε Π 7, cf. H VII 3., ἀκρασίαν, ἦν -τεύονται 11;
 -τευτικά ἀδικήματα (3B. μοχέια) dist. ὕβριστικά P II 16
 (-τευτῆς εἰς μοχέιαν an. in ArP 120^{aa}).

ἀκρατ-ῶν: οὐκράτῆσι sein, Hipp. γ 125, Poll. II 154.

ἀ-κρατῆς, ἔς (κράτος): i. act. kraftlos i. v.
 der Körperkraft, -ἔς erfl. ἀσθενῆς Eu. f. 40, γῆρας So.
 OC 1236^a, δάκτυλοι IG IV 951^{aa} [Epid. IV*], παιδία nb.
 νοσοῦσα Hipp. ἀστ 10, -έα ποιεῖν τινα γ 14, κύνες Poll.
 V 64, c. gen. an etwas, σκελεῶν Hipp. ἀτ 48, cf. γ 138.,
 Ar. Zy II 6, DHal. 1^{aa}, Ael., DCass., σώματος Hipp. ε
 II 4^a, IG IV 951¹⁰⁷ [Epid. IV*], Plut., ἐσωτοῦ οὐκράτῆσι
 nb. ἀφωνος Hipp. v II 6, adv. διακείσθαι δὸν 55; ὄηνη Ge-
 walt über etw., ναῦται κωπῶν -ἔς Poll. I 116, cf. Luc.
 dmar. 9^a, χειρὸς (= κλέπτῆς) PhrynS. 511. 2. ὄηνη Halt-
 barkeit, βαφή nb. ἐνέκνιπτος Poll. I 44. 3. ὄηνη Willens-
 kraft, (ῆσι) nicht beherrschten fähig (j. ἀκρασία 2), opp.
 ἐγκρατῆς Ar. H VIII 6, dist. μαλακὸς 8, ἀκόλαστος 9, opp.
 κόσμιος u. ἀνδρείος X. Hiero 5^a, c. gen. (= ἡττων), ἐσθδῆς
 Aret. 18, οἴνου X. ob. 1211 (πρὸς οἶνον Ar. Zi VIII 4),
 ὄηνος 12, ἐπιδρωμιῶν Cyr. V 11^a, ἀφροδισίων m. I 2^a, γάμων
 PhrynS. 5011, χρημάτων u. τιμῆς Ar. H VIII 6 (πρὸς χρή-
 ματα an. Iambl. 41), ὄργῆς Th. III 84, θυμοῦ Pl. lg. 869^a,
 γλώσσης Ae. Pr. 884, Aret. (-ση LXX Prov. 27^{aa}), cf.
 Anaxandr. 55, γέλωτος Luc. c. inf. -ἔς εἰργεσθαι (wie
 ἀδύνατοι) Pl. soph. 252^a, adv. βιοτετεῖν Ar. H III 7, ἐπι-
 γελᾶν Ios. b. 13^{aa}, nb. μερακιδῶς Pol. 114, ἔχειν ἑαυτοῦ
 Isae. 317, ε. φθόνου Ael., ε. πρὸς τι Pl. lg. 710^a, Plut. περὶ
 τι Ael. 4. ὄηνη Gültigkeit (= ἀκρος), πρῆσι DialI.
 5653 [Chios IV*], cf. 5461 [Chaf. 419^a].

ii. pass. 1. nicht zurückgehalten, unmäßig, συνουσία Plut. 997^a,
 δαπάνη Luc. AP IX 367, adv. ἰππεῖς ἤλαυον (erfl. συν-
 τῶνος) an. pros. b. Suid. 2. nicht zurückgehalten, ὄδρον
 Aret. 9, νῆδος Aristias 3, στόμα μαῖλος nb. ἀχάλινον Ar.
 R. 838, γλώσσα Poll. VI 146, ὄργη Plut. 10^a, cf. Aret. 89;
 adv. φιλόδοξοι Plut. 1128^a, ἔχειν unbezwinglich verlangen,
 γυναικὸς hypAr. L., λόγων nb. ἀκρόστως Them. 304^a.

ἀ-κράτῆτος 2: nicht zu bewältigen, ὄδρον ὑπὸ φύσεως
 nb. ἀπειπον Ar. m IV 7 (-τῆσια σπέρματος = τὸ κρᾶτεῖσθαι
 τὸ σπ. ὑπὸ τῆς μήτρας Sor. gyn. P 47); ungreifbar, nb.
 ἀόρατος Iren. (αυτῆ adv.); nicht zu stillen, ζῆγελος, αἵμα-
 τος ῥόσι Ruf., πλούτου ἐπιδρωμία Hdn. 18^a, γυνή GrNaz.,
 adv. ἐπιτοῦσθαι πρὸς τι Iambl. vP. 94. — [mess. n. pr.
 DialI. 4639]

ἀκράτ-ῆσι: = ἀκρατον πίνω Suid., iento, prandeo
 Gloss. III 126; tr. mit Wein (frühstüd) bewirten, ἐφῆβος
 nb. δεῖνῆσι Prien. 113 [I*], nb. ποτῆσι Philo I 103. med.
 (als) Frühstüd einnehmen, abf. Canthar. 8, Ar. Pl. 295,
 cf. DHal. comp. 3, DCass., μικρὸν Aristomen. 14, κοκκό-
 μιλα Aristoph. f. 607, ὄβτρ. = γεύεσθαι, σοφίας Philo
 II 166. — f. συν-. Dav. -ισμα, τό: Frühstüd, iantaculum
 (Gloss. III 14.), Prien. 113 [I*], syn. διανησιμός Ath.
 11^a, = hom. ἄριστον schB Θ 53, Plut. 726^a, τὴν νύκτα ὄλην
 ἔως -ατος ὄρας Ar. Zi V 18; -ισμός, ὄ: dasj., iantaculum
 (Gloss. II 75.), = πρῶϊνον ἐμβρωμα (διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν
 καὶ προσεσθαι ψωμοῦς) Ath. 11^a, cf. Theocr. 1^{aa} (vl. ἀκρά-
 τιστον [= ἀγευστον sch.]).

ἄκρατ-ῆσι (= -ετ) λογιμαφ Manetho IV 548.

ἀκράτ-κώδωνας ἀποκαλεῖν τοὺς νεώτερος Hyp. 1 f. 3

(v. Dem., cf. Ath. 246^a). = ἀκρο-κώδων EM 53^{aa}; f. κώδων

ἀκράτ-κότης, ion. ἀκρο-, ὄ: Urinert ungemäßigten
 Weines, Hdt. VI 84 (Ath. 427^a., Ael. vh. 2^{aa}), ἕteros in
 Πνιχία Polemo f. 40; -ποτούσιον οἰνοφύλαγες Ar. π 3^a,

2^a, cf. Chamaeleo f. 31; -ποσία, ion. ἀκρητο-ποσία, ἡ:
 Hdt. VI 84, Hipp. ἀφ 6^{aa}, Hippoloch. b. Ath. 130^a, Pol. 811
 Plut. Alex. 70, Diosc., Gal.

ἀκράτ-πάλιον meritorium Gloss. II 223; Bηj.

ἀ-κράτος, ep. ion. ἀκρητος, 2, comp. -τέτερον^a Att.
 [u. ion.], -τότερον [cf. Poll. VI 24, Plut. 677^a] κοιν. Moer.
 (κεράννυμι): ungemäßig, merus 1. eigtl. οἶνος ω 73.
 Kom. (Ar. Ach. 75.), Hdt. 1207, X., LXX, -έστατος
 Hipp. δδ 1, opp. ὀδαρῆς Ephipp. 11, kurz δ ἄ. merum
 Epich. 35, Crat. 273, Pherecr. 138, Ar. Eq. 105 πολὺς ὡς.
 (opp. ὀδαρῆς Antiphan. 24, τοὺς -ους πίνομεν Alexia 256),
 Theocr., Hedyf. b. Ath. 177^a (τὸν ἦν -ους [ἀκρησιτοῖς cod.]
 ἡδύποτην) ὡς., Pl. lg. 637^a, Theophr., Plut., Luc. (dem.
 ἀκράτῆριον mericulum Gloss. II 223, cf. οἰνῆριον), -έστερον
 πένν (Hyp. 1 f. 3, cf. DiocelCar. 141) dist. ὄλας -ον Ar. π 3^a, cf.
 ἄροτερον; -ον θεῖον ποτῶν β 341, μέθυ Eu. C. 149, πόμα Hipp.
 δ III 75, π. ἦτρον ἄ. Ar. π 21^{aa}, μελίκρατον M XIII 6, σπον-
 δαί B 341., λοῖβαί ApRh. I 435; γάλα ι 297, ἄμα Ae.
 Ch. 578, So., cf. Emp. 128, ὄδωρ Sophro 99, AntSid.
 AP IX 305, μέλι Hipp. γ II 205, βῆρωμα nb. ἰαχυρὸν ἀι 14.

πύραλον δδ 54 (-έστερο ἐμετοῖ προγν 13, -εσάτη χολή
 opp. μειωμένη φά 6), ὀποκωρήσις ἀφ 7^a., διάρροια Th.
 II 49, ἀργύριον Poll. III 86, σώματα nb. πρῶτα Pl. Tim.
 57^a, cf. -α opp. ζωρά (= εὐζωρία) Emp. 35; σμύρνη 128, ὄμα
 Theophr. ep. VI 17^a, πῦρ Parm. 12, ψυχρότης Plut. 955^a,
 χρώμα Hipp. δδ 42, cf. προγν II 11, Pl. Phil. 53^a, Ar. x 5,
 ἄθος 4, ἴρις μ III 4, κάλλος PaulSil. AP V 226, σκιά nb.
 βαδεία Plut. 932^a, σκότος Nic. 21, νόξ Ae. Ch. 65^a (-αντος
 überl.), an. b. Suid. s. ἐπιτολήσι, v. ὄλην Ar. π 19^{aa},
 adv. ἄ. λευκή Luc. dm. 1^a, cf. Ael. ha. 17^a.

2. ὄβτρ. a. rein, lauter, vollendet, einheitslich (überleit.
 -ου ἐλευθερίας μεθεσθαι Pl. rp. 562^a), νοῦς nb. καθαρὸς
 X. Cyr. VIII 7^{aa}, τύπος λέξεως opp. κεκραμένος Pl. rp.
 397^a, ψεύδος 382^a, νόμος (= ὄηνη προσίμιον) lg. 723^a, δι-
 καιοσύνη u. ἀδικία rp. 545^a, διαγαρχία nb. τελευταία Ar. Π
 V 10., ἡδονή Pl. lg. 793^a, χάρις Eu. C. 573, KE 1119 [Kj.],
 εὖνοια Ios., ὄηνος Eu. C. 602, βίος Pl. lg. 823^a, c. gen. ἡθοναί
 ἀληθῶνων τειν von Pl. Ax. 370^a, dat. βίος ἀλλοτριῶσι ἡδοναί
 Plut. 976^a, πρὸς τι 391^a. b. = ἀκίρατος, ἀκράτως Leon.

40 AP IX 563. c. stark, heftig, fähr off (überleit. οἶνος
 πάν -ος ἦν, εἰ μή τις ὄδωρ ἐπιχέοι X. an. IV 5^{aa}, ὄρη
 nb. σκληρόν Theophr. od. 66, καῦμα Antiphil. AP IX 71
 DCass., cf. Opp. h. II 449), ὄργη Alcib. b. Ar. P III 3.
 DHal. (-ος ὄργῆν Ae. Pr. 678), δάρατος Plut. Pomp. 57.
 φιλοτιμία nb. σφοδρά Iambl. vP. 35, μανία an. alex. AP
 XII 115, ἄνια Opp. h. IV 15, ἡμερος So. f. 855, πονηρία
 Pl. rp. 491^a, ὄμλια opp. ἐχθαρῆς Plut. Pomp. 53, ζυμφορά
 Pl. Phil. 64^a, κακόν Ar. M XIII 4, λόγος III 4, μεταφορά
 nb. ἀπηνῆς Longin. 32^a, τὸ ἄ. dist. ὄμαλον καὶ ζῦμμετρον
 Pl. lg. 773^a, adv. ἀσπότηρος Plut. Lyc. 26, φιλόδοξος nb.
 κατακόρως 1128^a. d. fest, unveränderlich, βαφή nb.
 ἰαχυρὸς Plut. NumLyc. 4, ἀπαθία 3, nb. ἀπαράπιστος
 DHal. 8^{aa}, adv. πλημμελής opp. ἰσάμα ἔχων τὰ κακά Pl.
 lg. 731^a.

40 AP IX 563. c. stark, heftig, fähr off (überleit. οἶνος

πάν -ος ἦν, εἰ μή τις ὄδωρ ἐπιχέοι X. an. IV 5^{aa}, ὄρη
 nb. σκληρόν Theophr. od. 66, καῦμα Antiphil. AP IX 71
 DCass., cf. Opp. h. II 449), ὄργη Alcib. b. Ar. P III 3.
 DHal. (-ος ὄργῆν Ae. Pr. 678), δάρατος Plut. Pomp. 57.
 φιλοτιμία nb. σφοδρά Iambl. vP. 35, μανία an. alex. AP
 XII 115, ἄνια Opp. h. IV 15, ἡμερος So. f. 855, πονηρία
 Pl. rp. 491^a, ὄμλια opp. ἐχθαρῆς Plut. Pomp. 53, ζυμφορά
 Pl. Phil. 64^a, κακόν Ar. M XIII 4, λόγος III 4, μεταφορά
 nb. ἀπηνῆς Longin. 32^a, τὸ ἄ. dist. ὄμαλον καὶ ζῦμμετρον
 Pl. lg. 773^a, adv. ἀσπότηρος Plut. Lyc. 26, φιλόδοξος nb.
 κατακόρως 1128^a. d. fest, unveränderlich, βαφή nb.
 ἰαχυρὸς Plut. NumLyc. 4, ἀπαθία 3, nb. ἀπαράπιστος
 DHal. 8^{aa}, adv. πλημμελής opp. ἰσάμα ἔχων τὰ κακά Pl.
 lg. 731^a.

ἄκρατό-στομος Crfl. v. ἀδουράγλωσσης schrecEu. O. 903.

= ἀκρητ-ότης οἶνον καὶ μέλιτος Hipp. δδ 56.

ἀκράτ-φόρος 2: weintragend, Crfl. des Dionysos
 in Rhigalia Paus. VIII 39^a; v. Θεφᾶ, δ ἄ. = vas vinarium
 Gloss. V 162, τὸ ἄ. III 324., Varro b. sch(Veron)-
 Verg. buc. 7^{aa}, nb. οἰνοφόρον so. ἀγγεῖον Poll. X 70, δ ἄ.
 ob. τὸ ἄ. VI 99, Ios. b. 5^{aa}, Varro rust. 18^a, Cic. fin. III 15.

ἀκράτ-φρων Crfl. v. χαλι-φρων (τ 590) ApSoph. 166^{aa}.

ἄκρατ-χολή διαχωρήματα tvl. Gal. XIX 108.

= ἀκρητ-χολος 2: mit heftigem Aufstehen verbunden
 (cf. ἀκρατος ὄργῆν Ae., f. αυτῆ ἀκράχολος), πυρετοί Hipp.
 ἄ 43, nb. ἀνυσμῶδες γ II 110, cf. ἀτ 19.

ἀ-κράτωρ, opos, ὄ: = ἀκρατῆς, act. kraftlos, nb. χυλὸς
 (sch. ἀσθενῆς) So. Ph. 486, c. gen. nicht möglich, ὄμα
 ἑαυτοῦ Pl. rp. 579^a, ποδῶν Lib., mor. ἑαυτοῦ dist. ἄλλων
 ἄρχων Pl. rp. 579^a, cf. Critias 121^a, Philo II 108, Ael.,
 Arr., DCass., γαστέρος ThpHist. 39, οἶνον καὶ τῶν ἄλλων
 ἡδονῶν an. pros. b. Suid., ὄργῆς Iul. 84^a; pass. ζῆγελος
 opp. δεξιός Philo I 550, ψυχῆ nb. ἀκόλαστος 389.

ἀκρά-χολος (pā; att. Eust. 1735), Πβf. **ἀκρόχολος** Pl. rp. AF, lg. 791^d Stob., Philo. Plut., (cf. BA 77), 2, = ἀκρος χολήν (cf. ἄ. ὀργήν Hdt. I 73, ἀκροσφαλής, δξύθυμος), ἀηf. ἀκρητόχολος: jāh auffahrend, ὅπαι δείους Theocr. 246; jāh3orrig (= ὀπερβολή ὄζεις Ar. H IV 11), nb. ἄκροκος ὀργήν Ar. Eq. 41, κών f. 594, μέλισσα Eri- nic. 1, nb. ὀργίλος Pl. rp. 411^c, nb. κυνώδης Philod. παρρ 318, cf. Plut. 604^b, Them., ἤθη nb. δύσκολα Pl. lg. 791^d, cf. Philo I 389, -ον φδέγγεσθαι nb. δύσκολον an. com. 575, Iom. ἄκρος Pherecr. 164; δαυ. -χολέω: nb. γυναικείως πικραίνεσθαι Pl. lg. 731^d (ἀκρο- Poll., Aesop. fab.); -χολία H., ion. ἀκρη-χολία, jonif ἀκρο-, ἤ: = ἡ πρόχειρος ὀργή H., pl. Hipp. ἔ VII 11, εἶδος ὀργολότης nb. πικρία u. βαρυνθμία Ar. ap 6, Ito. Stob. II 710^a, cf. Plut. 454^a..., Sopat. b. Stob. IV 556.

ἀκρέα: f. ἀκρέος. [I 58 [Silf. K3].
ἀκρ-ελεφάντινον ἱερὸν ὄβεν von Effenbein Lanck.
ἀκρεμών (Hdn. I 33, -έμων Hffj. u. EM 5227), ὄνος, δ²Πβf. κρεμών Hdn. I 32, **ἀκρήμονες:** κλάδοι καὶ βλαστοί ἢ ἀκρέ- μωνος H. (ἀκρος): Aft, Zweig (= Hauptast syn. ζῶος dist. κλάδος Thphr. hp. I 19, cf. 107...), ὀσφ syn. κλών, πτόροδος, τὸ ἐσχατεῦον ep. V 1a, dist. φύλλα Ar. φτ II 10, ugf. syn. βλά- στημα dist. κλάδος u. πρέμον Gal. VI 617), εἰσάας Eu. C. 455, περιμύθος Theocr. ep. 1 (ἐν -μόνεσσαν 1666), φραῖοι Sim. ep. 183, cf. Ant(Thess). Plan. 176, Agathoclyz. FHG IV 289, Diosc., Geop., Long., VT Is. 111. Aq., -μονικαὶ ἀποφύσεις Thphr. hp. IV 68, ἐκφύσεις u. Ktāutein opp. καυλός VII 88, καυλοὶ opp. μονοφυεῖς ep. II 12; ὑβtr. κεράων -όνες προτενεῖς Opp. c. II 303, v. Menfchen -όν σοφίας wie ζῶος Eust. 1205^{ao}, cf. Eriph. 1007^c.

ἀκρέος 3, Πβf. v. ἀκράτος (cf. παλέος) -έα (-αῖα EM) παῖς θήλεια (cf. ἀκρήβης) Mak. H., EM; ἀπό τῆς -εας τῶν ἔστροων φέρεσθε IG III 3: XVIII [Khr. III] = ἄκρας; τὰ -έα (ἀκρεα Hffj.) sc. τοῦ σώματος Extremitäten, τὰ ἄ. ψύ- χονται Hipp. γ II 171, ψύξας -έων ἔ I 7 ufw. (syn. ἄκρα), dafür sp. τὰ -αῖα Gal. VII 416, γέννος an. med. [I-III] Kalbf. MusBrit. 48, 725.

ἀκρ-έσπερος 2: am frühen (od. frühen) Abend, οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν -ον (ἀρχέσπερον codd. = ἴαχρι ἔσπεριον Ar. Zi IX 34, auf ἀχρεσπέριον hinweisend) Ath. 353^b, -ος ἀντέλλουσα Μήνη Crinag. AP VII 633, ἄσθη IGaz. (ἄ-έριος IG XII 7-123, Eripr. III-IV^a), -ος εἶδει Nic. th. 25, adv. -ον Hipp. ἔ VII 23, -ον αἰδοῖσσαι Theocr. 247.

ἀκρεώτης ρηθ. = εβδομάς Theol. arithm. b. Phot. 144²22. **ἀκρ-ήβης:** ὁ ἔρτι ἀκμάζων EM, cf. Artemo AP XII 124, PaulSil. VI 71, = **ἀκρηβος** νύμφα Theocr. 808.

ἀ-κρηδέμνος εἶδος nb. ἄχτων Opp. c. I 496, Ἀμαδρῦας Nonn. 295 ufw., βούτροχος 2010, Christod.

ἀ-κρηδής (alex.) ἀψεκτος H., f. κρηδῆν. [f. ἀκρεμών. 50

ἀκρή-μορον: ἄστεργές H., cf. ἀκύμορος; **ἀκρήμονες:**

ἀ-κρήνους κρήνας GrNaz. carm.

ἀκρή-πέδος: ἢ ἀγαθὴ (sc. γῆ) H., cf. κραναθήπεδος.

ἀ-κρής (κράζω) ὁ διὰ τινα ἐκπληξιν ἀφῶνος γενόμενος H.

ἀκρησίη, ἀκρητος, -τοπότης ufw.: f. ἀκρασία.

ἄκρησις: βάσις· καὶ ἄκρα H., f. ἀκρησις. 50

ἀκρη-στολόχος: δούλος H. (puer alte cinctus Hor. sat. II 810), ἄκρησιτής: δούλος H., f. ἄκρος a. E. u. ἄκρατος.

ἀκρήχολος: f. ἀκράχ-; **ἀκρί-α, -άω:** f. ἀκριος, ἀκρις;

-βατεῖ: f. ἀκρο-.

ἀκριβ-άζω: [schlecht ft. ἀκριβολογοῦμαι Poll. V 152, ge- nau bestimmen, γῶρον VT Prov. 817 Aq. Theod. (ἀφορίζειν LXX), = med., δίκαιον 15 Aq. Th. Symm., -αζόμενος Ps. 59^a Th. (βασιλεῖς LXX), = considerare 2 Reg. 119 Aq., nb. ἐξετάζειν KS, pass. ἢ-ἄσθη προφήτης (= ἐκρίθη) nb. ἐγγνώσθη Sir. 4615 LXX, τὰ -αζόμενα Ind. 5^a Aq. Th. (διατάγματα LXX), = ἢ-αομένα Lev. 1011... vl.; -ασμα, τό: = δικαίωμα (LXX) Deut. 617... Aq., Ier. 522 vl. (πρόσταγμα LXX), Eriph., ἀληθείας genuer Jnhalt 66^a; -ασμός, δ: = πρόσ- ταγμα (LXX) Ps. 27 Aq., pl. 11823... Aq., = δόσις (LXX, σύνταξις Symm.) Gen. 4723 Aq.; καρδίας Prüfung LXX Ind. 515 vl., cf. KS; -αστής, δ: = Iat. legislator Is. 3322 Aq. Th., -ασταί = ἐξερευνῶντες (LXX) Ind. 514 Aq., χρόνου

KS, = scrupulosus (nb. μικρολόγος) Gloss. III 374, ἐν τῷ κολάζειν nb. φιλομεμής Eriph. v. νεμεσπτός schD A 649.

ἀκριβεια[Γ], ἢ(-βής): Genauigkeit 1. das Genau e. in Art od. Ausföhrung, πολλά ἔς τοσαύτην -ην ἦκει Hipp. δι 12, φθόγγων Ar. ακ 801^a..., ὕφους nb. λεπτότης Plut. 396^b, κατασκευῆς X. oe. 817, πολλή det τεκτονική Pl. Phil. 56^b, cf. Theophr. ep. III 205 (pl.), LXX, ναυτικού (Τυφτήγfeit) Th. VII 13; αἰσθησῶων Ar. Zy V 2 (cf. Plut. 670^a), διανοίας Zi IX 7, μαθήματος Pl. lg. 809^e, λόγων Euthyd. 288^a, Alcld. soph. 33 (λόγων ποιητῶ Sprißfindig- feit Antipho 3γ2), opp. αὐτοσχεδιάζειν 13. b. Maß, Lys. 17^a, χαλκοῦ Philit. AP VI 210, ζυγοῦ LXX Sir. 42^a. c. Bestimmung, v. Ortsangaben Ar. μ II 5, γεωμετρίας nb. περιτολογία Is. 152as, νόμου Gorg. f. 6, NT (ἐκ τῶν νόμων 15 Pol. 3127), δικαστηρίων DCass. 564°, cf. Plut. Mar. 42; pl. τῶν ἀπαγγελλόντων Hipp. πρ II 4, nb. τελεωτάτη ἀπεργασία Pl. rp. 505^e, cf. lg. 855^b, nb. καιροί Is. 5155, -αὶ νόμων 74°, cf. Isae. 71°. d. Sachverhalt, πραγμάτων ζητην Antipho 508, cf. Dem. 52^a, Ar. Π VII 7 (διὰ τινος), ἀληθείας Dem. 591^s, λεχθέντων Th. I 22, cf. Antipho 4γ 1, κινδύνων Arr. an. 19^a, opp. ὑπόκρισις Ar. Π III 12, τὴν -αν γράφειν DHal. 123.

2. Knappheit, ἐάν δι' -ας ἡ τοῖς γείτοσιν τὸ ὕδωρ Pl. lg. 844^b, Spararmkeit, παρὸς Plut. Per. 36, cf. Pol. 3127. = Wagn: -α ἐπεξελέθει Th. I 22, cf. lg. VII 87, πάση -α γρά- ψαι Pl. Phaedr. 271^a; τοῖς -αῖς συντιθέναι Philod. pl 1313, ἦν ταῦτα τ. πάσαις ἄ. (buchstäblich) DChrys. 37°; ἐς -ην ζυγγοφ- φειν Hipp. δ III 67, cf. I 2... Ar. Π VIII 11, εἰς τὴν -αν φιλο- σοφείν Pl. Gorg. 487^a; πρὸς -αν lg. 769^a, Ar. an 16, Archyt. b. Stob. III 308; δι' -αν Hipp. πρ II 4; κατ' -αν ζητεῖν Ar. ηε VII 2, cf. Ar. O II 4.; δι' -ας Pl. rp. 414^a... (διὰ πάσης ἄ. lg. 876^a, δ. πλείονος ἄ. ἐστὶ τὴν Hipp. δι 9), λέ- γων, γράφειν. ἰδεν ufw. Ar. A I 1... ποιησάθαι τι sorgfältig betreiben DCass. 571°; μετ' -ας Alcld. soph. 16, Ar., νόμοι μετὰ πλείστης -ας κείμενοι Is. 73°; ἐξ -ας πολλῆς; Theophr. ch. proem. 2; ἐπ' -ας Lond. I 111 [III]...; ἐν -α LXX Sir. 162°; περὶ τὴν τέχνην Hipp. δι 12, cf. Pol. 3127, εἰς τὰ χρηστά X. rA. 1s, cf. Pl. lg. 855^b, κατὰ τὴν διαταν genua Beobahtung DCass. 571°, ἐν τοῖς ἀκον- τισμοῖς Plut. Pomp. 64, ὑπὲρ πνος ζητην LXX Dan. 71°.

ἀκριβ-εῶς: genau beachtend, ἀντισημιαν Did. b. schPi. N. 42; med. genau reden, KS, περὶ πνος SextE. m. I 71, g. auf etw. ahten, π. τ. Barn. ep. 210, genua Πααδριχτῶ be- fctzen, ἀφ' ὧμῶν περὶ ἐκάστου πράγματος Amh. II 154 [VI].

ἀκριβής, ἐς (herf. zwifft): genau (allg. Bdtg) rein, gediegen (εἰλικρινής καὶ ἀμεικτος ποιότητος ἔτερας Gal. XI 699), ἀήρ syn. ἀκραφνής [cf. Hel. I 2] opp. ἐπιμεμεγμέ- νος τῆ ἱκμάδι Hipp. ἰν 16, χρυσός Poll, VII 98, ἀργύριον nb. ἀκραιον III 86, γή Gal. XII 166, σιὰ Luc. rh. 3, χρώμα nb. ἀκραιον Alclepho IV 14s, adv. ἄ. λευκὸν Luc. dmar. 152, cf. Prom. 4, ἄ. θερμόν syn. ἀπλῶς Gal. I 539, cf. X 949; v. Παθην, ὀλήη δραχμαί -εῖς H BCH 295as, cf. 520 [Del. 155^a], πυρετὸς τριταῖος -ῆς Hipp. ἔ I 24... syn. γνήσιος opp. νόθος Gal. XI 25, ἐρυσίπτελας opp. φλεγμονώ- δες X 951, cf. -ὼς ἐς τὸν αὐτὸν χρόνον Hipp. γ III 238; wirtlich, adv. ἄ. κομᾶσθαι (erfl. ἀληθῶς) an. pros. [p.] b. Suid.; v ὀ IIlg, αἰθρία Poll. I 105, γαλήνη Iul., ἡσυχία XEph. V 14, πανουργία LXX Sir. 192°, παρρησία DCass. 473°; vollen det, sorgfältig (gemacht), δῶρακες (a. genua verfertigt, b. g. passen) X. m. III 101°, οἰάκισμα an. trag.

287, γράμμα Theocr. 152^a, πλήρωμα νεῶς nb. ἐντελές Poll. I 121, adv. ζυναρμόζειν Th. IV 100, cf. Ar. Ec. 274, δια- πρίζειν Eubul. 70, ἀπανουχιόμενος Theophr. ch. 264; θερα- πείη Hipp. παθ 13, χρήσις ἱστρ 12, διατα verfeinert nb. δι' ὄνυχος Plut. 128^a, διακονία nb. ἡσικμένη DChrys. 4102, μουσική ποιήsausgebildet Eu. Su. 906, τοξεία Plut. Crass. 244, παροιμία LXX Sir. 182°, λόγοι funstgerecht DHal. Isae. 20, adv. λέγειν opp. ἀπλῶς Is. 411, τέχνη Pl. Phil. 61^a, syn. ὀρθή rp. 342^b, παιδεία lg. 670^a, τῷ δ' ἄρ' -έα πάντ' ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκεν ἔσποκα τε γνώαι καὶ ἀναλθεῖα ἴσασσάαι fertige Kunst Aethiopia 5; ἱατρὸς perfectus Pl. rp. 342^b, νομοθέτης lg. 628^a, στρατηγὸς opp. φιλός Poll. I 130, adv. ὀπλιζειν Arr. tact. 53, λογογράφος Ar. P III 12, σύμ- βουλος Is. 152°, μάρτυς Heraclit. 101⁷, Hyp. 214, -ῆς opp.

εἰκή ποιῶν Lys. 712, -ῆς τὴν τέχνην Ar. H VI 7, Luc., περί τῆς Isae. 19; τὸ -ῆς τῆς συντάξεως δεῖς Schiaftordnung Pol. 1513, -ῆς (εἰρή. ἄκρον) Eu. f. 803, cf. 206, τὸ πᾶν ἄ. dist. φαδῶν u. μέσον Th. VI 18, τὸ ἄ. ἔς τινα συμμετρί- 5
 samkeit ὅς, -ὼς ἔχει τι π. καθῶς Is. 478, π. καθαρῶς ὅς (λέξις), Pl. pr. 504*, cf. Ar. Π Π 6, ἔχων πρὸς τι (= ἀκρι-
 βοῖον) Is. 1116; Kleinlich, adv. περί μικροῦ ἐρίζειν Is. 230, 10
 spitzfindig, -ὼν λόγων σκινδάλαιοι Ar. N. 130; klar,
 bestimmt, subtilis (Gloss. II 223), σημείον Hipp. ε 10
 VII 112, Th. I 10, ὄροι opp. ἀσαφείς Ar. P I 10, ὁ τῷ -εἰ
 λόγῳ ἱατρῶς Pl. pr. 431*, cf. 341*, κατὰ τὸν -ῆ λ. 340*,
 τῆ -εσάτη ἀληθεία Phil. 59*, ἐπιστήμη Parm. 134*, Ar.,
 μάθησις Alcld. soph. 18, μαρτυρία, ἔλεγχοι, μνήμη Redn.,
 αἰσθησις Ar. α 6, -ῆς ὄμμασι Λυγκεύς Theocf. 22104, -ῆς 15
 δομᾶσθαι Hipp. παρ 16; τὸ -ῆς εἰδέναι genauere Sachverhalt
 Hipp. v I 16, Th. V 26, ἐπιζητεῖν Ar. H I 1, τὰ -έστατα Th.
 VI 191, -ῆς ἔχω certum habeo Gloss. II 223, -ῆς οὐδὲν λέγειν
 Th. VI 54, ἀκούειν Pl. Phaedo 65*, π. σαφές Phil. 58*, ριθ-
 tige Reihenfolge Th. V 20, πράξεων gen. Aufzählung Is. 111, 20
 ψήφου Magn. 105 [II*], διασκέψεως Luc., -ῆς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν
 sicheres Vorzeichen Eu. E. 367; εἰς -ῆς ἡλδες (= ὡς ἔγνωσ) T.
 901, -ῆς διήλθεν Thphr. cr. P 1310, ἐπ' -ῆς ApCit. III 25,
 Str., KS, dist. ἡσαν opp. 86, ἐπὶ τὸ -έστατον SextE.
 m. I 76, κατὰ τὸ ἄ. V 74, Orig., πρὸς τὸ ἄ id., τὸ -ῆς 25
 genau genommen Isae. 418 = ἔς τὸ ἄ. εἰπεῖν Th. VI 82;
 adv. ὄραν Men. S. 176 (ἦλιον ἵχαρτ' ἀνιέηεν X. m. IV 314),
 θεωρεῖν Hipp. ὅδ 20, βλέπειν Babr., NT, ἀκούειν Th. I 134,
 αἰσθῆσθαι VII 49, εἰδέναι Ae. Pr. 328, Rhes. 284 (οὐκ ὀδ'
 ἄ., = Ar. N. 100), Kom., Th., X., Redn. (μᾶλ' ἄ. οἶδα 30
 Dem. 32), εὖ ἴσθ' ἄ. Men. 575, cf. Aesch. 179, γινώσκειν
 Antiphan. 196, Redn., καταμανθάνειν Hipp. ε III 16, cf.
 Hdt. VII 32, ἐπιστάσθαι Th. VI 191, Redn., Hib. 40 [260*],
 φράσαι Men. Pk. 108, λέγειν π. σαφῶς Pl. pr. 336*, opp.
 35
 μαλακῶς Ar. Γ II 6, τύπῳ H II 2, εἰκή Alcld. soph. 25, καθ' ἔκα-
 στον ἄ. ἐρῶ Dem. 839, μαρτυρεῖν, ἐξελέγχειν Redn., διελθεῖν Pl.
 Prot. 329*, Is., θέσθαι τὴν λαν ἄ. Eu. M. 532, σφόδρα ἄ. δει-
 κνῶναι Dem. 19292117; it e n g, scrupulosus (Gloss. II 223),
 -έστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ Poll. I 41, δικαιοσύνη opp. μετρίος
 κολάζων Th. III 46, ἔξεταστὴς π. πικρῶς Plut. 41*, συνέ- 40
 ἦσαν Aesch. 192, κρίσις Is. 747*, adv. πράσσειν π. λυπηροί
 ἦσαν Th. I 99, λαν ἄ. ἐξετάειν Is. 763, ἔξ. μάλιστ' ἄ. Dem.
 687, cf. LXX Deut. 1918; πολιτεία Is. 757, -εσάτη αἰρεσις
 Φαρισσαίων NT Act. 263; γεωμ. ijssehaft, π. νόμοις
 Plut. 209*, χρημάτων φυλακὴ Dem. 847, δοκιμασία Lys. 261*, 45
 Is., adv. λογιζέσθαι IG 132 [c. 440*], χροῦσθαι νόμοις Dem.
 24140, ἐξετάζειν mit Fleiß NT Mt. 23, cf. Lc. 13; [par-
]a m, cautus (Gloss. II 223) -ῆς τοῦ τρόπου π. φειδωλός
 Men. 235, ταμίαις λαν ἄ. Plut. Cmai. 3, cf. Luc. Tim. 13,
 τελώνης hart Poll. IX 33, -ῆς τοῦ βίου opp. γενναῖος an. Pe- 50
 ripiMerythr. 5, οἰκονομία Philod. ο 287, adv. διοικεῖν Lys.
 17, cf. Andoc. 432, Dem. 5950, opp. λαμπρῶς Is. 219; ἵνα p p,
 διατα π. λεπτή Hipp. ἀφ 14, opp. ἀδρότερόν 5, -ῆς περί τὴν
 διατα ενθάλισσιν Plut. Cmin. 3, εἶδος λόγων π. κατὰ βραχὺ
 λαν Pl. Prot. 338*, adv. ἄ. καὶ μόλις ἀντίσχεον Plut. Alex. 55
 16 = VERBR. Aethiopia 5, Theocr., Hdt. (nur ἐκμα-
 δεῖν -ῆως VII 32), Hipp., Babr., Trag. [Trim.], att.,
 ggr., selten LXX, NT; ngr. ἀκριβός teuer.

ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον fittelig opp. ἐπιεικής Ar. H V 14, π. αὐστηρῶς Philo II 51.

ἀκριβο-λόγος 2: sorgfältig redend, -ους ἀποφῆνας v. Solrates Plut. 25; **-λογέω**: DHal. Dem. 26 (περί τινος), Gal., Plot., KS, gew. med. = ἀκριβῶς ἐξετάζειν (H.), Pl. pr. 340*, Dem. 19182 (vl. -βῶς λογιζασθαι), Philo, περί τι Pl. pr. 403*, Aristox., περί τινος Dem. 18240, Theophr. sens. 9, 65
 DHal., Aristid., ταῦτα Dem. 23148, cf. Aesch. 140, Ar. P I 10... ὑπὲρ τῆς ἀληθείας π. διεξέρχεται Dem. 1821, λαν Pl. Crat. 415*, κατὰ μέρος opp. καθόλου λέγειν Ar. Π I 11, τῷ ὄρῳ Theophr. cr. 133: es genau nehmen, inidrig sein, π. φειδέσθαι schAr. Pl. 247 (χρημάτων), Iambli., cf. 70
 schB M 433, περί διαλλαγῶν DHal. 30; **-λογία**, ἡ: μαθη-
 ματικὴ Ar. M I 3, καθ' ἕκαστον Π VIII 7, περί τινος P I 5,
 Pol. 210, ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι (v. Prodifos) Marcellin. 36.

π. κυριολογία Gal. XVIII b 526, δίκαιος ἔθεν -ας DCass. 745, Spitzfindigkeit Aristid. II 578, pl. kleinliche Erörterungen π. διατριβαί Plut. Nic. 21.

ἀκριβ-ῶς: genau machen, στέγην π. ἐκποιεῖν Eu. Hipp. 469, τάξεις συν. διακριβοῦν X. Cyr. II 129, cf. Pol. 1024, ἡ φύσις οὐκ -οῖ Ar. Zy IV 9, αἰσθησις ἵχαρτεν Diosc., pass. ἔσοπτρον λειότητι Plut. 930*, εἰκόνας ἡ-ωμένας Ar. no 4, ζώνεις ἡ-ωμένη Ar. R. 1483, πρὸς ἀρετὴν Ar. Π III 7, ἄστρα genau εἰσφείπειν schArat. 470; [sic]stellen, τάν- 10
 ταῦτα Aristid. I 567, pass. συν. κατέστη Π 283; g. aus-
 drücken, τῆ λέξει Ar. no 6, opp. σφάλλεσθαι τῆ γλώττῃ
 π 321, ὑπόδεισαν darstellen Str. 8, ἐν βιβλίῳ τι Plut. Num.
 12, ἡ-ωται ἡμῖν ὑπὲρ τινος (= ἀκριβῶς εἰρηται) ApDysc.
 synt. IV 3, ἁρμονίαν DHal. comp. 23, κινήσεις ἐν θεάτρῳ
 Plut. 992*, ἴπῳ wiedergeben Long. III 12, πινά malen
 VT Is. 4910 Aq. (ζωγραφεῖν LXX), cf. 303 Aq.; g. ver-
 stellen (ἐγνώκεναι τὸ -ῆς Phot., BA), δικαιοσύνην συν. -ῆς 15
 οἶδα X. Cyr. I 316, syn. ἐπίστασθαι m. IV 210, cf. Cyr. IV 316,
 Pl. Charm. 156*, Is. 225*, Ael., Luc., Hdn. (τοξικήν)... folgt
 ὅς γίνεται X. oe. 2010, Dti Hel. VIII 16, τί τι als etw. er-
 hären (wie ἀκούω) Ath. 629*, g. empfinden, περί τὰ χρώ-
 ματα Ar. Zy V 1, g. erfunden, χρόνον NT Mt. 27; g. beob-
 achten, τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Aristarch. 5. ApDysc. sor.
 7135, διάλεκτον DHal. Is. 2, Δια ζώνων Philostr. vs. Π 21,
 τὸ δίκαιον DCass.; g. befolgen, τάξει Eu. Hec. 1192, cf. X.
 Cyr. II 20 (g. ausführen), pass. ταῦτα (sch. -ῆς μελετηθῆ-
 σαι) Ar. Ec. 612. med. ἡ-ῶτο -ῆς ἦδει ἡ-ωμένους ἔμπα-
 ρος H... τάξει -ῶσμαι explicabo Is. a 1725; PtolHeph. — Dav.

ἀκριβῶμα τὸ κατὰ μέρος Einzelausführung Epicur. b. DiogL. X 36, pl. μουσικῶν Kunststücke Philod. μ 90.

ἀκριβῶσις Is. a. 1741 vl. ft. ἔξ., schAr. R. 1021 vl. **ἀκριδο-θήραν** ἀνδρικόσι πλέξει Theocr. 123 (Long. I 10 [vl. -θήκη]); **-φαγέω** Bas., **-φαγάω** Volfsn. Str. 772..

ἀκρι(δ)ώθη sc. ζῶα H. s. ὀκρονοῦς.

ἀκριζῶν: ἄκροισι ποσὶν ἐπιπορευόμενος Eür. [f. 570] H. f. ἔξ.; -ῶ: τὸ ἄκρον κόπτω Suid; = τὰ ἄκρα ἐσθίειν schA φ 12.

ἀ-κριδός πυρός opp. κριθόπυρος Oxy. I 101. [II—III*]. **ἄκρινας**: γωνίας H., cf. ἀκριες ἄκρα ὄρων, ἄλοφοι, ἔσχα-
 ται, γωνία Eust. 16360; f. ἀκρις, ἀκριτάγωνος.

ἀκρι-νόμος: ὄλης ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκ. H.

ἀκριος 3: = ἀκραῖος u. ebenfo Epifl., f. H. s. Ἄκρια; -ον: ἴπιον H., ὑπὲρ -α ῥινός ἀντέλπει κέραι (= ἄκρα, f. 10
 αὐτῆ ὑπεράκριος) Opp. c. Π 552, ἀκρίαι τὰ ἄκρα τῶν ὄρων H.

ἀκρις, ιος, ἡ: Bergspitze, ἡμετέροισι 1 400... δι' -ας ἔρχεται κ 281, cf. ζ 2, opp. ἄγκρα Hymn. Cr. 382, cf. ApRh. I 520., QS.; ὄστεον -ας Hipp. ἀέ 14 'vl. ft. δικρις.

— **ἀκριάω**: ἀνίστην, ξ' -ιᾶ ἄτερα γὰ ποτὶ τὰ μωλιόμενα DialI. 4999 [Gort. V], f. ἀκρίνας.

ἀκρίς, ἴσος, ἡ: Heuflöhe, locusta, φ 12 (pl.), εἰν 50
 ἔντομον πηδητικόν Ar. Zt IV 7 (cf. Antiphan. 195), ζῶει
 τοῖς πηδαλίοις τριβουσα 9, X 6, μελεσιπτερος Mnasalc. AP
 VII 194, cf. Anyte 190, Theocr. 741 ufw., als Speise Ar.
 Ach. 1116, LXX, NT. [βδοτ' Ἀκριθίων IG VII 3605]

ἀκρισία, dial. ἐν ἀκρίταιν: εἰς -ίαν H., ἡ, v. ἀκριτος: Unentschiedenheit, Unklarheit, Verwirrung 1. pass. (f. ἀκριτος 2. 3), med. (ἡ μὴ) ὄλος ἐσομένη κρίσις ἡ μοχθη-
 ρῶς Gal. XVII 144) π. ποικιλίῃ Hipp. ε 18, cf. VI 321.,
 pl. π. δῶσκριτα πάντα III 12, -α π. παραχῆ X. He. VII 527
 (ἐγένετο ἐν τῇ Ἑλλάδι), Epicur. κδ 22, Pol. 3815, π. κυ-
 δομὸς 548 (περί τι), ἐνεστώσα 3817 ufw., cf. Hermodor.
 b. Simpl. inArφ 248, schArat. 932. II. act. (f. ἀκρι-
 τος 5), Ἑλλήνων AntThess. AP VII 629, προεστώτος Pol.
 76., obi. χειρισμοῦ 288, κοινωνίας Aristid. I 680, π. ἀμάρ-
 τημα Pol. 1114, περί τινα π. ἐθήδεια Luc. Tim. 8.

ἀκριστιν: κλέπτριαν ἀλετριδα Φρύγιος H., -οστιος: ἡ ἐπά-
 νου τοῦ ἴσου καθεζομένη ἔστι δὲ ἡ ἔπιμος H.

ἀκριστοί: ἄκρα ὄρων, ἄλοφοι, γωνία (wie ατοχ-ιστος) H.

ἀκρ-ισχίον σκέλους DialI. 3636 [Kos c. 300*]; HelMed.

ἀκριτά-γωνον (-γών cod.): πολύγωνον H.; f. ἀκρίνας.

ἀκριτί (= ἄνευ κρίσεως Suid., BA. Phot.) ἀποδησκειν Lys. f. 88: = -τεῖ Aq., f. ἀκριτος 4.

ἀκριτο-βάται: f. ἀκροβάτης: **-βουλον** γένος π. μαιφον-
 τον OrSib. 1110, cf. Manetho IV 530; **-δακρυς** Τάνταλον

PaulSil. AP V 236; -**μυθε** Θερσίτα (ἄτακτε, ἀπεραντολόγε EM, -os' fatuus Gloss. III 177) B 246, θνειροι ἀμάχανοι -οι (ἀκριτα και ἀδιάτακτα λέγοντες sch.) τ 560, δαυ. ἰρ. (οδ. βηζ.) -**μυδεῖν** πολυλογεῖν Zon., -**μυθία** Eust. 1878a.

ἄκριτος 2 (κρίνω): 1. οἴηνε Sönderung, ungeordnet, χρήματα syn. ἐξήροτο ἐν τῷ αὐτῷ Pl. Gorg. 466^a, τύμβος ἐκ πεδίου ἰσθί νιχί ηεροτοηεβενδ H 337 (Nonn. 11471..), πάγος (= ἀδιάκριτον, ἀδιάτυπον Gal.) Hipp. ε88 6; viefältig, zahllos, φύλα Parm. 6 [Opp. h. 180, DPer. 2 vl. ἀσπετα, OrSib.], ἀστρων δχλος Eu. f. 593, -ον πλήθει ἔθνος Babr. 33, τελευταί syn. μυρία Bacch. 94e, adv. ὑάκινθος καταμίσγεται -α ποίη Hymn. XVIII 26; υπαυθηθίγιά, ἄχεια (ἀτέλεστα, ἀκρόφωτα H.) Γ 412, νείκα ε 205, adv. πενήθμεναι -ον αλεί σ 174, cf. Hymn. Merc. 126 nb. θηρόν, 577; θρος -ον vastum Nicaen. AP VI 225, ὄσωρ Nonn. 6287.

2. οἴηνε Ordnung, wirt durcheinander, wüßt, -α πᾶλλ' ἀγόρευον θ 505, αὐδῆ ApRh. IV 911 [QS. 11389], πρόκλησις nb. ἄτακτος Plut. 736^a, πολιτεία nb. ἄσμος Poll. IX 21, ἄρσενος εὐνή OrSib. 374a, φόνος Plut. Popl. 9, Triph. 573, adv. -α ποιφύσων (sch. μεγάλη, ἄτακτα) Nic. th. 180, ὄθειν Opp. h. II 535; regellos, unbestimmt (opp. ἐκρινής), κακά Hipp. πρ II 24, adv. ὀδὴνη ἦλδεν ε II 233, nb. πεπλανημένος I 3, nb. συγκεχυμένος Plut. 168^a, Ὀρίων (= ἀόριστος) Ar. μ II 5, πνεύμα nb. ἀκατάστατον Theophr. vent. 55, cf. Poll. I 110, DChrys. 47a, adv. -α πᾶνεν Arat. 930, -ον τάχος Papp. 254, νόησις Philod. ρ II 266.

3. οἴηνε Entscheidung, unentschieden, (νοά) ἰσθωνενδ a. pass. ἀεθλον Hes. sc. 311, ἔρις Dem. 1818, cf. Pol. 211 (πολιορκία).., DCass., -ά ἐστιν Th. IV 20, adv. τό ἀ ζυνηχῆς τῆς ἀμύλης VII 71; δόξα Plut. Alc. 16; περετός ε. ἐπὶ πολλὸν χρόνον οἴηνε Ktisis Hipp. δόν 17. b. act. nb. οὐ βούλεσθαι κρίνειν Hdt. VIII 124.

4. οἴηνε Aburteilung a. pass. IG I suppl. 27^a [446^a], opp. κερκίμως Dem. 2414e, -ον ἐκβάλλειν Eu. Hipp. 1056, cf. Hdt. III 80, Th., X., Pl., Redn., Sp. (-ως ἴνλ. 3B. Aesch. 277 [-ους ἀπέκτειναν], οἴηνε vl. DHal. 114e), ἀδίκημα Lycurg. 146, πράγματα Is. 19a, Dem. 44a; -ον ἐάν ἰσταίος Ath. 251^b; θάνατος Pl. Ax. 368^a; -α μηχανάσθαι nb. ἐνευ δικῆς Eu. An. 549, ἔργα (= ἄνομα) Hdn. VI 9a; πρῶταυς νιχί verurteilbar (= ἀνεύθυνος) Ae. Su. 371^a. b. act. οἴηνε zu urteilen, ungerecht, adv. κατακλείειν Cono 28, ἀπολοῖεν LXX 1 Macc. 287, = inique (Hieron.) Ez. 22^{ab} Symm., cf. Ier. 1711 (ἀκριτεῖ Aq.), Hab. 218.. Symm.

5. οἴηνε Prüfung a. pass. τι nb. ἀδικαστον Pl. Tim. 51^a, nb. ἀνεξέταστον Plut. Cmai. 16, adv. παραλαμβάνεσθαι sine sorte (= οἴηνε weiteres) H. s. νέμησις; ἀνάλωμα μαθῖος nb. ἀφειδῆς Hdn. II 7a. b. act. μαθῖλος, Μοῖρα Theodorid. AP VII 431, cf. KE 204 [I^a], DChrys. 65a τύχη; urteillos, βάξης^a opp. σνενητή Cleanth. 569 [ἡγε.], τόλμη nb. ἀλόγηστος Pol. 31e, ἥβη Opp. h. III 362, πλήθος Plut. Thea. 25, c. gen. obi. ἀνδρῶπων Philostr. gymn. 26, νόμου Athanas., adv. πιστεύει nb. δξέως Pol. 4aa, cf. 27.., Plut. 36^a, Pollian. AP XI 127.

ἀκριτό-φύλλον θρος mit zahllosen Blättern B 868; κλωστήρων -φύλα γένη BCH 20483 [Ἐρ. K3.], cf. μυριόφυλος; -**φουρτος** γὰς δόσις von zahllosen schwimmenden Ködern Ae. Se. 360^a; -**φωνοι** βαρβαρόφωνοι (dies B 867, jenes vl.) ApSoph. (H.); -**χειρα** εἰλιποδα Emp. 60.

ἀκροάζομαι, ὕβφ. ἀκροάζεσθαι: ἀκροάσθαι H.: ἠορῶσθαι, ες π Hipp. v II 47, τινὸς παθί jem. forschten Men. 150; ἠδρεν, κρεγμῶν Epich. 109.

ἀκρόαμα, τό, lat. acroama u. ἰρ. αὐθά, 3B. Suet. Aug. 74 codd., acroma (ἀκροάμαι): was man zu hören bekommt (ἀκουσμα Ἄτρ., ἀκρ. Ἑλλ. Moer.), βαρό v. Iäftiger Rede Aesch. 3241, ἦδιστον v. Cob X. Hiero 114, cf. m. II 131, bef. v. fünstlerischen Genüssen, nb. θέμα (ἰ. ἀκουσμα) conp. 2v, DHal. rh. 74 (μουσικόν), cf. Ar. H X 2, εἰς πότον ἐναρμόζον Plut. 711^a, opp. μάθημα Archyt. b. Stob. III 358 ufw., = sonus lyrarum Gloss. V 490, scenicorum carmina 162; der Gehörte selbst (cf. Diph. 122, ἰ. ἀκουσμα), Vortragsfünftler, v. Stötenspielern Κάνος -α ἦν εὐδοκίμου-μενον Plut. Galb. 16, cf. Phylarch. FHG I 353, BCH 30373 [Delphi II^a], v. Sängern, Pol. 1621, nb. actor Cic.

Sest. 116, nb. vox Arch. 20, nb. pantomimi CIL X 1074, v. Schäufpielern Ath. 148^a, cf. Harp. s. ἐκλώετε, v. Dorelern Nep. Att. 14: ufw., v. dichtertrides Persae. b. Ath. 607^a, cf. BCH 22857 [Panamata K3.]

ἀκροαμα-ικός 3: λόγοι AlMagn.^a b. Plut. Alex. 7 (ἀκροατικοί b. Gell. XX 5, ἰ. d. u. ἀκουσματικός); Demetriaemat(icae) graecae CIL VI 8693.

ἀκρόαομαι med. (ἀκροά [Pl. Euthyd. 304^a] Ἄτρ., -άσαι Ἑλλ. Moer., cf. BA 77, ἠκροάσο [ἀντί τοῦ ἠκροῶ] Antiphan. 93, ἠκροάμαι Ar. Zi IV 10): ἠδρεν 1. ἠορῶσθαι (folgt rel.) Hipp. ἐνι 32; zuhören, ἀκροῶ nb. πρόσχε τὸν νοῦν Pherecr. 154, -ῶ δῆ Ar. L. 503, -ασαί von V. 655, -ασώμεθα R. 315; οὐκ ἀνέχεται -όμενος Hipp. ἐνι 35, ὀ-ώμενος ἤδρεν Eur. 94. Pl. rp. 608^a.., Redn., Sp. (opp. ὀ λέγων Plut. 45^a), v. fusthlich Bestraften (ἰ. ἀκρόασις) ἰρ. KS. 2. ἀνῆδρεν, vernehmen (dist. ἀκούειν Alcoid. soph. 31), τί (ταῦτα, ε ufw.) Ar. Ec. 91.., Pl., Redn., τὰ κοινὰ χείρον Th. VI 89, ἐπρωδῆν Aesch. 312a, cf. 301, Pl. Eryx. 403^a, Plut. 239^a, σοῦ Antiphan. 136, cf. Men. 150, X. He. VII 3a, Pl., Redn., ἐμοῦ λέγοντος Pl. ap. 37^a, cf. Menex. 236^a, Plut. 1117^a, τινὸς π Pl. Hmai. 285^a, σάπυγγος Eur. 261, χρησῶν Th. II 21, cf. Redn. (ἀπολογίας Andocid. 1a, τὸν λεγομένην Is. 14a); περὶ τινος ἦδιστα Pl. Hmai. 285^a; μετ' εὐνοίας Is. 152a, πρὸς χάριν Ar. P I.

3. εἰρηορῶσθαι, = ὑπακούειν, ὑποτετάχθαι Antipho f. 62, τὸν κρεπτιῶνα Ar. Av. 1228, ἀρχόντων Th. III 27, cf. 37.., Pl. Gorg. 488^a, DHal. 3a, Plut., ἐνδοσιαστῶ Th. VI 10.

ἀκρόασις, ἦ, lat. acroasis u. acrosiis^a, cf. ThesLL): ἠδρεν, ἀνῆδρεν (auditus Gloss. II 223), Th. I 21.., ὁμετέρα III 48, obi. ἀπολογία Andocid. 1a, Σεῖρων Luc. Char. 21, ἦ ἂν ὑπάρχει τι Antipho 5a, τῆς -εως τυχεῖν Lys. 28a, τὴν -iv ποιεῖσθαι Redn. (Is. 8a..), κλέπτειν ἰσθ εἰρησθμείθειν Aesch. 3aa.., ταυτῷ ἐξεργάζεσθαι Plut. Cmai. 9, pl. Ar. M I 3; Derhōr (ἀ. συγκεροτημένην examen districtum Gloss. II 63), Bqz. 2. das Gehörte, Vortrag, v. Schäufpiel Ar. po 24, bef. v. Seh- od. Prunkvortrag, nb. παραγγελίη Hipp. ὄρκ, ἐπιδεικτικῆ Gell. II 22, σοφιστικῆ Luc. Prom. 4, cf. Alcoid. soph. 31, ἐμμισθός DiogL. II 62, Poll. IV 46, Φυσικαὶ ἂ. Titel b. Ar., v. Grammatikern Pl. 32a, Dichtern DittS. 721 [Del. II^a], Μυσικῆν AM 3320 [Perg. III^a], Baumeistern Vitruv. X 22 ufw., des Richters -ον ποιεῖσθαι Hipp. παρ 12, DittO. 339 [Seft. II^a], = -in fecit Suet. gramm. 2 ufw., ἔχειν πρὸς τινα ὄφεντ. Disput Plut. Pomp. 42, in -i legere Cic. Att. XV 17, -εων παρατυγηχάνει syn. σχολαῖς IG II 669.. [II^a], γυναικὸς παθί Weibergespräch Plut. 16^a; der Vortrag sort (auditorium Gloss. II 528), pl. nb. θέατρα Plut. 58^a.

3. Gehörjam, obi. τὸν ἐν ἀρχῇ Th. II 37. 4. als Kirchenstrafe: die aufs Hören beschranzte Teilnahme am Gottesdienst, ἰρ. KS (3B. GrNyss.), αὐθ der dafür bestimmte Ort.

ἀκροατήριον, ὕβφ. ἀκρωτήριον Plut. 838^a codd., Gloss. II 26: ἠδρεῖσαal (auditorium Gloss.), DChrys. 32a, Plut. 45^a, Arr., Hel.; Zuhörortschaf, εδραῖον Plut. 937^a, pl. Cmai. 22.

ἀκροατής, οῦ, ὁ: ἠδρεν (ἰ. ἀκουστής), Hipp. φά 1, ἀσύνετος Philemo 143, εἵνους Th. II 35, opp. δεατής III 38, cf. ApollodCom. 13, Men. 286, Pl., Redn. (ἴσος καὶ κοινός Dem. 187), Sp., πνός Pl. Prot. 337^a.., Redn., Sp., ὀνόματος παρὰ τῆς μητρος sch. a 215; als Schüler Ὀδῆλτος Λυκοῦργος -ῆς Ar. Π II 12, cf. Plut. 840^a.., als Leser εἰγνώμων Plut. Thea. 1.., ποιητῶν Is. 21a, cf. ep. 1a; δαυ. -**ατικός** 3: μισθός Luc. Dem. 25, λόγοι (= ἀκροματικοί) nb. ἔξωτερικοί Iambli. protr. 21, cf. [Aristot.] f. 662, -ῶς ἔχειν = ἀκουστικός Philo 1215.

ἀκρο-βάζειν ἀκροῖσι τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν H. **ἀκρο-βάμων** = -βατῶν Bas., GrNaz., -**βαμονέω** Hippiastr. **ἀκρο-βαρέω**: an der Spitze (zu seht) befestigt sein, Apollod. pol. 164a, 16610. [[Del. 155^a].

ἀκρο-βασίς ποδός συβενδε (eines Tisches) BCH 29541 **ἀκροβατ-έω**: auf den Fußspitzen gehen, Philo 1106, Luc. Ic. 10, κατὰ γῆς syn. ἀκροῖσι ποσὶν ἐπιψάσειν Diod. 250, διὰ βαθμίδων (cf. -**βατικόν** genus machinarum = scan-

ἀκρό-λειον ἀπαρχή, ὡπερ πρωτόλειον Suid., δαβει -ον καταδύσαι u. α. πβ. ἀνάθημα an. pros.; **-λιδον** ζόανον (= τὰ ἄκρα λίθινα ἔχον, cf. ξ. ἐπιχρῶσα ἐς ἐσθήτα, πρόσωπα δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες λευκοῦ Paus. VI 24s) an. alex. AP XII 40, ἀγαλμα ἄ. χρῶσεμον IG IV 558 [Ἄργος 114s], statua Vitr. II 811, simulacrum CIL VIII 8309 [194s]; **-λινιοι** ἀνέρες am Πεζενδε στεθενδ Opp. c. IV 383, cf. 414; **-λίπαροι** (ἄνδρες), τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόζυλοι obenauf gefalbt Alexis 192; **-λογεῖν** στάχνας Philipp. AP IX 89.

ἀκρό-λοφος 2: ἠοσάγριφελιγ, πέτρα Strato AP XII 185, πρώην Opp. c. I 418; subst. ὁ ἄ. Βεργήδης, ἐν -οις Pepl. 63, τοὺς ἄ. καταλαβεῖν Plut. Popl. 22, = **-λοφία**, ἡ: αἱ ἀναβάσεις τῶν ἄ. Aen. 15s, cf. Pol. 181s (sing. 2s), Diod. 184s., Str. 699; δαυ. **-λοφίτας** 'Ερμῆς πβ. ὄρειοιχαρῆς an. alex. Plan. 256, -αι v. ἤριτες Leon. AP VI 221.

ἀκρό-λυτεῖν ζῶνην = εἶν wenig lōfen Iren. AP V 253; **-μαλλος** ἐρέα Jehr zottig? (δοσά ἰ ἀκρούλος) Str. 196; **-μανής** dem Wahnsinn nahe? Hdt. V 42 (πβ. οὐ φρενήρης); **-μάσδιον** gruma. papilla Gloss. II 223; **-μέδυσος** Ἐρῖ. v. -θῶραξ schAr. Ach. 1133; τὸ **-μελαν** ἴβως περοῦ das schwarzte Ende *Zaub. L 802; **-μόλι** γουνίς (ἐπιγονατίς EM) μύλων (= EM) ἡ μύλος αὐτὸς H.; ἰ. ἀραμύλα.

ἀκρό-ομφάλιον (-ομφαλον Ruf.) = ομφαλοῦ τὸ ἐν μέσῳ RufEph. 146s, Poll. II 169, ἰ. ἐπ., μεσ-.

ἄκρον, τό: ἰ. ἄκρος; **ἀκρονάριον**: ἰ. ἄκρων.

ἀκρό-νηον τὸ τῆς νεῦς ἄκρον (ἰ. -στόλιον) Suid. (-νεως n. pr. 8 111); **-νιφή** πᾶγον Hymn. Delph. II 2s; **-νομια** saxa Ortn. Cic. Att. XIII 40; **-νωγύς** συμβάλλοντα βλέφαρα (νόττω) Gal. XIV 701, cf. ἀκροδιγῶς.

ἀκρό-νοξ (υχος Hdn. II 743) ἀρχὴ νυκτὸς Σοφ. Phot., BA, cf. Suid., "Ἄρεα δ' εἰ γνοίης **-νύκτιον**" (überl. ἀκρό-νυκτον) Manetho V 177; = **-νυκτος** Ζεὺς VettV. IV 8, ἀνατολή Procl. par., -nyctae (so) stellae quae tunc oriuntur cum sol occidit Firm. math. II 8; = **-νωχος** Ἄρκτουρος ἐπιτέλλει Hib. I 275s [III^a]. cf. 58s. (**ἀκρόνωχος** der Pap., volksethm. zu δνωξ, ἰ. ἀκρόνωξ, ὡς αὐτὴ umgef.), Posidipp. b. Ath. 491^a [Eleg.], Nonn., VettV., Geop., ἀνατολή opp. ἐφα Theophr. sign. 2. ἄνεμοι dist. μεσονύκτιοι Ar. μ II 8, δειπνητὸς Nic. th. 761, -ος (-ους überl.) σφάζων ἰχθῶν Theoc. Ber. 3, adv. **-χον** ἄνεμος γίνεται Ar. π 261s; **-νωχία** τὸ ἄκρον τῆς νυκτὸς Suid. (Tzetz. in Hes. o. 564).

ἄκρονυχι: ἰ. ἀκρονυχι; **ἀκροζόνιον**: ἰ. ἀκραξ; **ἀκρό-ουλος**: ἰ. ἀκρούλος; δόρατα **-ξιδίδια** ἔχοντα Lyd. mag. 18; **-παγή** κάμπουσι γούνατα Nonn. ev. 4 11s, ἄξων -ῆς IGaz. eosphr. 111; **-παστον** praesalsum Gloss. II 224, v. Σιδίφην Sopat. 13, Xenocr. alim. 150, cf. ἀλπαστος; **-παχῆς** βακτηρία Suid.s σκυτάλη; **-πενδεῖς** Περισβῆς Ae. Pe. 136° (ἀβροπ. etfl. sch.); διὰ τῶν **-πήλων** πορεύεσθαι (τὰ ἄ. ἰσθμῶς Stollen) Pol. 35s; **-πήνιον** κρεῖσσιρίτση schGrNaz. als Spielzeug (EGud.).

ἀκροῖς (ἰνλ. ἀκροαίς) πβ. γλώσσα ξηρή Hipp. ε VII 43, cf. 46, 84, adi. zu γλώσσα (οἶον ἄκρα ἐαυτῆς μὴ διατυποῦσα τουτέστιν ἡ ἀδιάρθρωτος ὑπὸ δυσκινήσιας Gal. lex Hipp.) od. subst., unflar, vgl. φύλοπις.

ἀκρό-πλοος (-πλους Plut.) 2: auf der Oberfläche (ἰσθμῶν), φλέβια Hipp. v I 14, καρκῖνοι (toodd. -παδοί) dist. κρυπτοί pr II 11, cf. Plut. 591°, (δέτερη syn. ὕγρος Aret. 63, ἄβτ. νοῦς πβ. ἀββῶνος Hipp. Democr.) ep. 18; **-πόδιον**, **-ποδητή**: ἰ. -πους; **-πολευῖν** δι' αἰθέρος Manetho IV 79.

ἀκρό-πολις (Ἰβφ. -πολις AntonArg. AP IX 102, eingeseht Ae. Se. 240 u. Eu. O. 1094), εως, ἡ: Burg(berg) der Stadt, ἐς -iv ἤγαγε 8 494, cf. 504 (ἰοντ πόλις ἄκρη), ἴλιου Theogn. 1232, v. Σίνδος Pl. O. 74s ufw., ggr. (αὐτὴ LXX 2 Macc., 0 NT), pl. 3B. Men. 74, X. Hiero 47, βεῖ. die v. Athen (ältere Bzähng πόλις), Hdt. I 60, Ar. L. 241, Redn. ufw. (ἐν -ει Is. 173s, εἰς -iv 18 ufw.), oft übertr. ἠοσάβυργ, Bollwerk, πβ. πύργος Theogn. 233, Ἐλλάδων (= Korinth) Sim. ep. 137, ψυχῆς Pl. pr. 560° ufw.

ἀκρό-πόλος 2: ἠοσάwandeln, erhaben, ἐν -οισιν (ἀνωφόροις Eust., δοσά ApSoph. = ἐρήμοις, ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζφα, nach obren oisipola) δρεσιν τ 205 (χῶν κατατήκται), E 523, Hymn. Ven. 54; κύκλοι an der Spitze des Pols (v. der Zoneneinteilung) Olymp. in Ar. 183.

ἀκρό-πόρος 2: mit der Spitze durchbohrend, δβελοί (κατ' ἄκρον πείροντες schB) γ 463, χαλκός Nonn. 53s; **-πορος** 2: an der Sp. durchbohrt, σύριγξ 2s, auf den Süßriehen gehend, ἰχνη 4613s, πέδιλα 23s.

ἀκρό-ποσθία, ἡ ἢ ἰ. **-πόσθιον** (Poll. beides), τό: Vorderhaut (τὸ ἔσχατον τῆς πῶσθης RufEph. 146 [Poll. II 171]), Hipp. ἀφ 61s (ἰνλ. **-ποστίς**), Ar. Ζι I 13., Gal. ufw.; ἰ. **-βυστία**.

ἀκρό-πότης Αἰσάκος [starker Crinifer Nonn. 1413s, cf. **ἀκρό-πους**, ποδός, δ: Συθενδε, Paus. II 41 (pl., ἰοντ ἄκροπόδες), Aret. 236, Ptol. synt. II 104., PaulAl., = **-πόδιον** Sor. mul. I 101 (δεξιόν), Ptol. synt., gladium sub -o Minervae abscondit Hyg. fab. 88; **-ποδητή** (= ἄκρος ποσί Suid., ὡς ἰ. **-ποδιτή**) βαδίειν Luc. dmort. 27s, cf. dmar. 14s. Prom. 1, pro im. 13, = **-πουδῆς** Hdn. I 512.

ἀκρό-πρωρον ζύλινον Str. 99, cf. 101; **-πτερον** οἰὺ αλετοῦ Crinag. AP VI 229, -α φωτῶν die äusseren Flügel der Männer (ἰ. -λινος) Opp. c. IV 127; **-πτολις**: ἰ. **-πολις**.

ἀκρό-ρίνιον (v. **-ρίνον**): ἰατρῆς Spitze Poll. II 80; **-ρριζα** δένδρα opp. βαθύρριζα Bas.; **-ρόμιον** Deichselende Poll. I 146.

ἄκρος (κατ' ἄκρον IG IX 1690, Korf. II—I^a, ἰ. ἀκροσκρία, ἀκρόδινον; ἄ Hdn. I 204) 3, vgl. ἀκή, ἀκίς, acer: an der Spitze befindlich **I. eigtl. 1.** (oberer od. unterer, vordere od. hintere) Ende von etwas a. v. Land α] in der Länge, ἡόνος (ἰ. unten ἄκρα) P 264, νῆσος Pl. Critias 114^a, -οτάτη ἀκτὴ μ 11; subst. Σούνιον -ον Ἄδῆρων γ 278 [Ar. N. 401], -ον ὄρους Ἐπιδε Oxy. 143 [IV^a], βόρινον ἀρούρων -ον Lond. III 265 [558^a], -α Ἐγλάδος Pol. 12s, Ἰουδαίας Grenzen Ios. a. 14300. β] in der Höhe, πρόνεος Π 299, cf. μ 239, Ae. Pr. 142, Th. VI 97 ufw., Πηλίου κάρηνα Hymn. Ar. 33, 8ρη So. OR 1106^a, -οτάτη κορυφή Οὐλύμποιο A 499, cf. Hes. th. 62., -φ Ὀλύμπου N 523, cf. E 352, Pi., So.; ἐν πόλει -ῆ (ἰ. ἀκρόπολις) Z 88., Theogn. 773, cf. X 383, κατ' -οτάτης π. (ἄκρος schB) Y 52, cf. X 173, Σάρβεις -α Alem. 24; subst. Γάργαρον -ον Ἰβης E 292, -ον πόλεως Th. IV 113, γῆς LXX Deut. 3317., syn. γήλοφος X. an III 427, τὸ -ότατον He. IV 5s, cf. an. V 41s, -ον ὑπερβαλέειν λ 597, cf. X. an. IV 51, πρὸς -φ γενέσθαι Pl. Phaedr. 247^b, ἰ. unten IIc; -α Γυραία Archil. 54, Διονύσου (Parnax) Eu Ph. 227, πόλεος Emp. 112, cf. X. Cyr. VII 2s, Εὐβοίης Hdt. VI 100, Γερανείας Th. I 105, cf. Pl. Critias 110^a, Pol. 35s ("Ἀλπειων), LXX, -α syn. δρος X. an. IV 61s, cf. an. I 231., Th. IV 23, Aen. 361, DialI. 1415 [ἀτοί. III^a]; ὀι -οι (sc. λόφοι) Pol. (35s, 181s.). **b.** ἰοντ, πύργοι Eu. Ph. 1091, δόμοι E. 1233, subst. -α τευχῶν T. 1297^a, cf. Su. 729; τύμβος B 793, βωμὸς Pl. P. 670; -ότατος οὐδὸς μεγάρου χ 127, καρπὸς v. ἄκρησιρίehen Y 227 [Hes. f. 117], ὕλη -οτάτη E 285, δρος dist. μέση Hes. o. 293, cf. Ar. Ζι IX 33, κόμη πτύος Crat. 296, δρος B 312 [Sappho 93], cf. O 536, πέταλοι Pyc. 8, -ον κράμβης Hipp. γφ 32, τὰ δ. v. Ἐτρεβεν Ar. Ζι VIII 10; ἀκμή P 309, στήραξ Pl. Lach. 183^a, σχαλῖς X. cyn. 6s, λόφος κόρυδος N 615, ῥυμὸς E 729, cf. i 328, -ότατον Ἰστίον Hymn. VI 38, δ. νῆος O 653, cf. I 241, -ον ἐπέλης Hes. o. 291, cf. Hipp. ἀέ 7, Th. IV 100 κεραιάς, Archim. ar. 12., (κανόνος), Hero ufw., LXX, -ον μαχαίρας macro Gloss. II 224, γράμματος: apex 19, ἰpr. -ον λαβὲ καὶ μέσον ἐξείς (ἐπὶ τῶν δυοσούτων) Zenob. I 57, -ον φάλαγγος syn. οἱ ἔσχατοι X. Cyr. VII 5s, ἐς -α κλιμάκων βῆται Eu. Sa. 729, -α ζύλου Ἐπιδεν Aen. 33s, cf. X. cyn. 27, Ar. φ VIII 8 εὐθείας, Hero, δεσμών Pl. pr. 616^a ufw. (δρυὸς -α ἰ. ἀκρόδρυον). **c.** am Kdrper, τρίχες Σπίθην der ἡ. ψ 519, cf. 227, τρίχας παρ' -ας (an den Ἐπιδεν) ἀπέδρησεν Eu. O. 128, cf. Ar. Ζι III 11, φῶβα So. OC 1464., κορυφή Ὀ 83 (-οτάτα κ. Eu. Ion 456^a), cf. Stesich. 42, Theogn. 447, κρόταφοι Plato 84, κείδος Aristaeon. II 20 (φίλημα οὐβερflächlich Luc. merc. cond. 7), γλάσσα So. Ai. 238, ἀπ' α. τῆς γλ. opp. ἐνδοθεν Them. 18s., ῥύγχος Stesich. 14, ὄμος P 599, χεῖρ E 336, Eu., Ar., X., Pl., = Handwurzel Gl. (ἰ. ἀκροχειρίον), -ος sc. δάκτυλος Plato 128, ἰpr. -φ ἄψασθαι τῷ δακτύλῳ (ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠοκρημένων, vgl. οὐκ ἀπ' -ας φρενὸς πιάτ obenhin Ae. A. 805) Zenob. I 41, κέρκος Ar. Th. 239, πούς

So. Ph. 748., Eu. Hipp., X., ἐπ' -ων ὀδοπορεῖς (sc. ὀνύχων sch., cf. Eu. E. 840) So. Ai. 1230, ἰχνη ἈρRh. 1184, εἰς ἄ. ἄκρος ἀφίκετο (δ' ὀνος) Eu. C. 159, καρδία Eu. Hec. 242, aber μυελός imus Hipp. 255; τὸ ἄ. γαργαρέων Hipp. v II 29, χεῖρὸς Ἀρ. Ζκ 8, cf. Ζι I 11, -ον (αὐτὴ pl.) Ἐπὶδύτις, -ἴκochen (v. Στεῖφθαρε, f ἄκρον) Oxy. I 108 [II—III], τὰ ἄ. Ἐπὶθεν der Glieder Hipp. δδ 30.. (v. Singetripitzen προγν 17), ποδῶν Ἀρ. Ζι IV 2, ἐπ' -α βαίνειν Posidipp. Plan. 275, ἐπ' -οτάτοισι ποδῶν ἈρRh. 1219 ἠψ. a. v. Wasser, ὕδωρ Oberflächē (wie ῥινός χ 278, -ότατος χρώς Δ 139) Mimm. 12, cf. Υ 229; τὰ ἄ. θαλάττης opp. ἐν μέσῳ Pl. Phaedo 109^a, -α ποταμοῖο Nonn. 231¹⁰² (δανακὴ -α πελαϊάδα Oberflächē 37714, cf. 718), ὕδατος Ernst. b. Hipparch. 111c. = Ὀδῆγν: ἐξ -ον τετροπυμένῃ γλώσσα an. com. 398, ἐρωδρὸς ἐξ -ου Ἀρ. N. 539, cf. Hipp. αμ 2., Ἀρ. Ζι IV 1., ἐκ τοῦ -ου Hero I 100., ὀσφὶν ἐξ -ων διακίγκλιον Aristoph. f. 29; δι' -ου per summo Gloss. II 272; ἐπ' -ου ἔχεσθαι Hipp. ἄ 32, cf. σαρ 4, λευκαίνεται τὰ τριχώματα Ἀρ. Ζγ I 5, cf. Ζι I 15., κατ' -ον ἐπι-
 20 τειδεσθαι vorh X. Cyr. VII 21, an der Spitze Theophr. hr. III 1812; ζύλα ἄπ' -ον φέρειν ἢ κατὰ τὸ μέσον Ἀρ. μχ 26, cf. Ζι V 30; εἰς -ον ἔλκων in die Höhe Hippo-
 25 ναξ 48, cf. Stratt. 30; adv. -ως ἀνάσταται an der Spitze Hipp. μοχλ 24, ἐπιφαιεῖν τινός schArat. 359., -ον ἐπὶ ῥηγμίνος (-ῖνα ἄηρ.) θέεσκον Υ 229, -ον ἄπτεται Luc. Nigr. 36^a, -α ἐπὶ βαδμίδος κέκλιται ἀστράγαλος Me-
 30 leag. AP VII 428, cf. V 178. 2. zu äusserst ge-
 legen, -ον (γλυκύμαλον) ἐπ' -οτάτῳ (ὀσφῶ) Sappho 93, ἰστία die obersten Ἀρ. R. 999, cf. Eu. M. 524, ποιμναί auf höchster Höhe Rhes. 292, ἕρος κέλευθα Nonn. 2205; geom. ἢ μείζων ἄκρα (sc. εὐθεία) Papp. 74, ὡγ. τὰ -α v. den äussern Linien einer Proportion opp. μέσα Encl. VI 16, cf. Ἀρ. M V 8, f. αὐτὰ unten II b. II. übrt.
 a. v. der Zeit, ἑσπέρα (f. ἀκρόσπερος) Pi. P. 1110, νόξ (περὶ πρώτων ὕπνου ἢ διε ἐσβέσθησαν οἱ λύκνοι [= ὄρθρος] sch., f. ἀκρόνυχος) So. Ai. 285, subst. -α νυκτῶν (sch. ἑσπέρα καὶ ὄρθρος) Ἀρατ. 740; ἔαρ DittS. 326 [Cherison. I], τοῦ ἥρος καὶ -ον τοῦ θέρους Hipp. ἀφ 318; ἡλικία Jugend u. Alter opp. ἀκμαί Theophr. ep. VI 173, cf. -αι βαδμίδες αἰώνος (ἀρχὴ τοῦ βίου sch.) Pl. P. 57. b. phil., φάθγγοι opp. μέσοι Aristox. h. I 46., συλλαβαί DHal. com. 30, τὰ ἄ. Ἐπὶδύτιδες des Sphlogismus (nāmI. meist on od. πρώ-
 35 τον ἄ. u. ἔλαττον od. ἔσχατον) opp. μέσον Ἀρ. A I 4., ὀδ. ἄ. (= πλοῖοι u. πνήτες) opp. μέσοι Π IV 12, eth. syn. ὑπερβάλλον u. ἔλαϊπνον opp. μέσοι M II 7., τὰ ἄ. ἔχτημε 8., Theophr. ep. VI 16c. c. hervorragend, vor-
 40 zügig (πρώτος), Δαναῶν -οι proceres Eu. Ph. 430, cf. f. 703 (ἄ. ἀρχαὶ πόλεως Pl. Ig. 765^a, τοξότης Ae. A. 628, cf. 1130, μάντις Eu. E. 1499, ἀνήρ Hdt. VI 122, (τρι)αγω-
 νιστής Dem. 1810, 6144, cf. Pl. Ig. 710^a., Plat., opp. φαῦλος Pl. Ig. 753^a, πάντα -οι Theat. 148^a, παντάσῃων -ότατοι Ig. 906^a, -ος γίνεσθαι ἵκη auszeichnend Hdt. V 112, ὀδ. -οι τῆς ποιήσεως Pl. Theat. 152^a, -ος σοφίαν Xenarch. 8, cf. Hdt. VII 111 (Philo II 41, App. Ib. 98), ψυχὴν οὐκ -ος
 45 V 124, cf. I 73, εἰς φιλοσοφίαν Pl. rp. 499^a, πρὸς τὴ Ig. 965^a, περὶ τὴ 833^a, ἐν λόγοις Aristid. 2687, -ος φρονεῖν (erfl. ἐξ-
 ἔχων ἐν τῷ φρ.) Σοφ. Phot., BA; ἀρεταί Pi. O. 1315, σοφίας -ον ἄστον I. 719, Μυμνέρμου εἰς ἔπος -ον ἰών v. vollendeter Nachahmung AlAet. 230 M., τέλος Pi. P. 9118., an. Iambli. 13, δι' -ων τὸ σοφὸν ἠῤῥηται φρενῶν Eu. B. 203, μύρον Hipp. γ II 133, cf. III 231, τροφή Pl. Ig. 918^a, μισθός Theocr. ep. 8, ποίμνιον -ότατον Pl. rp. 459^a, ποιότης nb. ἄμεικτος (= στοιχεῖον) Gal. I 542; 'Aργεος -α (= Πελασγοί) Theocr. 1514^a, cf. PhrynS. ecl. 421, ἐς ἀρετῆς -ον ἰκέσθαι
 50 Ὀπίφηλ Hes. o. 291 (Tyrt. 124a, Pi. N. 623), πανδοξίας -ον Pi. N. 111, cf. Sim. 58, Pl. Ig. 693^a., τὸ καλὸς πράττειν an. trag. 547, ἐπ' -ον ἐλαύνειν Philod π V 19, ἐπ' ἄ. παιδείας ἔλ. Plut. 1131^a, σοφίης ἐπ' -οισι δοᾶζεν Emp. 4, -ον ἔλων v. Sieg Pi. P. 1139, φιλήματος -α φέρεσθαι Theocr. 1231, ἄ λύρας syn. πρώτα Ant(Sid.) AP VI 118, cf. Crinag. V 108, -ον ἔρωτος εἰδώς, -α μάχας Leon. AP VII 448; at ἐπ' -ον εὐεξία Hipp. ἀφ 1a, ἐπ' -ον εὐδαιμονες Plut. 1042^a, cf. Longin. 344, εἰς -ον ἄδύς Theocr. 1481, ὀγαίνων Them.

319^a, ἐς τὸ -ότατον ἀποτελεῖσθαι Luc. salt. 7; -ως ἄπτη-
 5 κεν ἰχθὺν vollendet Euphro 1, σφαιρίζεν Ath. 20^a, οἰκεὶ πόλις Pl. rp. 543^a, τὰ -ως ἀγαθὰ Plut. 1099^a, ὀδ. -ως Ἐλληνες DChrys. 502, φωνὴν -ως (-αν codd.) βάρβαρον DHal. 100, -α μεριμνήσας DCyz. AP VII 78. d. äusserst (f t a r f), κακὸν Eu. Ion 776^a (γαρμυὴ κακῶν f. 169), συμ-
 10 φορά Alexis 222, νηστία Diph. 24, -όταται ἄθροια Pl. Phil. 45^a, φιλία Plut. Arat. 43, -οτάτῃ ελευθερία opp. δου-
 λεία ἀγριωτάτῃ Pl. rp. 564^a, χερμῶν Theocr. 1137 (ἐν τῷ μεσαιτάτῳ sch.), schArat. 681, πῦρ Meleag. AP XII 83; πόνου -ον Ae. f. 352, ἐπὶ τὸ -ον δουλείας ἄγεν Pl. Ig. 701^a; ἐπ' -ον ἔλκυει τὸ πνεῦμα tief atmen Hipp. παρ 18; ἔς -ον χρέεσθαι δ III 68; πόδες -ως ὄργοι X. cyn. 520, cf. Ἀρ. φ 6 -ως θερμανθεῖς, Diosc., Gal. ἠψ. μελαίνης -οτάτος χρώς Ael. ha. 1611, cf. Epiph. 481^a, -α κεχλωμέναι QS. 1244. e. letzter, ultimus, τέλος Theogn. 594. -όταται αἰτία nb. ἀρχαί Ἀρ. M III 1. = VERBR. allg. seit Hom. (superl. meist poet., f. αὐτὰ ἄκριστοι), Kom. nicht oft (Men. 100), Redn. nur Dem. 1810 [6144], LXX
 15 außer subst. nur in Wdgn wie -φ τῷ σκήπτρῳ [I Reg. 14a], nicht übrt., NT u. Papp. nur τὸ ἄ.; ζωήτ -οι δούλοιο H., f. ἀκροστολοῦχος; n. pr. Ἀκρό-δημος, -τιμος ἠψ., Ἀκρότατος, Ortsn Ἀκρο-κόρινθος, -λισσοι ἠψ. = ἄκρα, ep. ion. ἄκρη, ἢ: Sandspitze, Dorgebirge (sc. γῆ od. [f. P 264] ἡμῶν, cf. Ἀκράγας, ἀκτὴ πεδίας ἠψ.), ὄσον ξυνέεργαθον -αι (sc. Ἐλλησπόντου schA) E 36, cf. Δ 425, Καφίρειο Eu. T. 90, Εὐβοίας nb. πρώτος So. T. 788. cf. Hdt. VIII 107., ποτίνα an. Iyr. 100, cf. Eu. C. 318. ἄλλοδαπά Pi. N. 32a, ἔρημος Th. IV 3, ἐς πόντον ἀνέχει
 20 Hdt. IV 99, cf. VIII 107, Th. VII 34, Pl. Critias 111^a, Ἀρ. μ III 4, προχούσα τοῦ ἡμέρους (wie ἀκτὴ) Th. VII 4, cf. VIII 35, περὶ -αν κάμπτην Ἀρ. Ach. 96, cf. Men. 15, Henioch. 3 (f. αὐτὰ Emp. 46), κατ' -αν ἔστασαν Eu. IA. 4, cf. O. 871, ἢ -α τὸ χειρότερον Th. I 46, ἢ Μαλέα -α X. Hc. 1626, ἠππόλεω -ῆ καλέεται Hdt. IV 53, cf. ἠππου -ῆ Hecat. FHG 124, Ἀρ. φ 134 u. ἄηnl., allg. ἕδθε, pl. Hymn. Is. 72, bef. Stadthöhe (sc. πόλις, cf. Z 257), ἐρῶειν ἐπ' -ῆς θ 508, dist. πόλις X. He. IV 415 (LXX), syn. ἀκρόπολις VI 12, cf. IG VII 2225 [Chisbe 170^a], pl. v. Babylion X. Cyr. VII 47., cf. LXX; pl. δένδρων LXX
 35 4 Mc. 1410, sing. σκολοῦσι Πρ. 4310, φλεβῶν Ἀρ. Ζι III 2. κῆματος -αν ὑπερθεῖν Ep. f. 230, cf. Ae. Eu. 562, πλινθῶν Oberseite opp. βάσις IG VII 3073 [Sebod. II^a], übrt. -ην πενήθς ὑπερδραμεῖν Theogn. 620. — Ὀδῶ κατ' ἄκρης (-ας) dnb. ep. κατ' ἄκρηδεν, über den Kopf (hinweg), κ. -θεν (κατὰ κρήδεν Aristarch.) χεῖρ καρπὸν λ 558, ἠψ. ἔλα-
 40 σεν κῆμα κ. -ς e 313 (cf. κλύζειν κατὰ κρατὸς Hymn. Ap. 74), κ. -θεν κεκαλυμμένη Hymn. Cer. 182, bef. ἄλετο πάσα κ. -ς ἴλιος funditus N 772, cf. Q 728., κ. -ς ἴλιον ἔλειν O 557, cf. Hdt. VI 18., Th. IV 112 nb. βεβαίως, Pl. Ig. 909^a (= κατ' -ων περγύμων ελεῖν πόλιν Eu. Ph. 1176), ὄμο-
 45 νον πέρας Eu. Hel. 691^a, cf. Ae. Ch. 691, γῆν πυρὶ πρῆσαι So. An. 201, übrt. λάβε πέδωσ Π 548, ἀται κλονέουσι So. OC 1242^a, γενέσθαι ἀγαθὸς Archyt. b. Stob. III 100. ἀποδεικνύναι τι Philod. p 195. ἄκρο-σαπές στίχων νεοῖσιν opp. γέρονσι ἐς τέλος μετα-
 50 βεβλημένον Hipp. τρ 41; -σίδαρον μύσπα Antiphil. AP VI 95. ἄκρο-σκίρια (ἄ- f. ἀκρός), ἢ, zu skiros: ἐστάσασμε μεσῶ-
 55 ρος δύο ἐν ταῖς -αῖς IG XIV 645-100, cf. τὴ [Heratf. IV^a], wie ἀκρωρεία. ἄκρο-σκοτία Dämpfung IChrys.; -σοφος (f. ἄκρος Π 3) nb. οὐδ' ἀπειρατος καλῶν Pi. O. 1120, cf. DHal. Dem 51, στόμα an. Iyr. 93; -σπάδια Ctrf. v. ὀθοκρόφρια Suid. EM; -σπελλος (vl. -σπελον) = αἰγίλωψ wie οἰσπόελ(λ)ος ἄ-κροσσα λένια Geop. XX 22; Athan. [Diosc. IV 137. ἄκρο-στήδιον, τό: Vorderbrust, Ἀρ. φ 6. ἄκρο-στιχίς, ἴσος, ἢ: aus den Anfangsbuchstaben auf-
 60 einanderfolgender Verse gebildete Worte, Atroftichion (syn. παρασχησίς), Civ. div. II 111, DHal. 400, 'Rev. phil. 1898357 [Egipr. P], Eus., opp. telistichis OptPorf schol. 13. = προγραφεῖς ἐν -στιχίσι (vl. -στίχοισι, -στιχίσι) θεός OrSib. 8200, τοῦ -ου τὸ γράμμα 1133, cf. 17 (Vers-
 65 anfang Constit. apost. II 578, cf. -τελεύτων).

ἀκρο-στόλιον (Πβφ. -στολον Diod. 1875 vl., Gloss.), τό: Aufsatz od. Ende des Vordersteuens (= ἀκρος στόλος Did. b. PausAtt. 86, v. hom. ἀφλαστον unterschieden; cf. Poll. I 86, = κορώνη schArat. 345, f. αὐθῆ-ων, ἀκρωτήριον), meist ein schneedenförmiger Knauf, beim Seezieg Trophäe, Callix. FHG III 55, Hipparch. II 55., Diod. 2287., Plut. Alc. 32, App., Paus., BCH 2818a [Del. II], IG III add. 70* [III]; -lon: titule (so) Gloss. III 170 im Tempel, nb. ἀναθήματα. — f. αὐθῆ ἀκροστολοῦχος. [-φύσιον].

ἀκρο-στόμιον, τό: Mundspitze, DHal. comp. 14; f. **ἀκρο-σφαλής**, ἐς: sehr leicht gleitend (-ἐς τὸ ἀκρως σφαλερόν PhrynS. 3218, f. ἐποφ.), ἔχως Nic. a. 242, πόδες Bas., κλίμακες τοῖς προσβαίνουσιν Pol. 919; ἄβτρ. (wie δλοσθρός) οὐσαι Philod. oi 1580, διάνοια Plut. 713^a, adv. διάκειται τί τιτι Philod. oi 1618, δ. τις Them. 319^b, ἔχει τις Plut. 682^a; πρὸς τι α] in etw., -ης π. ὕλειαν Pl. rp. 404^a, cf. schArat. 909, adv. ἔχει ποτι οσθηριαν Dias b. Stob. IV 2116, β] zu etw., proclivis, π. ὀργήν Plut. 68^a, nb. εὐδλωτος Dio 2, ἔξις π. μεταβολήν Philop. 3. II. act. δ. ἡ τοῦ οἴνου παρεσβύσις Clal. paed. II 68.

ἀκρο-σφύρια (-σφύρα Ἡ.) Art Frauenhülle Herodas 700 (Poll. VII 94, H.); -σχιδή σχίσματα φύλλων dist. μεσοσχιδή Theophr. hp. III 11.

ἀκρο-τελεσίον, τό: äusserstes Ende, μαντιέου Th. II 17, ἔπους opp. ἀρχή Aristid. II 145 (cf. Syn. 85^a), ταῦτόν ἐπεφθέγγετο Reitrain 564, cf. Eus. hist. II 1722 (ἔμνων συνερχοῦσιν), περιοχία ArDid. b. Stob. II 71^a, -ον habet epistula Cic. Att. V 21, cf. Aristid. I 507., Philo I 474, DCass. 806; γήρως Philod. BerlSB. 1900⁶⁴⁹. [ἡ Ἄ. b. Plaut.]

ἀκρο-τενής κῶνος δμῖχλις ἀνέδραμε Nonn. 7309, -ἐς γένειον (vl. -τελής) Hipp. (Democr.) ep. 23, f. -γένειος.

ἀκρότης, ητος, ἡ: höchste Spitze, Gipfel (= τὸ ἀκρον), pl. Ἐπιτεμιτάτες Ar. φτ II 9, gew. ἄβτρ., τοῦ παρόντος λόγου das Feinste ArDid. b. Stob. II 71^a, -ον habet epistula Cic. Att. V 21, cf. Aristid. I 507., Philo I 474, DCass. 806; γήρως Philod. BerlSB. 1900⁶⁴⁹. [ἡ Ἄ. b. Plaut.]

ἀ-κρότητος 2: nicht eingestampft, γῆ nb. χαῦνος Hel. IX 8; nicht zusammenfliegend, κόμβαλα (= πολυκρότητα, ὅστε μὴδὲ συγκροτεῖσθαι μὴδὲ συμπεταῖν ἀντίσις H.) nb. μέλι πάραυλα an. trag. 93; ungeeibt, ἄνθρωπος nb. ἄπορος PhrynS. BA 317, f. ἀσυγκρότητος, ἀκροτος.

ἀκρό-τομος σκληρός, ὕψηλός (Phot., BA): ἡ δξύτατος λίθος ὁ τέμνων Suid., cf. H., τὰ τῶν σφηνῶν -α ἀβγεῖσθαι Ἐπιδεν PhiloByz. 673^a; λίθους -οις (integris Hieron., τοῖς ἀβγεῖσθαι, ὑπεβῆαιεν) ἀργοῖς φκοδομήθη LXX 3 Reg. 612 (Ios. a. 839); πέτρας -ου καὶ περιρρώγος, ἡ μὲν αὐτοφουῶς, ἡ δὲ χειροποιήτου abscissus, praeruptus Pol. 274, Πηλίου κορυφαί Manetho II 104, ἐν -φ LXX Iob 28^a, cf. Sir. 4817 ἡσ., ἐξάγειν ἐκ πέτρας -ου πηγὴν Deut. 815 (Philo II 114, KS); μάχαира πετρίνη ἐκ πέτρας -ου Ios. 52, cf. λαβούσα -ον (ψήφον LXX) περιέτεμε Ex. 425 Theod. — Dav. -μεῖν σίτον oben abzfällen (dist. παρὰ γῆν, μεσοτ.) X. oe. 183, σφήνας PhiloByz. 6731 (κορὰ ἡ-μμένη 12), -μηδεις τράχηλον Manetho IV 51, λάσας ἀπ' ὄρηος ἀusbrechen 260, ἄβτρ. (cf. -μεῖ κολοβοί, truncat Gloss. II 202), πατρίδα ἀνδρῶν Ios. b. 2184; -τετμημένος (fo) truncus Gloss. II 202; -τομία rupes III 435. — δ]κρ[ο]-τόμος (τομή) Lond. IV 373 [710]⁹.

ἀκρό-τονος: pernix Gloss. II 157 (f. ἐβτονος), v. Μενησθεν MetrodScers. b. Ath. 552^a.

ἀκροτον ἀδιαρρίπιστον, ἀπαίδευτον H., f. ἀκρότητος. acrudum balneum Sor. gyn. II 114 = ἀκρ-ουδον⁹.

ἀκρουλοί τρίχες opp. σφόδρα ὀδλαι Ar. φ 6, = ἀκρό-ουλος Lyd. mag. I 23.

ἀκροῦν ἄδρους κορυφή, ἡ ἄδρος u. ἀκρουνοί: ἄδροι Μακεδ. H., zu ἀκρος (ein Ἄκρούριον ἄδρος in Rhodis Plut. Phoc. 33).

Ἄκρουρον (-ουνον Σάμιθι) ἄκρατον H.

ἀκρ-ουρα: ὀδραί H., mag. Epiph. Ἄκρουρο-βόρος (ἌZaub. M. S. 117) u. -βόρη (IG III 3 S. XIII, I—II⁹).

ἀκρ-ουρανία, ἡ: ἡμίμελλήθη, Luc. Lex. 15.

ἀ-κροστον: impercussus Gloss. II 224.

ἀκρουχεῖ (erfl. ἀκρον [= ἄδρος] ἔχει) v. Artemis So. f. 288. ἀκρο-φαληριώσα πέτρα Nonn. 2462, f. -κλαινιόων.

ἀκρο-φανής, feltner ¹-φαής, ἐς: am Rande (Ἐνδε) leuchtend, Ios. Nonn. 37735 (πῶγων ἰστοῦ 16^a), ἔχνια dist. μεσοῖδι πορφύροντα ¹4130, -ἡς ἀνέτελλε 10185 (μεσοσφάνης 187, cf. ev. 1823), ἡῶς ¹18187, ev. 1231, cf. IGaz. eophr. I 331 ἡσ.; -φυές κιννάμωνον opp. τὸ πρὸς τῇ ρίζῃ Theophr. hp. IX 51, ἄβτρ. -φυῆς νοῦς πρὸς ἄπαν (cf. εὐφύης) Syn. 60^a, ἵππος εἰς τι ep. 40, adv. KS.

ἀκρο-φύλαξ, ακος, δ: Burgwart, Zinnenwächter, BCH 3333 [Pontos II], IG III 3906., Ἄκαμειας Pol. 530, πωλῶν LXX 4 Macc. 318; -φύλακιον, τό: (Burg)wartposten, pl. DittO. 254 [Bab. VI].

ἀκρό-φυλλον φυτόν nb. -βλαστον Theophr. hp. I 14.

ἀκρο-φύσιον, τό: Blasbalgspitze (syn. -στόμιον Eust. 1153⁶⁸), So. f. 901, ἄ. σιδηροῦν ἐς λέβητα καθεῖτο Th. IV 100, tom. βήματ' ἀπ' -ων (erfl. κωνῶς εἰργασμένα) Ar. f. 699; Κομειτησῆwanz DCass. 7830. — [ῥ]

ἀκρο-χάλιξ (= ἀκρος μεθῶν sch., aber = ἀκροθώραξ, ἡ-μυεδής H.) σίγη ArRh. IV 432 [DPer. 948] v. Διοσηῖος; -χανές δέρμα λέοντος PaulSil. AP VI 57.

ἀκρο-χειρίς: τὸ ἀκρον τῆς χειρὸς Suid., = -χειριον δεξιόν Ptol. synt. II 120 ἡσ. (f. -πόδιον), -χειρίον media manus (cf. ἀκρα χεῖρ = τὰ ἀπὸ τοῦ καρποῦ Gal. XIV 704) Gloss. III 351; -χειρίον = armilla Prisc. I 315, cf. περιχείριον; ἄβτρ. -χειρας² τοὺς δέξιχειρας ἡ ἀνδρ(οφ)όνους EM, -χειρός² ἀνδροφόνος H., cf. λαπάλαμος -χειρός H., -χειρίζουσα τὸν κόλπον Aristaen. I 4 (cf. ἀκροῖς δακτύλοις ἐφάπτεσθαι 15), gew. med., -χειρίζεσθαι πιν (= πικτεῖν ἡ παγκρατίζειν ἔνευ συμπλοκῆς ἡ δλωσ ταῖς ἀκραις χερσίν μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι Tim. 60^a, beim παγκράτιον Poll. III 150) nb. προσπαλαίειν Pl. A. I 107^a, allg. Scheinfampf ausführen, πρὸς ἀλλήλους nb. σκαμαχεῖν Posidon. FHG III 259, abf. Ar. H III 1, opp. πατάζει Luc. salt. 10, = ἀρχεσθαι χειρῶν ἀδικῶν EM, δαζυ subst. -χειρισμός (beim παγκράτιον Poll. II 153.) nb. χειρονομία Hipp. δΠ 68 u. III 81 cod. b, pl. 78, cf. Gal. VI 324, Luc. Lex. 5, Them., dor. -χειρίζεις Hipp. δIII 78 vl. (wohl urpr. Form, II 68 in -χειρίζεσθαι), = ggr. -χειρίζεις III 78 u. 81 vl., -χειρία II 68 vl., Philostr. gymn. 36; -χειριστής Suid., aber vgl. den (als τοπικὸν gebildeten) Bein. des Sophratos Ἄκροχειρίτης (περιλαμβάνομενος γὰρ ἀκρων τοῦ ἀνταγωνιζομένου τῶν χειρῶν ἐκλα) Paus. VI 4.

ἀκρο-χηνίσκοι = τὰ ἀκρα τῶν ζευγλῶν Poll. I 146.

ἀκρο-χλίερος Hipp. μεῖψ (hyperion. -χλίηρον γII 194. +vl.), -χλίερος δὲ 58., Diosc., Gal.: oberhin (= mächtig) warm, -ον πίπειν Hipp. γ II 201, -α κατεσθίειν γφ 53 ἡσ., adv. γ II 203 vl.

ἀκρό-χολος, -χολέω ἡσ.: f. ἀκράχολος ἡσ.

ἀκρο-χορδῶν, ὄνος (= χόρδων Phot., BA, H.), ἡ: Warzenart (ἀπὸ τῆς ρίζης λεπτή ἐκφύσις, περὶ τὸ ἀκρον παχυνόμενη [dist. μυρμηκία wie oft b. Gal.] Poll. IV 195), pl. Hipp. ἀφ 330, ἐπάνω τοῦ χεῖλους Plut. Fab. 1, cf. 563^a nb. φακοί, Diosc., Gal. ἡσ., Marcell. 93, Πβφ. -χορδόνη verruca Gloss. II 597, -χορδάνη II 224, -χορδόνιον 207; -χορδονώδης = verrucosus DCass. 12 f. 47.

ἀκρό-χωλος: ὁ πρὸς ὀλιγον χωλεύων Suid.; -ψιλον (= ἐπ' ἀκρου ἑπιλον Gal. lexHipp.) αἰδοῖον Hipp. ε IV 31;

-ψωλος: ὁ ἐπὶ βραχῶν λεπτόδερμος Suid. s. ψωλόσ.

ἀ-κρυπτος 2: = incelatus Gloss. II 224, ἐμπάλαγμα Ae. Su. 296, nb. δῆλος Eu. An. 834, opp. κρυφαῖος Aen. 39^a, adv. (= τὸ μὴ κεκρυμμένος) PhrynS. BA 833. [n. pr. IG I 433..]

ἀ-κρόσταλλος χώρα nb. ἀνομύρος Hdt. II 22.

ἀκρ-ωλένια: τὰ ἀκρα τοῦ πήχεως Poll. II 140, ἄβτρ. = τὰ πέρατα τῶν ἀκρῶν (Poll. V 29) X. cyp. 2^a, 6^a.

ἀκρ-ωμία, ἡ u. -ῶμιον, τό: Schulflechtere (τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχιόνος Poll. II 137, armus ¹Gloss. III 14), τὸ ἀπὸ τῆς ἄ. πεφυκὸς ὄστεον Hipp. ἀε 14, cf. ¹ἀε 10, nb. κληῖς ¹Kw 33 ἡσ., pl. ὁφ 18, ¹ἀε 43, cf. Gal. II 766., ἡσ., ¹Philo II 151, ¹VT Iob 3123 Symm. (κλειῖς LXX), ¹BU 928 [288^a], beim Pflanze Simo 4., ὕψηλῆ X. eq. 111, ἄβτρ. b. Tieren Ar. Zt II 1 (καίτη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς ἄ.), Πβφ. τρίχες τῶν -ωμίων ὑπερκεχυμένα Alciphron

fr. inc., adi. -ώμος ἄρμονία Gal. II 766; -ώμος unbest. Körperteil (ζωίσιγεν βάλανος u. ὄρκις erwähnt) Melamp. palp. 127.

ἄκρων, ὠνος, δ: Endstück, Hinterteil (f. ἄκρος Ic, ἀκροκόλιον), χοίρειος πότατος Hippiatr., -on salsus porci Veg. mul. II 2817, -ones caprarum (Kopf u. Σύβη) TheodPrisc. log. 61, -on colefium Apic. IV 179, dem. -ωνάριον χοίρου σὺν τῷ μηρῷ Hippiatr., = -ονάριον (Erfll. v. σχελίδες) schLuc. Lex. 6. ἤϊεζυ? ἄκρωνία, ἦ: = ἀκρωτηριασμός?, nb. χλοῦνις (f. d.) Ae. Eu. 188 (aber = ἄδραιομα, ἀκρότης, ἀκμή, ἐπιλεκτόν σύστημα Phot., BA, cf. H, EM, sch. [= Hdn. 1294]).

ἄκρωνυξ (ω Hdn. epim. 204) καὶ -ωνυχία: τὸ ἄκρον τοῦ δνυχος καὶ τοῦ θρους Suid. (-ωνύχια = τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν Poll. II 161), -χια afr. nb. στηριγμοί VettV. IV 11, cf. 14, -χια θρους (= ἀκρώρεια Suid.) X. He. IV 67, an. III 487, syn. λόφος as, cf. Philostr. AT III 1.; -ώνυχος ἐπιφαιέει mit den Σηβ(ήν-?)πίρηεν Plut. Eum. 11, cf. 320°, -ον ἴχνος καθιένα 317°, cf. 325°, ἄλμα Hel. V 14, χερὸς -α δισσά Meleag. AP XII 82, -ονυχι κνίειν id. 126, cf. QS. 819°, τὰ -όνυχα im Zirkus (das mit den Singerpißigen Setthalten?, f. -χειρισμός) nb. ταυροδιδοξία BerlSB 1906²⁵⁸ [Mil. K3.], ἄβτρ. κανῶν -όνυχος = ἀκριβής Philipp. AP VI 103. [ῥίος: τὰ ἄκρα τῶν ἐντέρων H.

ἄκρωα (I. -φα) ὀπλάγγνα, ἔντερα -ῶα H., δαζυ ἄκρωτη-ἀκρώρεια (-ρία θρους: collis, iugum Gloss. II 224), ἦ (θρος): Berggräbe, meist pl. (wie τὰ ἄκρα), Μανωλιή Call. III 224, -α Διυδοίμω Orph. A. 602, ὄψηχεῖς h. 32, cf. X. He. VII 210, Timae. FHG I 216, Pol. 347 (ὄρων), Philo II 149, Diosc. (ἄκρωρεῖται erfll. ol ἐν τῷ ἄκρω οἰκοῦντες Hdn. II 869), ἄβτρ. -αι τῶν ἀγαθῶν (neutr.) Orig. Cels. VI 44. [-α ὀδ. -αι Λανδβίττιχ in Triführlien]

ἄκρω-ε[ρ]εία, ἦ (ἄρα): δολογῶν ἄδουσα -ίας zur Frühzeit (= τρώζει ὀρθρινῶν δλ. Arat. 948) Theophr. sign. 42, cf. 21. [ποιεῖται H.

ἄκρώσει (-εἰ cod.): ἀκροῦται: ἐκὼν οὐχ ὑπακούει, προσ-ἄκρωτερῆσαι κόψαι, ἦ ἀκρωῖσαι H., f. d. f.

ἄκρωτήρ (ἄκρω), faum belegte (eis Θυνιάδα -ῆρα ἸερριπΕύχ. 87 [jonst-ῆριον]; tschArat. S. 233) Urform (vgl. σαυρωτήρ) v. ἀκρωτήριον, τό: das äußerste Teil (τὸ ἄκρον) 1. Schiffsauffaß, -α πρύμνης Hymn. 3210, bef. Schiffsfähnabel (Trorhāe, f. ἀκροστόλιον), ἀνέθεσαν τὰ ἄπλα καὶ τὰ -α Ditts. 3 [att. 504°], -ον νεός Hdt. VIII 121, τῶν αἰχμαλώτων νεῶν -α X. He. II 3a, cf. Polyae. V 41. 2. arhit. (verzierter) Sirist- od. Giebelauffaß, Atroterion (-a angularia u. mediana Vitruv. III 5¹²), auch figurlich (-α τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ζῶδια ἀνατιθέμενα Δωριεῖς H.), τὰ -α ποῖων ἐπὶ τῶν νεῶν Olymp. 259 [423°], cf. IG IV 1484¹⁰² [Epid. IV°], Pl. Critias 116°, τῆ οἰκία προσκεκλιμένον Plut. Caes. 63, πύργου δευσεπάρτων Apollod. pol. 174; an Gefäßen Ar. M IV 27, cf. Callix. FHG III 61. 3. Gliederende (Extremität), -α σώματος (= πόδες u. χεῖρες) Hipp. v I 29, cf. δδ 42. (syn. τὰ ἄκρα, ἀκράια), Th. II 49 (πόδες χεῖρες αἰδοῖτον), Pl. Ig. 942°, Lys. 6²⁸, IG III 3: 89 [IV°], Ar. Z. III 12. (δστῶν 8), Diod. Arr., Diosc., Gal., LXX; τὰ -α τῆς Νίκης περικόπτειν (= περὰ sch.) Dem. 24¹²¹.

4. Vorgebirge (= ἦ ἄκρα), Λευκίμμη Κερκύρας -ον Th. I 30, cf. II 93., ἀνέχον πρὸς τὴν Ἰμβρον Dem. 23¹⁸⁸, οὐριον Cic. Att. V 12¹, cf. Ar. δ 130, Diod. 4³⁸, Plut. uf., = promunturium Vitruv. V 121, (βαχία -τηριώδης schrecAe. Pr. 726), allg. ἦ δ ἦε (caecumen, collis Gloss. II 224), οὐρκος Hdt. VII 217, cf. StephB. s. Ἄρειος πάγος, LXX I Reg. 14° πέτρας, Ios., = arx Gloss. II 224, ἄβτρ. Ἄλιδος v. Πίφα (ἐνδοξοτάτης sch.) Pi. O. 97. — Dav. -τηριάζειν: 1. des Schiffsauffaßes berauben, νεῶν πρῶρας Hdt. III 59, νῆες ἠ-ασμέναι Ath. 535°; med. = act., τριήρεις X. He. VI 2³⁶. 2. verftämmeln (cf. -τήρια ἀποτέμνειν Lys. 6³⁰), mutilo (Gloss. II 224), βίνα Clearch. FHG II 306, πρόσωπον Plut. Alc. 18, Polyae., τινά Pol. 5²⁸ (dist. χεῖρας ἀποκόπτειν 180), Diod. 4¹⁰, LXX 2 Macc. 7a, τινά τιος Lyd. mens. IV 118 (ταυροῖς ἄτων), GrNaz., τινά τι Philostr. AT VII 4 (ἄβτρ.), v. Statuen Poll. I 12, cf. CIG 6855 [K3.], pass. an den Gliedern erfrieren

Hdn. VI 6a, ἠ-ασμένον (= λελυμασμένον) So. f. 485 (-ος: mutilis Gloss. II 323); ἄβτρ. entstellen, φῶσον Heracl. qHom. 26, τὸ μέγεθος συγκοπή Longin. 39a, πρᾶγμα (Sachverhalt) Oxy. II 237 G. [186°]; med. = act., μέλη LXX 4 Mc. 18²⁰, ἄβτρ. πατρίδας Dem. 18²⁰⁶. 3. in ein Vorgebirge auslaufen, προοχή -άζουσα Pol. 4²⁸, cf. Str. 760, πρὸς νότον 28. Dazu -ασίς: truncatio, mutilatio u. -ασμός: mutilatio Gloss. II 224, -δς σώματος Eus., δακτύλου HelMed. b. Orib. III 251, cf. Diosc., v. Statuen Poll. I 12, -άσματα τοῦ φονευθέντος (Erfll. v. μασχαλίσματα) EM 118a, τοῦ νεκροῦ H. s. τομία, cf. schApRh. IV 477.

ἄκτάζω: f. ἀκτή I u. ἀκταῖζω.

ἄκταία, ἦ (f. -αίος): = ἦ ἐκ τοῦ ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ Πεντελικῷ (sc. στήλη) H., cf. -α nb. Λυχνεῖον u. βᾶθρον unter Geräten Clearch. FHG II 322; Pflanzengart Plin. 27⁴⁸ (oft verderbt ft. ἀκταία, f. d.); kostbares per]. Gewand, DemocEph. FHG IV 383, φουρούνη -ας an. b. Eust. 1390.

ἄκταῖζων: ἀκτάζων, προδουμούμενος: ἦ ὀρμηγ πληρῶν ἦ μετεωρίζων, -αἰσμένον: προηρμένον H., ἀκτάζων: ἐξανιστάμενος EM; f. d. f. u. ἀκτή.

ἄκταῖνω: ἐπὶ ἵππων -εἰν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν: -ω τὸ κουφίζω παρὰ Αἰαχ. (ὡς μήτε σώκειν μήτε μ' -εἰν [= μετεωρίζειν H.] βάσαν Eu. 36); καὶ -ον μένος (an. trag. 147) τὸ ἀνάγον καὶ ἐναγμένον ἀνορθοῦν EM, -εἰν ἀκολασταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἦ πρὸς συνουσίαν ὀρμᾶν Suid., -εἰν γ., ἄ π., ἦ μετεωρίζειν, ἦ ὄρ., ἦ ἐξάπτειν, καὶ ἰσχύειν (f. H. s. ἀ[λε]κταῖνω) Timae. lex., -ουσα τρέμουσα: ἦ ἀσφαλῶς κρατούσα H., δαζυ πᾶν μὴ τελεωθὲν ζῶον μαίνεται τε καὶ βοᾷ ἀτάκτως, καὶ θταν -αινώση ἐαυτὸ τάχιστα, ἀτάκτως αἰ πηδᾷ Pl. Ig. 672°, -αινώσα Anacreo 137 (erfl. ὑψώσα, ἐξῆραι, μετεωρῖσαι) u. Plato 180°. — f. ἀπ-, ὑπακταίνειν, ὑπερικταίνοντο.

ἄκταῖος 3, lat. actaeus (ἀκτή): am Gestade, ἰχθύες (= αἰγιάλιοι EM, H.) Hipp. παθ 52 (dist. Ἰμναῖοι, ποτάμιοι), v II 74, ὄρκις (= ἀλκυονίς) ApRh. I 1087, 52s Bianor AP IX 227, cf. Opp. h. II 127., Orph. A. 344 (θεοί) uf., Avien. Arat. 1394, Babr. 25, Philostr. — f. ἀκταία.

ἄκταιωρεῖν, ἄκταῖωρος: f. ἀκτωρός.

ἄκταία Hipp. γ 135 (τ-αῖη vl.), Bacch., Luc. Trag. 74, τ-αία Gloss. II 224 (nb. d. f.), gew. ἀκτή: Hollunder, sambucus L., γλαυκή Emp. 93°, κλάδος = Bacch. 8a., -ῆς φύλλα Hipp. παθ 38, cf. γφ 2., Theophr. hp. V 3a., Diosc., Gal. uf.; -έα: δωράτιον (-τα cod.), κάμαξ H. (f. ἴκτα), vgl. -ῆς, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται Phryns. 39; adi. ἄκτινα ζῶλα nb. σῖκνα Theophr. hp. V 3a, ριχτήγερ ἄκτινα, cf. ἀκτ(εῖ)νων τομάδων ἄλλοι (Headlam) Sim. ep. 155.

ἄκτέανοι: ἀκτήμονες H., EM, πολιῖται BCH 15430 [Epidr. K3.], nb. χερνίτηρ Manetho IV 114, cf. III 118, Nonn. ev., Apollinar., c. gen. πατήρ τεκῶν AntSid. AP

ἄκτεδών: f. κτηδών; ἀκτεῖνος: f. -τινος. [VII 353.

ἄκτενίστος κόμη ungefämmt So. OC 1261; schApRh. I 60, Gloss. II 224.

ἄκτενος (κτεῖς): ἰόριος: ἀξίνης κρούσμα H.

ἄκτερίστος ep., jonst ἄκτερίστος, 2: unbestattet, νέκυς ἸSo. An. 1071 (παστάς 1207), cf. ἸLyc. Al. 907., ἸGrNaz. carm., Nonn. 5430., an. [sp.] AP VII 564; δαζυ κούρους ἀκτερέας OrSib. 3481 u. ἀκτεροί: ἄφατοι (I. ἀκτεροί: ἄταφοί): αὶ κράνοι βάρδοι H.

ἄκτή, ἦ (ἀγνυμι): 1. sc. γῆ (f. zu ἦ ἄκρα, vgl. ἀγμός, ῥηγμίν), lat. acta, Steilküste (= περῶδης τόπος dist. θῆς = ἀμῶδης Ammon. diff.), meist vorspringend (cf. ἄκρα), ὕψηλή B 395, ἀκροτάτη μ 11, ελαχεῖα κ 509, τρηχεῖα e 425, τ. (vl. παχέα) ἐς θάλασσαν κατήκουσα Hdt. VII 33, πρὸχουσα ω 82, X. rA. 21a (π. ἐς τὸν πόντον Hdt. IV 177), ἀμφικύμων Bacch. 151a, cf. So. T. 752 βόρειος κοματοπλήξ χεμερία OC 1241¹, περιηγῆς ApRh. I 559., στενοπόρος Lycophro b. Ar. P III 3; pl. nb. Ἰμνέες M 284, ἀπορρώγες Ἰμνέες ποταπητηῖα v 96, προβλήτες κ 89. (Hymn. VI 2, Lyc. Al. 827, ApRh.), ἀντιπλήγες So. An. 592°, εἰς ἄλλα κεκλιμένα Hymn. Ap. 24, βοῶσαι Arat. 911 uf.; ἠκείριοι (= ἠήρικον) Λανδβζunge wie ἄκρα ω 378, -ῆ ἦπ. ἀλί κεκλι-

μένη dist. νῆσος v 364, Ἰθάκης ο 36, τῆς Σαλαμίνης χώρας Hdt. VIII 95; dist. ἀγαλός ApRh I 593, Hdt. VII 183, Ar. Z V 15... Theophr. sign. 29, Paus., Gal., cf. dem. τὸ **ἀκτιον** dist. ἢ ψάματος Ael. ha. 13^{ss}; überh. Küste, Λερναία Πι. O. 7^{ss}, ποτία Ae. Pe. 449, Eu., Σαλαμίνος -αί Ae. Pe. 273, Κυχρεία 570, ναύπορον Παλλάδος (Piräus) Eu. 10 u. jo (sing. u. pl.) oft Trag. (Kom. nur Leukās -ή Men. 313), Alex., Orph. A. (ψαμμώδης 334) uω., sola Verg. Aen. V 613 uω., Ἰασονία X. an. VI 21, cf. Plut. Them. 8, -ῆν ἐξαναβάσαι Ω 97, ἐπ' -ῆς καθήμενος ε 82, cf. So. Ph. 272, Antipho 5^{ss} opp. κατὰ πόλιν, Lycurg. 17, Din. 313, ἐπ' -αία θοράν Pi. P. 4^{ss}; geogr. Λεπρῆ -ῆ Hippon. 47, Λευκῆ -ῆ, Καλῆ -ῆ ἢ uω., vgl. Ἀττικῆ αὐς Ἀκτικῆ; Landvorprung, Halbinsel, διάσται κατατείνουσι ἐς θάλασσαν (Kleinasien u. Arabien) Hdt. IV 38, σταιῆ (Ägypt.) nō. πατρία (Sib.) 41, cf. 177, Εὐρώπης (Italien) Ar. Π VII 10, (vorgehobene Küste an der) Σιυη mündung, Κανώβης Solo 28, πλέων Νείλου πρὸς -άν Pi. I. 2^{ss}, βαδύκορμον Ἐλάρου N. 9^{ss}, κέλλαντες Σιμόεντος ἐπ' -άς Ae. A. 697, Σιυη er, bef. Ἀχέροντος So. An. 812' (ἐσπεύρου θεοῦ OR 178', Ἀχερουσίας ὕψοι τείνει ApRh. II 354, cf. 806), pl. dist. ἤνους DHal. 10^{ss}; überh. Erhöhung, Νυσαῖον ὄρεον ὄχθαι παλάρι τ' -ά So. An. 1232', βούνομος E. 181', μεσόγειοι u. χωράτοι (wie ἄκρα) Aristid. 1363, τὸ πολὺ μὲν -ῆ, τοῖς δ' Ἐλευθερίου πόλις ὄδες Bergneist' (v. Pflata) Posidipp. 29; χρώματος v. StrabHugel Ae. Ch. 722', cf. A. 493, βώμος So. OR 184'; Stätte, πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβριος ἐμβαλεν -άς Choers. 9, bef. Vergnügungsort (-αί ἐπ' εὐωχίαις ἀφορισμένοι τόποι, κἄν τύχῃσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες schA B 395), recessus amoenus (Gloss. IV 7), cf. ora, οὐτ' ἔθις ἐπιβαίνουεν οὐτ' ἐν ἀπόψει γινόμενα v. Cteniffen Philod. AP IX 412, εἰς ἐσφρόσσυον -ῆν γίνεσθαι Nicarch. AP V 40, παράδεισος -ῆς (τροφῆς LXX) VT Gen. 21^{ss} Symm. (cf. Gen. 14^{ss} Theod., = nemora amoenia Hier.), in acta iacebat ebrus Cic. Verg. VI 63 (in litore perpotabat 87), cf. 82... Nep. Ages. 8^{ss}, pl. = secreta et amoenia litorum Serv. Aen. V 613) nō. Βαίαe u. convivia Cic. Cael. 35, nō. voluptates epist. IX 64, syn. deversoriolus Att. XIV 8, dazu ο πολλοὶ ἡδέως γενέσθαι βουλόμενοι παρακαλούμενοι ἀλλήλους λέγουσι ἴσημερον **ἀκτάσσωμεν** Plut. 668', f. αὐτῆ ἀκτάσσω. [n. pr. fem. Acte, ἡg Kz.]. — Dazu ακταίος, **Ἄκτιος** (Epifl., cf. ἐπάκτιος), ἀκτίης. II. (Πβf. δ-ῆs Eust. 868 nach Ierōn -ῆν v. l. A 631), sc. κριτῆ? (erfl. τὸ βέλτιστον καὶ μᾶλλον ἀπολύσιμον τῆς κριτῆς, ἀπὸ τοῦ κατὰγινουσαι ApSoph., f. αὐτῆ κατακτός), Σήτοττορν, ἀλφίτου Ierōn -ῆ A 631, μωλφάτου ἀλφίτου β 355, cf. ζ 429, allg. Δημήτερος ἄ. = Brot φ 76 (-ῆν πασάμην), N 322, cf. Eu. Hipp. 138', f. 892, Erinic. 1, = Κοτηφωτῆ, Hes. ο. 32 (γαῖα φέρεi)... Κρηταῖς -ά Phaniias AP VI 299, Δημοῦς -ῆ als Saatforn ApRh. III 413.

ἀκτῆ: f. ἀκτέα.
ἀ-κτῆμων, ον (κτῆμα): beifiglos, c. gen. -ων χρυσοῖο (πένης, ἐνδεής H.) I 126, gew. abf., νυμφίος Nonn. 341^{ss}, opp. κτηματικός Plut. Solo 14, cf. 831', Arr. diss. III 22^{ss}, DChrys., Muson., KS, πενήθ Theocr. 16^{ss}; -**ημοσύνη** (= ἐνδεΐα H.), nō. ἀρημοσύνη Poll. III 111, cf. CratesTheb. b. Epiph. haer. 1099^{ss}, KS (Clal., GrNyss.), Eust. (αὐτῆ -**ημονέω**).
ἀ-κτῆνες (αλεξ.): πένητες, ἠρημηκότες EM. — f. ἀκτίς.
ἀκτῆρες Hymn. XXXI 6 v. l. f. ἀκτίες.
ἀκτηρίς, ἴδος, ἢ (ἄγω): = βακτηρία Achae. 21.
ἀ-κτηγο: αἰσθησις τιθῆτ ἐr|trebenswert (erfl. ὡς πονηραῖ) opp. κτηαί Pl. Hmin. 374'; **ἀκτῆσια** f. KS.
ἀκτίν, **ἀκτινηδόν**, **ἀκτινοβόλεω** uω.: f. ἀκτίς.
ἀκτ[ε]ίνος: δὴγός Συρακ. H., cf. ἀκτίς . . παρὰ Συρακ. δὴγός: ἢ ναῦς [Ἀκτίς Schiffsn. IG II 791...] H.
ἀκτινος: f. ἀκτέα; **ἀκτινον**: f. ἀκτῆ.
ἀκτίς (f. **ἀκτίν** ApocPetri 7, Gloss. III 278, cf. Hdn. II 511...), ἴνος, dat. pl. -ῆσσαν K 547, Emp., Alex., Pi. O. 6^{ss}, -ῆσσαν ε 479, Orph. h. 8... Timoth., Pi., Ae., Antiphran., Ar. ψ I 2 uω., Πβf. pl. **ἀκτίναι** KE 321 [Kz.], Gloss. III 425, ἄol. **ἀκτῆν** EM 603^{ss}, cf. Hdn. II 363, ἢ: Σιδητῆτραῆ, ἡελίοιο (ἄελου, ἡλ-) K 547, Mimn. 10,

Alex., Pi. f. 107, Trag., Pl. Ax. 371^{ss}, Ar. μ Π 9... Theophr. sign. 11. (syn. ἀγῆ), LXX, Barnab. ep. 510, Gloss., ἡέλιος -σιν ἐβαλλεν (καταδέρκεται) ε 479. (λ 16, Hes. th. 760), -α προσβάλλει Hero I 456. λαμπρά Hymn. XXX 10, Pi., Timoth., ἀειρήs Emp. 84, παμφαῆs Eu. M. 1252', τηλαυγῆs Ar. Av. 1092', ἡλιώτης So. T. 697 uω., ἀνακλώμεναι Ar. μ I 3... μέσσα (v. Mittag) So. OC 1247', περιβολῆs σκηνωμάτων ἰδρύετο πρὸς μέσας φλογὸς -vas Eu. Ion 1136, τὰ πρὸς -va (= ἀνατολήν Phot., Suid.) ἔθνη Philostr. AT II 2, ἐν μονῆρ-ει (ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ sch.) Nic. a. 401, abf. Sonnenjchein opp. σιά Ael. v. h. 31; ἀστέρος Ar. Av. 1009, Σειρία Lyc Al. 397, ἀστρ. -s ἀγαθοποιῶν VettV. VII 2, -va ἐπιφέρειν od. βάλλειν III 3. (f. -νοβολία), στεροπάs Pi. P. 41^{ss}, Eu., cf. So. T. 1086' Διός, ApRh. I 733, πυρός Sopat. 13 (ξανθῆ), Pl. Tim. 78^{ss}, des Goibes Hel. III 4, ἄλβου Pi. P. 4^{ss}, an. trag. 130, ξανθαὶ καὶ παμπόρφουροι ἴον Pi. O. 6^{ss}, κρόκου Emp. 93', ελικταὶ ἄξονος Ant(Thess.) AP IX 418 (radius) -s, κερκίς, καὶ κνημὸς τροχῶν Gloss. II 168), cf. Papp. 1062, pl. Strahlenfranz Luc. dSyr. 32... cf. περιδέοντες -**ηδόν** τὰ βέλη salt. 18; v. Sehtrahlen Hipparch. b. Aët. dox. IV 13^{ss}, προσώπου μαρμαρίζουσι Pi. f. 123, cf. Ar. V. 1032 (δεινόταται), Philostr., Hel., Πόδων Meleag. AP XII 110; ἄβτ. ἀσβεστος καλῶν ἐργμάτων Pi. I. 4^{ss}, ἀγώνων P. 1147; = οἰκίτου ὄνομα (= H.) καὶ ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ οἱ ὀβολοὶ ριπτοῦνται PausAtt. 25, ἕνδεσname X. cyn. 7^{ss}; f. αὐτῆ ἀκτίος. — **Δαυ. ἀκτινο-ἔδωλον** HestiaePerinth. b. Doro- 403^{ss}; **ἀκτινο-βολῶ** radio Gloss. II 224, cf. Philo I 638, pass. ὑπὸ τοῦ ἡλίου IsidChar. b. Ath. 94^{ss}, ἀστρ. VettV. IV 29... (pass. -λούμενον ζῆδιον III 6), Porph., -**βολία** (ερ **ἀκτινηβολία** Manetho I 322...) Plut. 781^{ss}, ἀστρ. ἢ πρὸς Κρόνον VettV. III 6, cf. V 9 (nō. συνάντησιs), Porph., Procl.; **ἀκτινο-γραφίη** Werk des Democr.; -**ειδέις** στέφανοι (= ἀκτινωτοί) Philo II 559, τριχῆs Horapoll. 117 (ἀκτινώδης Philostr. AT III 46); -**εντα** κομήτην (f. cf. ἀκτίνι Manetho IV 230') OrSib. 81^{ss}; -**κράτωρ** mag. Epifl. Berl. 1200 (wie -χαίτης Zaub. L 2286, Ἀκτινώπων DietPM 61, Ἀκτιώφης? L 2473... Ἀκτινώδης 2279); -**φόρος** radiatus Gloss. II 168, δ ἄ. Sphedepart syn. Ελιξ Xenocr. al. 85 [Plin. 321^{ss}]; **ἀκτινωτός** 3: Strahlenförmig (gefahrnüst), φιάλη BCH 104^{ss} [Del. 364^{ss}], 29^{ss} [155^{ss}]... τροχὸς Hero I 300, στέφανος Philo II 560, κἀνδαρος Horapoll. 110, Zaub.
ἀ-κτίον (γῆν) nō. ἄκληρον Hymn. Ven. 123; = **ἀ-κτι-στον** inconditum Gloss. II 224, cf. KS (αὐτῆ adv.).
ἀκτ-ίτης, ου, δ: = ἀκταίος, καλεμαετής Phaniias AP VI 304; λίθος (v. Ἀκτῆ) So. f. 65, IG II 1054 [IV^{ss}]... cf. Ἀκτίτης (sc. γῆ) 834^{ss} Bas [329].
ἀκτός: f. Sp. 72^{ss} (aber Plut. CGR. 7 νακτός).
ἀ-κτυπος Eust., -πῆ πνεῦμα χωροῦν Adamant. phys. II 41 3f. m. ἀκτύπος v. l. (f. ἀσφορητῆ).
ἀκτωρ, ορος, δ (ἄγω): lux, Ae. Pe. 557, Ἀχαιῶν nō. πρόμος Eu. 399, cf. PhiloEp. b. Eus. pr. IX 24 [ep. n. pr.]; = ἀγωγέυς, ἰμάς, σχοινίον H.
ἀκτ-ωρούς: γεωργός, ἢ φύλακας, -**ῶρια**: ἀκτάς: ἢ φυλακάs H., -**ωρεῖ**: τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάσσει H., EM, nō. **ἀκται-ωρεῖν**: ἀκτάs φυλάττειν H., -**ῶρους**: φύλακας, γεωργός EM, cf. πυλ(α)ωρός, ἄλ(η)ωρός.
ἀ-κυβέρνητος 2: nō. ἀνεργάτιστος Plut. 501^{ss}, πόλις Caes. 28, τὸ ἄ. nō. ἀνηγεμόνευον Luc. IupTrag. 46 [GrNaz.].
ἀ-κύβευτος (opp. κυβερτικός): τιθῆτ aufs Spiel setzen, τὸ ἄ. nō. ἐλεύθερον MarcA. I 8. [cod.]: ἄδοξον H.
ἀ-κυδέας ἠγεμονίης Apollinar. Ps. 106^{ss}, **ἀ-κυδον** (-υλον **ἀ-κυητήριον** φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κνεῖν ἴγνακαεῖον H. **ἀ-κύδηρον**, τὸ (Κύδηρα): τὸ ἄ. opp. venustum Cic. epist. VII 32, Eunap.
ἀ-κυδοὶ dies (ἀγονοὶ sch.. cf. -ος' ἢ ἡμίονος Theognost. 59; κύδος = τὸ σπέρμα EM 551^{ss}) opp. ὕπαρνον Call. II 53, c. gen. -δος τόκων Call. Oxy. 242, παθῆ EM 54^{ss} τιθῆ tiger **ἀ-κυτος** = ἢ μὴ κύουσα (κύτος = τὸ κύημα schCall.), cf. -τος' ἄτοκος, στερίφη H.
Ἀκυδών: ἀγρυπνῶν H. (ἄκυτον ἀγρυπνον Cyr.), I ἀκοιτῶν?

ἀ-κύκλιος ὑπόληψις Par Philod. θ I 17as.
 ἀ-κύκλιος (εἰρή. ἀπαίδευτος) Plato 227.
 ἄκυκλιος: ἀετός H., cf. Ἀκύκλιος = Aquila.
 ἄ-κύκλιος 2: οὐτ' ἄ. v. Protagoras (= κυλιστικός)
 Timo 5; κραδίη (= ἀδάμαστος?) 16.

ἄκυλος (ἄκ- πβ. ἄκ- Ἐφάρχ.), ἦ: εἰσίει (vgl. μυαίκυ-
 λων), dist. βάλανος κ 242, Pherecr. 186, Hipp. δ II 55,
 = δ τῆς πρίνου καρπός (sch. κ 242, EM) Amphip. 38. Theocr.
 5as, Arat. 1047. φελλόδρους καὶ πρίνου dist. βάλανος δρους
 Theophr. hp. III 16as, -οις παίζειν Crat. 170, Schweine-
 fott (cf. κ 242) Ar. Zi VIII 6, Pbf. καρπός διογνήτων ἄκυ-
 λαίων Str. β. Eus. pr. IV 20; Zierat, δρους χρυσοῦς
 ἀκύλων ΔρI Ἐφάρχ 1895as [Ath. 409^a], cf. IG II 5 767^b
 [332^a], δαζυ φιάλη ἀκυλωτή Ἐφάρχ. 1903¹⁴¹ [Ath. IV^a],
 cf. βαλανιώδης; = τὸ αἰδοῖον (cf. βάλανος): ὑπὸ Λυδῶν (= H.
 ἰω ἄκυλλόν); καὶ κομάρου δ καρπός, (δν) ἐνιοι μαίκυλα
 EM, = φηγού καρπός Nic. a. 261; ἄquilon' fascimentum
 Gloss. II 597.

ἀ-κύμαντος (ῶ) 2 (κυμαίνω): wogenlos, nicht überflutet,
 ψάμαδοι Eu. Hipp. 234, δρους Himer., ἔρετροι Nonn. 214,
 πόδες Orph. I. 39, εὐπλοῖη IulPolyaen. AP IX 9, πέλαγος
 Luc. Halc. 2... adv. διαπλεῖν CIAI paed. III 101, ἄβτ. ψυχῆ
 Syn. ep. 57, ζῶη IChrys.; = -ματος πορδμός an. trag.
 336, βίος (vl. -μαντος) LXX Es. 313; = ἀκύμος τόπος
 Ar. π 23s, πλοῦς Them. 221^b, βίσιος Eu. Herc. 698^a, πβ.
 25 ἀφοβός Plut. 1090^b; = ἀκύμων πόντος Pi. f. 235, Ae. A.
 566, cf. Eu. IT 1444, Plut. Tim. 19, Luc., MarcA., τὸ
 ἄ. opp. κυματώδης Theophr. vent. 4, δχθαί Nonn. 1017,
 εἴθερα IGaz. eosphr. 272, -ονα ναυτολεῖν τινά Alciphro
 IV 19as; ἀήρ Plut. 722^a; βίος (-ονα) ἀτάραχον, ἀσάλευτον
 Phot., BA) πβ. γαληνός 8^a, cf. Plotin., Syn.

ἄ-κύμων νηδύς (= μὴ γεννώσα, ὡς ἐγκύμων ἢ συνειλη-
 φτία Phot., Suid., cf. H.) Eu. An. 158, cf. Aristoph. f.
 708 (PhrynS. 61s), γῆ πβ. οὐδὲν ἐκφέρουσα MoschioTrag. 8.
 ἄκυνον (ἄκυνον, ἄκυνον): ἄτοκον H.

ἄ-κυντόν: ἀπρόσιτον H.
 ἄκυνον (ἄκυνον H. s. κυσαμένη) ἄτόκιον (ἄτοκον Mein.,
 cf. ἔγκυος) EM, H., f. ἀκητήριον.

[ἀ]-κύρβιστα πάντα διαφυλάττειν πβ. ἀκόλλητα v. Stein-
 megarbeit BCH 35as [Del. III^a].

ἀ-κύρης: ἀτυχής, ἀκύρημα: ἀτύχημα H.
 ἀκῦρ-ια (= ἀκυρολογία) πβ. παραφόρα als ἀμάρτημα
 κατά λέξιν (Beisp. ἐρωτῶ f. δλομαι) Hermog. meth. 3.

ἀ-κύριεutos (syn. ἐλεύθερος, ἀνεμπόδιος) f. KS.
 ἀκῦρδεντα (ἐπηγ.) ἀνάρμωστα, ἄκυρα H. (alex.?).

*ἀκῦρο-λόγος, δαυ. -λογία, ἦ: uneigentlicher Ausdruck
 (diectio inpropria Char. gramm. 1270, f. ἀκυρία, ἄκυρος
 2). 3B. ἐκφυγέτησα τοὺς ἰχθύας Hdn. Peri -as LexVind.
 316, sperare dolore (Verg.) Donat. gramm. IV 394
 ufw., πβ. ἀσάφεια DHal. Lys. 4, pl. πβ. nugae Hier.
 advRuf. II 6, = (βηζ.) -λεξία (cf. κυριολεξία) Suid. s.
 ἀσθέντης, Eust.; -λογεῖ (= ψευδολογεῖ H.) opp. ἀπταιστος
 καὶ ἐναργῶς τὸ δηλούμενον παρίσταναι Philo I 216, περι
 τὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν (3B. τρίτον f. τρεῖς) Hdn. LexVind.
 319 ufw., astr. -λόγητοι ἀστέρες opp. κύριοι VettV. III 1...;
 τὸ ἴσος' ἄ-κυριολεκτικόν (fo, = ἄκυρον) Eust. 569.

ἄ-κύρος 2: opp. κύριος 1. Perj., οἴηνε oberste
 Entfcheidung, οἴηνε Gewalt über etw. (gen.), -οι
 πάντων (neutr.) Dem. 19s, -ον ποιεῖν τινα X. He. V 3s,
 τινά τινας Dem. 24s², DHal. 7s, τινάνα τινά τινας διε
 Verfüging über etw. nehmen Pl. Theaet. 169^a, c. inf.
 -ος διατιθεσθαι τι Pl. lg. 929^a, cf. Andoc 4s (σῶσαι, πβ. ἀτε-
 λής), Aesch. I 13s (πβ. ἀδύνατος); unpassgeblich, -ος
 ὄμων fikt. euf. Dem. 19s^{as}, -ους τοὺς βέλτιον βουλευσαμέ-
 νους καθίσταναι Lys. 91s; -οι τῶν ἰδίων ἔργων καθίσταντο
 fanden keine Zeit mehr Str. 154. 2. Dinge, un-
 gültig, nicht rechtskräftig, νόμοι Th. III 37, Pl.,
 Redn., δικη πβ. ἀτελής Pl. lg. 954^a, ζημία Lys. 9^a, ψήφ-
 σμα Ar. M VII 10, Redn., πβ. ἀτελής DittS. 306 [Delphi
 II^a], ψήφος Ar. Ad 68 (ἀμφορεύς Poll. VIII 123), συνδή-
 70 καὶ Ar. P I 15, Pol., Ζητήρ., διαθήκη Is. 194^a, δουλαγωγία
 πβ. ἀρμένα Diall. 1541 [Str. II^a], ἄνά 1884., [Delphi
 II^a], οἰκονομία Petr. III 40 [246^a]... ἐφόδος Hib. 196

[259^a]... ufw.; -ον ποιεῖν τι Pl. Prot. 356^a, Redn., Pol.,
 Arr., Ζητήρ., LXX. καθίσταναι τι Isae. 247, θέσθαι τι
 Andoc 2s^{as} ufw., c. gen. ἡμέρα -ος πράξεν dies nefas-
 tus Luc. pseudol. 13; unpassgeblich, τὸ Λακεδαιμο-
 νίων ἄξιωμα X. an. VI 12s, λόγοι Is. 52, unzuständig,
 κρίσις Pl. Theaet. 178^a (cf. -οι ἀπειροί, μακρὰν οὐσα H.),
 unwirtschaft, ungeschaffen, ἀδικίαν -ον ποιεῖν Din. 3s,
 unvollständig (= ἀτελής), ἐξελαύνων Ἀκκιβάδην -ον
 ἐποεῖ τὴν τάξιν Lys. 15s; zeugungsunfähig, αἰδοῖον
 opp. κύριον Ar. Zy III 4, cf. IV 10, nicht zum Leben
 notwendig, μέρος σώματος (3B. σκέλη) ApMed. b. Orib.
 II 65, μέρος Gal. IX 770; v. der Rede, uneigentlich
 (f. ἀκυρολογία), illud -ον 'valetudini fideliter inserviend'
 (nämll. fideliter, dessen domicilium proprium in officio)
 15 opp. verecunda translatio Cic. epist. XVI 17, cf. Quint.
 VIII 2s, schSo. Ai. 26 ufw., -ως (improppie Gloss. II 224)
 ἐκφέρειν τὴν φράσιν opp. ῥητός Philo. ρ I 161, un-
 passend, v. Sprachklärung -όν ἐστὶ τι schPl. N. 4s,
 adv. schB Ω 617, cf. -ον καὶ φαῦλον ἡγεῖσθαι τί τι DChrys.
 20 33s; -ον παλαιόν (veraltet?) H. Dav.

ἀκῦρ-ῶν infirmo, irritum facio, abrogo Gloss. II 224,
 -ῶσαι: ψευδοποιῆσαι, καταργῆσαι H.; rechtsunfähig
 machen, aufheben, ψήφισμα Din. 1as, δόγμα Diod. 16s,
 cf. DHal. 27s... ἀφείλιμα DittS. 329 [Ἐρῆ 86^a], διαθήκη
 Oxy. III 491 [126^a]... ufw., νόμισμα Plut. Lys. 9; unglaub-
 würdig machen, ἐπη Str. 362, f. ἦν hinweggehen über, nicht
 achten, λόγον θεοῦ NT Mt. 15s... ἐντολάς Ios. a. 18s^{as},
 πβ. παραβαίνειν LXX Es. 6s, στρέβλιν (vl. κῶν) 4 Mc.
 714, οἱστρον παθῶν 2s, pass. 21; -ῶσαι: abrogatio, evan-
 catio, irritum Gloss. II 224, Ungültigkeit (serklärung)
 BU 944 [IV-V^a]; = -ῶσαι, συγγραφῶν Philo. ρ I 276, κα-
 ταδικῆς DHal. 8s, πβ. ἀδέτητος CPR I 14 [166^a]... διαθή-
 κην πρὸς -οιν ἄγειν Oxy. III 490 [124^a], cf. II 266 [96^a]...;
 ὄνομα οἰωπῆ -ῶτον μένει rechtsungültig (für den öffent-
 35 λichen Verkehr) opp. ὀνομάζην (als κύριον) Eu. Ion 801.

ἄκυτος: f. ἄκυδος; ἀκχαλίβαρ: κρῖββατος Λάκ. H.
 ἄκχημονικά: καὶ ἄκακοπαθέντα H.; ἀκχός: ὄμος H.
 ἄ-κωδώνιστον (= ἀβασάνιστον, ἀδοκιμαστον PhrynS. 51s)
 τὸ πρᾶγμα εἶν Ar. L. 485.

ἄ-κώδωνον μέλος πβ. ἀσάπληκτον Steph. inArP 317.
 ἀκ-ωκ-ῆ, ἦ (redupl., f. ἀκή): Spitze, ἔγχεος E 16...
 δουρός K 373... βέλος N 251, σιδήρη Arr Ind. 24, ἀβ.
 ἦλυδ' -ῆ E 67... cf. Luc. dmort. 27, allg. Wurfspitze
 Nonn. 271as... -ῆ τριδούς Ποσειδάωνος Triph. 569; Spitze
 des Schwertes (-ῆ) mucro Gloss. II 224) Theocr. 221as,
 45 ArRh... κεράων Opp. c. II 166... des Σίφης syn. ἀκανθαί
 h. II 49, σκορπίη Orph. I. 622, cf. 126, πτερόεσσα Nonn.
 25as; ἔστι καὶ πύργου σχῆμα EM. [comp. 23.]

ἄ-κώλιτος περίοδος nicht in κῶλα eingeteilt DHal.
 ἄ-κωλος (κῶλον) ἄπους H., Ἐρμαί Paus. I 24s; πόδες
 ἄποροι μ 89 etrl. -οι (= κωλῆν οὐκ ἔχοντες) syn. ἄναρροι
 Aristarch., cf. sch.

ἄ-κωλύτος 2: ungehindert, πβ. ἀνεμπόδιος Arr. diss.
 I 41s ufw. (oft), πνεῦμα LXX Sap. 7s, χρῆσις Plut. 137^a.
 CIG 3281 [Smηrνα K3], εἰσοδος Luc. Tim. 18, cf. Hdn.
 I 131... ApDysc. sof. 121s, -όν ἐστι Herodas 2s, ApDysc.
 synt. II 31 (τὸ φάνα), -ον ἔχειν τι III 31, adv. (= inprohibite,
 licenter Gloss. II 224) βεῖν πβ. ἀσχετός Pl. Crat. 415^a,
 cf. [Ar.] κ 7, an. Lond. 201s, Arr. diss. III 12s, Hdn.,
 60 NT Act. 28s1 (διδάσκειν), Oxy. VII 1036 [273^a]... danb.
 (βηζ.) -υτ [Democr.] b. Fabric. BiblGr. IV 338; nicht
 zu hindern, -οι οἱ μανόμενοι Artemid. III 42, τόχη KE
 149 [K3].

ἄ-κώμαστος ἵππος πβ. νήφων Lib. IV 158R.
 ἄ-κωμώδητος 2: οὐκ -ως ἤμικται Luc. vh. I 2.

ἄκων, οντος, dat. pl. ἀκόντεσσιν Pi. P. 9s... δ (f. ἀκόν-
 τον): Wurfspieß, δξὺς φ 590... ἐξέστους ξ 225 (Baech 171s),
 δοός Pi. N. 11s, χαλκοπαράος P. 1as, βραχυσίβαρος N.
 3as, βαδινός Stesich. 53. cf. 3, θαμέες ἀίσουσαι ἀπὸ χειρῶν
 70 A 552... βάλε μέσσον -I Y 413, δοῦπον -ων [Callinus 1] πβ.
 οἰστών βοῖων Π 361 ufw.; Eu. Ph. 1402, Rhcs. 374^a (ἐ-
 βολος), ArRh., Call., f. Ep., Aristid. I 357, Artemid.
 ἄκων: f. ἀκῶν. [Charito.

ἀ-κώνητον ἀγγειῶν πίπτει περιπίπτει Diosc. I 7, δοτ. σκευὰ κεράμια -νατα DialI. 5087 [Σεβεν ΠΙ].

ἀ-κωνος πῖλος ὄηνε Σπίθε, φλαή Ios. a. 3157.
ἀ-κώπητον ἀπαρσκευαστον' ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἔχουσῶν κώπας: ἢ ἀνοπλον H., cf. Phot., BA. EM.

ἀ-κωπος ναύτης (κώπη) Philipp. AP IX 88, σκάφος ἄκωρια: ἔκκανθα H., ἴ. ἀκορρα. [DOrn. ΠΙ24.

ἄλα τὰ κόπρια Suid. (cf. H.), τιάττιγετ οὐδάλα, wie Callistr. p 455 Ias (οὐδ' ἄλα δοίης); = ὄλιος H.; ἴ. αὐχὲ ἄλαβα: ἴ. ἀλάβη.

ἀλάβαστρος, att. meist ἰ-στος (cf. BA 206), ὁ (ἢ ἀλ. λήκυδος) NT Mc. 14a, Poll. X 121., schPl. Hmin. 368°, Iat. alabaster Cic. ac. I. 11 (plenus unguenti), Petron., Plin., Ibbf. το -στρον LXX 4 Rg. 2113 (vl. ὁ ἄ.), Metrol. 260., Iat. Gloss. IV 472., pl. Theocr. 1511a (χρῦσεια), Agathias AP IX 153, Mart. XI 8a, Sidon.; ἴ. emit. (διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν volkset. EM): 1. Sa Ib f f ä j ä f ä n e n, Heines Gefäß ohne Fuß u. Henkel (μυροθήκη H.), IG I suppl. 1277 [414].., Π 745 [IV].., BCH 1046a, 1440a [Def. IV—ΠΙ] ufw. (Σάβηστην), 1 Ar. Ach. 1053., 2 Men. 990, 1 Hyp. 5a, Call. V 13, Plut. Tim. 15., ἔμυρι-zer' ἔξ -ου 1 Alexis 62, λίθινος Ctes. Ind. 86, cf. Theophr. od. 41, μονόλιθος 1 Poll. X 120, graciles Carm. epigr. 1135, μύρου -ος Hdt. ΠΙ20, 1 CratesCom. 15, Aristoph. f. 822, NT Mt. 26; dem. τὰ -στια Eubul. 100, -στροθήκη Salb-fäßchfenbehälter Aristoph. f. 548, Lond. II 12 [Π], KS, att. -στροθήκη Ἐφάρρ. 190344a [IV], Dem. 19237, Poll. X 121, -στροφόρος (erfl. ὁ τὰς -στρον φέρων) Ae. f. 409; δαζυ-στος' ὃ ἔχρῳντο ἐπὶ τιμωρία τῶν μοιχῶν ἀντι τοῦ βαφάνου PausAtt. 31, cf. Suid. s. ὃ Λακιάδα. 2. Αλαβαστερ-stein (Θνητ), aus dem dies Gefäß meist hergestellt wurde (cf. -strum' was de gemma Gloss. V 340), = lapis -ster Plin. 33101, κάλπις -ου Hdn. III 157, = -στρίτης sc. λίθος Theophr. lap. 6., Str. 577, Plin. 36oo (Aegyptius 158), = -στρίτης πέτρα Callix. FHG III 58, cf. Plin. 37143; -στριον Αλαβαστερsteinbruch 1 Thead. 36 [327], = -στρίνη sc. λίθος 35 [325], -στροειδής στιβαίει Diosc. IV 76. [Σλυβη.]; -στρον (πόλις) äg. Stadt, ἄλαβανδής (hieher', od. zu ἀκαλανδής') äg. Dorf[n.]

ἀλάβη (sem.) λιγνύς, σποδός: κερκίνος (= πυράγρα): ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρμῆ H., -ῆ ἄνδρακες H., ἄλαβα (ῖο) μέλαν ὃ γράφομεν H., ἀλαβῶδες: ἀνδρακώδες, κεκαπνιαμένον H., -δεος ἐνδοξὸν πύργον an. alex. Oxy. VI 859; δοξ' ἄλα-βάρχης, -χῶς ufw. zu Ἀραβάρχης (uirpr. äg. 30llpächter im Verkehre mit Arabien, dann allg., cf. DittO. 570).

ἀλάβης (-ῆς EM, ἀλλάβης Ath.) Πιλιθιά Str. 823, Ath. 312a. δαζυ' gen. pl. -βήτων Geop. 207, Philop. orif. ἄλαδρόμος: ἴ. ἄλας. [V 5, = -betas nb. siluri Plin. 561.

ἄλαζα: αἰσχρά, -ζωνεῖσθαι ψεύδεσθαι ἢ ἀσίνεσθαι (ἀπασι. κωηnt.) Tap. (Tap. zu ἄλαζα') H.

ἄλαζονεῖα (-νία AristoxSelin. [ἴ. ἀλαζών], OrSib., Gloss. Π 224., NT oft vl.), ἢ, v. ἀλαζών: Πραήλεια, Γροθιτιεῖ (= προσποιήσις ἀγαθῶν οὐκ ὄντων Theophr. ch. 23, cf. Ar. P 16. Pl. def. 416a, perip. opp. εἰρωνεῖα Stob. II 735), νικᾶν τινα -α Ar. Eq. 903, pl. 290, ὄπ' -ας R. 919, cf. Men. 737, PosidippCom. 26; Πέρσου X. Ag. 91, cf. Redn., Pol. 533 (τῶν ὑπερηφανοῦντων), ψηφίσματος Aesch. 3237, ἔμφυτος Pol. 4a, nb. ψεύδος Pl. Gorg. 525a, κόμπος Aesch. 3101., ἀνελευθερία Teles 3510., σῆμα Plut. 43b, κενοδοξία LXX 4 Mc. 215, -ῆ χρημάτων πλήθος -ά ἐστι X. He. VII 13a, ἐπὶ τινι LXX Sap. 177; -αις χρῆσθαι Is. 1220, cf. 1319, -ας μετασχεῖν 1522a, καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἄ. NT Iac. 41a, περὶ τοῖς βίους nb. πολυτέλεια Pl. 657, cf. 11a, βίου NT 1 Ioh. 21a, -ῆ καταδουλοῦν πέντητας OrSib. 83a; χορδῶν zu starkes Anstrecken opp. ἐξάρνησις Pl. rp. 531a.

ἄλαζονευμα, τό: dasf., pl. Σιντερεῖεν Ar. Ach. 63, 87, nb. ἀπάτη Aesch. 117a, sing. 323a, Aristid. I 394.

ἄλαζονευμάτι med. (fut. Dem. 3641, aor. SextE.): γροθῆτον, αὐψιθήνειδεν, mit etwas praehlen, -όμενοι καδυπερκρόνησαν Ar. Av. 825, nb. ψεύδεσθαι Pl. Hmin. 371a, opp. μετρίως διαλέγεσθαι Is. 1274, λίαν ἀπερισκέπτως 131, Τιμῶνι παραπλησίως Lys. f. 73, δόξης ἢ κέρδους χάριν syn.

προσποιεῖσθαι Ar. H IV 13, c. gen. Suid. ὄηνε Βελεγ, περὶ μετεώρων Eur. 146, cf. Is. 1310, ὑπέρ τιος X. Cyr. II 211, ἐπὶ τινι DiogL. Π 73, ταῦτα Aesch. 321a, θεὸν LXX Sap. 21a, cf. ep. Diognet. 4a; σῶματα u. ἴδη αὐφρηκεν Ar. oi 14.

ἄλαζονίας Hdn. epim. 183 nb. τραυματίας.

ἄλαζονικός 3: γροθιτιεῖτῆ, nb. θρυπτικός X. m. 12a (in Aufs treten u. Kcheidung), -κάθερος nb. κενόδοξος Pol. 277, cf. Philod. p II 149, φιλοτιμία Plut. Lys. 6, -κὸν τὸ ῥηθὲν Is. 157a, nb. φορτικόν Hipp. I 179 4, adv. nb. κομπαστικός Poll. IX 147, ὑπεροπτικός Diod. 18a, cf. Plut. Mar. 9, schAr. Av. 1208 (σκήπτρουσai) ufw., Orig., -κώτερον ApCit. ΠΙ24.

ἄλαζονο-χαινο-φλόαροι σκόππουσι Archestr. 59.

ἄλαζοσύνη σου VT Ier. 491a Aq. (-ζονεῖα Symm.).

ἄλαζών (ā Hdn. I 28), ὄνος, ὁ, ἢ, δαζυ ἠδονή ἀπάντων -νίστατον Pl. Phil. 65° (vl. -νέστατον, cf. -νέστατα ἔδων Ael. ha. 43a): Πραήλερ, Αὐψιθήνειδερ (προσποιητικός τῶν ἐνδόξων Ar. H IV 13, cf. X. Cyr. Π 21a, ἴδιος ὁ ψεύστης Suid.), Crat. 380 (erfl. κομπαστής), nb. ἀγύρτης u. μάγος Hipp. IV 1, μάγας Ar. Ach. 109, ἀνήρ οὐδ. ἀνδρῶπος ἄ. Hdt. VI 12, Ar. Ach. 373.. X. m. 17a, Pl. Lys. 218a, LXX, NT, γέρον Call. f. 86 [Choi.], στραπιώτης (gloriosus Plaut. Mil. 87) Them. 259°, γυνή Plut. Per. 12, nb. μάδολης Ar. Eq. 269., nb. φέναξ R. 909 ufw., syn. λόγους οὐκ ἀληθεῖς ἀπαγγέλλων Men. Pk. 78, περὶ τι [Archyt.] b. Stob. ΠΙ 111a; λόγος nb. ψεύδης Pl. rp. 560°, ἀθάδαεια ClRom. 157a, ἴππος Poll. I 195, ὄριος (Ῥζαυ) GrNax., στάχυς nb. κενός Plut. 81°. = VERBER. vorait. b. Hdt., Hipp., cf. τίς -ζωνίαν πλείσταν παρέχει τῶν ἀνδρῶπων; τοὶ μάντις AristoxSelin. b. Heph. ench. 8a, ζυεῖτελῆ. -ζών ὁ ἀλώμενος: ἄλκαῖος [AlcaeCom. 31] Suid., BA.

ἄλάδεια, ἀλαδής ufw.: ἴ. ἀλήθεια.

ἀ-λάθητος Erfl. v. ἀλητος Suid., θεός (nb. ἐπόπτης) ἀλαί: ἴ. ἄλας; ἀλατα: ἴ. ἀλαός. [u. μνηθῆ ἴρ. KS; Βηζ-ἀλαιδερές: ἴ. ἄλ-; ἄλαῖδρα: ἴ. ἄλευρον.

ἄλαῖνω, ep. ἠλαῖνω, ugl. ἠλεός: = ἀλάομαι, -εις ἄδαπτος Eu. T. 1084', κατ' αὐτάν Ph. 1537', ἀπὸ δαμάτων E. 588', cf. 204', C. 79', μανίας (IT 284) καὶ φόβοις O. 531, ὄναρ-ει Ae. A. 82', κορυθαλλίδες ἠλαῖνοντι (vl. -ονται) Theocr. 72a (sch. ῥέμβονται), -ων ἠπειλήσε (sch. μωραῖνον) Call. ΠΙ 251, cf. Parth. f. 46, ἠλεονομέν' ὀδονομέν' (ῖο) H.; δαζυ ἀλαινός [μητη. n. pr.] πλανώμενος Cyr., ἄ. ποταμός: ὁ ἐπὶ πολλῆν γῆν πλ. Eust. 792; -νῆς: ἴ. ἀληνῆς.

ἄλακάτα, ἄλάκαται: ἴ. ἄλ-; ἀ-λάκητον' ἀψόφητον H.; ἀλακῶσαι: ἴ. ἀλής; ἀλάλαγξ: ἴ. ἀλαλύκτημα.

ἄλαλάζω (-άζω Arr., LXX, ἠ-αζα att.): ἀλαλαῖ ριφεν (ululo Gloss. Π 224), friegerisch ἄδαναῖα -ζεν ὑπερμάκει βοξ Ρι. O. 73a, cf. Eu. Herc. 981., -ζαντες ἔθεον ἐπ' αὐτοῖς X. Cyr. ΠΙ 2a, cf. An. IV 27., Plut. Flam. 4., τῷ Ἐυνα-λφ X. an. V 21a (vl. ἠλελίζαν), δεφ̄ jauchzen LXX Ps. 461., b. GattmahI an. trag. 418, cf. Plut. 46°; v. Jammer Eu. E. 843° (b. Sterben), nb. ἀπόζεσθαι Nonn. ev. 677, πολλά nb. κλαῖειν NT Mc. 53a, ἄνδρες opp. γυναικες ἀλό-λοζαν Hel. ΠΙ 5; ψαλμός -ζει Ae. f. 57, κύμβαλον -ζον NT 1 Cor. 131. II. trans. νίκησ So. An. 133. med.

= act., τῷ Ἐυναλφ Arr. V 10a; βοῶσ' -ζομένη ἦμα So. f. 491, Βρόμιος -ζεται Eu. B. 592', cf. LXX Ier. 29a vl. Ugl. ἄν-, ἐπ-, συν-. — Dav. ἀλαλαγή κυρίως ἐπὶ τῆς τῶν πολεμίων συμβολῆς, εἶτα ἐπὶ τῶν ἐκβακευμάτων schPi. O. 78a, ἐφέστιοι b. der Hoφzeit (ἐπὶ τῶν θυσιαῶν εὐχαῖ sch.) So. T. 205', ἴ. ἀλαλή; = ἀλάλαγμα' ἐπινίκιος φῆη schSo. An. 127, πυκνά im Kampf nb. κραυγή Plut. Mar. 45, νομαῖον δεφ̄ δοῦνα Call. f. 310, cf. LXX Ps. 431a (pl.); = ἀλαλαγμός (des Kampfes) ἐγίνετο nb. βοή Hdt. VIII 37, προσβάλλειν μετὰ σάπηνγγος καὶ -οῦ Diod. 207, cf. Plut. 201' (oft), Them., LXX, OrSib. 320a, = εὐφῆμος βοή H. (jubilatio Gloss. Π 224), cf. LXX, im Jammer (= eiu- latio Gloss. Π 224) Plut. 610°, ἀνδρῶν nb. ὀλοφυρμοὶ γυ- ναϊκῶν AchT. ΠΙ 2; τυμπάνων -οί Eu. C. 65', cf. Hel. 1352', LXX (κύμβαλο -οῦ Ps. 150a); ἄλαλάξιος Erfl. des Ares Corn. th. 21.

ἀλαλαί interi. हुत्ताह! Ar. Av. 953 (codd. -άν), -αι (vl. ἀλαλαλαί) ἢ παῖτων 1763 (foigt τίμελλα καλλίνικος),

L. 1291, *δov. δov. -ά (-ή ion. u. Hdn. II902)*, ἡ: **Θε**
ῖσθρει (θόρυβος EM), *in Scliaστ*, u. *Sieg*, *καρτερὰ Pi. I.*
710, *δορικτυπος Λυκίων N. 300* (-ά, Πολέμου θυγάτηρ f. 78),
 -ή 'μόρον χεῖτε' Phoenix 190, *λύπαν ἐξαλλάξαι* -ά Eu.
Hel. 1345', pl. nb. *μανία v. Βασιάντην Pi. f. 208*, des
 Sclmerzjes, -αι (vI. ἀλαλαγαί) *αλαγμάτων Eu. Ph. 335'*.

ἀλάλημαι: f. ἀλάομαι; **ἀλάλημα** ζύλα: f. ἀλάομαι.
ἀ-ἀλάλητον infandum Gloss. III 451, *πόλλ' -α was*
man nicht ausprechen darf Theogn. 422 vl., cf. Philod.
 AP V 4, *στεναγοῖς unpausprechlich* (f. ἀνεκλάτ.) NT Rom.
 8²⁰, *adv. KS* (Cfll. v. ἀλόγως Eust. 723); *ohne zu sprechen*,
adv. φθέγγεσθαι KS.

ἀλαλητός, *δov. -λάτος*, δ, zu ἀλαλαί (cf. **ἀλαλητά**: τε-
 δορυβημένα H.): **Θεῖσθρει**, *in der Scliaστ*, ζύνοσαν με-
 γάλω -φ ≡ 393 [Hes. th. 686], *ἐσοσούντο B 149*, cf. Δ 436
 (Τρώων)... ω 463, Hes. sc. 38, ApRh., QS., OrSib., *Ion.*
πλακούντων Telecl. 1, *Τυρανῶν (= στρατός) Pi. P. 1²⁹*;
δεοσέω -φ φεύγοντες Σ 149, cf. Φ 10; *ἰσητ*, nb. *πάταγος*
 Anacr. 63, *αἰνομανῆς Nonn. ev. 19²*; *αύλων an. AP VI 51.*

ἀλαλαί: f. ἀλαλος; **ἀλαλικ** ufw.: f. ἀλέξω.
ἀ-λαλος 2: ἴτυμη (etlinguis Gloss. II 224), Ae. f. 60²,
 nb. *κωφός AIAphr. probl. I 138*, Artemid. 176, *εἰδωλα*
 OrSib. 47, cf. LXX, NT, *δαζυ ἀλαλήθην VT Ps. 38², 10*
 Aq. (-λα ἐγενόμην Symm.) u. **ἀλαλοῦθησαν** χεῖλη 301⁹
 Aq. (-λα γενέσθω Symm.); *ῖσθρειωῖσθαι*, τῶν -λατέρων τις
 schPi. N. 841, *πνεῦμα nicht der Kede gehortend Plut.*
 438² (b. der Rrthia), NT Mc. 9²⁵ (v. Dämon), cf. **ἀλα-**
λαίαν *πονηριαν, ἀταξίαν Σοφ. [f. 211] H.*

ἀλαλόκτημαι *bin verjährt* (τεδορυβημαι, *πλανώμαι*
 ApSorph.) *opp. ἤτόρ μοι ἐμπεδον K 94*; **ἀλαλόσθαι** φο-
 βησθαι, (ἀ)λύειν H.; **ἀλάλυμαι** *πνιγμῶ, ἀπορία, δυσποία*
 BA (**ἄδάλαιξ**: *πλάνη H.*), *ποτὸν κακῆ -γγι βαρῦνον Nic.*
 a. 18, *vgl. ἀλύκη, ἀλύξ.*

ἀ-λάμπετος ἄρη σὺλβει (im Monididh) Hymn. XXXI 5,
verτέρων βάρων So. OC 1662² vl., "Αἰδας KE 241 [II-I]...
δρφη an. alex. b. DiogL. IX 16; = **ἀ-λαμπές**: *μη λάμπων*
 H., *vñx Sim. 37², Hel.*, cf. Bacch. 121², *δφης nb. ἀχμῶ-*
σαι Hipp. προγ 2 vl., cf. Ar. φ 3 (κατήφεια Himer. 23²⁰),
 πῦρ Diod. 3²², Aret. 49 (πυρετός 159), *χρώμα opp. σπλ-*
βον Ar. γ 3, Plut. Phoc. 2 (nb. σκιερὸν), *χωρίον 940² ufw.*,
 "Αἰδου ἐνάει KE 431 [II]², c. gen. ὄρων -ἐς ἡλίου (μη
 καταγασθὲν sch.) So. T. 691, *ἴβτρ. δόξα nb. ἀμαρὰ Plut.*
 Phoc. 1, v. *Μειψίσην -ἡς διατελεῖ nb. ἀπρόκοπος VettV.*
 II 15; **-πια** *ρρηθας. nb. σκοτωδία Theol. arithm. 6.* —
ἄλαμπετα: f. ἀναλόμωτα.

ἄλανεαί: ἡ ἀλαζονεα Suid.; **ἀλανές**: f. ἀλανέως.
ἀλάομαι (imperat. ἀλώω κατὰ πόντον ε 377), aor.
 ἀλήθη ep., *δov. ἀλάδεις Ae. Su. 849*, Αἰεξ., ἀπαλήσοτο
 (vl. -λήσεται) Hes. sc. 409, *δαζυ das als praes. gebrauchte*
 pf. **ἄδάλημαι** (inf. -ησθαι ufw.) u. (in Umstellung) **ἄειδον**
ἀληλάμηναι (vl. ἄλισσόμεναι) *περὶ κύκλον ApRh. IV 1198²*;
unhergehewissen, irren (syn. *πλανᾶσθαι*), *πόλλ' ἐπὶ ἄστε'*
-ώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω ο 492, (vfr. f. 380...), Theocr. 16²,
 Eu. Hipp. 897, *κατ' ἀνθρώπους ἰο 276...*, *ἡ Hes. o. 100*, cf.
 Z 201... Solo 13², Ae., Diod., *κατὰ νῆας ἀνά στρατόν*
 K 141, *περὶ νῆσον δ 368*, cf. 91, Parm. 14, ἀμφὶ Τροίαν
ἡ Eu. An. 306', cf. ApRh. IV 51, *διὰ νόκτα ἴμ 284*, *διὰ*
θαλάσσης QS. 14², ἐφ' ὄροις γῆς Ae. Pr. 666, *ἐπὶ ζένης χῶ-*
ρας So. T. 300, cf. Manetho VI 445, ἐπὶ ξ. Is. 41²,
 BU 372 [154²], ἐν Σκόδασι Pi. f. 105, ἐν ἐπιπνίοις Hipp.
 δ IV 93 vl., *ἀπίαν γᾶν So. OC 1686'*, cf. Eu. Hel. 532,
 Theocr. 13² (οὔρεα), ὄσα -ἡδῆς ξ 362; ἀπὸ τίγλε ἴγ 313,
 πάτρην ApRh. II 541, c. gen. *εὐφροσύνας -ῖται* (sch. ξω
 τῆς εὐ. ἐπί) Pi. O. 1², cf. Eu. T. 640; *εἰκοσι μῆνας*
 Theocr. 16², cf. Emp. 115, *δεκρέτης Eu. An. 306*; *μα-*
ψιδίως οὐα λησῆρες ἴγ 72, *αἰσχύως Ae. Eu. 98*, ἀγελήδον
 Manetho IV 424, *πόνοια μυριοις Eu. O. 689*; *αβί. ἡ εἴφτ-*
ται ἡ -άλτηα v 340, -άλησθαι nb. *κακὰ πάσχειν β 370*,
-ώμενος ἄλγεια πάσχει v 418, -ώμενος ἴλδε 309, cf. 333...
 ApRh. I 1190... Hd. IV 97, Th. II 102, Dem. 19²10 (-ἄνται
 nb. *πτωχοὶ περιέρχονται*), Diod. 5², Ael., *ἀνήρ -ώμενος*
 Tyrt. 10, *πτωχῆ -ωμένη So. OR 1666*, cf. Eu. M. 515,
 v. *Verbannten Heraclid. 15*, *μάσχος -αδείς Dioso. AP*

IX 735, *ἴβτρ. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' -ώμεθα So.*
 Ai. 23. act. *3²ηστ, ἀλόων* *πλανῶν H.*, ἀλόω *πλανῶ*
 EM. *Δαζυ ἀλάλητα ζύλα: ποταμόκλυστα, σομφώδη H.*

ἀ-λαός 3, v. λῶω: *blind* (τηρρ. = *τυφλός BA 1095*),
μάντις κ 493..., *ζένος So. OC 1449'*, *Ἔρις Timo 21*, *καί*
κ' -ς διακρίνει τὸ σῆμα ἀμφαφῶν δ 195, -ὄν *πῶναι τινά*
 Call. V 98, Manetho V 232, Nonn., *ἄμμα So. OC 149'*.
 (cf. An. 974'), Eu. Ph. 1531', *νέφος ἐπ' ὀφθαλμῶν ApRh.*
 II 259; -οῖσι (sch. θανοῦσι) *καὶ δεδορκοῖσι Ae. Eu. 318'*,
φωτῶν γένος (sch. ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος) Pr. 550', *βίος*
 QS. 7²; *φθίσις -ἡ* (ἀλλη codd., ἀλατα [erll. *τυφλῆ καὶ*
ἀόρατος] Gal. lexHipp.) *γίνεται Hipp. τὰ 10.* *Δαυ.*
οὐδ' ἀλο-σκοπιῆν (-ἡν vl., H.; -ς *σκοπιῆν Aristarchen,*
 -v *σκ. Zenod.*) *εἶχε blinder, fruchtloses Umhergehen*
 (ὄς -ς *ἐσκόπευεν ApSorph.*) K 515... δ 285, cf. Hes. th.
 466; **-τόκος**: *δ τυφλὰ γενῶν Suid.*; *δν ὀφθαλμοῦ -ωσεν*
 (ἀλαῶω *blenden*, cf. *τυφλός*) α 69, cf. f. 516, *ἀνίας τινά*
 IulAeg. AP VII 601, *3²ηστ -ῶν* *τροφῶν, λακίζων, ἐκτυ-*
φλῶν, βροχιζων, στερίσκων H., *ὀφθαλμοῦ ἀεικελίην -ωτόν*
Blendung (τύφλωσιν H.) f. 503, cf. Patric. Hom. 15; **ἀλα-**
ῶπιν. *σκοτεινῆ, οὐ βλέπουσαν H.*, *νυκτὸς ἐρημιαῖης -πίδος*
 (ἀγλα- codd.) Emp. 49 (δρφη Nonn. ev. 91²), **-ωπός** (2)
ἀφανῆς, τυφλός Eust. 1393, *δότης Nonn. ev. 91², δμῖχλη τ²,*
μέριμναι Syn. h. 1², -ῶπα γλῆσαν 3²ss.

ἀ-λαπάζω (α ευρη), pr., impf., aor.: *ausleeren, ἀνίας*
ἐκ κραδῆς (ὄνος -πάζει) Panyass. 14, *απμ μάσην, αβί.*
ἐγὼ ποτε οἶκον ἐναίον ἄβριος..., *ἀλλὰ Ζεὺς -πάζει κ 424*;
δῆνη, τρατίσος μάσην, στίχας ἀνδρῶν E 166, *φάλαγγας*
 A 503, *besiegen, Ἄκτοριῶνε παῖδε A 750*; *vernicheten*,
 γένος Orph. I. 699; *plündern* (cf. *λάφυρον*), *ἔστυ I 136*,
 cf. B 367... Hes. f. 81, Call. III 251, Ae. A. 130², *pass.*
-παζομένην πόλιν κεραιζομένην τε Ω 245; f. ξ-; *δov.*
-παδνός 3: *traflos* (κενὸς *δυνάμεως EM*), *λεῖψθῆεζωπιγ-*
ίχθ, -ὄς ἔην (ἀσθενῆς, *εὐχειρώτος H.*) B 675, -ότεροι
 ἐσοσθε Δ 305, cf. OrSib. 131², *στίχες οἶκ -αι Δ 330*, *σθένος*
οἶκ -όν E 783..., Hes. o. 437, Timo 45, *μῦθος οἶκ -ὄς Hymn.*
 Merc. 334, cf. Bacis b. Paus. IX 17². — *vgl. λαπάζω* (Ae.),
λαπαδνός; *δαζυ? ἀλαρα* (...) *Σχίλια syn. κόλαφος leit*
Phaedr., cf. -πάζερ -ratur Gloss. II 14, *pitana? ἀλάπη 151.*

ἀλαρα: τὰ Ποντικά κάρσα (= H.) *καὶ τὸν εἰς τὸν αὐλὸν*
οὐ δόρατος καταζυόμενον (τὸ τοῦ δ. εἰς τὸν αὐ. τῆς ἐπι-
 δορατίδος ἐμπύπτον H.); *οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαραῖαν* (cf. ἀρία),
ἔθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι EM, nb. **ἐλάραι**: τὰ ἐν τῷ
 αὐ. τῶν δ. ἀρμυζόμενα H.

ἀλαρῶναι: *βυπάναι H.*; **ἀλας**: f. ἄλς.
ἀ-λαστος (-ὄς v. ἀλά(ζω) Philox. b. EM) 2, *zu ladest*,
 f. ἀλστος: I. *pass. unvertegrlich?* (cf. *ἄχος αἰὲν δ.*
 δ 108), *nicht zu vertjamerzen, unheilig, πένθος Ω 105...*
 Hymn. Ven. 207, Hes. th. 467, KE 243 [II]², *πῆμα*
-ότατον IG XII 5-64 (Cp. III²), *ἔργα Alem. 23*, *κακὰ Eu.*
 T. 1231', DiogL. II 5² (ion.), *πατρός αἵμα So. OC 1672'*.
-ον δδύρομαι ξ 174 (Bacch. 3²), -α *λέγων nb. συγγὰ*
Ae. Pe. 990', cf. Eu. Hipp. 877', -α *ματρί* (ἀνεπίληστα,
 ἀνυπομόνητα *κακὰ sch.*) Ph. 341', *τὰν δόμοισιν Herc. 911'*,
ἔπαδον So. OC 537'; *ἔκτορ -ε X 261*, cf. Call. V 87,
βάσκ' -ε Oxy. III 413 [Mimus], *ἀνήρ So. OC 1482'*.

II. act., *δov. ἀλαστήσας* (δεινοπαθήσας, *χαλεπήσας, στε-*
νάξας ApSorph.) *ἔπος ἠδδα M 163*, cf. Musae. H. 202, *ἀλε-*
γεινὸν -σασα προσήδα Call. IV 239, *ἡλάστεον δεοί O 21*,
ἐπ' ἀσχεαῖν Manetho II 183, f. *αὐθῆ ἐπ-*; **-σταιναι**
 (-στενεῖ cod.) *δυσπαθεῖ, ἡλάσται(νε) ἐχαλέπαιεν H.* (cf.
 ἄσταιναι), *-σταινομαι ἀγανακτῶ, δυσπαθῶ EM.*

ἀλάστωρ, *ορος, δ, ἡ, ἴβτ.* **Ζεὺς -στορος** nb. *ἰκέσιος*
 Pherecyd. FHG 199, *μέγας -ος Ae. f. 294*, cf. 92, *aber*
-οισιν ὀμμάτων κύκλοις (τοῖς ἀλαστα πεπονησῶν sch.) So.
 An. 974'; v. **ἀλαστος**: I. *pass. der Unvertegrlich-*
tut, Frevler (ἀμαρτωλός EM, cf. Plut. 297²), *ἄχθος*
πνευμῶς -ορα Ae. Eu. 236, cf. So. Ai. 372, Eu. f. 513
 (erll. *φονεύς*), nb. *ἀνόσιον μάσχα Herm. 1233*, nb. *βαρβα-*
ρος Aesch. b. Dem. 19²ss, cf. Them. 43², cf. A. Par. 42
 [156²], *ἀνθρωποι nb. μαρτοί Dem. 18²ss*, *τύραννος LXX*
 4 Mc. 9², *δερπανιδέος Alciphro III 26*; **-στορία** *ἐπὶ τῆ*
Streitlat nb. ἀσέβεια Ios. a. 171. II. (δov. *nicht*

vergeßende) Rahegott, bößer Dämon, φανεῖς -ωρ ἢ κακὸς δαίμων ποδῆν Ae. Pe. 354, cf. Su. 415., ἐξ -όρων νοσῆν So. T. 1235, cf. Eu. Hipp. 820, Ζεὺς Orph. h. 73, H., δαίμων Nonn. ev. 8159, Hel. I 13, νέρτεροι Eu. M. 1059, -ωρ εἶπ' ἀπεικασθεῖς δεῦρ E. 979, -όρων τις IA 878., -ωρ εἰσέπαυκε Xenarch. 1 (παροδ.), -ώρας ἔχοντες ἢ μῖαμά τι nb. πεφαρμαγμένοι Hipp. iv 1; c. gen. Ἀτρέως Ae. A. 1501', cf. Eu. T. 941., Paus., ζενοκτονίας Plut. Mar. 8, οὐμός So. OC 788, cf. Eu. Ph. 1593., προσβαλεῖν -ορα Eu. f. 874 (erfl. μῦθος καὶ ἀνοσιουργίαν), Plut. Cic. 47, = Freiniger, Verderber (vielfach mit Bdtg I ἢ ἰσὴ πτῖσφενδ), ποιμῶν (sch. δλετήρ) Lyc. Al. 529, τέκνων (sch. φονεύτρια) 1318, Διονύσιος Σικελίας -ωρ Clearch. FHG III 160, cf. Plut. Cor. 35, Paus. VII 11, ἐπὶ παισίν (v. Πεδεα) Philipp. Plan. 141; βουκόλων v. Σώμεν So. T. 1092, cf. KE 1038 [Kz.], Σφίγξ Nicoch. 18, ῥόμβος Marcell. 93. = syn. ἀλιτήριος; der att. Umgangspr. fremd, cf. Men. b. Phot. [ep. n. pr.]

ἀλάτας, -τεία: ἴ. ἀλήτης. [βανον: ἴ. ἀλε-ἀλατικόν, ἀλάτι(ν)ον, ἀλατοπώλια: ἴ. ἄλς; ἀλατρί-ἀ-λατόμητοι λίθοι unbehauen HermPast. IX 167; KΣ. ἀ-λάτρευτος ἡμέρα οἴηνε Gottesdienst I Chrys.

ἄλατρίας (ἀλιτρίας Heringa): ἀμαρτωλίας H.

ἀλαυρίας' ἄλιζας H.; ἀλάγανος: ἴ. ἄκηπος.

ἀλα-ῶπις, -ῶπός, -ῶψ, -ῶτύς: ἴ. ἀλαός.

ἄλλατάνης στροπτός (Üserat) nb. ἄλμος Menesthen.

ἄλγῃ: κρόπητι H. [FHG IV 451.

ἀλγεινός (AntSid., Andromach. 11., Triph. 472., Hipp., ait., 9gr.; ἴ. ἀλγευνός), ζωηστ λαγεινά' δεινά H., 3:

I. act. ἴσμερζbringend, -haft, ἐπιμήνια Hipp. γ II 146, διά-θεσις παρ 9, τρίμηνα nb. βαδύ Pl. Gorg. 476', ἀσθησις opp. ἡδεία Tim. 77^b, πληγή Ar. π 9^a (ἰσῆστ λυπηρός οδ. ὀδυνηρός), κάκωσις -οτέρα ἀνδρῖ Th. II 43; μῦθος So. An. 12, βάξις Ai. 494, -οτάτα μέριμα An. 857', ἔρωσι unselig Eu. Hipp. 774', ἀνάγκη X. m. III 12^a, δίκη -ἡ σοι Eu. B. 1328, βίωσις nb. λυπηρός M. 1037, cf. X. Cyr. III 3^{aa}, Plut.; -όν παθῶν So. OR 1530, -όν ἐστι (c. inf.) An. 439, X., Pl., -ά λέγειν Ae. Pr. 197, cf. 238, -ά Σήμερζεν Men. 641, -ά ὄψει καὶ γνώμη Th. II 75, μέλλοντα 39, opp. ἡδέα Pl. Tim. 64', ἔχειν Eu. Hel. 252, cf. (βηζ.) -οποιός σιδη- 40 ροσι schL N 568; adv. κείν nb. σφόδρα Pl. Gorg. 476'.

II. pass. Σήμερζ empf. findend, voller Σήμερζ, σύν νόσοις -ος ἔξεπέμπετο So. OC 1664, συνάλικες AntSid. AP VII 711, adv. φέρεν So. Ph. 1011, opp. ἡδῶσι An. 436, cf. GrNyss.

ἄλγεό-δυροί (μοιχαλίδες) Tzetz. Anteh. 245, -δυμοί: ἀνάδυνοι? τὴν ψυχὴν H., nb. ἀλγεοί-δυρος Ἔρωσι Sappho 125, Ἔρωσι Opp. h. II 668, -δυμος nb. βαρυδαίμων Zaub. Lond. 195., πόνος Orph. h. 65, φροντίς Herm. 23^{aa} [Cp. II'].

ἀλγέω, [tret.] ἀλγεῖν' ἀλγεῖν H., v. ἄλγος: Σήμερζ 50 empf. findend I. 2. pηρῖ., -ήσας δόδυνη M 206, -έει ψαυό-μενος Hipp. v II 72 (cf. Call. III 24, X.), παρ' οὐδ' ἡλγή-κει ἔ IV 12, κατὰ βουβῶνα I γ, κεφαλὴν Κορψῖσήμερζ haben προγγ 7, Theocr., ἄμων Ar. L. 254, cf. X. m. 16^a πόδας, Pl. pr. 462^a., Ar. Ζι VII 7., ὡμ., LXX, ἄλγημα Hipp. 55 παθ 15, cf. Eu. B. 1260, τραῦμα LXX Iob 16^r, c. gen. περιτάσιος Aret. 134; ἀβί., -ήσας ἀνέπαλτο vor Σήμερζ Θ 85, cf. B 269, Hdt. IX 22., dist. ἀνιάσθαι Meliss. 7, τὸ -οῦν opp. ἡδόμενον Epic. κδ 4., dist. τὸ λυπούμε- 60 νον 10., cf. Philod. p II 10, τρανῖ sein syn. κάμνειν Hdt. IV 68, cf. -εῖς ἄρρωσταις EM, ἄλγεῖν' ἄρρωστία Λάκ. H. 2. jeel. (φρένα Eu. O. 608., ἦπαρ Ae. Eu. 1315, ψυχὴν Hdt. III 43), -ήσαστε πῆμα παθόντες μ 27, ἦλγησ' ἀκούσας Ae. Pr. 844, ἀηψί. So. Ph. 86., Eu., Call., cf. Eur. 117 ὄρῶν, Is. 14^a, Aesch., ὡς εἶδε X. Cyr. VII 1^{aa}; τινά über einen Th. III 66, ἔργα Ae. Ch. 1016, cf. So. Ai. 790, Diod. 14^{aa}, Iul., τόδε Ae. Pe. 1045', τύχης παιλιγκότου Ae. A. 571, παιδός Eu. Hec. 1256, ὡς λέοντος ἀρρώστου Babr. 103; ὀνειδέων (-δει) Ae. Eu. 135, Hdt. III 120, Dem. 25^{aa}, κακοῖς Eu. T. 727., So. OC 744, cf. An. 468., Paus.; ἐπὶ τινι Is. 6^{aa}., Lycurg., Dem. 18^{aa}, Pl. Ax. 365^a, Luc., LXX. ἐν τινι So. OC 764., Κύπριδος πέρι Eu. An. 240, cf. Hdt. III 43, ὕπερ

τινος Men. 404. περί τινι Long. I 12, διά τι Pl. Phil. 35^a; εὐγενέος Eu. T. 727, ὑπεμέτρως f. 418, cf. 46, ἄλαν βαρέως Ar. N. 716, σφόδρα Men. 574, οὐδέεν Ar. V. 482, σιγή Eu. T 956. pass. ὀποχόνδριον -οῦμενον (I. -υνόμενον?) nb. ἀνωμάτως ἔχον Hipp. Kw 274.

ἄλγη: -άς (ιο): ἀλγηδόνος H., cf. πάθη nb. πάθος.

ἀλγηδών, ὄνος, ἦ: Σήμερζ, nb. πόνος X. m. I 2^{aa}, Pl. pr. 413^a, ὀδόνη ..., LXX, opp. ἡδονή Epic. b. DiogL. X 129, ὀδ- 10 δαλμῶν Hdt. V 29, τραυμάτων Eu. An. 258, πληγῶν Plut. 8', γίνεται παρ' ἄλων τὸ σῶμα Hipp. Kw 394, πιέζει ἐντ 36 ὡμ., φρένιν Eu. f. 573; δειλαία So. OC 514', πικρά Eu. f. 908, δεινή Diod. ὡμ., ὑπερβολή -νος Pol. 12^{aa}, Plut.; -να(s) ὀπομῆναι Pl. Gorg. 478^a, Epic., LXX, ἐμπομῆναι Pl. pr. 464^a, σῶμ' ὄφεισ' -σι Eu. M. 56, -σι συσχεθεῖς Diod. 17^{aa}, περιβάλλειν 20^{ai}, -νων ἀπαλλάττεσθαι Is. 8^{aa}, μετ' -νων X. m. I 2^{aa} (ἀποτέμνειν), Pl. Ig. 646^a, ὄπ' -νος Ar. H III 11; 15 πᾶσιν -ν (ἐστὶν) ὀποχόμενος KE 215 [I'].

ἄλγημα, τό: δασ], nb. λύπη Men. 667, ἔψαιρεισθαι Epic. b. DiogL. X 149, παλαιὸν So. Ph. 1170, κλ 340, Eu. f. 507, ὄξεια Hipp. v III 16, κουφότερα 15, κατὰ ἰσθίδια 20 ἔ I γ, περί τὸν νῶτον Ar. Ζι III 3, δεινά σώματος Dem. 54^{ai}, γαστρός Is. a. 19^{aa}; Plut., Gal., Gloss.

ἄλγηρός (ὁ Hdn. II 17) 3, cf. ὀδυνηρός: -ά τὰ λυπηρά Suid., cf. H., πληγή LXX Ier. 10^{aa}., cf. 30^{aa}.

ἄλγησις, ἦ: Σήμερζ, -ις ἔχεται στέφανων διαμπερές So. Ph. 791, παρέχεται τὴν -ιν Ar. T. 147, τοῖνον VettV. I 21.

ἄλγicis' lumborum dolor Gloss. III 597 (= ἄλγησις).

ἀλγινόεις, εσσα, εν: μῆηselig, ἴσλιμν, πόνος Hes. 50 th. 226, Ὀκύς 214, ὀδός Mimn. 11, πυκτοσύνη Xenophan. 2, στάσις Orph. h. 33; ἴσμερζbereitend, δαίμων ArRh. IV 64, κέντρον Nic. th. 769, νόσος AntSid. AP VII 232; εἰσενδ, γενέδλη (τητωμένη ἄλβου) Manetho VI 681.

ἀλγίον, ον [i Hom., i So.] comp., zu ἄλγος: τῷ δ' 5 -ον, αἰ κ' ἐθέλησαν μάχεσθαι τοῖσδ ἴσλιμν ergehen Σ 278, cf. p 14, -ον, ἀλλ' ἔμμησι μιν ἔασομεν ἴσμη ἴσλιμν! π 147, cf. 5 292; ἄλλος -ων Ae. Pr. 934, -ον κακόν Eu. M. 234, αἴνος -ων κλύειν Hipp. 485, τί -ον ἢ ζῆν δεδιότα Is. 8^{aa}, 55 cf. 10^{aa}, -ον τῶνδε So. An. 64; dazzu sup. ἄλγιστος 3 (ἄλγίστατον Suid.): ἴσμη μῆηselig, ἡμίονος -ἠ δαμά-σασθαι (i. ἀλγευνός) Ψ 655; ἴσμερζῖσφητ, jammertliäht, θάνατος [Lys.] 6i, δαῖς Opp. h. II 624, συμφορά Eu. E. 134', 60 δκνος So. T. 8, -ον δεαμάτων Ai. 993, c. inf. φύσεισ ἀδραῖς -αι φέρεν OR 675, cf. Eu. M. 486; τὰ -α das Schlimmste So. OR 1239, Th. VII 68, -ον, ἦν Ar. V. 1117, -α, ἦν So. f. 234, δ δὲ πάντων -ον, ὅταν Is. 6^{aa}, 14^{aa}; adv. -α ἀνέ-χεσθαι So. OC 1174, -α μαινεσθαι Eu. B. 326, οἰκείν nb. κακῶς E. 929.

ἄλγος, τό, ἴ. *ἄλγος (ἀλέγω), ἴ.-εγεινός: 1. Σήμερζ, 5 Σειδεν, κρατέρ' -εα πάσων (Philottet) B 721, cf. ε 365, ἠέρι και πολέμω P 375, des Geseffellen χ 177, v. jagdtrapaZen i 121, ἐν πόντῳ κ 458, ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον Γ 157, nb. πόννοι X. conν. 8^{aa}, κραδῖσι Hipp. ἔ VII 20, κεφαλὰς IG IV 952^{aa} [Epid. IV^a], ποδῶν X. conν. 3^a, τραυμάτων LXX Ps. 68^{aa}; ἄτερ -εων και στάσεων scol. 2, στάσις -ος 55 ἐμφανέσιs ἴσβελ Pi. f. 210. 2. Sorge, Kummer, -πά-θον -εα θυμῷ I 321, cf. N 670. (δν κατὰ θυμόν α 4), ἔχειν θυμῷ ξ 310, φέρεν δ. μ 427, δασεσθαι δ. Σ 224, -ος ἰκάνει θυμόν Γ 97, cf. Ω 522, ἔλε φρένα opp. χάρμα τ 471, ἔσφει φρένα Eu. IA 1580, καμάτω τε και -εσι θυμόν ἔδοντες 60 i 75., cf. e 83, Sem. 1^{aa}?, ἐν -εσι δ. ὀρινεύ Theogn. 1295, -ος ἐνὶ κραδίῳ ArRh. III 644, cf. Nic. th. 299, -εα θυ-μοβορεῖ Hes. o. 799, κἀμῖσις nb. πένθος LXX Sir. 26^a, κατὰ καρδίαν 2 Mc. 317. = Ὀδδgn: -εα πάσχειν, ἔχειν ἀλλῷ, πολλὰ μογήσαι β 343, ἀναπλήσειν e 302, ἀεφρεῖν ArRh. IV 65, ἀέξειν ἐπὶ τινι Theogn. 1031, ἀνέχεσθαι X. conν. 8^{aa}; 65 τιδέται τινί A 2 (ArRh.), ἐπιπῶ. E 384, τεύχειν A 110., διδό-ναι 96., Hes., Solo, πέμπειν Theogn. 1089, φέρεν μ 427, Eu. Hec. 663, πελάζειν Nic. th. 751, καταρῶσθαι τ 330; ἀλά-κειν v 314, ἐρύειν Nic. a. 179., ἐκ μ' ἔλασας -έων Alcaee. 95; -ος μιν λάβειν E 394, με ἀφίκετο Σ 395, cf. o 345, 70 ἄπτεται τινος Ae. f. 255, Eu. Al. 937, ἐστὶ τινι X 54., ἔχομαι κακότητι και -εσι δ 182, cf. v 203, -εσι πεδάσ ψ 352, ἐν -εσι κείται φ 88 (θυμός), Theogn. 555, Hipp. ἐντ 48., ἐν -εσι

(ἐστὶ) Call. VI 131; -ος στένειν Ae. Pr. 435, νοσεῖν So. Ph. 1326; ἐστὶ c. inf. Ae. Pr. 198 (-ος αἰγῶν); ὄπ' -οσι Ch. 28, ὄπ' -οις Eu. 183, Ar. Pl. 1034, -έων Eu. O. 180'; ἀνήμεστον E 394, ἀεικέλιον ζ 32, λευγαλέον ι 203, κρατερόν ρ 142., χαλπέον E 384., Theogn., λυγρόν N 346, Hes., φόνιον Pi. f. 132, σπονδῶν Timoth. P. 199, ἀμαχον ἀξίστατον διακατάπαυστον δύσοιστον οικτρὸν πάγκλαυτον φθονερόν Ae., κύντατον οὐλοόν πολύστονον ῥίγιον ArRh. ιψω.; subī. πατρόν ι 339, cf. So. OR 62 ὄμων, Theocr. 119, obi. κακῶν Ae. Pe. 835, τῶν παρελθόντων So. Ph. 1358, νόσου 734. 3. Gegenstand des Schmerztes, -ea δυσμενέεσι (ἀνὴρ ἤδ' ἑσθ' ἡ) opp. χάριμα εὐμενέησι ζ 184, cf. Theocr. 1103, Bto 211, Schmeizerreger, ὑετός καὶ νόξ τὸ τρίτον -ος ἔρωτι οἶνος Asclepiad. AP V 167, cf. MenecrSm. IX 390. = VERBR. tpr. = δόνην BA 1095; ep., Igr., Hipp., Trag., Ar. Pl. 1034, monost. 320, X., LXX.

ἀλγύνω [ῶ], -ύσεσκε QS. 4116, -όνω υ. ἡλγύνα Trag., pass. -όνουσι Trag., ἡλγύνθην Trag., Maxim.: in Schmeizer verfehen, betriiben, ἐμὴν φρένα Ae. Ch. 746, ἥκιστα τοὺς ζυνοτάς So. Ph. 483, cf. T. 458., Eu. M. 398., Lyc. Al. 985, Or. b. Eus. pr. VI 2, Manetho V 101, Democ. 223 βίον, Plut. 82., SextE.; abf. Ae. Se. 357; So. OR 446, Nic. th. 445; pass. εἰσιδούσα ἡλγύνθη κέαρ Ae. Pr. 245, cf. Maxim. 256, ἐπ' ἄλγει Eu. T. 172, τῆ τύχη Heraclid. 542, cf. Hippoth. 2, X. ap. 8, Plut., τοῖσδε So. An. 468, τοῦτο Ph. 1021, ἐν Eu. f. 285, τὸ θέλειν οὐκ ἔχον IA 657, abf. So. An. 468, Babr. 106, Procl. Tim. III 330, Dav. -νοσι Philop. in Ar 17, Olymp. in Gorg., -οντήρες φύτης (obi.) Or. b. Zos. 157.

ἀλδ-άνω (ἄλδω τὸ αὖξω Hdn. I 440; f. ἄλδομαι): wachsen lassen, märfen, μέλε' ἤλδανε ποιμῆν λαῶν σ 70, ω 368, = ἀλδ-άνω: βλαστημὸν σώματος -νω Ae. Se. 12, κρηόνες ρίζιδα Nic. a. 404, κακὸν χρόνον OrSib. 7133, θυμὸν ἐν εὐφροσύνας Ae. Pr. 539', γλῶσσα -νει κακά Se. 557; pass. -νεταί πιμπλάται, αὖξει, βλαστάνει H. — f. ἐν- Δαζυ ἀλδη (cf. αὖξη) Hdn. I 311 (v. l. ἀλη Hipp. γ II 129), ἀλδήνεντα πάντα καὶ ἀξίμα Maxim. 533, ἀτε βρέφος ἀλδήσασκε fovit Orph. I. 370, ληστο ἀλδήσκοντος (= ἀξά-νοντος EM) Ψ 599, cf. Opp. c. I 318, trans. λήιον Theocr. 178, cf. Erat. carn. 33, με τοκήες ἀνέτρεφον -οντες φοventes KE 511 [Kz.], ἀλδῆσκάνει (überf. ἄλδω-) Hdn. II 716, ὄπ' ἀλδόνηται ἐπὶ σταχέσων ἄρουρα QS. 9472, ἰούλοισ -νόμοι (überf. ἄλδω-) an. pros. b. Suid. s. ἄλδ., -νει (überf. ἀλεγύνω) αὖξεται EM.

ἄλδεια, ep. ion. ἀλέη, ἡ (ἄλη, f. ἀλέομαι, ἀλεωρή): Ausweichung (ἀλυξίς H.), νῦν ἐγγυθὶ μοι θάνατος οὐδ' -η X 301, Ζυφλυθὶ, ὑετοῦ -η (= δερμάτα) Hes. o. 545, κρημῶνος ἐ-η Aret. 186, Σάμω, ζωῆς 210; ἀλεάζειν κρημῆν: ἡ προβάλλειν καὶ ἐργεῖν ἀφανίζει H., -ζων ἀκαζόμενος (att. φεύγων?) H.

ἄλδεια, ep. ion. ἀλέη (ἀλή Babr. 187, δερμῆς ἤρξαιτο πρῶτον ἀλῆς Andromach. 22), ἡ: W ä r m e (dermasia, dist. ἀλέα τόπος ὑπὸ τοῦ ἡλιου θερμαινόμενος EM), bef. der Sonne, γίνεται ρ 23, nb. σκέπη Hipp. ἀτ 19 (Plut.), ἐν -α περιπατεῖ δ III 68., opp. ψυχος ιν 10, Ar. μ 110., Pl. Eryx. 401', Theophr., SextE., πολλῆ Ctes. 80 (ἐν τῇ Ἰνδικῇ), Ar. π 120., ἰαχούσα Zi VI 16, ἐν ταῖς -αις μ II 2., -αν παρέχειν Theophr. ep. III 65., ἡλικὶ CIAI. str. VI 104, cf. Porph. vP. 44; allg. ἐν -α (des Bettes) κατακίεσθαι Ar. Ec. 541, περιστελλεσθαι καὶ ἐν -α γίνεσθαι Hipp. ἀι 16, cf. Democ. A 152, ἐμφυτος CIAI. paed. II 22, εἰς -αν ἐλθεῖν nb. παρὰ πυρὶ καθίζειν Hipp. ιν 10, ποιήσαι -ην γ 189, βαλανεῖον ἢ ἄλλη α. Dioclar. O. 141, βολίτων DiogL. IX 3, ἀλεάζειν δερμαίνον Gal. lexHipp., H., intr. syn. (ἐκ)δερμαίνεσθαι Ar. π 130 (θέρμη ποιεῖ -άζειν), αν 4; ἀλεάζειν erwärmen, πόδας syn. ἐκδερμαίνον Hipp. ε V 57, cf. γ I 64 (pass II 124, Archel. b. Plut. 954', an. Lond. 3827 ιψω.), Aret. 194., SextE. (πῦρ φύσει ἀλεαντικὸν πάντα -νει m. XI 69), Philo, Plot., CIAI., ἐαυτὸν Ael. vH 930., intr. wärm werden, ἰν' -νομι, τοῦτ' ἡμισοχόμεν Ar. Ec. 540, cf. Men. 832 (erf. δερμαίνεσθαι), Dioclar 141 μετὰ πυρός, Ar. Ζη II 10, π 63; ἀλεαντρίς (ἴδος) Σίσφart Geop. XX 7.

ἀλέα: f. ἄλς: ἀλεάζω: f. ἀλέα, ἄλεια, ἀλῆς.

ἀλεαρ' ἀλεωρίαν ἢ πολυωρίαν H.

ἀλεγεινός (aus -γεα-νός, f. ἄλγος) ep. Pi. Aret. (f. ἀλγεινός), 3: I. act. Sorgen machend, beschwerlich

(cf. ἀργαλέος), ἵπποι -οὶ ἀνδράσι δαμῆμενοι (δυσχειρωτοὶ EM) P 76; furchtbar, schredlich, ποταμῶν ῥέεθρα P 749, κύματα δ 183., πνοῆ Βορέω E 395, νότι Arat. 290, μάχη Σ 248., cf. Ψ 653., ἄρης ἀνθρώποισι N 568, αἰχμή E 653, εἰρεσίη κ 78, cf. ArRh IV 191; schmerzhaft, δόνην A 398, cf. Orph. I. 291, μερίμνα Pi. f. 277, -ότατος φόβος ArRh. IV 11, cf. III 764., -όν nb. ἀσπρόν Aret. 285, -ε ἐνέπνευ QS. 5227, δίδοι θεός opp. ἐσθλά 722, unjelig, πυρή Δ 99, ἄνδρες Agathias AP X 68, νηπιή I 491, Manetho. εἰκασιτόνη Timo 36, κακογραφία O 16, μαχλοσύνη Ω 30, ὑπερβάσις γ 206, Hes., ἕβρις ArRh. III 582, ἀγνορηί X 457, ἀγγελίη B 787, ἐφημοσύνη μ 226.

II. pass. voller Schmerz, adv. -όν ἀλαστήσασα Call. IV 239, -ὼς ἀχνται QS. 3557, cf. 13116.

ἀλεγ-ίζω (f. ἀλέγω): sich fummern (ἐπιστρέφομαι, φροντίζω H.), Hom. ιψω. nur m. Πηγ. (οἴηνε Π. Musae., ArRh. III 193, [p. Cp.], c. gen. τῶν (masc.) οὐκ -ζε πατήρ A 80, cf. A 160 (nb. οὐ μετατρέπειν), Hes. th. 171, ArRh. (οὐδ' ἄλιγον I 813), Nonn., Phalar. ep. 86, syn. ἄτιαν Orph. I. 61, σθένε κότενος A 180, νότιοιο Orph. I. 38, cf. Musae. H. 248, δερμῆς Aret. 214, λῶβης Orph. I. 421; Διὸς δέμν nb. αἰδέεται ArRh. III 193, cf. QS. 2222, Orph. A. 351, τρία τίκει (φά), δύο δ' ἐκλείπει, ἐν δ' -εἰ Musae. 3, [p. r. ἐλέφας μῦν οὐκ E Zenob. III 67, c. pte. ἀγέραςτον ἔσας Coll. 38; abf. οὐδ' -ζει οὐδ' ἔδεται O 106, cf. Hy. Merc. 557 (ἀλέγυνη codd.).

ἀλεγ-όνω [ῶ]: sich fummern um etw., sich hingeben, δαίτας ἔσας λ 186, εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαίτ' -νον ι 23, cf. ArRh. 1979, ἄλλας -νετε δαίτας ὑμᾶ κτήματ' ἔδοντες (κακοῦτε, ελαφροῦτε, ελαττοῦτε, ἢ [richtig] φροντίζετε H.) α 374; besorgen (ἀρτύσαι, σκευάσαι Aret. 1424, cf. ἀλέγω ζ 268), θοῆν -νετε δαίτα (sch. εὐπρεπείη) δ 38, cf. ArRh. II 495, κιδάριζε καὶ ἀγλαίτας -νε Hymn. Merc. 476 ἰδολοφροσύνη 361', ἕκαστα περιφραδέως ArRh. 1394, cf. III 1198, συνημοσύνας observare (ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι Aret. 1678) 1105, cf. IV 1203. med. σφάξας -vato daista Emp. 137.

ἀλέγω, zu neglego: sich fummern, nach etw. fragen (φροντίζεῖν), meist m. Πηγ. (οἴηνε Π. ArRh. I 145 ιψω., f. ἀλεγίζω), θεῶν ὄνι οὐκ -οντες P 388, Hes. o. 251, Triph., cf. Sim. 37 ἄλμαν, ArRh. I 145, Ael. f. 325; οὐδ' ἀλλήλων -ουσι ι 115, αὐὲ σκυζομένης Θ 483, cf. Hymn. Ap. 279 Διός, ArRh., Call., DPer., βρωμῶν οὐδέν Ae. Sa. 751, ἐφεμῶων ArRh. II 1154, cf. II 219, DPer., Manetho., εἰς ψυχῆς ὑπερ ArRh. II 634; abf. οὐκ -ω μίτ κriegt nicht daran A 389., Theocr. 1522., cf. π 307 u. Οὐκαλέων γ 148, ὁμῶς οὐκ -ουσαι τ 154; einer Sache nachgesehen, ἄτης I 504, besorgen (f. ἀλεγύνω), νηῶν ὄπλα ζ 268, γάμον Pi. I. 840, berüchtigtigen, οὐκ ἐγὼν Λύκαισον ἐγ καροῖσιν -ω; (sch. οὐ συνκαταριμῶ;) Alcra. 32, pass. ἐν τοῖσιν -ονται (sch. ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται) Pi. O. 220, cf. Marcell. 65; hochschätzten, Lokrῶν γενεάν (sch. ἐν φροντίδι ἔχων,

ἄλεε' ἀδικεῖ H. [ἀνυμῶν] Pi. O. 111a, cf. Nic. th. 5.

ἀλεεινός (ἀλεινός Str. 150., tvl., cf. ἄλεινός; ἄλεηνός' καματινός H.) 3, v. ἀλέα: jonnennestrahlt, sonnig, warm, χώρα Hdt. II 25 (εἰδθεν), X. Cyr. VIII 62a, Theophr. ep. III 23c, Str., Plut., νῆσοι -νότεροι opp. ἑσπερατόροι Hipp. δ II 37, cf. Ar. μ 5., Theophr. h. IV 52., Ar., ἀνεμος Ar. μ II 3, ἀήρ opp. ψυχρός SextE. h. I 125, ὕδωρ Ar. Ζη II 10, ἡμέρα μ II 2., νόξ nb. δερμῆς Plut. 722', θρα Ιος b. 3115, ἀγγεῖον Ar. Ζη VI 2, οἶκος Aret. 219; adv. Poll. V 111; erwärmtend, ἐσθής Ar. Π I 18, πῦρ SextE. m. VII 365, -όν ἦν ἢ χιῶν ἐπιπεπτωκία X. an. IV 41.

ἀλεείνω, ἄβφ. v. ἀλέομαι: meiden, fliehen, πάτον ἀνδρῶων Z 202, cf. π 477, ArRh. II 76, χόλον α 433, cf. Orph. A. 604, Manetho., φῆμιν ζ 273, θεοπροπίη A 795, ὑπερβάσις Hes. o. 828, θωῆν N 669, λῶβην τ 373, κῆρα (ἐκκλίτων καὶ φυλασσόμενος ArSoph.) Γ 32.. cf. ε 326.. Hes., βίαις ἀνέμων Π 213., ἀμαρτοκίαις Ψ 422, γραπτός ω 229, διστοῦς Musae. H. 41, nb. ὀπιζομαι ι 148, c. inf. κτεῖναι

Z 167, cf. N356, Antim. 53, ApRh., εαυτὸν ἰδίᾳ verſteden? Hymn. Merc. 239?; abf. κερδοσύνην ἰδίᾳ meiner Frage aus δ 251. II. intr. δψ -ven εἶσω opp. κiev ενδοθεν ApRh. III 650. Dazu ἄλεινός; εὐλαβοῦμενος H.

ἄλεεῖς: f. ἀλειεῖς; ἀλέτω: f. ἄλω; ἀλεδρα: f. ἀλευρον. ἄλεψ ἕπνος ἐσθλός So. Ph. 859' (ὅπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλιου, θερμός sch.): Bdtg strittig; f. ἀλεός.

ἀλεία: πορεία Phot., BA, Suid., H., ἡ ἀλείμα (ἀλημα ἀλεία: f. ἀλεία; ἄλειν' οἰκείν H. [ἤμεστ., f. δ.] H. ἀ-λείαντος τροφή υπηζηματmt Ar. Ζμ III 14.

ἀλείατα, ep. pl. v. ἀλεαρ, τό (ἀλέω): Weizenmehl (ἀλευρον), ἀλφίτα τεύχουσαι καὶ -α u 108. — f. ἀλητον.

ἀλείμμα (ἀοί. ἀλιππα EM), τό (ἀλείψω): Salbe (unguentum Gloss. II 211), Hipp. γ II 234, pl. Antiphan. 154, nb. πῶμα Pl. Ig. 932*, εὐδές Tim. 50*, Ἴβρωτικόν Theophr. hr. IX 20*, χρίσως LXX Ex. 3031, -άτων ἀφθονος κορηγία im Θρημαf. Oxy. III 473 [IP], dist. χρίματα (Gruppen der μύρα) Hices. b. Ath. 689*; Salbung, nb. λουτρὸν DiocCar. 141 (pl.), Ar. π 120, Plut. Alex. 23., DChrys., nb. πυρίσσις Theophr. ign. 37, μετέχων τοῦ ἄ. im Θρημ. DittO. 339 [Seft. II*], μεταδίδωναι Prien. 112 [I*], τό πρῶτον ἄ. Zeitangabe IG XII 3:330.128 [Thera c. 200*], ἐπανήκειν ἀπὸ τοῦ ἄ. schAr. Eq. 580 ufw.; dim. -άτιον DiogL. VI 52, -ατώδες ποιεῖν Art Salbe Hipp. γ III 235.

ἀλεινός: f. ἀλεινός, ἀλεινω, ἀλίνω.

ἀλείων: f. ἀλής, ἀλίος; ἀλειπής: f. ἀλιπής; ἄ-λειπο-ακτ[ι]- Lond. III 224 [IV*].

ἀλειπτήρες παιδοτρίβα = ἀλείπτα Manetho IV 178.

ἀλειπτήριον (ιο)· γραφεῖον Κύπρ. H., f. διψιδεράλοφος; -πτήριος: unguentarius nb. μυρεψικός Gloss. III 487, τό ἄ. (Σάμωη- u.) Salbraum (im Bade), unguentarium Gloss. III 306, nb. βαλανεῖον Alexis 101, Theophr. ign. 13, cf. sud. 28, Str. 154 -οις χρῆσθαι δs, DittS. 653 [And. 91*], CIG 3148 [Sm. I-IP*].

ἀλείπτης, ου, δ. lat. aliptes (-pta Imp. Aur.): der Salbung u. überh. Übung u. Lebensweise des Athleten regelt (δ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν Suid.), Traineur (att. γυμναστής ἐπιστάτης παιδοτρίβης Atticist Vat. 4), δ παρ' Ἀρκαλίδη Hipp. ε VII 9, παράδοξος Lond. III 218 [194*], nb. προσγυμναστής Prien. 111.175 [I*], cf. Ar. H. Π 5, an. Lond. 313.10, Pl. 27, Philo, Plut., Arr., Cic. epist. I 91s, Iuv., (αἰδὸ ὁ ἀγωνοδότης Suid.), ἄβιτ. τῶν πολιτικῶν nb. διδάσκαλος Plut. Per. 4, cf. Philo 188, GrNaz., κακίας SextE. m. 1298; δαζι fem. -πτρια Lys. f. 88 S. [A. Drama des Alexis, Diph. ufw.], -πτικοί (ἀνδρες) nb. κυνηγετικοί Plut. 619*, τέχνα nb. ἱατρικά TimLocr. 104*, ἐπιμέλεια Sor. gyn. II 38., cf. Philo 1658 (-ἡ ἀδελφὴ ἱατρικῆς), Arr., CIAI., σύγγραμμα IambI. vP. 25, χρίσμα Eus., adv. Crfl. v. παιδοτρίβικῶς schAr. Eq. 492.

ἀλειπτον nb. ἀνήλειπτον Hdn. II 472, ἄ. φάρμακον EM 614, ἐπιχρίσις -ων nb. κατάχρσις ὄνυδρον Hipp. δχ 7, -ὸν (ιο)· ἐσκεασμένον θυμίαμα Suid., -ὸν ὄπδθημα (sch. βεβαμμένον, eingefettet) CIAI. paed. II 117.

ἀ-λειπτος 2: = δ μηδέποτε μάχη λειφθεῖς, nie besiegt, ἐν σταδίοις πᾶσιν -ος ἐφῶν Magn. 181 [Ep. II*], ποθαύλης ἡγωνισατο -ος IG XIV 737 [Near. IP*], περιοδικῆς ἄ. ἀσυνέζωστος 1102.. [Rom IP*], Lond. III 217 [194*].., cf. DChrys. 28s; adv. εἰπεῖν (= ἀδιαλείπτως) CyrHier. 175*.

ἀλείς: f. εἰλω. ἀλεισον, τό, Πbf. δ -σος Aristoph. f. 623, dim. ἀλείσιν (= ἀλείσιον) CIG 6849 [III*]: Βεχτηρ (ποτήριον τετορευμένου H., cf. ApSorph.), syn. δέπας γ 46., cf. Call. f. 109, χρύσειον Λ 774., χρ. ἀμψων χ 9, καλόν X 429, pl. ο 469; = τό ἐν ἰσχυρ ὄστουν syn. κύλιξ Marsyas b. Ath. 479*.

ἀλειτήριος: f. ἀλιτήριος. ἀλείτης (ἀλίτης ApSorph., Orio), ου, δ (fem. -εῖτις Hdn. II 67), cf. ἀλιτῶ, ἀλιτοῖς: Srelier, τείσσομαι -ην (= ἀμαρτωλόν H.; ἀλείτας = ἀμαρτίας las Zenod.) Γ 28, cf. u 121, ἐνήθεος ἀνδρὸς -s (sch. εἰς προσήνῃ ἄ. ἀμαρτῶν) ApRh. II 338, -τεία· ἡ ἀμαρτία Suid.

ἀ-λειτούργητος, ἡπερεῶf. ἀλιτούργατος IG XII 2:484 [Πηρ. I*], 2: auf dem nicht die Pflicht öffentlicher Säfte ruht (immunis Gloss. II 78), Din. f. 89 S., IG

II 331 [c. 275*], nb. ἀνεπιστάθος VII 2413 [Théb. II*], nb. ἀτελής DChrys. 72s, γραμματικὸς ἄ. HebKal. II 65 [Θινο-ανδα K3.], cf. Diod. 2s, ὀβσία Isae. f. 141 S., c. gen. πασῶν λειτουργιῶν ψήφ. b. Dem. 18s1, cf. Diod. 2s0, ἀπό πνος Eus., ἄβιτ. ἄβια ὀβσία Epich. b. DiogL. X 97; -γρησία: immunitas nb. ἀτελής Gloss. II 78, -αν διαφυλάττειν τινί Str. 595, ἔχειν τὴν ἄ. Oxy. 140 [II-III*], cf. Flor. 57 [224*], REGr XIX 101 [Aphrod. I*], KS.

ἀλείφαρ, ατος (oft vl. ἀλίφ-, 3B. Hipp. δόν 58; ἀλίφατος BU 717 [149*], ἀλίφαδος Lond. II 207 [145*]..), ἄτ. Πbf. ἄλείφα, ατος (Hes th. 553 vl. [EM], ion., Ae. A. 322, Call. f. 12, QS., Nonn., cf. Hdn. II 220), τό; zu ἀλείψω: (Salb)öl, Fett (στῆαρ, μύρον, χρίσμα, ἔλαιον H., b. Zuberbereitung (καθάραντες χροά βδάτι καὶ -ατi ω 45, cf. Σ 351) u. Derbrennung (καίειν ἐν -ατi πολλῶ καὶ μέλιτι ω 67, cf. -ατος ἀμφιφορῆς Ψ 170) des Toten u. b. der Athesenjammlung (λέγομεν ὄστε' ὄνω καὶ -ατi ω 73); λιθοῖ ἀποστρίβοντες -ατος γ 408, λευκόν Fett Hes. th. 553, Hipp. γφ 109, ὄνυδρον Theocr. 184s, cf. 712, ἀπὸ κέρδων γινόμενον Hdt. II 87, 20 Ael. ha. 1241, ῥόδιον Hipp. 58, Hipp. γφ 109, δεισον ἄν Π 13 (vl. -φαρ), χηνός γ 134, Brennpöl, nb. λόχνος DialII. 5495 [Milet V*]; Fettbürgen?, ἐσθίειτω ἄριστος δερμῶς ἐξ -ατος Hipp. δόν 58 (cf. -φατίτης ἄριστος Epich. 52); Rajur, Tülgung, χειρόγραφον καθάρων ἀπὸ -ατος καὶ ἐπι- 25 γραφῆς BU 666 [177*], cf. 578 [189*].. Dazu ἀλεφατίσον ἀλείφιον· φ χρωτῶτα ὀφ ἀλείπται H. [(ιο)· ἀλειφον H. ἀλείφ[ο]-βιον· τὸν περὶ παλαιστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὄνητρουῖντα Ἀριστοφ. [f. 740] Phot., BA, pl. nb. φωνασκεῖν εἰσώδτες Philo II 537; -ους· πένητας H., cf. ἄλιφιλείς· 30 πτωχοί H.

ἀλείψω, ἀλείψω u. ἡλειψα ep., att., ἀπαλήψα Dem. 52s0 (-λειψα Σ), ἡλειψα Sp. (ἀπ- Dem. 52s0 vl.), ἐν-ἡλεπα Oxy. II 294 [22*], med. ἀλείψομαι att., ἡλειψάμην ep., att., pf. (u. pass.) ἀλήλιμαι att., ἀλήλιμαι Ti. IV 68 u. Dem. 257o vl., Philod., Philo, ἡλειμμα (ἡλειψήτ παθ SextE. m. 1238) Dem. 257o u. Diod. vl., Philod., LXX (Num. 3s vl. ἡλιμμα); pass. ἀλειφθήσομαι Dem. 257s, ἡλειφθην Pl. Lys. 217*., Sp., ἡλιφθην Sp. (-αλιφθ Pl. Phaedr. 258* B), -αλειφθῆναι Ar. Ad 47; ἀλειπτός Sp., -πέτος Lys. 8s; zu 40 λιπος: αἰβε u. 1. den Körper, λέσων τε (den Toten) καὶ ἡ-ψαν λιπ' (f. λιπα) ἔλατο Σ 350, cf. O 582, Nonn. ev. 2011, πάντα λοέσαστο καὶ λιπ' -ψεν ζ 227, κηρὸν ἐπ' ὄσιν μ 200 (ἐπ' ὄβατα 47.), ἔλαιον Leid. X 11s [IV*], βακκάρι βίνας Hipp. 41, κηρωτῆ Hipp. δόν 38, δερμῶ (sc. ἔλαιω) 45 33, cf. 51, Pl. Lys. 217*, NT, τὸ πόδε Ar. V. 608, τράχηλον Eq. 490, πέος Ach. 1066 ufw., nb. ἀπονίζειν Men. G. 60, mit Salbdi ausgestattet, πανήγυριν Magn. 163 [I-IP*], πολυτελῆς DialII. 2731 [Delphi B*], cf. DittO. 533 [Antyr. I*] ufw., als ἀλειπτής (f. δ.) behandelte, ἄβιτ. vorbereiten, anfeuern (-ψας· διεγείρας Phot., BA, Suid.), ἐπὶ τὴν πολιτικὴν ἀγωνίαν Philod. p II 59, cf. DiogL. IV 6, CIAI. Str. II 105., Eus., εαυτὸν ἐπ' ἀγῶνας Plut. Them. 3, πρὸς τι, εἰς τι Theodoret., κατὰ πνος nb. ἀνερεθίζεν Philo I 549, ἐπὶ τινα App. bc. II 59, abf. λόγους [Demad.] 17. 2. jonft, abreiben, glänzen δ μαχῆν, τράπεζαν Diph. 74, δακτύλιον nb. ἐκτρίβειν Theophr. ch. 21, ἀγάλματα Artemid. II 33, cf. Babr. 48, BU 362:1017 [125*], ἀσκὸς ἀλημιμῶστος Poll. IX 121, be., anftreicheln, λιθοῦς αμαρτί Hdt. III 8, ὄροφᾶς (u. ζῦλα) πίττη IG II 834* 2s., [328*], τοῖχον Chrysipp., LXX, cf. Eust. 975 (κονία), syn. τῆτῶν χριεν Poll. VII 124, ἴρ. δύο τοίχους -φεῖν (ἐπὶ τῶν ἐπαφωτεριζόντων) Suid. med. ἰδίᾳ ἰαβεῖν, λοεσασμένο καὶ -ψαμένο λιπ' ἔλαιω δειπνῶ ἐφικανέτην K 577, cf. E 171, ἀμβροσίη χροά 175, σῶμα Ar. Ec. 63, Cephsod. 3, μύρος (ρω) Archil. 31. Sem. 7s., Antiphan. 154, Alexis 62., X. oe. 10s, Teles 41s, cf. Hecatae. FHG I 9 ἔλαιω, Hipp. ἐπκ 25, Theophr. ch. 30, ἀπ' ἐλάδων Ar. Ach. 999, ἐκ ληκυθίων μικρῶν Theophr. ch. 10, λιπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἡ-ψαντο Th. 70 I 6, cf. IV 68, Hipp. γ II 160 μύρω λιπα, Paus., ἔλαιον LXX 2 Reg. 14s., schAr. Eq. 580, abf. nb. μυρίζεσθαι Antiphan. 148, πάντες ἡ-φοντο X. He. IV 5s, cf. Pl. Theaet. 144*, Ar. δ 105 (οἱ ἀλημιμῶνοι π 3211), Teles,

Pol., LXX, ἡλιμμένος: unctus Gloss. III 144, ἐν ταῖς παλαιστραῖς π.β. γομνάζεσθαι Aesch. I 138 [att. Geſ.], παρὰ Βάτων Arr. diss. I 288, οἱ -φόμενοι Ἐρθεβεν DittO. 33972 [Sef. II^a], τὸ κοινὸν τῶν ἄ. IG XIV 616 [Rheg. III—II^a] ἡψ.; ὑβίtr. accingi, los ge he n au f. (i. act.), ἐπὶ τὴν πολιτείαν Philod. ρ II 158, πρὸς τὴν I 18^a, vgl. ἀποδύεσθαι.

ἄλειψις, ἡ: Salbung, μύρου Hdt. III 22, ελαίου Theophr. sud. 39, cf. Ar. Z. VII 3., π.β. κατάχρισις Hipp. κυμ 10, pl. π.β. λουτρά Perict. b. Stob. IV 281e, Abreibung, ἀνδριάντων BU 362 [215^a], Ἀηστριά, πλοίου ²WienDenk. 1889¹⁰⁰. [VII^a].

ἄλεκτος: infandus, indicendus, indictus Gloss. II 224, -α π.β. ἄγρυκτα (f. d.) Pherecr. 157, -ον τὸ συμβαῖνον Pol. 302a, συμπαθείη Hipp. ep. 13, τάχος SextE. m. V 70, App. Hann. 40, cf. Philo. schSo. Ai. 715, KS (αὐτῶν adv.).

ἄλεκτα: ἄτηρα H., f. ἄλτετα; **ἄλεκτοτρόφου** Philox. 2; **ἄλεκτρινον**: f. ἄλ-

ἄλεκτρος: ἀκοίμητος H.; υπερεπῆξίτ, π.β. ἀνομνείσις So. An. 917, ἡ θεὸς Heracl. qHom. 44, ζῶα Eu. T. 254, δέμνια (ἄκρανα Tzetz.) Lyc. Ai. 353, ἀντ. -α γηράσκον π.β. ἀνομνεία So. E. 962; -α γάμον ἀμύλληματα (sch. δύσεκτρα) 491.

ἄλεκτρούν, ὄνος (ᾠνος IG XIV 966, II^a), unterit. **ἄλεκτρούν** KretschmVas. 225 [III—II^a], ὁ υ. ἡ (cf. Ar. N. 666, wo Ion. -όαινα opp. ἀλέκτωρ): ἑψηη, τίκτουσα TheopCom. 9, cf. Aristoph. f. 185 ἡψ., Men. 889, -όνος κρέας ἑψηητερλεῖσθαι π.β. πέρικος Hipp. δ II 47, cf. Iv 1., νεοσοὶ ἐν 49, pl. ἑψηητερ Ar. N. 1430, L. 897.; gew. ἑψηη, εὐσχημῶν Crat. 108, στραφόνος Men. E. 168, -όνος φθόνος Theogn. 864, φωνή Aen. 232, φῆγ Long. III 2, Aristaen., λόφος Ar. Z. II 12., κάλλαιον υ. πλῆκτρον IX 49, fpr. κοιλία Ar. V. 794 (ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίων Zenob. I 68), κοκκῶζει Crat. 311, Diph. 65., ἕδει Ar. V. 100, Pl. cony. 233^a, κράζει Men. 167, LXX, -όνας συμβάλλει X. cony. 4e, Aesch. 133; Theophr., Plut., Ael., Gloss.; χρυσοῦς ζεῖο-ζειψην Plut. Artox. 10. **ἄζαυ** -όνοια π.β. σκυλάκεια Hipp. ἐν 9, dim. -ούνοιον π.β. φάπτον Ephipp. 15, -ου(φ)-πέλλιον PhryncCom. 9 (-πέλλης Poll. VII 136, -τρόφου AeschSoer. eβδα), -ούδης Eunap., -ου-φώνια gallicinium Gloss. II 224, BHz., ὑπὸ -ουφώνιον sub galli cantum III 296, cf. 169.

ἄλεκτωρ, ορος (ζωήft. ἡβῆ. τὸ -ορον DietPM. 101, Lond. III 240 [IV^a], ὁ -ωρ παρ' ἡμῖν ²ἄλεκτα λέγεται Orig. VII 232^a Migne), δ: ἑψηη, ἐβόησον Batr. 192, ἡμερόφωνος Sim. 80, ἐνδομάχας Pi. O. 121a, κοκκῶζων Plato 209, Theocr. 712a (δρόριος κ.), cf. Bacch. 4e^a, Ae. A. 1671, So., Eu., Crat. 259, Ar. V. 1490, Herodas, Babr., Arat. 960, Call., Hipp. ἐν 1, Demad. f. 3 S., Aristot. f. 347 (sonft -κτρούν), Tebt. I 140 [72^a], BU 1067 [101^a], LXX, NT, ²Zaub.; ὑβίtr. ἀσλός -ωρ Ion trag. 39, σὺν γῆ Ἰδαίος -ωρ 45, Pflanze -ωρος Iophos Plin. 274o (= alectorolophos 127). **ἄζαυ** -ορίς, ἴδος [i Hdas.], ἡ (unatt. Phryns. ecl. 228): ἑψηη, Epich. 152, an. trag. 585, Hipp. ἐν 27., Aret., Plut., Alciphro., pl. ἑψηητερ, Epich. 172, Hdas 6100, DioelCar. 141, π.β. πέρικος Hipp. δ III 81, Plut. 727^a, ἄρρενες καὶ θήλειαι τῶν -δων Ar. Z. V 13, cf. VI 1 ('Ἀδριανικά)... Plut. 730^a, Long. III 29, fogar (in der syn-ῆδεια) ἄλεκτρούνοες υ. -ριδες υ. ἑψηηnen dist. δρινδες ἑψηητερ Ath. 373^b, νεοσοῦς -ίς Kūden Hipp. ἐν 35.; -ίς: δριξ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη H., EM; dem. **-ορίσκος** γεννητής Babr. 124, Ταναγραῖος 5, cf. 97; **-οριδεύς** (-οριδής liberl., cf. ἀπειδεύς ἡψ.): ὁ τὸ ἄλεκτορος Suid., pl. -οριδ(έ)ας π.β. ὄρταλ(ί)κος Ael. ha. 747; **-όρεια** φά Syn. ep. 4, catapotia GargMart. med. 30, -ον caropinum ἑψηηnerital Gloss. III 187., = **-όριον** (als Grabmal) BCH 2610 [Kibira K3.], 10510 [Crafl. K3.], -oria sc. gemma (im ἑψηηnerleib gefunden) Plin. 37144 (= -orius Solin. 177, alectria Isid. orig. 1612); **-ορο-φώνια** ἑψηηnerfahre Str. VII 35, NT Mc. 1535, BHz.; **ἄλεκτρο-πόδιον** (fo) ἱπῶτρ. = Ὀρίων schArat. S. 116.

ἄ-λεκτῶρ: ἡ δμολέκρος Eust. (Umdeutung nach ἄλοχος), ὀμῶς Gemahl So. f. 767 (cf. **ἄλέκτορος**: ἀγώνης EM); **ἄδηγᾶ** (= ἄλεκτρος) PompeianPhilad. b. Ath. 98^b.

Crönert: ἰδδτετρυθᾶ.

ἄλέκω [p. Rüdβldg (-κοις ἀνέρι πενήν Diod. AP VI 245 SaIm. ft. ἀλέγοις), fut. ἀπ-αλέζοντες: κωλύσοιτες BA, aor. -αλέξει Ae., QS., med. fut. ἀλέξομαι So. OR 171., X. an. VII 7a (ζωήft -ζούμενος: βοηθούμενος, ἀμυνούμενος H.), aor. -ζόμεσθα A 348., -ζασθαι N 475., So. Ai. 166^a, Hdt. VII 207, Hipp. δ 1, X. Pbf. α] **ἄλέξω** ep., -ζήσω ep., -ζήσσει γ 346, cf. O 371, fpr. Ep., Apollod., med. -ζήσομαι Hdt. V 87., -ζήσασθαι X. an. I 3e; β] aor. II

ἄλ-αλκ-ον ep., Pi. (ἡλαλκε H., ἀλαλκῆσω ApRh. II 235), dargaus praes. ἀλάλκουσιν QS. 7207; zu ἀλκή, f. αὐτῶν ἀλκάδω: 1. mit Kraft beistehen, zu Hülfe kommen, -ζέμεν ἀλλήλοισιν Γ 9, cf. ²E 749., εἴ πῶς οἱ ἀλλάκοιεν βελέεσιν ²X 196, προθύμως πιν X. Cyr. IV 32, cf. Apollod. III 150, abf. ²Pi. N. 401. 2. abwehren, κύνας ²ψ 185, πόλεμον ²I 605, cf. ²Pi. O. 13e, So. OR 539, κῆρας ²φ 539, δόνη ²Call. f. 302; τί πινος, Τρώων λοιγόν ²φ 539, cf. ²Nic. a. 72, AntSid. AP VII 8; = τί τιμι, νήσσει πῦρ ²I 347., Τηλεμάχῳ κακότητι ²8 165, cf. ²P 365., ApRh., ²Pi. O. 1010s., τοι κρατὸς κακὸν ἡμαρ κ 288, τὸ γε φοίγτ ὡς κίοιτε ²γ 346, abf. αἴ τις ἐπὶ τὰν γὰν ἦ, -ζέμεν Iaf. Th. V 77; ὄρκοισιν ἰδῆ ἰδῆθεν δυράφ ApRh. II 262. med. (von ἰδῆ) abwehren, κύνας N 475, cf. σ 62, Hes. o. 363 λμῶν, Nic. a. 459, Hdt. VII 207 στρατόν, X. an. VII 7a., (κακά m. IV 311), Plut. Lyc. 19.; abf. -ζόμεσθα μένοντες

A 348., cf. O 565., 157, ²Archil. 66, ²Hdt. IX 119 (ἐπὶ χρόνον συχόν)... X. an. III 42s., μαχαίρησι Hdt. VII 225, cf. Hipp. δ 1, So. OT 171; zu Hülfe kommen, περιβουσίαν ApRh. IV 551, μῆλων πέρι 1488; abf. X. an. VII 34a, vergelten (cf. ἀμυνεσθαι), τοὺς εἰ καὶ κακῶς ποιοῦντας

80 κικᾶ -ζόμενος X. an. I 91s. — f. ἀπ-. **ἄζαυ** **ἄλεκινός**, f. ἄλκιμος. [n. pr. ἄλεζομένος, -ζαμένος; ἄλαλκομεναί; ἄλεξ-ἄλ-έλαιον λειώσας κατάπλασμα Gal. XIV 386. [ἀνδρος.]

ἄλεματος, **ἀλεμός**: f. ἡλέματος; **ἀλεν**: f. εἰλω.

ἄλεξ-αἰθριον: θερμὸν σκέπασμα Σοφ. [f. 113] H.; **-ανδρος**

85 πόλεμος Ep. [V^a] b. Diod. 11a [n. pr.]; **-άνεμον** χλαῖναν windabwehrend (f. χειμάμυνα) ζ 529, ἔσθημα Alciphro Π 39, ²Pbf. -άνεμος Eust. 1767, -άνεμας (Bein. v. Emp.) wie Kollusανέμας Iambl. vP. 135 (-άνεμος Porph. vP. 29).

ἄλεξημα, τό: Abhülfsmittel, βρώσιμον syn. φάρμακον Ae. Pr. 479, ἄκεια Aret. 243, π.β. ἀμυνητήριον schSo. OR 170, ἐστὶ τιμ Heracl. qHom. 10; δδύνης Hipp. γ II 212, cf. Philo II 477, Longin. 17s, δήμησι schNic. th. 700, πρὸς τι DHal. 71s., Geop., ἐς δῖψαν Paus. X 18s.

ἄλεξήσις, ἡ: Abwehr, πρὸς -ιν (des Angriffs) τρα-
45 πόμνοι Hdt. IX 18, opp. κάκωσις Hipp. ep. 16, τὰν κακῶν schPi. P. 611, cf. Iul. (subi. κέντρον 393^a), Epiph.

ἄλεξητήρ, ἦρος, ὁ (ἀλέξω): Abwehret, ἐσθλός ἄ. μάχης Y 196, λοιμῶ ApRh. Π 519, cf. KE 811 [Π^a], Nonn., πατριῶν X. oe. 4s, adf. -ῆρ θυμῶς Opp. h. IV 42; fem. -ῆτρα

50 δλέθρου Nonn. 2522s, ψυχῆ ev. 1521, cf. PaulSil. AP IX 764.

ἄλεξητήριος oft (tvI. -ξίtr-) 3: fshirtend, abwehrend, Ζεύς Ae. Se. 8, ζύλων Eu. Herc. 470; τὸ ἄ. Abwehrmittel, πολέμου (= σίδηρος) Gorg. H. 16, πρὸ τῶν δμῶ-
55 τῶν (ᾠτα) X. eq. 5e (etfl. ἀποσοβητήριον H.), πρὸς χειμῶ-
νας (sc. πρόβλημα) Pl. Pol. 279^a, cf. Ios. b. 212s, Heil-
mittel (sc. φάρμακον, cf. Nonn. 922s), pl. (γάλα, ὄνος) Hipp. γ I 16, obi. δηλήσεως Theophr. hp. VII 13a, cf. Hipp. δ 54, Gal., νοούσων Nic. th. 7 (KE 884 [I^a]), ἄταις 100. (f. ἀλέξιο).

ἄλεξητικά ἀγαθὰ π.β. φυλακτικά AI. Aphr. an. 162.

ἄλεξητρος Ζεῦ (= ἀλεξητήριος) So. OC 143, -ορος (des hermes) ἰδέαι der κλιῶν πόδες ApollodAth. FHG I 433.

ἄλεξι-ἄρη νεῖος (= ἀπαλέξουσα τὴν ἀρῆν τούτεστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην EM, cf. sch., δοχᾶ -ἀρη γῆ ἢ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα Suid.) Hes. o. 464, -ἀρης βάμνον ποτροδοί

65 (ἀπαλέξειν ἀγαθῆ ἢ β. sch., cf. β. ἀλεξίκακος Euphorio) Nic. th. 861, δαζυ -ἀρης: ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος H. [Sohn des heracles Apollod. II 160], vgl. -ἀρους: ἄδοτ. Ὀρτσν. Paus. IX 257; **-βέλεμνος** χιτών PaulSil. AP VI 181; **-γάμοισιν** Βάκχας Nonn. 40341; **-κακος** μῆτις Ungerlād abwehrend K 20, φάρμακα Thyill. AP VI 170, ὄστα Nonn. ev. 3120, gew. v. Schmutzgottheiten (κακίας καθαρτικός καὶ

θεραπευτικός BA, Phot. Suid.), δαίμονες Hes. o. 123 v1., δεός Nonn. ev. 31a., Ζεὺς Orph. I. 1, Ἐρμῆς ἄ. Ar. Pax

70

ἄλεξί-ἄρη νεῖος (= ἀπαλέξουσα τὴν ἀρῆν τούτεστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην EM, cf. sch., δοχᾶ -ἀρη γῆ ἢ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα Suid.) Hes. o. 464, -ἀρης βάμνον ποτροδοί (ἀπαλέξειν ἀγαθῆ ἢ β. sch., cf. β. ἀλεξίκακος Euphorio) Nic. th. 861, δαζυ -ἀρης: ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος H. [Sohn des heracles Apollod. II 160], vgl. -ἀρους: ἄδοτ. Ὀρτσν. Paus. IX 257; **-βέλεμνος** χιτών PaulSil. AP VI 181; **-γάμοισιν** Βάκχας Nonn. 40341; **-κακος** μῆτις Ungerlād abwehrend K 20, φάρμακα Thyill. AP VI 170, ὄστα Nonn. ev. 3120, gew. v. Schmutzgottheiten (κακίας καθαρτικός καὶ

θεραπευτικός BA, Phot. Suid.), δαίμονες Hes. o. 123 v1., δεός Nonn. ev. 31a., Ζεὺς Orph. I. 1, Ἐρμῆς ἄ. Ar. Pax

70

ἄλεξί-ἄρη νεῖος (= ἀπαλέξουσα τὴν ἀρῆν τούτεστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην EM, cf. sch., δοχᾶ -ἀρη γῆ ἢ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα Suid.) Hes. o. 464, -ἀρης βάμνον ποτροδοί (ἀπαλέξειν ἀγαθῆ ἢ β. sch., cf. β. ἀλεξίκακος Euphorio) Nic. th. 861, δαζυ -ἀρης: ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος H. [Sohn des heracles Apollod. II 160], vgl. -ἀρους: ἄδοτ. Ὀρτσν. Paus. IX 257; **-βέλεμνος** χιτών PaulSil. AP VI 181; **-γάμοισιν** Βάκχας Nonn. 40341; **-κακος** μῆτις Ungerlād abwehrend K 20, φάρμακα Thyill. AP VI 170, ὄστα Nonn. ev. 3120, gew. v. Schmutzgottheiten (κακίας καθαρτικός καὶ

422, δ ἄ. nō. καθαρῆς V. 1043 ἡψ.; -**κηπος** sc. λόγος Βυατίται Γεορ. XII 16.; γράμματ' -**λογα** (= βοηθούνα εἰς λόγον Eust. 1771) Critias 2; **ἀλεξι-μβροτος** λόγχα Ρι. N. 830, -οι πομπαί (εἰς ἀλέξῃσιν τῶν κακῶν ἀπὸ τῶν βροτῶν sch.) P. 521; πιασοί -**μοροι** προφάνητέ μοι (ἀποδιώκοντες τὴν δυστυχίαν sch.) ἴν Αντιφ So. OR 164, cf. Nonn. ev. 1250, ἰωή 548 ἡψ.; -**πο[νος]** θεός (Ἀρολλον) So. el. 7, cf. carm. pop. 4710, σάπφειρος Epirh. lap. 227°.

ἀλέξιος 2: τὸ ἄ. = ἀλεξητήριον, -α βολάν Nic. th. 805, ποίεσιν α. 4, μεγ' -ον εἴη th. 702 (vl. **ἀλέξιμον**, cf. -ματὰ βοηθήματα Phot.).

ἄλεξις = βοήθεια EM 5923; Epifl. des Heracles Aristid. **ἀλεξιτήριος**: f. ἀλεξητήριος. [515 (I. 'Αλέξιος)']

ἀλεξι-φάρμακος ἀνθή Hipp. ep. 11, δόναμις Plut. 663°, λόγος nō. παιώνιος Longin. 162 ἡψ., γεω. τὸ ἄ. Therapeutenmittel (= ἀντιφάρμακον Phot., BA, Suid.), τρικτύς -ων Sophro 3, ἐστὶ τινι Dem. 245s, **Τεῖλ** der ἀμυντήρια Pl. pol. 279°, 'Εφέσια Men. 108, obi. λόγων Pl. lg. 957°, cf. Ael. ha. 137, Longin. 324, DCass., nō. περίσπτα Thphr. hp. IX 193, πρόσ τὴν περιάσασθαι Plut. 660' ἡψ. [-a Werf des Nic.]; -**χόριοι** ἀοιδαῖς μέλπουσιν (cf. -λογα) KE 102735 [Π-III°].

ἀλέξω, **ἀλέξομαι** ἡψ.: f. ἀλέκω.

ἀλέος: διάπυρος Η., -όν θερμόν (EM?), ἢ χλιαρόν Η., f. **ἄλεός** (ἀλέοσας, -όφρων): f. ἄλ-. [ἄλεα, ἀλεῖς.]

ἀλεότης: f. ἀλής; **ἀ-λεπαδόν** (ιο) ἄζευκτον Η.

ἀλεπέσει (ιο) στέατι Η., f. ἀλειφαρ, ἔλαπος.

ἀ-λεπίδωτα τὰ σελᾶρα Αρ. Ζυ IV 13, ἰχθύς Iust.

ἀ-λέπιστος 2: ungefährt, λάβρακας -ους ὀπτήσας Archestr. 45; ungefährt, ἀμοργίς (Erf. v. **ἀ-λοπος** ἄμ. Αρ. L. 737) schAr., ungefährt, καρπός Γεορ. X 11, = ἀλόπιστα ζύλα Theophr. hp. V 12.

ἀλέρα (Βότγ?) Hdn. I 260, **ἀλέρον** κόπρον Η., f. ἀάδην.

ἀλεῖσις (molitio Gloss. III 73.) σίτου Γεορ. Π 32, nō.

ἀλῆσις IX 19s, **ἀλεσσα** molatio Gloss. II 224, ελαῖων

-ατα γεμαθῆνε Φίβεερον (= βρότια) EM 21622, **ἀλεσμός**

Ἰαθῆν Ios. a. 32ss vl., Eupnar., ἕβτρ. δλου τοῦ σώματος

Αυτρεῖβυ Ign. Rom. 5s, = **ἀλησμός** fr. KS.

ἀλεσοῦριος: εἶδος ἰχθύος, ὅν τινες κατ' εὐφήμιον καλλιῶνυμον καλοῦσιν· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον ἀλὸς οὐρά, -όν τι δὴ ἔχει κόγχον κογχυλίου EM, -ον (ἀ-Phot.) **δαλ. αἰδ.**· καὶ γένος κογχυλίων Phot., BA, H.

ἀλεστρίς, **ἀλεστ(ρ)ος**, -στρον: f. ἀλεστρίς ἡψ.

ἀλέτης: molitor Gloss. II 190., **δνος -τας** Ἰαθῆσιν

DialI. 4992 [Gort. V], **δνους -ας** ὀρύττειν X. an. I 5s

(= **ἀλέτιον** δνος Alexia 13, 204, -ος ὁ -ων dist. μύλη = τράπεζα

Poll. VII 19); fem. γυνή **ἀλεστρίς** Müllerin u 105, παχυ-

σκελής an. Iyr. 21, cf. Cat. IV 242., Nic., AntThess.,

Philo I 102 (vl. -στρίς), -ις ἢ τάρχηγι (ιδεῖς αἱ τὸν ἱερὸν ἀλέ-

τὸν ἀλοῦσαι παρθένοι PausAtt. 33, cf. sch.) Αρ. L. 643'.

ἄλέκ[η]τρια sc. σκόβαλα Κλειε opp. στία Plut. 693°.

ἄλετος (u. ¹-ός), δ: Ἰαθῆν, τὰ πρὸς -όν σκεῦθι Plut.

Ant. 45, cf. 289°, ¹Eust., pl. Trypho (f. 113) b. Ath.

618°, κριθαὶ καθαφαί πρὸς **ἄλεστον** (vl. -όν, ἀλεσμόν,

ἄλεστρον) Ios. a. 32ss, ἵππος εἰς **ἀλητὸν** ἐπράθη Babr. 29.

ἀλετρ-εῶς: μαθῆν, -εῶσαι μύλης ἐπι μύλοισι καρπῶν

η 104, cf. Hes. f. 264°, ArRh. IV 1095, Babr. 129, Nonn.

20242., ἔσται' Ἐρεχθεὺς λευράν -εῦσοντα πέτραν (δραμού-

μενον, ἠνιοχῆσοντα, ἢ ἀλήσοντα sch.) Lyc. Al. 159.

ἀλετριβανος aus ἀλετο-τριβ. (ἀ-ζυμ. vl., cf. schAr.

Pax 259), δ: Mōrtelsteine (nach CratMall. b. schAr.

ajian. [t. att. δοῖνδξ; pistillum Gloss. II 224), Αρ. Pax

259 ff., CIAI. paed. II 3, Πβf. **ἀλοτρ-** Gloss. II 544,

ἀλατρ- 151., τὸ **ἀ-ον** Hdn. II 259°, τοῦτον δικάρανον

ἀλετρίς: f. ἀλέτης. [ἀλότριβα Aristot AP VI 306.

ἀλετ(ρον) Ἰαθῆσιν, nō. κόφιον u. φόρετρον Petr.

ΠΙ 313 [III°], ἱμαλῖς τὰ ἐπίμετρα τῶν -τρον? (-των Ath.,

ἀλεύρων Η.) Trypho f. 113, = **ἀλεστον** πυροῦ Oxy.

IV 736, 739 [P]; f. αὐθῆ ἀλετος. — **ἀλετροπόδιον**: f. ἀλετρ-

ἀλετών, δ: Μύθῃ, ἐπιβαλὼν τὸν σίτον ἐπὶ τὸν -ῶνα

Dieuchid. FHG IV 389, cf. μύλων; **ἀλέτων**: f. ἀλέτης.

ἄλετώρια ἀσεβῆ, πονηρά, ἀδέμιστα, ἀμαρτήματα Η., f.

ἀ-λευκάντος incandidus Gloss. II 224. [ἀλιτήριος.

ἀλευρον, τό, aus ἀλε-φρον (ἀλέω), Πβf. ἢ -**ρος** EGud.,

δ ἄ. KS; **ἀλε-δρα** (ἀλαι- cod.): ἀλευρα Η., ἀοί. μύγδα **μάλευ-**

ρον (= ἄλ. Phot., Η., EM, Hdn. Π 548) Alcaea. 70 (nicht

Achae. 51), ἡμίσοιαι λευκῶ -ω Theocrit. 15:116: feines

Weizenmehl (farina Gloss. II 224), Aristoph. f. 50, pl.

PhrynCom. 34. Men. S. 12, dist. ἄλφια (cf. Η.) Hdt.

VII 119, X. an. I 5s., Pl. tr. 372° (ἐκ πυρῶν nō. ἄλφ. ἐκ

κριθῶν), Αρ. π 137., Artemid., LXX, dist. κριθαὶ Dem.

55s.; σπῆτιον Hipp. γ 174., ἐφθόν syn. ἄλητον δόν 38,

καθαρόν DiocCar. 139, ὀπτόν Theocrit. 147, -ου σάτα τρία

NT Mt. 1333; überh. feines Mehl, τίλιος ἢ κριθῶν ἢ πυρῶν

Hipp. ε V 68, αἰρῶν γφ 32, κριθῶν Plut. 397°, Lycus

b. Orib. Π 348, Diosc., LXX, πυράμιον u. κριθῶνιον

Polyaen. IV 3ss, κύμαον Diosc., ὀρόβιον Gal. ἡψ.; δαν.

-**ραττίς** (-εῦραττις BA)· ἀγγεῖον εἰς ἄλφια Phot., BA,

= -**ρόττησις**: φ τὰ -ρα διαττόσιν, οἱ δὲ τηλιαν δ καὶ κόκκι-

νον Phot., BA, cf. Philox. b. EM, = -**ρόττησις** Η. (u. s.

διαττος), Poll. VI 74., δοχά -ρόττης: τὸ λεπτόν τοῦ -ρου

= πασπάλη Suid.; -**ρινος** ἄρτος Dieuches b. Orib. I 280, -ον

σῆσας 281; -**ρίται** ἄρτοι dist. σεμιάλιται DiphS. b. Ath.

115°, πυροὶ dist. sem. AthMet. s. Orib. I 10; -**ρ[ο]σοῦντες**

(vgl. πλακοῦς)· πέμματος γένος παρὰ Ἀντικλειῆ Η.; -**ρό-**

κλεψ' nō. τυρόκλεψ Hdn. I 246; -**ρό-μαντις** (gen. -πίδος

Hdn. II 701)· δ Ἀπόλλων διὰ τὸ καὶ -ροῖς μαντεύσασθαι

Phot., BA, Η., pl. nō. κριτομάσις CIAI. pr. 11, vgl.

αὐθῆ ἀλφιτόμαντις, -**ρο-μαντεῖα** nō. ὀρνιδο-μ. Oenom. b.

Eus. pr. V 25; -**ρο-ποιεῖν** σίτον ἢ κριθῆν EM 6254 (-**ποιτα**

Eust. 1835s); -**ρώδης** ἄρτος Lycus b. Orib. Π 347, ἀφρό-

νιτρον opp. πεπηγός Gal. XII 212.

ἄλευρον (zu λευρός?) τάφος Κύπριοι Η.: **ἄλευρέιν**

ἀ-λευστο· ἀόρατα, ἀδεώρητα Η. [ἀφεστάναι Η.

ἀλεφάτισσον· ἀλειφῶν Η., f. ἀλειφαρ.

ἀλέω, ἀλεῖς Ἄτρ., ἀλέσεις Ἐλλ. Moer., ἄλεσαν u 109

(f. καταλέω), ἡλεσα Hipp., att., ἀληλεκέναι Nicarch. AP

XI 251, ἀλήλεμαι Amphis, Th. IV 26, Theophr., ἰοητ

(Hdt., Hipp., Th. vl., Sp.) -λεσμαι od. (Diosc.) ἡλεσμαι,

ἡλέσθην Diosc., Geop., ἀλεστέον Diosc., δαζι pr. u. impf.

(pass. Ign. Rom. 4) ¹ἀλήδω, unatt. παθ. PhrynS. el. 151,

cf. Harp., widerlegt v. BA 78 (δαζι -ἡθῶν [-θῶν]? κοπα-

ιστήριον Η.): μαθῆν (molo Gloss. II 224.; cf. μάλευ-

ρον nō. ἀλευρον), σῆτα Pherecr. 10, Plut., κάχρος Αρ. N.

1358, cf. Hipp. sur 7. (τὰς ἀτρας λεπτά γ III 230), ἄI 20,

Lys. u. Dem. b. Harp., Αρ. π 13s, Theophr. ch. 47, LXX,

ὀδοῦσιν φῶκος Pancrat. b. Ath. 321', ἐν τῷ μύλῳ ¹LXX

ἐπαυρεῖν Ψ 340, cf. 605., Hes. ο. 734, abj. -εὔατο παρακλίνας κεφαλὴν υ 300, cf. E 28, 'ApRh. IV 474., 'Nic. th. 455, opp. ἐπαίξαι N 513, νόσφι Αἰγίνης -εὔαμοι (= φυγόντες) κατένασθεν ApRh. I 91, ἀποπροπάδην Opp. h. V 432. — j. ἐξ-, ἐπ-, ὄπ-; 3whft ἄεθσαι ἀδόξῃσαι H. [tʰeʃ]. n. pr. 'Ἀλεύας

[ἀλεύωδης: j. ἀλυώδης. ἄλεω: j. αὐθ' ἀλεῖν u. ἀλεεῖ; ἀλέω (ἀλεάζω): j. ἀλής; ἀλεωρή (aus -ωλή, cf. φειδωλή) ep. ion. Ar. V. 615, Ar. Ζι Π1., vl., Ios. vl., -ωρά Ar. Ζυ ΠΙ3. (vl. -ώρα, cf. H.) Diod. 3u ἄλεα: Αβ*, Σφήμωεθρ (φυλακή, ἀσφάλεια H.), δηίων ἀνδρῶν -η Ὀ533 (θάρηξ), M 57 (σκόλοpes), σκευὴ βελών -η Ar. V. 615, λιμού Hes. ο. 404, cf. Opp. h. Π271., subί. πόλεως Herodas 226, πρὸς ἱέρακας Ar. Ζι IX 8, cf. I1, περὶ σώμα Ζυ IV 10, δσρακον φοῖς -ά Ζυ ΠΙ3, -ῆς μεμνημένος opp. φόβου O 216, cf. ApRh. IV 1045, -ῆν εὐρίσκεσθαι Hdt. IX 6, ἔχειν Ar. Ζυ IV 5., -ας τυχεῖν hypAr. R., μεγάλην παρέχειν Hipp. παρ 7, ποιεῖν Diod. 324, ἐνδιδόνα aufatmen lassen Ios. a. 18147. Ἰβf. ἀλεωρή: j. ἄλεαρ.

ἀλεώσσειν: j. ἠλεός; ἄλρον: j. ἄλουα; ἀλή: j. ἄλς. ἄλη, ἠ (cf. amb-ulare): Umhergehweifen, -irren (πλάνη EM), nb. διζός ο 342, cf. 345, nb. ἀκομιστή φ 284, χαλεπή κ 464, μαψιδίη Maxim. 391, cf. Call. IV 205, Philirr. AP VI 901, -ασι πλαγχθεῖς Eu. O. 56, -ῆ ἐκπέμπειν τινά M. 1285*, cf. Lyc. Al. 1010; θεία syn. φορά Pl. Crat. 421*, μακρά Plut. Mar. 45, συνεχῆς DChrys. 79, cf. 155, Philostr., App., Hel. (ξενικαὶ VII 7) ufw., pl. v. fieberndem Blut Hipp. φυσ 8; übt. Derwirrung, ψυχῆς Syn. 107*, h. 845*, cf. Nic. a. 124, -ῆν ἐπερείδα λεύσων v. irrem Blid 84. II. act. 3rreglühung, -αῖ βροτῶν (= πνοαὶ δύσσομοι) Ae. A. 195f.

ἀλ-ηγὰ πλοῖα (ἄλς, ἄγω) Plut. 685*, ἠμίονοι 971*. ἀ-ληθάργητος Crfl. v. ἄλητος H., εὐεργέτης CIG 2804. [Aphrodiē. K3], nb. ἀεῖμητος IHSt. 2203 [K3. K3], ἀληθόν: j. ἀλής. [j. K5.

ἀληθ-έγγυος ὄμιλος: ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐγγυώμενος Phot. ἀληθεῖ ep., Hdt. (-δή I 34 +vl.), Hipp., Babr., -ηδεῖα att. Hdn. II 454 (unbelegt), -δέα (ὀδ.-δέα) Alcae., Sappho*, -αδεῖα Bacch. 12304, -ἀδεῖα Pl., cf. DialI. 5131 [Kret. c. 400*], Philol. ufw., eI., -ήθεια So., Eu., Philemo, ggr.; ἀλ- = ἠ ἄλ- So., Eu., Philemo 72; v. ἀληθῆς: Wahrh. 40 heit (syn. τὰ δὲτα Ar. M 13) 1. wahrer Sachverhalt, Richtigkeit, -ῆν ἀποεῖποι (als σκοπός b. Wettspiel) Ψ 361, ταῦτα τοι -ῆν κατέλεξα η 297, πάσαν ἀ. καταλέγειν O 407, p 122., Hymn. Merc. 368, ἀ. ἀγορεύειν (v. Orakel wie Eu. Ph. 922, Hdt., Demo FHG I 380) opp. ψεύδεσθαι Hymn. Merc. 561, τὴν ἀ. λέγειν (ὀδ. εἰπεῖν) Hdt. Π115., Pl., Redn., τ. ἀ. (ἐμ)φαίνειν Hdt. I 34, 117., cf. Aen. 6s, πάσαν τ. ἀ. εἰπεῖν Hdt. IX 89, Th. VI 87, Pl., τ. ἀ. πηδέσθαι So. T. 91, Th. V 74, Redn., εἰδέναι Pl. Crat. 384*, Redn., ἔχειν Pl. Tim. 53* (ἔχει τ. -αν ἵστ. richtig Dem. 3034, Ar. Π III 11), σκοπεῖν Men. 651, ἀκοεῖν X. oe. 101s, Pl., Is., γράφειν Lond. ΠΠ206 [84*] ufw., τῆς ἀ. διαμαρτάνειν Is. 113s., DioclCar. 112, στοχάζεσθαι Is. 123s., ἀπτεσθαι Pl. Phaedo 65*, τυχεῖν Theaet. 186*, Ar. P II ufw., τῆ -α χρῆσθαι Antipho 53s., διαχρ. Hdt. ΠΙ72, -α εἰς μέσον ἔρχεται Solo 10, φιλεῖ νικᾶν Bacch. 12304, φαίνεται Hipp. αἰ 20, εὐρίσκεται Th. VI 2, Aesch. 1s1 (ἐκ τῶν εἰκότων), ἔχει Th. IV 122, Plut. 111*, Palaeph. 4. (ἐ. δδε); -ας ὀδός Pl. P. 310s, Eu. f. 289, LXX, ἔπος Ae. f. 176 (ἀπᾶ τῆς ἀ. ἐπη), So., cf. Eu. Ph. 469, κόμπος Ae. A. 613, τὸ πτόσον So. T. 398, ἔλεγχος Antipho 53s, ζήτησις Th. I 20, χάριν αἰνεῖν Bacch. 5187 ufw., ἐγγυητής CIG 2266 [Def. ΠΙ*], κριτής Men. 75; subί. ἐνωπίου Hdt. ΠΙ64, μανθίου I 46, μύθων Eu. Hipp. 9, λόγων Hdt. ΠΙ64, Antipho; obi. παιδός πάσαν ἀ. μυθήσομαι λ 507, ἀγώνων Hdt. IX 89, ἐπίπλου Th. V 33, πρηγμάτων Hdt. Π119, Dialex. 81., (ἐπιστάσθαι), Pl. Redn., πραχθέντων Antipho 3β10., ἔργων Gorg. P. 35 (γίνεται φανερά), Th. I 41 ufw., περὶ τῆς πορφύρης Hdt. ΠΙ22, cf. Hipp. αἰ 20, X., Pl., Redn., περὶ ἕκαστον Ar. Π ΠΙ8, folgt τίς μοι πατήρ Hdt. VI 68; ἐτήτυμος Pl. O. 10s4, ἀπρεκής N. 517, ἐπέα 735*, παγκρατῆς Bacch. f. 14, δόστηρ Eu. B. 1288, πιδανή Dem. 3034; nb. νοῦς Pl. pr. 490*, opp. δόξα Gorg. P. 24, Antipho 3βs, Pl., Ar. ufw., ψευδο-

λογία Is. 127s; pl. opp. δόξα 15170, πραγμάτων 24s, cf. Alcoid. Od. 13, χρῆσθαι ταῖς ἀ. περὶ τινος Is. 83s., πιστεύειν [Dem.] 44s, πάσας τ. ἀ. ἀκοεῖν π. τ. 42s, τὰς ἀ. εἰπεῖν u. ἀ. 47s, 49s, Men. 87., DHal., NicD., Luc., πν-δέσθαι Pol. 2214, ἐξομυσθαι Aesch. 147. 2. wahrre Art, -α Ιατρικῆς (= ἀληθινή -κή) Pl. pol. 299*, ἠδονῆς pr. 587*, τοῦ ἐπαινεῖν cony. 198*; Wirklichkeit, γυνή ἐρυθροτέρα τῆς ἀ. (syn. ἠ ἦν) X. oe. 102, τὸ -αῖς ὄμιον opp. πεπλάσθαι δοκοῦν Alcoid. soph. 12, ἐπὶ τῆς ἀ. καὶ τοῦ πράγματος Dem. 2172, ἐπ' αὐτῆς τ. ἀ. δεικνύται 1822, δε-ασσάσθαι 19141, cf. Pol. 1s4., ὄπ' αὐτῆς τ. ἀ. ἀναγκασθέντες Ar. Φ I 5, cf. Ζυ I 1, τῆς ἀ. ἠγώμενος Dem. 1827s; Crnft-fall, οἱ ἐπ' -ας ἀγῶνες Asclepiod. 14 (= ἐπὶ τῆς ἀ. AelTact. 31), ἀναγκάσθαι περὶ τῆς ἀ. Pol. 102s, cf. 50s.

3. Wahrhaftigkeit (μεοστής ἀλαζονείας καὶ εἰρωνείας Ar. Π Π7., nb. ἀπλότης αρ 5), οἶνος καὶ -α Alcae. 57 [Theocr. 271], παρέστω σοὶ καὶ ἑμοὶ Mimn. 8, πάρα μύθοις Emp. 114, βροτῶν Bacch. 83s, φρενῶν Ae. A. 1550*, ἀνδρός nb. σύνεσις Plut. Cmin. 35, -ῆν ἀσκέειν Hdt. VII 209, X. an. Π62s., ἐν -α ἐργάζεσθαι LXX Sir. 720, περιπατεῖν, λαλεῖν ufw. NT; Gerechtfigkeit (iustitia Gloss. Π95, cf. πρὸς τὴν ἀ. κρείων Is. 1512s), -ῆν εἶεν (j. Sp. 734s) Hes. ο. 76, des Areopag Din. 187, -ας ἰσότης (der Δίκη) Orph. h. 62. 4. wahrer Ruhm, σύν -α (= ἀληθῶς ὀνομαζόμενον) πᾶν λάμπει χρέος Bacch. 742, σ. ἀ. βροτῶν subί. 83s, καλῶν obi. 30s., Ὁδῆν: Wahrheitsgetreu, nach strenger Wahrheit (opp. παρὰ τὴν ἀ. Lys. 41s), λόγους -α λεχθεῖσιν opp. τέχνη γραφεῖς Gorg. H. 13, εἰπεῖν opp. δεικνύτην Antipho 5s, cf. 4s, 5f. -αν ποιεῖσθαι τὸ ψήφισμα Lyc. 116, cf. Aesch. 1s2, ἐν -α διελεῖν ufw. LXX, ἐπιγνώσκειν NT, ἐξ -ας καὶ πιστεύω Plur. 32 [298*], ἐξ ἀ. ἀπαγγέλλειν *Zaub. Lond. I 74 [IV*], ἐκ τῆς ἀ. Tor. 161s [114*], ἐπ' -α ἐφορεύειν τιμάς Ae. Su. 628, ἐπ' -ας σκοπεῖσθαι Dem. 182s4, cf. LXX, NT, Oxy. Π255 [48*], ζῆσας καλῶς IG IX 2642 [Ep. K3], ἐ. πάσης ἀ. λέγειν Hyp. 51, τὰ δὲτα μετ' -ας διηγῆσομαι X. m. Π117, cf. 63s, Dem. 2s, NT (δμνύσαι), παράδειγμα Lyc. 129, συνδῆκαι μ. τῆς ἀ. Antipho 5s, λόγον δίδοναι Andoc. 1s5, nb. δικαίως schSo. T. 347, μ. πολλῆς ἀ. εἰπεῖν Is. 1511, μ. πάσης ἀ. DittO. 669 [Ag. 68*], Plut. 341*, πρὸς -αν ζῆν LXX 4 M. 61s, ὀμαῖσαι [σὺν ἀ]λ[α]δέα Sappho BKIT. V 213*; in Wirklichkeit, in der Tat (re vera), πέντε -α πεφυκότες κόσμοι Pl. Tim. 55*, cf. Ig. 731* (= γε), LXX, ἐσώτατοι τῆ ἀ. Th. IV 120, cf. X. oe. 1011., (μόνοι τῆ ἀ. ἐσώθησαν He. IV 51s), Pl. Prot. 338* (oft), Is. 41s2, Dem. 303s, Ar. H V 8., DialI. 5015 [Gort. Π*], Hipparch., Plut., *Zaub., τῆ γ' ἀ. Aesch. 21s5, προφάσει μὲν (τῶ μὲν λόγῳ) τῆ δ' ἀ. 1s0 (Is. 32s), cf. Diod. 151s, Arr., ταῖς ἀ. So. f. 1025 (ἐσιπθεός), Phimo 130 (τ.-αιων), Babr., Is. 152s, Pol. 10s4, Philod., Diod., Plut., Ios., LXX, BU 338 [Π*], -αν Hel. ΠΙ14, ἐν -α NT Col. 1s, ἐν -αν schDem. 191, ἐπ' -ας DittS. 226 [Oib. Π*], schAr. *Flor. 112, LXX, NT, ἐ τῆς ἀ. Gem. 1217, Luc., LXX, ἐπ' -α Ar. Pl. 891 (διαρραγείης), Theocr. 744, κατ' ἀ. Hipp. τκ3 3 (οὐδὲν ἀπρεκέως κ. -ῆν ὄρᾱ), 13, Ar. τ VI 4., Epic. f. 220 syn. δὴτως, Polystr., Pol. (oft, τὸ κ. ἀ. 5v 4s), Hipparch., Philod., Diod., Gem., LXX, Aristaeas, K5, κ. τὴν ἀ. Is. 12s4 (opp. κ. τοῦ νόμου), Ar. P I 4., ποτ' -αν DialI. 1154 [Oigmp. V*] = πρὸς -αν Clearch. FHG Π304. (oft), Diod. 5s7., Fay. 118 [110*], -ας 5πο Eu. An. 321; ἄπασαν τ. ἀ. φράσαι rundheraus Timocl. 20. = VERBR. v. den j. Teilen der II. an meist allg. (O Arat., ApRh., Call., Leon., Nic., LycAl., Orph. a. 1.), So. nur im Trim. Kom. erft mit Men. hgr, oft auch LXX, NT (bef. Joh.); personif. Parm. 1., θυγάτηρ Διὸς Πι. O. 10s; Buchtitl. b. Protag. u. AntiphoSoph.; Edelstein im Ornat der Richter in Ag. Diod. 1s., Ael. vh. 14s4.

ἀληθ-εῖω (pf. Ar. ε 10): die Wahrheit sagen (verum dico Gloss. Π224), erfl. τὰ δὲτα δοξάζειν Pl. pr. 413*, abj. Ae. Se. 562, Hipp. προγν 15, opp. ἔξανα- τιν X. Cyr. I 63s, cf. IV 27., Pl. Ig. 885* (-αν λέγω), Ar., Pol. (παρ' ὄλον τὸν βίον 1110) ufw. (πᾶν ἀ. DCass. 611s); πάντα δ' -ευσον, μὴ ψευδόμενον σε νοήσω Batr. 15. π. -εῖων Hipp. προγν Π1, Eu. f. 441, LXX, πολλά X.

ἀληθ-εῖω (pf. Ar. ε 10): die Wahrheit sagen (verum dico Gloss. Π224), erfl. τὰ δὲτα δοξάζειν Pl. pr. 413*, abj. Ae. Se. 562, Hipp. προγν 15, opp. ἔξανα- τιν X. Cyr. I 63s, cf. IV 27., Pl. Ig. 885* (-αν λέγω), Ar., Pol. (παρ' ὄλον τὸν βίον 1110) ufw. (πᾶν ἀ. DCass. 611s); πάντα δ' -ευσον, μὴ ψευδόμενον σε νοήσω Batr. 15. π. -εῖων Hipp. προγν Π1, Eu. f. 441, LXX, πολλά X.

ἀληθ-εῖω (pf. Ar. ε 10): die Wahrheit sagen (verum dico Gloss. Π224), erfl. τὰ δὲτα δοξάζειν Pl. pr. 413*, abj. Ae. Se. 562, Hipp. προγν 15, opp. ἔξανα- τιν X. Cyr. I 63s, cf. IV 27., Pl. Ig. 885* (-αν λέγω), Ar., Pol. (παρ' ὄλον τὸν βίον 1110) ufw. (πᾶν ἀ. DCass. 611s); πάντα δ' -ευσον, μὴ ψευδόμενον σε νοήσω Batr. 15. π. -εῖων Hipp. προγν Π1, Eu. f. 441, LXX, πολλά X.

an. IV 415 (Arr.), & oe. 2013, τὰς δέκα ἡμέρας *recht vorhergehen* an. V 618, *περί τι* Pl. Theat. 202^b, Arr., *AlAphr.*, *ἐν πτω* Ar. H IV 13, *ἐπι τινος Simpl.* inArK 28, c. ptc. Ael. ha. 17^a, *πρός τινα* Arr. an. VII 53, *ὅμιν* NT Gal. 416; *σημεία -εόντα* Hipp. *προγν* 26, *ὀπόσχεσι* DHal. 324, *τὸ ὄλον οὐκ -εὔει* ApDysc. *synt.* 12, cf. III 16.
 II. act. *ωαηρημαχην*, -εὔσεις & *ελεγες*; X. an. VII 725 (cf. -εὔτης λόγων *nb.* κατορθωτῆς *ἔργων* MaxT. 154), *ἐπαίνους* Luc. *in doct.* 20, *βουλῆν* LXX Is. 44³⁰, *pass.* (fut. -εὔσομαι Ar. M X 5, *AlAphr.*), *ἐπι τούτοις -εομένοις* (vrl. -εὔομενος) X. Cyr. IV 610, *ὁ λόγος -εὔεται* Ar. τ V 5, ε 9... cf. Philod. σ 1133, *AlAphr.*, *κατά τινος syn.* κατηγορεῖται Ar. τ V 5. (Plot.), *ἐπι τινος? ε 12.* — *ἴαζυ* *-εὔσις* *nb.* ἀπαληψία SextE. m. VII 394, -εὔτικος *syn.* -ής (μέσος ἀλαζόνος *καὶ* εἰρωνος) Ar. H IV 13, *ὁ μεγαλόψυχος -ος* 8 (adv. Eust.).

ἀ-ληθής, ἄοf. [Theocr. 292] *dor.* ἀλαθής, *ές*; *ion.* τὼληθές -τὸ ἄ. Hdt. VI 68... Herodas, *att.* τὰ-ές, τὰ-οὐς.; *v.* λήθη: *ωαηρ* (urpr. Bdtg in ἀληθείς: *οἱ* μὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος, -έα: τὰ μὲ ἐ-μενα H.; *ῖ.* ἀλαθεῖς) opp. *ψεῦδής* 1. in der Wiedergabe *ufw.*: *ωαηρηθείς* = *gemäß*, *recht*, λόγος Pi. O. 123, Crat. 24, Men., Pl., Redn. (-έστεροι λ. Antipho 532), LXX, *ξυμβεβασίαι* *οἱ* λ. -είς (cf. ἀρὰν *πῶεις* -ῆ Ae. Se. 946^f) Eu. Hel. 623, *βοά* Pi. O. 1393, *πρόφασις* Th. I 23, Redn., *μῦθος* Theocr. 294, *παροιμία* So. Ai. 664, *πίστις* Parm. 1., Pl., *κρίσις* So. OR 501¹, Is., *αἰτία* Gorg. P. 28, Antipho, *ἀπολογία* Lys. 641 *ufw.*, *ὑψείς* ἐμπνηστὸν Ae. Se. 710, *ὄρκος* *μαντιῶν* Pl. P. 116; *neutr. u. subst.*, οὐ δ' -ής *ἐνίοσις* *v* 247, *λέγειν* So. Ph. 345 (*περί* *πτος* Ar. N. 343¹), *οὐδέν* ἄ. λ. Men. 746, Aesch. 2123, *φαίνεται* *μοι* εἶναι ἄ. Hdt. VII 139, *τοῦτ' ἄ.* ἐστὶ So. E. 1046 (= *endgültig befestigen*), Antiphan. 124, Men. E. 591., Din. 174 (*ἴαν* ἄ.), Dem. 18349 (*ὅπερ* *τῶν* *ὀμωμοκῶτων*), τ. -έστερον *εἴρηκας* Pl. Gorg. 493^a, ἄ. ἦν c. *inf.* Eu. f. 75, -ρον c. *inf.* *nb.* δικαιότερον Dem. 18211, τὸ -ές *nb.* εἰλικρινές Pl. Phil. 59°, *nb.* *δικαίον* Din. 13., *syn.* ἔστιν Ar. A 146., *μεῖστ' = ἡ ἀλήθεια* (*dist.* SextE. h. II 81), *λέγειν* *οἱ* εἰπέην So. E. 679., Eu. IA 1423, Men. 856, Pl., Redn., LXX, *μαθεῖν* Th. III 24, *ἀκούειν* 61, *ἔρχεται* εἰς *φῶς* Men. 433 *ufw.*, *πάν* τὰ-ές So. T. 453., Hdt. VI 69, *ἐλεγχος* *τοῦ* ἄ. Lys. 1931, *ἐπάπτεσθαι* Pl. *conv.* 212^a, *ἐντυχεῖν* *τῷ* ἄ. Parm. 136^a, *κατὰ* τὸ ἄ. *κρίνειν* Ar. P II 14, *μετὰ* *τοῦ* ἄ. *σκοπεῖν* Th. VI 89, *κρατεῖν* Lys. 1933, *νικάσθαι* *παρὰ* *τὸ* ἄ. Antipho 587, *πρὸς* τὸ ἄ. *τῆς* ἀναβάσεως *ἔπαυται* DittO. 66957 [ἄg. 68^a] *ufw.*, τὸ -ρον *opp.* *προαγωγώτερον* Th. I 21, τὸ -τον *γνώμαι* VII 67, cf. Dem. 833, -έα *μυθήσασθαι* Z 382, ξ 125., cf. Hes. th. 28, *εἶπε* *v* 254, cf. Heraclit. 112, Hipp. ε IV 6 (ἐφη), *ἀτ* 1, ἄ. *πάντ' ἀγορεύω* *v* 254., Theocr., -ῆ *λέγειν* So. OR 1141, Ar. Pl. 289., X., Pl., Redn., NT, c. *inf.* Call. ep. 27, -ῆ (λέγειν) *als* *Antwort* X. m. II 83., Pl. Theat. 143^a, *μαρτυρεῖν* DialII. 3591 [Kos III—II], *κάρη* -ῆ *ἐπέκραναν* Ae. Se. 886, *ταῦτ' ἔστ' -ῆ* Ae. Pe. 513, cf. So. 276., Parm. 8, Th. VIII 6 *ufw.*, IG II 5:584 [326^a], *ἴπρ.* -ρα *τῶν* *ἐπι* Σάγρα (erfl. *ἐπι* *τῶν* ἀληθῶν *μέν.* *οὐ* *πιστευομένων* *δέ*) Alexis 305, Men. 34; *τὰ-ῆ* *λέγειν* Ae. A. 622, So., Eu., Ephipp. 25, Men., Th. IV 27, X., Pl. (ἰαίλιθι *Wahrheit* Ion 532^a), Redn. (ἀπαντα *τά*. Ly. 310, cf. 118.), *μαρτυρεῖν* A'rho 267, Aesch., *κλύειν* Ae. A. 680, *μηνύειν* *εἰσαγγέλλειν* *πυθέσθαι* Ly. *ufw.*, *τὰ* *κατὰ* -ῆ Eu. f. 1035, cf. 1036, *τοῖς* ἄ. *χρησθαι* Antipho 534, *τὰ-τα* *κλέπτειν* Eu. f. 439; -έως *ἔφα* *opp.* *εἰκότως* Epich. 252, ἄ. *λέγειν* Hdt. I 158, NT (εἰδένα Act. 1211), Fay. 123 [II^a], *κλύειν* Ae. A. 1244, *πάντ' ἄ.* *δηλοῦν* H'cl. qH. 14., -ρον *σῴγεται* *nb.* *πιστότερον* A'rho 3γ4, cf. De. 18333, -ρος *δοκεῖ* *λέγεσθαι* Pl. rp. 347^a, *χαίρειν* *nb.* *μᾶλλον* *δυνως* *opp.* ἦπτον -ὡς 585^a, -ὡς *τε* *καὶ* *δυνως* Iamb. *mathse.* 6, *δίκη* *-τα* *εἰπῶν* *nb.* *δικαιότατα* X. m. IV 81; ἐπ' -εῖ *κείται* c. *inf.* *verum est* Hipp. ep. 27. 2. in der Art *ufw.*: *wirflich*, ε *ἔφ* τ, *πολίτης* (= *γνήσιος*) 'OJ 12138 [Ἐρητρ. V^a], *σῶμα* *syn.* ἀληθινόν *opp.* ἀνδρός Alcld. soph. 28, *φύτρον* Men. 466, cf. 530, *τυφομανῆ* Hipp. ε IV 13, *δημοκρατία* Is. 12147, *σπητρία* Th. VI 86, *ἀρετή* Pl. Phaedo 69^a, *προκοπή* Plut. 84^d, *κακόν* Men. 777, *ἀγαθὰ* Gorg. P. 28, *πολιτεία* -εσάτη

Pl. pol. 301^a, *μελέτη* -τη X. Cyr. I 210, cf. VIII 713, -ές *τὸ* *πραχθέν* *γεναι* *ermittelt* Antipho 13, *χρόνος* -τος (= ἀκριβέστατος) X. He. III 32, *δίαιτα* *πρὸς* τὸ -τον *τῶν* *δυνατῶν* *προσηγγμένη* Hipp. δ III 69, -ές *ἐστὶ* *τὸ* *παιδαγεύσθαι* *ἴψ* *etwas* *Σφόντες* (*tron.*) Antiphan. 247, cf. Philoem 32; -ὡς (*u. ἄ.*) = *in* *Wirflichkeit* (*ῖ.* ἀλήθεια 2), *ἀνδρ' ἀγαθόν* ἄ. *γενέσθαι* Sim. 5, cf. an. Iamb. 43, Men. 672, ἄ. *γέγονας* *πλούσιος* Ar. Pl. 346, *Ζηρός* *γένος* *ἐστὶν* *ἀληθῶς* Ae. Su. 585¹, cf. Eu. Hel. 709, Cerc. 2, *κηδεμόν'* ἄ. *εἴχει* Men. 663, *μεμάνηται* E. 458, ἡ ἄ. *μουσική* A'phan. 209, *ἔργον* ἄ. *γενναίων* Ar. Eq. 787, cf. N. 209., an. AP XI 394, Hdt. II 156 (*νήσος* ἄ. *πλωτή*...), Th. I 22. (-έστερον *αὐτὸ* *δρᾶ* 69), Pl. (τὸ ἄ. *ἔνω* *rp.* 586^a), Dem. 2125., Cercid. 2., Babr. 20, LXX, NT, = *ὡς* -ὡς *ἀφηγμένος* *ἐστίν*; Eu. O. 739, cf. Anaxil. 21, Alexis 271, *οἱ* *ὡς* ἄ. *ἄρχοντες* Pl. rp. 345° *ufw.* (οἶτ, ἡ *ὡς* ἄ. *γῆ* *nb.* *ὁ* -ὡς *οὐράνος* Phaedo 109^a, *ὡς* ἄ. *τῷ* *δυν* 66^a), cf. Aen. 27^a, Alcld. *soph.* 11, Is. 821., Aesch., De. 3032 (*syn.* *τῇ* -εἴα), 2123., (οἶτ), Ar. Π III 5., Aristox., Str., Babr., LXX (2 u. 4 Mc.); *οὐκ* -ές *ἀσθμαίων* *versteht* Babr. 103^a, *τὸ* -ές *ἔχει* *opp.* *λέγεται* Pl. Phaedo 102^a, cf. Herodas 77°, τὸ γ' -ές *Parm.* 128^a, *πρόφασιν* *μέν* .. *τὸ* δ' -ές Th. VI 33, Lys. 1312, Arr., cf. Pl. Tim. 22^a, Ar. Π IV 8, DHal. 1113, *κατὰ* *γὰρ* τὸ -ές Ar. Π VIII 4, *opp.* *κατὰ* *μόνον* P I 13, cf. *Simpl.* inArK 22, *τὰ-ές* *εἰπέειν* X. rL. 91, τὸ γ' ἄ. *cf.* *Simpl.* inArK 634, *ὡς* ἄ. *cf.* *Philod.* π VolHerc. VII^a 117, *ταῦτ' -ῆ* *δρᾶν* *voies*; So. Ph. 921, *εἰ* *τῶν* -ῶν *Hel.* III 6, -εἰ *λόγῳ* *syn.* *ὀρθῶ* Hdt. V 41. *οἱ* -έ *λ.* *βασιλῆς* 1120; *iron.* *ἀληθές*; (stets *am* Anf. des *Trim.*, ἄ. Hdn. I 490) *wirflich?* (cf. *εἰτέον*;) So. OR 350, An. 758, Eu. C. 241, f. 885, Ar. N. 841., ἄ. *ὁ* *δειλότατος*; Pl. 123, cf. Ach. 557., ἄ. *οἶτος*; Eq. 89, V. 1412. 3. v. *Wensthen*: *aufrechtig*, *ωαηρηhaftig*, *γνή* *χερνήτις* -ής *beim* *Abwiegen* (*δικαία* H.) M 433, *αἰδοῖο* Call. I 60, *Νηρέυς* *nb.* *ἀψευδής* Hes. th. 233 (*ἡμέρα* *syn.* *ἔσδλη* *o* 818, cf. *μητριά* 825), *δέος* So. Ph. 881, Eu. Ion 1537, Babr., LXX, *κατήγορος* Ae. Se. 439, *κριτής* Th. III 56, *φίλος* Eu. Hipp. 92^a, Call. III 136, Pl. *conv.* 217^a, *μεδῶν* *Theocr.* 293 (*ὄνος* -ής *Pl.* *conv.* 217^a), *συνέθετο* *οὐκ* -ής BU 1024 [IV—V^a], *νοῦς* Pi. O. 293, *nb.* *πιστός* Pl. Phaedo 29^a, *nb.* *ἀπλοῦς* X. an. II 632, Pl. rp. 382^a, Ar. *ης* Π II 7, *opp.* *ψεῦδής* P III 19, *μέσος* *ἀλαζόνος* *καὶ* *εἰρωνος* *ημ* I 33, *ἐν* *ἔργῳ* *καὶ* *λόγῳ* Pl. rp. 382^a, *ἐν* *πάσῳ* IG XIV 1071 [Rom II^a]. = *VERBR.* *selten* *Ep.* (*da*für *ἀπρεκής* *εἰτέος* *κτιμος*; O *ApRh.*, *Arat.*, *Nic.*) *u.* *Hipp.*, So. (αυθ. OR 501¹ *κρίσις*) *u.* *Eu.* *non* *Trim.* *οἰδ.* (Eu.) *Text.*, *sonst* *allg.*, *αὐθ* LXX, NT; *Βυθίτι*. 'Αλ. *ιστορία* Luc., *λόγος* Cels.
ἀληθ-ίζομαι *med.* (*nur* *pr.*): *ωαηρ* *reden*, -μένος *opp.* *ψεῦδομένος* Hdt. III 72, cf. I 136, Plut. 230^a [lat.?] *τά* *πάντα* *Iul.* 445^a, cf. DCass. 5641, *πρός* *τινα* *Alciphro* II 373; -ικὸς *Αἰγύπτιος* = -ινὸς *Callisth.* *cod* *Leid.* I 4.
ἀληθινόν (*ἀλήθιον*?) *ῖ.* ἄλεος.
ἀληθ-ινός (*dor.* ἀλαθ-) 3. *wirflich* (Ggß *is* *heinbar*), τὸ *ἔδν* -όν *syn.* ἀληθές *opp.* *οἶον* *δοκεῖ* *Meliss.* 8, *σῶμα* *Dialec.* 32., (*opp.* *ἀνδρίας*), Alcld. *soph.* 28, cf. X. m. III 10^a, Ar., Theocr. ep. 17, *καρμπορ.* 46, *παῖς* *leibhaftig* Men. Ph. 9, *ἰχθὺς* *Amphis* 26, *αἰδοῖον* Ar. Zi VI 32, *πέλαγος* *πραγμάτων* Men. 65, *προξ* Dem. 3114, *ἀπόλειψις* 3031, *παιδεία* -νώσστη *Pol.* 11, -νή *μάχη* *Poll.* 3113, *ἀγῶνες* *Philod.* ρ I 41, DHal., *adv.* τὸ ἄ. *ἔνω* *ῶν* Pl. rp. 584^a, *ζῶντα* *opp.* *διὰ* *γραφῆς* *εἰργασμένα* Tim. 19^a, *κατοπτρεῖν* X. oe. 103, *περιπέττειν* *nb.* *πεπλασμένους* *Bato* 7, ἄ. *γεγάμηκεν*; Antiphan. 221; *ἔρωσ* Pl. rp. 499^a, *σεμνότης* *opp.* *πεπλασμένη* Is. 693, *εὐνοία* 4174 (-νώσστη *εἰβ.* *nb.* *γνησία* *AntTars.* 63), *πάθη* 168, *φόβος* *Pol.* 375, *adv.* *φιλοδοξεῖν* 354, -νώσστη *χαλεπαίνειν* Ar. *po* 17; *unverfälscht*, *εἴφ* τ, -νή *πορφυρίς* *opp.* *ἔξιπλος* X. oe. 103 (cf. *μαφόρτιν* -*νο*-πόρφυρον *Oxy.* I 114 [II—III^a], *ἐνώπια* -*νο*-*πενια* *mit* *εἰσθε* *Patina* [*πίσις*] *CPR* I 22 [II^a]), *παῖδες* *opp.* *ποιητοί* Pl. lg. 878^a, *πατήρ* *Nonn.* *ev.* 7108, *in* *Art* *u.* *Weife*, *ωαηρηhaftig*, *recht* (Ggß *mangelhaft*), *ἀνθρωπος* *iustus* *Heraclit.* 133^a, *ἀνῆρ* *Theocr.* 1313, *μάγειρος* *Sosip.* 1, *ἡγεμών* *nb.* *νοῦν* *ἔχων* *Is.* 15203, *τῷ* *δυν* ἄ. *ἄρχων* *Pl.* *rp.* 347^a, cf. 488^a, *κριτής* *Pol.* 133, *ὀπονηματισμός* 240, *χρεῖαν* *παρέχεσθαι* 370

υψω. (sehr oft), έργα Herodas 349, βίος nb. εὐδαίμων Pl. ep. 327^a, adv. ὁ ἄ. δημοτικός Ar. Π VI 5, πεπαιδευμένος LXX Sir. 42^a, ὑπερβάλλειν (= προφανῶς) opp. γλασπῶς Is. 514; μαθηθῆεις getreu, λόγος (veriloquax Gloss. Π 224) Men. S. 114, Call. ep. 13, Babr., Ar., Hermog. id. Π 7 syn. ἐνδιάθετος, Plut., LXX (cf. **-νο-λογίας** ἐπίφασσι Pol. 122^a, **-νο-λογῶν** ἀνὴρ nb. εἰς πράγματα βλέπων Philod. ρ I 286 [τὰ -γούμενα Π 158]; **-νό-λαλος** [p. KS), -νή ἀπόφασσι opp. ψευδῆς Din. 164, ἀπολογία nb. δίκαια Dem. 40²⁰, cf. 48³⁰., ἀπόδειξις DittS. 316 [Ἰσημ Π²], μαρτύρια NT ufw., ἕπερ καὶ -όν Petr. Π 60 [Π²], χείρες Ἀπέλλω Herodas IV 72, adv. ὑποδεικνύμαι nb. πραγματικῶς Pol. 2⁵⁰, ἱστορεῖν 122^a ufw.; aufrichtig, φίλος monost. 377, Dem. 91²., Ar. P Π 21, -ὄν σαυτὸν παραβάλλει opp. ἀλάτῶν Posidipp. 26, στρατεύμα zuberläufig syn. καλῶς ὑπηρετοῦν X. an. I 9¹⁰, adv. φιλεῖν opp. σκόπτειν X. cony. 9⁶, προσφερόμενος nb. ἀπλάστως DittO. 223 [Ἐτηθη. Π²], -νώτατα διατηρεῖν φίλιαν Pol. 39^a.

ἀληθο-γνωσία DAreop.; **-επι-**: ἀψευδῆ H.; **-μαντις** Μαθηθῆειςπροphet Ae. A. 1241, nb. θεοφράδμων Philo Π 176; **-μυθεῖν** (vl. **-μυθεύειν**) Democ. 225, **-μυθος** opp. πολὺλογος 44; **-ποιεῖται** τὸν λόγον (= ἀληθῆ ποιεῖ) schB Φ 34 (act. Βη3.).

ἀληθο-ορκεῖν dist. εὐορκεῖν Chrysipp. b. Stob. Π 28¹⁸, **ἀληθοσύνη** μάρτυς (= ἀληθεία) Theogn. 1226.

ἀληθο-ότης, ἡ: Ῥιχτήγειτ, nb. σαφήνεια Philo I 111., λημμάτων SextE. m. VII Π 472, cf. Orig. Cels. VII 59.

ἀληθοουργῆς οὐσία = -θῆ ἐργαζομένη Heracl. qHom. 67. **ἀλήθω**: ἴ. ἀλέω.

ἀ-λίχιος ἀνὴρ οἶηνε Scholle (opp. πολυλίχιος) nb. ἀκτῆ-μων χρυσοῖο I 125; **ἀ-λίχιοςτος** nb. ἀκλῶπος GrNaz. carm.

ἀ-ληκτος prof., Hom. vl., πένδος ἄ. KE 690 [K3], **ἀλληκτος** ep., So.; 2 (-ησι μεληδῶσι Manetho Π 103), v. λήγω: unaufzähllich (indefinitus Gloss. III 469), -ος ἀει νότος μ 325, cf. ArRh. I 1299, βοή Triph. 542, θυμῶς nb. κακὸς I 636, ὀδύνη So. T. 985 [Anap.], adv. nb. ἀπαύστως Corn. th. 10, nb. ἀκορέστως Eunap., -ον πολεμίζεμεν B 452., γελῶσαι Call. Π 149, cf. ArRh. Π 74., QS., -α μογεῖσιν Manetho Π 206 (-ον μ. 252); ἑορτή, εὐφροσύνη KS (I. ἀλεκτος). — **ἀληκτικὸν** τὸ πλάνον ἐν ταῖς προρρήσεσιν Syn. 144^a.

ἄ-ληκτος Eust., **ἀλληκτος** BA (poet.), v. λαγχάνω: -α ἀκλήρωτα, ἀταίρετα, ἀμέριστα, κοινὰ BA 202, -α αλτε Ἐτfl. v. ζυγήνη A 124 (= μήπω εἰς λάχος ἐλθόντα) Eust.; **ἀλληκτι** πράσσει τι: ἄνευ κλήρου H.

ἄλημα: ἐφθδὸν ἄλευρον (ἴ. ἄλητον) H., übt. geriebener Keil (vgl. παιδάλημα), v. Φδησῆευσ ἐχθρὸν ἄ. (πλάνημα [ἴ. ἄλημα] ἡ περίτρυμμα sch.) So. Ai. 389¹ u. κακοπνέστατον ἄ. στρατὸ (τρίμα, ὀπάτημα sch.) nb. κακῶν ὄργανον 381; ἴ. αὐτὸ An. 320 vl. [μναι: ἴ. εἶλω.

ἄλημ[μ]α: ὀδοποιρία H., ἴ. ἀλάμοι, ἀλεία, ἄλημα; **ἀλή-ἀλήμων**. onos, ὁ, ἡ: = ἀλήτης (-ήτης), -ονές εἰσι ρ 376, ἄνδρες nb. πτωχοὶ τ 74, cf. Arat. 1101 (c. gen. χθόνος Manetho IV 449), Αἰητήνη (vl. ἀλήτης) DPer. 490, ἀστέρης opp. ἀπλανέες Leon. AP IX 25, ὄρηθμός Triph. 354, κέ-λευθος Coll. 215, **-μοσόνης** μεχέχοντες Manetho IV 34

ἄλημῶτων: ἀφυλάκτων H. [(cf. DPer. 716), pl. VI 225]. **ἀληνῆς**: μαινόμενος H., εὐνῆς ἀφοροῖσις -ῆς (γυνή) wie ἀκορέστος Sem. 7⁵³; ἴ. ἀλαινῆς, ἀλνολ. [ἴνδος H.

ἀλήπεδος: ἴ. ἀλίπεδος; **ἄληπορον**: λευκὸν (λευκόινον) τὸ **ἀ-ληπτος** 2: nicht unterzuffriegen, unbesiegbar (ἀκατακράτητος Suid.) Th. 182.. (-ότεροι), Plut., ἐχθροῖς Ios. a. 5307, πέτρα Plut. 181^a, übt. adv. (= ἀκαταγνώστως Phot., BA, Suid.) λέγειν nb. ποιεῖν ἀκριβῶς GrNyss.; ψηφίστα, -οι οἱ φεύγοντες Plut. Crass. 18, ἐλώπηξ Poll. V 39, cf. Ael. ha. 6⁵⁴, übt. ψυχὴ ἀσθῆσαι -ος, λόγῳ δυσ-δεώρητος Plut. 1118^a, cf. Nic. II (λογισμῶν)... MaxT. 11² (ἀριθμῶ), Porph. sent. 27, Simplic., τὸ ἄ. τῶν αἰτίων nb. ἄρητον Procl. Tim. I 430, sto. -α πάντα τὰ παρά φύσιν αναπησῆμβαρ opp. ληπτὰ (ἴ. δ., dist. ἀπερά) τὰ κατὰ φ. (wie ὄγια, εὐαισθησία; πλοῦτος δόξα) Chrysipp. Π 142.

ἄληπτωρ, **-πορος**: ἴ. ἀλήτωρ. = **ἀολλῆς**, ἐς ep., Alcae., So., Hipp. ep.², -ῆ ποιεῖ (Βοη).

[t. -εἰ ποιεῖ]: συνάγει Phot., BA, Suid. (cf. -εἰ συνάγει H.), nb. **ἀλῆς** [ā] Hes., Hdt., Hipp., Aret., Call. (Chol.), aus ἀ-ρολήης, zu (ε)λεω: didichtedängit, zusammen 1. pl. -ées ὑπέμειναν (ἀδρῶς, ὀμοῦ πάντες H.) E 498., ἔποντο N 39, ἤλδον δ 448. ἠγερέοντο Ψ 223 ufw., cf. Theoc. 12⁵⁰, ArRh. Π 132 (κλονέονται)... Nic. a. 544, Orph. I. 706, Nonn., So. T. 513¹ (ἴσαν), Ph. 1469 [Anap.], γέροντας -έας ἤγε I 89, εὐρομεν (vl. ἀλέας) Hipp. ep. 17. -ές ἔνδον ἔσαι αΠε miteinander u 40. φρωξαν Ψ 12, ἐστάσαντο τύραννον ἑπανειόντες -ees unanime Alcae. 37; **ἀλέας** ἐστάσι Hdt. I 63, ἐν τῷ ἴσθμῳ εἰσι IX 15, cf. VII 211., opp. κατὰ ἕνα VII 104, εἰς ἕκαστος IV 184. -έας εἴπατον πάντας IX 85. ἐς τὸ ἴρον -έες δεῦτε Call. 86 [Chol.]; σύν νηυσὶν -εἰ γ 165, cf. κ 132, βάλλον εἰν ἐλεοῖσιν -έα (κρέα) ζ 432, cf. θ 394. -έα πάντ' ἀγορεύσαι ArRh. Π 1012, ἀλέας [-] πόρε (λάας) Hes. f. 115, ἐπιφορήματα Hdt. I 133, πολλὰ -έα ἐσθίει Hipp. γ I 5, κοιλίη ὑποχω-ρείει -έα ε IV 56, cf. VII 28, πόσιες nb. ἰσχυραὶ v 126.

2. -sing mites Christod. eosph. 22; **ἀλῆς ἔων** ὁ στρατὸς Hdt. VII 236, γινόμενη πᾶσα ἡ Ἑλλάς 157, τροφή Hipp. v II 45, φλέγμα v I 15., αἷμα Π 4. (αὐ. πολὺ -ές δὸν 29), ὀπιοστάμη v IV 55, πνεῦμα syn. ἀδρῶν ε VII 1 (πν. -ές συχόν πρ 136, cf. Kω 294), -ῆς (ἀλις codd. wie ὄστερ) ἐξέλαψεν ὁ πυρετὸς ε I 25², adv. ἐκχέουσαν τὸ σθρον ἀλέα Aret. 132. — **δαζυ ἀολλῆς** ep., Bacch., Phor., **ἀλίξω** [ā] Emp., Eu., Hipp.: verjammeln, -ίσσασα γεραῖος Z 270, cf. 287, ArRh. I 863, -ίζον φάλαγγας Bacch. 14¹, -ίσας (τν. -ίσας wie b. Nonn.) ἄβων Maced. AP IX 649, ἀγοράν ἀλλας φίλων Eu. Herc. 413¹, ὄχλον Pherecyd.

FHG I 76, κύστις αἷμα Aret. 142, pass. πάντες -ισθησαν T 54, cf. O 588, εἰς ἔν Nonn. ev. 12²¹³, νῆσοι ἐς Τηθῶν Call. IV 18, (ἥλιος) ἀλισθεῖ (= ἀδροισθεῖς H.) οὐρανὸν ἀμφιπολεύει Emp. 41, -ίεται φλέγμα ἐν κοιλίῃ Hipp. v I 15 (cf. Aret. 43), πνεῦμα Kω 333, αἷμα -ισθῆν ἐν 47; adv.

ἀολλήδην ἔστασαν Mosch. 2¹⁰, cf. Opp. h. I 788, **ἀληδόν**: ἀδρῶς, ἐξαιφνης H.; **ἀλείον** ἕδωρ (cf. ἀλέν ὄ. ψ 420): ἀδροιστὸν καὶ συλλεκτὸν H., ἀλείον (u. ἄλιον) ἕδωρ τὸ ἠδροισμέ-νον (ἐξ ὀμβρου ἀδρῶς), ἀδρῶν. **ἀλέως** (vl. Hipp. γ I 36, πο αἵματος -έος ἐξαιφνης κατελθόντος) ἀδρῶς. **ἀλέουσι**: ἀδροῖσιν, **ἀλεότητα**: ἀδροισμ. Gal. XII Hipp., **ἄλεόζω** (ἴ. ἀλιάζω): ἀδροῖζω, **ἄλη** (I. ἀλίη): ἀδροισμα, **ἄλακῶσαι**: ἀδροῖσαι, **ἄσυνάγεσθαι** H. — ἴ. ἀλία. [φος H.

ἄλησθαι: ἴ. ἀλυσθαι; **ἄλησθω**: γῆ σποριμῆ κτηνοτρό-**ἄλησθα** (λήσι): ἀουλία EM, -ας: σπονδάς, ἀνοχὰς H. **ἄλησιον**: ἴ. ἄλητον; **ἄλησις**: ἴ. ἀλεσις.

ἄλησις ἠελίοιο Umflauf (sch. πορεία) Arat. 319: zu ἄλη. **ἄληστευτος** παρήλθεν Arr. diss. IV 155, cf. AchT. Π 10, γῆ nb. ἀπαθῆς κακῶν Ios. a. 183³⁷; KS.

ἄ-ληστος: ἀλάθητος Suid. (-ων ἀληθαργῆτων H.), μνήμη Eus. (= **ἄ-λησμόνητος** IG III 3446¹), εἰς τὸ ἄ. μνήμη πα-κατατίθεσθαι Philo I 88; ἴ. ἀλαστος.

ἀλήτης, ου [μητή. n. pr.], dor. **ἀλάτας**: Σανδῆστειθερ, Bettler, ἴρος -ης σ 25, αἰδοῖς ἄ. ρ 578, δόστινος 483 ufw., ἔμπορος Bacch. 17⁵, φηγύας Ae. A. 1282, πολύμοχθος So. Ai. 165¹, ἱκέτης Eu. Heraclid. 224 ufw., abs. δόσκον -η ρ 420, cf. 476., Ἀσιος dl. I ufw., nb. φηγύας Emp. 115, Manetho, nb. πτωχὸς Dhal. 1⁵⁵, cf. Teles 5⁵, Epict., DCass., μακρῶν πόνων (sch. ἐπιπόνως πλανηθείς) So. Ai. 888; ἴος -ῆς Nonn. 21³²⁷, ἕρκος Cometas AP V 265, βίος Hdt. Π 52, Ios. a. 8207, Palladas AP X 80; fem. **ἀλήτης**: πλανήτης Suid., cf. Hel. VII 7, -ιδος Αἰητήνης (vl. ἀλήμονος) DPer. 490, cf. EM 62¹, -ης = ἐορτῆ Ἀθήνησιν (ἐπι Ἡριγόνη -ιδι H. s. αἰῶρα), ἡ νῦν αἰῶρα, καὶ ἡμέρας δνομα. ὡς Πλάτων [212] H., = φδῆ τις ἐπὶ ταῖς αἰῶρας ἐπὶ Ἡρι-γόνη Ath. 618^a, cf. Poll. IV 55, vgl. **ἀλητήρ** eine Tanzart in Siz. [Ath. 631^a] u. Σήφατα [Aristox. ebdal]: das. **ἀλητεία** (-εῖη Orph. A. 103, **ἀλατεία** dor.), ἡ: Umher-irren, δύσπλανοι Ae. Pr. 900, σή Eu. Ion 576, cf. Hel. 934 (-α βιότων ταλαίφρων 523¹), Philo I 658, DCass., δαζυ μαστύος ἔκαμον **ἀλητοῖ** Call. f. 277, cf. Manetho Π 379: **ἀλητεύω** (-εῦεσκον) ἐπλανῶντο H., **ἀλατεύω** [Eu. Hups²: umherirren, -ίσθωεῖτεν, ἔλθοι -ων π 101, cf. ζ 126., LeonAl. AP IX 12, PaulSil., Eu. E. 1113., Phal. ep. 95,

ἀνάγκη (v. Jäger) μ 330, κατά δῶμα ἀνέρας αἰτίων ρ 501, cf. χ 291, φυγὰς -ων χθόνα Eu. Hipp. 1029; **ἀλητικόν** τι ἢ πολυλογία πβ. πρεσβυτικόν DChrys. 71.

ἄλητρον, τό, ζυ ἄλειαρ: = ἄλευρον (Erot., H.), Μερί- (brei), ἀμφ' -α κυπτάζει Sophro 39, -ων κἀλφίτων Rhintho 3, ἐφθόν Hipp. δὸν 37 (syn. ἀλευρον)..., σπτάσιον γ 193., ἄπλυτον γφ 32, γλίστρον 40, παχύτατον ε Π 631, πυρῶν ἀέ 36, φακῆς Aret. 250; **ἄλητο-εἰδές** διαχώρημα Hipp. Κω 590, -βόρος Ἴρος GrNaz. carm.; **ἄλησιον** πᾶν τὸ ἀληλεσμένον H. ²ἄλητις, **ἄλητος**: f. ἄλητος; ἄλητός, ἦ: f. ἀλήτης.

²ἄλητῶρ (u. -ἦπτῶρ, -ἦπτορος): ἱερεύς H., f. λητήρ. **ἄλδαία**, ἦ (ζυ ἄλδομα): Malve (hibiscum Gloss. Π 225), syn. μόλη ἀγρία Theophr. hp. IX 15s, cf. 18: (-ας ρίξα), Plin 2022., Ruf., Diosc. ufw.

ἄλδομαι (ζυ ἄλδαίνω): gedēihe (ἄρουρα -θωμένη μεϊδιά QS. 921s, ἄλδομ. Σπίρηπ.), werde heiß, ἄλθετο χεῖρ (sch. B ὑγιούτο) E 417, -θεσθαι ὑγιάζεσθαι Erot., ταχέως **συναλ-θεσθῆναι** (τὸν βραχίονα) Hipp. ἀέ 14; Πβφ. **ἄλθεῖν** ὑγιάζειν Gal. lexHipp., -θήσει (μόγον) Nic. th. 587, pass. ἔλκε' **ἀπαλθῆσεσθον** (-θήσονται Aristarch.) Θ 405, 419, = δε-ραπευθῆσονται par. (cf. τύμμα' **ἀπαλθαίνοντο** QS. 4404), aber med. = ἀποθεραπεύσωναι ApSoph. (οἶσαν ἀρήγων ἀλ-θήση νοούσιον ἀνίην Nic. th. 496, sch. θεραπεύσεις, cf. a. 112, πᾶντα ἀλθῆσαι πόνον an. de herb. 44), φλαύρος **ξυναλδέεται** (vλ. -ἀθάσσειται) τὰ ἄρθρα Hipp. ἀ 9; **ἄλδαίνω** (-θάνεσκεν Lyc. Al. 1395, -θανάω 582): -νει αὔξει, θερα-πέει, ὑγιάνει H., μίσμα κακῶ Lyc. Al. 1122, βούπειναν 581., cf. Andromach. 57, Aret. 338, ρίξα -νει Nic. a. 556, pass. ἐπὶν τὸ ἔλκος -νηται Hipp. v Π 33 (f. αὐτῆ ἀτέλγω); **ἄλ-δέσσω** ἐν ἀλδέσσειν (vλ. -δαξί) πβ. ζώσιαι ἀσυνές Aret. 157, **ἄλδέξις** (= ἴσσις, θεραπεῖα Erot.) πολυχρονιώτερη Ge-nesung dist. ἴσσις Hipp. ἀ 10 (vλ. -δαξίς), ταχεῖα ἀέ 34, cf. 50 (vλ. pl.), μακρῆ Aret. 31; **ἄλδίσκειν** (= ὑγιάζειν Gal.) μολύβδω Hipp. v Π 36, 37; **ἄλδα** -θερμασία? ἢ θεραπεῖα H.; **ἄλδος** (So. f. 174?) φάρμακον EM, H.; **ἄλδούς**: ἱατρός H.; ³**ἄλδωστήρ** ἰν δρόνα **ἄλδωστήρια** (vλ. -θηστ-) νοούσαν (cf. Ιατήριος) Nic. th. 493; **ἄλδῆγεν'** ἐλελιόφακον th. 84, cf. 645 vλ.; **ἄλδαῖος**: f. ἄλδαῖα [Ἀλθαῖα I 555]. — f. ἀν- γου-, δυσ-, ἐπ-, εὐ-, πολυαλθῆς, ἀν-, δυσάλθητος. [μητῆ. Ἄλθη-ηπος, -ἦφιός, Ἄλθα-μένης]

ἄλια, ἰον. ἄλιη, ἦ, ζυ ἄλις: Volksverfammlung (-αν ἐκκλησίαν Δωρ. schArat. 254), ἐν -α λέγων opp. ἐν δικᾷ Epich. Hib. I1, cf. Dem. 1800 [ψήφ. v. Βηζανζ], κατά-κλητος IG XIV 645 [Herakl. IV], ἔδοξε τᾷ -α 612 [Rhég. Π], 952 [Afrag. Π], IX I 685 [Kort. Π], cf. 518 [Anat. Π], ἐγένετο ὑμῶν Perian. b. DiogL. I 79, ποιεῖν Diall. 2561 [Delph. V], Περσῶν ἐποιήσατο Hdt. I 125, cf. VII 134 (-ἠ συλλέγεται)...; δαζυ **ἄλιασμα** (=ψήφισμα) κολάπτεσθαι εἰς χάλκωμα IG XIV 612 [Rhég. Π], ἔδοξε IG 479, βουλᾶς 256 [Θελα III-Π], αἱ τις τὰν βουλᾶν εὐδύνου ἢ δικάσσοι τῶν γρασσημάτων ἔνεκα τᾶς καταθέσεις ἢ τᾶς **ἄλι-άσιος** (= ἐπιψηφίσεως Wilam.), τρεῖς IV 554 [Atrag. V], **ἄλιακτῆρ** τόπος ἐν φῶ ἀδροῖζονται οἱ Σικελοὶ H. (f. τᾶλα-κῶσαι Sp. 26641), Πβφ. **ἄλιαίαν** ἐκκλησίαν Tap. (T. ζυ ἄλια?) H., argiv. -α ἔδοξε τελεία IG IV 479 [Mem. Π], 497 [Mith. Π], cf. 928 [Epid. Π], Ort dazυ ἰν Argos schEu. O. 872. = Dazυ att. volkset. Umbild.? (ἦτοι παρὰ τὸ **ἄλι-ά-ζεσθαι** [cf. Hdn. I 282] τούτέστιν ἀδροῖζεσθαι ἢ διὰ τὸ ἠλιούσθαι BA 311) **ἄλιατα**, ἦ: ein Volksgeriät in Athen (δικαστήριον ἀνδρῶν χλιτών καὶ δ τόπος ἐν φῶ δικάζουσι BA 189), -α τῶν δεσμοτετῶν IG I suppl. 2775 [446], Antipho 621, προστιμᾶ Lyc. 1010 (att. Gεφ.), πβ. βουλή u. ἥμος Dem. 2307, cf. 471s, Ar. Ad 68 (aber Π V 1 -ἄλια, v. Epidamn.), -α μισθός BCH 14201 [Del. 269]; **ἄλιάζεσθαι** med. (= τὸ ἐν -α δικάζειν Harp.) Dem. 2450 [Gεφ.], PhrygCom. 63, Ar. Eq. 778. (= act. dor. ἠλιάζειν L. 380), Lyc. f. 246 S., ἐν Lukeval Arr. diss. IV 421, Ar. Ad 68 (aber Π V 1 -ἄλια, v. Epidamn.), -α μισθός BCH 14201 [Del. 269]; **ἄλιαστῆς** Ar. Eq. 255.. (= tom. ἀπηλιαστᾶ δυν. Av. 110, sch. μισθόκοι, Wortf. ζυ ἀπηλιώτης; **φιληλιαστῆς** ἐστιν, sch. φιλόδοκος, V. 88), cf. Dem. 24148 vλ., δφλέτω... ἐπε-λάσασθον δὲ οἱ **ἄλιασται** Diall. I 22224, cf. 27 [Tegea III]; ὄρκος **ἄλιαστικός** Dem. 2421 [Gεφ.], der Wortlaut 149, dazυ οὐδὲ δῶρα δεξομαι τῆς **ἄλιασσεως** (= τὸ ἐν -α δικάζειν Harp.) ἔνεκα 150], Hyg. 310, ὄβολός Ar. N. 863, γέρων V. 195.

ἄλια σκευὸς ἐν φῶ τριβονται οἱ ἄλες, ἢ εἰς δ ἀποτίθενται (Salzfaß) EM, H., cf. Poll. X 169, ποῖνη Archipr. 13, cf. Strattis 14, -ἄν (jo) τρυπαῖν ApTy. ep. 7 (digito te- rebrare salinum als pauper Pers. 511s), ἄλα ἀπὸ τῆς -ης ἐπέσθων Call. ep. 47, als Behälter für Münzen BCH 2789 [Del. 250]. ²ἄλιος: πρασιάς; πλινθείας H.; ζυ ἥλιος? **ἄλιαδης** (ἄλιος): -δῶν (sch. ἀλιέων) ἄγρα So. Ai. 888'. **ἄλιαία**, **ἄλιδῖος**: f. ἄλις. [cf. ἀκραῆς. **ἄλιείες** ὄβροι (ApSoph. οἱ διὰ θαλάσσης πνεόντες) δ 361. **ἄλι-αίετος**, δ, Πβφ. -ἄετος Ar. Zi vλ., LXX (ἄλιετος Lev. 111s., vλ.), Lat. haliaeetus Verg., Ov., -aetus Plin.: Seeadler, Eu. f. 636, Ar. Av. 891, Ar. Zi VIII 3., δ 60, AntLib. 11s, Ael. ²ἄλιακευτοῖ: ἄσημοι, ἀδέσποτοι, ἄναρχοι H. **ἄλιακή** ἀλευτική Phot., BA, Suid., -κόν' ἀκατική ἀλι-ευτική EM; f. αὐτῆ ἠλιακός. **ἄλιακτῆρ**: f. ἄλια. [PaulSil. V 228.; f. ἀλουργῆς. **ἄλι-ανδέ[ι]ς** τρύχος Ant(Thess.) AP VII 705, κόχλος **ἄλιαποδᾶ** τὸν κέπνον ἢ θαλάττιον δρυν H. **ἄλιᾶρῶς**: ὁ ἠρτυμένος ἔλατι Suid., -όν τὸ ἦ. ἄ. Eust. 1506. **ἄλιός**, ἀός, ἦ: Καῆν, Ar. Zi IV 8 (der Ζιφῆρ), pl. (= μικρὰ σκαφίδια H.) πβ. σκάφα Moschio b. Ath. 208', μικραὶ Str. 452, Plut. Tim. 18, cf. Nic. 24., Diod. 31., Ael., Ios., KS.; adi. -δων ἐναλίων H., ναῦς Ael. ha. 171s. **ἄλιος**: f. ἄλις; **ἄλιασμα**, -ἄσις, -ἄσις: f. ἄλια. **ἄ-ἄλιστος** 2 (ἄλιζομα): nicht nachgebend, unaußföh- rlich, heftig, πόλεμος -ος δρωρεν B 797. π. -ον ἔγειρεν Y 31 (πόνον ἄ. [ApRh. II 649] ὄφελεν B 420 vλ.), μάχη E 57, ὕμαδος M 471, ἔναντα ἤλδε Πυλάδης -ος (ἀρπετος: ἦ ἀκατάπαυστος sch., cf. -ος: ὁ μὴ ἐκφεύγων Suid.) Eu. O. 1479'; τυπῆ Nic. th. 784, ἀνέμου ἰσῆ ApRh. I 1299, κύμα 1326; γόος Ω 760, ἀνῆ Hes. th. 611, οἴποι' ἐρὰ φρῆν ὠδ' -ος φρίσει (ἀχάριστος φόβου γίνεται sch., hieher? ³-ον: τὸ μάτιον Eür. [f. 1123'] Phot., BA) Eu. Hec. 85, adv. -ον ὀδύρεο Ω 549, ἐγήθεον QS. 417. [πβ. ἥλοι.] **ἄλιβαντα** (ἄλιπατα?) ὀγδοήκονταBU544[Π], Warenliste, **ἄ-λιβάνωτος** (θεός) πβ. ἀπλάκωντος, ἄγευστος Plato 113. **ἄλι-βαπτον** (f. cf. -νήκτερα; vλ. -βλαπτον) Μελικέρτην 40 Nic. a. 618; -οις: πορφύροις H. [folgt δρυν Ἄχαιοίς [54]· καὶ ἀλ-μάς [= ἀλιβᾶς]], EM, cf. ἀλουργῆς. **ἄλιβας**, αντος, δ: τὰ δεινὰ, Κωκυτοῦς τε καὶ Στύγας καὶ ἐνέ- ρους καὶ -αντας (τόπους ἐν Ἄϊδου, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς [ἢ ἐνδεδεῖς λιβάδος Plut. 956', πβ. σκελετὸς 735'] sch.) 45 Pl. tp. 387', cf. -αντας (jo) ἐν θαλάσση τελευτήσαντας; ζηρούς: διὰ πενίαν ἀτάφους EM, -ας: νεκρός: ἢ βροχῶς: ἢ ποταμός (ἐν Ἄϊδου Phot., BA, Suid., cf. EM 550s.; εἰς -αντα καταπεσεῖν opp. διερῶ ποδὶ Eust. 1237, nicht So. f. 722, f. αὐτῆ 903) καὶ ὄρος (= Ἀλιβᾶς) H.; = ὄξος (cf. Phot., BA, Suid., Hdn., Orio) Hippon. 102, ἄλιβαντα (= οἱ ἄλ.) **ἄλιβαντος**: f. ἄλ-. [πίνοντες Call. f. 88 (Chol.). **ἄλι-βδύω** (Ἰβφ. -δῶ), vgl. ἀλ-γδουπος: κυρίως τὸ ἐν ἀλὶ δῶσαι = βυθισθῆναι (vῆες -ύουσι Call. f. 269), καταχρη- στικῶς τὸ ὀπωσθήποτε συντριβῆναι Tzetz. Lyc. 351, wo -ύσασα (vλ. -ῆσασα) δέμας εἰς στέγην (par. richtiger als trans. = ἀφανίσασα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν [f. ἀλιβᾶς], cf. -ύει [ἄλιβατεῖ cod.] ἀφανίζει, -ύσαι ἀφανίσαι H., -ύειν κρύπτειν Suid., -οῦμα: εἰς ἄλα βυθίζομαι EM 5644s). **ἄλι-βλαπτος**: f. -βλαπτος; -βρεκτος (δ ἐν τῇ θαλάσση βρεχόμενος EM) πρόπονος πέτρον Perses AP VII 501, cf. Nonn. 100., PaulSil., = -βροχοῖ (-ον θαλάσση βρεχόμε- νον H.) πέτρα ApRh. II 731; -βρομος (= μεγαλόφωνος schSo. Ai. 695) σὺρρηγ Nonn. 4338s; -βρωῶς ὄρκος (παρα- θαλάσσιος par.) Lyc. Al. 443, = -βρωτοὶ στόρδγγες πέ- τρας 760, act. = δ ἄλας ἐσθίων Suid.; -γδούποιο Ζηνός (Πεπτυν) Opp. h. V 423, λαίμοι ἠχομένον δρακόντων Nonn. 120s; = -δουπε (Πεπτυν) Orph. h. 16, πόντος 58; -γείτονα Σμύρνην Hom. ep. 4 (= ἔφαλον), cf. Nonn. 4217, PaulSil.; -γενῆς: δ ἐν θαλάσση γεννηθεῖς Suid., Ἄφρο- διτη ἀν. ἀγ. v. b. Plut. 685'. **ἄλιγκιος** 3: gleich (ὄμοιος ApSoph.), εἶδος -ιος ἀθα- νάτοιον δ 174, σοὶ φῦαν -ία Bacch. 511s, cf. Arat. 477, KE 648 [III-IV], παῖδα -ιον ἀστέρι Z 401, cf. Emp. 23,

Arat. 462, ApRh., Nic., Opp., Ae. Pr. 449, εἶδος ζοικεν -ιον DPer. 628; -ιον καλόν, ἀγαθόν H. — j. ἐν.

ἀ-λιόγλωσσος σοφιστής nb. ἄσποπος Timo 5. **ἀλι-δινέος** (vl. -μήδεος) ἐμπορος DPer. 908, βορή (Σίφηρ) Nonn. ev. 2122, δαζυ (vgl. εἰναλίθοιτος) **εἰναλι-δίνα** (fo) αἰθια Arat. 918.

ἀλιδίας j. ἄλις.

ἀλι-δνοφεῖ ἀλουργεῖ H.; **-δονα** σώματα vom Meer hin und her getrieben (j. οἰστροδόμος) Ae. Pe. 275¹²; **-δουπος**: j. -γδουπος; **-δρουμος** πορεῖη Nonn. 43221, cf. 10 ev. 684., GrNaz. carn. (δελφίς); παρ' **-δρούσιος** (ἰχθύσιον) an. Iyr. (jρ.) Oxy. II 219; **-ειδίας** κίχλας Num. hal. 5. Ath. 305²; **-εινή** ἐρέα (= ἄλινη, ἀλιουργεῖη) EdDiocl. 21s.

ἀλι-ειος 3: τέχνην ἔχων -αν Alcoid. Od. 13; gew. ἢ **ἀλειεῖα** (ἀλεῖα [= ἄγρευσις Suid., piscatus Gloss.]) Artemid. 15 I 72, Hdn., ClAl., cf. ὄγεια): Σίφηρ, ἀφ' -ας ἔην Ar. Π 18 (θαλάσσης Σίφηρειρεῖσι ο Π 1346²⁰), cf. Plut. Tim. 20, Arr., -αι ἐλάττους nb. **ἀλειόματα** πλείστα Str. 493.

ἀλι-εργής, -εργός: j. ἄλουρ-; **-ερέκτα** Ἰσθμοῦ δεῖραδα meerumflößen Pi. I. 19, cf. O. 82s, P. 118 ὄχαι, Opp. h. 317s.

ἀλειός, ἕως (ὡς Pherecr. 200), ep. ἦος, jρ. **ἀλειός** LXX, NT, Flor. 1271s [256^p]; zu ἄλιος: Seemann, -εῖσι πέμπον

ἄγειν οἰκόνεω 419, ἐρέται -ἦες π 349; Σίφηρ (καὶ ἐπὶ ποταμῶν 8^a, ποτάμιος Tebt. II 316 [99^p]), ἰχθύας ἐξέρουσαν χ 384, cf. μ 251, Call., Nic., Sophro 43, Hipp. ὄχ 3, Kom. (Plato, Antiphan. 190 ἡμ., -εῖσι Stüd des Men.), X. oe. 167, Pl., Ar., Sp. (ὑβτρ. ἀνδρῶπων NT Mt. 419), IG XII 2:646 [ἰοί. III—II^a], ἀνήρ -εὸς Hes. sc. 214, Hdt. III 42, γέρον Men. 717 (-εὸς στρατός Opp. h. V 121), jρ. ἄ. πληγῆς νεοῦ ὄσαι (cf. So. f. 111) wie ρεχθὲν δέ 30

τέ νήπιος ἔγνω Zenob. II 4, -ἔων εὐπραγία Poll. I 108; βράχος (Σίφη) ὁ -εὸς καλούμενος Ar. Zi IX 37. Δαζυ **-εῶν** piscor Gloss. II 225, cf. IG XII 5:126 [Paros II—I^a], Plut. Ant. 29., Ael. ha. 102s, Artemid., NT, τί nb. θηρεῶν LXX Jer. 161s, θάλασσαν Bas., med. -εῶμενος (= -εῶν BA, Phot., Suid.) εἶλον Plato 44, -εουμένη Stüd des Antiphan., cf. Diosc. AP XII 42, Ar. Zi VI 15, DCass., ἀγκίστροις Polyaeon. VIII 24s; **-εῦμα**: j. ἄλεια; **-εὐτάς** (= -εὐς) Cercid. Oxy. 3:2s, = **-εὐτής** Theodoret., **-εὐτικόν**

πλοῖον X. an. VII 120, Plut. 204^a. (πλοῖον -ῶν Abgabe BU 10 [IP^a]), κάλαμος Ar. Ζμ IV 12, βίος Π 18, εἶδος δῆμου IV 8, πρεσβύτης Hel. V 18, -κή τέχνη (piscatoria Gloss. III 305) Pl. sorph. 220^p, Ἄλ-όν (ποίημα) ὁδ. -ά Num., Opp. ἡμ., Ovid.

ἀλιζα: ἢ λεῦκα τῶν δένδρων Mak. H. **ἀλιζω** (ἄλις): mit Salz füttern (= ἀλοτροφῶν), πρόβατα Ar. Zi VI 19, cf. θ 10., φαζεν (insalo Gloss.), gew. pass. ἀφήν -ζομένη Ar. Zi VI 15, ἄρτοι ἡλισμένοι opp. ἀναλοι π 21s, παστῶν -ἔνων salsum Gloss. II 226, ἀλ LXX Lev. 21s., NT, ἐν Χριστῷ Ign. Magn. 10s; **ἀλιστόν**: sale conditum Gloss. II 225, κρέα Str. 197, Artemid. 171, χηνός Μητ Pallad. AP IX 377; **ἀλισμός**: salsura Gloss. II 493.

^a **ἀλιζω**: j. ἄλις; **ἀλιζεσθαι**: j. ἀλίπεδον.

ἀλι-ζωνος Ἰσθμός: διὰ τὸ ἀλι διεζῶσθαι (cf. -ερκής) EM, Κόρινθος AntSüd. AP VII 218, Nonn. 3712s, cf. 4827.; **-ζωοι** λιπίδες Leon. AP VII 654, πορκής (Σίφηρ) Panerat. 5. Ath. 321^a; **-ζωστις**: εἶδος βοτάνης θαλασσίας Suid., ^a **ἀλίη** (I.-ἦ²): κάπρος Mak. H.; **ἀλίη**: j. ἄλια. [cf. λινόζωστις.

ἀλι-ηγέα πέτρην (ἀλι κυκλομένη [cf. περιηγής] sch.) Opp. h. III 460; **-ἡμαδον** H., δαζυ (δ^a) **ἡλι-αμάδω** αἰγιαλῶν 60 ἡλιαν ἀμαδῶδες H. u. ἡλιμός: ψάμαδος H.; **-ἡρει** κόπια (ἐν ἀλὶ ἐρεσομένη sch.) Eu. Hec. 425^a; **ἀλιθίος**: j. ἄλ-.

ἀλιθιγός (= ἀλειός Suid.) ἀνέρος Hom. ep. 16. **ἀλι-ηγέα** πορδύον Musae. H. 26. [Π 308.

ἀ-λιδοκόλλητοι οἰκοὶ nb. κεκολλημένοι Antyll. 5. Orib. 65 **ἀ-λιδος** 2: Jsteinlos, δρος nb. γεῶδες X. an. VI 4s. γῆ (Poll. 118b) δειον μῆτος ἡμ. Diosc., δακτυλιος Coll. VII 179, νεφροὶ opp. λιθῶντες Aret. 332.

ἀλι-κάκκαβα: ὁ τοῦ λατοῦ καρπὸς EM, H.; καὶ πᾶς εἶδος (cf. κύστιον: τὸ ἄ.) H., -βρον = δορυκκῶν Crateu. V Diosc. IV 74 (vl. -κάκαβον wie öfter, auch lat.), = στρύχον ὀπωπικόν Diosc. IV 72, cf. Gal. XII 145., Antyll. 6. Orib. II 440 ἡμ., Cels. V 20s, Plin. 21100.

ἀλικία ἡμ.: j. ἄλ-; **ἀλικίνος**: j. ἄλικμος.

ἀλι-κλυστον πρόβλημα πόντου meerebespült So. Ai. 121², cf. Apollonid. AP IX 228, Opp. h. I 155, DPer., KE 113 [Xj.], act. πόντος flutend Orph. A. 333 (vgl. -μωής).

ἀ-λικμητα ἄχρα VT Is. 302s Aq. Symm. Theod. (ἀναπεποιημένα LXX). [ἀπήνη des Poseidon Nonn. 43120.

ἀλι-κμήτοι μερίμνη ἄλεια PaulSuid. A. 198; **-κνημῖς** **ἀλικός, -ότης, -ευτρίς**: j. ἄλικός; **ἀλικός**: j. ἄλ-.

ἀλι-κρας: ὁ θαλάσση μεριμνέμενος AelDion. 32, cf. **ἀλικανες**: θαλασσομῆεις H.; **-κρέϊων**: ὁ τῆς ἄλδος ἔρχων Eust. 57; **-κρήπιδα** Θίσσην Nonn. 1321, γαῖαν ev. 7s ἡμ.; **-κροκάλους** ἀκτίς Orph. A. 335; **-κρουδα** (crudus) παρὰ Ῥωμαίους ἢ σχεδία τροφή καὶ ἄπυρος Suid.; **-κρυφίον** (Reiste jt. dei kr.) βόλων Archias AP VI 192; **-κτυποὶ** νᾶες meerumbraut So. An. 953^a, λέπας an. [jρ.] AP VI 23

[A. ein Σίφηρ Alciphro I 17, j. -τυπος], cf. Nonn. 26122., act. κύμα das Meer brausend Eu. Hipp. 754^a, ἄητα Anacreont. 50; **-κύμονος** Ἐβόλοις Crinag. AP IX 429; **-κύρκης**: φύλλα μήκωνος μετὰ δρους (I. δρους) λειαν- 20 δέντα: ἢ ὑπότριμμα ἐκ πλείονων κρεῶν H.; πόντιε Ποσειδῶν **-μέδον** Meerbeherzher (cf. a 72) Ar. Th. 322^a.

ἀ-λιμενον χθόνα hafenois Ae. Su. 768, cf. Eu. Ai. 596^a, χορίον Th. II 25., Dem. 502s, πόλις opp. εὐλίμ. Pl. Ig. 704^a, cf. Pol. 12s., Diod., DHal., Plut., Ios., -α τὰ τῆς Aristid. 25 I 773, cf. Cic. Att. IX 13, ἀνίλος Eu. Hec. 1025^a, **θάλαττα** Plut. Arat. 9, App., **αἰθῆρος** ἀθαζ (τέλος οὐκ ἔχουσα sch.) Ar. Av. 1400, καρδία (= ὄμη) Eu. C. 349; = **-νότης** τόπος (trag.)² μὴ ἔχων λιμένα Suid. (-νότῃ λ. μὴ ἔχοντα H.)

-νία τόπων Hyp. f. 156, = **-νότης** χώρας X. He. IV 87.

ἀλι-μήδης [n. pr. Nonn.]: j. -δινής; **-μικτον** τὸ πε- 35 πασμένον Suid., ἄλισμικτα (ὁδ. = -σμηκτα²): ἡλισμένα H. **ἀλιμα**: θαλάσσια H., ὄστος an. trag. 247; τὸ ἄ. un- best. Gewächs v. scharfem Saft Theophr. hp. IV 16s, Strauch m. salzigen, εἶβ- u. einmachbaren Blättern (cf. Phot., BA, Suid., H.) Gal. XI 821, Diosc. I 91 (vl. -ος), Plin. 227s, ὁδ. = olus maritimum salsum (Atriplex ha- limus L.) 74, j. αὐτῆ Crateu. eδδα, -α (vl. **ἀλιμμα**) ἦν τὰ 60 σῖτα LXX Iob 30s, κατασκευάσει ἐν -οις I 7s.

ἀλι-μυρῆεις, εσσα, ep. ins Meer mündend², ποταμὸς (εἰς θάλασσαν βέων [ApSoph.]: ἢ ἀλι κινάμενον EM) φ 190 (vl. **ἀλιμοιρ-**), ε 460, cf. ApRh. II 936; **-μυρῆς** ρεῖδρον (Ἄμυρον Orph. A. 464, cf. 344., πόντος KE 256 [P^a]), γόνυ 50 πηγῆ Triph. 684, act. αἰγιαλὸς -έας meerumflößen Phanocles 11s, ἀκται ApRh. II 554., πέτρη I 913, Opp. h. II 258.

—* **ἀλίω**, Πβf. zu κυλίω: ἀλίαι: κυλίαι τὸν ἵππον Phot., BA, cf. Poll. I 183 (-ίαις: κνίαις: κυλ. Suid., H.), **ἐξα- 65 λίσας** τὸν ἵππον ἀπάγει X. oe. 111s, Ar. N. 32 (sch. ἐκυ- λισθῆναι ποιήσας), ἴσμι. ἐξήλικας ἐμὲ ἐκ τῶν ἐμῶν (sch. ἐξέβαλες, ἐξέωσας) 33, δαζυ **ἀλίστρα** (= παραποτάμιον ἀμμῶ- δες χωρίον H.) u. **ἐξάλιστρα** Poll. I 183, = ἀλινδῆτρα; Πβf. **ἀλινδῶ** (vgl. κυλινδῶ), pass. -όμενος φαρμάσιον Nic.

Opp. h. III 460; **-ἡμαδον** H., δαζυ (δ^a) **ἡλι-αμάδω** αἰγιαλῶν 60 ἡλιαν ἀμαδῶδες H. u. ἡλιμός: ψάμαδος H.; **-ἡρει** κόπια (ἐν ἀλὶ ἐρεσομένη sch.) Eu. Hec. 425^a; **ἀλιθίος**: j. ἄλ-.

ἀλιθιγός (= ἀλειός Suid.) ἀνέρος Hom. ep. 16. **ἀλι-ηγέα** πορδύον Musae. H. 26. [Π 308.

ἀ-λιδοκόλλητοι οἰκοὶ nb. κεκολλημένοι Antyll. 5. Orib. 65 **ἀ-λιδος** 2: Jsteinlos, δρος nb. γεῶδες X. an. VI 4s. γῆ (Poll. 118b) δειον μῆτος ἡμ. Diosc., δακτυλιος Coll. VII 179, νεφροὶ opp. λιθῶντες Aret. 332.

ἀλι-κάκκαβα: ὁ τοῦ λατοῦ καρπὸς EM, H.; καὶ πᾶς εἶδος (cf. κύστιον: τὸ ἄ.) H., -βρον = δορυκκῶν Crateu. V Diosc. IV 74 (vl. -κάκαβον wie öfter, auch lat.), = στρύχον ὀπωπικόν Diosc. IV 72, cf. Gal. XII 145., Antyll. 6. Orib. II 440 ἡμ., Cels. V 20s, Plin. 21100.

ἀλικία ἡμ.: j. ἄλ-; **ἀλικίνος**: j. ἄλικμος.

ἀλι-κλυστον πρόβλημα πόντου meerebespült So. Ai. 121², cf. Apollonid. AP IX 228, Opp. h. I 155, DPer., KE 113 [Xj.], act. πόντος flutend Orph. A. 333 (vgl. -μωής).

ἀ-λικμητα ἄχρα VT Is. 302s Aq. Symm. Theod. (ἀναπεποιημένα LXX). [ἀπήνη des Poseidon Nonn. 43120.

ἀλι-κμήτοι μερίμνη ἄλεια PaulSuid. A. 198; **-κνημῖς** **ἀλικός, -ότης, -ευτρίς**: j. ἄλικός; **ἀλικός**: j. ἄλ-.

στροφάς, λεπτολογίας, ἰ. κυλινδρῆσι) Ar. R. 904'; **ἄλινδον** (-ὸν Ἡ.)· δρόμον (ἀρμάτων EM) H., EM; **ἄλινοτος**· ἀμιλλα Ἡ. **ἄλι-νῆκτεираν** [ἰ. παθ' ἀλιπαπτον] ἔλαιον (ἐν ἀλοσι νηχομένην Suid.) Gaetul. AP VI 190, = -νῆχα βῶκα im Meer [ἀμωιμπενδ ἄν. alex. AP X 9, cf. IulAeg. VI 29, OrSib. 3482. 5

ἄλινόν· ἀνυδρὸν Κρήτες Ἡ. **ἄλι-νοτος**· ἄνευ δικτύων EM, θήρα Apollonid. AP IX 244. **ἄλινοι** χόνδροι ἢ τοῖχοι v. Salz Hdt. IV 185, cf. ἀλιενός, **ἄλινοί**· ἐπαφρόδιτοι Ἡ., ἰ. ἀληνῆς. [ἀλιανός. **ἄλινω** (cf. lino): -νεῖν ἀλειφῆναι, ἀλίνειν ἐπαλειφῆναι τοῖχῳ 10 Ἡ.; δαζμ ἱερτ. τὰν δάλτον καὶ τὰ ρέπα ἰναλαλισμένα (ἐναλίων δαταυφῆρεῖβειν, ἰ. αὐθ' ἀλειπήριον) Diall. 60 [Ἰδαί. IV*], **ἄλινας** τοῦ ἐργαστηρίου syn. κονίσις IG IV 1484 [Ἐριδ. IV*].

ἄλινουσι· λεπτύνουσι Σοφ. [f. 904] Phot., BA, zu ἀλέω; δαζμ **ἄλινόν**· ἀσθενές, λεπτόν Ἡ.

ἄλιξ, ἰκος, ὄ (AlTrall.), lat. alica (Gloss. III 430): Spreißtauren (fit ex zea Plin. 18119, frūher πισάνη γενανντ 22128), ChrysippTy. b. Ath. 647*, -ος χόνδρος Aët., κυλός, -ιξ ἐφθός ἰψω. AlTrall.; Cato, Cels.

ἄλιξ, ἰκος, ἦ (Urpr. 37hft): ἱλ. Σιζῆart, nb. μαῖνις Geop. XX 46a, allec· pisciculus aptus liquaminibus Gloss. IV 205, cf. ἦ ἀλιξ· alex 257 ἰψω., αἰγ. bei Pötef-fischen der Bodenfaß (τὸ λοιπὸν πάτιμα Geop. XX 46a) παθ' Ausfluß des γάρου. cf. ἀλιξ· hoc allec Gloss. II 225, ὀφάριον allec, allec 391, hallec V 642, ἔλλακα· aleceum ΠΙ 318, **ἄλλικιν**· allix 437, **ἄλικη**· Ἐφάρχ. 1899150 [EdDiocl.] (alec Plaut., Hor.), αὐθ' die Σιζῆδρῆθε feibst Plin. 318 ἰψω., δαζμ alecula Colum., alecatus **ἄλιξ**: ἰ. ἦλ- [Apic., ἰ. ἀλυκάτος. 50

ἄλι-ξάντω τύμβω IG IX 1:878 [Ἐρ. I*], cf. Maec. AP VI 89, μόρος Zonas VII 404.

ἄλι-οικος: ἰ. ἀλοσύνη; **ἄλιόκαυστος**: ἰ. ἦλ-.

ἄλιος 3 (2 So. Ai. 358*, Eu. Heraclid. 82*, Nic.): Meeres-, γέρον δ 365 (Proteus), ω 58 (Herceus)... Hes. th. 1003, Pi., arg. (MOIHA) Diall. 3261 [VI*], κασιγνήτη Σ 139, cf. Pi. O. 2as, So. Ph. 1470, Eu., subst. ἦ δ. (3c. δεά, cf. O 84) ἰν ἀθανάτων -ρον ω 47, Σ 86., cf. 432; ψάραδοι γ 38., Hymn. Merc. 79, πρὸν Ae. Pe. 130., Συρία Mnesim. 4 [ρατοδ.], ἰ. Ephipp. 5, ὄλμα Hymn. Ar. 417, Eu., κύμα Ae. Su. 15, Eu., πέλγος Hec. 938*, δελφίν Pi. f. 235, cf. So. f. 301, ApRh. II 096, πρῶμα Pi. O. 972, πλάτα So. OC 716', Eu., ναῦς ApRh., πλά- 50 νος Eu. Hel. 774, ἀταρπός Mosch. 2128, τέχνη Opp. h. I 7, cf. Manetho VI 452; δρῦς Σαλιεῖθε ἰ. ἀλιφλοῖος, ἔλικος Aret. 165; vgl. ἐνάλιος, ἀλιός, ἀλιόδης, ἀλιακός, ἀλιος. [A. Pηῆαθε δ 119 ἰψω., -ἱη Περεΐδε Σ 40]

ἄλιος 3 (2 Maxim.; *δύτερον BA 78), zu ἡλιός: vergeb-lich, hinfallig, -ον δεῖναι πόνον ἦδ' ἀτέλεστον Δ 26 στρατὸν ἠγα- 50 γεν 179, πέλει ὄρκιον 158, QS., ἔπος ἔσεται Ω 92, cf. E 715., ὀητε Ἐρτοῖθ, βέλος ἔκφυγε χειρός E 18., cf. A 376., σκοπός ἔσσομαι K 324, ὀδός β 273, Hymn. Merc. 549, χάρις Call. I 37, adv. αὐχμη -ον ἄρουσεν N 505, cf. 410., -ον nb. οὐδ' ἄνευ ζυμφορᾶς So. OC 1470', θήραν -ως ἔχο- 55 μεν Ph. 840', daw. οὐδ' ἀλίωσε βέλος (μάταιον ἐποίησε EM) Π 737, Διὸς νόον -ῶσαι nb. παρεξελθεῖν e 104, cf. ApRh. IV 21., τοῦπος (sch. μάταιον ἔλεγε) So. T. 258, ὀδόν ApRh. III 1176, φύλλον ἐλαίας -ῶσαι χειρὶ πέρας (e ἀφανεί) So. OC 703', med. πάντα -ῶσεται (Σελήνη) Maxim. 512, κτήσιν 582, cf. -ον φαίνουσι γεωπονίην 537. 60 Ἔιηθερ ἴησαι ἐν ἐπτά νευρέαις ὕγραῖς μὴ διεφθαρμέναις (**ἄλιωτοῖς** Aq., ἕρρανθείσαι Symm., exsiccatis Hier.) **ἄλιος**: ἰ. ἦλ- [LXX Iud. 16?]

ἄλιο-τρεφῆων φωκῶων vom Meer (gott) ἐρηῆητ δ 422, = δελφίνος **ἄλιο-τρεφέος** QS. 3272, ἱπποῖ Nonn. 20380, ἰ. -τρεφῆς. 65 τήνδ' ἀλιπαρῆ τρήκα (sch. αὐχημράν, ἰ. ἀλιπῆς), vl. τήνδε λιπαρῆ (sch. ἐξ ἦς αὐτὸν λιπαρῆσομεν, ὡσεῖ ἱκένω) So. E. 451, [strittig (ἀνηλιφῆ Καῖθ.)].

ἄλι-παστα οἱ πολλοὶ τὰ ταριχῆ (δρῦπεφ Ὀλίβε CornLong. AP VI 191): οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἄλισι πεπασμένα (δοτακόν? Ari- 70 stomen. 6, κρέας 12, Archestr. 57, δελφάκια? Eubul. 7) PhrynS. 46a, dist. -σπαρτον Ammon. 13.

ἄλιπεδόν· ἰνες τὸν Πειραιᾶ (ἐν τῷ 'A. [vl. 'A.] καλου-

μένω πρὸς τῷ Π. X. He. II 430): ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, δε πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, ἀδῖς δὲ πεδίον ἐγένετο· ἦ ὀμα- 5 λὸν π. καὶ τετριμμένον καὶ ὀλον ἀλησεμένον, ὡς Ἀριστοφ. [f. 233] διὰ φιλοῦ ἔν [I. ἐπ'] -φ' ἔνοι δὲ τὸ παραθα- λάσσον π. (cf. Moer., Phot., BA, Suid., H. [nb. ἀλή- πεδα· τὰ πρὸς τῆ δ. π.], EM): ἰνὲς δὲ παρὰ τὸ ἀλινδεῖσθαι ἱπποῦς ἐν αὐτῷ δύνασθαι (cf. παρὰ τὸ ἀλιξεοθαι ἐκεῖ τοῦς 1., ἐν γὰρ τοῖς τοιοῦτοις χωρίοις ἀμμόδρομοι ἦσαν BA 208) Harp.; ἀλιζων φύεται ἐν τοῖς -οῖς (vl. ἀλη-) καὶ ἐπὶ 10 τῶν κεράμων δταν ἐπιγένηται γῆς τις ἀμμόδης συρροή Theophr. hp. VII 152, χωρία πηλώδη, -α, δίσυρα Poll. I 186, τὸ ἄ. (vl. ἀλή-) Küstenebene Aristid. 171a, ἄ. (vl. ἀλη-) φθιτῶν (par. πεδίον) Lyc. Al. 681: v. ἄλιω [i, cf. κονί-πους, -σαλος] = ἄλιωτρα, [p. zu ἄλις gestellt.

ἄ-λιπῆς, ἔς: fettlos, -ῆς nb. ξηρὸς τὸ σῆκος Aret. 51, ἰχθός opp. πικελῆς Hices. b. Ath. 315*, cf. 309*, δρῦς nb. 5 ξηρὰ Str. 195, λίθος opp. λίπος ἔχουσα Theophr. lap. 62, ἔλαιον -έστατον od. 15, οἶνος nb. ψαφαρός Ath. 20*, ἐμπλαστον Gal. XIII 430 (= **ἄ-λιπαντον** Aët., cf. talipenae opp. ἔλαιμα 20 Cels. V 19). [[p.] b. Porph. antr. 8.

ἄ-λιπῆς, ἔς (λεῖπῳ) = ἀένας, προχοαὶ ρείθρων an. Iyr. **ἄλι-πλάγκτη** Πάν im (am) Meer umherfahrend So. 62. 5 Ai. 695' (= ὑπὲρ πελαγέων μολόν 702), cf. Opp. h. IV 582 δαίμονες, PaulSil., ἔκισ Opp. Kr. E 1033 [III*], δικτυβόλοι Leon. AP VI 4, cf. ApRh. II 11, πορεῖα Orph. A. 1295.;

-πλάκτου (tvI. -πλάκτον wie So. Ai.) γὰς meerumirpilt (cf. θαλασσόπληκτος Ae.) Pi. P. 41, Σαλαῖς So. Ai. 597'; = Δῆλος -πλήξ Call. IV 11, πέτρη Statyl. AP VI 193; **-πλανίος** σκολοπένδρης Ant(Sid). AP VI 223, cf. Lucill. 50 XI 390 νῆες, Nonn., dist. ὀδοσπλανέες IBarb. AP IX 427, = -πλανον πρέσβων Opp. c. IV 258; μογερῆς -πλανίης Philipp. AP VI 38; ἀργινοῖες -πλεούμων Σιζῆ (= πλεούμων Ar.) MarcSid. 27.

ἄλι-πλοος [i Hdn. II 80] 2: -α τεῖχεα δεῖη meerbespilt (cf. EM, aber ἐπιπλέοντα θαλάσση ApSoph.) nb. θεμελία 55 κύμασι πέμπεν M 28, ῥηγμῖν Agathias AP IV 345, ναῦς Arto 17, ἰχθυολῆες Call. IV 285, αἰθ. -οοι Σιζῆθε 52, ApRh. III 1329, Pancrat. b. Ath. 283*, Πβθ. ἰχθύων -πλώων Babr. 61; **-πνοος** ὁδμή Musae. H. 265; Σικελὸς αὐλῶν -πόρου δια- 40 σφάγος Luc. Trag. 24.

ἄλι-πόρφυρα φάρα μεετῆηπεδενπυρτυη (ἀλίκλυστα, ἄλουργά Eust. 1453, ἐκ θαλασσίας πορφύρας [H.]: ἦ ὁμοια πορφυρούση ἀλί 1551) v 108, ἡλάκατα ζ 53, βέγος Ana- 50 creo 138, κἀνδύς βασιλείου dist. πορφυρούς ὁ τῶν ἔλλων Poll. VII 58, στραμῆ Χ 42, ἐνή Nonn. 2032 ἰψω., ὄρις Alcim. 26, ἄμνα Arto 18, Νηρηίδες Himer. 192.

ἄλιππα: ἰ. ἀλειμμα; **ἄλιρ** (u. ταῖρ)· ὀξυβαφον Ἡ.

ἄλι-πτοίητον Ὀρέστην (= -πραγῶν) Nonn. 13119, cf. 888, Ἐνυθὸ syn. εἰναλίη 3985; **-πραγῆς** σκόπελοι (= τὴν ἀλα 50 ῥηγνύσαι) Philipp. AP VII 383, = -**ρρηκτοῖ** δεῖράδες Archias 278; **-πρασίτης** δράκων (βαῖα) Nic. th. 828 = ἄλιος; **-πραντος** πόντος (βαῖνα) Mnasalc. AP IX 333, ἐκταί an. [[p.] AP XIV 72; **-προδοῖ** πόροι (βόδος) meerumbrandet Ae. Pe. 367, So. Ai. 412', ἐκτῆ Eu. Hipp. 1205, Mosch. 2122 [vl. -**προος**], = **-πρόδιον** κύμα θαλάσσης Phot., BA, Suid., -τα κόνης AntSid. AP VII 6, ναῦς Dioc. 624, Νύμφαι -ιοι Orph. h. 24, θάλασσα -ιος A. 1289 [μητῆ. n. pr.]; **-προιζος** Πάχυντος (βοῖζος) Nonn. 13322, cf. 3920.; **-πρυτον** ἔλος (= Meer) = -πραντος Ae. Su. 869', Δῆλος Artemo 60 AP XII 55.

ἄλις adv., zu εἶλω (χεῖμεριον ἀλὲν ὄσω Ψ 420), ἀλής, ut pr. nom. subst. (= Menge) od. adi. (Solms. Beitr. 155): 1. in Menge, reichlich, κόπρος ἄ. κέχυτο p 293, cf. 5 Φ 319, κύπερα ἄ. πεφόκει 352 (ποίην λειμῶνες θαλέδου- σιν εἰς ἄ. = ἀφθόνως αὐτάρκως sch.) Theoc. 251), ἐκεῖτο ἐσθῆς τε ἄ. τ' ἔλαιον β 339, χαλκόν τε ἄ. χρυσόν τε δέδεξο X 340, cf. e 38., 1. ἄ. ἐνδον ἐόντων (gen. abs.) o 77, κρή- 5 ματα ἄ. ἐδωμεν p 389 (νῆα ἄ. χρυσοῦ νηρησάσω l 137), cf. ApRh. III 329, Call. I 84., Nic. (syn. ἄδην a. 430), Eu. M. 1107; ἄ. ἀναβέβρουεν ὄσω P 54, cf. ApRh. III 67, κύμα ἄ. κλύσσει Hymn. Ar. 74, ἄ. ὄξος Theoc. 1018, ἄ. ἐλαδίω διείς SotadCom. 1*, ἰδῶ δ. ApRh. II 79 (ἀπωμόρξαντο); ἄ. οἱ ἦσαν ἄρουραι nb. πολλὰ πρόβατα E 122, τέξουσι βόες

Hymn. Merc. 493, cf. ApRh. IV 675, μέλισσαι πεποτήγαι B 90; Τρωαί ἄ. ἦσαν (= ἀολλέες) Γ 384, cf. φ 236, ἄ. ἔσαν ἀμφί μιν X 473; πλοῦτος καὶ εἰρήνη ἄ. ἔστω α 486, ἔστω παρέχον ἄ. Πι. παε. 424: ἤεφτι, ἄ. φθέγγασθαι πβ. ὀμάδισαν ἀπέριτον ApRh. III 972. ἄ. προθύπε βέελλα (sch. ἀδρός προσφύεται) Nic. a. 499, [ε]ητ, γένος πυρσόν ἄ. th. 739, ἄ. (= μάλα) νοῦν ἠθεΐσαι Herodas VI 54?
 2. ἡνρεϊφενδ, genug, ἄ. ἦμιν ἀλημονές εἰσιν ρ 376, cf. ApRh. II 422., ἄ. πάντεσιν Ὅμηρος Theocr. 160, cf. Musae. II. 269. Σπαρτῶν λαός ἄ. Eu. Ph. 1235, ἄ. τὸ κείνης αἶμα IT 1008, ἢ παροῦσα λύπη So. T. 332, cf. Eu. AI. 673, ἄ. ἦσθ' ἀνάρισος Ae. A. 511; c. gen. ἄ. λελεγμένον Ae. Eu. 675, λόγων So. OC 1016, Is. 1574, μύθων Eu. Hel. 143, Plut., παλαιῶν ἔργων Hdt. IX 27, τούτων X. Cyr. VI 317 (εἴη), Pl. pol. 287^a, Plut. 978^a, AlAphr., Simpl., ClAl., τούδε (εἰφ. ἀπόχρη, ἰκανῶς ἔχει) PhrynS. 1621, τῶν τοιούτων Ar. H X 1, τῶν τεδνηκότων Eu. Hec. 278, δακρῶν 1394 (πημονῆς ὀπάρχει Ae. A. 1656, μόχθων γίνονται 1659), ἄ. μοι λεόντων C. 248, ἀφύης μοι Ar. f. 506, cf. CratesCom. I (σίοιο ἄ. ἔπλετο θυμῷ Orph. A. 234, cf. 406), ἴφρ. ἄ. δρυός Dicaearch. FHG II 234; περὶ σημασίας ἄ. ἔστω Hipp. παρ 8, cf. I, Dialex. 314, Ar. H 13. (π. τούτων ἄ. τὰ εἰρημένα Zy III 6), ἀμφί πινος Aret. 212; c. inf. ἄ. μοι πάτρην καιεῖται ApRh. 1902, cf. Call. VI 132^a, Ae. Se. 679, Eu. An. 583 (ἄ. οὐ κρατεῖν)... Bahr. 107, Longin. 291 (ἄ. ἔμογ', ἄ. φαίνεται αὐτοῦ μένειν So. OR 685), ἄ. ὁ παρελθὼν χρόνος ἐν πολέμῳ γενεάσαι Thrasymach. 1; c. ptc. ἄ. νοσοῦ' ἐγὼ So. OR 1061, ἐγὼ δυστυχῶν an. trag. b. Ar. H IX 11, θεὸς ὠφέλων opp. φίλοι Eu. Hec. 1339 (ρίεον. ἄ. ἔλθων ἰκανὸν ἐν γίνονται 495), cf. Ion 723, ApRh. III 103; ἢ οὐχ ἄ. φοῖτ' ὄτι ἠπεροπέυεις E 349, cf. ψ 670, φοῖτ' ὄς τεύχε' ἔχει P 450, cf. β 312, ἄ. ἴν' ἐξήκει δακρῶν So. OR 1515; ἀβ. οὐδ' ἂν αὖτις ἐξαπόφοιτο ἄ. δέ οἱ sc. ἔστιν I 376, ἄ. μοι Eu. Hel. 1581, Ar. R. 1364, ἄ. So. Ai. 1402., ἦν μὲν ἢ νοῦσος ἐξέλεθ, ἄ. ἦν δὲ μὴ ἴψω. Hipp. ἐν 28 ζωῆτ (meist fehlt ἄ., [sic]her interpoliert γ II 144); ἄ. τὸ μητρὸς αἵμ' ἔχω Eu. O. 1039, λύπας ἄ. ἔχων Hel. 589, τᾶξωδεν ἔργα E. 73, ἄ. ἔχω τοῦ (v1. τὸ) δυστυχῶν O. 240, βορῆς Hdt. II 119, cf. X. an. V 712, Pl. Ax. 369^a, DHal. 2^a (τιμῶν), Luc., πρεσβεύοντες ἄ. εἶχον P. 608, ἄ. ἔχων (v. Lebensüberdruß, cf. ἄ., δὲ βιοτά Eu. f. 791) AlAphr. an. 168, ἄ. ἔχει = ἰκανῶς E. Hipp. γ II 114. (ἐπαλειφοντι ἔλκ 19), ἄ. ἔ. μοι ἀκροάσων Luc. bis acc. 12; ἄ. ἐχῆρω' Ἑλλάδα Eu. C. 304; ἦλθε Κύπρις dist. ὑπεράγαν Eu. M. 630^a, ἔφερε κακόν (sch. μετρίως) Al. 907'; ἄ. τῶν τρόπων μὲν τίς ἦν τοιοῦτος ἄ. εἰπεῖν (= ὄς εἴ.) Hipp. γ 13. = VERBR. ep. (nachaleg. felt.), Pl., Hdt., Hipp. (codd. oft ft. ἄλις, wie πυρετὸς ἄ. ἐξέλαμψεν E 125), att. ('Αθηναίων ἄ. ἀρκέ BA 1095), Trag. (meist [Ae. nur] Trim.), Kom. (O Men.), X., Pl., Is., Ar.; Sp. [ε]ητ zerstreut, O [sic]ητ., Παρ., LXX, NT. Πβ. ἄλις [ἄ Hdn. II 126] Hippon. 101, γάλι. ἰκανὸν H.; δαζμ ἄλια: ἄλις, ἀλιδῶς ἰκανῶς, μετρίως H., I. ἄλιαζ', ἀλιδῶς, cf. λαδραῖος, -ρίδιος.
 ἄλις: ἢ ἄλυρις Eust. 906, f. ἀλυκίς; ἄλιςβη. ἀπάτη H. ἄλισγο(ῦ)ν(τ)ες (zu ἀσελέγω'): μολύνοντες, μαιίνοντες H., -ἦσει τὴν ψυχὴν LXX Sir. 40²⁰, ἐν τῷ ποδῶτά Mal. 17, pass. ἔρτοι ἢ-μῆνοι εἶδα (-ἡμένους: μεμολυσμένους, ἠρτυμένους H.), τράπεζα 12, ὅπως μὴ -ἠδῆ ἐν τῷ δείπνῳ πβ. συμμολυνθῆ (= λυπηθῆ, μισηθῆ BA, συνεσιπθῆ H.; cf. Phot., Suid.). Dan. 18; ἀπέχεσθαι -ἠμάτων τῶν εἰδώλων (= μαμαρῶν ἐκ μιαρᾶς εἰδ. θυσίας Phot., Suid., cf. H.) NT Act. 15²⁰.
 ἄλισκομαι (-σκων VT Ps. 21¹⁴ Ag. [ἀρπάων LXX], cf. Zenob. III 67; -σκεν νικᾶ Phot., BA, H., Suid. wohl pass.) theff. (αἰ τις φαλίσκομαι κοινὰ χρήματα ἔχων IG IX 2: 1226 [V^a], cf. att. φαλόντοισ BCH 7⁴⁰⁸ [Στημφρ. IV^a], Andromach. 37^a, Pl. O. 84, Hdt., Hipp., att., LXX; ἀλώσομαι Theogn. 236, Or. b. Paus. IV 121, Meleag., Hdt., Hipp., att., LXX, aor. ἦλων χ 230, Meleag. AP V 187, Hdt., X. u. Pl. feltener, Hyp., ἔλων [ἄ] Diogl. V 90 [Ep.], Lucill. AP XI 155, ἔλων [ἄ. aus ἢ-γάλων] Ar. V. 355, Th., X., Pl. u. Redn. meist, IG II 38 [c. 380^a], Sp., LXX, Gloss. II 282, cf. ἦλω καὶ ἔλω Ἄττ., ἐλήθη Ἑλλ. Moer., conl. ἄλώω (-ῶης ἴψω.) ep., Hdt. IV 127', ἄλω

(-ῶς, -ῶ ἴψω.) att., ἄλοῖην X 253, att., ἄλην (ἀλοῖεν Σάμ.) καταγνωσθεῖεν H., ἄλῶην ο 300 v1., ApRh. I 491^a, DChrys. 717, DCass., ἄλους, οὔσα, gen. ὄντος ep. [ἄ in ἄλῶντε E 487], att., ἄλῶναι, ἄλῶναι ep. (ἄλώμενοι φ 495), Hippon. 74 [ἄ], att., pf. ἄλωκός (ἄ [ἄ- codd.]) Pi. P. 357, ἄλωκάνται τὰ Ἄδανα [at. Plut. Lys. 14, ἦλωκα Hdt. meist, Antiphan. 204, Xenarch. 7, X. u. Dem. πβ. ἔλ-, Hyp., Sp., ἔλωκα (ἔά. aus φαλάωκα, cf. ἔωρακα, Hdt. I 191..., Hipp. ἐβ 28, Ae. A. 30, Th., Pl., X. u. Redn. meist, Sp., LXX; ἄλωθησεσε LXX Ez. 21¹⁰ v1. ft. ἄλώσεσε, ἄλωθηται 40; v1. ft. ἄλῶναι, Diod. 21^a, cf. ἀλῶνται κρατοῦνται H.; ἄλω- τός Th.: pass. zu ἀρέω, (κατα)λαμβάνω i. gerad t werden, fallen, ελωμι κεν ἦ κε ἄλοῖην X 253, cf. ApRh. I 491, opp. κατακτάει M 172, θάνατον φύγειν ο 300. θανάτῳ ἄλῶναι φ 281..., ἀθεώτατα ἄλους Ἄγαμέμνων ἀπά- ταις So. E. 125', ἀβ. ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσει ἦδη ἄλω- κота mortuum Pi. P. 357; besiegt werden, δι' ἀτραπὸν ἦλωσαν Hdt. VII 175, κατὰ κράτος Is. 141^a, μὴ νικῆ Th. I 121, ἄλισκεσε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν κόπῳ VII 40 (ἀναλ. Πλάδ.), χεῖρα ἄλοῦσα Eu. Ion 1257. 2. erobert werden, πόλις χερσὶν ὑφ' ἡμετέρης ἀλοῦσά τε περφομένη τε B 374., cf. I 592 (ἔστω), Theogn., Pl., Ae. A. 818., So., Eu., Ar. V. 355, Th., X., Pl., Reon., Sp., LXX, δορῆ Ae. Se. 586 (f. δοριάλωτος), cf. So. Ph. 1440, ἄμφι τεαῖς ἐργασίαις Pi. O. 842, ἄ. προσβολῆς κατὰ κράτος Dem. 19⁶¹, cf. 591⁰⁸, διὰ πόλεμον Ath. 264^a, αὐτοβίαι Th. VIII 23; τεῖχος Hdt. 183, χερσὶν βία Th. I 102, ταυτῆ IV 115; erbeutet werden, στρατόπεδον X. Cyr. V 12., τρήρους Th. VII 3, IG II 38 [c. 380^a], cf. X. He. V 127, Pol. 167, χράματα Th. VII 24, ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν X. He. VI 2⁰, γυναῖκες καὶ χρ. Cyr. III 14, cf. Ag. I 1⁰, ἄγαλια Eu. IT 1038; gefangen (genommen) wer- den, ὄπ' ἄλλων Ae. A. 474', cf. Ar. Ach. 700 ἴψω., ὄπὸ τρήρους aufgefangen Dem. 53^a, τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς Ae. f. 139, ζωγρία Pol. 167, ἐν δικτύοις So. f. 846, cf. OC 764, Eu. Hipp. 959, ἐν Βυζαντίῳ Th. I 128, ἐν τῷ πολέμῳ Dem. 7⁰⁸, ἐκ Τροίας So. Ph. 1337, ὄδεν ἦλω Χρυσῆς schB A 366, εἰς τοὺς πολεμίοις Pl. pr. 468^a, IG XII 7⁵ [Athorg. IV^a] (ἐπιστολαὶ ἐς Ἄθηνas X. He. I 122), v. Seeräubern Anti- phan. 204, ἄλους καὶ πρᾶδεῖς Dem. 571⁰, ὁ ἄλους ἀνδρω- πος X. an. IV 41⁰, -σκόμοιαι (εἰλωκότες) syn. ἀχιμάτωι X. Ag. 121. (Dem. 191⁰⁰), -σκόμοι ἀχιμάτωι Pol. 31⁰; übt. [sic] gewinnen lassen, ὀπλασίως ὁ προσίων Men. 645, ἀλαζονεία 737, ὑφ' ἠδονῆς monost. 518, τοῖς ἄλμοις πβ. ἐν τοῖς ἄλμοις Men. 462. βε. v. der Siebe, ἀβ. ἄλώσει; Meleag. AP XII 192, cf. Pl. conv. 184^a, ἔρωτι Gorg. H. 6, X. Cyr. V 118, Corn. th. 25, Luc., Bahr., ὄπ' ἔρω- ται Pl. Phaedr. 252^a, ὄ. τῆς ὄρας Ael. v. h. 122^a, κάλλους (wie ἠτᾶσθαι) Luc. Charid. IV, κόρης Philostr. her. 17514, cf. XEph. III 2. 3. befallen werden, μακίς So. AI. 216, πυρετῷ Hipp. ἐβ 28, cf. Ar. Zi VIII 26, ἕτερον Ἀν- δρομαχ. 37^a, ὄπὸ νοσημάτων Hipp. φά 9, cf. 7... γονὴ ὄπὸ βόου γ I 70., cf. Ar. π 31, Plut. 650^a, ἀπὸ φθίσσεως Ar. π 7⁰, σκῆ σφακελισμῷ Theophr. hp. IV 144; ὄργῃ πβ. περιπεσεῖν Plut. 31^a, ὄπ' ἀπορίας Pl. Charm. 169^a, ἐν το- σαύταις συμφοραῖς Crito 43^a. 4. erjagt werden, v. Vogel φ 495, cf. Bahr. 13, ἀψίσι λίων E 487, πούλο- πους Xenarch. 1, θηρία τέχνη ὄπ' ἀνθρώπων X. hipparch. 4⁰, ἀνευ δικτύων cyn. 8^a (τοῦ ποδῶς an Fuß gerad 91⁰), παγιδί πβ. ἐν παγιδί u. ὄπὸ τῆς π. LXX; eingeholt, ergriffen werden, φεύγοντες ἠλίσκοντο Cyr. III 14, syn. λαμβάνεσθαι an. I 47, übt. τυραννίς πλήθει χηρμασίον δ' -σκαται So. OR 542, τύχη οὐ διδακτὸν οὐδ' -σκαται τέχνη Eu. Al. 786, τολμήμασι πάντα πβ. θηρεύεται f. 434, ἀρετῆ παιδεύσει X. cyn. 12⁰⁰, cf. Is. 15⁰⁰⁰, erfahrt, begreifen werden, τάφανη τεκμηρίοις Eu. f. 811, cf. Pl. pr. 479^a, ἀπὸ φυσικῆς θεωρίας Philod. ρ II 47. 5. ergriffen, gefasst werden, ἦμ που -σκωνται DialI. 5282 [Amphip. 367^a], ἕτερον Eu. An. 756, cf. Dem. 32^a ἴψω., τὸ σῶμα ἄλους 22⁰⁰, αἰς εἴω. (= bei etw. betroffen, ertappt werden), μοχός Hippon. 74, Ar. N. 1079... Ael., ἐκ- φέρων κρέας Posidipp. 2, ἐπίκριτα φιλοῦσα Meleag. AP V 187, κλέπτων Ar. Pax 1234, LXX, cf. DialI. 5314 [Crett.

IV^α], Hdt. I 112, Th. IV 46, Redn., Sp., τὴν γυναῖκα, ἐφ' ἣ ἄν μοιχὸς ἀλφ Aesch. 1188 [Θε.], ἐπὶ κακοῖς ἔργοις Plut. Per. 22, ἐπ' αὐτοφόρῳ X. oe. 183, Aesch. 191, ἐν κακοῖσι So. An. 496. 6. überführt werden, convicti, ἄλλη τὸ τοιοῦτον opp. εἶναι Pl. Theaet. 179^α, ταύτη ἐξέλεγχασθαι 2386, εἰσῆχθη καὶ ἕλω 4728, ἕλω καὶ εἴδοις ἀδικεῖν 42, cf. 2371, ἦλω καὶ ἠτιμώθῃ 5927, κρίνειν, κἄν ἀλφ. θανάτῳ ζημιῶν 20185, -οκόμενοι opp. δῶκοντες Isae. 347, ἐαλωκότες opp. ἔλοντες Dem. 2111; Antifage, γραφὴν Antiphon 2 α8., γ. παρανόμων Dem. 2587, ἀγῶνα 222, δίκην κλοπῆς 24114, πολλὰ Hdt. II 174; τρις παρανόμων Antiphon 196, ψευδομαρτυρίων Pl. Ig. 937^α, Redn. (cf. εἰδὼν ἀλάσι καὶ δόξωσι τὰ ψευδῆ μαρτυρηκέναι Dem. 472), ἀστρατείας Lys. 147, Dem., ἀγρίας Plut. Solo 17 ἠμ., ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ 2372 [Θε.], cf. Is. 1145, δεκάτων 850, τὴν ἑορτὴν ἀσεβῶν Dem. 21227, cf. 24144., ψηφίσματα γράψας 2540, ὁ ἐαλωκὸς ἀνδροπόνοιο 23216 (= τοῦ ε. καὶ δεδομένου ἀνδροπόνοιο 28); Rechtsmittel, τοῖς δικαίοις 3721, νόμοις 23100, κακὰ εἰργασμένος ἠλασκόμην τῷ πράγματι Antiphon 511, cf. Dem. 2578, τῆ δίκη Pl. Ig. 955^α, Lys. 919, μὴ ψήφῳ Andoc. 44, Dem., cf. Plut. Popl. 7, ἀπορία Pl. ap. 38^α, σωπῆ Dem. 5483, κατ' ἐκεῖνο 21188, cf. Pl. Ig. 937^α, διὰ ταῦτα Dem. 2399, ὑπὸ τῶν μαντιῶν Hdt. II 174, αὐτὸς ὄφ' ἑαυτοῦ Din. 185; παρὰ δικασταῖς Dem. 19179, κλοπῆς ἐν ταῖς εὐθύναις 24112, ἀδικῶς Lys. 921, ἀνοσίως Antiphon 2 β2; ἀλοῦσα δίκη verlorener Prozeß Pl. Ig. 937^α; unwirksam werden, ὄρκος So. Ai. 648, ψήφισμα Dem. 2398, opp. μένει κατὰ χῶραν 5837, σελήνη ὑπὸ σκιάς obtegitur Plut. 145^α; zu etw. verurteilt werden, θανάτῳ Plut. 552^α, τῆ ἀπωλείᾳ LXX Prov. 11s, ἀποδαίνειν Polyaeon. V 2s, cf. Eust. Ant. in Orig. 26. = VERBER. allg. jeit Hom., selten sp. Ep. (O Theocr., Call., Arat., Nic., Lyc. Al.), ἦψ Redn., O NT, sp. 3η4φr. u. Pap. Ἰβφ. ἀλώω (f. Sp. 27411 u. ἀναλώω) ἐν βδοτ. ἀλωμα = ἀναλώμα. **ἄλισμα**, τό: Wasserpflanze (alisma L.), Diosc. III 152 (v1. ἀλυμα, ἄλκιωμα, ἄλγμα, ἀλκαία, Orib. ἄλκιμα), = *alisma* Plin. 2512s. (v1. algam, alme). **ἄλι-σπαράγγου** (= βρόμου) κυδομιῶ Nonn. 39382; Λίνου -σμήκτιο ἄκρα (ὑπὸ θαλάσσης σηχομένου par.) Lyc. Al. 994, cf. -σμηκτα (cod. -σμηκτα): ἠλισμένα H., -μικτον (ιο)-**ἄλιμός**: f. ἀλιζω. [τὸ πεπασμένον Suid. **ἄλι-σπαρτον** κυρώς τὸ ἀλί κατεσπαρμένον χωρίον καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτως λέγεται· οἱ δὲ ἰδιώται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γενομένου Phryn. S. 15220, = τὴν ἀλί ἐσπ. χῶραν (dist. -πατον), ὅς τινων φθονερῶν τοῦτο ποιοῦντων (cf. H. s. ἀράς ἐπισπείρασι) ὄθεν καὶ ὁ βίος τοῦς ἠκισμένους καὶ δυσθεραπεύτους ἔχοντας τὰ σμάματα -ους καλεῖ Ammon. diff. 14; -**στέφανον** πολλῶν ἐπιθῶν Ἰβερτ. Hymn. Merc. 410, νήσος AlLychn. b. Steph. B. s. Ταπροβάνη, Nonn. 40321., = -στέφης ἄστου Orph. A. 145, cf. 186 (Σαλαμίς), Musae. H. 45 (v1. ἄλιτρ.), Nonn., KE 208 [Π^α]; -**στονοὶ** ραχιαί (= βρομοὶ) Ae. Pr. 712, ἀργετιπῆς (cf. -τροποὶ) Opp. h. IV 149. **ἄ-λιστοί** (νιδῆτ ἀγγελῆστ; v1. ἄπαστοὶ) καὶ ἀδώρητοι v. Göttern Hy. Merc. 168; **ἄλιστος** Ἄιδωνεύς unerbittlich Euphorio 50, Ἄιδης Crinag. AP VII 643, KE add. 697^α [K3.], **ἄλλιστος** ἀσια an. alex. Oxy. III 422, aber νέκυες -α (= μάτην) κωκύνοντες an. ep. [sp.] b. Hippol. ref. IV 33^α; **ἄλιστρα**: f. ἀλιθιδέω. [f. πολλῶν (ισ)τος, ἀλιτάνευστος. **ἄλι-στρέππου** νηὸς (= πλάγκτου) Antiphon. AP IX 84. **ἄλι-ταίνω**, aor. II ἦλιτον 1375, Hes., Theogn., Call., Ae., med. -ταίνεται Hes. o. 330, aor. II -τοντο ἠμ. e. 108., ApRh., perf. ptc. ἀλιτῆμενος als adi. 807, Hes. (cf. ἀλαλήμενος ἠμ., ἠ οδ. ἐ Hdn. II 142); Ἰβφ. **ἄλιτῶ** (nb. **ἄλιτῶ**) EM 651, -τήσας ἁμαρτῶν Eust. 1175 (ἠλιτήσας ἁμαρτήσας H.), σκολίης -τήσεν ἀπαρτοῦ Orph. A. 644; **ἄλιτεύω** ἁμαρτάνω Suid., Eust. 1529; zu ἀλείψης, ἀλοι-

τός: freveln, sich veründigen, ds μ' ἀπάτησε καὶ ἦλιτεν (ἦμαρτεν, ἠδίκησεν, ἠεθήσεν H.) 1375, ἀδανάτους Hes. sc. 80 (κρείνας), Theogn. 1170, ὄρκον ApRh. IV 388, cf. Opp. h. V 563, ὄσκον Call. III 255, cf. Agathias AP V 218, λόγους Ae. Pr. 533^α, κασιγνήτης βουλαῖς ApRh. IV 734, abf. 1023, Ae. Eu. 269.; πράξεις οὐκ ὀσίαι Procl. h. 739. med. = act., ἀδανάτους -τέσθαι δ 378, cf. e 108, T 265 (ὀμόσσαι), ὄρφανὰ τέκνα Hes. o. 330, Διὸς ἐφετμάς Ω 570, 586, c. ptc. δεμιστεύων ApRh. II 1029, cf. 390, abf. ds κ' -τηται Hom. ep. 9, cf. ApRh. III 981; θεοῖς -τήμενός ἐστι (sch. ἠμαρτικῶς εἰς τοὺς θεοὺς) δ 807, abf. -τήμενον (f. -τήμερος) Εὐρυσθῆ Hes. sc. 91. **ἄ-λιτάνευε** (inexorabilis Gloss. II 81; f. ἄλιστος) Ἄϊδη an. alex. AP VII 483 (---, v1. ἄλλι-), nb. ἀνλαστε Zaub. L. 1776; -ως ἀδικεῖν Phot., BA, EM s. ἀλάστωρ. **ἄλι-τενέσ**: παράλιον (-ῆς ὁ παράλιος τόπος EM, ambulatio -ῆς opp. tumuli Cic. Att. XIV 13): ταπεινόν (b. i. parallel der Meeresebene) ἡσάχ laufend, cf. σχινοτενής H., EM, ἄκρα Poll. I 115, Str. 335, πέτρα Diod. 34s, Long., cf. Str. 707, Arr. Ind. 21s. (νήσος), Eunap.; Βόσπορος ἰαίητ Pol. 439, cf. Diod. 41s, θάλασσα App. bc. 235s., ναῦς von geringem Tiefgang Callix. FHG III 56, Plut. Them. 14; -**τέρμονα** κύκλον (γῆς) Gesta an. [sp.] AP IX 672. **ἄλιτεύω**, -τέω, -τήμενος: f. -ταίνω ἁμαρτήμα Suid.. Eust. 1529, πάτρας Agathias AP IX 154, pl. λαμοῦ 643. **ἄλιτῆμερος** EM 42810, ἄλ. (cod. ἄλ., f. ἀλιτόφρων): ἠμαρτικῶς τῶν ἡμερῶν H. u. **ἄλιτῆμερος** (= ἄμωρος Eust.): παράφρων γενοῦσ Suid., Eust. 1529: alte v1. zu ἀλιτῆμενον Εὐρυσθῆ Hes. sc. 91^α. **ἄλιτῆμων**, ον: = δ. f. I, nb. ἄφρων opp. ἰκέτως πεφιδῆσται Ω 157 = 186; δίκη ApRh. IV 1057, δυσσεβῆ Nonn. ev. 1629, -μονα πολλὰ περὶ ζείνους τέλεσκον Call. III 123; -**μουσάνων** δίκην τέλειε Orph. A. 1318. **ἄλιτῆριος** (v1. ἄλειτῆριος [cf. ἀλείτης] οδ. [3B. Th. I 126 C, LXX 2 Mc.] **ἄλιτῆριος**), δ, παρὰ τὸ ἀλιτεῖν Hdn. II 473: = ἀλάστωρ I. Götterfrevler (= ἄλιτρος), sacer, -ος τῆς θεοῦ Ar. Eq. 445, Th. I 126 (nb. ἐναγής), ἀ. θεῶν ἀναγραφῆς ἐν στήλῃ Andoc. 181, cf. SocrArg. FHG IV 498, εἰργεται τῶν ἱερῶν Lys. 682, nb. προδότης Lyc. 116, nb. θεοῖς ἐχθρὸς Dem. 19107, Βουζύγης δ ἄ. nequam Eur. 96, cf. 146, Men. E. 473, Damox. 2, Lyc. trag. 2, cf. Götterlosen LXX 2 Mc. 123s (ἀλιτ- v1.), cf. 3 Mc. 316 (Brief des PtoI.), KS, adi. ἄνθρωπος nb. φιλάργυρος Eubul. 88, φίλα βροτῶν Orph. f. 32, βάρβαροι CIG 2717 [Straton. III^α], Leid. Z 5 [V^α], cf. Himer. 511; Ἰβφ. ἀνὴρ **ἄλιτῆρός** (Tanталus) Alcim. 87, ἐξ -οῦ [i] φρενός So. OC 371. II. Ra che gei ft, Epifl. v. Zeus u. Demeter EM, δαίμονες Poll. V 131, δεινοὺς ἀ. ἔχειν τοὺς τῶν ἀποδανέμενον προστοραποῖς Antiphon 4 α4, μήμημα τῶν ἀ. βs, cf. α3; ἠ τις δαίμων ἠ τις ἀ. bō j e r Θεῖστ, Un j e r n, Pl. ep. 336^α, ὁ τις Ἑλλάδος ἀ. Din. 17, Aesch. 3121., Pol. 32s, cf. DCass. 463s., τῶν ἀπολωλότων Dem. 18159, γυναικὸς nb. πατρίδος ἀλάστου DHal. 82s. Dav. δαίμονες **ἄλιτρη-ώδεις** nb. -ροὶ Poll. V 131, ποιή Plut. 1101^α, τύχη Pl. Ig. 954^α, στάσις rp. 470^α, νόμισις τινι ep. 351^α, γνώμη DCass 441. [128, Hdn Epim. 181. -ης δ ἀλειυτής EGud. **ἄλιτῆς** ἄρτος: ἄλας ἔχων Ludw. Anecd. 175; ἀ. ὁ θαλάσσιος **ἄλιτό-καρπον** (zu ἀλιτέω): ματαίοτεκνον H., EM; -**ζένον** (τοὺς ζένοους βλέπτοντας sch.) ἐπιπᾶν ψευδῶν Pl. O. 10s; -**φρονας** (cod. ἄλ-, f. ἀλιτῆμερος): ἀλιτροῦς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους H. (cf. χαλιφρων), γυναικῶν -**φροσύνη** ἠχθαίρειν Leon. AP VII 648, nb. ds θᾶνεν ἠλιτρο-εργός (Suid. τοῦ ἔργου ἀποτυχόν) Ant(Thess). AP VII 210; **ἠλιτό-μνησι**: ὁ μάτην ἔγκαλῶν H.; ἐκ δ' ἄγαγεν πρό φῶσθε καὶ ἠλιτό-μνηον ἔδοντα vor dem rechten Monat geboren (πρόωρον, διημαρτηκότα τῶν μηνῶν H.) T 118, cf. Plut. 358^α (= ἀλιτόμνηος Eust. 1529, pηθ. Bein. der ökrās Theol. arithm. 55). **ἄλιτράινω**: = ἀλιταίνω (erff. ἁμαρτάνειν Phot., BA), abf. nb. κακὰ μηχανάτατα Hes. o. 241, opp. σοφροῦναι InLAg. AP IX 763, οδδέν Triph. 269, τὴν παράκοινυ **ἄλι-τρεφής**: f. ἄλιτοτρ. [Agathias AP VII 567; Nonn. ev. **ἄλι-τρεχέων** ἵππων Nonn. 24114, f. ἄλιτορεφής. **ἄλιτροπος**: πλάζόμενον βροτῶν καὶ -ον (interpol. v1. ἀλί-μονα) μὴ ποτ' ἐλέγγης [Phocyl.] 141.

ἀλιτ-ρός, ὁ = -ήριος, zu ἀλιτ-αίνω: *Srenier*, δαίμοσι εἶναι -ὸς *gegen die Götter* (wie ἀλιτήριος) *Ψ* 595, ἐς τὴν Σελήνην *Aret.* 73, *abf. Theogn.* 731, *Pi. N.* 839, *Theocr.* 1017, *Call. II.2.*, *DPer.*, ἢ δὴ -ὸς γ' ἐστὶ Βῆσι-
 πιδίτ' *nb.* οὐκ ἀποφάσι εἰδὸς ε 182, σφέλιος, αἰὲν -ὸς, ἐμὸν μενέων ἀπερωεύς *Θ* 361; -οὶ ἄλλων Πραγεγεῖστη *für*
and're Philipp. *AP XI*321; *adi. ἄνδρες Theogn.* 377
 opp. δίκαιοι, *ApRh.* *II*215. φῶς *Crinag.* *AP VII*401 *u*ff.
 (-οτάτοιο τοκήος *Opp.* c. *III*230), -ἠ ἀλώπηξ *Istig Sem.* 77,
θυμός Solo 12, ὄρκος *Theogn.* 745', τὰ -ὰ δικάζειν *Pi.*
O. 259. [- - - - - δόσι - - - - - *Syn.* h. 10s] — *Dazu* ἄλιτ-
 ραί (*ai cod.*): οἱ δίκαι δικάζοντες *II*, ἄλιτ-ρία *Σοφ.* [45] *H.*,
 δδοῖ. -ίας (= ἀμαρτωλίας *Phot.*) πολλὰς πλέως πιδάκος *Ar.*
Ach. 907, *dist.* ἄλιτ-ραί: ἢ ἀμαρτωλός *EGud.*, ἄλιτ-
 ρβίων ὑμεναίων *Nonn.* 1272, κόσμος *ev.* 1578 (τάλιτ-όβριος
 ἐκ πλάνης τρέφόμενος *H.*), ἄνδρες -δίκαι *Method. cony.*,
 -νόων ψυχῶν *Or.* b. *Eus.* *pr.* *IV*20, ἀνὴρ *Nonn.* *ev.* 9150,
 cf. 12124 *κόμος*, *Apollinar.*, *PaulSil.*, *KE* 1052 [*IV*'],
 -οσύνη: ἀμαρτία *H.*, *pl.* *ApRh.* *IV*699 φόνιοι, *Orph.* *A.*
 1231 ἀνάγιστοι, *Nonn.* *ev.* 9129, *Triph.*, *sing.* *Marcell.* 78,
*Agathias AP V*302 (παίδουμανής)... *Nonn.*

ἀλι-τροφα φύλα θαλάσσης *Opp.* h. 176, cf. *Nonn.* 21300...;
 τὸν -τροχα (*μεταρ.* = -τροχον) *Ibyc.* 50, cf. -δρομος; -τροτος
 γέρων (= ἐν θαλάσῃ καταπονηθεὶς *EM*, *weiterhart*) *Theocr.*
 145, cf. *Nonn.* *ev.* 2118, κῆρυξ *des* *Sijfheris TullLaur.*
*AP VII*294; -τυκα βάρη (= -κλυσα) *der* *Usten Ae. Pe.*
 945', -τύπων τις (+*vl.* -κτύπων) *Sijfher* *Eu.* *O.* 373; †-τυρος:
 † ἀρτυράγης; † φάβων: ἀλιέων *H.*

ἀλιφα(ρ): † ἀλειφ-; ἀλιφ-δερῶσαι: ἀφανίσαι, ἀπολέσαι *H.*,
 ὁ τόκος τὴν ἀλιφ-δερῶκει *Sophro* 35; † ἀλιφ-λίεις: † ἀλειφ-όβριος.

ἀλι-φδόροι καὶ ληίσταὶ Κρήτες *Leon.* *AP VII*654,
 -φδορία ναυτῶν *Hfeerstod Theol.* *AP IX*41.

ἀλι-φλοιοι († ἀλιφ-άλος *H.*), ἢ: *Eichenart* (= *Salzrinde*),
Theophr. *hp.* *III*8 (syn. ἐδύφλοιοι), *V*13, *Plin.* 1624;
 = ἀλία δρύς *Eup.* 1.

ἀλι-φοιτος, cf. *εἰναλίφοιτα* *liva Archias AP VI* 16 u.
ἀλι-φρων' († ἀλιτόφρων, ἀλεόφρων): τοῖς (sc. εἰμασιν)
 ἔπι φυσιάσων ἀλιφ-ρονες *Naumach.* b. *Stob.* *IV*317a, -φρο-
 σύνη: ἰκανή φρόνησις *H.*; ἀλιωτός: † ἄλιος.

ἀλι-χλαίνων ἀνάκτων φᾶρος *Nonn.* 20105, 40216, cf.
 ἀλουργής.

ἀλιψ' πέτρα *H.*, † ἀλιψ-; ἀλιω: † παθ' ἀλιμυρήεις.

ἀλκ-άζειν τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι καὶ -ζουσαν μαχο-
 μένην *EM*, ἠλκάζοντο ἡμίονοι *H.* (*afex*). *Dazu* ἀλκασ-
 ματα νόμφης? (*Bdige'*) *So.* *Ichn.* 1011.

ἀλκ-άω *Σοφ.* [905] καὶ *Alox.* [411] σημαίνει δὲ τὸ
 βοηθεῖν *BA*, *Phot.*, † ἀλαλκείν.

= δλκαίη, ἢ, subst. zu -αίος: (*der* *nachgeschleppte*)
Schwanz, κήτεος *ApRh.* *IV*1614, ἔχιος *Nic.* th. 225,
 ταύρου 123, *daraus voffset.* ἀλκαίη *ep.* (*ApRh.* u. *Nic.*
 th. 123 *†vl.*) *Opp.* h. *V*264 (κήτεος), ἀλκαία λέοντος
Ael. ha. 539, 1610, *vgl.* -α ἢ τοῦ λέοντος οὐρά ἀπὸ τοῦ δι'
 αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι *schApRh.*, = οὐ μόνον ἢ τοῦ
 λ. οὐ, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ τῶν ἐμπερῶν, ὅσα ὡσπερ
 ἀλεξητηρίω τῇ οὐ. χρήται *Did.* *ebda.* (= οὐρά φῶου, κυρίως
 δὲ τοῦ λ. *Phot.*, *BA*); *unflar* ἀλκαίας ἀφύσσα (*erfl.* ἐπὶ
 τῶν μυῶν) *Call.* f. 317. — † ἀλιχ' ἀλιωμα.

ἀλκ-αίος δορὸς λόγχοι (= ἀλκίμου) *Eu.* *Hel.* 1152', -ον
 ἔπλον ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτὸν *H.* [*n. pr.*, ἀοί. Ἄλκαος
EM 662a] — † ἀλκαία.

ἀλκ-αρ, αρος (*Hdn.* *II*770), τό: = ἀλκή, *Schuz* (*wehr*),
 τρώεσιν ἔσοσθαι *E* 644, -αρ (= βοήθημα *Gal. lexHipp.*)
 σωτηρίας τινὶ *Aret.* 214, Ἄρχαῖον ἔσσοται *A* 823, cf. *Eu.*
T. 590', *καρήατος* (= ἀσπίς) *QS.* 11452, *νομφευμάτων* *Lyc.*
Al. 1136, *abf.* ψυχρόσσοον *Marin.* *AP IX*197; *Abwehr*,
 γήραος *Hymn.* *Ap.* 193 (*nb.* θανάτοιο ἄκος), *Emp.* 111,
 ἄγκυρα πέτρας ἄ. (*sch.* ἀλέχημα) *Pi.* *P.* 1032, ἴθεος (= πύ-
 λημα) *Call.* f. 124, *θετοῦ* *ApRh.* *II*1074, cf. *Opp.* h. 146,
Orph. *I.* 3 (ἀλύος)... *QS.*, δδυνήφατον ἀνίης *Nonn.* 11321,
abf. ἄ. ὄλιος *Aret.* 199. — ἄλκαμα: † ἀλκάω.

ἀλκεία (*vl.* -αία), ἢ: *Pflanze*, *Diosc.* *III*147 (εἶδος ἀγρίας
 μολόχης), *alcea* *Plin.* 2721, = ἀλκυα? καὶ πάνακες καὶ κάρ-
 πασον *Orph.* *A.* 922.

ἀλκή, ἢ, *dat. ep.* -κί (*Ptol.* *Asc.* v. *ἀλξ [*cf.* φύλας *nb.* φύγη]).
 τινὲς ἀπὸ τοῦ ἄλκιος *Aiolikou* [ἀλκίει δυνάμει *H.*], *Aristarch.*
μεταρ. *wie* *äol.* ἄλκα [-κα: ἄλκα *H.*] = -κὴν *schA E* 299),
nb. -ῆ ω 509; zu ἀλαλκείν: 1. *kräftige Hilfe*,
S 4 μβ, ἀρίγνωτος Διὸς πέλει' -ῆ *O* 490 (ἐκ Δ. ἔπειται
Θ 140), λαμπρά Ἡρακλέος *Eu.* *Herc.* 806', cf. *O.* 690,
βελάνω *So.* *Ph.* 1151', δορὸς ἐστὶ τινὶ *Eu.* *Ph.* 1098, *obi.*
φευγόντων *E* 532; ποιεῖσθαι μου *So.* *OC* 459, εὐῶπα πέμ-
 πειν *OR* 189', εἶρεῖν τινι 42 (*μυρίας -ας* εἰ. *Basch.* 10126),
 ὑπερέχειν πόλιος *Ae.* *Se.* 215', ἔχειν *Ae.* *Eu.* 257', *Ku.* *T.*
 729 (οὐδαμῆ), οὐ γὰρ -ῆν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν *Herc.* 326,
 cf. 144 (*nb.* Ἐπίς), σφίζειν -ῆ *O.* 711, -ῆς σπάνος *An.* 771'
*u*ff., γένεσθε -ῆ *Ae.* *Se.* 76, τίς -ῆ τὸν κτανόν? ἐπιτα-
 νεῖν; *So.* *An.* 1030. 2. *kräftige Abwehr* a. *eigtl.*,
 οὐδὲ τις -ῆ γίγνετο *Φ* 528, cf. *μ* 120, opp. *φύγη* x 305,
 φόβος *N* 48... *obi.* *κακοῦ* *Hes.* *th.* 876 (ἀνδράσιν γίγνεται),
 o. 201, ἀμαχανίαν *Pi.* *N.* 706, cf. *ApRh.* *III*772, *Nic.*,
 πόνων λαβεῖν *nb.* ἀνακούφιαν *So.* *OR* 218, *nb.* ἐπικούρησις
Eu. *An.* 28, γειτόνων τῖθναί *So.* *OC* 1524', cf. *Eu.* *Hel.*
 42, πρὸς τὰ κακὰ *Democr.* 173', -ῆν πάντοθεν ποιεῖσθαι
Solo b. *Ar.* Ἄδ 12, πρὸς (ἐς *Th.*, *Arr.*) -ῆν τρέπεσθαι *Hdt.*
*IV*125 (opp. *φεύγειν*)... *Th.* *II*84, *Diod.*, *Plut.*, *Arr.*,
 ἐς ἄ. ὑπομείναι *Th.* *III*108', -ῆς ἐμύνητο *Hdt.* *IX*70,
 ἔστρεφον πῶλως πρὸς ἄ. *Eu.* *Su.* 679, cf. *An.* 1149, θήρια
 ἐς ἄ. ἀλκιμα *Hdt.* *III*110, πρὸς -ῆν ὄργανα *dist.* π. *τροφήν*
Ar. *Z.* *IX*11... (-ῆς χάριν *Zu* *III*1...), cf. *Chrys.* *III*705,
Plut. 991', ἐκητ' -ῆς παρσῶν λέγομι' ἄν zu *meinem* *Schizus?*
Hdas *II*77. b. *Kampf* (= *sv* *ild* *heit*), *μακάτε* δούρατος
 -ῆς *N* 197, cf. *P* 181... *μνήσασθε* *δ.* -ῆς *P* 185, *μεδόμεθα*
Δ 418, *μεθίετε* *Δ* 234, *λελάσμεθα* *Λ* 313 *u*ff., cf. *Ion*
el. 16, *δεδαικότες* -ῆν *β* 61, cf. *O* 527, *δοῦρην* ἐπιεμῆνοι
 -ῆν *Θ* 262, *φρεσὶν* εἰμένους *γ* 381, *δύσσο* *T* 36, *ἐστὶ* *φρεσὶν*
Γ 45, *θυμὸν* ἐμπλήσαστο -ῆς *ApRh.* *III*1351, *φλογι* εἰκκλος
 -ῆν *N* 330, cf. *Δ* 293 (*σσι*), *ἐπ* *Γ* 753, *nb.* ἠγορήε *ω* 509,
 ἐν δ' -ῆ (*in der* *Agis*) *E* 740. c. *Kampf* (= *st* *ärkte*), τὸ
 γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἄ. (σίτος u. οἶνος) *I* 706, *nb.* ταχυτῆς
ρ 315, -ῆν διδόναι *I* 39 (opp. ἀναλκίαι), *Hes.* *f.* 205, *ApRh.*,
 ἄξειν *nb.* μένος *II*44, *πλήσθεν* μέλε' ἐντός -ῆς καὶ ὀδόνος
P 212, *μεγάλην* ἐπιεμῆνος -ῆν *I* 514, cf. *ApRh.* *II*152, -ῆν
 ὀνειδίειν *I* 34, cf. *Lyc.* *Al.* 561, *λέων* ὡς ἀλκί *πεποιθὼς*
E 299 [*Theogn.* 949], cf. *P* 61... *Ae.* *Ch.* 237, *Arr.* *diss.*
*III*2634, *σμερδαλέη* *ApRh.* *III*1256, *ἀπειρεσίη* 1044, ἀπέ-
 ραντος *Pi.* *P.* 935, *χερὸς* -ᾶ κρατέων *O.* 10100, *Αἴαντος* *I.* 435.
 d. *Kampf* (= *stat*), *Streit*, ταὶ μεγάλαι -αὶ ἕμνων δεό-
 μεναι *N.* 712, *τλάδυμος* παγκρατίου 214, ἐν -ᾶ πρὸ *Δαρδά-*
νο τευχῶν *O.* 1355, cf. 11119; -ῆν ἀριστος *Ae.* *Se.* 569,
κατ' -ῆν ἄρ. *Heracl.* *qHom.* 42, *θρασύς* ἐς -ᾶν *Eu.* *O.* 1405',
ἐσθλὸς εἰς -ῆν *δορός* *f.* 293, cf. *Ph.* 1363... *Lyc.* *Al.* 1447,
OrSib. 745, Ἄρεως -ἀνήσων *Eu.* *O.* 1484', *ὄπλων* *Orph.* *h.* 65,
ἔργων *Th.* *VI*34, ἐς -ῆν ἐλθεῖν στρώμης *περὶ* *Eu.* *Ph.* 421,
 -ῆν συνήσαν *Su.* 683, cf. *Lyc.* *Al.* 1447, -ῆς *περηθῆναι*
Theocr. 25222, ἐλεῖν σὺν -ᾶ *Ae.* *Se.* 876', *σκάφη* πρὸς
 -ῆν *πεπονημένα* opp. π. τᾶχος *Plut.* *Sert.* 7, *nb.* στήθος
Eu. *M.* 264, *syn.* ἀγών *Ph.* 1363, opp. *ἐκη* *ApRh.*
*III*185, *ἐσθλὴν* *Rhes.* 771, *pl.* opp. *βουλαί* *Ep.* [*II*'] *b.*
Paus. *VIII*52s, *nb.* ὑπομοναί *Plut.* *Ant.* 43, *φλαίματα*
Rhes. 933. e. *Streitkraft*, *Wehrmacht*, *χαλκότοξος*
 Ἄμαζόνων *Pi.* *N.* 335, *κενὰ* *Ae.* *Pe.* 928', *Μυκηνῆς* *Eu.*
Ph. 862, cf. 257', *μυρία* *Rhes.* 276, ἀπρόσμαχος *Plut.*
Arat. 9, *Περσῶν* *nb.* δυνάμεις *Alex.* 7, ἢ κατὰ *θάλατταν*
Them. 4, *ἱππική* *Cim.* 5, *IG XII*2:43 [*Μητ.* *I*'], ἡμετέρα
LXX 3 *Mc.* 319 [*Brief* *des* *Ptol.*], *pl.* *πολεμίων* *συντρίβειν*
(vl. ὀκάς) *2Mc.* 1219; ἢ *aup* *stärkte*, *robur*, *δυνάμεις* (= τὸ
 πικνωσάσι εἰς βάθος) *Plut.* *Flam.* 8, ἐν ἄριστον *ὄδο* *Sull.* 15;
herr *st* *ergewalt* (κράτος), *πάσαν* ἄ. *ἔχειν* *nb.* *δυναστεῖαν*
LXX 3 *Mc.* 619, *nb.* *κυρία* *Dan.* 11s (*cf.* *Nonn.* *ev.* 1022...),
δору -ῆς (*vl.* ὀκῆς) *nb.* ἀσπίς *κραντος* *Sir.* 2913. f. *Wehr*,
χρυσόδετος σώματος *Rhes.* 382', *μίαν* *ἔχειν* (= *λόγην*) *Eu.*
Herc. 194. 3. *Kraft*, *Stärke* a. *Kriegstüchtig-*
keit, *Tapferkeit*, *τέχνη* ἄνευ -ῆς *ὀδὸν* ὠφέλει *Th.* *II*87,
nb. *καρτερία* *X.* *Ag.* 101, *Arr.* *diss.* *I*634, *nb.* ἐμπειρία τῶν *πο-*
λεμικῶν *dist.* *ρώμη* *Plut.* *Alc.* 16, cf. *Popl.* 21, ἐν *πολέμῳ*
X. *Hiero* 9s, -ῆς [*ισχύος*] ἀντεποιεῖτο *He.* *IV* 819, -ῆν *μελετᾶν*

VI 119, cf. Cyr. VII 575, ῥωννύναι ποτ' -άν TimLocr. 103^b, cf. Plut. 1049^a, Corn. th. 21., -ἔστιν ἐν τιναί. Α. III 9, -ἡ καὶ θυμῷ προσφέρεται Plut. Dio 30. b. überh., -ᾗ σύμφυτος αἰὼν Ae. A. 106', -ἦν τιν' ἔχειν Eu. Ph. 1259, οἰκεία Gorg. H. 4, σκάνεος Theag. b. Stob. III 117, nb. ὕγεια Ar. Π VIII 3, Aret. 145, opp. σύνεσις [Dem.] 60^{so}, κατ' -ἦν opp. κατὰ σύν. Arr. tact. 1211, ζῶων Pol. 1041, θηρίου Diod. 387, cf. Ael. ha. 554 (nb. ῥώμη), Babr. 67, ὄφις nb. δύναμις Philom. ven. 30 ὡμ.; ὑβτρ. κόματος an. trag. 413, τρισμάματος -ά (= Chimaيرا) Eu. Ion 295'. = VERBR. ἡαυτί, ep. u. trag., Sp. bef. Plut., O Hipp., Pl., Redn. (nur [Dem.] 60^{so} im Epitaphios), Kom., NT, Pap. [p. n. pr.]

ἄλκη, ἡ: **Εἰά**, Paus. I 21^{so}, = alce Caes. Gall. VI 27, Plin.. (cornua -cina CIL XIII 5708).

ἄλκ-ἦεις, εσσα, εν, dor. -ἄεις: [streitbar, 'Αθηναίη nb. ἐρυσίπολις Hymn. XVII 3, cf. ArRh. I 191 (Μελέαργος)..., [Phocyl.] 130, -ἠεστατος ἄλλων an. alex. b. Parth. 21, -ἀέντας (vl. -άντας) Δαναοῦς Pi. O. 972, cf. P. 571 (-άντας), DPer. 682, -ἤρης Opp. c. IV 26, cf. Triph. 249, διαστοί Damag. AP VI 277; fräfttig, starf, ἀνίρ Aret. 145[?], νόος Triph. 123, θυμός Manetho IV 441 ὡμ.

ἄλκῆστης trag. W. παθ̄ Suid. s. ἀμύντης, -αι (ιο) συνδόντες (= ἄλκμοι) Opp. h. I 170. = cf. 'Αλκῆσις.

ἄλκι: ἰ. ἄλκή; ἄλκιμα: ἰ. ἄλισμα.

ἄλκι-μαχος [n. pr.]: Παλλάδος -ας Hegesipp. AP VI 124.

ἄλκιμο-βριδούς (δαίμονας) *Zaub. L 1364, cf. ἐμβριδής;

-ποιὸν ἔγχοις Cxf. v. ἄλκμον ἔ. schL K 2.

ἄλκ-μοι 2 Eu., 3 So. Ai. 401: kampftutig, [streitbar (acer Gloss. III 331), Τυδέος -ος υἱός Z 437, cf. A 814... Hy. Merc. 101 (Διός ἄ. υτ.), Hes., Thcr., Pi. O. 1044, Bacch., So. T. 956', Eu., -ε Τράν Orph. h. 13, ἀνίρ P 177, Pi., So., Hdt., Pl. p. 614^b, ἱππέος nb. ἀγαθός X. m. III 38, Τρώες nb. πολλοί (cf. Hdt. III 4) A 483, [p. πάλα ποτ' ἦσαν -οι Μιλήσιοι Timocreo [Ar. Pl. 1002, cf. sch.], cf. Archil. IG XII 5 445, X. an. IV 34, Plut. PhilFlam. 2, ἔθνος Hdt. I 201 (nb. μέγα)..., στρατεύμα X. conv. 832, -ος ἔσσο α 362, ol ἄ. Eu. S. 541, ἐν πολέμῳ α 552, X. He. VII 31, cf. Eu. Su. 727, Ar. V. 1061', πρὸς τοὺς ἐναντίους X. Cyr. I 432, ἀγῶσι KE 854 [Π*], τὰ πολεμικά Hdt. III 4, ἦτορ Pi. N. 824, τᾶλλα οὐδὲν -ος Eu. Herc. 158, -ος μάχεσθαι O 578, opp. δειλὸς N 278, nb. ἰσχυρός Bacch. 178a, θρασυός Eu. O. 1202, ἀνέριος Hdt. I 79, γενναίος X. He. VII 212, Pol. 648, cf. s, -ον παρασκευάζειν τινά X. Hiero 52, cf. m. III 37; νέκος (Αχιλλεὺς) Pi. pae. 688, cf. So. Ai. 1314, ἦτορ E 229..., Hymn. XXVI 9, Callin. 110, θυμός 1, Tyrt. 10, σθένος Ae. f. 99, an. trag. 295, ἔγχοις Γ 338., -α δοῖρε A 43, δόρυ Eu. f. 243., μάχη Heraclid. 683, 'Αἶδαν εἴλετο Σήλαςτεντοδ AntThess. AP VII 493; δράκον Erich. 60, λέοντες Philemo 89, θηρίων (X. Cyr. I 210) ἐς ἄλκην -ον Hdt. III 110, cf. Ctes. 85, Ar. Zi VIII 29 (nb. ἀγριον)..., Corn. th. 31, SextE...; ἄ. ὁ νοσέων (= καρτερικός) Aret. 68; ὕδωρ fräfttigend Plut. 669^{so}. = VERBR. [p. Cp. selten (O ArRh., Call., Nic., Leon.), Kom. nur Ar.], O Th., Redn., Theophr., LXX, NT, Ζησίχρ., Pap. [n. pr.] *Πβφ. ἄλκινός (ἄλκινός H.) : δυνατός Suid., H. — **ἄλκισ**: ἰ. ἄλκή.

ἄλκι-φρων λαός (= ἄλκιμος) Ae. Pe. 92'. [n. pr.]

ἄλκαιοις: νεανίσκος H., -ων' ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων ΒΔ, Phot.; **ἄλκιμα**: ἰ. ἄλισμα; **ἄλκιμαρές**: ἄλκιμον H., -άρες- τὸ ἀλεξήτριον EM.

ἄλκ-τήρ, ἦρος, ὄ: Αβwehrer, ὄξιν ἄκοντα, κυνῶν -ρα καὶ ἀνδρῶν ξ 531, φ 340, νοῦσων (= 'Ασκαπιός) Pi P. 37, πόνου (ἦπος) QS. 10258; ἄρης ἦρ Helfer in der Not, αὐ κέν ποσ σὺν νησίον -ἦς ('Αρεα Aristarch. wie 100, Ξ 485) -ἦρες ἴκωνται Σ 213, -ἦρ ἀθανάτοισιν -ἦς γένοο κρευροῖο Hes. th. 657, cf. sc. 29, δῆγκατο δ' ἀμφ' ἄμοισιν -ἦς -ρα σίδηρον 128, = Rächter (cf. τιμωρός), ἐφθίτ', ἐμείο δ' ἔδησεν -ἦς -ρα γενέσθαι Σ 100, ἐνὶ μεγάροισιν -ἦς -ἦρα λυπέσθαι Ξ 485; δαυ. ῥάκη -ἦρια ψύχους Eu. f. 697, subst. -ἦρια λιμοῦ (wie ἀλεξήτρια) an. alex. b. Suid. s. λιμός, νόσων Nic. th. 528..., Nonn. ev. 374, χάρμης (= Waffen) QS. 9121, sing. μάχης 6884.

ἄλκυόν (ἄ- Ar. Av. 291', Eust. 776, ἄ- Theocr. 787, halcyon Plin., in den Hñj. Σάψαντες), ὄνος, dat. pl. ὄνεσσων

Alcm., ApRh., ὄσιν TheoAl., Plut. 126^a, ἡ (δαυθ. δ Serv. georg. I 3997); δαζυ (weftgr.) Πβφ. ἄλκυδῶν Hdn. II 285, Phot., = alcedo Plaut. Poen. 356 (vl. alcyo), Varro ling. VII 88.; ἡετf. (u. Ζήhang m. dem Giganter 'Αλκυονεύς [zu ἀλκή?]) ζῳήft, volkset. παρὰ τὸ ἐν αἰαί κύειν EM: (Μεεr)eisvogel, -ὄνος πολυπένθεος ὄφον ἔχουσα I 563, λυγρὰι ArRh. IV 363, cf. Mosch. 340, φλόμοσος Plut. 982', ταυσίπτερος Ibyc. 8, ζουδαί Μnasalc. AP IX 333, ὄρα ποικίλας -ὄνος (f. -ονίς) Sim. 12, ἐν -ὄνων ἡμασι

10 Apollonid. AP IX 271, στορεσεῖν τὰ κύματα Theocr. 757 ὡμ., cf. Alcm. 26, Sappho 124, Eu. f. 856, Ar. Av. 298., Ar. Zi IX 14., Ael., Plin. 1000, ὑβτρ. ἰστών -ὄν (= κερκίς) AntSid. AP VI 160, Νηρηίδες ἀχέων -ὄνες (= ἀχη θρηνοῦσα) IX 151, ἡ Λυαίος (= Λυσιφδός) Ant(Thess.) 567. [n. pr. fem.;

15 Dialog des Luc.] — Δαζυ -ὄνειοις ἡμέρα (= -ονίς) Suid., -ὄνναι ἡμ. Ael. ha. 180 (-nii dies Varr. ling. VII 88), *-ὄνειον (-neum Plin. 328), gew. -ὄνιον (-nium Cels. V 6.) Μεεr[s]chaum (= ἀλοσάχη Ar., βοτάνη τις H.), Hipp. γ I 106., Antyll. b. Orib. II 429, Diosc., Gal., τραχὺ XIV 328, 20 λείων XII 371, Aret. 344; -ὄνοις = -ὄν Call. ep. 5, AP Rh. I 1085, KE 241 [Π-I], adī. -ονίδας ἡμέρας ἡγετε Ar. Av. 1594, ἡ -ὄν τίκετ περί τροπᾶς τὰς χειμερινᾶς, διὸ καὶ καλοῦνται, δταν εὐδειαί γένωνται αἱ τροπαί, -ονίδες (vl. -όνειαι -όνειαι) ἡμέραι ἐπτά μὲν πρὸ τροπᾶν, ἐπτά δὲ μετὰ 25 τροπᾶς Ar. Zi V 38, cf. Philoch. ὡμ. 6. Phot., Plin. 1000, alcedonia sunt circum forum Plaut. Cas. 26, τετάρτη -ονίς Alciphro I 13, = -ουνίτιδες ἡμέραι schAr. R. 1309, schLuc. Halc. 2; τ-ουνίτης (I. -ῖτις*) Hdn. I 77. [ῶ Euphorio b. Phot., Ant(Thess.) AP IX 567, cf. alcedo]

30 **ἄλκυωρον**: ἰ. ἀρκυωρον.

ἄλλᾶ (ἄ Hdn. I 515), vor Vof. gem. ἄλλ', in Vbδg ft. ἄ. μὴν αὐθ' ἀλλαμῆν γεσίηρ (Hdn. I 516, nb. τοιγαροῦν schDThr. 65), δαζυ αἰλα' ἀντί τοῦ καλά (I ἀλλά) Κύπρ. EM; conī, zu ἄλλος: zur Βζήang des Θg[s]hes

35 1. παθ̄ voraufgeh. Neg., son d' en A. allg. b. gepauem od. entfernterem Θg[s]h, οἱ τι προσέφη, ἄ. ἀκέων ἦστο A 512, οὐ κακός, ἄ. ἀγαθός Thgn. 212, οὐ λόγῳ, ἄ. ἔργῳ X. m. III 110, οὐ τότε, ἄ. νῦν Men. 363 ὡμ., δαζυ οὐκ., ἄλλ' αἰεί Hes. th. 388., ἄ. Thgn. 3, Bacch. I 172, οὐδέ., ἄ. αἰέν So. OC 688' ὡμ., οὐδέπω., ἄ. ἔτι Ae. Pe. 815, οὐδέ., ἄ. ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον Hes. th. 428, οὐκ., ἄ. μᾶλλον Th. IV 76, Ly. (πολὺ μ. 1415.), οὐκ., ἄ. .. μόνον TabHeracl. 220 u. a.; οὐ τοῖς ἐγκλήμασιν ἀντεροῦντες, ἄ. ὄπως μὴ βράδιως βουλεύσησθε Th. I 73, οὐτ' 40 εὐχολῆς οὐδ' ἐκατόμβης, ἄ. ἐνεκ' ἀρητήρος A 94, οὐχ ὄπλων τὸ πλεόν, ἄ. δαπάνης Th. 183 ὡμ.; οἱ 'Επιδάμιοι οὐδὲν αὐτῶν κατήκουσαν, ἄ. στρατεύουσιν ἐπ' αὐτοῖς οἱ Κερκυραῖοι (unḡ so) 26.

45 **Β.** παθ̄ διοφει Neg., οὐκ, ἄ. ἀληθεῖς So. Ph. 994, cf. T. 248, Eu. f. 936, (ὁ στρεβλός); οὐκ, ἄ. ὁ μέγας Eup. 182, cf. Ar. V. 9., Alexis 7 ὡμ., Pl. Phaedr. 229^a; οὐχί, ἄ. ἐγέλασας LXX Gen. 1815, cf. 192., NT Lc. 180.; οὐ δῆτ', ἄ. Pherecr. 5, οὐ δῆπουδεν, ἄ. Ly. 680; ἡιεrzu (αἰσχυνομαί σοι τοῦτ' ὄνειδισαι πατρός.) μὴ ἄ. εἰφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας immo Ae. Ch. 918, (εἰτ' οὐχί δεινὰ ταῦτα; μᾶλλ' ὑπερφοῦ Ar. R. 611 (cf. sch.), μὴ 50 ἄ. (μᾶλλὰ Dind.) μοι ὄδες ἐν μόνον Ach. 458, cf. Pl. A. I 114^a.

Γ. nicht nur... , son d' en αὐθ': 1. μὴ γλώσσῃ, ἄ. καὶ ἔργῳ Thgn. 979, οὐχ ἐσπέρας, ἄ. κ. μεσημβρίας Eu. f. 1006, cf. Ther. 1030, Th. IV 92, Ἀ'rho., Ly. (οὐδέ 262) ὡμ.

60 **2.** οὐ μόνον βουλεύματα, ἄ. ἔργα So. Ph. 556, cf. f. 855, Eu. f. 642, Opp. c. I 159, Hdas 671, Th. III 59, Pl. (νυκῶν οὐ μόνον πρῆγῃ, ἄ. αἰετ conp. 213^a), Ἀ'rho ὡμ.; οὐ οὐ μόνος, ἄ. σχεδὸν οἱ πλείστοι Is. 12221 ὡμ.; gew.

65 **3.** οὐ μόνον., ἄ. καί, Manetho II 205 (οὐ μόνον., ἄ. κ.), Sim. 88 (οὐ μόνον ὄδατος ἀσαν, ἄ. τι καὶ χλεύης [Cieg.]), Hipp. ἀφ 11, Eu. f. 542, Ar. Eq. 1283, Th. ὡμ. (allg.), οὐ μόνους ἀνδρας, ἄ. καὶ θεῶν ψυχᾶς Eu. f. 431, μὴ μόνους., ἄ. κ. Is. 15180 ὡμ., eIl. καυχόμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, οὐ μόνον δὲ (sc. τοῦτο ποιῶμεν) 70 ἄ. καὶ καυχόμεθα ἐν ταῖς δλίψεσιν NT Rom. 58, cf. 2 Cor. 810., περιέσιχσεν τὸν κίτωνα., οὐ μ. κ. ἀπηνέγκατο ἄς εἶχον δραχμάς BU 22 [114^a], cf. 98 [211^a].; neg. οὐ μόνον., ἄ. οὐδέ So. f. 837, Ly. 815., οὐ μόνον οὐ., ἄ. οὐδέ Is. 15118.,

μή μόνον μή., ά. μηδέ Aristox. b. Stob. IV 374. ufw.
 4. ού μόνον διτ άνδρες, ά. κ. γυναικί Pl. conv. 179^b, ούχ
 5. τέιχη μ. περιβλήθεν, ά. κ. .. Ar. Π VII 11. 5. ούχ όπωσ
 τά σκεύη άπέδοσθε, ά. κ. ά δύρα άφηρπάσθησαν Ly. 19a1,
 μή διτ ιδιώτην τινά, ά. τόν μέγαν βασιλέα Pl. ap. 40^a, ούχ 5
 6. άπαξ, ά. πλεονάκις Ar. Zy IV 1, cf. μόνος ούχ διτ εδ, ά.
 διτ καί μίμησει έποίηεν πο 4, ούχ διτ., ά. καί Thphr.,
 neg. μή διτ λάμπις ούκ έφδέγγατο, ά. ούδ' αυτός De. 3414, άνάγκη
 ούχ 6. παντί, ά. ούδ' ύπάρχειν Ar. A 141, cf. ούχ διτ τών
 δυνάτων άπεστερήμην, ά. ούδ' άνέζην De. 247. 6. ούδέ τις έτλη
 μή καί λευκανήνδε φορευόμενος, ά. άπό τηλού έστησάς ArRh.
 Π 192. D. ni čiti nur ni čiti., [o]ndern viel-
 mehr (o) bender ein: ούχ όπωσ (Diels ft. ούτως) ίσχυρός ό
 πυρετός, ά. καί άσινής Hipp. άί 16, cf. Th. 135, Is. 732 (ούχ 6.
 άγανακτούμεν, ά. κ. χαίρομεν), De. 2111., (oft, ά. όηηε καί
 18131.), ούχ διτ άργίζοντο, ά. έτιμών 19265, cf. 3726., Is. 1817,
 ούχ 6. βελτίων, ά. καί χείρων Thphr. cp. V 136, cf. III 103,
 ούχ ορν., ά. καί Ar. 'Ad 40, ελλ. έπνε ό βασιλεύς: ούχ δι
 ά. (jo B, ά. fehlt in A) κήσομαι έν άλλάγματι LXX 2 Reg.
 242a, neg. ούχ όπωσ ζημιού, ά. μήδ' άτιμάζειν Th. III 42,
 cf. X. Cyr. I 310, Is. 1141., De. 19310., ούχ διτ τά έν τη
 Εδρώπη, ά. ούδ' έν τη 'Ασία Th. Π 97, cf. Ly. 2313, De.
 2926., Persae. 461, ούχ 6. άκριβώς, ά. δώσος ούδέν όδθήσαι
 τι Ar. ψ Π 7, ελλ. τό δέριμα λάβοιμεν ά. ούδ' έρεβίνθου
 ne .. quidem Ar. N. 1396, τό δέιπνον ά. ούδ' αμ' έχει
 25 Diph. 61, τών μέν ά. ούδ' ότιούν πάρεστιν έχον De. 255, cf.
 2726., Men. S. 144, ταύτας τάς θεάς ά. ούδένος λόγου ποιού-
 μεθα schSo. OC 131. E. [o]ndern nur (außer):
 1. άλλος δ' ού τις τόσων αίτιος, ά. μήτηρ Φ 275, cf. γ 378.,
 έπαισε δ' ού τις, ά. έγώ So. OR 1331, μηδένα ά. 'Αρισταρ-
 χον De. 2111 [Urf.], cf. Ar. Π II 24., Pol. 1811., Aristaeus
 154, LXX, Petr. III 39 [246*], HebWilh. 132 [Klitf.
 II^a], μή κατ' άλλο, ά. τό.. Pl. lg. 710^a, μή εις άλλο τι
 καταχρησθήμεν, ά. εις .. IG IX 1694107 [Korf. II^a], ούδέ
 μικρόν (διαφέρει) ά. σχήματι Philemo 2, ούκ έρωσι παιδών
 ά. επείδαν .. Pl. conv. 181^a. 2. ούδέ τις (έστιν) τελευτή,
 ά. μόνον μεζις Emp. 8, ά. .. μόνον Ar. Pl. 1008, ούδέν
 διαφέρει ά. πλήθει μόνον Pol. 426, ά. αυτό τόυδαφος μόνον
 Pherecr. 143. 3. ούδεις ά. ή εκείνη Hdt. IX 109, ούδέν
 ά. ή φενάκιζεν δυνάμενοι Is. 838, ούδέν ποτ' ά. ή τής φακίης
 40 έμπλήσμενος Ar. V. 984, μηδέ ποτ' ά. ή έν Τεγάα DialI. 1222
 [Ueg. III^a], μή καταπίνει ά. ή μόλις Hipp. άφ 759, μή πινει
 ά. ή μίαν Pherecr. 143, ούκ ήν ά. ή χωρίδιον Ly. 1928, ούκ
 ήμορράγησεν ά. ή μικρόν έσταξεν Hipp. έί 118, μητερότερος δεχε-
 σθαι ά. ή μή νή Th. III 71, όπωσ μηδείας άφείε ά. ή δταν .. IG
 II add. 573^b [IV^a] ufw., cf. Hipp. γ I 66., Kom., Th.,
 X., Pl., Redn. (ούχ οίόν τε ά. ή Is. 1811.), Ar. (oft; ού
 πάντως ά. ή Π I 9), Sp., LXX, NT, αβει ούδ' φετο δειν
 ήκειν τών λόγων έπιμεληθέντα πρότερον ά. ού τού βίου
 Aesch. 130; bei Fragen τι διαφέρει ά. ή τό γε είδος; Hipp.
 50 άί 7, cf. φασ 3, Pl. Phaedr. 258^a (τίνος ένεκα ά. ή τών τοι-
 ούτων); De. 249, LXX, ούκ ούδ' διτ διαφέρει ά. (vl. άλλο)
 γε ή άφροσύνη πρόσσει X. m. II 117; ελλ. (cf. ούδέν ποίών
 ά. ή καπηλείον σκοπών Ar. L. 427) ούδέν ά. ή έπιτάττει
 Pl. Meno 76^b (cf. Is. 837), ούδέν ά. ή έρωτώντος έμού 84^a
 (δοφτ ούδέν άλλο ή χορευέτοσν περι σέ Euthyd. 277^a u. jo
 όfter, αυφή άσθεν άλλο ά. ή ύδωρ Hipp. δ III 72 ufw.,
 vgl. άλλος I A 1a). 4. ού .. ά. ή .. μόνον Pl. Theaet.
 202^a, Ar. Zi VI 7, άποκρινάμενος ούδέν ά. ή μ. κελεύσας
 Plut. 153^a. 5. μή άπογράφειν, ά. ών κατά τοι έσομνά-
 60 μονες κελυεύσονται DialI. 2501 [Delph. 380^a]. 6. ούδ'
 ήν έστάναι, ά. εί μή τις θανμαστά πράξει DChrys. 317s, cf.
 80s., ά. άν μή τις άνάγκη καταλάβη 481. F. ni čiti.,
 [o]ndern vielmehr: 1. ειλικον ούδέν .. ά. ή κατεγέλον
 Ar. Pax 476, cf. L. 479 vl., ούχι Παχώρ εκάλεσεν, ά. ή
 65 Μέτοικον LXX Ier. 20s, cf. Gen. 45s., ούχι, ά. ή NT Lc.
 12s1. 2. ά. καί, j. III. G. ell. Wdghn: 1. ού μέν
 γάρ νύν πρώτα ποδάκεος άντ' 'Αχιλλός στήσομαι, ά. ήδη με καί
 άλλοτε φόβησεν γ 90, ό δ' ού γάρ ήτικαίεν, ά. Plato 168.
 ελλ. έδδκει δέ μοι καί έγγραύτοσν (άφαίρειν) ού γάρ ά. έπί
 70 τό προμηθέστερον έδοξέ τι ποιείν immo Hipp. άέ 69, άκούσασθ'
 'Ιππόνακτος: ού γ. ά. ήκω εκ τών έκου .. Call. Oxy. 91, cf.
 Hdas 6101, Eu. Su. 570, Eur. 73, Ar. R. 58., Men., ού

γάρ τοι ά. 6 γε λόγος έχει τινά εύπρέπειαν Pl. Euthyd.
 305^a, μή γάρ ά. c. imperat. j. II B 4. 2. ήλθον εις την
 χώραν ού μήν κατάρθησαν, ά. διεφθάρθησαν Is. 46s, cf. s...
 οίονται μέν.. ού μ. είκός, ά. Ar. 'Ad 9, ελλ. ό ίππος μικρού
 5 εκείνον ξετραχήλισεν ού μήν (sc. ξετρ.) ά. έπέμεινεν ό Κύρος
 μόλις X. Cyr. I 4s, cf. Is. 127s., De. 43s (άληθί μέν, ού μ.
 ά. τωσ ούχ ήτέα)... Ar. Φ III 1, Chrys., Pol. (oft), Philo.,
 Petr. II 54 [265*].., ού μ. δε ά. έγώ δεηθήσομαι κυρίου
 LXX Iob 5s, cf. 12s.; εσοί μέν.., ού μ. ά. .. γέ Pl. Gorg.
 10 440^b, cf. Is. 7s., Ar. O I 10, Thphr. cp. I 9s, Pol. 101s,
 DHal., διά πλειόνων μέν.., ού μ. ά. καί διά τούτων Is. 317,
 cf. 6as, Ar. Γ I 2., CPR I 19 [330*].., όπό τε τοσ .., ού μ. ά.
 κ. τοσ .. Lond. II 287 [346*], ού μ. δε ά. κ. άνεβόσασιν LXX
 3 Mc. 5s0, cf. 4 Mc. 15s, Lond. I 233 [VII^a]. 3. ού μέντοι,
 15 ά. X. Cyr. V 36s ufw., ελλ. φ. έδδκει μέν καί άμεινον είναι.,
 ού μέντοι ά. καί φρονήματι φιλοτιμών ήναντιούτο Th. V 43,
 'Αριστόδημος ήν (ό φράσας).., ού μ. ά. κ. Σωκράτη γε ενια
 άνηρόμην Pl. conv. 173^a. 4. ή ήχη' ει γάρ επίδομι τοίτο,
 κών ψυχήν πάλιν λάβοι' έγώ: νυνί γάρ ά. πού θεούς ούτως
 20 δικαίους έστιν εβρειν Men. 335.
 II. überh. b. Gegenjähren A. b. der Aufforderung,
 [o] .. denn, als ausdrüdf. (3B. μή σό τόσδ' άποαίρεο, ά.
 έα A 275, 'Αλήγηωρ έποίησεν ό Νάκιος: ά. έσείσεθε KE
 1098, c. 500^a) od. gedachter Gggh, meist c. imperat.,
 25 δοφή αυφή c. conl., opt., inf., ελλ. wie άλλ' όρωσ πολε-
 μόνδε Δ 264, ά. μάνδαν Antiphan. 55, ά. άνάστηθι NT
 Act. 261s, ά. φραζέσθω I 346, ά. πείσεθε A 259., ά. είσάδ'
 είσω Crat. 297, ά. Ιομεν Z 526., Pl. Prot. 311^a (ώμεν),
 ά. μη άμελήσης Flor. 134 [261^a], ά. εύτοχούσ So. OR 1478
 ufw.; ά. άγε λήγ' έριδος A 210 ufw. (j. Sp. 74s), ά. 0i
 νύν κάλεσσον K 53, cf. A 611., ά. I. προσάυλησον Nicoph.
 17, cf. Pl. Phaedr. 228^a, ά. ελα κοσμήσατε Ion trag. 22; ά.
 σύ περίσχεο A 393, ά. σύ γ' άρχε O 95, ά. ύμείς .. γένοισθε
 H 99, ά. εκκορηθείς σό γε Men. G. 53, ά. τις ίδις ήτω
 35 Callin. 1, ά. εί τις έποιο K 222, ά. ούν μέμνησθε Ae.
 Pr. 1071, cf. Pl. Prot. 310^a, ά. ούν μόνου γε κρίνετε Th.
 V 113, ά. ή τοι έπαιν μέν όνειδίσασιν A 211, ά. ή τοι παι-
 δάμεθα O 502, ά. ή τοι άνωγέμεν π 278, ά. άντίδες τοι
 CratCom. 15, ά. δη λέγε Antiphan. 196, ά. δη .. όμοσ
 40 πειρώμεθα Pl. Phil. 12^a, ά. πέρανε μόνον Ar. Ec. 578;
 Ζεύ πάτερ, ά. σύ ρύσαι P 645, ό νεοί, ά. μάχεσθε Tyr.
 10, ό φίλος, ά. σύ θάσσον έχ' ήνια Hes. sc. 95, σδ δ' ά.
 κελυεσσον Eu. M. 942, cf. Ph. 1667, Ar. L. 904., (ή δ' ά.
 είπάτω Pax 660), Pl. soph. 235^a, Luc., Ph'str., μά Δί'
 45 ό ταλαίπωρ' άφες Ae. Pr. 315 ufw., ά. ό Μοίρα τήδε
 τελευτάν Ae. Ch. 306, doppelt ά. άπόδος: ά. νύν έγ' έν
 σαυφ' γενούδ So. Ph. 950. B. aber 1. b. Fragen,
 ά. τί κεν ρέζαμι; T 90, ά. τί ή μοι ταύτα ..; Hes. th. 35, ά.
 50 ποί φύγω; So. OR 860, ά. τί μελλαι; Pl. pr. 349^a, ά. τί
 ού βαδίζομεν; Prot. 311^a, ά. 'Ηράκλεις τί τοίτο; quid
 hoc? Men. S. 190, ά. τί τοίτο (sc. διαφέρει, cf. Prot. 331^a);
 Pl. Gorg. 497^a, ά. τί; Antiphan. 106 ufw., Men. S. 133,
 Pl. Phaedo 89^b, ά. τί δή; pr. 357^a, ά. πρds τίνας μήν;
 55 A. I 119^a, cf. Hmai. 285^a, ά. πού δη βούλει; Phaedr.
 228^a, ά. δη γε τί οίει; Hmai. 304^a, ά. τί μάν θησείσ; Thec.
 81s, ά. τί μήν; Pl. pr. 348^a, ά. τίς; wer denn [o]st?
 Antiphan. 207, ά. έθ' έστηκας; Hdas 610, ά. ούκ αήλη-
 τής; Pl. conv. 215^b, cf. Phil. 45^b, NT, ά. μή τις έστηκε
 60 σύνεγγυς ήμίν; Hdas 1s7, ά. ή γυναικών τις πόλιν δοκείς
 μολείν; Ae. Su. 913, cf. Ch. 220., So. (ά. ή μέμνης;
 E. 879), En., Ar. V. S., Pl. Phaedr. 261^a..; ά. άρα ..;
 Men. S. 142, X. m. III 11s, Pl. (ά. ά. γε soph. 243^a), Ar.
 65 Φ VII 4., (oft), ά. εκδύαχθδ δήτα; So. T. 1245, cf. E. 537.,
 ά. διη' ίών θάνω; Ai. 466; bei weiterer Frage (j. αυφή
 II B 4): ούκ ήλθον; ά. σχολή ύπήκουσα; προσταχθέν δέ τι ούκ
 έπραξα; X. Cyr. VIII 4s, cf. III 8s., ά. άρα ..; Ly. 81s,
 ά. άρα μή οί έν τη εκκλησία διαφθείρουσι; oder vielmehr
 70 σκεί: Teles 22s. 2. abbrechend od. überleitend ά.,
 'Απολλων ή δύρα ψοφεί Men. S. 222, ά. τά μέν έσομεν
 Σ 112... cf. Ae. Pr. 261, ά. τά γε Ζεύς ούδεν ο 524, ά.
 τί τοίσδ' έπικειμαι; Emp. 113, ά. ταύτα μέν τί δει λέγειν;

So. Ph. 11, α. εἰμ So. T. 86. (α. εἰσόμεσα An. 253.), Eu. f. 781, α. ὠντερ ἔνεκα ἤλων Ar. R. 108, α. οὐνεκεν πρὸς σ' ἤλων Hdas 615 ufw.; α. ἐπει ἀσάμην, ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι l 119, cf. Pi. P. 1218, So. (α. ε. .. γέ OC 1720), α. ἔκ τοι ἐρέω A 204., α. καὶ ὧς ἐθέλω δόμενα A 116, cf. Hes. o. 661, α. κ. οὐτως Thcr. 2314, α. οὐδ' ὡς ἐφύρατο α 6, cf. H 263... Thcr. (α. οὐδ' οὐτως 2325), Hdas, α. δτε β 107., Pi., α. δτ' ἀρ' ἠβήσαι Hes. o. 132, α. δτε κεν Y 167., α. δτε δὴ A 493. (οft), Hes. th. 58.. (α. δ. δὴ ἀρ' ἐμελλε 888), Bacch., α. ὀπότε ἀνφ 340., Hes., α. δταν Thgn. 44. 3. einleitend, zu Anf. der Schrift od. Rede, wenn in jähwebender Erörterung das Wort ergriffen wird, α. ἐμοὶ δοκεῖ X. cony. 1, α. ἐγὼ rL 1, an. II 110., Hyr. 31, [De.] 61; erläutern, α. ἐγὼ σαφέστερον ἐπὶ Pl. Gorg. 500^a, cf. Antiphan. 74.; wiederzuentfesseln, nach Parentheze, α. ἐτι καὶ νῦν (ὡ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ.), α. ἤτοι .. ἢ .. αὐξήτε Th. VI 40, cf. Aristid. I 500. 4. b. Annaphtē od. Einwurf, α. ἔλαβεν ἀσχερὰν (folgt α. ἔ. ὠραῖαν) Anaxandr. 52, α. ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρὸς Ly. 4s; ἐρεῖ δέ (der Gegner) α. ὁ νόμος ἀποφαίνει A'rho 4βs, ναί, φησιν, α. De. 18251., ναί, α. Aesch. 322, Hyr. 410, Arr. diss. I 630., α. λέξει Ly. 6as, α. (σως) ἐρεῖ τις Pol. 112s, NT ufw.; b. Antwort, (γελᾶς); α. οὐχ ἔβρι λέγω τάδε So. E. 881, (εἴπερ ἐμάχεσθε.) α. ἡμεῖς γε οὐδενί ἐμάχομεθα Th. III 113 ufw. — α. ἀνάγκη aber freilich, sane Pl. Prot. 357^b, cf. α. χρή ἔστω τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, ὁλον καὶ μάλα Phot. —, u. jo b. Rede u. Gsgrede, (ἀρ' ἀρμόσει); νῆ Δί' α. ἀριστ' ἔχει Ar. Th. 260, cf. Plato 46, α. ἐκκυκλήθητ' (α. ἀδύνατον) α. ἄμωσ. (α. ἐκκυκλήσομαι) Ar. Ach. 408, τίνι πιστεύσαυτες; πότερον ταῖς ναυσίν; α. ἥσους ἐσμέν. α. τοῖς χρήμασιν; α. πολλῶ ἔτι πλείον ἔλλειπον Th. I 80, cf. VI 38 (2. Frage α. δὴ ἰσομοίωσαι); Ly. I 02s., De. ufw. 5. b. der Beweissführung, nun aber, α. (folgt im Schlüsseljah ἀρα) Eucl. I 21., Archim. sph. I 10. (im Kettenfisch α. εἰ τοῦτο. ἔστιν ἀρετή α. εἰ ἔστιν ἀρετή, ἔστι ufw. Chrys. II 1005), = α. καὶ 35 Archim. 2, Archim. sph. II 6., Gal. log. 16s. ufw.; οὐχι τὸ τρίτον, α. καὶ (aber wohl) τὸ πρῶτον Sext. m. VIII 216, cf. 239; α. b. der ἀπαγωγή εἰς ἀδύνατον: εἰ γάρ., α. οὐδενί ὑπάρχεν Ar. A I 29, cf. 5.; α. μὴν (f. III) folgt im Schlüsseljah ἀρα Chrys. II 1007, α. μ. τὸ πρῶτον, τὸ ἀρα δεύτερον AlAphr. scr. 139as, cf. an. 324., Gal. log. 147., Luc., α. μ. εἰ γε ἄτιον οὐδέν ἔστιν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατὸν Ar. M II 4, cf. 2.; α. μ. καὶ verum etiam (f. III) Eucl. I 4, Ar. M II 3. (α. μ. κ. οὐσα γε VIII 8), Epic. b. D^oL. X 41. (oft, syn. καὶ μ. καὶ); α. δὴ τεμένεω sed fac secuisse Eucl. III 3, cf. I 29., Archim. sph. I 11., Papp., α. ἔστω εἰ δυνατὸν ἔλασσον Archim. con. 30, cf. 15., ell. μὴ γὰρ α. εἰ δυνατὸν πιπτέω ἐκτός Eucl. III 2, cf. Autolyc. 8s, 222s. C. Wdgn 1. aber nicht, στέργεν, α. μὴ στένειν So. f. 861, ἐκείθεν, α. οὐκ ἐνθένδε Pl. Phaedr. 229^a, ἀγαθῶν, α. 60 οὐχι κακῶν Ly. 141s, φιλῶ τούτων, α. οὐ βούλεται ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι Ar. L. 870, ὥσπερ., α. οὐ .. Is. 41., α. οὐχ ὁλόν τε Ar. N. 217., α. οὐχι δυνατὸν ἔστιν Eur. 73 ufw.; α. οὐ τι χαιρών So. Ph. 1299, α. οὐ τι τοῦτο θαῦμα 410, α. οὐ τι μὴ E. 817, α. οὐ τί γε Ar. O I 4., α. οὐ τι .. γέ 65 Π II 11.; cf. οὐδεις τὰ πατρώα καταδήδοκεν, α. οὐδὲ κατεμώρανεν Antiphan. 239 ufw. 2. jo doch, εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, α. ὅδε φέρτερός ἐστιν A 281, cf. Q 771, εἴπερ γάρ τε .. καταπέψη, ἀλλά τε .. ἔχει κόπον A 82, cf. K 225., εἴπερ οὐτάση., α. τε .. Φ 577, αὶ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', α. 60 δώσει Sapph. 1, αὶ δὲ μὴ, α. ἐγὼ θέλω BKIT. V 2 13, εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦσαν', α. ἔχει λόχος Eu. Ph. 946, cf. So. f. 854, Archyt. b. Stob. II 311s, Ar. P I 15, Philo 1623, LXX, NT, ἐπειδὴ ἡμεῖς οὐ τολμάτε, α. ἐγὼ ἐρέω Hd. IX 42, εἰ μὴ πάντα, α. τὰ γε πλείστα Ar. τ IX 11, cf. Pl. Gorg. 470^a, Is. 201., Din. 21s, Aen. 14, el., α. γε Plut. 437^a, NT I Cor. 9s, εἰ μὴ πάντες, α. οὐν οἱ λόγου ἄξιον Ar. ηε I 6, cf. Eu. Ph. 498, Is. 11as, el., α. .. γούεν Eu. IA 908, Ar. Th. 250, εἰ μὴ., α. οὐν τὸ ὑπερέχον γε οὐ κάρτα δέξο γίνεται Hipp. ἀε 14, cf. Pl. Phaedo 91^b., Is. 417., 70 De., Aesch., Ar. τ VI 13., εἰ μὴ., α. οὐν γε [Ar.] κ 6, el., α. περ ὁλος τρω M 349, eEipt. = w en i g j t e n s (vgl. κἀν ἄλλο μὴδέν, α. τάκεινης κάρτα κινεῖ τις ἀβρα So. f. 22, εἰ δὲ μάλλὰ νῦν

λαθεῖν = εἰ δὲ μὴ ἄλλοτε, α. νῦν' Ar. Th. 288), ἐπαινεῖσαι ὅτι α. ἐπεχείρησαν γούεν ζητήσαι Hipp. δ II (cod. θ), αὐτὴ γε νῦν σχῆς α. τῷ χρόνῳ ποτὲ So. E. 1013 (cf. α. κἀν Σοφ. BA, H.), γνώσεται γούεν α. τηγκαυθ', ὅτι.. An. 795, cf. T. 201.. (συγγενεσθε γ' α. νῦν E. 411), Eu. (νῦν α. Ion 426., ὡς α. ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἶκον πατρός Herc. 331), ἢ δ' α. πρὸς σέ μικρὸν εἰπάτω μόνον Ar. Pax 660, πρὸ τοῦ μὲν οὐν ἦν α. ὑποῖται τὴν δύραν· νῦν δέ.. Th. 424, cf. 449.. εἴαν πως α. νῦν παιδευθῆ Ly. 101s, εἴαν οὐν α. νῦν γε ἐδελήσῃτε De. 33s, τοὺς μὲν πρῶτους χρόνους α. οὐν προσοποιούντ' εἶναι φίλοι· ἐπειδὴ δέ.. Aesch. 32s, cf. Is. 15314 (α. οὐν .. γέ). 3. hingegen, μικρὸς μὲν ἔην δέμας, α. μαχητῆς E 801, ἀγόρευεν παῦρα μὲν, α. μάλα λιγῶς Γ 214, ἄλλοι μὲν ἐπευφήμησαν, α. οὐκ Ἀτρεΐδῃ ἦνδανε A 24, cf. X. Cyr. VII 11s, παρὰ μὲν Παρνασσῶ., α. ἐν Πέλοπος πτυχαῖς., ἐπὰ δ' ἐν Νεμέῃ Pi. N. 220, cf. Thcr. 175s. 4. aber dennoch, εἰ νό τοι ὀδα., α. καὶ ἐμπης οὐ λήξω T 422, τοί μὲν καλέονται δεύτεροι, α. ἔ. τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηθεῖ Hes. o. 142, cf. Epich. 34, Thcr., οὐδέ., α. ἔ. Hes. o. 179, Thgn. 293, Call.; καιρὸν εἰ φθέγγαιο, μείον ἔσεται μῶμος; α. ἄμωσ μὴ παρτεῖ καλά Pi. P. 12s, cf. N. 1021., Epich. 136, So. E. 450., Susario 1, Hipp. δ I 5. (α. δ. ὀρθῶς γε χρὴ χειρίζειν α. 11), Pl. Crat. 394^b., Is., De.; ἄμνον μᾶτην μὲν, α. ἄμωσ Eu. IA 904, μόλις μὲν, α. ἄμωσ ἠνεσχόμην Ar. N. 1363, cf. Ach. 408 (Sp. 2832s), ell. ὀσὲ μὲν ἀμφοτέροι α. νῦν ἐσχόμακον Plut. 185^a, ἔκων μὲν α. ἐπειθετο Charito V 2, cf. III 4. III. Wdgn: α. αἰεὶ u. ἄην.: f. IA. α. ἄν μὴ: f. IE 6. α. ἀρα: οὐδ' ἔχον ἀσπίδας, α. ἄ. τόχοισιν ἔποντο N 716, cf. T 93, Phocyl. 13, Q8^s, οὐ., α. .. ἀρα So. T. 503^b, α. ἄ. ἢ γε Hes. sc. 259, α. ἄ. καὶ Thgn. 711, Opp., nach prof. Satz Ἀμφίνομος εἶρτο φάσανον., α. ἄ. μιν φθῆ Τηλέμαχος χ 91, cf. T 91., Hes. th. 899. α. ἀρα: f. IIB 1. α. αὐ (erfl. α. πάλιν) γελοῖον Plato 83. α. γάρ: fordert in älterer Sprache Ergänzungs eines Gedankens zu α., jeit Is. (noch nicht Pl., f. 3B. ap. 19^a) meist = verjährt α., α. (sc. ἐν χειρὶ φόως) ἐν γάρ Τρώων πεδίω ἤμεθα O 739; α. (σιωπᾶν χρὴ) εἰσῶν γάρ Ae. Pr. 941, cf. Archil. 9, Alcm. 33, Pl. O. 63s., So., Eu., Ar. N. 798, Pl., Ly., α. γάρ αὐ Hipp. ἀε 71., So. An. 148^a, Pl., Rebn. (Gorg. P. 32 ufw.), Ar., Sp.; οὐδὲν βεβρωκῶς, α. γ. (erfl. α. ἔ) στέφανον ἔχων Eur. 68; α. γ. δὴ So. Ai. 167., Eu. f. 773, Pl. Hmai. 301^b, Thphr. hp. II 8s, α. γ. ἄμωσ ἰτέον Pl. rp. 432^a; neg. α. γ. καταπέμψαι οὐκ ἐδυνάσθη Pi. O. 12s, cf. P. 42s., Ae. Se. 861, So., Ly. (α. γ. οὐκ ὀδα 277.) ufw., α. γ. οὐδέ Arat. 1132, κλαῖον δὲ λιγῶς., α. οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο κ 202, cf. Bacch. 512s, α. οὐ γ., ὥσπερ εἶπον, ὀργάνειν καλόν So. T. 552, cf. E. 595., Eu. Hipp. 923., Ar. f. 216 (α. οὐ γ. ἔμαθε ταῦτα., α. μᾶλλον.), Hd. VIII 8 (μέν., α. οὐ γ.), Pl. ar. 20^a, α. οὐ γάρ .. γέ rp. 595^a (εἰσίν); α. οὐ γ. εἰσιν, οὐ καί.. im Gegenteil Plut. 612', α. οὐ μόνη γ. ποιεῖ; Anaxandr. 33, α. οὐ γάρ δὴ., πολὺ δὲ μᾶλλον Th. VI 77; α. — ἤδῳ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν —, τόλμα So. Ph. 81, cf. Eu. E. 108, α. — οὐ γ. ἐπειθε — διδοὶ τὸ φάρος Hd. IX 109, cf. IV 83, umgestellt α. γάρ Κρέοντα λείσωσ πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς γούους Eu. Ph. 1308; νυνὶ γ. α. f. IG 4. α. γέ: α. εὐ γ' ἐπραξας Ae. Ch. 1044, cf. Sn. 342., So. E. 944., Eu., Eur. 76, Meliss. 7, Pl., De., Thphr., Sp., nach Bedingungsatz, καί κε ἐβλαψε, α. δ γ' ὑπεξάνεῦν Thcr. 221s, α. εὐ γε μέντοι So. T. 1107, α. εὐ γέ τοι κάσιθι An. 1064, α. οὐποτε .. γέ E. 1029, οὐ., α. γε κατὰ τὸ εἶδος Ar. o I 3, cf. Pol. 12s, schDe. 201s, α. γε δὴ μᾶλλον ἴλοισι Pl. Phdr. 262^a. α. .. γούεν: f. IIC 2. α. .. ἔ: α. καὶ ἔμελλον δὲ ἐγὼ, ἔφη, τοῦτο ἐρήσεσθαι X. oe. 112s, cf. De. 19s. α. δὴ: α. οὐχετα δὴ πάντα So. Ai. 1271, cf. OR 1021., Th. II 17., Pl., Sp., α. ἤλθε μὲν δὴ OR 523, cf. T. 627, neg. α. οὐ μὲν δὴ λήξω δρήμων E. 103, α. οὐδὲ μὲν δὴ Ai. 877.; α. δὴ, α. δὴ γε, α. τί δὴ b. Fragen f. IIB 1, 3, α. δὴ c. imperat. f. IIA, B5, vgl. α. δὴ' α. ἄμωσ: δυσχεραίνοντος ἢ λέξις H.; α. δὴ καὶ ὀσρῆ γίνεται ἔξ αὐτῶν verum etiam Ar. f. II 7, cf. Arr. diss. I 12s, ἄλλα τε πολλὰ α. δὴ καὶ τὰ πολυτελέστατα Hipp. παρὸ 1, cf. Palaeph. 3., ἐν πάσαις ταῖς βοτάναις α. δὴ καὶ ἐν τισι λαχάνοις Ar. φτ

Π9. **ἀ. δῆτα:** ἰ. ΠΒ1. **ἀ. εἰ μὴ:** ἰ. IE6. **ἀ. ἔμπης:** ἰ. ΠC4. **ἀ. ἐπεὶ:** ἰ. ΠB2. **ἀ. ἔτι:** ἰ. IA, ΠB1. **ἀ. ἦ:** ἰ. IE3, 4. **ἀ. ἦ:** ἰ. ΠB1. **ἀ. ἦ τοι:** meist b. Aufford. (ἰ. ΠA), ἰonft Nic. th. 8., ἀ. ἦ τ. μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται P 514, cf. O 211, Nic. a. 12. **ἀ. καί:** aber (οδ. unḡ) auch, ἰ. IC3, 3, ΠB5, ἀ. καί σιγῆν ἀγαθὸν Epich. 165, cf. Pl., Ly. ἰω., Flor. 120 [254¹]... **παθῆ** Neg. = immo, λόγος οὐ πεπλασμένος, ἀ. κ. λίαν εἰρημένος Ae. Pr. 1031, οὐδὲν βέλτιον, ἀ. κ. χείρον Th. VIII 87, cf. De. 2010 ἰω., οὐτε... ἀ. καί Plut. Thes. 26, μῆ... ἀ. κ. ... μάλλον Th. 190, cf. Oxy. II 257-522 [186¹]; οὐκ, ἀ. κ. δὴ λέγω Pl. Phaedr. 236^a; ἀ. κ. ὅς: ἰ. ΠB2. **ἀ. μάλλον:** ἰ. IA. **ἀ. μὲν:** ἀ. ταῦτα μ. δὴ ὑπάρχει Pl. Phaedo 78^a, ἀ. μ. δὴ 75^a. (μ. δὴ καὶ Gorg. 492^a...), Ly. 1444, ἀ. μ. δ. οὐχ ὁμοία γε 1327, ἀ. οὐ μ. δ. ἐνεκά γε τούτου 639, ἀ. μ. οὐν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζῆμιαν εἶναι NT Phil. 3^a. **ἀ. μέντοι:** at vero, ἀ. μ. προσοικεῖ τι Pl. Prot. 331^a, ἀ. μ. καὶ X. Hiero 4e., ἀ. αἰσχροῖ μ. So. Ph. 524, ἀ. μ. .. γέ X. Cyr. I 61e., Pl. Gorg. 517^a... Iambl., ἀ. μ. καὶ .. γέ X. ap. 13, ἀ. οὐ μ. ἀποκνηθὲν γε Pl. pr. 349^a. **ἀ. μή...:** ἰ. ΠB1. **ἀ. μήν:** aber (δοχῆ), ἰ. ΠB5, ἀ. λέγεται μὴν χάος πρῶτον γενέσθαι Epich. 170, cf. Ae. A. 1652... So. OC 28, οὐδαμῶς ἀληθινὸν γε, ἀ. ἔοικος μὴν Pl. sorph. 240^a, ἀ. μὴν ἐγὼν ἀνάγκη ταῦτα ποιεῖν Epich. 78, ἀ. μὴν Πάτακε δέει Men. Pk. 262, cf. Nicost. 8 ἰω., Hdas 811, Pl., De., Sp., **ἀ. μὴν καὶ** X. Cyr. I 514, Pl. (ἀ. μ. που καὶ Euthyd. 281^a), Is. 31e., Sp. (βυθμῶν, ἀ. μ. κ. μελοποιῶν Plut. 1135^a), Flor. 89 [III¹], ἀ. μ. εἰθους γ' ὀ κρητῆς Ae. Pe. 226, cf. Alexis 167, X. an. Π514, Pl. (ἀ. μὴν που .. γέ Gorg. 477^a), Is., De., ἀ. μ. καὶ .. γέ Men. S. 230, Pl. Phaedo 58^a, Archyt. 1, ἀ. μ. δὴ λέγω γε Pl. Gorg. 466^b, ἀ. μ. γε Plut. 107^a, ἀ. μ. ἐρῶ γὰρ καὶ ταῦτα X. an. Π512, neg. **ἀ. οὐ μὴν σ'** ἔτι δηρὸν ἀνεξομαι E 895, cf. Ae. Ch. 189 (ἀ. οὐδὲ μ.), Pl. Phil. 14^a... ἀ. οὐ μὴν ἐν γ' ἔμοι So. OC 153^a, cf. Pl. pol. 290^a, ἀ. μ. οὐδὲ Pl. Phaedo 107^a, Ly., Is., Ar., ἀ. μ. οὐδέ .. γέ Ly. 311a, Is., Ar. M Π3; ἀ. .. μὴν; aber .. denn? ἰ. ΠB1. **ἀ. νυ:** οὐδ' ἄρα... ἀ. νυ τοῦ γε μένεος πλήητο φρένες Hes. th. 687, παθῆ ροφ. Satz ἀ. νυ καὶ τὰ ἀνδρωποὶ βέζουσαι ο. 684, cf. 513. **ἀ. οἶδον** πινά φασι Διὸς γόνον! was war dagegen für ein Kerl.! E 638, cf. Timo 9. **ἀ. ὄμως:** ἰ. ΠC4. **ἀ. ὀπότε, δταν, δτε:** ἰ. ΠB2. **ἀ. οὐ τι:** ἰ. ΠC1. **ἀ. οὐδέ:** ἰ. IC3, 5, D, II C1. **ἀ. οὐδ' ὄς:** ἰ. ΠB2. **ἀ. οὐν:** atqui, ἰ. ΠA, ἀ. οὐν ἐγὼ φύλαξα So. Ai. 535, ἀ. οὐν δέει πειν Crat. 291, cf. De. 582e; εἰ καὶ σμικρὰ, ἀ. οὐν ἴση γε ἡ χάρις tamen Hdt. III 140, cf. Ae. Pr. 1058, So. E. 1035... Eu., Eur. 190, X. Cyr. I 410, Pl., De., ἀ. οὐν γε Hdas 691, Teles 622; ἀ. οὐν δὴ Pl. rp. 326^a (δὴ .. γέ Phaedo 100^a), Thphr. cp. VI 1610, ἀ. οὐν δὴ ὄμως γε μῆσεται Pl. pr. 602^a, ἀ. οὐν ὄμως Pherecr. 145, ἀ. οὐν ἔχει τοὶ σχῆμα Eu. IA 983; ἀ. οὐν = ἀ. ἦ ἰ. IE5, τὸν τυφόν, ἀ. οὐν καὶ τὴν κραιπάλην Alciphro IV 104. **ἀ. περ:** ἰ. ΠC2. **ἀ. που** οὕτως μέλλει δὴ φίλον εἶναι N 225. **ἀ. τε:** ἰ. ΠC2. **παθῆ** Neg. οὐ τι γυνὴ παρίσταται, ἀ. τε Σαρῆνες δέλογουσι μ 44, cf. 64... Hes. th. 797. **ἀ. τί:** **ἀ. τί μὴν;** ἰω.: ἰ. ΠB1. **ἀ. τοι:** ἀ. τ. ἔλλον φῶτα πφασύσκομαι ο 518, cf. Thgn. 656, Pi. Eu., X. (ἀ. τ. καὶ Cyr. VIII 812, syn. ἀ. μὴν καὶ), Pl., Thphr., ἀ. "Ομηρὸς τοὶ Pl. I. 437, cf. Ae. Pe. 795, So., Eu., X. Cyr. I 512 (ἀ. ποιεῖω τ.), ἀ. ἴσθι τοὶ τεῖσσοσά γ' ἄξιαν δίκην So. E. 298, ἀ. οὐ τοί .. γέ 137^a, ἀ. οὐδέ τοί OC 47, ἀ. τοί γε ApCit. II 10, ἀ. ἔτι τοί Call. IV 181. **μὴ ἀ. (μᾶλλον):** ἰ. IB. **μὴ γὰρ ἀ.:** ἰ. ΠB5. **ναί, ἀ.:** ἰ. ΠB4. **νυνὶ γὰρ ἀ., οὐ γὰρ ἀ., οὐ μὴν ἀ., οὐ μέντοι ἀ.:** ἰ. IG. οὐκ (οὐχ ἰω.), ἀ. ἰ. IB. **πλήν ἀ.:** μεθυσθῆναι, πλ. ἀ. μὴ ἔσθ' υπερβολὴν Hipp. δ III 85, cf. II 41... Hdn. I 171... Timothy Gaz. b. ArByz. ha. 108, Ph'str., Luc. — Stellung: stets am Anf. des Satzglieds, auß. ell. Hdt. παθῆ οὐ μὴν ἀ. ἰω., ἀ. = saltem, ὄfter b. Anruf u. Ausruf, ἰ. ΠA, δαζυ νῆ τὴν "Αθηναῖν ἀ. ἐγὼ τετασμάκα Alexis 200, cf. Men. 489, Pol. 112^a, ἀ. μὰ Δία οὐκ ἔγωγε Pl. Euthyd. 293^b nḡ. μὰ Δι' ἀ. οὐκ ἔμοι δοκεῖ Crat. 423^b; ἰonft b. n. pr., Kleivou ἀ. θυγατρὶ δίδωι χάριν Call. ep. 5, cf. Oxy. 30, Λάδων ἀ. ὀπω μέγας ἔρρεεν I 18; am Eingang der Rede, ἰ. ΠA u.

bef. ΠB3, b. Ar. L. 1 (ἀ. εἰ τις ἐς Βακχείον ἐκάλεσεν... νῦν δ' οὐδέμια πάρεστω) Umstellung der Glieder in heftiger Rede; ἀ. a. Versende Ar. V. 244 [Iambl. Cetr.], Hdas 290. = VERBR. aüg. seit Hom., selten in alt. Gef. (O IusGort.), sehr im Att. entwickelt (bef. Pl., Is., πογεγεν Ar. 'Ad zu vergl.), wo auch zumeist die ell. Bdtgn verwendet (ἀ. c. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλᾶ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά). **ἀλλάξ:** ἰ. ἄλλη; **ἀλλάβης:** ἰ. ἀλάβης. **ἀλλάζων** (Hdn. I 508) Κρίος Λέων τε ἔσασιν 'Μελίωο in vicem DorSid. 65, ἰ. ἀλλάξ, ἀλλαγμός. **ἀλλαγῆ,** ἠ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nḡ. μεταβολὴ καρῶν LXX Sap. 719, δεῶν Plut. 166^a, cf. Alciphro II 10, βίω (sch. μεταβολῆ) So. OR 1205^a, λόγου Ae. A. 482^a; (Handels)austaufl., Teil der κοινωμία Ar. H V 8 (ἰ. ἀλλακτικός), ἐκούσιος 7, οβί. πινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742^a, cf. sorph. 223^a, pl. Ar. Π Π9, nḡ. μεταθέσεις Pol. 101, ἀ. imperat. als aft. b. GrCor. 88), ἰp. selbstner, in der Volksspr.

viscont Pi. N. 11ss, wie Artio μορφήν κριβάνοις ἠλλαγμένοι Antiphan. 176 [parod.]; ἐνιαυτὸν -σονται unter ἰσθ' ἀβ-
 αεῖς, alternantes Eu. Ph. 74; ἀλλαχθῆτε ἀντι τοῦ
 διαλλαχθῆτε Σοφ. [906] Phot., BA, S^d, cf. ἀλλαχθῆσθε πῶς.
 ἐπαρχῆς ἔση Ζαυβ. L 2173^c. b. in Ταυιῆ γέθεν, 5
 αὐσεῖς, pass. γραμματεῖον Ἰσαε. 41a, στρατός App.
 Pun. 128; τί νινος, δυσπραξίαν λατρείας Ae. Pr. 967, cf.
 Apollonid. AP VII 180, τί νινι, πόνω πόνον an. trag. 7,
 cf. Orph. Arg. 1290, LXX, pass. δέμας ὄρνιθι ἠλλαχθῆ
 Eu. IA 796^c, τί εἰς τι Pl. rp. 380^d, Luc., τί ἐν νινι NT
 Rom. 1ss (vl. med.); τί νινι (einem) Lond. 223 [VI°], τί
 νινά (einem) τι (woegehen) BU 597 [I^o]; φόνον φονεῖσι
 vergelten Eu. E. 89. c. in Ταυιῆ νεημεν, εἰνα-
 ταῖς, κἀκίον τοῦδολοῦ παρόντος Thgn. 21, ὄφως ἄλλο-
 πον Eu. B. 1331, cf. 53, Lyc. Al. 334, pass. ἀντ' ἀλλή-
 λων Pl. Phaedo 69^c, χάριν ἀντι νινος eruten Eu. Al. 661,
 πόλιν ἐκ πόλεως Pl. rp. 289^c, ἐκ παιδὸς τὴν ἠλικίαν X. cyn.
 21, cf. Diod. 5ss. 2. intr. ταῦτ' -σονται οὐδὰμ ἀλγῆ
 Emp. 17, cf. 26, syn. μεταβάλλειν Pl. Tim. 42^c, calices
 -ssontes v. schiffenndem Cias Hadrian. b. Vorisc. quatt.
 tyr. 81o, στολή -σσοῦσα LXX Gen. 45ss vl. II. med.
 = act. 1. tr. a. allg. mutare, ἔχως ἔξω τριβῶν Eu.
 E. 103, μορφήν Nic. f. 62, Αἰθιοψ τὸ δέρμα LXX Ier.
 13ss, cf. 8ap. 411... πολιτείαν Pl. lg. 770^c. b. in Ταυιῆ
 γέθεν, Fay. 117 [108^c], nb. ἀποδοῦσαι D^oL. Π41 [Pl.
 Tefstam.], τί νινος Th. VIII 82, KE 691 [Kz.], τὰ οἰκίαι
 τοῖς πλησίοις gegen Hdt. VII 152, ὁ πωλὼν διὰ νομισμα-
 τος Pl. sorph. 223^c, πρὸς ἀργύριον Poll. Π 124, τινί εἰναι
 Pl. lg. 915^d, Ar. Π 19 (abf. H V 8), πρὸς τινα Diod. 34s.
 c. in Ταυιῆ νεημεν, ἀνεημεν, φθογγὰς Eu. IT 292,
 βίον Clearch. FHG III 305, cf. Diod. 1784... Fay. 117
 [108^c], ἀλλαγῆν Pl. lg. 742^c, Διδύμων μοῖραν intrare OrSib.
 52a1, τί νινος gg. etw., φύγας ψυχῆς Eu. M. 968, cf. A^opho
 57o, Pl. lg. 849^c, Plut., ἀντι νινος an. lyr. 104 (ἀρετὰν ἀ.
 κέρβεος), X. He. IV 1ss, Pl. lg. 916^d... Andoc. 237, Diod.,
 DHal., Arr., Luc. (τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι ἀντι.. Phal.
 I1), LXX, διὰ νομισματος Pl. sorph. 223^c, πρὸς τι De. 55ss,
 c. ptc. ἀρετὴν ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες KE 21 [432^a], cf.
 Phimo 73, App. Pun. 89, τί νινι von einem Pl. lg. 915^d
 (διὰ νινος), πρὸς τινα lg. 915^d, Str. 373. 2. intr. ταῦτα
 -σονται alternant Ar. π 2522; ἠλλαγμένοι τοῦ κλήρου =
 ἀπηλλαγμένοι? Tebt. I 124 [II°]. = VERBR. Parm.,
 Emp., Nic., jr. Cp. (Hom. ἀμείβω; ἐπαλλάσσω N 359),
 Hdt., Pi., Trag., Th., X, Pl. ἴεθαι Kom. u. Redn. (O Ar.,
 Ly., Is.); Ar., Sp., LXX, NT. Häufiger in 3ter gn.
 ἀλλαχῆ, dor. -χᾶ: = ἄλλη (alibi, alicubi Gloss.), κα-
 τ' ἐν DialI. 2085 [Delph. 175^a], cf. CIG 2271 [Def.
 II—I^o], Chrys. Π 551 ἡμῶν, ἄλλοτε ἀ. X. an. I41a (ψαῖον),
 Cyr. V 3ss; ἀπῶν alio Ar. Ach. 1020, cf. X. an. VII 347
 ἴνι. (fr. ἄλλη), LXX, ἄλλοι ἀ. φερόμενοι Plut. 430^d, cf.
 50 Simpl. inArφ 639; -χόδον: = ἄλλοθεν (aliunde Gloss.),
 Iambl. mathsc. 23, LXX, NT Ioh. 101 (ἀναβαίνειν), ἀ. ἢ
 ἐκ τῶν πραγμάτων δηλοῦσθαι A^opho 3 δ 3, ἄλλος ἀ. ἀνίσταν-
 ται Plut. 1129^c, cf. 1086^d; -χόδι: = ἄλλοθι, κοιμᾶσθαι
 Pallad. AP IX 378, cf. Plut. 20^a... ἀ. που 431^c; -χόσοι:
 X. Cyr. VII 47 ἴνι. fr. ἄλλοσε, LexCantabr. 670a, ἀ. ποι
 Simpl. inArφ 1164, ἀ. = alibi (Gloss.) Papp. 526; -χοῦ:
 alibi (Gloss.), ἄλλα ἀ. κακὰ So. OC 43, ἀ. opp. ἐν ἀγορᾷ
 X. He. II 3ss, cf. an. Π 64 ἴνι., Ar. φτ I 4, Plut., Arr.
 diss. (πῶς ἀ.; Π 22ss, ἀ. μέν... ἀ. δέ 31), AlAphr.; ἄγειν
 alio NT Mc. 1ss, cf. DittS. 418 [Ctraf. 238^a] ἡμῶν, ἀ. που
 φέρεi Arr. diss. III 264.
 ἀλλέγω: ἴ. ἀναλέγω; ἀλλεῖ: ἴ. ἄλλη.
 ἀλλ-ἐπάλληλος 2 (3 schArat. vl.): aufeinanderfolgend
 (-α συνεχῆ H.), κυβία Alciphro IV 1311, -ον τὴ (in ἠήθεσον)
 EM 24s, cf. 101ss. (subst. -ια φωνηέντων Eust. 12s), διὰ τὴ
 nebeneinander, βανίδες πῶς. πικναί EM 7011s, κύματα Bas.,
 νήσσοι ἔρχονται (Ctraf. v. ἐπασούτεροι) schArat. 982, στελέχη
 S^d v. ἄκροσα, πολέμων τὸ -ον ununterbrochene Kette Paus.
 IX 39a, adv. EM 8547, parallel, σύνθεσις (δυσάμμορος πῶς.
 ἔμ.) 29137; ἀβωεῖς, alternans, δρόμοι (ἡλίου) Vett.
 IX 1, ἀφείσεις 10, ἀποτελέσματα πῶς. ποικίλα VI 1, cf.
 VII 1... -ως διασαφείν τι varie 3.

ἀλλη, dor. -α (-ᾶ ApDysc. scr. 1751a) Trag., IusGort.
 ἡμῶν, δειρή. (u. meg.) -εῖ DialI. 1830 [168^c], ἄοι. -α
 IG XII 2:645, cf. Alcae. 89^c; adv. zu ἄλλος, sc. χώρα οἰ.
 ὀδῶν, vgl. τῆ ἀ. ἴοιγί ἐν Αἰγύπτῳ Hdt. Π 36, cf. IV 28, τῆ
 τε ἀ. καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγυ. III 61, τῆ τε ἀ. πολλαχῆ καὶ δὴ καὶ
 ..cum saepe aliter tum VI 20, ἀηλ. Ael. vñ. 131... ἴ. αὐτῆ
 ἢ, ταύτη ἡμῶν.: 1. anderswo, ἀ. οὐ δεῖσθαι N 49, ἢ ἐν
 δάμω ἢ -εῖ καὶ χ' ὀπειοῦν DialI. 3052 [Kalchad. c. 200^a],
 opp. παρ' ἡμῖν Anaxag. 4, κατὰ ταῦτα Th. VI 96... cf.
 10 H^cclit. 121, So. Ph. 23. Sp., ἀ. τῆς κεφαλῆς Hipp. κτ 8, cf.
 X. He. IV 1ss, Aen. 321o. 2. anderswohin, ἔρχεται
 Ae. E. 120, cf. E 187... Hes. sc. 409... Thcr., Eu. Ion 162...
 Ar. Ec. 913^c, Th. I 109, X., Pl. ἡμῶν, DittS. 461 [Cherf.
 Π^o]. 3. anders, βούλεται ἀ. O 51 (ApRh. Π 819),
 cf. X. Cyr. VIII 3s, Pl. Theact. 163 (ἀ. σκεπτόν) ἡμῶν,
 15 αὶ τις ἀ. πρῖαιτο IusGort. 1437 (ἀ. δ' ἔγρατται = ἀ. δ' ἢ
 ἢ γέγραπται 8s4...). = Ὀδῶν: ἄλλον ἀ. πόλιν κεραιζόμεν
 δ 516, διαπέμψας ἄλλους ἀ. Hdt. 146, ἄλλ' ἀ. ἐφορέει
 Ae. Eu. 531^c ἡμῶν, διοσκεῖσθ' ἄλλοις ἀ. ε 369, cf. N 279,
 20 ApRh. II 980, ποτόμενοι ἄλλοτε ἀ. Hy. Merc. 558, cf. Xphan.
 26, Pl. P. I 12ss, So. Ph. 701^c, X., Pl., ἀ. καὶ ἀ. ἐκδύει Hipp.
 ὕξ 6, cf. ἀέ 44, So. T. 907, X. a. V 2ss ἴνι., ἄν σὺ μὲν
 ἀ. ἐρωτᾷς, ἐγὼ δὲ ἀ. ὑπολάβω Pl. Euthyd. 295^c; ἄλλα πῆ
 ἀ. πλάζεται γ 251, cf. β 127... ἀ. πῆ Hipp. τὰ 11... X.
 25 Cyr. I 21s (vl. ἀ. ποι)... [De.] 477o, pr. 33, -α πα IG IX 1:694
 [Korf. II°], ἀ. γέ πῆ Pl. conv. 189^c, πολλαχῆ καὶ ἀ. Hipp.
 ἀέ 51... Pl. conv. 178^c, ἀ. πολλ. DHal. 1ss, ἀ. τε π. καὶ εἰς
 ..ss, οὐκ ἀ. ἢ ταύτη Pl. rp. 434^c, ἀ. ὀδᾶμῃ Hipp. παθ 20,
 Hdt. IV 114. = VERBR. O Trag. in Ctrim. (aufb. So.),
 30 Kom., Redn. (aufb. [De.]), LXX, NT (f. ἄλλως).
 *ἀλλ-ἡγορος (EGud. s. συνῆγορος πῶς. παρήγορος), δαυ.
 -ρία, ἢ: Allegorie (aliud verbis aliud sensu ostendit
 Quint. VIII 64), ἴπτερες W. f. ὀνόματι Plut. 19^c, πῶς.
 μεταφορὰ Philod. ρ I 164... Cic. Orat. 94, Plut. 409^d, cf.
 35 Tiber. 24, [Did. b.] H^cclit. qHom. 5 ἡμῶν, -αις obscur-
 rante Cic. Att. II 20s, ἐν -αις λέγειν Demetr. eloc. 101,
 κατ' -αν λαμβάνειν Longin. 9, allegorischer Sinn, a. Er-
 klärung, Philo 1636. (νόμων 172), KS, = intelligentia
 spiritualis Hier. inAm. 4s, opp. simplex intellectus
 Noe 15ss; -ρικός 2: Zenoklisis ἐν τῇ ποιῆσιν schAr R. 86,
 40 interpres Hier., στόμφος Longin. 327. ὄνειροι opp. δει-
 ρηματικοὶ Artemid. IV 1, ὀνόματα H^cclit. qHom. 24 ἡμῶν.
 (-ricum πῶς. figuratum Hier.), adv. εἰπεῖν 13... cf. Demetr.
 eloc. 243, ApSoph. s. μᾶλον ἡμῶν, ἔγχος -ὡς ἢ βοήθεια
 schSo. OR 170, -e Porph. Hor. sat. Π 3ss4, Serv.: -ώτερον
 ὁ μῦθος ἔχει διὰ τι schPl. P. 43ss; -ρέω: allegorisch reden,
 45 ἀβ. Philo 1663... H^cclit. qHom. 1... ὕπερ τῶν 41, περί
 τῶν 69... Sext. m. IX 5, schSo. OC 1211, ἴοιγί ὅτι Ath.
 69^c, Plut. 996^c, all. nennni, ἀμψίπρεβιν (syn. ἀνιτίπρε-
 βιν), τὸν νοῦν Hier. I 68, cf. H^cclit. qH. 13, pass. ἀλήθεια
 50 42 ἡμῶν, τὸν νοῦν Ἀδηνᾶν 61, cf. 70 (τί ὡς ἴππον 5),
 Plut. 363^d, τί ἐν νινι H^cclit. qHom. 23, αἷς Bild ge-
 brauchen, δεῦν 13, pass. ἔτινα ἔστιν -ρούμενα allegorice
 dicta NT Gal. 4ss, all. auf etw. beziehen, Ἀπόλλωνα
 55 εἰς τὸν ἡλὸν schAr. Pl. 8; -ρηγῆς Thdoret., -ριστῆς
 Eus. (-rizare Tert., Hier.).
 ἀλληκτος, ἀλληκτί: ἴ. ἀλη-
 ἀλληλάξαι ἀλλήλους ἑάσαι H.
 ἀλληλ-αἵτιοι ὁ μὲν θεὸς κόσμου, ὁ δὲ κόσμος θεοῖ
 60 Justin. quaeet. ad gent. 184^c; -ανεμία βοτάναις ἐπιφα-
 λῆς Lyd. ost. 31; -έγγυοι (cf. ἀλλήλων ἔγγυοι Rein. 8
 [113^a]) BU 1001 [56^a]... εἰς ἔκτισιν Lond. II 182 [88^a]...
 -οι καὶ -ανάδοχοι Π 257 [517^a]... ἀδιαφρώς -οι Amh. II 151
 [VII°], -ον γραμματίων WienD. 18891ss [VI°], cf. -ον ἢ
 65 ἔξ ἀμφοτέρων πιστίς (= BA) ἀλλήλοισ ἢ ἀλλήλοισ H., ἔξ
 -εγγύης μεθώσασθαι CPR 132 [218^a]...; -ένδετα κρικία
 IChrys., προσηγορία πῶς. φεράλληοι GrNys., cf. ἀλληλοῦχος.
 ἀλληλ-ἴζειν ἀλλήλους περαινέιν BA, -ίζει ὁ ἔρρην v.
 70 Ἡγᾶνεν CIAI. paed. II 86, cf. -ίζεσθαι τὸ ἀλλήλους ἐπι-
 χειρίσαι (jo) H.; -ίζειν ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν H., cf.
 ἐπαμφοτερίζω.
 ἀλληλο-βασία πῶς. ἐπάλληλοι συνουσία CIAI. paed. II 88,
 cf. ἀρρενοβασία; -βόρος: ἴ. -δωδοτά; -γονία Nemes.,

GrNyss.; -γραφία = λόγοι ἀμοιβαῖοι diverbium Eust. 55 (βη3.); -διαδόχως [p. KS]; -κληρονομία S⁴ v. βουζωρία.

ἀλληλο-οὐδοῦναι (3u ἐσώδη)· -οβόροι, -οφάγοι H. ἀλληλο-κτόνος 2: einander mordend, MoschioTrag. 6, DHal. 1as (φθόρος)..., schEa. Ph. 584, Oenom.; δαυ. -νέω abf. Aristot. f. 344 (-νεῖ δ μάχμος κύκνος), Hipp. ep. 17 (vl. -νεύω), Diod. 37as, Philo II 38, KS, -νηθέντες schSo. An. 144, -νία πολιτική DHal. 1as, Ἐλλήνων hypAr. Pax, pl. Ios. b. 7as, Philo II 567.

ἀλληλο-μαχία ἔρωτος schAD Γ 443; -μισεῖν: f. -φιλεῖν; -πάθεια (ἀστέρων) nb. συμ-πάθεια u. ἀντι- Vett. I 1; κατ-τυπία κινεῖται τὰ πρῶτα σώματα! Democr. A 47, πλ. ἀτόμων nb. ἑπιπλοκαί Philo II 489, -τυπείν nb. περιπλέκεσθαι u. Atomen Alaphr. b. Simpl. inAdrΓ 679.

ἀλληλοῦσα (οὐδ. -ουά) hebr. (= preisset Zahre) LXX, NT Apoc. (nb. ἀμήν), KS; -λυιαίσι psalmi Aug.

ἀλληλοῦχα (ἐχω) τὰ ἀντιπελεγμένα H., φύσεις Epic. φ. ἄτομοι id., ἐγκεντρίσεις δένδρων Iul. ep. 24; -χία (= ἀλλήλους διαδέχεσθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν H., ἡ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία S⁴) Epic. φ. -η μίμουσι Aret. 136, nb. συνέχεια Procl. rp. I 288, σώματα Ar. γ. B. Aēt. Dox. 317, cf. Diosc., κόσμου nb. ἔνωσις Iambl. protr. 21^α, δερ γλαφυρά σύνθεσις DHal. comp. 23, Longin. 36a, ἐν θεωρήμασι Sext. m. E 195 ἡμ., αὐτῆ KS; -χοῦμενος κόσμος nb. συμπεφεκτός ἐσθι Iambl. inNic. 7^{1a}, -χεῖται τὸ μέγεθος Simpl. inAdrΓ 711.

ἀλληλο-φάγοι τοῦ γένους τοῦ οἰκείου οἱ ἰχθύες Ar. ZI VIII 3, cf. IX 1, Porph. abst. I 23 ἡμ., KS, nb. τεκνοδαίτης Or. b. Paus. VIII 42a, -ος ἀνομία Sext. m. II 32, fom. δικάι Telecl. 2, δαυ. -γοῦσιν ἰχθύες Ar. ZI VIII 2, cf. GrNyss., -γίη der Hungernden opp. ποιηφάγοντες Hdt. III 25, ζῶων Pl. epin. 975^a, Plot., cf. Athenio 1, Diod. I 1a., Plut.. ἀλληλο-φθόρος ζῶων φύσις MaxT. 41a, -ριών διαφυγαί Pl. Prot. 321^a, cf. (pl.) DHal. 5as, Ios., Eus., -ρεῖν id.

ἀλληλο-φίλα ἰχθύων ἐπιθ. Geop. XX 61, -φιλεῖν nb. -μισεῖν Zaub. Lond. I 68.

ἀλληλο(δοτ. ἀλλαλο)-φόνος 2: = κτόνος, ἀδελφοί X. Hiero 3a, cf. KS, λόγχα Pl. f. 163, χείρες Ae. Se. 932^a, μανία A 1576; -φονία: Pl. O. 2as, PhilippCyz. b. IG IV 1153 [IP], Them. 74^a, HermTrism., KS; -φόντης Iustin.; -φύης ἸAēt. Dox. 430, adv. KS -φονία Eust. op. 261¹; -χειρος: f. ἄλιξ.

ἀλλήλων gen. pl., dor. ἄοι. ἀλλάλων, dat. -οις, -αις (δοθ' -οις -αις H.), -οις, ep. -οισι ἡμ., acc. -ους, -ας (-ους EM 479as), -α; dazu dual. (nur ep., Ar., X., Pl.): gen. u. dat. -οιν (ep. am Versende -οιν), -αιν (X. m. II 31a), *-οιν, acc. -ο maso. u. (X. m. II 31a) fem. φ 36., ἴνλ., X., Pl., ungewöhnl. κέραμ ἀρόμττοντι πρὸς -οιν IG II 1054as [c. 340^a] nb. λίθοις συναρμόττουσι πρὸς -οις εἰς; aus ἄλλος ἄλλων [EM 67as], vgl. altert alteri: ein-ander, fāix (uns, euch) gegenfältig ἡμ. (ἐν -οις inter se, -ους invicem Gloss.), v. zweien u. mehreren, v. Mēnschen, Tieren u. Dingen, δήουν -ων βοείας E 452, -οισι κέλευον B 151, -ους ἀνέμιμον A 171, ἀντιον -ων E 569, παρ' -οισι τέταντο Δ 544, πρὸς -οις ἀγόρευον Γ 155, ἐρι-δαινετον -οιν Π 765, -οισιν κοτέοντε Γ 345, -οις ἐρέομεν δ 192, -οισι κέλεσθε M 274 ἡμ., ἴδυσε μάχη -ων ἰδυομένων (παρεῖται ἢ ἐπὶ πρόθεσις [= ἐπ' -ων] Aristarch.) χαλκήρεα δοῦρα Z 3; ἀδελφῶ ὄντε -οιν X. m. II 31, cf. Ar. N. 394, -οισι μινέντε Crat. 240, εἰδέτην -οις (vl. -ω) X. Cyr. VI 1as, διάλυσις ἀπ' -οιν Pl. Gorg. 524^a ἡμ.; ὄντε ἑαυτοῖς ὄντε -οις ὁμολογοῦμεν Pl. Phaedr. 237^a, cf. Gorg. 451^a, ἐπέπλεον οὐδέτεροι -οις Th. I 30, ἀτὰ διττά καὶ ἔτερα -ων εἶναι Pl. rp. 439^a; μετὰ δ' ἐν -οις Ἄρενα Alcæo. 31, cf. Pl. P. 42as, διαλύει πρὸς -οις IG I suppl. 61^a [409^a] ἡμ., ἢ εἰς -α μεταβολή Ar. μ I 1, παρ' -α τίθεσθαι O II 6 (f. παράλληλος), τάναντια γνωριμῶτατα καὶ παρ' -α μάλλον γνώριμα P III 9, πρὸς -α ἀντιπαρβάλλειν opp. καθ' ἀτὰ λέγειν I 3, πρὸς -α μαλακά (relativ) opp. ἀπλῶς μ IV 9, ὄπ' -α τεταγμένα opp. ἑτερογενή K 3 ἡμ., ἢ κύκλω καὶ δι' -ων ἀπόδειξις Zirkelweis A II 7.; ἐκότερον αὐτῶν χωρὶς -ων (= ἐκατέρου) ἦν opp. ἐπιήρισσαν -οις Pl. Phaedo 97^a, cf. Aesch. 11as, ὦν ἕκαστον ὡς ἐτυ-

χεν ἔχει πρὸς -α Ar. πο 23, cf. Π VII 1, Metopus b. Stob. Π I 110, φρόναςι καὶ εὐτυχία ὅδε ἔχοντι ποτ' -α Crito ib. 3as; irrig -ων ἀντι τοῦ ἑαυτῶν Eür. [1124] καὶ Θουκ. [Π 70] 'καὶ τινες -ων ἐγεσσαντο' Phot., BA, S⁴, cf. -ους ἄραρον (M 105) ἀντι τοῦ ἑαυτοῖς (falsh) schT. = VERBR. seit Hom. allg., ion. zerstreut (O Archil., Sem., Anaer., Herodas), αὐτῆ Trag. Jeltner, noch im NT Jelt. hfg. ἀλλην: f. ἄλλας u. [Pl. Euthyd. 273^b] ὄδδς.

ἀλλην-ἄλλως: ὡς ἔτυχεν S⁴, αἰῶνων ἄ. Isorρόπως πεπληγμένον Epirh. 163^a, ἄ. λέγοντες = ἄλλοι ἄλλα vita Abercii 237; Βη3. (-λλος ἀνδρῶνος Ctrf. v. ἀλλοπρόσαλλος Eust. 618). — cf. κακηγάκος.

ἄλληωρῆσαι κνήμας Geop. I 15: Bdtg?

ἄλλιξ σημαίνει κατὰ Θεταλοῖς τὴν χλαμύδα, παρὰ τὸ ἀλλάσσω. Καλλ. [I. 149] 'κα χρυσέισιν ἐπεργασμένην ἐντήσιν' EM, cf. S⁴, -ικα χλαμύδα, πορφύραν (EM)· ἐμπόρημα (EM)· οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοκείρου H., -ξ (ιο) χιτών χειριδωτός, παρ' Εὐφορ. [cf. 112] H., ἰδιῶτα γάλλικα φασί S⁴, cf. allicula (= genus vestis Gall.) Petron. 40, Mart. XII 81, nb. chlamydes Ulp. dig. XXXIV 2as, = hallicula

ἄλλιξ, ἀλλίκιν ἡμ.: f. ἄλιξ. [Vel. gramm. VII 681.

ἄλλι(σ)τος, ἀλλιτάνευτος: f. ἄλι-.

ἀλλό-γλωσσος 2: fremd(e Sprache sprechend), -οος ὅ ἔχε Ποτασιμῶ opp. Αἰγυπτιῶ DialII. 5261 [oibdor. c. 600^a], -οι ἐν Αἰγύπτῳ κατοικήσαν Hdt. II 154, -α Βαβυλωνίησιν IG XII 3-328 (Thera III—II^a); νετρίχιδενsprachig (cf. B 804), -οος ἀπεργασάμενος Ios. a. 1117 (ἐπ' -οσίας οκίδωνται 1^{so}), ἀδὴ nb. ἀλλόδροος Apollinar. prooem. 59.

ἀλλό-γνοεῖν (= μὴ ἐπιγινώσκειν H.) καὶ ἄλλογνούου: τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν, ὡς ἀμφίγνοεῖν PhrygnS. 191a, ἢ ἐπὶ τῆς -γνώσεως (ft. -γνοήσεως, cf. νοῦν ἔνωσα; = ἀγνοήσας H.) Κροίσον ὡς ἀποκτενέων Hdt. I 85; -γνοῶν ὁ παραφρονῶν ὄντω δὲ καὶ τὸ 'φρονήσας' ἔφηται πρὸς αὐτοῦ Gal. lexHipp.; ἢ ἔφητ' -γνώμενον nb. θυμικός ἄστατος Ptol. tetr.

ἀλλό-γνώτω (vl. -ων [erff. ζέων]) ἐπὶ δήμῳ ὄλετο fremd β 366, = σαρκῶν -γνώτῃ περιστάλλουσα χιτῶνι (sc. φύσις μετακομήσεως μεταμπίσσοσα τὰς ψυχὰς Porph.) Emp. 126.

ἀλλοῦ-ἀπόξ (-απῆς EM 68a, Thdorot., Gloss.) 3: auswärts, fremd (aus ἄλλο(δ) u. -απόξ, cf. longinquus, δα-παθῆ ἡμε-δαπὸς ἡμ.: Schülze q. 376), μετὰ εἰς -οισι Γ 48. cf. γ 74., Sappho 92, Pl. N. 1as, X. vect. 2a, Plut. (nb. ἔνωσις EumSert. 1, cf. Manetho I 360), -ὄς περ ἐόν Π 550, ἀνδρες ξ 231., ζένοι p 485, Solo 23, cf. ArRh., Orph. A. 287 ἡμ., Pl. P. 4as, Ae. Se. 1076 [Anap.], Eu. Ion 1070^a, X. Cyr. VIII 71a opp. πολιταί, Plut., Genf. 49 [346^a], δήμος Γ 324, γαῖα ι 36, Solo 4, ArRh., KE, cf. Sim. ep. 119 (κόνις), Pl. N. 3as., ἐν -ῆ ArRh. IV 1557, Hdn. VIII 7a., BU 372 [154^a].., ἐπὶ τῆς -ῆς Oxy. I 71 [303^a], Hdn. VIII 7a., -ῆς ἀπο Manetho VI 352, εἰς -ῆν Philo ἡμ., θάλασσα KE 834 [Kz.]; -ᾶ ζένα, παντοῖα Phot., BA, S⁴, οχήματα ζῶων fremdbartig (v. τέρατα) Hdn. I 141, cf. V 5a.

ἀλλό-δημος nb. -φυλος, -εδνής ἡμ. Poll. III 54, -α ἀπόδημα H., στείχειν ἐπ' -δμήτων Bacch. 17as, ἐν -δημίῳ (-ῆ) Hipp. ἐντ 48 (vl. ἀποδ.), dist. ἐν ἄσται u. κατ' ἀγρούς Pl. Ig. 954^a, ἐν τῇ ᾶ. DCass. 541a, εἰς ᾶ. Tebt. I 50 [113^a], ἐπ' -ας (wie ἐπὶ ζένης) Philod. δ 261a, ἐν -ας Iambl. vP. 36.

ἀλλο-δίκτης ἄγριος ἀνήρ OrSib. 3^{so}, cf. ἰδυήτης ἡμ. ἀλλό-δοξος andersgläubig Philod. ai 255a (ἔνοι τῶν -ων).., Athan., -ζέιν anders (als das Richtige) meinen syn. ψευδῆ δοξάζειν Pl. Theaet. 189^a., -ζία = ψευδῆς δόξα 189^b, cf. DCass. 79a. — f. ἑτερόδοξος.

ἀλλο-εδνής, ἐς: alienigena, externus (Gloss.), ἀνθρωποι Artemid. II 68 (nb. ζένοι), cf. Vett. 2261a, oi ᾶ. Diod. 2as., Ios., τὸ ᾶ. DCass. 41^{so} (ἠφάνισται τὰ σημεῖα τῆς -εδνήας Str. 534); σκύμοι LXX 3 Mo. 4a, πόλεμος DHal. 5a.

ἀλλο-εἰδής, ἐς: fremdbartig, -δὲ ἔφαίνετο ('vl. ἀλλοῖδέα [f. Schülze q. 288] φανέσκετο) πάντα ἑνακί (ἀλλοφάνη ApSoph.) v 194, ζῶα Anaximandr. A 10, Ctrf. v. ἑτερεῖδης schNic. a. 84.

ἀλλο-θεν (ἄοι. -θα nicht gebildet ApDysc. scr. 1531^a) adv.: anderswoher (= ἀλλοχόθεν, f. δ.), νέον ᾶ. ἐλθόν p 112., cf. π 26., Emp. 23, Thgn. 518, Ther., ArRh.,

Alcae. 86, So. E. 1225., Eu. (ἄ. γέγονας, ἄ. Ion 1472), Th. III 82., X., Pl. (ἐνοεῖν τι opp. ἐκ τοῦ ἰδεῖν Phaedo 75^a), Redn., Sp., LXX Es. 4₁₄; ἄ. τῶν Ἑλλήνων Pl. Ig. 707^a; ἐρίττων ἄ. ἄλλος ι 493., ἐφοίτων ἄ. ἄλλος ι 401., cf. N 551., Emp. 35, Tyrt. 11, Solo 4., Ae. A. 92., So., Eu., Th. III 97., Pl., Babr., εἰ καὶ ποδὲν ἄ. ἔλθοι ἢ 52, -ἐν ποδὲν Eu. M. 573., Hippo 1, Hipp., Th. I 22., X., Pl., Is., De., Sp., Rev. 49₁₈ [258^a], πόδεν ἄ.; A'rho 6₂₉, De. 8₂₈., ἄ. οὐδαμόθεν Hipp. ἀτ 20, X. m. III 3₁₂, Pl. (μηδαμόθεν ἄ. Menex. 244^a, Rev. 52₉ [258^a]), Ly. 26₁₉, ἄ. ὀ(πο)θενοῦν Pl. Ig. 738^c (Gorg. 512^a); anderswo, ἐφύλαττον ἄλλοι ἄ. τοῦ Ὀνειού dist. κατὰ τὸ ἐπμαχώτατον X. He. VII 1₁₈, ἐάν ἄλλο ἄ. λέγω Pl. conv. 215^a.

ἄλλο-δι (-δ' vor Def. ep.) adv.: anderswo (= ἀλλοχόδι, f. δ.), εἰσὶν καὶ ἄ. δαίτες υ 182, cf. ζ 130., ApRh. IV 924 (τῆ μέν..., τῆ δέ., ἄ. δέ), Hipp. ἀτ 4, Pl. pae. 4₄₈, IG II 11 [c. 390^a] opp. ἀμοῦ, Andoc. 1₈, ἄ. γαίης ζώει β 131, ἄ. γ. (v. γ. πάτρης; ἄ. = τηλοῦ) ἄλτοτο ρ 318, ἄ. καὶ ἄ. τοῦ ἡμικυκλίου συνιστάμενα Ar. m. III 5, ἐπεγενέτο ἄλλοις ἄ. κωλύματα Th. I 16, ἄλλοτε ἄ. γίνεται Pl. Parm. 138^a, ἢ κου ἄ. τῆς κεφαλῆς Hipp. κτ 13, cf. ἀδ 5., Aesch. 1₁₀₈, Din. 1₉₈, ἄ. που IG I 32 [c. 440^a], ψήφ. β. Andoc. 1₉₈, Th. V 18 (opp. ἐν Ἀθήναις), X., Pl. (ἄ. πη sorph. 243^b), Redn., Sp., OrSib. 4₇₈, ἄ. οὐδαμού X. m. I 4₈, Pl., Redn.; Jonitwie, πολλαχοῦ ἄ. ἄλλον (ἄ. οὐδαμού) opp. ἐν τοῦτῳ in diefem Saße K. Cyr. VII 1₆₀ (Pl. Prot. 324^a), cf. Pl. conv. 184^a; anderswohin, opp. εἰς Ἀθήνας X. He. II 2₂, cf. Or. b. Magn. 17₂₀ [II^a], ἄ. που De. 34₃₇, ποῖ ἄ. ἢ πρὸς ὄμας; A'rho 1₄.

ἄλλο-θροος, att. -θροος, 2 (θρόος): fremd(e Sprache redend), = ἀλλόγλωσσος, -ους ἀνθρώπους α 183., [OrSib.], cf. ζ 43, στρατός Hdt. I 78, III 11, abf. -θροοι peregrini Ae. Su. 972, cf. So. Ph. 540, πόλις Ae. A. 1200, γνώμα So. T. 844^a, ἄλλοιθής: f. ἄλλοειθής.

ἄλλο-οἰνία τάχιστα μεθύσκουσαι Weinweschel Plut. 661^a.

ἄλλοιό-μοροι nb. λευψίφωτες, ἀτυχεῖς Zaub. L 1409;

-μορφοί ἄνθρωποι Hanno 7, θεωρία σπλάγχων Onos. 10₂₉;

-προσποῦντες (ἀστέρες) opp. Ἐρμηῖς ἰδιοπροσωπῶν Vett. II 9.

ἄλλ-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πολέμῳ ἢδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἄ. προφάσος Hipp. ἀτ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοῦσδε ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλώσσα Pol. 2₁₇, VT Is. 28₁₁ Symm. (ἔτερα LXX), φωνὴ Ar. Zγ IV 8 ἡμῶν, -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀτ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161^a, ὅπταν αὐτοῖσιν μῆδὲν ἄτερον ἀποβαίνει Hipp. ἀτ 22, u. jo oft der comp. ohne Steigerung, bef. Ar., Pol.; -ος χρῶς Thgn. 217, ὄρνιθιν 1073, ἄτεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα Alciphro IV 19₂; -ός μοι φάνης anders ausgehend ὁ 181, cf. Pl. Crito 46^a, γίνεται Thgn. 217, D^a 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγὴν Thphr. hp. I 3₂, μορφήν λαμβάνει -αν cp. V 6₈, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10₈, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἢ ἀσθῆσις Pl. Theaet. 159^a; -ον ἄνδρα δλέσσα ἢ Ὀδύσηα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος), X., Pl. conv. 193^a (λόγος -ος ἢ σός), Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87^c (-ον ἢ ἐ-η^b), cf. Crat. 438^c (ἑτερον ἐκείνων καὶ -ον), Ar., Pol.; adv. ἄ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212^c, cf. X. m. IV 8₈ (-ότερον ἢ.), = Ὀδῶν: ἄλλος -ην ἀινεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3₅₀, Bacch. 13₁, ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7₁₁, Babr., Pi., D^a 2, X. eq. 6₁₈., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρα ἐπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαπύον Hipp. δδ 14, cf. εἰ 13., Babr. 9. 2. varius, φῆν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7₄₈. 3. inversus, δική ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρόπαν), -όν τι βουλευσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἰ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. D^a L. IV 44, τὴν ἄγathias AP IX 153, ἄτερος λόγος opp. συμπῆρων [De.] pr. 32₄. = VERBR. Ὁ Ae., So., Kom., Redn. (αὐθ. [De.]), LXX (δοσά Is. 28₁₁ Symm.), NT, Ἰησῆρ., Παρ., Gloss. - ὄν τινα φασι E 638 vl., vgl. oben ἄλλα Sp. 285₂₀.

ἄλλοι-οῖος 3, comp. -οῖοτερος (-οῖοστερος Epich. 186), παθ ποῖος ἡμῶν, cf. ἑτεροῖος; anders, verschiedenartig, cf. τὸ τετράγωνον ἠβῆται μὲν, ἄτερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar

ὀπὸ τῶν συμφορῶν nb. ἡγριωμένοι App. Hisp. 95, adv. Pherecr. 201, Pl. Lys. 216^a vl., συνάπτεν Simpl. in Arφ 1142, ἄ. καὶ ἀδέως ἔχειν πρὸς τὴν AeschSoer. 8, cf. Aristid. I 755; μήτηρ, πατήρ, πατρίς Pl. Prot. 346^a, θεοί VT 1 Rg. 261^a Symm. (ἕτεροι LXX), Ier. 7^a S. (ἀλλότριον LXX); -ος τῶ σχήματι nb. ἐκράπελος schAr. Av. 1021. 2. Dinge, δυνερον (erfl. ἡλλαγμένοι, τερατώδες) CratesCom. 43, φάντασμα Hipp. δδ 12 (Aret. 81), Plut. Num. 15 (nb. φοβερὸν), βρώματα Hipp. γ I 34, σάρξ 40, ἰδαί μορφῆς Orph. h. 71, τόποι opp. ἐνάσιον Pl. Ig. 747^a, ἄνεμοι, πόαι υἱῶ. DCass.; νόσος Ar. V. 71, διάθεσις Simpl. in Arφ 626; θνομα Pl. Theaet. 182^a, ῥήματα nb. χαλεπά Hmai. 292^a, ἔννοια nb. διάφανος Sext. h. III 13, cf. Orph. h. 86, Arr. (λόγων -κονία Simpl. in Arφ 1142, cf. in ArO 192), c. gen. -ῶ γνώμῃ τῶν πόρος (ἐναντία sch.) So. Ph. 1191^a; πρᾶγμα saevum Th. III 49; τὸ ἄ. (ἐξηλλαγμένοι Erot., ἀσαφές, ἄγνωστον Gal.) nb. ζενοπρεπές opp. εἰδηλον Hipp. ἄ 1, τιμωρίας nb. βαρῦ Plut. Cor. 18, -α καινοουργεῖν App. Pun. 92, -ὄν ἐστὶ π Ar. V. 47 (τερατώδες, ἄπονον sch.), Pl. Lys. 216^a.

ἄλλομαι [ἄ fut., aor. II, ἄλκμενος Ar.] med. aus ἄλ-ιομαι, Iat. salio (Gloss.); ἄλομαι X., Sp. (ἀλεύμαι Ther. 311.), LXX, ἡλάμην ep. (Batr. υἱῶ., ἐσ- M 438.), Trag., Kom., X., Sp. (meist indic., ἄλκμενος Ar. Av. 1395^a, -ἄλασθαι Luc.), aor. II ἡλόμην ἴρ. Ep. (Ther., Opp.), Trag., Sp. (meist opt., inf., ptc.; indic. [-ήλου Ae. Pl. 516, So. OR 1311^a] ζωήψ), ἄζου ep. ἄλο E 754, ἄλοτο [ἄ Hdn. II 29] 111., Pi., δειδία μὴ εἶς τεῖχος ἄληται (vl. ἄλ-) φ 536, ἐπει κ' εἶς ἴππουσ ἀλεται (vl. ἄλ-) A 192, ἄλκμενος Hom. (μετ- E 336 υἱῶ.), Opp. h. V 666; ἡλάμην ἴ. ἐλαύνω: ἴspringen 1. v. Sebewesen, ἐξ ὀρέων ἄλο χαμαῖς Γ 29., cf. γ 62, φ 388 (οἰκιο λέων ὡς ἄ. δύραζε Ω 572), κατ' Οὐλύμποιο Σ 616, cf. ArRh. II 286 (ὀβρανόθεν), Th. VII 45, ἀπὸ τεύχεος M 390, cf. Call., Eu. O. 278, θεομανῆς ἡλατο λιπούσα ζόανα Eu. Ion 1402; εἰς ἄλα A 532, cf. A 192., Batr. 227., Call., ἴρ. εἰς πύρ X. m. I 39, ἐπὶ οὐδὸν χ 2, cf. γ 353, ποτὶ πυγᾶν Ar. L. 82, τάφρον (= εἰς τ.) Call. IV 37 [Opp. c. I 83], cf. III 195, φειδιδική ἐπὶ Κερβίον ἄλο μεμαῖος Π 754, cf. N 611, Sappho 55, Ther., μακρόν Call. f. 233; πόρπις ἀνελιμῶνα Hy. Cer. 175, δία κυπεύου Ar. B. 243^a, στάδιον διρατήspringen an. Plan. 53, ψύλλα ὀπόσουσ πόδας Ar. N. 145, ἴρ. ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα Pl. Crat. 413^a; c. inf. ἄλο δέου Hy. Cer. 389, ἐπὶ νῆα νόμῃ ὡς ἄλο πέτεσθαι Ar. 448; abf. auf-, herumspringen, Hipp. παρδ 1, Ae. Eu. 372^a (τῶγαλα Ther. 230), οἰπένταδοι v. Weifprung Ar. Zp 3., cf. IG I suppl 422^a [Ep. VI], gheheilft ἡλατο καὶ περιπέτει NT Act. 1410, cf. 3a, vorSöhmetz Ther. 94, cf. Agath. AP V 287, v. Σίδηεν κειστρεῖς ὀφ' ἡδονῆς DiodCom. 5, cf. Antocrat. 1, Nonn. ev. 21as, v. Pferde X. ep. 84, ζφα ἄλλόμενα Ar. Zp 3., nb. σκιρτᾶν Pl. g. 653^a, δέιν Charm. 159^a. 2. sonst, διότος καθ' ὄμιλον Δ 126, ἀκοκή παλιντυπῆς ArRh. III 1253; ὄδωσ εἰς ζῆν (fort)springeln NT Joh. 414; ὄφθαλμός (= πάλλαια) Ther. 307, ὄρχις Ar. Zi VIII 24, cf. Melamp.; ἡχώ ἀπὸ λείων abraffen Pl. Phaedr. 255^a, ἀγὴ ἀφ' ὄβρατος πόρος τοίχου Plut. 936^a, cf. 937^a.

ii. tr. hürpend fortbewegen, ἐπὶ σήματι κισσὸς μαλακόσ πόδας Eryc. AP VII 36, cf. χορεύω. = VERBR. ep., ἄολ., Hipp., ὄορ. (Ar. L. 82), Pi., Trag., Kom. (O Men.), Th., X., Pl., Ar., Sp., NT (O LXX, Pap., dafür πηδῶ). Daζu εἰσ-. ἐξ- υἱῶ., ἐλπιτικός, ἄλοσ, ἄλμα, ἄλτηρ. **ἄλλο-μορφα** τέρατα Hipp. δ IV 93, -α σώματα φοβέει τὸν ἀνδρωπον ἴβ., cf. schEu. An. 879, KS; ζυρησάμενος τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ -μορφῆσαι Callisth. codLeid. I 3; τὰ ζῶλα ἡ-μόρφωσεν nb. ἐπένησεν ἡ ἄβυσσος VT Ez. 311^a Symm. (ἐξελεύθησαν LXX).

ἄλλομοσ τυφλὸς H., ἴ. ἄλαός.
ἄλλο-παθῆς ἀνωσυμία syn. ἀπλή (Beisp. ἐμέ) opp. ἀτοπαθῆς (Beisp. ἐμαυτὸν) ApDysc. scr. 441^a. (adv. Eust. 920, ἀγάπη opp. ἀτοπ- op. 69), -παθία opp. ἰδία ἐξίς Diod. 261.
ἄλλοπειρίους: ἄλλοφύλους H., cf. ταλαπειρίους.
ἄλλοπιος: ἴ. ἐλλοψ; **ἄλλο-πιτος** Athan.
ἄλλο-πολία (cf. -δημία), ἡ: ἐξ-ας λύσεια fremdes Stadtgebiet IusGort. 647, τοῖς -πολιτάταις Diall. 4954 [fret. V].
ἄλλοπρόσαλλον Ἄρρα (erfl. δεσ πρῶην μὲν στυτο Τρωσὶ μαχέσασσθαι, νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμλεῖ) wetterwendig

[ἄλλοτε ἄλλο φίλον ApSoph., εὐμετάβλητος Phot., H., BA, 8^a, cf. ἀντ-ἄλλος υἱῶ. Hdn. II 764; aus ἄλλο(τε) πρὸς ἄλλων λέγων (νεύων) Solms. Beitr. 161] E 831, cf. 889, Orph. h. 63, nb. κούφονος Adam phys. Π 37, cf. Orph. h. 61, ἀρωγή Triph., σέβας Agath. AP I 34, -α λέγειν Cels. b. Orig. VII 11; ἔρη. **ἄλλος**, η, ο, aus ἄλjos (lat. alius) = fret. ἄλος [InsGort.], ἔρρ. αἰλος Diall. 60 (cf. ἀλα, αἰλότροπος, εἴ. αἰλότριος), art. τι ἄλλου τῶν ἔργων 1222 [Leg. III—II^a], gen. pl. ὄου. ὄου ApDysc. scr. 331, fem. ep. -ἄου, ion. -ἄου (Diall. 5423 [Ep. VI^a], Hdt. 194.), c. crasi ἄλλος -ὀ -ος A 636 vl., richtigter ἄλλος Hdn., cf. schA, ἄλλος B 1 u. K 1 Zenod. ft. ἄλλοι, ἄλλοι Ther. 2217^a (vl. ἄ-), Hdt. 148., τἄλλα οὐ τἄλλα (ἡψ), αὐτὰ τἄλλα, τἄλλα; Zeugn. der Gramm. fehlen [schBT A 465 unflar], τἄ- wohl vorherrschend gef. = τἄ -α; 3: alius, m. (cf. -οι υἱέες B 665, -ος Ἀχαιῶν Π 141) u. ohne subst. (-ων μῦθος B 200, -ο δὲ τοι ἔρεω A 297)

i. ohne Art., ein anderer; Bzähng des Gegenjahres α] -ῶ γ' ἡ Ἀχάη K 404, τίς -ος ἡ γῶ; Ae. Pr. 440, cf. So. Ai. 1158, Th. III 11 (ὄδ' ἄ- τὴ η), X., Pl., LXX; über τι δ' -ο γ' ἡ υἱῶ. ἴ. IA 1 a¹; μηδὲν -ο ἄλλ' ἡ ὄδωρ Hipp. δ III 72, cf. Petr. III 164 [III^a], ὄκ- -α ἄλλ' ἡ ἀναγνώσκετε NT 2 Cor. 11s. β] οὐ τις -ος ἀλλὰ μήτηρ φ 275, cf. λ 558, DHal. 311., Long., ClRom. 151s, οὐδὲ τις -ος ἔγνω ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρη O 697, οὐ δύνατ' -ος Ἀχαιῶν ἄλλ' ἔλως Ἀχάλλεος Π 141. γ] οὐκ ἔστιν -ο φάρμακον ὡς παραίνας Eu. f. 1079. δ] οὐδὲ τις -ος ἀνέμων εἰ μὴ εἶρος μ 325, cf. Hdt. IV 95. ε] -οις μὲν πᾶσιν, οὐδὲ ποδ' Ἥρη O 25, -ο μὲν οὐδὲν εἶπε, οὐκ ἔφη δὲ πρότερον εἶναι Pod. 2314 u. ἀηnl., ἴ. αὐτῆ IA 1 a¹. ζ] οὐδὲν ἦν ἄρα τἄ-α πλὴν ὁ χρυσὸς Pytherm. b. Ath. 625^a, οὐδὲν γ' -ο πλὴν γε καρκίνους Ar. V. 1507, τί ἄνωγας -ο πλὴν ψευδῆ λέγειν; So. Ph. 100, cf. Ae. Pr. 258, Eu. Hec. 596., Ar. Ach. 39., Pl. Theaet. 231^a (μηδὲν -ο πλὴν ἡ σοφιστικῆ), Ar. η] c. praep., -ος πλὴν ἐμοῦ So. Ph. 537, cf. Pl. f. 556^a (πλ. χρηματισμοῦ τῶν -ων ἀμελεῖν), NT; -ος ἀντ' ἐμοῦ Ae. Pr. 467, So. Ai. 444, Eu., ἀντὶ τουτοῦ Ar. N. 653, ἀντὶ τοῦ σοῦ παιδὸς Eu. Herc. 519; -ος ἐκτός σοῦ LXX Is. 261s; βασιλεῖς -ος πρὸ σεῦ ἔσται Hdt. III 85; -ο παρὲς τοῦ ἔνοτος Parm. 807; ὄκ ἔστι παρὰ ταῦτ' -α Ar. N. 698., παρ' δ' ἐπέστειλεν -α ποιεῖν X. He. 15s, π. ταῦτα -α φάναί Pl. Gorg. 507^a, cf. Phaedr. 235., Ar. θ] c. gen., τὰ δίκαια μοθετεῖν ἡ -α τῶν δικαίων X. m. IV 4as, cf. Pl. Gorg. 512^a., Ar., Gal. — wiederholt -ος -ος ἔδε τευχῶν τρόπος Eu. Ph. 132, ἄλλ' ἄλλ' ὄσι βούλει alles andere Ar. L. 133.

A. allg. = 1. sing. a. m. Pron. (-ος εἰς: ἴ. B) 1^a pos., ἡ -ον τινὰ ταμίαν IG IV 554 [Arg. V], ἴηται τιν' -ην μηχανήν Ar. V. 149, -ο δὲ τοῖ τὴ ἔπος ἔρεω Hes. sc. 330, εἴ τε -ου θεῶν E 897, -ο τὴ μοι μελέτω E 208, λέγ' -ο π Eubul. 120 (λέγ' -ο Theophil. 8), ἡ θεομὸς ἡ -ο π Democr. 266, ἡ -ο π δσα ἰσχύος ἔργα X. Cyr. IV 30s, ἔορτην -ο τὴ ἡγεῖσθαι Th. I 70, ζοικεν -ο τὴ ἐκάτερον εἶναι Pl. Theaet. 201^a; -ο τὴ ἕτερον schDe. 2217; ἔστι περίεργος, εἴ τις -ος Men. S. 85, εἴ τις -ος μακάριος opp. ἀδελώτατος Ar. L. 655, cf. Th. II 72, Redn. (über εἰ καὶ τις -ος ἴ. IA 1 c), εἴπερ π -ο τῶν τοιούτων Pl. Phaedo 63^a, cf. Prot. 352^a, ἦντινα -ην σωτηρίαν A'rho 2δ1, -ο ὄποιον τῶν ὄντων Pl. Parm. 164^a, πρὸς -ον ὄντων Is. 184, τόδε -ο Hdt. II 80 υἱῶ.; bef. in der Frage, τί δ' -ο; φωνὴ καὶ σκιά γέρον ἀνήρ Eu. f. 509, σιγήσομαι τί δ' -ο; Ar. N. 1088, τί δ' -ο γε; 1448, τί γάρ -ο; Men. S. 193, τί -ο; καὶ ἡπάτιον προσέειπεν Alexis 27, τί δ' -ο γ' εἰ μὴ νικέβουλος ἐγενόμην; Ar. Eq. 615, cf. X. Cyr. II 21s, τί δ' -ο γ' ἡ κατὰ μήνα; Ar. N. 1287, ὄσι ποιῶ; τί δ' -ο γ' ἡ διαλεπτολογούμαι 1495, cf. Pax 108., Lysipp. 1, X. Cyr. I 41s., Pl. Phaedr. 268^a, τί γάρ -ο γ' ἡ παρεσκευασμένοι εἰσίν; Ar. Ec. 771, τί ἄν τις ἄλλ' ἡ τὴ τύχη μέρφοιτο; ApollodCom. 15; εἴ., **τί -ο** ἡ καταλείψετε; nonne Th. III 58, cf. V 98., εἴ., **-ο** τὴ ἰλείπειτα κενύων ὀ μέγιστος; Hdt. I 109, cf. II 14, -ο τὴ τὸς πτωχὸς οἰκτιρεῖς: Dialex. 11s, cf. X. an. IV 7s (ἦν., -ο τὴ ἡ οὐδὲν καλῶει), Pl. (-ο τὴ τὰ τρία ἡ ἀνάθερα ἄν ἦν; Phaedo 106^a, τῶ διαλέγει; -ο τὴ ἡμοί; A. I 116^a, τοῦτο δ' -ο τὴ ἡ θεοφίλις γίννεται; ἡ οὐ; Euthyphro 15^a; Antw. meist πᾶν γε, π. μὲν οὐν υἱῶ.), Andoc. 111s., Ly. 22s., De. 23s, AlAphr. scr. 187s; ὄση

ή: -ο τι οὐν και οὐ τὸ αὐτὸ ποιήσεις; Pl. rp. 337°, -ο τι ὁμο-
 λογοί ἄν; cony. 200^d, cf. Meno 82^e., -ο τι τὸ ζῶν; καὶ Ar.
 M VII 4. 1^b) neg., μὴ τις θεὸς -ος K 511, μὴ τι -ο κακὸν
 β 303, οὐδέ τις -ος ἔγνω Ω 697, οὐ τις -ος So. OR 819.,
 ἀρετῆς -ης οὐδεμιῆς Thgn. 654, -ο οὐδέν So. OR 228, οὐδέν
 ποτ' -ο [ο ἴψτ! Ae. Ch. 16, Strattis 47, ThpCom. 32,
 δυντες οὐδέν -ο ἢ νηαῖται Th. IV 120, ὡ φίλατα', οὐδέν -ο,
 φίλατος γὰρ εἶ Eu. IT 828, οὐδενὸς -ου ἔνεκα ἢ ἴνα δίοβ
 δαμίτ Δρῆο 511, μηδὲν δὲ -ο ἢ στί Ly. 16^s, δὲ -ο μὲν
 οὐδέν, διὰ δὲ τὸ χαλεπὸν εἶναι Pl. Tim. 48°, κατ' -ο μὲν
 οὐδέν (foigt δ) Hdt. I 143, Pl. Phaedr. 229^a; οὐδέν -ο
 πράξαντες ἢ δηώσαντες ἀπῆλθον X. He. VII 4¹⁷, τυτξ σκευ-
 ἀσαι δεῖ, -ο δ' οὐδέν (sc. ποιεῖν) Alexis 149, ὁ δ' οὐδέν -ο
 γ' ἢ παρεῖχε Ae. Pe. 209, οὐδέν -ο ἢ ἔδεατο X. Cyr. I 4²⁴,
 ἦκουον στί οὐ οὐδέν -ο ἢ ἀπορεῖς Pl. Men. 80^a (αὐτῆ οὐδέν
 ἄλλ' ἢ γείφει, ugl. οὐδέν ἄλλ' ἢ ἐρωτῶμένους μου 80^e u. ἄλλα
 IE3), δ' μηδὲν -ο ἢ διανοεῖται τις Pl. Theaet. 195^e, ἐμὲ
 μηδὲν -ο ἢ ὥσπερ ζέον τρέφε X. Cyr. VIII 3⁴⁶, μηδὲν ἄλλ'
 εἰ μὴ 'σθιε Ar. Eq. 1106, κἂν -ο μηδέν, ἄλλα So. f. 22,
 cf. Men. S. 290, ἔβροντο, εἰ μὴ τι -ο, ἄλλα τοιοῦτον χρόνον
 καταμείναι X. He. IV 6¹². b. m. καὶ οὐ. ἐπι: ὄφρα καὶ -ος
 πτωχὸς ἀλεύεται § 400, δ. στυγῆ καὶ -ος A 186, cf. δ 241,
 οὐ γὰρ ἐπ' -ο ἔσται θαλπωρὴ Z 412. c. Pron. u. καὶ (ἐπι)
 verbunden, ἢ τις θεῶν καὶ -ος Π 446, δῶσω ὅσον τις καὶ
 -ος ἔδωκε X. Cyr. III 2²⁶, ἤδη τῷ καὶ -φ De. 23⁵⁷, ἐν μάχῃ
 εἶτε πυκτικῆ εἶτε τινὶ καὶ -η Pl. rp. 393^a, ἱκανός, ὥς τις καὶ
 -ος X. an. Π 6⁸, εἰ τις καὶ -ος ἔχεις μέλαναν τὴν τρίχα Thphr.
 ch. 2^s (über εἰ τις -ος f. IA 1a¹), εἴπερ τι καὶ -ο X.
 m. III 6², Pl. Ig. 663^a; οὐ τις ἐπ' -ος Ω 774, τί γὰρ ἐπ'
 ἄλλ' ἔρῃς λαβεῖν; So. Ph. 651. d. überh., πυκινὸν δόλον
 -ον ὄφραεν Z 187, τήνδε κοῦκ -ην δίκην So. Ai. 113, μὴ
 μακρὰ νηῖ, -φ δὲ κοπιᾷται πλοῖω Th. IV 118, [pr. -ην ὄρν
 βαλάνιζε Zenob. II 41, αὐτὸς κτανὸν, οὐκ -ος οὐδ' -ἢ χερὶ
 Eu. IA 1178, νίκη μὴν οὐδ' ἄλλος (= οὐδ' ἄλλος, wie οὐδέτερος,
 v. zweien) Thcr. 6⁴⁶, καὶ δὲ κεν -ον σεν ἀπαλεξήσαιμ Ω 370,
 καὶ μὴν -ο σε λάθει ετwas ἀποδῆ Thcr. 30¹⁷, -ο δὲ τοι
 ἔρῳ A 297^{...}, -ο ἠδικῆσθαί Th. I 67, ἐν -φ (sc. ἀντιγράφῃ)
 schA Z 133, 'Zaub., cf. ἐν -οις Melamp.; αἰτία καὶ τὸ δου-
 λεῖον αἰτία -ο καὶ οὐ ταῦτόν Pl. Phil. 27^a, -ο opp. ταῦτό Ar.
 M IX 3, ποιῶν πράξεως -ο νόμιζε Pl. Charm. 163^a, -ο
 (= -ο τι) εἴη τὸ λεγόμενον Parm. 142^e. = 2. pl. -οι δ'
 αὐ τινές εἰσιν, οἵτινες Hipp. ἀέ 14, ἄλλ' ἄττα χωρία Th.
 I 113, ἄλλ' ἄττα ζητητέα Pl. Crat. 438^a, καὶ εἴ τινες -οι
 Th. I 14, εἴπερ τινές καὶ -οι 70, Hipp. ἀέ 14, 'ἰώνων καὶ
 'Αχαιῶν καὶ ἔστιν ὄν -ων ἔδῶν Th. III 92, -α ὅσα ἔδην
 Παιονικά II 96, Πρασιάς καὶ ὄσα -α (v1. καὶ ἄλλ' ἄττα) ἐδή-
 σθη τῆς γῆς VI 105; πολλοὶ ἄνερως -οι α 177, cf. Hes.
 th. 363, -α κακὰ πολλά Thgn. 1213, ἐν -οις πολλὰς ἐπι-
 στολαῖς Th. VII 11, -α τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι I 639, ἀγαθοῦ μὲν
 οὐδενὸς μετέσχε, -ων δὲ πολλῶν Ly. 12⁴⁸, ταῦτα .. -α τε
 πολλὰ Emp. 110, πολλὰ μὲν καὶ -α ἡμᾶς ἠδίκησαν Th.
 III 56, cf. I 144, πολλὰ τε -α καὶ δὴ καὶ Pl. pol. 268^a, κατὰ
 πολλὰ μὲν καὶ -α, οὐχ ἦκιστα δὲ Aesch. 110^e; ποταμοὶ καὶ
 -οι καὶ ἄλλος Hdt. I 80, cf. Th. VIII 92, ἔδην -α τε καὶ
 τὸ Πελασγικόν I 3, -οι τε καὶ μάλιστα οἱ Ἐλωτες IV 26,
 περί οὐ -οι τε καὶ Δειναρχὸς φησιν (fo) οὕτως Did. in De. 9²⁴, cf.
 10²⁸, ἐηλώθη -α τε καὶ Fay. 11 [II^a], ἐν -οις τε καὶ στί Th.
 V 29; στρώματα, ὑποδήματα, ἄλλ' ὄν ἐρχεται εἰς ἐπιθυμίαν Pl.
 Gorg. 517^d, f. III 2; ἐν -ων (mass.) τιμωρία Th. III 84, δὲ -ων
 φόβον VI 111, ἐγρᾶφῃ μετ' -α οὕτως BU 19 [135^e], ἐν -οις
 δὲ δόλωται Aen. 22¹⁸, cf. Ath. (307^a).. = 3. distrib., φύλλα
 τὰ μὲν., -α δὲ Z 147, cf. Emp. 23, Solo 13, Thgn., Pi. N.
 7⁵⁴ (ὁ μὲν τὰ. τὰ δ' -οι), δαζιμ οὐ τὸ μὲν, -ο δὲ μὴ So.
 OC 1671¹, οἱ μὲν., οἱ δέ., -οι δὲ Th. VIII 87 u¹., NT
 (-οι οἴητε δὲ Anaxilas 12, DCass. 57².), τίς., -ος., -
 ἕτερος Epicrat. 11, τινές., -οι NT Ioh. 9¹⁸ u¹., [pr. -ην
 μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισέρει (ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀνούντων)
 Zenob. I 75; -ος μὲν., -ος δὲ Θ 429 (v. zweien, cf. Arat.
 49), πρό μὲν -οι ἀρῆροτες, αὐτὰρ ἐπ' -οι N 800, τῶν -ος
 μὲν., -ος δέ., -ος δὲ x 257^{...}, -οι μὲν χαλκῷ, -οι δὲ σιδήρῳ,
 -οι δὲ ῥινοῖς H 473, -φ μὲν., -φ δέ, ἐτέρῳ N 730; -ον
 ζῶν ἐχουσα, -ον ἄουτον, -ον τεδνηῶτα Σ 536, cf. M 267,
 πολιτῶν -ος τίς σε κακῶς, -ος ἔμεινον ἐρεῖ Mimn. 7, cf.

Thgn. 797, -ος., -ος δέ., -ος X. Cyr. VII 2^e u¹.,
 = 4. nebenander, bezeichnet a. Häufung 1] τοοrdin.,
 -οι πάρεται μάντιες καὶ μάλα -οι ἴμπετ wieder andre Hdt.
 IV 68, -ος δὲ λῖφῃ καὶ -ος (sc. ἐβαλλεν), εἴνα πολλοὶ X.
 an. I 5¹², -ην καὶ -ην ἠδονὴν δάκων Cyr. IV 1¹⁶, cf. Aen. 26^e,
 AlAphr. in Art 500.. (oft), εἰς -ο τε καὶ -ο τῶν ἀρῶν Hipp.
 παρδ 30, -ο καὶ -ο γίνεταί ἕκαστον αὐτῶν Ar. μ I 3, συναρμογὰ
 κατ' -α καὶ -α γινόμενα Crito b. Stob. III 3²⁴; ἡχίηρ (ἀπο-
 πλαγχθέντες) -ην ὀδόν, -α κέλευθα ἤλαθομεν I 261. 2^a] subord.
 -ος ἐξ -ου δέχεται θεβλος Hes. th. 800, -ην ἐξ -ης πόλεως
 ἀμειβόμενοι Pl. ap. 37^a, cf. Leon. AP VII 736, -αι ἐπ' -αῖς
 ἐρχόμενα φαίνοντ' ὄσει νέφος Thcr. 25⁸⁸, παῖων -αῖς ἐπ' -αῖς
 ἠρηγαῖς DHal. 310; -ἢ δ' ἀψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται ApRh.
 IV 141; v. zweien, -αν ἐπ' -α νίκαν (sch. δες ἐξῆς) Pi. O.
 7²², ἄλις κόρης σῆς θάνατος: οὐ προσοιπέος -ος πρὸς -φ
 Eu. Hec. 395. b. Gegenfeitigkeit, -ος -ον παρεκάλει (erfl.
 ἀλλήλους) Araros 2. a. Mannigfaltigkeit, -ος -ο ὄρων
 'Αχαιῶν ἔνεκε σ 301, ἄλλ' -φ κακὸν ἔστιν Thgn. 167, cf.
 Emp. 17, Eu. f. 962, Pl. rp. 369^e u¹., -ἢ δ' -ων γλώσσα
 B 804, -ος -οισιν ἐπιτέρεται ἔργους § 228, -οι -ο τι ἐκρα-
 ζον NT Act. 19²², -α δ' ἐπ' -ον ἔβαν ἀγαθῶν Pi. O. 8¹²,
 ὄσι -ο πρὸς -ο (syn. ἕτερον πρὸς ἕτερον) sc. ἔχει Ar. τ I 17;
 -οισιν -α νέμει Ae. Fr. 230, cf. Se. 340^{...}, Hipp. v III 17,
 -οι δ' ἀμφ' -ῆσι πόλην ἐμάχοντο M 176, γνώμας -οι -ας
 ἔλεγον Th. VIII 86, ἀβερ ἦκοντες -ος -ον τρόπον X. Cyr.
 II 1⁴, νενεύκασαν -ος ἐπ' -φ Antimach. 51, cf. Ion el. 1,
 δημοπόυτο -ος πρὸς -ον ἄγοντες NT Act. 2¹², οἵτοι -ος
 -α λέγει X. an. II 1¹⁸, cf. IV 8¹⁰; παραλαμβάνων -ος -ον
 ἐπ' -ου, τὸν δ' ἐπ' -ου χρεῖα Pl. rp. 369^a, cf. Phaedr. 83^e,
 ἐκάστην γένεσιν -ην -ἢ οὐσίας τινὸς ἐκάστης ἔνεκα γίνεσθαι
 Phil. 54^a; -ἢ ἐπὶ γενεῶν ἀφασιν συνάρηεν Manetho
 III 405; über die Ὀσδὸν m. ähnl. Worten (zB. νεύκον
 -οθεν -ος μ 392) f. ἀλλαχοῦ, ἄλλ-οθε, -οδι, -οσε, -οδισ,
 ἄλλοιοσι. = 5. disjunctiv, -ος γυναικὸς κόσμος, -ος ἀρσέ-
 νων an. trag. 443, -ος ὁ σπείρων καὶ -ος ὁ δερῖζων NT Ioh. 4²⁷,
 cf. I Cor. 15²², -ο μὲν τὸ ἀγαθόν, -ο δὲ τὸ κακὸν Dialect. 11,
 ἕκαστον αὐτῶν ἔστιν -ο, τὸ δ' -ο Pl. Prot. 330^a, -ο οὐδὲ
 ἐστ., -ο οὐδὲ EM 71²², [pr. -οι κάμον, -οι θναντο Zenob.
 I 65, -ο γλαυξ, -ο κορώνῃ φθέγγεται 69; δς x ἕτερον μὲν
 κεῦθη ἐνὶ φρεσίν, -ο δὲ εἴη I 313, ἕτερον μὲν ἐπιθυμοῦσαν, -ο
 δὲ βούλομαι Ar. HIX 4, cf. AlAphr. Arr 484. B. ein z wei-
 ter, alter (syn. ἕτερος), υἰὸν οὐ τέκετ' -ον E 154, Τιτανίς -ἢ
 Ae. Eu. 6, ὁ φίλος -ος αὐτὸς alter ego Ar. H IX 4, cf.
 Artemid. 12, -ος πόλεμος τοῦδ' ὕστερος Th. II 54, ζυνηδικῶς
 ἐπὶ -ας ποιησόμενοι VIII 57, φέρ' -ην, χάτεραν μοι χάτεραν
 Ar. Pax 15, 'Ερμῆς 58' -ος Ae. Su. 220, -ο τότε π 470,
 τοῦτ' ἀμύχανον -ο Ἔ 262, πρώτως., κατ' -ο [Johann Simpl.
 in Arφ 53²²., [pr. -ος οὗτος 'Ηρακλῆς (ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν
 Diogenian. I 63) Plut. Thes. 29; δέκ' -οι weiterte Thcr.
 25¹⁶, -αι ἐπὶ βόες LXX Gen. 41¹, cf. NT Mt. 25²⁰.,
 τρίτον -ο γένος Hes. o. 143, cf. Hdt. IV 53, τρίτῳ ἀπ' 'Αρ-
 χιεω γεγονότῃ φ III 55, cf. II 146, κακὸν τὸδ' -ο δευτέ-
 ρον So. An. 1295, δεύτερον -ον 'Αρατον IG XII 5:891
 [Ep. I^a], πολλοὺς ἐπὶ τῷ χάτερου -ους πόνουσ Eu. Su. 573,
 cf. CratCom. 24, ἕτερον -ον δεῖναι 'KalBulg. [K3.], οὐκ
 ἐστ' ἔρως τοιοῦτος -ος ὅστις ἠδίων ἔραν Eu. f. 358, -ον
 τοιοῦτον βίον Pl. rp. 372^a, cf. 501^b, Ar. μ I 8, Plut. Luc.
 387, τοιαῦτα δ' -α καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν (= ταῦτά) So. E.
 337, -α τοιαῦτα (Antwort auf χαιρεῖν πολλά) Thcr. 14¹,
 εἰπὼν ταῦτα καὶ -α τοιαῦτα X. He. II 4²², -α πολλὰ τοι-
 αῦτα Iamb1. vP. 32, -α τοιαῦδ' ἔτερα μυρία Aristoph.
 f. 333, εἶχεν οὐ πῦρ οὐ λίθον οὐκ -ο τοιοῦδ' ἕτερον
 Men. 322, τοξόται εἰς τοὺς μυρίους καὶ πελτασταὶ -οι το-
 σοῦτοι totidem X. Cyr. III 2^a, -ο τοσοῦτον μέρος Pl. Ig.
 745^a, τυτξ Καλασπίων χλίοι καὶ 'Ερμοτυβίων -οι ἔδου-
 ρήρεον Hdt. II 168; οὐκ ἐν -φ ἐνὶ γε χωρίῳ 'Ελληνικῷ
 Th. I 80, -ο ἐν κέρας ἀνεφῆ LXX Dan. 7⁸, -ον τινὰ
 ἔνα βραδύτερον Gen. 12¹⁶; auswärts, fremd, ξυμ-
 βλήμενος -ος (ἀλλόφωλος H.) ὀδύτης I 127, τέκν' -οι ἀγούσι
 I 594, -ων δήμος Ω 481, γαῖα Pi. P. 4¹¹⁸; verändert,
 -ος γεγονὸς τὰ παιδικὰ Pl. Phaedr. 241^a, [pr. -ος βίος, -ἢ
 διατα (ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων) Zenob.
 I 22, bef. zum Schiedferten, -ἢς κρήνης πῖσμα Thgn. 962,

πόλις ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ -οὶ 53, cf. Thcr. 20²⁰, οὐκ ἂν ἔγωγε -α (sc. ἢ τὰ ἀληθῆ) παρέξ εἰπομι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω δ 348; πῖχτ' ἔργε ἔδρ' εἰηδ, alienus, ταῦτα μὲν -α ὑπομνήματα X. hipparch. 31, τοῦτο -ο ἦν Charito VII 6, ὑπέρ -ον (sc. ἢ ὧν δεῖ) λαλῶν Men. Pk. 273; μὴ ἄλλον πάρεχε -α πρῶτῳ (= οὐ σχολάζω) X. conv. 84; euphem. = widrig, übel (cf. ἄλλοιός 2), ποῦ δ' ἂν τραπέμεθα, εἴ τι -ο ψηφίσοιθε; De. 28¹⁸, cf. Plut. 187°, εἴ δ' -ο συμβαίη XErh. I 10, cf. εἰ συμβήσεται τι -ο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν Th. VII 64.

II. οἴηνε Art., übrig, sc., ἄμα δ' -ος λαὸς ἐπέσσω Μυρμιδόνων A 796, meist pl., εἴ -οι τε θεοὶ Z 476, Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ -οὶ Hes. th. 624, cf. H 327, Thgn. 759, Βορέοι καὶ -ων ἀνέμων E 529, Κρονιδῆν ἄτερ ἡμενον -ων A 498, ρούθος ἀπ' -ων So. Ph. 183', -αι ἀθάνατοι νόσφιν 'Ἥρης Hy. Ap. 95, -οὶ μὲν δ' ἔζοντο, Θεοσίτης δὲ B 212, ἡμέων ὑπότερος., -οὶ δὲ Γ 102; ἐνδ' -οὶ μὲν πάντες ἐπεφῆμυσαν Ἀχαιοὶ, ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ ἄνδανε A 22, -οὶ πάντες δοοὶ θεοὶ εἴσιν., ταύτην δὲ E 877, -ους μὲν κἀδισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς, ἀτάρ ἔμ' ἐν μέσσοι καὶ Μενέλαον συμβάλετε Γ 68, -α τε πάντα εἴλυται opp. κύμα ἐρύκεται M 285.

III. m. Art., anders, übrig 1. sing., ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' -ον λαὸν ἀνῶχθω μάρνασθαι A 189, ὁ ἄλλος ὁ -ος Is. 6²², ἐπὶ τῆν -ην χόραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινά Lyc. 95, ἢ -ῆ πόλις πρὸς τούτους διχοστατεῖ Pl. gr. 465^b, ὁ -ος ὁ ὑμέτερος τρόπος opp. λόγῳ 368^b, πᾶσα ἢ -ῆ Ἑλλάς Th. I 143, τὸ δεξιόν., τὸ δ' -ο Th. III 107, τὸ ἡμιον., τὸ δ' -ο 112; v. zweien, ἄτερονβάδρον., τὸ δ' -ο Eu. IT 963, (χείρ) ὄγῃς ὅς ἢ -ῆ NT Mt. 12¹², cf. 5²⁹, Zaub. L 310, ὁ μαθητῆς ὁ -ος NT Joh. 18¹⁰; τῆ δ' ὑστεραῖα καὶ τῆ -ῆ folgender Tag X. Cyr. II 3²⁴, cf. an. II 1¹, τῷ δ' -ῳ ἐπὶ He. I 21, τὸν -ον χρόνον (= λοιπόν) Σοίσεζεῖτ Ly. 14^a.

2. pl., ἐγών., ἀτάρ οἱ -οὶ σύνδεσθ' Ἀργεῖοι Γ 83, cf. Z 402, αἱ τῶν -ων Τρῶων φυλακὰ K 408, -οὶ Ἀργεῖοι ἀριστοὶ opp. κείνος α 210, πολέας ἔλεσαν' αἰχμοῦς τοὺς -ους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμόν (= att. -ους τε καὶ) O 67, τοῖς -οῖσι θεοῖσι πᾶσαν A 597, οἱ τε Κορινθιοὶ καὶ οἱ -οὶ ζύμαχοι Th. VIII 32, ἀρηδ. Λιβύη, Συρία, ταῖς -αῖς Thphr. ep. III 17^a, f. IA 2; οἱ -οὶ ἡμεῖς ε 368, X. an. II 5²⁹, De., ἡμέας τοὺς -ους Θ 211, οἱ -οὶ σκηνοῦμεν X. an. V 5²¹, οἱ -οὶ ἔρχεσθε Y 23, οἱ -οὶ πάντες A 693, Th., σύμπαντες οἱ -οὶ X 380, οἱ -οὶ οἱ τοιοῦτοι Is. 10²⁹, τοὺς ἔλεν ἀτάρ οἱ -οὶ φύγαδ' ἐμνῶντον ἕκαστος Π 697, τῶν -ων κατὰ δυνάμιν ἐκάστων Th. IV 124, οἱ μὲν -οι., Ἀθηναῖοι δὲ V 75, οἱ δ' -οι., τοὶ δὲ Γ 73, αἱ μὲν -αι., ἢ δὲ μία u 109, cf. τὰ μὲν -α., ἔν δὲ Thgn. 841, Ar. Eq. 359; τὰ μὲν -α μέταλλα opp. γένος, πατρίς τ 115, πρὸς τὰ χρήματα τὰ -α δεύτερα So. f. 328, τὰ -α τὰ συμπίπτοντα Is. 2°, τέκνονες, χαλκῆας καὶ τὰ -α τοιαῦτα X. oe. 6¹⁸, cf. m. Π 1¹⁸., Ar. μ IV 12, πρὸς τοὺς -οὺς praeter alia Th. II 61, Pol. 9²⁸, τὰ τε -α καὶ ταῦτ' λέγει an. com. 100, cf. Ar. R. 978, Th. VI 71 ἡμ., τὰ τε -α πάντα καὶ ὅπως Pl. conv. 182^a, τὰ τε -α καὶ δὴ καὶ τὰδε Hdt. II 65.

3. adv. [ο η]τ, ἵπποσ τὸ μὲν -ο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο Ψ 454, cf. X 322, gew. pl., σὺ δὲ μοι τὰ περ -α μάστιγα πείθῃ ο 540, τὰ τ' -α περ ἄγγελος ἔσει ε 29, τὰ τ' -α καὶ X. an. I 3²⁴., Pl., ἰσχυροὶ καὶ τὰ -κα δότεσίον Hipp. ε VI 2, cf. Hdt. II 92, X. Cyr. VII 41, τὰ μὲν -α θεοῖς ἐναλγκιοὶ ἦσαν, μόνους δ' ὀφθαλμοὺς ἐνέκετο Hes. th. 143, cf. X. He. III 2^a, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος So. Ai. 551, cf. Eu. f. 346., Ar. Eq. 1365, Th., Pl., Hdas, τὰ -μ ἄβρουε Ae. A. 918, cf. Eu. 667., So., Ep. (τὰ -ὀδὲν ἀκίμος Herc. 158), Hdas, Th. II 42, X., Pl., IG II 190 [315^a], Sp., Aristes 40, τὰλλ' ὁμοίαν πάντα Ae. A. 609, προσόμοιον τὰ τ' ἄλλ' ἀναξάπαντα καὶ τὸ πόσιον Ar. Th. 515, πολλά τὰλλ' εὐδαίμονεῖ So. An. 506; ὧν καὶ ἐς τὰ -α βιαστάτος Th. III 36, cf. VII 7, κατὰ τὰ -ἐλαττον ἔχειν De. ep. 3²³.

IV. b. Ausdrücken des comp. u. sup., Ἀχαιῶν ἔξοχον -ον P 368, τέμενος ἔξοχον -ον Z 194, περὶ δ' -ων φασὶ γενέσθαι Δ 375, ὑπείροχον -ον Z 208, ὁ γάρ δ' ἱερῶτατος -ον Thcr. Ber. 4, cf. Hes. so. 260, Call. IV 156, ἱερῶτατον τῶν -ων ὄρων Iambl. vP. 3, cf. schApRh. IV 293, AlAphr. inArt 517, ἄριστοι τῶν -ων μετὰ γ' αὐτῶν (cf. Hermipp. 82 [Hcr.]): δ δὲ πρῆτε καὶ διὰ πάντων M 104, γυναικῶν τῶν -ων μία Eu. M. 945, μόνῃ τῶν -ων ἐπιστημῶν Pl. Charm.

166°, cf. De. 20²²., Iambl. vP. 9, μόνου τῶν -ων De. ep. 3²², πρῶτους τῶν -ων DHal. 10²², cf. AlAphr. inArt 321.; καὶ -οὶ ἔσαι νεώτεροι K 165, -ον μῦθον ἀμείνονα H 358, ἰδῶν ἐς πηλῖον -ον B 271, -ο μείων Ψ 592, εἴ δ' -ο τις ὄρᾳ ἔμεινον X. Cyr. IV 4^a; negat. οὐ τίς οἴοιο θεῶν ὀλοώτερος -ος Γ 365, οὐδὲν φίλυτερον -ο πατῆρς Thgn. 788, cf. Pl. O. 1^a., οὐ πικρῶτερον -ο Γ 321, οὐ στο χειρώτερον βροτῶν -ον B 248, οὐ γλυκερώτερον -ο ι 28.

V. freier gesetzt a. die ändern, nämlich, -οὶ θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι opp. Δία δὲ B 1, cf. Hes. th. 586, ἕκαστο opp. τοὶ -οὶ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες Ψ 241, κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι ἀτάρ οἱ -οὶ σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματ' ἔρχεσθε δ 41; κλισιὸν δέτο ἔκτοδεν -ων μνηστῆρων α 132; cf. τίς μ' -ος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν opp. ἄκουσα θεοῦ Ω 223. b. andrerjeits (oft = wie auch), οἷσιν καὶ χρυσὸν καὶ δὲ κεν ἄλλ' (= weiter) ἐπιβαθρον δοίην ο 449, cf. v 434, Emp. 98, πείνη οὐδέ τις -ῆ νοῦσος ο 407, cf. Th. II 14, Pl. conv. 191^a., Ly. 26^a; προσοφλῶν ὁ μόνον τὴν ἐπαρβαλαν, ἀλλά καὶ -ῆν ὄβριον Aesch. I 1¹²; αὐτὸς τε κἀθησο καὶ -ους ἴδρου λαοὺς B 191, cf. Hy. Merc. 276, Emp. 26, So. OR 7, Ὀδυσσεὺς ἦδ' -οὶ Φαίηκες δ 368, μήτηρ ἦδε πατὴρ ἦδ' -οὶ πάντες εταῖροι ι 367, μήτηρ. οὐδ' -αι δμῶα β 412, cf. ζ 84., δηλίτας καὶ τοὺς -ους ἱππῆας X. He. II 4^a, cf. α, an. I 5^a, Pl. Gorg. 473^a., ταῦτ' α γ' -α θάλλεται ῥάκη So. Ph. 38, λήθοις καὶ γῆ καὶ τοῖς -οῖς ζῳοῖς καὶ φυτοῖς Pl. Phaedo 110^a; umgef. (f. IA 2) ἐσθόμενον -ῆν τε ἐκατόμβην καὶ δὴ καὶ τρῖποδα Hdt. IV 179. c. übertaupt, διὸς ἐνοκαϊδεκά τ' -ον ἀθανάτων Call. Hec. 2¹¹. = VERBR. allg., nimmt in Bdtgn u. Wdgn bis zur att. Zeit zu, später bejährt, vgl. bef. LXX u. NT; adv. f. ἄλλως, ἄλλῃ ἡμ.

ἄλλος (γάλλοι): f. ἦλος; vgl. auch ἦλεός.

ἄλλοσε adv.: anderswohin (= ἀλλὰ ὅσε), ἄ. ἤκε λέχος ψ 184, cf. 204, σκόπη So. E. 1474, cf. Eu. IT 781., Th. I 53 (ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄ.), X., De., ποῖ ἄ. ἢ ἐπὶ βῶμον; Eu. Ion 1255, cf. Pl., ἄ. ποὶ Th. IV 48, X., Pl., Redn., ἄ. οὐδαμῶσε Pl. Crito 52^b, ἄ. πολλὰ ὅσε Menex. 241^a, De. 23¹², αὐτὸς ἔθαν που ἄ. χάσκησ Ar. Eq. 1032, πολλαχοῦ καὶ ἄ. ποὶ ἂν ἀφίκη ἀγαπήσοσσι σε Pl. Crito 45^b; ἄλλος ἄ. θίνασεν ἄμα Eu. O. 1457^a, cf. Su. 413., an. com. 53, X. Cyr. I 417, Pl., ἄλλοτ' ἄ. πηδῶσα Eu. T. 1205, cf. M. 1191; ἄ. ἄμα, δεύτερα δὲ νότον ἔχων So. T. 272; c. gen. ἐκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄ. στέγησ Eu. O. 1127, cf. Th. IV 51 (ἄ. ποὶ τῆς Σικελίας.), X., Pl.; ἄ. δαπανῆσαι ἢ ἄλλοστρατεῖ: f. ἄλλοστρατεῖ [εἰς τὸν πόλεμον Ar. Ad 29.

ἄλλοτε adv., ἄοι. ἄλλοτα [νιδί Alcae. 47] u. dor. ἄλλοκατ' Dyse. scr. 193, adv.: ein andermal, jonft (alias Gloss.), v. Vergangenheit: ἦδη με καὶ ἄ. φόβησεν Y 90, cf. A 590, ὅσπερ ἄ. ἔπειν Ἀρphan. 222, ὅσπερ καὶ ἄ. εἰώθεσεν Th. VIII 97, πολλακᾶς ἦδη καὶ ἄ. III 37, cf. Π 62., Pl. (ὦν τε καὶ ἄ. πολλ. Thaeat. 187°), εἰ ποτε καὶ ἄ. X. an. VI 41^a, LXX 2 Mc. 13¹⁰, ob ποτε ἄ. Hdn. oft, πρότερον οὐδ' ἄ. II 10² (οὐδέποτε Reitsf.), οὔτε ἄ. πάποτε νῦν τε De. 4²¹, cf. 11², Pl. Tim. 22°, ἄ. μὲν., τότε δὲ X. an. IV 117, u. Zufünftigkeit, ἄ. δὴ ποτε μάλλον μέλλω., νῦν δὲ N 776, cf. T 200 (ἄ. περ); iterat., -τε ἄλλῳ [f. οἵατ' -τεν Ujener], cf. Hes. o. 713, Archil. 9, Phocyl. 13, Thgn. 992., Emp. 17) Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ ε 23, δρῶσμον ἄ. ἐπ' ἄλλον O 684, cf. Hy. Merc. 558, Hes. th. 875., ApRh., Pl. O. 2²⁷., Bacch. f. 24, So. Ai. 58, Eu., Ar. Av. 1374^a, X., Pl. Sp., ἐπὶρρέπει ἄ. ἄλλως Thgn. 157, cf. Ae. Se. 1070, an. Iambl. 21, Pl., DialI. 5753 [Μίτρον. II²], ἄ. ἄλλως καὶ ὅς ἐτυχε Ar. Zμ I 1, f. αὐτῷ ἄλλῳ, ἄλλοθι, ἄλλοιός, ἄλλοσε; in der Wdg baib .. baib, ἄρματα δ' ἄ. μὲν χροὶ πύλατο, δ' ἄ. ἄτασσε μετήρορα Ψ 368, cf. 564 (ἄ. μὲν τε), Alcae. 47, Hipp. ἀέ 61., X. eq. 61., ἄ. μὲν, ἄ. δ' αὐτε Z 472., Emp. 20, ApRh., ἄ. μ., ἄ. δ' αὐ Hy. Ap. 141, Emp. 17, ἄ. μ., ἄ. E 595, Hes. o. 552, Thgn., ApRh., ἄ. μ., ὅτε δὲ Λ 566, ApRh., ἄ. μ., ἄ. δ. ApRh. IV 935, ἄ. μὲν., ἄ. δ. So. OC 1675^a, Men. Ki. 55, ἄ. τοι. ἄ. δὲ Thgn. 991, ἄ., ἄ. δ' αὐτε Σ 159, ἄ., ἄ. δ' αὐτε, ἄ. δὲ, τοῖς δὲ Ω 10, cf. Hes. th. 830, ἄ., ἄ. δὲ ApRh. I 1267, ἄ., ἄ. δὲ, ἄ. δὲ Hipp. v 122, ἄ., ἄ. Hes. o. 825, Thgn. (ἄ. τοῖς, ἄ. τοῖσι φιλῆν 1258), ApRh., Hippon.

28, Hipp. ἀ. 11.. (ἀ. λέγοντες, ἀ. ἐργαζόμενοι v 19), δὲ μὲν, ἀ. δ' ἀ Σ 602, δὲ μ., ἀ. δέ Α 64, Call. ΠΙ193, ΑρRh., τοτέ μ., ἀ. δέ Pl. Phaedr. 237^ο, ποτέ, ἀ. So. An. 366^ο, ἀ., ἄλλος δ' ἀδ Μιmn. 2; nur δὲ 2. Ἐβδὲ βε-
 ζεῖται, κλαίει (λείπει τὸ ἀ. schB) ἐὼν πατέρ', ἀ. δ' αὐτε
 Πάτροκλον Ω 511, cf. Υ 53.., Hes. ο. 245, ΑρRh., ἀ. δέ
 Hes. ο. 338, ἀ. Sem. 7^α (λοῦται δὲ, ἀ. τρίς), So. E. 752..,
 Eu. Hec. 28, an. tiag. 493, Eubul. 107, ΑρRh.; ἀ. καὶ
 ἀ. δδωνῶνται mitunter, ὅfter Hipp. ἀ 9, cf. ἀέ 50.. (oft
 γ I, Π), ἐπορεύετο ἀ. καὶ ἀ. ἐφιστάμενος X. an. Π4^α,
 cf V 2^α. [IX 28 [trag. W., f. τέρμων].

ἐπ' ἄλλο-τέρμονα γῆν πλανᾶμαι Ezech. b. Eus. pr.
 ἀλλότης dist. ἀλλοίως Simpl. inΑρΦ 862.

ἀλλοτρι-άζω: = ἀλλότρια φρονεῖν, πάντας τοὺς -ζοντας
 καταπεπληγμένους Pol. 15^α.

ἀλλοτριό-γαμος Thdoret.; -γνωμος (= τὰ ἀλλότρια ἐν
 γνώμῃ ἔχων, μὴ τὰ ἑαυτοῦ PhrynS. 153^α) Crat. 154, f.
 αὐτὴ ἀλλογνωσίη; -επισκοπος (= alienorum appetitor Hier.,
 alieni speculator Cypria u.) nβ. κλέπτης u. κακοποιός NT
 1 Petr. 4^α; -λογεῖν Ἰηζουζεθόριγες reden, nβ. λόγοι ἀλλο-
 τριώτατοι καὶ ἐναντιώτατοι τοῖς φαινόμενοις Aristox. Π32,
 διὰ πλείονον λέγων -εἶν ἂν δόξειεν opp. ἐπὶ μικρόν Str. 62;
 -μορφοδαιτος φύσις Orph. h. 10; ἕκαστα ἀπονέμειν ταχὺ
 ἕκαστος οὐ δύναμει βραδέως τε εἶαι καὶ -νομοῦντες (ἐναλλα-
 γῆν νομοῦντας ποιούντες: ἡ δὲλος τίσι τινα μὴ προσκρόντος
 διανέμοντες Timae.) Pl. Theaet. 195^α, = ἀλλοτρίοις νόμοις
 χρῆσθαι DCass. 52^α; -πραγεῖν abträgnig sein Pol. 5^α,
 Ἰηζεθόριγες tun Procl. rp. Π149 (opp. αὐτοπρ., τὰ ἑαυτοῦ
 πράττειν).., KS, δαζυ -πραγία ἐπίπονος nβ. κενοδοξία ἀκαρ-
 πος Plut. 57^α, opp. αὐτο- Procl. rp. I216..; -πράγματι
 BA 81^α (σοφῆρ'), -πραγμοῦσα ψυχὴ nβ. ματαιοπονοῦσα
 Simpl. inEp. 419, -πραγμοσύνη nβ. πολυπραγμ. Pl. rp.
 444^α, cf. Procl. inAlc. 14.

ἀλλότριος (ἀλλόττριος IusGort.), cf. αἰλότριος DialI.
 1154, ἀοί. ἀλλότερος Hdn. Π303, EM529^α; 3 (2 Bacch.
 14^α, Philo I548^ο); zu ἄλλος: f r e m d, alienus, opp. οικεῖος
 Ar. V. 1022, Th. I78.., Pl., ἴδιος Gorg. H. 9, NT, nβ. ὀδνεῖος
 Pl. rp. 470^α ἡμῶ. 1. einem andern gehöriḡ a. Dinge,
 vñs ι 535.., βέος v 221, ἴππος Thphr. ch. 27^ο, παῖς Eurp.
 159, βίτος α 160.., οἶκος τ 119.., Hes., Eu., Ar. Plut.
 235, οἰκία Th. ΠΙ74, Ly. ἡμῶ., κτήματα Hes. th. 34,
 κτέανα 315, Thgn., Eubul. 139^ο, [pr. ἀρουσαν ἀροῦν Thgn.
 582, -ον ἄμῶν θέρος Ar. Ec. 392, cf. Hes. th. 593, -όν
 π fremdes Gut DialI. 4998 [Gort. V^α], ἐν τῷ -ῳ πιστοί
 NT Lc. 16^α, - α ρ 452 (-ων χάρισσασθαι), 456, DialI. 1154
 [Ὀήμπ. V^α], Eu. Hel. 908, Plato 58, Men. E. 96 ἡμῶ.,
 -ων ἐρώντες Pl. N. 3^α, ἐφίεσθαι X. Cyr. I5^α, Redn., ἐπι-
 θυμῆν Ly. 2^α (opp. τῶν ὄντων ἐκπίπτειν), Is... -οις ἐπιβου-
 λεύειν 7^α.., τὰ ἀ. ἄποστειν X. Ag. 41, δειπνεῖν ThpCom. 34,
 Aphan. 243 ἡμῶ. (ὄφον Ehiphr. 29), X. conv. 1^α, Plut.;
 οἱ δὲ γναθμοῖς γελῶων -οἱα (cf. Sp. naḡ Eust. -οις ἐσθί-
 νει γναθμοῖς = πρὸς βίαν. anders malis ridet alienis Hor.
 sat. Π37^α) v347, χεῖρες Pl. I. 1^α, ὄμματα (des Blinden) So.
 OC146, Pl. Phaedo 99^ο, πρόσωπον Plut. 57^ο, σῶμα Th. I70,
 δύναμις Hipp. ἀτ23, πρᾶγμα Gorg. H. 9, Ly., δχη Y 298, κά-
 δος Pl. N. 1^α, συμφορά Ly. 33^α, ἐσλά Π. P. 1^α, κακὰ Eu.
 Hec. 1240, monost. 583. b. Πηνίσηεν, ἔλοχος Pl. f. 72,
 γυνὴ Ae. A. 447, Ar. R. 1048, Pl., Redn., Perg. 255 [Γ^α],
 LXX (abf. -ia Prov. 5^ο), ἀνήρ X. Cyr. ΠΙ1^α, D^οL. VIII 43,
 LXX (abf. -os IusGort. 3^α, Ther. 17^α), cf. -α λέκτρα Eu.
 Herc. 345; τέκνον Men. E. 506, παῖς De. 59^α, οἱ -ῶτεροι
 τῶν ζυγγενῶν opp. οικειότεροι Ar. H VIII 1, cf. Hd. ΠΙ119,
 -οἱ Men. S. 130, Pl., opp. σφέτεροι Th. VI16, opp. συγγε-
 νεῖς Alexis 141; c. dat. οὐδεὶς ἐστὶ μοι -ος, ἂν ἡ χρῆστος
 Men. 602, cf. Ph'mo 4 (-ia ἐστὶ σοι fie geh't dich niāts an),
 Thgn. 1, Pl. conv. 179^ο, Is. 14^α, De., LXX; τὸν τῆ
 φύσει οικεῖον οὐδεὶς καιρὸς -ον ποιεῖ Men. 742. 2. von
 einem andern ausgehend, φῶς des Πτονδης Parm. 14
 [Emp. 45], θερμότης Ar. μ IV 1, θεραπεία opp. ὑπὸ τῆ
 τεκούσῃ ἔδν X. cyn. 7^α, Ἐκη = τὰ ἔξωθεν Soran. Syn. An.
 Π5, cf. Gal. XIV780, ἄτη (opp. αὐτὸς αἴσως) So. An.
 1259, τῆχη opp. αὐτὸ ἀτυχία A'rho 4^α, ἀμάρτημα Ly.
 617.., γνώμαι Th. I78, τὰ ἀ. λέγειν ὡς ἴδια Pol. 9^α, τὸ ἀ.

nβ. ἔξωθεν ἐπεισιὼν Thphr. od. 41. 3. niāḡ zugehörig
 (= ἀνοικεῖος), ταῦτα ἀφείσθω· καὶ γὰρ ἐστὶ -ῶτερα Ar. ΗVΠΙ10,
 ἐπι syn. νόθα H. s. ἐμβόλιμα; unangemeßen, [pr. -α βάλλειν
 (ἐπὶ τῶν ἀποτυχανόντων) Diogenian. Π60, c. gen. ἐπιτή-
 δευμα δημοκρατίας -ον Ly. 31^α, cf. Bato 5, οὐδὲν -ον
 ποιεῖν τῆς πατρίδος De. 181^α [ψήφ.], λόγοι τοῦ πράγματος -οι
 Ar. ηε I6, cf. Pol. 8^α (adv. ποιῶν τοῦ καιροῦ Persae. 451),
 dat. ὀνόματα πραγμάτων Is. 15^α; untauglich, unpraesent,
 προσηγορία De. 6^α, τρόπος opp. κυριώτατος Ar. K 15, γνώμη
 Ign. Philad. 3^α, τροφή Pl. rp. 491^α, τῆς τροφῆς τὸ ἀ. nβ.
 σκυβαλῶδες opp. νόστιμον an. Lond. 29^α, τὰ-α λέγειν Pl.
 Phil. 29^α, adv. ὀρίζεσθαι Ar. τ I18, cf. K 5, λέγειν opp.
 οικεῖως Thphr. hp. IX 8^α; fernstehend, -ος τῆς πόλεως Ly.
 2^α, πολιτείας opp. μετέχων Ar. Π I8, -ος τῶν τοιούτων ὁ
 σοφὸς Ph'dem. ρ Π32 (πρὸς τὰ τοιαῦτα ib.), πολεμικῆς κρείας
 nβ. ἄπολιος Pol. 10^α, cf. 31^α, τέχνης ἀ λῶδος -α Asclepiad.
 AP IX 752, δῆγμα βλάβης EM 653^α; οἴηνη Βεζήτρεχτ,
 -ος μηχανῆς BU 405 [348^ο]; = ἄλλος, ἔγνωσαν -ους ἡ ἐμέ
 LXX Job 19^α. 4. auswärtig, unbekannt, γαῖα ξ 85,
 γῆ Th. ΠΙ13, LXX, χώρα X. an. ΠΙ5^α, Is., ἡ -α Th.
 Π39.. (oft), Ly. 12^α.. (opp. ἡ αὐτῶν 2^α, σφέτερα 5^α),
 Is., nβ. ζένη Lyc. 25, πόλις Eu. An. 137^ο, Ar. Av. 192,
 Ἄρης bellum externum OrSib. 3^α, θεοὶ LXX; τίς -ος
 φάκος (f. αὐτῆ 5) der den Telem. niāḡ fennt σ 219, ποιμῆν
 25 ἐπακτὸς -ος Pl. O. 10^α, -ὄς τίς Ar. R. 431, -οἱ Π.
 f. 42, ἐν -ων καταδαρδάνειν Ar. Th. 795, ἐν -οις Call.
 VI84, LXX, opp. ἡμεῖς αὐτοὶ K. He. ΠΙ5^α; πενήτη opp.
 γνώτῃ Thgn. 267. 5. feindlich (vgl. ἐχθρὸς γ ἐκτός),
 ἀπ' ἐμείο κάρη τάμοι -ος φῶς, εἰ μὴ.. ein (fremder, beliebiger)
 80 Bōsewicht (πολέμιος ApSoph.) E 214, π 101, f. αὐτῆ oben
 4, χερὲ Hy. Ar. 60, ναῖς Pol. 1^α, -ων τίς Hd. ΠΙ155, -οἱ
 LXX Ps. 53^α.. (χεῖρες -ον Ez. 30^α), -ον ἔχειν τινα Diod. 1^α,
 c. gen. -ος Ῥωμαίων Pol. 28^α, cf. Vett. 89^α, Aadae. AP
 VII 51, τὸ ἀ. nβ. δυσμενῆς Pol. 23^ο, γέγονεν -όν τινα πρὸς
 35 τινα Feindschaf De. 181^α [ψήφ.], τὰ ὄντα -α γίνεσθαι X.
 Cyr. V 2^α, -α φρονεῖν DittO. 90^α [Ag. 196^ο], -α φῶ. τῶν
 πραγμάτων LXX 2 Mc. 14^α, τῆς συμβιώσεως Oxy. Π282
 [Γ^α], adv. (= πολεμῶς Phot., BA, S^α) nβ. πολεμικῶς Is.
 12^α, διακείσθαι (Is. 5^ο) πρὸς τινα Ly. 33^α, Pol., δ. τινα
 40 Diod. 13^α, ἔχειν πρὸς τινα Is. 12^α, Ar. ρ 37, Diod.,
 ἀκοῖεν πνός De. 18^α, χρεῖσθαι LXX; entgegenstehend,
 adversus, c. gen. -ος διαλύσεως Pol. 5^ο, γνώμης δικαίας
 LXX Prov. 2^α, -α πάσχειν τῶν εὐτυχῶν καιρῶν DittO. 5^ο
 [Phryn. ΠΠ], dat. τῷ ζῶντι τὸ μὴ ζῶν -ον Thphr. op.
 45 I4^α, τὸ πῦρ τῆ γῆ AlAphr. inArM 721.

ἀλλοτριότης, ἡ: Entfremdung (-ητος ὑπῆρχεν ἀρχὴ
 τοῦ.. Ar. Π V 10), Feindschaf, der Kaḡe gg. den Vogel
 Diod. 10^α, opp. οικειότης Pl. conv. 197^ο.., nβ. δυσμενεία
 Pol. 2^α, ἀντιπραγαγωγὴ 10^α, subi. τῶν συνημμένων Epic. φ.
 50 ἠλέειν Pol. 4^α, cf. Plut. Alex. 54, πρὸς τινα ψήφ. β. De.
 181^α (καδιστάται), Pl. ep. 318^α, Pol. 5^α.., αἰδώς = -ης πρὸς
 τὰ αἰσχρά AlAphr. ser. 142, ἐκ πολλοῦ χρόνου συνέστηκε
 seditio DittO. 90^α [Ag. 196^ο].

ἀλλοτρι-τρόπος ConstApost., nβ. ἐκφρόνος Apollinar.

ἀλλοτρι-οσίος Athan. [b. Eus. hist. V 16^α.
 ἀλλοτρι-φάλος (f. ἀλλότρια δειπνεῖν) nβ. κέντρων So.
 f. 306, cf. Malalas 180 D., -φάγειν n. -φάγια Eust. 140^α;
 -φρων Βη3., -φρονούντες syn. ἀπειθοῦντες Diod. 17^α;
 -χρως (-s χρῶς überf.) φύσις (= ἀλλοτρίας συνουσίας ἐπι-
 θυμοῦσα) nβ. φιλόκνισος Nic. AP XI 7; -χωροὶ opp. ὁμό-
 φυλοὶ Ios. a. 3^α, cf. 81^α.

ἀλλοτρι-ῶς (-ῶσεσθαι Chrys. ΠΙ212): fremd ma ḡen
 (abalieno Gloss.), pass. andersgestaltig(-artig) werden,
 σῶματα syn. πάσχει opp. καθίσταται εἰς ταῦτο Pl. Tim. 64^ο, τὸ
 65 προσὶον ἡ-ωμένον ἐστὶ (aus süß salzig) Ar. π 2417, ἡ-ωμένα
 erf. μηδεμίαν συνέχειαν ἔχοντα ὡσπερ οἱ ἀριῶμοι πρὸς τὰ
 ἐπίπεδα AlAphr. inArM 816, c. gen. φύσεως opp. μετέχειν
 641.., cf. Simpl. inArΦ 1157; pass. in fremden Bejñ
 übergehen, -οῦται ἡ ἀρχὴ ἐς τὸν παῖδα ἐόντα Πέρσην καὶ
 70 ἡμεῖς ἐόντες Μηθδοῦ δουλοῦμεθα Hd. I 120; v. etw. tr e n n e n
 (cf. ὀβελίσταρ ἠδέσθαι, ἡ-στα S^α), abträgnig ma ḡen,
 pass. ἰσθ abnehmen, abfallen ἡμῶ., abf. ἀποκία ἀδικου-
 μένη -οῦται opp. τιμᾶ τὴν μητρόπολιν Th. I34, cf. Is. 9^α,

Aristeas 120, φρούριον Ὁ J Π Βείβλ. 48 [Ἐρῆ. III—II*], -οῦμενος π.δ. διαμενής, ἀλλότριος Poll. V 115, ἡ-ώθησαν π.δ. ἔξεπολεμῶσαν I 154, c. gen. τὴν πόλιν τὴν σωμάτων Th. III 65 (= ἐπιτύβηται [cf. -osis], ἀήλ. Thdoret.), dat. τοῖς πολεμίοις τὴν χώραν X. Cyr. VI 110, pass. Σάμος Ἀθηναίους Th. VIII 73, ἡ-ώθη τῷ Ἰωανθάν LXX I Mc. 1103, cf. 1527, ἡ-ώθη αὐτὸν ἀπὸ τῆς λειτουργίας De. 5117, ἀπ' αὐτὸν LXX Gen. 427, cf. 1 Es. 94, πρὸς τι(να) pass. Philod. ρ II 30., DHal. (π.δ. διαχεραίνεται Thuc. 27), MarcA. ufw. Δαυ. -τρώσις, ἡ: Veränderung, τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἰς -σιν ἰόντων MarcA. X 6, des Βείβης (f. ἔξ-), ναυτικής καὶ οὐκ ἡπειρωτικῆς τῆς συμμαχίας διδομένης οὐχ ὁμοία ἢ ἄ. (sch. στήρισις) opp. μηδένα ἄλλον ἐάν κεκτήσεται Th. I 35; Entfremdung, Feindschaft, π.δ. ἔχθρα Poll. III 64., ὁpp. οικείωσις Iambl. vP. 30, subi. βουλῆς ἐς τὸν Κάισαρα App. bc. III 43 (δούλων Vett. 26927, hieher?), obi. Μηνοδώρου V 331, cf. Philo I 146, Thdoret., εἰς -σιν μοι μὴ γενηθῆς LXX Ier. 1717.

ἄλλο-τρόποις φαντασίαις (= ἄλλοιουτ.) Linus b. Stob. I 106, ἄσμα v. Ichaferttreibenden Morgenlied Iambl. 20 P. 114, adv. = aliter opp. ἐνὶ τρόπῳ Ar. φτ I 3, -τροπήσας: μεταστῆναι H.

ἄλλο-τυπον χρυσῶν Ἐρῆ. v. ηλεκτρον H., Phot., S⁴, EM, πλαστογράφους, χειρῶν μμήτορας -τυπέτων (= ὑπ' ἄλλον τυπωθεῖσῶν) Manetho IV 75; -φανής, ἐρίφω πανομοίος (= ὡς ἄλλος φαινόμενος, syn. -φύης) Nonn. 14100, cf. 1102., IGaz. eosphr. 2225, Ἐρῆ. v. -εἰδής ApSoph.

ἄλλο-φάσσοντες (= ἀπορούμενοι, τεδορυβημένοι Erot., παραπαιόντες, παραφρονῶντες [XenocrCous b.] Gal., ἔλλοτε ἄλλα φράζοντες καὶ μηδὲν δῶλος διασαφύντες Eust. 1324) π.δ. ὑπόπνοιοι, ἀγρυπνεῖοντες Hipp. προγν 20, ἐρεῦξεται καὶ -φάσσει (vl. -φρονήσει, f. d.) καὶ παράνοιοι γίνονται γ I 41, cf. -φάσσειν ἑτεροχροεῖν περιορᾶν (παρορᾶν BA), οὐχ ὑποφῆρειν βάρος Phot., BA, ἑτεροφροεῖν, οὐχ ὁ. β. H., ἀλλαχοῦ τὰ φάη περιφέρειν EM [?ἀλοφάξ (ιο) σκιρτῶ, παραινῶ (οὐδετ ζυ ἀλοφύξ) S⁴], f. αὐφ παραφάσσω, παιφάσσω; -φασίς: δόρυβος παραχώδης Phot., BA, H.

ἄλλο-φάτων χροῖν οὐφ ἴσχει (μεταβάλλεται εἰς χρώματα πολλά sch.) Nic. th. 148, ζυ φάινω; -φάτοις: ὑπ' ἄλλον πεφασισμένοι ἢ ἀνηρημένοι H., Phot., BA, cf. Ἀρηφάτος; -φέρμονες (-ρβο- cod.) ἀλλαχοῦ τραφέτες H., f. φέρβω.

ἄλλοφος: f. ἄλοφος. [IG XIV 759 [Pear. I].]

ἄλλο-φρήτωρ, ορος, ὁ: ion. = μετέχων ἄλλης φρατρίας.

ἄλλο-φρονέω: βεμυθῆτιος, betäubt sein, -νέοντα εἰκλον π.δ. αἶμα πύοντα P 698, κεῖτ' -νέων Thbr. 22100, ὑπὸ βροντῆς καὶ σεισμοῦ Hdt. V 85, cf. AlAphr. inArM 307, opp. φρονεῖν Democr. A 135, f. αὐφ ἀλλοφάσσω; ἡμην -νέων (vl. ἄλλα φρονέω) ἡπὶβρίτηνδ (ἄλλοῖα διανοοῦμενος ApSoph.) *374; anderes im Sinne haben, -νέοντες ἔμπροσθεν συμμάχους Hdt. VII 205; ὁαζυ -φρων πλῆθοντι λογιμαφ ἵππινος (π.δ. ἀμετροπῆς) Manetho IV 563, -φροσύνη = λειποθυμία Eust. 886 (ait'), π.δ. διχοφροο., σασιασμός Poll. VIII 153, cf. Apollinar. ἄλλο-φύζον: f. ἀλόφ- [Ps. 7620.]

ἄλλο-φύης π.δ. πολύμορφος Nonn. 2148; CyrAl.

ἄλλο-φύλος 2 (φύλον): auswärtig, fremd (alienigena Gloss.), ol ἄ. Th. 12., π.δ. ol ἑκτός Pl. Ig. 629^a, cf. Vett. (π.δ. ζῆνοι 121a), DCass., BU 34 [II—III*], ἀνδρες Th. VI 9, Pol. 2313 [Πιχτήτριπιερ] π.δ. ἑτερογλωσσοι, γεωργός Genf. 13 [314*], στρατός Th. IV 92, ἀρχὴ 86, δύναμις Pl. 301., πόλεμος π.δ. βαρβαρικός Plut. Cam. 23 (f. ἐμφύλιος, ἐκφύλος); χθών Ae. Eu. 851, tom. μάζα Eur. 159, ζῶα wild Hermarch. b. Porph. abst. I 10, Diod. 318; ol ἄ. Πιχτήριπυden LXX aHg. (bef. v. Philistern), Ios., NT Act. 1028, KS, ἀπεριττητοί LXX Ind. 14a., (-φύλησαι π.δ. τῶν πατριῶν ἔδῶν ἐκδιατηθῆναι 4 Mc. 188, πρόσβασις -φύλισμοῦ π.δ. ἀκμή Ἑλληνισμοῦ 2 Mc. 413, μεταστῆναι εἰς -μόν 624); φύσις fremdartig opp. ὁμόφυλος Hipp. ἀτ 12, τάξις der Rede π.δ. ἀπεικία Longin. 224, τὸ ἄ. Philod. 85 116, opp. οικείων 121, des Traufes syn. ἀλλότριον opp. σύμφυλον Plut. 688*, -φύλια παρεῖσεται (εἰς τὸν ἀέρα) Eric. b. D^oL. X 106.

ἄλλο-φύλος Ἐρῆ. v. -θροος H., S⁴, π.δ. -γλωσσοος LXX Ez. 38, -φονία ἀνθρώπων beimTurmbau v. Babel Ios. a. 118.

ἄλλο-χρῶς 2: verändert gefärbt, fremd ausgehend

(discolor Gloss.), δέμας Eu. Hipp. 175 [Anar.], λαμπηδὼν schArat. 330, ζῳζῳν -χρῶς τις ἐκόρημος ζῆνος Eu. An. 879, c. dat. -ως ὄπλοισι π.δ. μειζοβάρβαρος Ph. 138, τὸ ἄ. beim Sehen opp. ὁμόχρων Theophr. sens. 27 (Anaxag. cf. 50, τὰ ἄ. opp. ὁμόφυλα 54; ὠχρά δμματα καὶ -χροῖας ἔχοντα Adam. phys. II 36, -χροεῖ (vl. -τροπέει) τὸ σῶμα καὶ γίνεται ὠχρόν Hipp. ἐντ 35, cf. Ar. π 420, Them. 56^a., PaulAeg., KS.

ἄλλουδῖς adv. (ἄλλος): anderswohin, diétreσαν δ. ἄλλος A 486, cf. P 729., Eur. 159, Ther. 2200, ArRh., Arat., θρηνήσουσιν ἐπ' ἄ. ἄλλος OrSib. 2200, cf. 1200, ἐπ' ἄ. ἄλλος ὄλειται 1207; τὰ διεσκέδαο' ἄ. ἄλλη ε 369, cf. 1458, τρέπεται χρῶς δ. ἄλλη N 279; ἄ. ἐβράσας Simias AP XV 24.

ἄλλου ἄοι. = ἄλλη Hdn. I 507, ἄλλος adv. BA 1316

ἄλλυτος, ἄλλύω: f. ἀναλυ-, ἄλυτος. (gramm. Ἐξερπτ).

ἄλλωθεν (vl. ἄλλο(σ)θεν) Ther. 9a. [1214, AnOx. IV 329.

ἄλλωνίος ἄοι. wie eter-, παντ-ώνιος schDThr. 542, Eust.

ἄλλως, ὁτ. -ὄς ApDysc. scr. 175, adv. ζυ ἄλλος, da für ὄς ἄ. (cf. ὄς ὁμοίως ufw.) Isae. 727, Pol. 1510: anders

t. auf andere Weise (κατ' ἄλλον τρόπον Phot., BA, S⁴), ἄ. σωσόμεν I 401, ἐψίασθα f 429, ὑπ' ἐμείο πέλεται βέλος A 391, οὐκ ἔσονται δ. E 218, μετεβούλευσα ε 288,

οὐδέ κεν δ. λέξαστο v 211, cf. ε 53., λέγω Bacch. f. 27, οὐκ ἄ. ἐρῶ (λέγω) Ae. Se. 490, Eu. Hec. 302., Ar. H.

1140, Men., γιγνώσκειν De. 611., εἰδέναι περί πνος Pl. A. I 109^a, εἰ τῷ ἄ. δοκεῖ Th. VI 23, ἄ. ποιεῖν Redn., οἴφ

ῶρ. (βεῖ. μὴ ἄ. ποιήσας), ἔχει X. rA. 30 (τὰ πράγματα), De. 30, Ar., NT, kurz ἄ. Sp. (wie Gal., Zaub., Gramm.), vor neuen Mitteln, Erfüllungen ufw.; ἢ ἄ. ὁκωοῦν Hipp.

ἀφ 151. ἄ. πως 420, ἄ. πως ἐσπεύσαντες Th. VI 2, πῶς ἄ. σωθῶμεθα; Ar. L. 497, ἄ. οὐδαμῶς Pl. Parm. 163^a.,

Redn., μηδαμῶς ἄ. ποιήσας Ar. Av. 133 ufw.; ἄ. δ' οὐ Democr. 250, DHal.; opp. οὕτω Emp. 53, X., Pl. (οὐ ἢ ἄ. πως Phaedr. 272^b), opp. τὸν αὐτὸν τρόπον Ar. μ IV 6;

Θρηθ: οὐ ζυμβαίμεν ἢ ἔπι τοῖς εἰρημίσις Eu. Ph. 590, Redn., Manetho III 374, X. Cyr. I 11 (ἄ. πως ἢ ἐν δημοκρατία), Ar., LXX, οὐκ ἄ. ἄλλ' ὡς Pol. 1020, μηδαμῶς ἄ. ἄλλ' ἢ Is. 47, cf. Chrys. III 68, οὐδαμῶς ἄ. πλὴν ἢ Ios. 54., οὐκ ἄ. εἰ μὴ X. an. VI 610, Arr., AlAphr. (οὐκ ἄ. ἂν γένοιτο μὴ ἐνεργήσας scr. 199), Gal., ἄ. ἔξω τῶν ὀπογεγραμμένων Hipp. ε I 26, παρὰ ταῦτ' οὐκ ἔστιν ἄ. Ar. πo 14, c. gen. Hipp. ἀτ 2', DHal. 610^a; νετδορπεῖ ἄ. καὶ ἄ. Ar. φ VIII 6 (ἔχει), AlAphr. inAr. 272, LXX 3 Mc. 200; ἄ. μὲν., ἄ. δέ (f. ἄλλος I A 5) Sext. m. VIII 187 (= ἄ. μὲν., καδ' ἑτερον τρόπον δέ 188), AlAphr. inAr 97., ἄ. ..., ἄ. inArA 354, cf. Ar. H. II 9; über ἄλλοτε ἄ. (αὐφ Thgn. 157 vl.), ἄλλος ἄ. πρᾶττε De. 4510 ufw. f. ἄλλοτε, ἄλλος; aus andern Grunde, ἐπειτα ε. εἰς Ἄργος κίσις (εἰ ἄλλην χρεῖαν sch.) Ae. Ch. 680 (οὐδ. = οὐρηθῆν, f. 2), θηρίου ἐνεκα ἢ ἄ. X. Cyr. I 211, ἢ ἢ Iva LXX Iob 402, alia condicione, οὐκ ἂν ἄ. πιστεύσειεν X. He. V 21, cf. an. VI 610; ungnühtig (cf. ἄλλος I B u. secus credit), καὶ εὐτυχῶς καὶ ἄ. πρᾶττε De. pr. 251, ἄλλως ἐκβαίει

Pol. 1511, cf. 3100 (ἐάν δέ ὡς ἄ. ἐρῆθ 1510), Vett. 1611a; verfehrt, χροῖσθαι opp. ὁρθῶς De. ep. 112, Arr. diis. II 102 ufw.

2. f. onst, ζενίχιον ἢε καὶ ἄ. δωτινῆν 1267, οὐτ' ἀροτήρα οὐτ' ἄ. τι σοφῶν Margit. 2, ὁ δ' ἀγίνωρ ἔστι καὶ ἄ. I 699, δείσας ἢε καὶ ἄ. αἰδέεται; ρ 577, καὶ Γ ἄ. τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτεται Y 99, ἄ. μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερονδὲ κείλιμν ἔρχεσθαι ἄλλά. unter andern Umständen ο 513; ἦσαν δέ πωσ καὶ ἄ. οὐκέτι ὁμοίως ἄρχοντες Th. I 99, cf. III 39., φαρμακῶδες ἢ νοσηρὸν δ. Plut. 974^a, πολίται γεγεννημένοι καὶ ἄ. ἐσποδακότιες πρὸς ὁμάς De. 2312, ἐάν τε .. ἐάν τε ἄ. πως ἀποδομηρόντες f. onstwie X. He. IV 511, συγγενεῖς πολλοὶ ἐνδον ἦσαν καὶ ἄ. εὐμενεῖς X. He. V 20 ufw., ὄσα μῆτε δόμην ἔχει ἄ. τε προσγῆα ἐστὶ Hipp. ἀτ 38, cf. 14; οὐτε ἄ. οὐτε περί τοιοῦτον Th. II 50, ποικίλως τε ἄ. καὶ τῷ Sext. h. II 235, οὐτε ἄ. .. καὶ Plut. 1012^a, ἐν τε., ἄ. τε τοὺς ἄγοντας ἔγωγε So. OR 1114, ὄσα τε., ἄ. τε X. Cyr. I 610, οὐτε., ἄ. τε Sext. h. I 207, ἄ. μὲν., .. ἐξ f. onst., jedoch Pl. Phaedr. 229^a, cf. Plut. 68^a (ἄ. μὲν οὐν), Paus. II 350; f. onst immer, καὶ ἄ. φιλόπονος ἐγενόμεν, καὶ νῦν. X. Cyr. VIII 700, καὶ

ἀ... και δὴ και νῦν Pl. Phaedo 116°; aus sonst einem Grunde, οὐ διηκόντες, ἀ δὲ πίνουσι Plut. 132°, αυβερ- dem ποθή, νοῦσος λαμβάνει μάλιστα μὲν ἐκ νόσου και ἐκ τρωμοῦ, και ἀ. ἀπὸ ταυτοῦματο Hipp. γ I 64, nebenbei, τὸ καθαιρὸν ἀ. εὐδὲς ἐστιν Plut. 54°. 3. im Ubrigen, Ἄθρηναίον μὲν, ἀ. δ' ἡμεροδρομήν Hdt. VI 105, πευκρὸν μὲν, ἀ. δ' ἐπιρῶσπον και καλὸν Ar. Pl. 976, cf. Av. 1476°, X. ap. 28., Ly. 1421, De. 2122, Ar. κ 4, Plut., μὲν., ἀ. μέντοι Hdt. VI 102, ἔξει τι χρίσμον ἐκ τοῦ λοιδορεῖν, ἀ. ἀχρήστου ὄντος Plut. 88°, οὐκ ἐστιν οὕτως οὔτε πατὴρ εὐγενούς οὐτ' εἶδος ἀ. ἐκπρεπεστάτη γυνή Eu. Al. 333; ἀ. και σχολά ἐστι Thcr. 2122, καιπερ ἀ. εὐλαβηθεῖς, μή LXX 4 Mc. 412. 4. Ὡδὸς ἄλλως τε και besonders, praesertim, cf. Ὁρχομένον ἐπολιόρκουν, βουλόμενοι ἀ. τε προσγενέσθαι σφίσι και δμηροὶ ἦσαν αὐτοῖ Th. V 61, vgl. IV 78., X. He. VII 22 (ἀ. τε ἐτίμων αὐτοῦς και ζένια ἐπειψαν)... ἀ. τε.. και δὴ και Pl. sorph. 259° (αβγεῖσθῶσθαι ἀ. τε μέγιστον και διαμπερὲς τετριμμένον = οὐ μόνον.. ἀλλά και Pl. Phaedo 111°, cf. Soph. 259°), vgl. αυφ και ἀ. εδοκίμου και μέντοι και Theaet. 144°, λόγος και ἀ. εδ διακείμενος και τοῖς ὀνόμασι Hmai. 286°: εἰ. ἐν ταύτησι (ταῖς ἡμέραις) πρίην, ἀ. τε και τῆς θερμῆς ἕρης Hipp. κ 14, ὀδὲ θαρσοῦσιν, ἀ. τε και μολόντες ἀλγόμενον χόνοα Ae. Su. 768, cf. So. E. 1324., X. (δπλα ἀρκούντα, ἀ. τε και πρὸς ὀπλοῦσ He. III 37), Pl., Redn., Sp., BU 530 [P].., φοῖσθ 3B. ἐάν (ἦν, ἀν; αυφ ἀ. τε κῶν) Hipp. πρ II 15., X. cony. 12., Pl., Redn., εἰ Hipp. γ I 26, Th., X., ἐπειδὴ Th. V 50., X., δταν Men. 110, Pl., ὀπόταν X. Hiero 611, gen. abs. Th. VII 1, X., Ἀρῆο ἡμῶν., πυρετὸς οὐ λαμβάνει, θερμὴ δὲ ἐπίσσει, ἀ. τε και ἀσθενῆς Hipp. π II 49, umgestellt ἀ. τ' ἐάν πρὸς τούτω και θρασείς ὄσι X. m. I 220, cf. Is. 15104, ἀ. τ' ἐπειδὴ και Pl. Hmin. 363°, Ly. 272, Ar. Z. I 312, ἀ. τε εἰ και De. 4117, ἀ. δ' δταν και Is. 570, ἐπει ἀ. τε και ἀπύρετοι γίνονται Hipp. ἀ 28; ebenjo ἀ. τε πάντως και Ae. Pr. 636., cf. Pl. ap. 35°, ἀ. τε μέντοι και Ar. N. 1269, ἀ. τε δὴ και Is. 1521., ἀ. περ και Pol. 282°; kurz ἀ. τε (= μάλιστα Phot., BA, S°, H.), λειψθῆναι (αὐτοῦς), ἀ. τε τοῖς πρώτοις ἀνταγωνισαμένους Th. VI 72, ἀ. τ' ἐπειδὴ περὶ τῶν γυμνασίων ἀμφισβητοῦσιν Is. 321, ἀ. τ' ἐπειδὴν DHal. Thuc. 9, ἀ. δ' ὅτε Lib. 1912., ἀ. τε δὴ Par. 63-925 [165°], ἀ. δὲ Leid. B II 21 [162°], ebenjo τὸ δὲ κατὰ ὀλίγον ἀσφαλές, και ἀ. ἦν τις ἐξ ἐτέρου ἐφ' ἕτερον μεταβαίνῃ Hipp. ἀφ 121, cf. δδ 15, Chrys. III 465., ἀ. εἰ πληθὸς λάβοι, βουβωνοῦται Hipp. δδ 8; ἀ. τε (και) ἡμῶν. im Haupf. = zudem, unḍ ferncr, αυφ, μὴ κατὰ τὴν ἕξιν προστιθέναι, ἀ. τε και χαλαρῶς προστιθέναι Hipp. ἀ 26, οὐκ ἐφῆ προσωμοκέναι: ἀ. τε και τούτω ὑπερ- τερον νομίζεσθαι Plut. 223°, cf. AlAphr. inAr. 399, ebenjo ἀ. τε ArDysc. 82. (oft), Vett. 292. (oft, dafür ἀ. τε και 3372a), Gal., ἀ. δὲ πῶς λόγον ἔχει.; Plut. 638°, cf. 974°. 5. ἡ β ε ρ ἡ αυ π τ, ἦν Ἄγιδοῦ ἐχθρὸς, και ἀ. ἄπιστος ἐφαίνετο Th. VIII 45, ἀραρτον και ἀ. ἀναίσθητον Pl. Tim. 52°, εδορκα ταῦτ' ἔσται και ἀ. δίκαια De. 2124, cf. 212, Teles 592, Ἀρῆαν. 202°, πρὸς τῷ και ἀ. ἄπιστον εἶναι τὸ λεγόμενον Ar. φ II 4, οὔτε., οὔτε De. 241202, ἀ. τ' ἔστι c. inf. u. überh. Th. 159; εἴπερ γε και ἀ. ἐθέλοι φανῆναι wenn anders Hdt. VII 10, εἰ ἀ. βουλοῖσται VIII 30, εἰ γ' ἀ. X. eq. 32, εἰ μὴ τις ἀ. ὀνόμασιν χαιρείει κοινοῖς Men. 483. 6. ο ἡ η η ἡ η η, τί γυ- ναικὶ θυμὸν ὀρίνετον; ἦ τε και ἀ. κείται ἐν ἄλγεσι θυμὸς φ 87, οἴπερ και ἀ. ὀλέθριοι εἶσι Hipp. δδ 58, cf. ε I 14, αἰ φύσεις τ' ἀ. κράπτοι, νῦν δὲ και παρηκόνηται Ar. R. 1115. 7. = μάτην (Phot., BA, S°) α. ο ἡ η ε ρ τ ο ἰ γ, vergeblich, ἀ. ἡρήσατο Πηλεῖς ῥέξειν ἐκατόμβην ψ 144, ἀ. ποιεῖ So. OR 1151, Eu., Th., Pl., μοχθεῖ Eu. Hipp. 301., οὐκ ἐστι., ἀ. δ' ἄλγει Men. E. 342, ἰκετεύει Ar. Pax 1113, cf. Men. S. 321, βοῶς Ph'mo 133, λέγειν τι Pl. Phaedo 115° ἡμῶν., cf. H'clit. 5, Th. II 18. (χρή- ματα δαπανᾶν IV 47), Pl., Sp., ἴρ. ἀ. ἄδεισ. Sp. 10821, pleon. ἴνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἀ. Ar. V. 929. b. ο ἡ η ε ρ τ η η δ, φήμας κακάς ε. ἤκουσεν οὐδὲν ἀτρία Eu. Hel. 615, εἰ ταῦτα μὴ βλέπει, ἀ. νομίζῃ Ζεὺς C. 355, cf. Ar. L. 252, Pl. 1099, Alexis 20 (ἀ. ἀπίαν ἔχειν), LXX 4 Mc. 512, pleon. δόξαν ἀ. τῆνδε κεκτῆσθαι μάτην Eu. Hec. 489. 8. = ματαῶς, ἀς ἐτυχεν (H.) α. ὀρατος, λειψθῆναι, temere, ἀ.

ψεύδονται (= μαψιδίως ψ. 365) πδ. οὐκ ἐθέλουσιν ἀληθεῖα μθ- θήσασθαι ξ 124, τί ταῦτ' ἀ. ἐλέγχεις; So. OR 333, τί κινω- ρόμεθ' ἀ.; Ar. Eq. 11, κομπέειν Hdt. V 41, cf. III 16, φλου- ρεῖν Ar. V. 85, cf. Pax 92, ἀ. εὐχαῖς θμοια λέγοντες Pl. tr. 499°, cf. Pol. 322, opp. ἀπολαύσας Plut. 709°, ἤρετο opp. ἐξεπίτηδες Luc. dd. 204, οὐκ ἴνα ὡς ἀ. ἀδολεσχᾶ De. 622, ἐξαμαρτάνειν οἴηνε Überlegung opp. ἐκουσίως και δι' ὕβριν 2122, ἀ. πλανᾶσθαι syn. ἀμελῶς τε και ἀφύλακτως opp. σὺν προνομαῖς X. an. V 17, ἀποπλανᾶσθαι Chrys. III 137, syn. ἀλόγως 462, πράγματα ἀ. συνδραμόντα casu Ar. diss. I 812, οὐτ' ἐξ ἀνάγκης οὐτ' ἀ. συμβεβηκὸς Plut. 390°. b. nur jo, πωλὲς μὲν οὐδένος χρήματος, δίδωμι δὲ ἀ. οἴηνε Weiteres Hdt. III 139, δάπτουσι κατακαύσαντες ἢ ἀ. γῆ κρύψαντες V 8, cf. Chrys. III 748; ἐναίρων νεκρὸν ἢ κεινοῦ σκίαν, εἶδωλον ἀ. So. Ph. 947, ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα, οὐκ ἀριθμόν ἀ., ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν Eu. T. 476, cf. Ar. N. 1203, Th. VIII 78 (Φοινίσσας ναῦς, ἀ. ὄνομα και οὐκ ἐργον), Pl. Theaet. 176°, De. 1922, 3522, Luc., Simpl. inArK 105, δπi ἀ. ἔνεκα λόγου ἐλέγετο Pl. Crito 46°, cf. Plut. 626°.. οὐκ ἀ. ἐπιγεννηματικῶς γίνεται ταῦτα Chrys. II 899; hieher τὴν ἀ. (sc. ὀδὸν ὄγει ἡμῶν, αυφ τῆν- ἄλλως γεσθῆ., jo H., S°), ὀ ἀγῶνος οὐδέποτε τὴν ἀ., ἀλλ' ἀεὶ τὴν περὶ αὐτοῦ = ὡς ἔτυχε Pl. Theaet. 172°, μετὰ παιδείας τὴν ἀ. ἀνευ μοδοῦ θεωρεῖν οἴηνε Weiteres Ig. 650°, τὸ καινοῦν ὀ παῖς περὶσσι τὴν ἀ. ἔχων (εἰπ. μάτην) Ph'mo 51, ψηφίζεσθε opp. ἐκ λογισμοῦ De. 19121, προήρη- μα λέγειν 321, cf. 19222, προκτικέο μοι opp. ἐξ ἀναγκᾶς DHal. comp. 18, cf. Paus. X 94, Clal., Hel., τῆν γε ἀ. και βιαῶς ἐκείνα ἐπράττετε DCass. 4220 (αβερ ἦν και τὴν ἀ. στασιώδης ἰονθῆ 25 fr. 89. = τὴν γε δ. 3822), ἑτερόν τι τὴν ἀ. (= κατὰ τύχην) ἐπισυμβάν Simpl. inArK 357, οὐ τῆν. S°, cf. οὐ μάτην (i. οὐ τὴν), δοσῆ. Sp. 30322, 22) ἀ. γεγό- νασιν DChrys. 7127. = VERBR. seit Hom. aüg. (αυφ ἄλκαε. BKlT. V 27); bef. in att. Prosa u. wieder b. Plut. stark ausgebildet, geht in der Volksspr. zurück, LXX selten, NT nur I Ti. 522 (= aliter); j. ἐν.

ἄλμα, τὸ (ἄλλομαι): Sprung (πῆδημα Phot., BA, S°, H., saltus Gloss.), als Leibesübung -πi προφερέστατος δ 128, περιγιγόμεθ' ἄλλων -σιν ἠδὲ πόδεσσιν 103, cf. Sim. ep. 153, ἴρ. Ep. b. Eust. inPi. (πόδος), Paus., Sprung- stelle, -των σκάφης και ἠμάλις πδ. σταθίων σκάφης BCH 23222 [Delphῆ 258°], cf. μακρὰ -θ' ὀποσκάπτοι πi Pi. N. 520, Σῦνγε = ἀ. μαλακόν f. die πῆδησι καρδίας Pl. Tim. 70°, Sprungweite, τὸ φέγγος ἀπέτεινε ὀλον -α Ar. μ I 6; ἰονθῆ, 45 κοῦφον -α ποδῶν (Ἀχιλλεύς, = ποδώκης) Eu. E. 439°, cf. Lyc. Al. 245 (-α ποδός), Triph. 589, LXX Iob 3922, im Tanze Poll. IV 97; ἐπὶ ἕξιος v. Selbstmord Eu. Hel. 96, βίαια Herc. 1262, εἰμῶ πρὸς -ατα πέτρας Spr. vom Felsen Herc. 1148 = πετραῖον -α Ion 1268, κρημῶν -α KB 225 [1°]; ὄρθον ἀ. des Delphῆin Archias AP VII 214, κοῦφον (Orph. h. 55, Hel. IV 17) des Σίψης Opp. h. III 101; πρώτον ἀ. des Ἐπιδρηο Hipp. tr 42, -α des Herzens καρδ 4 (j. ἄλσις), des Σοφes beim Schütteln So. Ai. 1287. **ἄλμα**: κλάδος παρ' Αἰολεῦσι EM, -α πάππου (par. ἄλσος τοῦ πάππου Τρωῶς) Lyc. Al. 319 = Τρωῖων δ. an. alex. b. Did. [-ατα u. ἄλση = ὀργάδες] inDe. 1412. **ἄλμαϊαν** τὴν ἄλμην Phryn. S. 387, -αν πῶν Aristoph. f. 419, ἔριος Nic. f. 70, ἐκ βαφανίδων Αἰγυπιακῆς Crfl. v. συρμαία schAr. Pax 1254, pl. (j. ἄλμευσι) Dsc.; -αιο- 60 **πῶλης**: salgamarius Gloss. **ἄλματ-ίας** zappelfeier Menῆς Adam. ph. II 52. **ἄλματισοῖαι** [j. ἄλμιζω, ναθ ἄλ(ατ)ικός]: salitores Gloss. **ἄλματόραι**: τὰ παραδαλάσσια χωρία H. **ἄλμας** sc. ἄλαια opp. θλαστή Aristoph. f. 393, -άδες 65 **ἄλαια** 141, abf. -άδες opp. θέμψυλα 392, τρεῖς ἀ. ἐπιφαγεῖν πδ. κρόμμυον Eur. 255, cf. Hermipp. 81, vgl. -άδες: κο- λυμβάδες (j. δ.) ἄλαια: και ἐκ ἀνάστος γογγυλίδες H. **ἄλμ-ᾶω**: salzig werden, νοσηματικῶς ὡπερ ἢ ῥοδωνία Thphr. cp. VI 102, πδ. ψωριᾶν hr. VIII 101, cf. VII 62; 70 **ἄλμειον**: ἀνδρείον H. [salzig sein GrNyss., 3B. -ῶσα γῆ. **ἄλμ-εῶω**: mit Salzlate einmachen, dazum -εῶσεις (pl., = ἄλμαται) u. -εωθῆς Dsc. **ἄλμη**, ἢ, zu ἄλς: -ἦν τὸν τῶν ἰχθύων ζωμὸν Ἄττ., Ἔλλ.

τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ Moer. 1. Meerwasser, πικρὴ ε 322, Crinag. AP VII 36, περὰ δευτέρα -η ε 53, cf. ζ 137, ApRh., Philipp. AP VI 38 ὡς., Pl. P. 260, Timoth. P. 74., Pl. Phaedo 110*, Ar. P II 23, AchT., Ποσειδῶν Φυτάλιμος -ην ἀνήκειν ἐς γῆν Paus. II 32s, als Kruste, -ην ἀπολούσομαι ζ 219, νίξεται -ην, ἢ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ἄριστος syn. ἄλως χυδόν 225, πολλὴ περί χροῖ τέροφεν der Schiffsbrüchigen ψ 237, cf. Arr. Ind. 347, Meerflut, ἐκινήθη πόντος opp. ἔσχετο δ' ἄ. ἔξαιτίας Hy. 2712, cf. ApRh., Call. ὡς., Pl. N. 684., Eu. C. 186., Hipp. 160*, LXX, βαθεῖα ποντίας δ. Pl. N. 436, ποντία an. trag. b. Ph'dem. π. βρύχιος Ae. Pe. 397, τετραελευκτος (erfl. τρικυμία) an. trag. 266, Βηρυτίας OrSib. 79s. 2. überh. Salzbrühe (maria Gloss.), als κατάκλυμα π. θάλασσα Hipp. δδ 5, -η προσραίνειν Ar. Zi VIII 10, ἐν -η θησαυρίζειν Thphr. hp. VI 410, des Σεισίφης Mnosim. 4, als Σεισίφυντε (τῶν ταρχηρῶν ἰχθύων dist. γάρος Gal. XII 37; f. συναλμος), ἰχθύες ἐφδοῖ ἐν -η opp. ὅτι ἐν ἔξει Hipp. δ III 79, cf. II 56., Aret., A'phan. 222 ὡς., Ath. 329b, τριχίδων Aristoph. f. 416, σάλπιος Archestr. 45. π. δάλαμ υ. σκοροδάλημ Crat. 143, δερμὴ Ἀχονία. 4, λευκὴ καὶ παχεῖα Ph'mo 41, δριμεία Hipp. δ III 75 (Archestr.), δάκειν ὡς -η γ II 122, -ης ποτήριον als Straßtrunf A'phan. 74, cf. Anaxipr. 1, -ης ἀκμή Archedic. 2, Θασία [Ar. Ach. 673*, cf. sch.] = στράϊλοφ. Crat. 6, αὐτὴ γλυκεῖα καὶ λιπαρὴ Hipp. γ II 115; Salzfruste am Käse, τυρὸν μίγειν ἐπιξέσας τὴν -ην (ἄλῆν θ) 129, π. ῥόπος I 64, αὐτὴ ῥφλιανzen Thphr. hp. VIII 6s., (v. ἐβρίδιον), cf. Pl. Tim. 84b, ἐπανδούσα der Erde (= νίτρον) Hdt. II 12; Salzgehalt der Erde X. oe. 201s (f. ἀλμύδης), der Luft Thphr. cp. V 10s.; ἰβτρ. ἰρ. ἄλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ Eust. 1859, cf. δλς 2.

ἀλμῆεντα πόρον (= θάλασσιον) Ae. Su. 844.
ἀλμῆεται τὰ θεμελία ὑπὸ θαλάσσης (Erfl. v. Κήρυδον ἔφαλον) schB B 538, f. ἀλματισταί.

ἄλμια syn. ἰχθύδια λαπάδια opp. ὀνδυλεύσεις Men. 462.
ἄλμο-ποσία Salzwassertrinken Afric. cest. 2 (pl.), -πόσις Mýndos als Heimat eines οἴνος τεθαλαττωμένος Menipp. b. Ath. 32*.

[Art des nitrum Plin. 3110s.]
 halmyraga vocant (ἀλμυρᾶς aus ἀλμυροράξ*) eine **ἀλμυρ-ἰδιον** Meerthl Plin. 1914s. [(f. αὐτὴ ὄφ-).
ἀλμυρ-ἰζουσα γῆ Ar. Zi IX 7; -ζει τῆ γέυσει Dsc. I 12
ἀλμυρῖς (ἦ Ar.), ἴδος, ἢ: salzhaltiger Stoff (meist sc. γῆ), pl. π. ἄλες λίτρον θάλασσα Hipp. ὄχ 3, τὸ πῆλον ἐξήνησον -δα Plut. 248d, cf. Eum. 16, πικρὰ Diod. 3s, γεώδης ὀφίσταται ἐν ἀγγείοις Ar. Ζυ IV 1, μ Π 3, ἢ ἀπὸ ἰδρώτος Thphr. sud. 16, pl. salzige Ausfäulung des Leibes Hipp. ε III 13, salzige Erde Thphr. hp. IV 3s., (pl. cp. II 54), LXX Iob 29s, Petr. II 103 (-is ἄφορος) [II*], Tebt. I 60., [II*], pl. cf. -des αἰγυαλοῖ· καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ [A-des Aristoph. f. 132, *A-s IG II 1059] H.; ἰβερθ. Salzgehalt, des Wassers Ar. π 230s, der Pflanze Thphr. cp. VI 10s.; salzige Kost, pl. Salzfräuter? DioCl. Cap. 138, Plut. 801*, sing. (dafür γάρου Lond. II 278) Oxy. IV 736 [P*]; sc. κράμβη Kochart EudemAth. b. Ath. 369*.

ἀλμυρό-γεως πεδῖος Philo II 111; -νάματος ἰρ. KS.
ἀλμυρῖς 3 (ἄλμη): salzig, v. Meerε ὕδωρ ι 227 (ἐπιπλεῖν), ApRh., DPer., θάλασσης δ. v. μ 236 (Χάρυβδεις ἀνεροῖβδησε), οἶμα θαλάσσης opp. γαῖα Hy. Cer. 14, πόντος Hes. th. 964., Alcae. 26, Eu., θάλασσα Sappho BKIT. V 216, Eu., Ar. N. 567*, ἄλες Epich. 53, Eu., βένθη Pi. O. 7s7, cf. Eu. T. 1, Men. 348 [parod.], -ἀ στάζειν Xenocr. Rhod. AP VII 291; ἰβερθ., ποταμὸς Hdt. VII 35, ὕδωρ Hipp. ἀτ 7 (κατάκλυμα δδ 5 ὡς.), Stratt. 14, Th. IV 26, Ar. τ V 5., (dist. θάλασσα π 231), Thphr. (π. νιρῶδες cp. II 51), αἶμα Pl. Tim. 84*, φλέγμα π. δξυ 85*, γάλα Ar. Zi V Π 5, χυμὸς Thphr. cp. VI 10s., (AlAphr.), ἰβρῶς πύλον δάκρυον (-ἀ δάκρυα· χαλεπὰ, πικρὰ H., -ἀ κλαύσει Theoc. 23s) sud. 3, χρῶς στόμα σάρκες Hipp., αἷτα v Π 47, βρώμα an. com. 596, ὄψα X. Cyr. VI 2s1, γῆ opp. τρόφιμος Thphr. cp. Π 51 (f. ἀλμυρῖς), cf. LXX Ier. 17s, δούνας Pl. Tim. 82s., τὸ δ. Hipp. ἀτ 8 (Salztriftalle), syn. πικρὸν Ar. ai 4, opp. πότιμον μ Π 2., ἰβτρ. ποτίμω λόγω οἶον -ἀν ἀκοήν ἀποκλύσασθαι Phaedr. 243*, cf. Ath. 121*, γειτόνημα (= Alcim. 116*) π. πικρὸν Pl. Ig. 705*, κάλλος γυναι-

κὸς π. δριμύ Plut. 685*. [-ὸς: τὰ πολλὰ ἐκτεταμένους PhrynS. 1521s, ὅ als att. Hdn. Π 15, (f. ἀλμυρῖς), δοσά ὅ Eu., Ar.]
ἀλμυρότης, ἢ: opp. γλυκύτες Hipp. ε VI 8s vl., π. πικρότης Ar. μ Π 2, θαλάττης 3, cf. Thphr. f. 39.

ἀλμυρῶδες ρεύμα π. δακνῶδες Hipp. ε I ε, τὰ ἐν τῆσιν ἐπιφόροιον -δα Kw 515, χυρῖον Thphr. cp. III 17s, ἄλμη π. ἄγονος Ios. b. 44s, = **ἀλμῶδες** δάκρυον Hipp. ε IV 15, πτάσιον Kw 238, στόμα ε VII 23, σῶμα II 110, τὸ δ. ὄχ 6, cf. Aret. 331, ἢ ἄλμη καὶ ἄλως τὸ δ. Thphr. cp. VI 10s, cf. III 17s, κρήνη f. 159; γῆ -δεστέρα πρὸς φυτεῖαν X. oe. 201s, π. ἔφαμος Thphr. cp. III 6s., τὰ δ. π. λεπτόγεια *ἄλξ: f. ἄλκη; *ἄλ[α]ξ: πῆχυς: Ἀθαμανῶν H. [hp. VIII 7s.]

*ἄλξίας (ἴο): πράξις καὶ ἐκλήψεις H.
 *ἄλξων· τευχέον H., f. ἐπαλξίς; **ἄλσας**: f. ἄλσῃ.
ἄλοατός, -άω: f. ἄλοιαῶ. [Plut., ἦπαρ Alex. 73, Arr. ἄ-λοβαλερά οἴηνε Σεβερτάρπην (unähnlich) X. He. III 41s., ἄλογ-εὐόμενος παρεθέγγετο = ἀλογιστως Cic. Att. VI 4. ἄ-λόγευτος Lond. II 164 [c. 10s], f. λογιῶς.

ἀλογέω (ἀλογος): I. intr. nicht berückfichtigend, ei δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέσειται, ἀλλ' -γῆσει (ἀφροντιστήν, λόγον οὐκ ἔξει H.) O 162, cf. 178, Hdt. VIII 116, -γῆσας παρέθετο Par. 3520 [163*], c. gen. πάσης συμβουλῆς Hdt. III 125, cf. VII 46 ἐνολοῦν, Democ. 174, DHal. 1as, Philo I 363s. (c. acc. Procop.).

II. tr. -γῆσαι παραλογισσάσαι Sd, pass. decipi Pol. 28s, π. περικεσῖον 80s, cf. Cic. Att. XII 3*; rücksichtslos behandeln, [strafen, Tebt. I 138 [II*], pass. d. L. I 32, LXX 2 Mc. 12s; gegen den Sprachgebrauch bilden od. [schreiben, pass. ApDysc. scr. 1621s., Hdn. II 29., ἦν ἡ-γῆμενον τὸ φέρση EM 790as; von Sinnen machen, pass. -γείται μωραίνει, -γῆθηνα: μωραῖνη H., ἡ-γῆμένη οἰσιπὸς Aleiphro IV 16s, cf. Luc. Oc. 143.]

ἀλόγημα, τό: Irrtum, -σαι περιπίπτειν syn. πταίνει Pol. 10s, bef. des Schriftstellers, pl. 1620s., μείζον 12s0.

ἀλογία, ἡ (ἀλογος): Unrichtigkeit (ἀφροντιστή Sd, παρακοή H.), -ην εἶχον τὸ χρησθησιον Hdt. IV 150, ἐν -ῃ (-ῃσι II 141) ἔχειν π VI 75s., ποιεῖσθαι π VII 226, -ῆς ἐκούρησε πολλῆς 206; Widersinnigkeit, der Dinge (reperguntia), opp. λόγος Pl. Theat. 207*, πολλὴ ἂν εἴη, εἰ μὴ τοῖεν Phaedo 67*, πολλὴ ἄ. ἐστὶ c. inf. conv. 187*., ἄ. τις φαίνεται opp. εὐλόγως Thphr. cp. I 13s, πολλὴν ἄ. ἔχει opp. εὐλογόν ἐστι Ar. Γ I 2, cf. μ I, πάσης -ας πλήρης Pol. 11s, cf. Aristid. II 36, ἄ. γίνεται περὶ ἐμὲ des Schiffsfals π. πάντων συμβαίνει δεινότερον Is. 1510s, cf. De. 2310s, Pl. Ig. 900*, τῶν γενομένων π. ἀτοπία ep. 352*, cf. Pol. 18s, τῆς βοηθείας 110, τοῦ πάθος Chrys. III 467, ἐν τινι ApDysc. scr. 196s; der Meinung (cf. πολλήν ἄ. τῆς διανοίας παρέχειν, εἰ μὴ Th. V 111), Unüberlegtheit (τὸ μηδὲνα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ [Symeo 266 π. ποδιστὶ] πράττειν Harp.), πλήρης -ας καὶ θυμοῦ βιαῖος Pol. 31s, ἐμπύπτειν ἐς -αν 151s, pl. ἐν τοῖς πλήθεσιν 102s, Rüd'richtslosigkeit, πρὸς πῶα 287, πρὸς πάντας π. ἀχαριστία u. ἀπέχθεια opp. εἰνῶια 4as, π. μέμψις 5107; Derw'rrung (ἀταξία Sd), Wirtwart, δπλων Pol. 1514, ἐν νυκτὶ γενομένη 53s, stupor, αὐτοῦ 183s, cf. DHal. 17s, Ratlosigkeit Pol. 367, syn. ἀπορία 22s, ἐς -αν προάγειν ἴτε μαθεῖν Paus. VII 17s; Stillschweigen, -αν ἐπιτάττειν Luc. Lex. 15.

***ἀλογίσαντες**: τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες H., med. = ἀλόγως φρονεῖν Eust. op. 52., = ἄ. πράττειν 120.

ἀλόγιον (sc. δικήν) ὀφλεῖν (ἦν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δίδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων H., Sd, EM, Phot., cf. Poll. VIII 54) Eur. 349 (Aristid. II 397).

ἀλογοστ-αίνω Justin.; **ἀ-λογοστον** (vl. -γιστον) μηδέν τῆ προνοῖα Hierocel. prov. 466*as; ἰρ. KS.

ἀλογοστ-εἶ opp. φρονεῖ Longin. 10s, cf. Plut. 656*.

ἀλογοστ-ία, ἡ: Unüberlegtheit, Unbesonnenheit (v. Poll. IV 14 verworfen), -ῆ μὴ συγχαώρειν ταῖς ἀνάγκαις Democ. 289, cf. [Democ. b.] Hipp. ep. 17, 23, ἐν τοῖς πάθεσιν Chrys. III 705, παρ' -ῶν Ph'dem. op. 47, τοῦτων dist. δαίμονοβλάβεια Pol. 29s, cf. LXX 2 Mc 14s, π. θυμὸς Pol. 2s0, πάση 11 ὡς., cf. Plut. 114*., App.

ἀ-λόγιος 2 (adv. -οστὶ f. ἀλογία): I. pass. -α παροῖσμεν Πιχίτωροausberechnetes (cf. So. T. 944) OC 1675'; τὸ πλήθος = -ον ἀντάλλαγμα φλου ὑπερετεφενbar,

μησίχρη opp. φίλος σαφής Eu. O. 1156. II. act. (ὄβως -ὄς εἰμι, ὥστε μὴ δύνασθαι λογιζέσθαι, ὄτι. Pl. ap. 37°) u n b e f o n n e n, f i n n i o s (παράφρων H.), ἀνὴρ Men. 404, κριτής 75, παῖδες LXX, δαίμων (ὡς ἄκριτος) KE 334 [K3], -ότατος στρατηγός Pol. 347, παντάπασιν -ος Pl. Gorg. 522°, n b. ἡλίθιος X. an. Π 521 (cf. oe. 2015), ἀθλιος De. 218°, σκαῖός 39°, κωδός Pol. 383°, τῆ αἰσθήσει ζῶν Ar. P II 8, ἐν τινι ηε Π 3 4; adv. ὀμλεῖν τῷ ψυχῇ Hipp. πρ II 2, βίον δαπανᾶν Men. 623, ζῆν monost. 200, δοξάζειν Th. III 45 (cf. I 37), φεύγειν Pl. Phaedo 62°, εὐτυχεῖν opp. εὐλογιστως ἀτυχεῖν Epic. b. D^oL. X 135, τιμωρεῖσθαι ὄσπερ θηριον Pl. Prot. 324° u f w., cf. Aen. 2311, DHal. rhet. 10, Diod. I 71., Arr., Plut., n b. εἰκῆ Ly. 712 (ποιεῖν τ), Is. 229., Pol., προπετώς 272, ἀπερισκέπτως Plut. 171°, opp. δικαίως Is. 1215, -ως ἔχειν 852, De. 2034., τρόπος Men. 253, ὄργη 574, θυμός Thphr. f. 154, Pol., βία Pl. lg. 863°, τόλμα Th. III 82., Pol. 319 n b. ἄκριτος, πάθος Ar. ηε Π 3 1, ἐπιθυμία Thphr. f. 115, LXX, ἀνοια Is. ep. 2°, ἀφροσύνη Manetho IV 566, τὸ ἄ. Th. V 99, ψυχῆς n b. ἐπιθυμητικόν opp. λογιστικόν Pl. rp. 439°, -ὄν ἐστὶ c. inf. Teles 59° n b. μάταιον, Plut. 158°; οἴηνε Rüdji χ τ η π α η η e, c. gen. τῶν ἐν τῇ πόλει Hyp. 24, τοῦ πείσεσθαι τὸ Ar. P II 8; f χ η ο n u n g s i o s, ἕβρις ἀνόμων LXX 3 Mc. 612, adv. ἀπολλύειν 4 Mc. 614; u n v e r n ũ n f t i g (= ἄλογος), δρεξίς opp. λογιστικῆ Ar. P I 10, φορά det φύσις n b. ἀτακτος Pl. epin. 978°, ζῶα Palladas AP X 50. [op.

ἄ-λογο-γράφος ἰδέα, **ἄ-πράγματος** n b. ἀώματος Eust. **ἄ-λογοδότητον** (u. **ἄ-λογοδενον**) indiscussum Gloss., ἐξουσία n b. τυραννικῆ Isid Pel.

ἄ-λογοπρεπής, ἐς: adv. Eustr. in ArH 275.

ἄ-λογος 2: 1. ὁ μὴ ἔχων λόγον 1. wortlos, σιγή Pl. lg. 696°, n b. κωφός Luc. dom. 1, adv. n b. ἀδέρκτως ἀφώτως So. OC 131; ἡμέρα οἴηνε Gerichtsreden n b. ἄδικος (f. d.) Luc. Lex. 9; -ὄς εἰμι f χ η e c h t e r R e d n e r (ineloquentes Aug.) LXX Ex. 612. 2. sine ratione, n i c h t r a t i o n e l l, πρᾶγμα (= ὄρθα δοξάζειν ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι) opp. ἐπιστημῆ Pl. conv. 202°, cf. Gorg. 501°, ἐπιτήδευμα ἐς τὴν χρειαίην n b. ἀξιόφορον Th. I 32, τυράννη οὐδὲν -ον ὅτι ζυμφέρων VI 85; u e r n u n f t i o s, ἔχλος n b. δορυβάδης Pl. Tim. 42°, παῖδες rp. 534°, τὰ ἄ. (sc. ζῶα, cf. X., Lyc., opp. ἄνθρωπος 3 B. Pl., καὶ ἔλλογα καὶ ἄ. ἐφίετα ἰθόνης Eudox. b. Ar. X 2) Tiere Democr. 164, X. Hiero 7°, Pl. Prot. 321°, Lyc. 131, Ar., Plut., KE 459 [fp.], LXX, NT (**ἀλογοδέντες** ἄνθρωποι = ὁμοιωμένους κτήνεσι Athan.), νεχτ [p. v. P] verde, cf. Genf 14 [IV-V^o], Oxy. I 138 [610°], jgr. (**ἀλογο-τροφεῖον** Athan. 7); φύσις n b. ἀνόητος Philol. 12, δύναμις Ar. e 13, αἰσθήσις Pl. Tim. 28°, τὸ ἄ. ψυχῆς opp. λόγον ἔχων Ar. H I 13, ἰθόνη Pl. rp. 591° (n b. θηριώδης), ἐπιθυμία Ar. P I 10 u f w., adv. ἐπιθυμία ἔλακε opp. ὄδοξ λόγῳ ἄγει Pl. Phaedo 238°; r e g e l l o s, ἡ τοῦ -ου καὶ εἰκῆ δύναμις καὶ τὸ δητ ἔτυχε Pl. Phil. 28°, adv. n b. ἀμέτρως Tim. 53°, προίετα n b. ἀτάκτως 43°, ἡ ὀμλία ὑπάρχει (= εἰκῆ) Ar. O I 3, χοῖροι σφάζονται Palladas AP X 85; μαθῆ. i r r a t i o n a l opp. ῥητός, geom. Ar. A III 10, cf. ατ 968° 12, εὐθεία syn ἀσύμμετροι Eucl. X δρ. 3 u f w., διάστημα in der Muffit Aristox. I 16, Plut. 1145°; u n v e r n ũ n f t i g, u n s i n n i g, u n g e r e i m t (opp. εὐλογος), ἐλπίδες Eu. f. 650, Democr. 292, πρᾶγμα -ώτερον Pl. Gorg. 619°, ἀξίωμα Ar. φ VII 11, -ὄν ἐστὶ Pl. (opp. λόγον ἔχων soph. 208°), De. 208°, Ar., -ον τὸ συμβαῖνον De. 262°, -ὄν μοι δοκεῖ NT Act. 2527, τὸ πάντων -ώτατον Pl. ap. 18°, Is. 835 (πάσχειν)..., -ον ποιεῖν τ 1214°, -ὄν ἐστὶ c. inf. Hipp. τ 2, X. Ag. 11, Redn. (πῶς οὐκ ἄ. : Is. 13°, πάντων -ώτατον De. 613°), Sp., adv. ἀξιούν Pl. rp. 439° opp. εἰκότως, Ar. ηε I 8 opp. κατὰ λόγον, βουλευέσθαι Is. 95°, cf. 151°, οὐκ ἄ. syn. εὐλόγως Ar. φ IV 5, οὐκ ἄ. λέγειν (οἰεσθαι u f w.) Hipp. εὐσχ 1, X. veet. 1°, Is. 52°, Ar., οὐκ ἄ. ἔχει μὲ Π 5 u f w., ἄ. ἔχει c. inf. De. 511°, ἀποβαίνει syn. ἀποπον 6147, γέγονεν opp. εἰκότως Ar. 410; 3 u g e l l o s, θυμός Pol. 311., ὄργη 650, πληθωμοι 21°; g r u n d l o s, ἀμύμη Hipp. K w 4, adv. δεδιέναι Th. II 65, cf. V 104 (θρασύνεσθαι)..., Is. 1221, De. 181° (ὄργιζεσθαι n b. ἀδικώς), Pol., τιμῆς ἔτυχον Is. 12257, ἐπιθυμειν aussichtslos n b. μαυικός 56°, ἡ φύσις οὐδὲν ἄ. οὐδὲ μάτην ποιεῖ Ar. O II 11; u n e r f ũ r t l i c h, ἐπάρασις Hipp.

Kw 85 (ἰδώς Aret. 70), τὸ ἄ. n b. οὐ ζῆνηδες ἀδ 12, -ον ἐφαίνετο Ly. 261°, adv. ἄλλημα ἄ. ἀφανισθῆν Hipp. πρ I 97, ἄ. πως ἀπέρρευσε Pol. 515; u n w a h r f ũ c h e i n l i c h (opp. εὐλογος), σωτηρία Th. V 105, De. 2315° n b. ἀπροσδόκητος, τὸ ἐν τῇ ἐποποιᾷ -ον (δαταῖς τὸ δαυμαστόν) syn. ἀποπον Ar. πο 24, -ώτερα opp. προσδεχομένῳ ἦν Th. VI 46, προφάσεις Σφειν- Pol. 315 (opp. ἀληθινὰ αἰτία)...; w i d e r g e f ũ l l i c h, ἀδροῖζειν n b. ἀδέσμως LXX 3 Mc. 625, ἐπιήλθε μοι BU 467 [IP], γενόμενος εἰς χωρίον Lond. II 161 [IP] u f w.

II. ὁ λόγος μὴ τυγχάνων, u n a u s f r e c h l i c h, -α ἄρηρα So. f. 241, δόξα opp. μετὰ λόγου Pl. Theaet. 201°, στοιχεῖα n b. ἄγνωστα opp. συλλαβὰ ῥητα 202°; u n a u s g e f r o c h e n, adv. ἄ. εἶν τὸ Ael. v h. 23°, u n b e g e f h e t, ἡμέραι -οι ἔσονται (v l. οὐ λογισθήσονται) LXX Num. 612. — D a z u -οι ἐρασινοὶ μήποτε οἱ μήπω ἐξεληγόντες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. Δείναρχος Harp., οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνηρημένοι μὴδὲ καταθέμενοι τὴν τοῦ ἔρανον καταβολήν, οἷς οὐδεὶς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν BA. Phot., EM; -us (sc. γραμμῆ) nota ad mendas adhibita Isid. orig. I 2127, -um loco adponere Serv. Aen. X 444.

ἄ-λογχος στρατὸς ἀνδῶν Chaeremo 10, ἄ. δόρυ τὸ ἀσίδηρον H., EM; -χεῖν ²-ους μῦμοιδα, ὁ ἐστὶν ἔθνος Θρακῶν H. **ἄ-λογοδής**, ἐς: ἄλογον τοῦτο καὶ -δέστερον (λογοδέεσθον [unbelegt] Bonitz) Ar. πν 2, τὰ -δέστερα ψυχῶν γέννη opp. ἥρωικαί ψυχὰι Procl. in Crat 117; f. λογοδής.

ἄλόη, ἡ (Πββ. ὁ ἄλλος Ph'p. in Arψ 389). Iat. aloë, aloa; sem.: Aloë (πόα τις καὶ ὁ ταύτης κυλός EM, cf. Plin. 2714, Dsc. III 22, Gal. XI 821.), n b. σῆμα LXX Cant. 414 (v l. [- hebr. ἀλώβ] u. NT (= Nonn. en. 19207), Arten ἄ. ἡπαρίσις Geop. VI 62, Gloss., a. Indica ScribLarg. 21 u f w., cf. ^oZaub., Aret. 249 u f w., als pikrὸν Plat. 141°, οἶνον -αῖς χρωτίζειν 693°; dem. **ἀλοηδάρια** καθαρτικά Aët.; γεντιανῆ, οἱ δὲ ἄλοη Γαλλικῆ, Δάρδανοι **ἄλο-ῖτες** Dsc. III 3, aloÿtica = χαμαίμηλον Apul. herb. 24. [f. ἄλ.

ἄλόησις, -οσημός, -οσητής, -οσητός: f. ἀλοία; **ἀλόδεν**: **ἀλο-θήκη** (f. ²ἄλια) Hdn. II 418, -κία = salinae Charis. 54931.

ἀλοία ep. Ion. Babr. DHal. I 30, ἡλοῖσα Δ 522. Hdas 251, H'clPont. 10, ἀλοηπέσις Euphorio, Nonn., = **ἄλοῖα** in ^oArkeσίλαος ἀλόε τὰς πλε(υ)ράς [Glotta IV 201 [unterit. VI°] = **ἀλοῖα** att. Babr. ggr., ἀλοῖα EM 2027, Sp., ἡλόησα att., Hdas 254, ἀλοηδάρια LXX, Geop., ἡλοῖσην Pol. 1012, Geop., ἡλόησαι att., ἀλοητία Poll. I 226, danb. ἀλοῖα ἀλοῖα σουσα att. PhrynS. 2511, cf. EM 2027, ὀβυζοῦσις ἀλοῖα σανα Pherecr. 65, ἀλοῖα σανα σπέρματτα Thphr. ep. IV 66 (f. ἀλοῖα σανα); seht [p. (παθῆ ἄλω) ἀλωῖα, 3B. LXX Ier. 517 v l., Eust. 5604°; 3whfτ βαρυντόσις ἀλωῖα τὸ τόπων Eust. 775, Hdn. epim. 277: (mit den Süßen durch Austreten) d r e f ũ e n (zu ἀλώη, Kretschmer Glotta IV 202), σίτον Ther. 104°, πυρούς Poll. I 224, LXX, abf. X. oe. 182, n b. σπείρειν Pl. Theag. 124°, βούς ἀλώων LXX Deut. 254, NT, Lond. I 185 [78°], pass. ἡλοημένοι κύμασι ἐν τῇ ἄλω Thphr. ep. IV 12°, übir. γαῖαν χερσὶν ἀλοῖα κυκλήσκουσα ^oΑἰθῆν πρόχου καθεζομένη (ετυπεν ArSorph.) I 568, cf. D^oL. VII 31 [Ep.], allg. z e r t r e t e n, u e r t r ũ g e l n, ἡ μητέρ' ἡλόησεν (cf. μητρ-, πατρ-αλοῖας) ἡ πατρός γνάθον ἐπάταξεν Ar. R. 149, cf. Hdas 254, γνάθους Ar. f. 661, cf. So. f. 19°, Babr. 122..., Plut. TGr. 2, σάρκας v l. καταξάινω LXX Ind. 87., ῥοπάλω τινά Babr. 98, DHal. 12°, πληγαῖσι Ael. ha. 621, pass. ὁ δεσπότης ἡλόηται Syn. 224°, ὀπὸ παιδί Euphorio BKIT. V 148, ὑπέρω τὸν τράχηλον Plut. 327°, ὑφ' αὐτῶν ἡλοῖθησαν = καταπατήθησαν Pol. 1012; σκευή n b. θλάτν Babr. 129, πόλεως ἐν βομφαίᾳ LXX Ier. 517, πᾶσι κακοῖς ἡλοῦντο Syn. 112°; ἀπολεῖ μ' ἀλώων (ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἄλωσι sch., v l. ἀλώων, foigt ποι' μ' ἄγειν) ἔξ ἐωδινοῦ Ar. Th. 2. — D a z u **ἀλόησις** (BA 208°): tritura Gloss., = **ἀλοῖασις** ἀσταχῶν EM 7422; **ἄλοησμός**, [p. (f. oben ἀλώα) ἀλωεισμός, μισθός-οῦ BU 840 [VI°], n b. δρα(γμ)α(τηγία) 308 [VI—VII°]; **ἀλοητής** Dreifcher, CyrAl., -ἦς ἀλώων Lond. I 188 [78°], = **ἀλοητήρι** σιδήρω Nonn. 17227., ev. 7°., -ἦρες δδόντες molares Agathias AP XI 379; ὁμαλίζεται ὁ **ἀλοατός** (v l. -ητός) Tenne X. oe. 18°, **ἀλοητός**: ὁ καιρός τοῦ θέρους (tritura Gloss.) S^o, cf. Poll. I 226, n b. ἄροτος Πυλο II 284, cf. Ael. ha. 425.,

LXX Lev. 26s. (vl. ἀμνός), τῆς νήσου BU 1031 [IP], Dreifachgabe? Tebt. I48 [c. 110]. — f. ἀπ-, κατ-, συν-
 3alfh unterfchieden ἄλοῦν dreifach (zu ἄλος) v. ἄλοιῶν
 rüugeft Ammon. diff., ἄλοῦσαι dr. v. ἀλοῦσαι pr. BA, S^o;
 das 3alfche ἄλοῦν (fo u. ἄλοιῶν oft Hff.) v. PhrynS. 251o
 δυτὰ ἀπ- widerlegt. Vgl. bef. Solmjen, Unterf. 105.

ἄ-λοιδότης 2: I. pass. ὄνομα an. com. b. Tzetz.
 in Pl. 91^{2a}, τὸ ἀπὸ παρθενίας -ον nb. ἀγνόν IG XII 7-395
 [Amorg. IP], nb. ἀμειπτος KE 728^t, ἀνένκλιτος Plut. 89^a.
 cf. 757^a, KS, = ἄ-λοιδορος opp. ἄτιμος Ae. A. 412'.
 II. act. -α ἐρρηξάτην nb. ἄκομα So. f. 768.

ἄλοιμος, ὁ (ἀλείφω): Μακετανστρίδι (= ἄλοιφή Eust.
 764), Μαρκεῦς -ός (ετfl. ἢ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως
 ἐντεθεῖσα? ἐπάλειψις καθάπερ αἰ πετάλωσι οὐσα ἐν αὐτῷ,
 δαζυ **ἄλοιματα** H.) So. f. 66, τὰ ἀφεισηκότα τοῦ -οῦ IG
 II 167as [c. 330^a], = κοῦς? **ἄλοιμοῦ** (jüngere Bldg, vgl.
 Wadernagel, Verm. Beitr. 39) 831 [c. 390].

ἄλοιτός (Hdn. I 77) θάνατος sceleris vindex Emp. 10,
 ὁ πελαργός -ης an. alex. b. EM 85as, **ἄλοιτίς** = μανδραγόρα
 Dsc. IV 75, 'Αλ. Criff. der Athene Lyc. Al. 936; pass.
 20 ἔτλης δεῶν **ἄλοιτός** (ἄλ. ὁ ἄδικος καὶ μαρῶς Hdn. I 224)
 ἐκβήνη δίκην 136, cf. -ός' ἀμαρτωλός: ἢ ἀνδροφόμος: καὶ
ἄλοιταί κοιναί ἀμαρτία καὶ ἀδικία (f. ἀλείτης) καὶ **ἄλοι-**
τεῖναι EM, ἄλοιται (ισ) κοιναί, ἀμαρτωλαί, [ποιναί], **ἄλοι-**
τήσσαν κοινήν, ἀνάνδρον H. (bef. alex. Wort, zur Doppel-
ἄλο-ίτις: f. ἄλοῖ). [Bdgt f. ἄλστωρ, ἄλιτήριος].

ἄλοιφή, ἡ (ἀλείφω): ζῆτ, des Schweines, οὐς θαλέωντες
 -ῆ (λίπει ApSorph.) I 467^{..}, cf. 208, θαλερή δ 476, θαλυία
 v 410, βοῦς Nic. a. 62; ζῆτ[α]ίβε, βοειήν μεθύουσαν -ῆ
 (schB ἔλαιω διάβροχον) P 390, ἐπιχρίοντες -ῆ (τόξον) φ 179^{..},
 am Mtenfchenfeldt syn. ἔλαιον ζ 220, pl. μύρον Pl. A. I 122^a;
 überh. Ansfreichmittel, ἐρουθρά (Mennig) Paus. II 2^a, der
 Mauer (Eust. 764) IG II 167as [c. 330^a], Pl. Critias 116^a,
 LXX (πλινθίου Mich. 711), obi. νεῶς Polyaeon. V 34, subi.
 πίττης καὶ ῥήτινης Plut. 76^a, cf. Gen. 61s Aq. (ἄσφαλον
 LXX), = σπυρσόκηρος der Biene Ar. Z. IX 40, cf. Geop.
 XV 3^a, übt. τὸ ῥυπαρόν = πλεονεξίας -ῆ Plut. 565^a; Sal-
 bung, Hel. X 31, DCass., pl. nb. κομηόεις Plut. Thes. 23;
 Rasur (ἄλειψαρ), -ῆν ἔχει τὸ βιβλίον Plut. 611^a, -ῆ ἔξα-
 λείφει LXX Ex. 171^a; δαυ. -φάν τὴν κβωτόν (= ἄσφαλον
 LXX) Gen. 61^a Aq., -**φαίον** λίπος (par. ἔλαιον) Lyc. Al.
 579, ²-**φαίων** φ ὁ ἀλείπτει χρόνται (f. ἀλείφω) Eust. 764.

ἄλος, οκος, aus ἔλωξ = ἀλάξ, ὄλαξ, (f)ῶλακα, cf. Solm-
 25 jfen, Unterf. 259: Zurche, des Aders Ar. Av. 234^a, βαθεῖα
 Ae. Se. 593, ἐπέκεια A. 1016^a, übt. des Meeres Timothe.
 P. 33, Ario 17, νετόμος δυχοσ Ae. Ch. 25^a, δουρὸς ταχέα
 Eu. Herc. 164, τραύματος Rhes. 796, πικναὶ der Iafjen-
 höhle Emp. 100, μιτῶδης des ἱδρῶς Eubul. 98, vgl. -κας: διό-
 30 δους, βόδουνος, γλυφὰς δέλυτο H.; v. Παχθτομνησχατ
 (vgl. ἄροτος) τέκνον -κα σπείρειν Eu. Ph. 18, παρῶσαι So.
 OR 1211^a; δαυον **ἄλοκίζειν** τὸ χωρίον (f. ἀλακίζειν) Ar.
 V. 850, ἡ-ισμένη ἐπακτία δυτὰξυατ (aber sch. ἀρβευομένη,
 par. ἔσκαπαμένη) Lyc. Al. 119, -ἔνοι (par. κατατερωμένο)
 908, -ἔνος δέρον 810 (σφαγίαι), cf. 381. — f. κατ-.

ἄλοπεύει: ἀνιχνεύει H.
ἄλο-πηγὸς ἀνὴρ Nic. a. 519, λιμνοθάλαττα -**πηγίον** ἔχουσα
 Saline Str. 312, τὸ Τραγασαῖον Δ. αὐτόματον τοῖς ἑτησίαις
 πηγνύμενον 605, pl. Plut. Rom. 25, EM 2521^a.

ἄλοπίστος, **ἄλοπος**: f. ἀλέπιστος.
ἄλο-πῶλης (Hdn. Π 418) Salzhandler Tebt. I 120 [I^a],
 Fay. 23 [IP^a]. (= -πράτης? *Wess. Prol. 32 [VI—VII^a]),
 fem. -**πωλις** IG II 3932, III 1456, ἐν τοῖς -**πωλοῖς** (zu
 τὰ -πῶλια) Straße BU 9 [IP^a]; ἐγὼ Πεκύσιος -πῶλιος (= -**πῶ-**
 35 **λιος**) *StudPal. III 141 [VI—VII^a]; vgl. ἄλατοπῶλια.
ἄλορῶα: ἄρουρα: καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν H.

ἄλοργός: f. ἄλουργός. [α 8, f. λορδός; ἄλος: f. ἡλος.
ἄλορδότατον οὕτω τὸ κύρτωμα τοῦ δαστέου γίνεταί Hipp.
ἄλός ἄνθος (= asinthium, benedicta Gloss.), ἔνοιος ὄς
 ἐν ὄνομα τὸ **ἄλόσανδρον** Gal. XII 374, **ἄ-δινος** οἶνος Dsc.
ἄλός ἄχνη (πόντος) ἀποπτέει Μεερίσχαυμ (ἀφρός
 schAB, aber τὸ χορτώδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, φύκιον
 schD, EM) Δ 426, ἐλυτο πᾶνδ' -ὄς -ῆ ε 403, cf. ἐκ κε-
 40 φάλης ἐσμυχεν -ὄς χυόν (= ἀφρόν H.) ζ 226, Salzschau, τὴν

ἄλοπηγὸς ἀγείρει νεοδ' ὕψισταμένην, ὀποδ' ὕδασι ὕδατα μεῖζη
 (sch. μινύουσι τοῖς θαλασσίαις ὕδασι γλυκέα ὕδατα καὶ συν-
 5 παραρσσοῦσιν ἐν τῷ ταράσσοσθαι ἀφρός τις ἀναδιδόται) nb.
 ἄλα πηκτόν Nic. a. 518, = ἀφρώδες ἐπάνδμια τῶν ἄλῶν
 Gal. XII 374, syn. ἄλῶν λίπος Zopyr. b. Orib. II 554, cf.
 Dsc.; Meerlebewesen, ἢ νεοττία τῆς ἄλκυόσος παρομοία
 ταῖς σφαῖραις ταῖς θαλαττίαις ταῖς καλουμένας **ἄλοσάχλαις**
 (vl. ἄλός ἄχλαις) Ar. Z. IX 14, hieher? ἢ ἄ-ῆ ὄσις ἀγαθόν
ἄλο-πῶρ(ο)δον = κάππαρις Dsc. [Thphr. od. 35.

ἄλο-ρατεῖ: στραγεύεται (übetl. στρατεύ-) S^o (vl. ἄλ(α)ο-
 στρατεῖ), BA, Phot., cf. ἄλ[α]δ-**φυόν** ἐν ἀμυχανία ἦσαν
 H.; zu ἄλεός, f. αὐτῷ ἄλλοφάσσοντες.

ἄλοσδὴνη, ἡ (Hertunjt zwēht, ἢ κατὰ τῆς ἄλός δύνουσα
 Hdn. II 286): Θέτιδος καλλιπλοκάμου -ης (ἐν ἄλι διουμέ-
 15 νης? ἢ ἄλός ἑμπεῖρου, ἄλοιου EM, ἐναλαῖς δεοῦ, ἐν θα-
 λάσση κατοικοῦσης schD) Y 207, νέποδες καλῆς -ης (θα-
 λάσσης, οἱ δὲ Ἀμφιτρίτης ApSorph.) δ 404, δύγατρες -αι
 (Νηρηίδες) ApRh. IV 1599 (N. ὀδατοσῶδνη Call. f. 347);
 δαπαχ' alex.' **ὀδνεῖν** τρέφειν (EM), κρῦβειν, αἰζειν, **ὀδναι**
 20 ἔγγονοι, σύντροφοι H.

ἄλοσύνη: f. ἡλ-; **ἄλο-τρίβανος**, -**τριψ**: f. ἀλετρ-.
ἄλο-τροφεῖν τὰ ζῶα = ἄλζειν schB N 493.

ἄλουα: κῆποι [ἄλουργά: τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφύρα]
 Κύπριοι H., cf. χώρον τὸν χρῶνόμενον Ὀγκαντος ἄλνω Diall.
 25 60^a, Ἀμνηία ἄλνω 18 [Dsalion IV^a] u. ἀλώη.

ἄλουργός, ἔς (ἄλς, ἔργον; zu ῥέτω = βάπτω Schülze
 qu. ep. 498), Ibf. (als att. verteidigt BA 81) ¹-**γός** 2
 an. com. 457^a (στρωμάς -σός), Ἀλεῖφρον III 10^a, Plut.
 989^{..}, 3 Ath. 540^a (-ἄς ποτόλός), CIAl. paed. II 77^{..},
 vgl. στρόφιον τῶν -σάτων Phlstr. AT VIII 7^a, u. χιτω-
 30 νίσκος -**γούς** IG II 757 [335^a], τὸ -όν Ar. ai 3^{..} vl., ion.
 κεκρύφαλος ἄλοργός Diall. E. 5702^{2a}, Ibis -ῆ 18, χλάνια -ᾶ 28
 ujm. [Samos 346^a], δαζυ **ἄλο-εργία** ἄνεα ἰχθυόλων Opp.
 h. IV 635, -ἔα πορφυροεργῆ? ἢ ἐν θαλάσση εἰργασμένα EM:

meertrurpurfarben (-ἔς πορφυροῦν H.), τὸ -όν Pl. Tim.
 68^a, σπυρ. πορφυροῖδές ἄλ. x 2 (πορφύρα βάπτειν 4), dist.
 35 φοινικῶν μ III 4^{..}, γῆ Pl. Phaedo 110^a, ἔρια gr. 429^a, bef.
 B. Stoffen, χιτωνίσκος περιήγητος ἐκπλώτῳ -εῖ IG II 754^{..},
 -ἔς 757, χτ. -ὄς ποικίλος 754 [c. 350^a], μίτρα Pherecr. 100,
 ἰμάτιον H^a Pont. 1, Ar. δ 96, ἐοδῆς DHal. 10^{2a}, Luc., πέν-
 40 δυμα Hedyt. AP VI 292, στρωμαί Plut. Lyc. 13^{..}, Mäson.
 110^a, CIAl., cf. Callix., Luc., χαμῶδία Plut. 554^a, cf.
 997^a.., CIAl. paed. II 114 (παρὰπέτασμα), Ἀλεῖφρον III 10^a,
 DCass., turz τὰ -ῆ dist. ποικιλὰ λευκά ThpHist. 283,

-ἔσιν ἐμβαίνειν Ae. A. 946, -ῆ ἀμπεχεσθαι NicDam. FHG
 45 III 395, cf. Plut. Per. 1, Luc.; -ὄς als Arbeiter' Wien-
 denkschr. 1889²⁵³ [VIP^a], cf. **ἄλο-εργός** κῶνον Nonn. 40²⁰⁸;
 δαζυ **ἄλουργός**, ἴδος, ἢ (t Hdn. I 87): = πορφύρα χλανίς
 S^a (πορφύρα Phot., BA, EM, -ἔς πορφύριδές H.), zur
 βασάλικῃ στολή Artemid. II 30, κάπατος Ar. Eg. 967,
 50 ξενική IG II 751, 754 [c. 340^a], -**δα** φορεῖν Chamaeleo b.
 Ath. 374^a, D^oL. VIII 47, ποικιλὰ DHal. 3^{2a}, cf. AntSid.
 AP VII 218, Plut., Ph^astr^{..}, KS, -ῆ sc. στρωμνῆ (cf. Poll.
 X 42) Luc. Prom. 4^{..}, pl. Sat. 21; dem. -**γίδιον** (übetl.
 55 -γαιῖον od. -γαιῖον) ἀντὶ τοῦ ἄλουργός: Ἀντιφάν. [310] S^o,
 = BA, Phot., wo Ἀριστοφάν. [741], cf. παραλουργός, -γίδιον;
ἄλουργήματα (= -γῆ) Vett. 263, κατάπαστα Lib. IV 189 R;
ἄλοργῆ Purpurfärberei Diall. E. 5633 [Teos III—II^a], =
ἄλουργία, nb. κοκκοβαφία Ph^astr. AT IV 21; **ἄλουργικά**
 60 πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά Phot., BA, -ῆ ἄλουργίαι
 Eus. vConst. IV 66; τὰ **ἄλουργο-βαφῆ** nb. ζωτὰ CIAl.
 paed. II 109, οἱ -**πῶλαι** Ar. μχ 1, -**πωλικῆ** πορφυροπωλικῆ
 Ἰσάσις [38 S.] Harp., -**υφείς** πορφύρα Eriph. haer. 33^a,
 -**φορέα** IsidPel.

alutarin (= alut-ἄριον): aluta Gloss. II 521.
ἄ-λουτος 2 (**ἄλουτος**: illotus Gloss.): ὑπεγεωραφῆν,
 Sem. 7^a, Hdt. II 64, νέκος Eu. f. 786, nb. δυσεῖστος E.
 1107, cf. Ar. Eg. 1061 (-ὄς γενήσσομα).., MarcA. V 1 (nb.
 ἄσιτος), δαυ. -**τέειν** nb. μονοσιτέειν Hipp. δδ 4, ἐκνηστεύσασα
 καὶ -τήσασα γφ 7, cf. v II 13^{..}, Sor. gyn. I 26^{..}, Arr. diss.
 70 III 22^{2a}, -**τιάν** Ectfl. v. αὐχμην schAr. N. 442; **ἄλουσία**
 (Hdn. II 856, -**ουσία** Eur. 251), ἢ: = τὸ μὴ λούεσθαι H.,
 opp. λουτρά Hipp. τ 5, pl. nb. περίπατοι v II 71, cf. γ 166,

Aret., Hdt. III 52, μακρά Eu. O. 226, δερ Πηθηγορεer Alexis 197, an. com. 115, πβ. τριβών Aristoph. 13.

ἄ-λοφος, ep. ἄλλοφος, 2: οἴηνε Ἡελμβυρίη, κυνήνη ἀφάλων τε καὶ ἄλλοφον (ἄλοφον Aristarch.) K 258, πῆληξ (v. ἄλόφουον: j. ἀλοστατεί. [εἶλο-] Meleag. AP VI 163.

ἄ-λόφουον: ἀγέννητος H. (-ον -ον), S⁴, Phot., BA, θεός Syn. h. 1⁵⁴, v. Athene Coll. 182, ἐξ -ου προελθών erkl. ἐξ ἀσπόρου an. (KS) b. S⁴, πβ. ἀτογένεθλος Nonn. 41⁵¹, παῖς ποθὶ νιχτή geboren 827.

ἄ-λοχος (λέχος, cf. ἄ-κοιτις, ὁμῶ-λεκτρος): ᾠατίν (γυνὴ γαμετὴ H., j. ἄλοχος; uxor Gloss.), ἰφθίμη ἄ. Διομήδεος E 415, cf. Dial. 5423 [Erigr. VI²] ἡμῶν., Τρώων -οι B 355, ἡμέτερα Z 114., ἄγαμεμονέη γ 264, Ae. A. 1499, Ἰκονίη Ξ 315, cf. Ae. Su. 61, Κολχίς Sim. 48, μνηστή α 36. (μ. ἄ., ἐκῦα ἄκοιτις j 399), κουριδίη A 114., Stesich. 8, Thgn. 1126 (j. ἄλοχος; μνηστή ἄ. κούρ. A 242), φήλη Z 482., Bacch. 16¹⁰⁰, Alex., πολυδύμοι Z 394., αἰδοίη κ 11., κεδνή α 432, Eu., θυμάρης κεδνά ἰδοῖα ψ 232, ἀντιδεή λ 117., καλλικρήδεμοι δ 623, οὐλομένη 92, ἄ. δέσποινα γ 403, εὐειδής Pi. I. 82⁵, ἄλλοτρια f. 72, ποτὴν Eu. A. 1. 880., εὐσεβής Hel. 1278, στυγνὰ T. 132¹ ἡμῶν.; κουριδίη ἄ. δῆσειν T 298, ἄ. ποιέσθαι opp. δούλην Γ 409, πέμπειν ποτὶ δόμον Bacch. 15⁵, ἄγειν Ae. f. 267, ἄγεσθαι Eu. O. 248, ἄγχισεω καλέσθαι κούρ. -ον Hy. Ven. 126, ἄγεσθαι τινι φ 214, τοῦ δ' ἀμφιδουρῆς ἄ. ἐλε-λειπτο B 700, γνήσιοι ἐξ -ου opp. ἀνητή μήτηρ παλλακίς ξ 202; v. Bristeis 1336, Διός (-Ἡερα Hy. 11⁵, Ae. Su. 302, ApRh.) v. Σατο φ 499, Uthemis Pi. f. 30, πρότην ἄ. ὄτετο Μήτιν Hes. th. 886, cf. ἐπιχθονίη Nonn. 32⁵; im Begriff 'Familie, Heim', ἡμέτερα ἄ. καὶ τέκνα B 136, φίλων τοκέων -ων τε καὶ υἰῶν φ 587, παῖδων ἡδ' -ων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκῆων O 663, τεκέσσαν κουριδίη γ' ἄ. καὶ κτήμασιν ξ 245, πατρίδ' ἔμην ἄ. τε καὶ δῶμα E 213 ἡμῶν., μάχεσθαι γῆς πέρι καὶ παῖδων κουριδὶς γ' -ου Callin. I, Τρώες καὶ Τρώων -οι v. ganzen Dolf H 80., Τρώων -οι ἡδὲ θύγατρει Z 238. = VERBR. nur poet. (fgrt. -ος' γυνή BA 1095): ep., Igr., trag. (So. nur OR 181); bei Ar. πότνια (Ἡερα) L. 1285¹, γενναῖα (Ἡερα); jriatī Ae.) R. 1050.

ἄ-λοχος (= παρθένος, ὡς οὐπω λοχευθεῖσα Poll. III 15) οὖσα ἢ Ἄρτεμις τὴν λοχεῖαν εἴληξε Pi. Theaet. 149^b; -ος κυρίως ἢ παρδενική, παρὸ καὶ λέγει 'κουριδὶς -ου', τῆς ἐκ παρδενίας, ἄλλ' οὐ λέχουσι ἔτερον μεταχούσης Porph. zu A 155, -ος' γυνὴ ἢ ἐκ παρδενίας, ἀπέρου λέχουσι ἀπειρος ἄλῶν: j. ἄλσικω. [EM (Orio).

ἄλλπαλιόν (-λαῖον cod.): ἀγαπητόν H., [ῥῶς ἄστον τὸν ἄλ-πισον (Jo Wadern. KZ 43²⁷⁸ ft. ἄλπι-; sch. ἡδιστον, προση-νέστατον) tvl. ἀνέλιπτον Pi. I. 51², τοῖς οὐδὲ νόστος ὁμῶς ἔπαλιπος ἐν Πυθιάδι κριθὶ (sch. ἡδεῖα, προσηγής; cf. ἐπίμερος) P. 8⁵⁴: zu ἔλαπι; παῖδ' ἄλλιστον Ae. Pe. 982¹ Medl. ft. 'A.

ἄλς: 1. ἢ (δοσὶ ἄλῶς πολιοῖο Y 229.), οἴηνε Art., nur ἄλῶς, ἄλ, ἄλα, ep., Igr., trag., Ar., dazu ἄλαδὲ A 308 (προέρουσον...), Hes., ApRh. (Καυκασίη -δὲ IV 135), cf. τὸν ἀλάδρομον (ἄλαδὲ δρόμον Ἡερατ.) ἀλάμενος Ar. Av. 1395¹, ἐξ ἄλῶδεν δροσουσα θύελλαν φ 335: Salzfut, gew. v. Meer, ἄλα ναίμεν O 190 (Eu. Hel. 1584), -δὲ μέδων α 72 (-δὲ ἴπποισι Schiffe δ 708), -α τύπον ἐπιρροῖς δ 580., ἀνέδν -δὲ A 359, dist. γῆ μ 27 (ἢ ἄλῶς ἢ ἐπὶ γῆς πῆμα παδόντες), Lyc. A. 1245, αὐτὰ v. Seewasser, νιψάμενος -δὲ β 291, -δὲ ὀδμὴ δ 426, j. αὐτὰ ἄλοσάχη; bei. παρὰ δῖν' -δὲ A 316, cf. Ξ 31., Ar. V. 1521¹, -δὲ βχθαι ι 132, βρηγμίν μ 214, λιμένες M 284, κόλποι ε 52., βένδος δ 780, -θη A 358., Ar. R. 666¹, κύμα Z 136., -ατα χ 387, Sem. 1, πόροι μ 259, πόντος φ 59, Thgn., πελάγη ε 335, Hy. Ap. 93, Archil., -γος Eu. T. 88, λαίτρα δ 361, ὀδμα [ApRh.] ῥόδια κλυδώνια δίνα Eu., εὐδία Achae. 27, ἔσφω [Call. IV 46] ξυνοχαί κέλευθα σκοπαί ἄκρα., ApRh. ἡμῶν.; πολὺ M 284... Pi., πορφυρέη Π 391, Alecm. 60, Sem. 1, Eu., μαρμαρῆ Ξ 273, βαδεῖα A 532., Pi., Bacch., πολυβενθής δ 406, μέσση δ 844, ἀπρύγετος A 316., δια (j. δ.) φ 219., ἀμετρία Pi. I. 1²⁷, ἄβαστα N. 321, ὕγρα O. 7⁵⁹, Anaxandr. 30 [parod.] (futz) ἐν ὕγρα Call. ep. 18), ἀκαμάτα Bacch. 5⁵, πελαγία ἄγρια ῥυτὰ Ae., δι-δύμα So. An. 966¹, ποντία γλαυκὴ [Theoc.] ἄλμυρά. Eu., ἐσπερία Arat. 407., δολιχὴ εὐρεῖα βρυχίη στυγερή. ApRh. ἡμῶν., Ἰονία N. 7⁵⁵, ApRh., Ἀτλαντική Eu. f. 145,

ἡμῶν., σύμπλους πολλῆς ἄλῶς Meerfahrt KE 329 [I—II²]; ἀμφ' -α A 409, ἔγγυς -δὲ O 619, εἰς -α A 722 (ποταμὸς βάλλων, Hes. th. 791 π. πίπται), B 152 (ἐλκέμεν)..., ApRh. (ναυεῖταιν IV 792.), εἰν -ι η 244 (Ἰγγυγίη κείται, cf. ι 25., Call. IV 3), ἐν -ι ὀλόμενος Eu. Hel. 203, ἐξ -δὲ ω 47 (ἦλθε), δ 401., Arat. 914, Call., Eu. Hec. 780 (φέρεται). [θάνατος ἐξ -δὲ ἀτῶ (sch. ἀπὸ θαλάσσης, v. ἔξαλος; ἠπειρωτικός, οὐ θαλάσσιος) ψ 281], ἐφ' -δὲ ψ 374 (τέλεον δρόμον), πέρην -δὲ B 625 (ναύουσι)..., πρὸς -δὲ K 428 (εἴδουσι), ὕπειρ -α γ 73 (ἀλάλησε)..., ApRh., cf. Eu. E. 459¹, διέξ ἔσω ὕπεξ ὑπερθ' -δὲ ApRh., -δὲ προ-πάρουθε II 860 ἡμῶν. Ἡίεθερ ἄλῶς, viele Blödh mit ἄλ-.

ἡ. ὁ ἄλς Emp. 56, Hdt. IV 185 (v. ἄλῶς), Ar. π 11², Gloss., ἄλῶς [I 214] -ι -α [p 455] -es -as -ων αἰγ., -εσα ψ 270, ἄλσι att., Sp., Πβf. nom. τὸ ἄλα Hipp. δ II 56 cod. δ, Philyl. 28 (erkl. ἄλεις), NT Mt 51². vl., cf. pl. ἄλας Goodsp. 30-151². [191²], nom. τὸ ἄλας Hipp. δ II 56 vl., LXX, NT (nb. τὸν -α), Petr. III 328 [III²], Gloss., nom. u. acc. 3B. Philom. ven., Geop., ἄλατι Sor. gyn. I 119, Geop., NT Col. 4⁵, ἄλατων Lycotroad. b. Hdn. II 716, ἄλασι Ar. π 23⁵² (ἄλσι μ IV 9) ἡμῶν.: Salz, sal, meist ohne Art., sing. u. (in äft. Zeit überwiegend) pl., ἐπάγη ῥηψίσην ἐωμενός ἡλιόιο Emp. 56, -es πῆγγυται Hdt. IV 53., γίνονται ἐκ λμῆνης VII 30, -as ἀρίσονται ἐκ φρέατος VI 119, λευκὸς καὶ πορφύρεος ὄρωσσαι u. -δὲ μεταλ-λον 185, ὄρωκτοί Ar. δ 134, δ. dist. θαλάττιοι Gal. XII 372, -es πβ. νίτρον Pl. Tim. 60², Ar. π IV 7., γῆς π εἶδος α 4, Salztristalle Hipp. ἀτ 8, Salz in der Pflanze Thphr. ep. VI 10⁵; -δὲ κολωνός Hdt. IV 182 (στήλη LXX), χόν-δρος 181, Hipp. v II 47. (aber χόνδρος -as Ar. Ach. 521, cf. Phoenix 179, -es χονδροί [so] opp. χαῖνοι λεπτοί Ar. μ II 3), -δων χοῖνις Ar. Ach. 814, -as φάγην Hipp. opp. 10, -as παραβάλλειν δδ 5, ἐμβ. Men. 530, Pl. Lys. 209², Thphr. ch. 14, ἐπιπάττειν Men. 178, δίδονα προβάτους (j. ἄλζειν) Ar. Zi VIII 10 (-α λέγειν VI 27, v. πένης D²L. VI 57),

= τοὺς -as παρέχειν Thphr. ep. VI 4⁵, πάσσα δ' -δὲ δέσιο ι 214 (δῖσιο Nic. th. 693), -οῖ πάττειν τ CratesCom. 14, Ar. Pax 1074, Thphr. ch. 9 (ἄλ π. Ar. Zi VIII 10; j. ἄλπιστος), διαπάτ. AlcaeCom. 17, (δια)σμίαν Ar. N. 1237, Alexis 187, -ι ἄλζειν LXX, -εσα μεινιγμένον εἶδω φ 270, κρέας ἐν -οῖ τεταρχιζόμενον Hipp. δ III 79, cf. παθ 52., ἐν -οῖν ἢ ποίσις Thphr. od. 35, ἐν τῷ -ι ποιεῖν 50, παῖεν ἐφ' -ι τὰν μάδδαν (ἐσθίειν μετὰ τῶν -δων sch.) Ar. Ach. 835; πηκτός Nic. a. 518 (πηγὸς StratoCom. 1), μικροί Ar. π 11², λεπτοί Ar. f. 151 (vl. λευκοί u. ξηροί), Alexis 187., Arat., Lond. III 44 [II²], θυμίται Ar. Ach. 1099, ἡδονήτες Porph. VI 71, κεκαυμένος opp. ἄκαυστος Gal. XII 374, κοινός DietPM. 6²¹, λιτός Call. ep. 47, ἔσωνοι Babr. 111, -as ἀρτυτός sal conditum Gloss., εὐδῶδες Lycotroad. b. Hdn. II 716, Ἄμμωνιακόν u. Καππαδοκικόν Dsc., Gal. XIX 724, Philum.,

cf. Plin. 317; jpr. -es ἄφθονοι (ἐπὶ εὐφρημοῦ) H., Θραξ πρὸς -as ἠγορασεῖνος Men. 828 (j. ἄλῶντες), τοὺς -as ἐπαινεῖν (als Heringes) Is. 10¹², ἀπὸ ἐπιστάτη οὐδ' -α (οὐδῶλα = κόπρια Callistr.) δοῖς ρ 455 (φῆς μοι πάντα δόμεν' τάχα δ' ὕστερον οὐδ' -α δ. Ther. 27⁵¹), aber -αῖν (-ασιν S²) bei (ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας) S⁴, H., -α καὶ κύμαον (ἐπὶ τῶν εἰδήσει τὴν προσοπιουμένον, οὐκ εἰδῶτων δέ) Zenob. 125, -as ἄγαν κα-δεύεις (ἐπὶ τῶν βραστονευόμενων) 23, cf. -δων γάρ φόρτος ἐνδεν ἦλθεν, ἐνθ' ἦλθεν Phoenix 5, τὸ ἔλος πριασθὰ καὶ τοὺς -as Ar. P II 23; ὄρων κορυφώσθη μέγαν, -as τε καὶ τράπεζαν (erkl. συνθήκας ἀδετεῖν) Archil. 96, -as καὶ σπον-δάς παραβαίνειν Aesch. b. De. 19¹⁰¹, cf. 1⁵⁸, μεταδίδονα -δων καὶ τραπέζης Plut. 295², κοιωνεῖν Orig. Cels. II 74, -δὲ καὶ τρ. μεταξύ δντων b. Derjöhningung Arch. 160 [123²], -es τῆς πόλεως πβ. δημοσία τρ. Aesch. 2⁵², opp. ξενικὴ τρ. 3²², -es καὶ ἄρτος Babr. 167, jpr. οἱ περὶ -α καὶ κύμαον (= συνή-δεις φλοῖο) Plut. 684¹, -δων μέλιμος Ar. ηε VII 2 (οὐκ ἐστιν εἰδήσει ἀλλήλους πρὶν τοὺς λεγομένους -as συναναλῶσαι H VII 4), Plut. 94²; -δὲ Salzfiteur (j. ἄλκός) Fay. 192. [II²], ἐλαία εἰν -ι νίχηται (= ἄλμη) Call. f. 5 (Nonn. 17⁵⁵), -α τὰς τῶν δντων δέχεται Phot., BA; ἄβιτ. -es ἐνίσαν ἐν τῷ βιβλίῳ wihige Stellen (cf. A'phan. 134) Pl. conv. 177², cf. Plut. 685²., λόγος -απὶ ἠρτυμένος NT Col. 4⁵, sales -ατα καὶ ἀστειότης Gloss. Dazu ἄλ-ἔλαιον, -ηγός, ἄλο-πώλης ἡμῶν.

aber auch ἀλι-μικτος, -κύρκης; ἀλαί: salinae Gloss., Κλέων δ ἐπι τῶν -ῶν IG XIV 608 [Sardin. III—II^c], cf. DHal. 265, [Ortsn. in Att.]; = ἄλσεια in τῶν ἀλαίων Prien. 111133., 11748 [I^c], cf. τόπος τῆς ἀλαίας (am Meere) BCH 27101: τ. τ. ἀ(λ)είας 109 [Delphi II^c]; τῆς ἀλαί[ε]ι[τ(ιδος) sc. γῆς] (cf. ἀλμυρί) Lond. I 218 [VII^c]; ἀλάτιον dem. zu ἄλας Aesop. 322^b, AlTrall., KS, B33., ηγτ., ἀλατικόν: salarium Gloss., ἀλατινὴ στήλη AlTrall., τὴν τῶν ἀλῶν ἀλατοπωλίαν Ar. o II 1346^{2a}. S. auch ἄλις, ἀλινός, ἀλυκός, ἀλοπώλης ufw.

ἄλσειαν πορεύειν H.; ἀληθεις, ἀλοίνη: f. ἄλσιος. ἄλσις, ἡ: Springen, -ιν παρέχειν nb. πηδῶν Hipp. iv 17⁷, dist. πτήσις βάσις Ar. H X 3, πορεία Zp 14, πῶς -ιν ποιεῖται τὸ ἀλλόμενον 3, cf. Z III 5, καρδίας Zp III 6, nb. δαυλος Philod. μ 144s, ἄλ. πρὸς πυγῆν Antyll. b. Orib. I 527, εἰς τὸ μήκος f. ἄλσις. — f. ἄφ-, ἐξ- ufw.

ἄλσις (erfl. αἰθρῆσις, zu ἄλσις), ὀηνη Beleg, b. Crfl. v. ἀλώη Orio, ἀλάτης ArSorph., ἄλσιος, ἀναλτος H., aber ἄλμα u. ἄλσιος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ μήκος ἄλσιος Did. inDe. 1417.

ἄλσιος, τό (zu ἄλσις EM, f. ἄλμα; dazum ἄλσις = alte [cf.] B34ng des -ος Διός Ὀλυμπίου Paus. V 101: ἦαι η 1. [αfr. = ὁ σύμφυτος καὶ ἀνιερωμένος τῷ θεῷ τόπος (ἕδωρ ἔχων schD B 506) schPi. O. 103s, lucus (Plut. Rom. 20), bef. νυμφῶν, αἴ τ' -εα κατὰ μέμονται (νύμφαι -ήτιδες [cf. schAB, -ήτιδες schD] ApRh. I 1066..)) Y 8, ἀμφὶ κρήνην αἰγείρων ξεν -ος p 208, cf. κ 950, der Artemis Hy. Ven. 20 οἰκόντα, cf. So. E. 567, Eu. IA 185¹ (πολύδεντρον)..., D²Ath. I δαφνόσκιον, Ther. 267, ἀγλάων -ος Ἀδρήνης [291, κλυτόν 321, -εα δένδρετον dist. ἡμερίδιον ἔρχοι Marcell. 82, δένδρῃεν Ἀπολλωνος i 200, τεύξασθαι νηὸν τε καὶ -εα δ. Hy. Ap. 76., σκιερόν v 278, στεφανῶν καὶ θαλίαν τροφόν Pi. pae. 614, -εα (= sing., [ο ὄfter) Περσεφονείης (αἰγείροι, ἱερά) κ 509, Ἰχθύναις Eu. Hero. 615, δένδρεαν ἀμφιλαφές der Demeter Call. IV 25, ἀσιβές κορῶν So. OC 126¹, cf. Plut. CGr. 17, ἡμερόεν Ἀφροδίτης Parm. 20, Διὸς ἱρόν, μέγα τε καὶ ἄγιον ἄ. πλατανίστων Hdt. V 119 ufw.; -η θεῶν So. OC 10 (opp. βέβηλα), Eu. T. 15, Plut. Numa 4, Artemid., cf. Sappho BKIT. V 224, Stesich. 8 δάφνησι κατάσκιον, Melanippid. 1 εἴδεια, So. T. 1167, Eu. Hero. 359¹., Ar. R. 441¹ (ἀνδοφόρον), Th. 1149¹, Hdt. II 138 (περὶ νηόν), IV 75 (syn. ἱρόν, τέμενος, wie IX 65), VI 79 (πυκνόν)..., X. an. V 312 (ἡμερῶν δένδρων), Pi. Ig. 761¹ (nb. τέμενος), Plut. Sull. 12 (τερά...), Paus., Diall. 5661 [Χθιος IV^a] (ἔλλα ἐν τῷ δ.), IG IX 1683 [als Friedhof; Korf. III^a], XII 2212 [Μητίλ. I—II^a], DittS. 607 [Chalf. III^a], MonAuc. 23 (Καίσαρος), LXX I Rg. 74. (oft; ποιεῖν, φουτεύειν, στήλοῦν ufw., ἐκκόπειν nb. γουπίη 2 Par. 344, -ος δρομῷ Mich. 312). 2. überh. heiligere Bezir (poet. -η τὰ τερά πάντα κῶν ἢ ψιλὰ ApollodAth. b. Str. 412, cf. schPi. O. 321), τέμενος (f. δ.) EM, H.: Ὀρχηστὸν δ' ἱερόν, Ποσειδῶν ἀγλάων -ος (vl. ἀστῶ) B 506, cf. Hy. Merc. 186 (πολυήρατον), κλυτόν Δάματρος Eleusis Pi. I. 127, Αἰακιδῶν εὐερκής Ἐγίαια O. 1310s, Ἰνάχου Ἄργος So. E. 5, cf. An. 845¹, Ὀλυμπίου Διὸς Pi. I. 22s = πάνδοκος Διὸς (syn. χῶρος, κάπος) O. 318, Πίσας ἐβδένδιον 8s, ζάθειον σταδμάτο πατρί ἑταίρες 10s, Διὸς v. Πεμεα N. 2s, ἄ. τεύξαν ἐν ἀκροπόλει (sch. τέμενος) O. 74s, cf. 510., Bacch. 1011s, Ae. Su. 508 (λευρόν), βαλλόμενος κρηπίδας -εων v. Tempel Pi. f. 51^a; Διὸς πάμβοτον ἄ. (sch. τὴν Αἰγυπτίον) Ae. Su. 558¹. 3. prof. -η ποίμνια nb. λειμώνες Eu. f. 740, -εα nb. δρομῷ Ther. I 117, κρήναι 183, cf. 532, Mosch. 3s, εὐσκίον Ther. 7s, σκερά Phanoel. 1, σύσκια Ar. Zi. V 30, cf. Zp 32, nb. ποταμῷ Plut. Ant. 9, πεδία Aristid. 43s, δρόμος Poll. X 57, τὸ παρὰ τὴν θάλατταν (sch. κ 509) ἰκανῶς διακεκοσμημένον Parf (nb. δρ. u. παλαίστρα) Plut. 148¹, cf. Str. 236., εὐκομα ἀμφικομα εὐνομα. Poll. I 229, cf. Diall. 512 [Καίημ. III^a]. 4. ἄβιτ. (syn. τέμενος), σταδίων θαλάμων ὑψίγιον (πλήθος οἰκῶν sch.) Pi. O. 51s, πότιον Mteer Bacch. 16s, Ae. Pe. 111¹, ἀλλρρυτον (πέλαγος sch.) Su. 868¹, Μαραθῶνιον (= πεδῖον) el. 4. — Dazum ἄλσιώδεις κρήναι Eu. IA 141¹, τόποι NicThyat. b. Ath. 503¹ nb. σύσκιοι, Dsc. IV 86 nb. σκιερά, χωρία syn. δάση Ael. ha. 480, τὰ -δη (sc. δένδρα), καὶ φίλυδρα, οἰον πλάτων ἰτέαν λεικῆν αἰγείρων πελετῶν ἡαἰνβιδενδ Thphr. pl. III 1., cf. 42, opp. ὀρενά 2s, nb. πάρυδρα ep. II 7s., ζύλον [αfrattig LXX Ier. 3s. (cf. Ez. 20s Thdot. [κατάσκιον LXX]), στε-

λέχη 17s, οἰκοι Ez. 27s; ἄλσι-κόμοι [nb. γηπόνοι Thdotet.] nb. ἑλαικόμοι, -κομία, -ποιία, -κομική (sc. τέχνη), -κομικό (nb. γεωργικό), -κομικός Poll. VII 140; ἐποίησεν ἄλσιῶνα VT 4 Rg. 171s Aq. (ἄλση LXX), ἄλσιῶμα 23s u. 7 Aq. (ἄλσιος LXX); ὄψιανζε ἄλσιῶν Thphr. hp. IX 13s, syn. μουσῶσις Dsc. IV 86, cf. Gal. XI 823. [Mittelhehus]

ἄλσιῶρες, ων, οἱ (sing. EM, Martial. 14s, Beinname Phstr. Her. 146: K.), v. ἄλσιῶσαι: Sprunggewichte (= manipuli CaelAur. chron. IV 2, μολυβδίδες χειροπηλίδες Luc. Anach. 27), IG I suppl. 422^a [VI^c], -ροι χρῆσθαι CratesCom. 11, des πένταδλος Ar. Zp 3, πῶς (Thphr. lass. 13), -ρων βολή nb. χειρονομία Aret. 299., χρήσις Gal. VI 325, cf. 147, Artemid. I 55, Arr. diss. IV 41s (nb. ἀφ. Staubspan)..., Them., κόφων βολή Sor. syn. 193, ἀρχαίοι Paus. V 271s., cf. 26s, graves nb. harpe Martial. 707; ἄλσιῶρεα (sc. γῆ⁷) ἀφὴ τῆς χειρὸς H., τὰ πηδῆματα τὰ ἐν τῇ ἄλσιῶρεα (= ἄλσι) Artemid. I 57, ἄλσιῶρεῶσα nb. χειρονομία Iambl. vP. 21; dem. ἄλσιῶριων βολή Antyll. b. Orib. I 532 (nb. -ρων 533), κράτησις 534, Περί -ριωβολαίς 532.

ἄλσιτικός 3 (ἄλσιῶσαι): [springtätig] (f. πηδητικός), ὀδ⁷ ὀπωσιτοῖν -ὄς εἰμ X. Cyr. VIII 42s, v. πένταδλος Poll. III 151, ὄρχηστὴς IV 96, πάραδλις V 83, cf. 71, v. Σίφκει Ael. ha. 12s; ὄρχησις Plut. Num. 13, μόρια Ar. Zp IV 6; ἄλσι- πολύ- ἑλαφρόν H.; ἄλσι- το: f. ἄλλομαι. [[p. n. pr.]] ἄλσιτός καὶ ἄλσιτρός: μισθός, ἄ-λυγος: ἀνευ μισθῶσις H. ἄλσιβάξει v. l. Musae. 3 ft. ἀλσιζα. [μῆτις]. ἄλσιδαίσιος: ὁ κακὸς ἀνεμὸς S^a; ἄλσιδαίσιος: f. ἄλσιδ- ἄλσιδαίσιος (= -δμιος S^a) ὁ οἰκτρὸς Hdn. I 172, S^a, = ἄ-μον- πικρόν παρὰ Σώφρονι [139] H.

ἄλσιθ: τὸ διὰ τοῦ ἐλύματος διαβεβλημένον ζυλάριον, εἰς δ ἡ ἐχέτηρ καθίσταται Erat. b. EM 173s., = δπου ἐμπέπηγεν ἡ ἄλσιζα ἄλυπον H. [ἐχέτηρ Poll. I 252.

ἄλσιζει: ἀπορεῖ, ριπτάζεται καὶ ἀλσιζει ἐπὶ τοῦ μέλλοντος Gal., f. ἄλσις, ἄλυκτες; εἶτα λσιζει (vl. εἶτ' ἄλσις) Ar. Ach. 690.

ἄλσικη (= ἀπορία μετὰ χάσμησις Erot., ἄλση Gal. XVIII 167) nb. χάσμη φρίκη Hipp. ἀφ 70s, εἰ II 63s (cf. ἄλσιχῆν ἄση, χάσμησις H., ἄλσιχῆ = ἄλσισις Gal. lexHipp.), nb. ἀγρυμνίη γ 18, ἠψίτα ἄλσιχῆ (dist. ἄλσιχῆ) ἡ λύκος μὴ ἔχουσα EM, H., ἄλσιχα (I. -χά⁷) ἀδμημονία, ἀκηδία H.; daher alucinos u. elucos (= tarditas animi et stupor) Gell. XVI 12. — f. ἄλσις.

ἄλσικός, ἰρ. Ἰβφ. ἄλσικός (αυφ Hipp. v II 27 vl.; -ικόν ἄττ., -ικόν κοιν. Moer.) u. -ουκός: salinus Gloss., 3: [αfrattig, Ποσειδῶν (tom. = ἄλιος) Ar. L. 403, -όν erfl. ἄλσι- ἄλσιον (damit allg. gleiçhbedeutend nach Gal. V 109, cf. Plut. 913¹ f. 91, -κῆ ζάφ Diamb. u. Simias b. CIAI. str. V 47, θάλασσα Cotes Mteer LXX Num. 34s., (= -η κολάς Gen. 14s ufw.), ἕδατα Hipp. ἀτ 1., Ar. π 23⁷ (opp. γλυκέα)..., Thphr., LXX, φλέγματα Pi. Tim. 86¹ (τὰ -ά dist. νηρόδῳ 65¹), ὄνος Thphr. od. 48, ἱβρός sud. 4, Ar. π 52⁷ (u. δάκρυα [dies an. alex. b. S^a]), -ά nb. δρυμα Hipp. ε VII 68., -άτατα ἐσθτεν nb. ἀπαράτατα v II 27, -οἱ τυροὶ BU 14 [225¹], χυμὸς dist. δρυμὸς Phylotim. b. Ath. 79¹, -ὸν τῇ γεούσι Dsc., -ῆς (τέλος) Salzsteuer⁷ Ostr. 305., [1 Petr. II 192. [III^a], = τὰ -ά II 14 [255¹], ἄβιτ. ἀποσκομματα wiçig Alciphro

III 7; dazum -κό-σπυρνα nb. ἄλσιον Hippiatr., -κόδης γλώσσα nb. ζηρή Hipp. δόν 2 (f. ἄλσιῶδης), φλοῖος (vl. ἄλσιῶδης) Thphr. hp. IX 11s, -κότης θαλάσσης Ar. φ II 12., ὀδάτων (vl. ἄλσιῶδης) Thphr. ep. II 17s, cf. 5s. syn. ἄλσι Mnesith. b. Ath. 92¹, opp. γλυκότης Gal. V 108, = ἄλσις (θαλάττης, cf. ἄλσις, ἄλις) nb. πικρία Anaxag. A 90, -ἴδα ἔχει τὰ ἕδατα Erasistr. b. Orib. V 230, pl. nb. ἕδατα u. ἄλσι Str. 182, χωρίον -ἴδων μεσόν ib., ἄλσικία nb. ταρχαία Ptol. tetr., ἄλσιχυτρίδος (fo) Reñnungspflanz (zu⁷ -κέων⁷) Fay. 331 [125¹]; aber ἄλσικῆτος (κεστρεῖς) marinert dist. ἀκρο- παστοὶ Xenocr. al. 149, 150 zu alucatus, f. ἄλσιζ.

ἄλσικρόν: δαλυκρόν, οἶον [an. alex.] γέντο δ' -ά [= χλιαρά S^a] nb. ἄλσικρός ἐγῶ EM, -κ[τ]ρόν: ἐδῶ(εἰ)νό(ν) H., -κ(ρ)όν χλιαρόν ψυχρόν: οἱ δὲ θερμόν H., ἄλσικῖον (fo) ψυχρόν ἢ χλιαρόν ἄλσικότερον δὲ τὸ θερμόν EM, γλυκὸ νείμειας -κ(ρ)ό- τερον δεπείσει Nic. a. 386; dazum ἄλσι- ἄλσι- φῆι H., cf. θαλυμ⁷. (δ)λυκτά: οὐκ ἀνεκτά EM, (= ἀπερ ἄν τις ἀλσιζει), intr. -κτάζει: κρύπτεται, φοβεῖται, ἀπορεῖ, λύσιν μὴ εὐρίσκει H., κατὰ δάσκιον ἢ -ζον ἕλαν φεῖγόν τε Bacch. 103s, ἄ-ζον πε-

550, Ios., schAr. Pax 1224 υψ., LXX 1 Rg. 17s (futz -oi 1 Mc. 6as, opp. λινοθήρακες Str. 154), δπλασις EM 58911, δακτύλιοι Euroleomo FHG III 227, εργον -όν χρυσίου LXX Ex. 2822, cf. 2824, δαζυ -σίδωσις Eust. 115434, nb. -σίδωσις: άλωση δεδεμένω H., cf. Pol. 523 +vl.; -σίδων φύλασσοι in Ketten Manetho IV 486 = φ. άλωσησιν I 314.

άλυσιτελής, ές: unphz, -ές (= ασύφορον, άνοφελέσ H.) nb. άνοφ., άκέρδης Pl. Crat. 417^a, πύτελον Hipp. προγν 14, τινί für einen Kw 393 (παρμός τούτους ούκ -ής), De. 23s, Diod. 13s υψ., γεωργία γίνεταί X. vect. 4s, δικαιοσύνη opp. άδικία κερδάλεια Is. 831, -ές ποιείν (ήγεισθαι) τινί τι X. os. 14s (De. 1937s, nb. εχθρόν), -ές έστι Aen. 39s, NT Hb. 137, c. inf. De. 14s., Ar. ρ 3, cf. X. m. 174, τó -ές φεύγειν Ar. H VIII 16, τού -ούς ή έκκρισις Thphr. sud. 4, adv. γίνεταί τι Plut. Cmai. 19, τινί opp. συμφερόντως Ios. a. 15192; φίλος opp. συμφέρον εχθρός De. 14as, -έστατος πολίτης nb. κάκιστος Aesch. 110s, -ής εί τή πόλει πίνων ύωρ Bato 2, adv. βιοϋν nb. έπινότως X. m. 174, απαλλάττειν Thphr. ch. 8, εχει τινί nb. μοχθηράς συνήθειας ενεργάζεσθαι De. 61s; minderwertig, γένη Saatarien opp. πυρός Tebt. 168 [117*]; nachsteilig, [schäblich, πόλεμος Pol. 11s., nb. έπισφαλής 28s, ύπάρχει τί τινί 44s, cf. 311s, -τέλεια γίνεταί τινί Scharben nb. δυοχρηστία 447.

άλωσκ-άζω: = άλωσκα, ύβριν -ζων άνδρών (ApSophr εκκλί- νων) ρ581, cf. Nonn. 2047, 42100s., IulAeg. AP VII 70, abf. -ζοντι μάχεσθαι E 253, νόσφιν -ζων πολέμοιο Z 443, επί (όπό Mein., sich durchen) ταις κλινασιν Crat. 137, από λήνης Opp. h. 1635, cf. Orph. l. 109, an. [pp.] AP IX 371, Nonn. 1481., σπήλυγγος προπάροιδεν -ζοντες έμμνον Orph. A. 437, cf. -ζω: πλανώμαι H.; ep. geodehni έμδν μένος ήλωσκάζει (= περιφεύγει H. s. λωσκάζει; vl. ήλωσκάζει) 457, cf. ή-ζην εκκλίνας S^a.

άλωσκ-ανε (vl. -ασε, -αζε) κήρα μέλαιναν (ApSophr. έξέ- άλωσκα (x 363, 382, ApRh.); -ύξω u. ήλυξα ep. Pi. frag., med. fut. λιμδν -ύξεται +vl. άλέζεται Hes. o. 363, cf. aor. εξαλύξωμαι So. Ai. 656^a; zu άλεύω: entfliehen, τόν δ' ήλυξε πόδεσσι φεύγων A 476, Σκύλλην ψ 328, cf. Pi. P. 81s, Lyc. Al. 124, θυέλλας ApRh. IV 586, cf. [Sim.] ep. 179, χρέος και δεσμόν θ 353, κακόν ήμαρ κ 269 (μεσημβρινόν ή. ApRh. IV 1505), άδεδρον K 371. (nb. άπεκφυγέναι μ 216), κήρας O 287. (nb. θάνατον φ 565), Nic. th. 540 (ύδα), cf. 817., πότμον a. 114, μόρον PhrynTrag. 6, μοίραν ApRh. I 1035, cf. II 486., KE 520 [Kz.], Opp. (ότι μοίρα έπειγει Theor. 248s), πημονάς Ae. Pr. 587^a, άπάταν Pe. 94^a, άράς A. 1615, c. gen. μόρου So. An. 488, θράσους E. 627; abf. εί πέρ κεν -ξης λ 113, ού δόνατο -ζαι X 201, cf. x 460, e 345., ήλυξεν εκκλίνας Ph'str. Her. 2027, προτι έστν K 348, εκ πολέμοιο QS. 148s, άτα προήσως Nonn. 32s47; Νέατορ οίος -ζην entzig (durh Abwesenheit) Hes. f. 16, διά νήσου ιδών ήλυξα έταιρους μ 335, μετά άντρον

άλωσμα: f. άλωσμα. [sich fortziehen ApRh. IV 57.

άλωσμόν (άλωσ): έλυ[σ]ιν, άπορία, ρηπασμόν Gal., άπ., άμηχανία Erot., πολύς nb. ναυσή Hipp. γ I 11, nb. όση έ VII 10, δυσφορή V 62, cf. προγν 3., pl. γ II 120., -ός Dsc. III 30 vl. ft. άλως; -μώδες πυρετοί (wie φρικώδης) nb. άκρητόχολοι Hipp. γ II 110, cf. Kw 296.

άλωσπαθει: κακοπαθειά H., I. 50π.

άλωσσον, τό: Pflanze (Alyssum L.), δοκει λύσαν κυνός ίασθαι (eibenso Quelle "Αλωσσοσ Paus. VIII 19s) Dsc. III 91 (u. Pbf. άλωσσιον), cf. Plin. 24s, Gal. XI 823, XIV 168, Plut. 648^a, Ael.

άλωσσω, zu άλωσ: οί (κύνες) έμδν εσμα πόντες -οντες περι θυμψ (δυσφορούντες, λύνει μη εδρισκοντες, έμμανείσ, βέλτιον δε άγαν λυσάωτες ApSophr., άδημονούντες, άλώντες schA) κείσονται ένι προθύροισι X 70, κραδίη άλάλυκτο φόβω QS. 142s, άλύζει τε και βίβει έαυτήν (bañd darauf άλύει και δίπτει έ.) Hipp. γ I 2 (cf. -ασειν τρέμειν H.). - f. άλαλύκτη- μα, άλωξισ υψ.

άλωστίζω, -σταίνω, -σθηνον: f. άλωσταίνω.

άλωσθήσθ. ού, δ: κατάχησις ιδιωτών φιλαλυστέων λόγους 70 εκ μεταφορής διαηλευομένων wer sich gern anstigt Hipp.

άλωστον [στ]ρυβλιον, άλωσταται: παρατρεί H. [παρ 13.

άλωτας (zu άλωσις) 'Ηλείοι τούδ βαβροφόρους ή μαστι-

γοφόρους καλούσι (οί -αι Olymp. 483 [III*]), 'Ηδωλος δε είς τά επιγράμματα Καλλιμάχου δομαζεί άλλότας (im Vers*)- άλλυτάρχησ ό τής έν τώ 'Ολυμπιακό άγώνι εύκοσμίασ άρχων EM, -χησ nb. 'Ελληνοδίκαι Luc. Hermot. 40, cf. Olymp. 240 [241*], δαναψ in Uralles (-χησ τών μεγάλων 'Ολυμ- πίων BCH 2891, Kz.) u. Antiochia (-cha nb. agonotheta CodTheod. XV 192 υψ.); = -χος Malalas [δαζυ -χιώδης]; -χών nb. άγορανομείν Olymp. 468. [II-III*], BCH 289s. [Crafl. Kz.], -chia nb. syriarchia CodJust. 136.

άλυτις (Kraut) = pedicium Apul. herb. 81.
άλωτος, alex. Pbf. 'άλλω-, 2: un(auf)löslich (ineno- dabilis Gloss.), πέιραρ nb. άρρηκτων N 360, λινον 'Theor. 2717, νήμα 'Phanocl. 2, πέδα (f. άλλυτοπέδη) nb. άρρ. N 37, δεσμοί θ 275, Ae. Pr. 155, Pl. Tim. 43^a, nb. άδύνατοι 41^a; 'cf. 32^a, άδάμας Rhian. AP XII 93, κύκλος Pi. P. 431s, -α ύργψ opp. λυτά Ar. Zy II 6., adv. ζυνωσδεσία ύδατι γή Pl. Tim. 60^a, πήγνυται Ar. Zy II 2; -ον τó άναγκασιον P I 2, τεκμήριον II 25 (σημεία Aristid. I 268), συλλογισμός opp. λύσμος A II 27, ενέχυρα Plut. Aem. 13, ζυσοία Ages. 12, πενήν 'Maced. AP VI 30, άρμονή Nonn. 223s υψ., -ον άκατάλυτον, άκατάπαστον Σοφ. [665, od. zu τάδε -α κελή- σεται (v. Scharmerz) E. 230*] H.; -ον έέσας τήν γήν un- aufgelöst Pl. Tim. 60^a; 2: un- χληρόν H.

άλυτρον: f. άλυτρον; άλωχί: f. άλλήχ.

άλωτρωτος: ή γή πραθήσεται είς -ον VT Lev. 252s Symm. (παγκησίαν Aq.). [v. (Alchae.) ζοφοδορπίδας D^aL. 181.

άλωχνος έν άντροσις (ήχη) όηνε Σιδθ Eu. f. 421, Crtf.

άλωω, δανθ. άοφ. [EM 2541s nb. φύσις] u. [p. ep. θρυμν- (ων BKIT. V 1:110; nb. όπωίω Hdn. I 456] άλωίω, nach

Schulze q. 310 ält. Pbf. (aus άλύω-ω) u. 1398 herzu- stellen; ü ep. (im Vers), Babr.?, ü am Versende (-ών) 1398,

ApRh. III 866, Nic., im Vers Emp., allg. äit.; meist á, aber ειναι [PtolAsc. b. Eust. 555] τó χαιρειν [f. 1] δασέως, τó δε λυπεισθαι [2] ψιλώς [cf. Hdn. II 124 zu δι- νευσκ' άλ. Q 12]: Διδυμος άμφοτέρα ψιλώς, τó μέν από τής

άλεας και διαχύσεως, τó δε από τής άλλης, 'Απτικώτερον δε τó δασύνειν S^a, cf. Eust. 1636, BA; nur pr. u. [seit ApRh. IV 1289] impf.: heftig erregt sein, hin- und her-

sch. ούκ εχεισ αυτών υπό πολλής χαράς, ανδετε χαιρεισ, γαυριás) σ 333, τοιαύτ -ων ταις ύπερκόμοπισ σάγαισ βοά (Tyrdeus) Ae. Se. 391; gew. 2. vor Scharmerz υψ.

a. bei förtref. Seiden, μοχλόν έρριψεν από έο χερσιν -ων 1398 (f. άλλωσ), κακόησιαν Emp. 145, σπαδόνεσιν -ων σπαιρει

Nic. a. 317, cf. Opp. h. III 108, -ει (μάλιστα, άπορεί κατά διά- νωσιν, φασύλωσ διατίθειται, άμηχανή Eust. 1636, -ειν άπ., ρηπτά- ζεσθαι Erot., der Bacchius [ήδύναταιν, πλανάσθαι, άχθεσθαι] ιαδελφ) nb. άλλωφρονεία Hipp. γ II 16, nb. άσθενεί γ 41, αυτόσ έωυτόν ρήπτει -ων έντ 7, -ουσα nb. φρικώδης έ III 17,

nb. άσώδης V 64, υπό τής κακήσ τού αίματοσ nb. άδημονέω παρδ 1, άσθενής ών -ει der Trunkene Eu. C. 434. b. jez-

lisch, -ουσ' άπεβήσαστο, τέρειτο δ' αίνωσ E 352, δινεύεσκ' -ων παρδ διν' άλλός ('Αχλλεύσ κλειωτο) Q 12, cf. ApRh IV 1289, Opp. h. IV 337, χειμεριώ λυτά So. Ph. 1194^a, δόνην περι θυμόν ApRh. III 866, μάχψ θυμόν Opp. h. V 240, έν πό- νους So. OR 695^a, επί παντί τψ Ph. 174^a, σγν. τάκειν οίωσ- γάν E. 135^a, υπό τού άχουσ nb. άδημονώ Ael. ha. 3s1, -ων

δποι τύχοι δεύτεροσ Diod. 29s (aus Pol. 261), τί ταύτ' -ω; πιστοσιν πατρός λόγουσ Eu. Hipp. 1182, cf. O. 277, τί -εις, άλλλα; (Antw. πέπονθά η) Men. Pk. 335, τοιαύτα (im Siebestummer, wie Men. E. 342, Luc. άmar. 131, Plut. Ant. 51, τήν διάνοισν Hel. IV 7, nb. άγρυνείν Poll. III 69) Eu. f. 665 [Ar. V. 111], μαν ψυχήν (sich forgen um) nb. επί τή δ' εχειν πόνοσ Eu. f. 908^a, im Elend sich

härmen opp. εσπορείν Alexis 116; zielflos umher- [schweifen, herumlungern, sich langweifen (έν άλω και παρσειεί τήν ψυχήν εχειν PausAtt. 40, = alucinor Gloss., überleit. χαιρει -ων και τι προσφώνων μέλοσ [als λύπησ άκε- στρον και παραψυκτήριον] sich zerstreuen So. Ich. 13s), -ει

πάλα κατακειόμενος (erfl. μηδέν πράττει) Men. E. f. 4, επί τών σμυποστων Method. 587 K., 'Ερωσ Meleag. AP XII 126, ψυχή -ουσα και βεβωμένη και άλλωτ' έπ' άλλα τρεπομένη (cf. Gal. XVIII^a 167) DChrys. 201s, όταν μηδέν έχητε, -ετε Arr. diss.

ΠΙ930, cf. Babr. 9°, ὄδοι πορῶν ἵνα μὴ -η, φύλιον εἶχε Ael. v. 1412, syn. χρόνον δαπανᾶν ὑπ' ἀδημονίας schAr. Ach. 31, syn. ἀποσχολάζειν ἐν ταῖς ἀγοραῖς Ael. v. 925, nb. μεταβάλλεσθαι Plut. Cic. 47, πλανᾶσθαι Ant. 69, Ph'str., κατὰ τὴν πόλιν Hel. Π30, περὶ τὰς παλαιστρας Charito I 4, γυνὴ περὶ πορφύρας CIAI. paed. II 114, μετὰ τῶν ἀτέων ΠΙ80, ἐν ταῖς ἀκταῖς nb. παίζειν Plut. DemAnt. 3, ὑπὸ σχολῆς Rom. 5; -ουσα κόμη (erfl. ἀτακτοῦσα καὶ πλανωμένη) schrecSo. Ai. 23. — [v. Ar. Ach. 690 (f. ἀλύξει), Th. 2 (f. ἀλοιῶω)]

***άλω** entfliche, f. ξεάλω (nb. ξεήλυξα).

ἄλυδης (f. ἀλυδῶδης) τόπος ὄνησιφόρος Hipp. παρ 14.

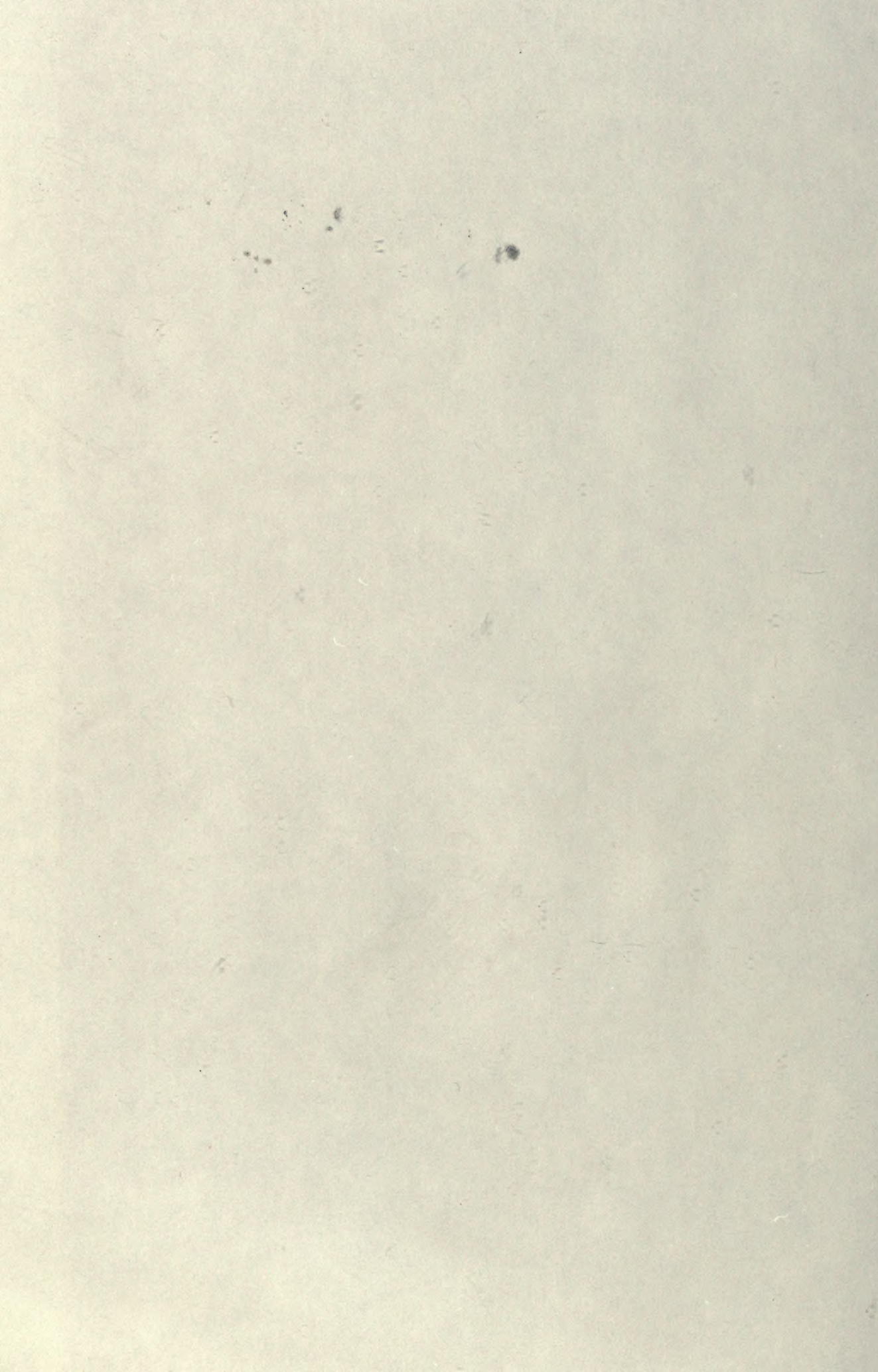
ἄλφα, τό, indecl. [Hdn. II766], Ἰβφ. **ἄλφη** H, lat. alphan. (fem. Cassiod.); fem.: Βυθί[stabe a (f. Sp. 1)], -α μόνον χρῆ λέγειν Callias b. Ath. 453°, τό ἄ. καὶ τό βῆτα καὶ ἕκαστον τῶν στοιχείων Pl. Crat. 431°, ἐπίσταται οὐδ' -α συλλαβὴν γινώσκειν Hdas 322 (hoc discunt ante -a et beta Iuv. 14200), cf. X., Ar. M XIII 10 (τὰ -α), Plut. 737° ufw., Varro ling. 864 ufw.; als mu. Ζεῖσθεν -α ἀνεστραμμένον Gaudent. 352, cf. **ἡμιαλφα** δεξιόν 353 ufw., λάβδα καὶ -α λέγε v. Μυσιφέρετ m. ob. 3. Πββδτγ (f. ἀλφιστής) Strato AP XII 187; -α, βῆτα ufw. Stadtviertel v. Alexandria Callisth., -α Ἰφασίαντος = 1. Riege des Herh. v. Ἐρθεβεν Tebt. Π316 [99°]; der erste (cf. βῆτα), Cordus -a paenulatorum Mart. II 57, ἐγὼ εἰμι τὸ -α καὶ τὸ δ NT Ap. 1s; dat. **ἀναλφάβητος** (' ἀπαίδευτος H.) nb. ἄπνοος Nicoch. b. Phot., ἰδιότης Ath. 176°, ὁ **ἄλφάβητος** Αλφάβητ schrecDThr. 320s, δνόματα κατὰ -ον BA 181, pl Epiph. haer. 629°, lat. -tum, 3B. hebraicum Hier. epist. 12512, -ittes psalmus (erfl. litteratus) tract. in psalm. 119, = -todes Cassiod. in psalm. 110; dem. **ἄλφάδιον** ('H. = ἐχθρόν, f. ἀφάδ.) erfl. τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον παρὰ τοῖς τέκτοσι Eustr. in Arh 322, = **ἄλφάριον** syn. διαβήτη Theo in PtolSynt.

ἄλφω Eu. Eur. Ar. Men., Ἰβφ. -αῖνε [H.] ζῆτει, εὔρισκε Phot., BA, -αῖνειν εὔρ. EM 73s (f. αὐτῆ ἀλφός), δαζυ **ἐξάλφαις**: εὔρισκε H., aor. II ep. IG Plut. ἄλφον: etwas einbringen, μ' ἐπέρασας ἐς Λήμον, ἐκατόμβιον δέ τοι ἄλφον φ 79, παῖς ὅμιν μυρίον ἄνων -οι (ApSoph. εἴροι), δηη περάσπητ ο 453, βιοτον πολύν ρ 250, ἄξιον υ 383, πένητες οὐδέν Eu. f. 326, ὄπσον -η μισθῶσιν τὸ τέμενος, καταβαλλέτω IG Isurpl. 53° [418°], cf. Plut. 668°, αὐτὴν ἀποκινρῶξει τις, δι ἂν -άνη Eur. 258, εἴπεν ὁ κῆρυξ: οὔτος -άνει (πόσον); Ar. f. 324, ἦν νυμφίος -άνει (erfl. εὔρισκε) Men. 362, ἄβτ. φθόνον πρὸς ἀσάν Eu. M. 297; f. ἀλφός. — **φάδει**: εὔρισκε καὶ **ἄλφαι** τὸ αὐτό H., **ἄλφάξω** τὸ προνοῶ? Zon., **ἄλφῆ** (ἄ-H.) τιμῆ (EM), ὠνή, εὔρεσις H., -αῖς ταῖς καθ' ἡμέραν (ἔαρ. ἐμπορίας) Lyc. Al. 1394, -ῆς ἀενώτων (f. δ.) v. der heirat 549, -**φήμα** Pachtsumme CIG 2266 [Dei. III°]; -**φει**-βοιοι παρδνοι (ἀλφαῖνοισι βόας: οἱ γὰρ γαμοῦμενοι ἐδίδουσαν ταῖς γαμοῦμένας βόας ApSoph.) Σ 593, Hy. Ven. 119, -ον ὕδωρ, ἐνθεν ἀεζόμενον ἰσώφωτα αἶμα βροτοῖσι δάλλει des III (sch. ἰσοποιοῖν τὰ θρῆματῶν [richtig]: ἡ ἐντιμον) Ae. Su. 855°, Πειρήνης ὕδωρ AlAet. 219 [A-α μνηθ. n. pr.]; -**φίσκος** ἴνλ. x 57. — cf. *Αλφι-vous [att.], *Αλφιάδης [bōot.], **ἄλφη**: f. ἄλφα. [τιμαλφῆς.]

ἄλφιστής ('v. -φισ-Hom.), οὔ, ὁ, zu ἄλφ-ιτων u. ἔδ., vgl. ὠμισται θῆρες (ὠμη- PtolAsc.) u. βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι Z 142 (Sraentel, Geisf. 38), irrig: = εὐρετικός (zu ἀλφάνω) EM ufw., ἐντιμος (vgl. ἀλφῆ) Hel. zu a 349 b. ApSoph.: Weißbroteser, Zeus ἔδωσαν ἀνδράσιν -ῆσιν σπῶς ἐθέλησιν α 349, cf. Hes. th. 512., Ae. Se. 770° (ἀνδρῶν -ἂν δλβος), εἶσεν δὲ Σχερηί ἐκάς ἀνδρῶν -ἄων ζ 8, δς ἐν Κρήτῃ ἀνέρας -ἄς (-αῖ' ὀρηχτοῖσι EM) νικα πόδεσσι v 261, αὐτὴ δικὴ πέλει ἀνδρῶν -ἄων v. Seefahrtzern Hy. Ap. 458, φορβὰ τῶν νεμεῶσθ' ἀνίς, ἀρῆ -αι So. Ph. 709°, Ἰβφ. Περισὸν -**στῆραν** OrSib. 1313, Γρίγοροι -es (erfl. εἶχον ἄπληστον δέμας) 19s; weißliche Färbart (= ὁ **ἄλφιστικός** Aristot. f. 307, DiocCar. 135), -αῖ nb. κορακίνοι Epich. 44, sing. nb. σκορπίος Numen. b. Ath. 282°, cf. Mithaec. ib., φασὶν ἀλοκεσθαι σύνδου: ἀπὸ τοῦ οὐν κατὰ τὴν πυγὴν ἄταρον τῷ ἐτέρῳ ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφρεῖς οὕτω καλοῦσιν ApollodAth. zu καταπυροτέραν τ' -ἂν **ἄλφαι**: f. ἄλφιτων; **ἄλφινία**: f. ἀλφός. [Sophro 63, f. ἄλφα. **ἄλφιτων** = ἄ Hdn. I390), τό, lat. alphita pl., [p.

(Pallad., OribLat.) -ta. ae, δαζυ **ἄλφατα** ἄλφια ἢ ἄλευρα H., cf. ἀλ(ε)ῖφατα v 108 vl. f. ἀλειτα, f. Sp. 25511, **ἄλφι** (= ἄλφιτων Phot., BA, S^o, Hdn. I354, cf. ApollodAth. b. Str. 364) καὶ ὕδωρ μετῆσα γλήκων Hy. Cer. 208; zu **ἄλφός**: Gerstenmehl, -sfrot, farina (hordei) Gloss., κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν πεφυγγμένων καὶ ἀλεοθεισῶν κριθῶν δρασμάτα (cf. Pl. rp. 372°, Thphr. hp. VIII 8a [πολυάλφιτοι κριθαί 4a] ufw.), καταχρηστικὸς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν (cf. Pl. lg. 849°, πόρινα Hipp. 58v 53, φακῶν καὶ ὀρόβων πεφυγγμένων ἐντ 23) schPl. rp. 372°; τὰ ἀπὸ νέας (cf. -α προκῶνα [δαζυ Gal. XIX 76] Hipp. γΠ 110) κριθῆς ἢ σίτου πεφυγγμένα ἄλευρα H., παντὸς ἀηλεσμένου καρποῦ τὸ σύμμετρον τῷ μεγέθει δρασμα (Mitte von Krimm u. ἄλευρα) Gal. XIX 76, ἄβτ. -α λεπτὰ λίθου Orph. I. 214, f. ἀλφίτηδόν; meist pl. (cf. schAr. Th. 420), sing. [p. ἤγqr; -α (sch. ἀπὸ κριθῆς) τεύχουσα (ἀλετριδὲς) καὶ ἀλειτα (sch. ἀπὸ πυρῶν) v 108, cf. 119, dist. ἄλευρα f. Sp. 260s, -α, μυελὸν ἀνδρῶν β 290, nb. οἶνος τ 197., Hdt. VI 57, X., DiocCar., τυρός Ar. Pax 368, μάζα ἀδάρη Nicopho 15, ἄρτοι Men. 301, X. m. Π7s, κριθῶν dist. ἄρτοι πυρῶν u. ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ σίτος ἄργός Ar. Ἀδ 51 (Amt der αποφύλακες), ἐν δέρμασιν β 290, ἐν δ' -α χεῖρον δροσίον, εἴκοσι μέτρα μολφάτου -ου ἀκτής (f. δ.) 354, ἐν δυλάκω Ar. Pl. 763, λευκὰ πάλυον (f. δ.) beim Braten ζ 77., -ων περιπάσειν Hipp. ἐντ 21, -α λευκὰ Hy. Ar. 491 (δόντες), Hermipp. 26, Ar. Pl. 806, μέλανα f. 709, λεπτὰ Hipp. γ Π110., δάρα Ar. π 212s; -ων μέδιμος Hdt. VI 57 (BCH 1442 [Dei. 282°] nb. πυρῶν), ὄδο χονικες Kost f. 1 Ἰαγ ib., Th. IV 16, X., Aristot., DittS. 615 [Μητρον. III°], κοτύλη μία Alexis 221, δύλακος Hdt. III 46, τεύχος X. He. I 711; -α παρασκευάζειν Th. VIII 100., διαμετρεῖσθαι De. 3437, μετρεῖν Hdas 6s ufw.; v. weißem Haar (f. -όχρωσ), παρδνοι κατὰ κρατὸς πεπαλαγμένα -α λευκὰ Hy. Merc. 554, cf. Hermipp 26; im Getraide der Teig (polenta Gloss., cf. Plin. 22125 = σόν -φ Dsc.), -α ἔκυκα οἶνω nb. τυρῶν μέλι κ 234, cf. A 640, Lyc. Al. 674, -ων κευκῶν Hippon. 43, πεφυραμένα οἶνω καὶ ἄλειφ Th. III 49, cf. DiocCar. 141, -ον ὕδατι κολλήσας Emp. 34, 56. φυρόμενα Ar. π 211s, πάλη -ου ἐφ' ὕδατι Hipp. γ Π110, ἄ. λεπτὸν ἐφ' ὕδατι μετὰ ἀλδὸς πνεῖν DiocCar. 142, 40 ἐπ' -ου πῶν ἄε. οἶνον Erpic. 1, cf. Hipp. ἐντ 21, νεοιτωμένον Sor. gyn. II 59, kurz ἐπιε λεπτὰ Hipp. ἐ V 10; δειπνον ἐπίδοι-σιν λευκ' -α πολλὰ πάλυον (schT ἔμασσον ἢ ἐφυρον) Σ 560, μάζα ἐκ λεπτῶν -ων Hipp. κ 14 (**εὐάλφιτος** φουστῆ Leon. AP VII 736), μακτόν Sor. gyn. I 86, -ων ποίσις Pl. epin. 975°, -α δεύσασθαι Poll. VI 37, Volkstoft (ἢ ἀξιολογωτάτη τροφή EM, opp. πλάσων der Götter Sannyrio 1) Ar. Pax 636, v. Broterwerb ὠφελεῖς τὰ -α N. 638, cf. Luc. Tim. 37, Gall. 1, παρβῆ (sch. χρήματα, οἶστα) Ar. N. 106; uniflar alpheta herba fenicea Gloss. — **Δαυ.** **ἄλφω**-αῖα ἐργαστήρια EM, f. -εἶον; -**αμοῖβοι** (ἀλφισκῶλαι [= H., cf. Poll. VII 19, EM]; (ἢ) οὐ πρὸς ἀργύριον, ἀλλὰ ἄλφιτων κριθῶν ἀμειβομένοι [richtig] Phot., BA, verwirrt schAr. N. 640) nb. βαλανῆς Ar. Av. 491, cf. N. 640, τρεῖς χονικας δειπνον τοῖς ἀπόροις παρέχουσι Ec. 424; -**εἶα** = -οποῖα Poll. VII 18; -**εἶον** αἰς ἐργαστήριον nb. χονδροκοπέιον 19 (pl. III 78), = ὄπου τὰ ἄ. ἐκοπτον BA 261; -**εῖς** (erfl. οἱ τὰ ἄ. ποιοῦντες) Hypp. 224, cf. Babr. 29°; περῶσιν ἐς Μίλητον -**εἰσῶνας** Hippon. 44; -**ἦδόν** adv. junge Bzähne einer Knochenbruchart = τὸ πολυειδῶς συντετριμμένον ὄστον Gal. X 424, nb. καρῆδόν ραφανῆδόν XIV 780, cf. Dsc., PaulAeg.; ἀγγεῖον -**ἦριον** (= κόψη) A'phan. 63; -**ἠρῶν** (εἰτω φύραμα^o, dunfel) ἐργαλεῖα κινεῖσι Hdas 72s; -**ἠς**: ἀπὸ ἔπτου κριθῆς ψίχης βη3^o BA 1097; -**ισμός** Erfl. v. παλαία H., εἰς -ὄν οἶνου κινδία ΔII BCH 62s [Dei. 180°, Redh.]; δυκταῖον εἶδος τρήσας -**οειδὲς** an. de herb. 78; -**όμαντις**: ἀλφίτων μαντευομένη H., nb. ἀστρόμαντις ufw. PhrynS. 917, Poll. VII 188, cf. CytAl., Eus., vgl. ἄλευρόμαντις; -**οποιῖα** nb. ἄρτοποιῖα X. m. Π7s, τηλία· σανίς, ἐφ' ἣ -**οποιοῦσι** S^o, -**οποιοῖ** Oenom. b. Eus. pr. V 34, f. αὐτῆ γέναντος; -**οπῶλαι** nb. μυστριπῶλαι Nicopho 19, cf. Luc. amer. 7s, f. αὐτῆ -**αμοῖβοι**, fem. -**δωλις** (ὁ Hdn. I106); ἢ τὰ ἄλφια πωλοῦσα S^o, cf. D^oL. VI 9, στοιῶν τὴν -ἴν (ἦν φκοδόμησεν Περικλῆς, 70 δπου καὶ τὰ σῖτα ἀπέκειτο τῆς πόλεως schAr. Ach. 548)

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

